بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا "سوره نساء آیه ۱۷٤ "

" ای مردم به راستی برای شما دلیلی روشن از سوی پروردگارتان آمده است و به سوی شما نوری آشکار فرو فرستادیم "

متن کامل قرآن کریم

به همراه ترجمه

تهیه و تنـــظیم : حبیب الهی

دیماه سال ۱۳۹۹ هجری شمسی

لا إله إلا الله محمد رسول الله

فهرست سوره های قرآن کریم

شماره	نام سوره	صفحه
۱	فاتحه	۷
۲	بقره	۹
۳	آل عمران	۱۰۵
٤	نساء	۱۵۹
۵	مائده	۲۱۷
٦	انعام	۲٦۱
۷	اعراف	۳۰۷
۸	انفال	۳۵۹
۹	توبه	۳۷۹
۱۰	یونس	٤۲۱
۱۱	هود	٤٤۷
۱۲	یوسف	٤۷۵
۱۳	رعد	۵۰۳
۱٤	ابراهیم	۵۱۵
۱۵	حجر	۵۲۹
۱٦	نحل	۵۳۹
۱۷	اسراء	۵٦۹
۱۸	کهف	۵۹۱
۱۹	مریم	٦۱۵
۲۰	طه	٦۲۹
۲۱	انبیاء	٦٤۹
۲۲	حج	٦٦۹
۲۳	مومنون	٦۸۹
۲٤	نور	۷۰۵
۲۵	فرقان	۷۲۳
۲٦	شعراء	۷۳۹
۲۷	نمل	۷۵۹
۲۸	قصص	۷۷۵
۲۹	عنکبوت	۷۹۷
۳۰	روم	۸۱۳

٣١	لقمان	٨٢٧
٣٢	سجده	٨٣٥
٣٣	احزاب	٨٤١
٣٤	سبأ	٨٦١
٣٥	فاطر	٨٧٣
٣٦	يس	٨٨٥
٣٧	صافات	٨٩٧
٣٨	ص	٩١١
٣٩	زمر	٩٢١
٤٠	غافر	٩٣٩
٤١	فصلت	٩٥٩
٤٢	شوري	٩٧١
٤٣	زخرف	٩٨٣
٤٤	دخان	٩٩٧
٤٥	جاثيه	١٠٠٣
٤٦	احقاف	١٠٠٩
٤٧	محمد	١٠١٩
٤٨	فتح	١٠٢٧
٤٩	حجرات	١٠٣٥
٥٠	ق	١٠٤١
٥١	ذاريات	١٠٤٥
٥٢	طور	١٠٥١
٥٣	نجم	١٠٥٧
٥٤	قمر	١٠٦١
٥٥	الرحمن	١٠٦٧
٥٦	واقعه	١٠٧٣
٥٧	حديد	١٠٧٩
٥٨	مجادله	١٠٨٩
٥٩	حشر	١٠٩٥
٦٠	ممتحنه	١١٠٣
٦١	صف	١١٠٧
٦٢	جمعه	١١١١
٦٣	منافقون	١١١٣

٦٤	تغابن	١١١٧
٦٥	طلاق	١١٢١
٦٦	تحريم	١١٢٥
٦٧	ملک	١١٢٩
٦٨	قلم	١١٣٣
٦٩	الحاقه	١١٣٧
٧٠	معارج	١١٤١
٧١	نوح	١١٤٥
٧٢	جن	١١٤٩
٧٣	مزمل	١١٥٣
٧٤	مدثر	١١٥٥
٧٥	قيامة	١١٥٩
٧٦	انسان	١١٦١
٧٧	مرسلات	١١٦٥
٧٨	نبأ	١١٦٩
٧٩	نازعات	١١٧١
٨٠	عبس	١١٧٥
٨١	تكوير	١١٧٧
٨٢	انفطار	١١٧٩
٨٣	مطففين	١١٧٩
٨٤	انشقاق	١١٨٣
٨٥	بروج	١١٨٥
٨٦	الطارق	١١٨٧
٨٧	الأعلى	١١٨٧
٨٨	غاشيه	١١٨٧
٨٩	فجر	١١٩١
٩٠	بلد	١١٩٣
٩١	شمس	١١٩٥
٩٢	ليل	١١٩٥
٩٣	ضحى	١١٩٥
٩٤	انشراح	١١٩٧
٩٥	التين	١١٩٩
٩٦	علق	١١٩٩

٩٧	قدر	١٢٠١
٩٨	بينه	١٢٠١
٩٩	زلزال	١٢٠٣
١٠٠	العاديات	١٢٠٣
١٠١	القارعه	١٢٠٥
١٠٢	تكاثر	١٢٠٥
١٠٣	العصر	١٢٠٧
١٠٤	همزه	١٢٠٧
١٠٥	فيل	١٢٠٧
١٠٦	قريش	١٢٠٩
١٠٧	ماعون	١٢٠٩
١٠٨	كوثر	١٢٠٩
١٠٩	كافرون	١٢١١
١١٠	نصر	١٢١١
١١١	مسد	١٢١١
١١٢	اخلاص	١٢١٣
١١٣	فلق	١٢١٣
١١٤	ناس	١٢١٣

سُورَةُ الفَاتِحَةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢

ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣ مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤

إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ٥ ٱهۡدِنَا

ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ٦ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ

عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ

وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

سوره فاتحه - ۱

به نام الله بخشندهٔ مهربان ۱

ستایش الله را که ارباب جهانیان است ۲ بخشنده و مهربان است ۳ پادشاه روز جزاست ۴ تنها تو را عبادت می کنیم و تنها از تو مدد می جوییم ۵ ما را به راه راست هدایت فرما ۶ راه کسانیکه بر ایشان نعمت دادی نه راه کسانیکه بر آنها خشم گرفتی و نه راه گُمراهان ۷

سُورَةُ البَقَرَةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ ذَٰلِكَ ٱلۡكِتَٰبُ لَا رَيۡبَۛ فِيهِۛ هُدٗى
لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡغَيۡبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ
وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾ وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ
إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ وَبِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾
أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٥﴾

سوره بقره - ۲

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

الم ۱ آن دستورات (قرآن) بدون هیچ شکّی مایهٔ هدایت برای (افرادِ) پرهیزکار است ۲ کسانیکه به غیب (= آیاتی که توسط اللّٰه بر فرستادگان الهی آشکار گردیده) ایمان دارند و نماز را برپا می دارند و از آنچه به ایشان روزی داده ایم، می بخشند ۳ و کسانیکه ایمان دارند بدآنچه به سوی تو (ای محمّد) نازل شده و بدآنچه پیش از تو نازل شده است (تورات، انجیل و صُحف پیامبران) و به آخرت ایشان یقین دارند ۴ ایشان بر هدایتی از جانب پروردگار خویش اند و ایشان (افرادِ) رستگار هستند ۵

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَأَنذَرۡتَهُمۡ أَمۡ لَمۡ تُنذِرۡهُمۡ
لَا يُؤۡمِنُونَ ٦ خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ وَعَلَىٰ سَمۡعِهِمۡۖ وَعَلَىٰٓ
أَبۡصَٰرِهِمۡ غِشَٰوَةٞۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٧ وَمِنَ ٱلنَّاسِ
مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَمَا هُم بِمُؤۡمِنِينَ ٨
يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَمَا يَخۡدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ
وَمَا يَشۡعُرُونَ ٩ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضٗاۖ
وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمُۢ بِمَا كَانُواْ يَكۡذِبُونَ ١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ
لَا تُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ قَالُوٓاْ إِنَّمَا نَحۡنُ مُصۡلِحُونَ ١١ أَلَآ إِنَّهُمۡ
هُمُ ٱلۡمُفۡسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشۡعُرُونَ ١٢ وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ
ءَامِنُواْ كَمَآ ءَامَنَ ٱلنَّاسُ قَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ كَمَآ ءَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُۗ
أَلَآ إِنَّهُمۡ هُمُ ٱلسُّفَهَآءُ وَلَٰكِن لَّا يَعۡلَمُونَ ١٣ وَإِذَا لَقُواْ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ إِلَىٰ شَيَٰطِينِهِمۡ قَالُوٓاْ إِنَّا
مَعَكُمۡ إِنَّمَا نَحۡنُ مُسۡتَهۡزِءُونَ ١٤ ٱللَّهُ يَسۡتَهۡزِئُ بِهِمۡ وَيَمُدُّهُمۡ
فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١٥ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ
بِٱلۡهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَٰرَتُهُمۡ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ ١٦

همانا کسانیکه کافر شدند برای ایشان یکسان است چه ایشان را هشدار بدهی چه ایشان را هشدار ندهی، ایمان نمی آورند ۶ اللّٰه بر قلبهای ایشان و بر گوشهای ایشان و بر چشمهای ایشان پرده ای زده است و برای ایشان عذابی بزرگ خواهد بود ۷ و از مردم گروهی هستند که می گویند: به اللّٰه و به روز آخرت ایمان آوردیم در حالیکه ایشان ایمان نیاورده اند ۸ اللّٰه و کسانیکه ایمان آورده اند را فریب می دهند و جز خود را فریب نمی دهند و نمی فهمند ۹ در دل‌هایشان بیماری‌ای است، پس اللّٰه بر بیماری آنان افزود؛ و برایشان عذابی دردناک است، به سبب آنکه دروغ می‌گفتند ۱۰ و هنگامی که به ایشان گفته شود: در زمین فساد نکنید، می گویند: جز این نیست که ما (افرادِ) اصلاح کننده هستیم ۱۱ آگاه باشید ایشان خودشان مُفسد هستند و لیکن نمی فهمند ۱۲ و هنگامی که به ایشان گفته شود: ایمان آورید چنانکه مردم ایمان آوردند، می گویند: آیا ایمان آوریم چنانکه (افرادِ) بیخرد ایمان آوردند؟ آگاه باشید ایشان خود بیخرد هستند ولی خود نمی دانند ۱۳ و هر گاه کسانی را که ایمان آورده اند را ملاقات کنند، می گویند: ایمان آوردیم و هنگامی که با شیاطین (وسوسه گران) خویش خلوت می کنند، می گویند: ما با شما هستیم و جز این نیست که ما آنها (مؤمنین) را مسخره می‌کنیم ۱۴ اللّٰه ایشان را مسخره می کند و ایشان را مُهلت می‌دهد تا در سرکشی خود فرو روند ۱۵ ایشان کسانی هستند که گُمراهی را در برابر هدایت خریدند پس تجارتشان نتیجه نداد و هدایت یافته نبودند ۱۶

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ ٱلَّذِى ٱسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّآ أَضَآءَتْ مَا حَوْلَهُۥ
ذَهَبَ ٱللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَٰتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّۢ
بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فِيهِ
ظُلُمَٰتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمْ فِىٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ
ٱلصَّوَٰعِقِ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ ۚ وَٱللَّهُ مُحِيطٌۢ بِٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ ٱلْبَرْقُ
يَخْطَفُ أَبْصَٰرَهُمْ ۖ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوْا۟ فِيهِ وَإِذَآ أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ
قَامُوا۟ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَٰرِهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى
خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
ٱلْأَرْضَ فِرَٰشًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ
بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا۟ لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِن كُنتُمْ فِى رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا۟
بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِۦ وَٱدْعُوا۟ شُهَدَآءَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن
كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا۟ وَلَن تَفْعَلُوا۟ فَٱتَّقُوا۟ ٱلنَّارَ
ٱلَّتِى وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٤﴾

مَثل ایشان (کافران) به مانند کسی است که آتشی را روشن کرد پس وقتی که (آتش) پیرامونش را روشن ساخت اللّٰه نور ایشان را از میان بُرد و ایشان را در تاریکیهایی که نمی بینند رها کرد ۱۷ کر و لال و کورند پس (به سوی هدایت) باز نمی گردند ۱۸ یا مانند بارانی شدید از آسمان است که در آن تاریکیها و رعد و برق است، انگشتان خویش را از صاعقه ها از ترس مرگ در گوشهایشان قرار می دهند و اللّٰه بر کُفرشان فراگیر است ۱۹ نزدیک است آذرخش چشمانشان را برُباید، هر گاه ایشان را روشنائی دهد در آن راه می روند و هنگامیکه آنها را تاریکی فرا می گیرد، بایستند و اگر اللّٰه می‌خواست گوشها و چشمانشان را از بین می بُرد، همانا اللّٰه بر هر چیز تواناست ۲۰ ای مردم پروردگار خویش را عبادت کنید که شما و کسانیکه قبل از شما بودند را خلق کرد تا شاید پرهیزکاری کنید ۲۱ او کسی است که برای شما زمین را بستری و آسمان را پوششی قرار داد و از آسمان آبی فرستاد پس به وسیلهٔ آن (باران) از میوه‌ها روزی برای شما قرار داد پس برای اللّٰه همتایانی قرار ندهید و در حالیکه خود می دانید ۲۲ و اگر در شکّ هستید بدآنچه بر بندهٔ خویش نازل کردیم پس سوره ای همانند آن را بیاورید و گواهان خویش جز اللّٰه را فرا بخوانید اگر از (افرادِ) راستگو هستید ۲۳ و اگر انجام ندادید و هرگز نمی توانید، از آتشی که سوخت آن مردم و سنگهاست بپرهیزید که برای کافران آماده شده است ۲۴

وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنۡهَا مِن ثَمَرَةٖ
رِّزۡقٗا قَالُواْ هَٰذَا ٱلَّذِي رُزِقۡنَا مِن قَبۡلُۖ وَأُتُواْ بِهِۦ مُتَشَٰبِهٗاۖ
وَلَهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَهُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٥ ۞إِنَّ
ٱللَّهَ لَا يَسۡتَحۡيِۦٓ أَن يَضۡرِبَ مَثَلٗا مَّا بَعُوضَةٗ فَمَا فَوۡقَهَاۚ فَأَمَّا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۖ وَأَمَّا
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَيَقُولُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلٗاۘ
يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيرٗا وَيَهۡدِي بِهِۦ كَثِيرٗاۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِۦٓ
إِلَّا ٱلۡفَٰسِقِينَ ٢٦ ٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهۡدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ
مِيثَٰقِهِۦ وَيَقۡطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفۡسِدُونَ
فِي ٱلۡأَرۡضِۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٢٧ كَيۡفَ
تَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَكُنتُمۡ أَمۡوَٰتٗا فَأَحۡيَٰكُمۡۖ ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ
ثُمَّ يُحۡيِيكُمۡ ثُمَّ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٨ هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ
لَكُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ
فَسَوَّىٰهُنَّ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ٢٩

و به کسانیکه ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند مُژده بده که برای ایشان باغ‌هایی آماده کرده ایم که زیر آنها نهرها جاریست هر گاه از محصولات آن بهره مند شوند، می گویند: این همان روزی است که از قبل داده شدیم و برای ایشان همانند آن آورده شود و برای ایشان همسرانی پاک است و ایشان در آن جاودانند ۲۵ همانا اللّٰه از اینکه پشه ای یا برتر از آن را مَثل بزند شرم نمی کند پس کسانیکه ایمان آورده اند، می دانند که آن حقّ و از جانب پروردگارشان است و آنان که کافرند، می گویند: اللّٰه از این مَثل چه منظوری داشته است؟ از این مَثل بدان بسیاری گُمراه می شوند و بسیاری بدان هدایت می شوند و بدان جز (افرادِ) نافرمان گُمراه نمی شوند ۲۶ کسانیکه پیمان اللّٰه را بعد از بستن آن بشکنند و آنچه را که اللّٰه فرمان به پیوندش را داده، می شکنند و در زمین فساد می کنند، همانا ایشان (افرادِ) زیانکار هستند ۲۷ چگونه به اللّٰه کافر می شوید با آنکه مُردگانی بودید که شما را زنده کرد پس (شما را) می میراند و سپس شما را زنده می سازد و به سوی او (اللّٰه) بازگردانده می شوید ۲۸ او کسی است که برای شما هر آنچه در زمین است را خلق کرد؛ سپس به سوی آسمان پرداخت، پس آنها را هفت آسمان سامان داد؛ و او (اللّٰه) به هر چیزی داناست ۲۹

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوٓاْ
أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّيٓ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
ءَادَمَ ٱلْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ
أَنۢبِـُٔونِي بِأَسْمَآءِ هَٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُواْ سُبْحَٰنَكَ
لَا عِلْمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ
أَنۢبِئْهُم بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل
لَّكُمْ إِنِّيٓ أَعْلَمُ غَيْبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُواْ لِأَدَمَ
فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا
يَٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا
ٱلشَّيْطَٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا ٱهْبِطُواْ بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَّىٰٓ
ءَادَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمَٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

و هنگامی که پروردگارت به فرشتگان فرمود: که در زمین جانشینی قرار خواهم داد، (فرشتگان) گفتند: آیا در زمین کسی را قرار می دهی که فساد می کند و خون می ریزد، در حالیکه ما ستایش و سپاس تو را می گوییم و تو را تقدیس می‌کنیم؟ (اللّٰه) فرمود: من می دانم آنچه را که شما نمی دانید ۳۰ و (اللّٰه) نام های همه (مخلوقات) را به آدم آموزش داد سپس آنها را به فرشتگان عرضه داشت پس (اللّٰه) فرمود: مرا به نام های این چیزها خبر دهید اگر شما راستگو هستید ۳۱ (فرشتگان) گفتند: مُنزهی تو، ما را هیچ دانشی بدان نیست جز آنچه تو به ما آموختی، همانا تو دانشمندِ با حکمت هستی ۳۲ (اللّٰه) فرمود: ای آدم به نام های آنها خبر ده، پس چون به نام ها ایشان را خبر داد، (اللّٰه) فرمود: آیا به شما نگفتم که پنهان آسمانها و زمین را می دانم و آنچه را که آشکار و مخفی می سازید را می دانم ۳۳ و هنگامی که به فرشتگان گفتیم که به آدم سجده کنید پس همه جز ابلیس سجده کردند، (ابلیس) سرپیچی کرد و کِبر ورزید و او از کافران بود ۳۴ و به آدم گفتیم: که تو و همسرت در این باغ سکونت کنید و آنچه می خواهید فراوان از آن بُخورید و به این درخت نزدیک نشوید که از (افرادِ) ستمکار می شوید ۳۵ پس شیطان (وسوسه گر) آن دو را لغزانید و ایشان را از آنچه در آن بودند بیرون انداخت و گفتیم: از آن باغ (عدن) به در آیید، بعضی از شما دشمن بعضی دیگر هستید و برای شما زمین محلّ استقرار و بهره ای تا مدّتی خواهد بود ۳۶ پس آدم دستوراتی را از پروردگارش دریافت پس به سوی او توبه کرد، همانا او توبه پذیر مهربان است ۳۷

قُلْنَا ٱهْبِطُواْ مِنْهَا جَمِيعًاۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٣٩﴾
يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُواْ نِعْمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُواْ بِعَهْدِيٓ
أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّٰيَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَءَامِنُواْ بِمَآ أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوٓاْ أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِۦۖ وَلَا تَشْتَرُواْ بِـَٔايَٰتِي
ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّٰيَ فَٱتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُواْ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُواْ
ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ
وَٱرْكَعُواْ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ۞أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ
وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَٰبَۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
وَٱسْتَعِينُواْ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى ٱلْخَٰشِعِينَ
﴿٤٥﴾ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ ﴿٤٦﴾
يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُواْ نِعْمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَٱتَّقُواْ يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَٰعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

گفتیم: همگی از آن باغ (عدن) به در آیید پس هر گاه از جانب من هدایتی بیاید پس هر کس مرا پیروی کند، ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۳۸ و کسانیکه حقّ را پوشیدند و آیات مرا دروغ شُمردند، ایشان یاران آتش اند و در آن جاودانه خواهند ماند ۳۹ ای بنی اسرائیل (ای فرزندان یعقوب) نعمتی که به شما دادم را به یاد آورید و به عهد من وفا کنید تا به عهد شما وفا کنم و فقط از من بترسید ۴۰ و بدآنچه نازل کردم که تصدیق کننده آنچه با شماست، ایمان آورید و اوّلین کسی نباشید که حقّ را می پوشاند و آیات مرا به بهایی ناچیز نفروشید و از من بترسید ۴۱ و حقّ را به وسیله باطل نپوشانید و حقّ را کتمان نکنید در حالیکه شما می دانید ۴۲ و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید و با (افرادِ) متواضع (در برابر اللّه) فروتنی کنید ۴۳ آیا مردم را به نیکی اَمر می کنید و خود را فراموش می کنید در حالی که کتاب را تلاوت می کنید پس آیا تعقّل نمی کنید؟ ۴۴ و به شکیبایی و نماز کمک جویید که آن جز بر (افرادِ) فروتن سخت است ۴۵ کسانیکه می پندارند که پروردگار خویش را ملاقات می کنند و آنکه ایشان به سوی او بازگشت خواهند کرد ۴۶ ای بنی اسرائیل (فرزندان یعقوب) نعمتم را که به شما ارزانی داشتم و اینکه شما را بر جهانیان فراوانی دادم را به یاد آورید ۴۷ و بپرهیزید از روزی که کسی بر کسی چیزی انجام نمی دهد و میانجیگری کسی قبول نمی شود و جایگزینی از کسی گرفته نمی شود و ایشان یاری نمی شوند ۴۸

وَإِذۡ نَجَّيۡنَٰكُم مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ
مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ٤٩ وَإِذۡ فَرَقۡنَا بِكُمُ ٱلۡبَحۡرَ فَأَنجَيۡنَٰكُمۡ
وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ٥٠ وَإِذۡ وَٰعَدۡنَا مُوسَىٰٓ
أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗ ثُمَّ ٱتَّخَذۡتُمُ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ وَأَنتُمۡ ظَٰلِمُونَ
٥١ ثُمَّ عَفَوۡنَا عَنكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٥٢
وَإِذۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡفُرۡقَانَ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ٥٣
وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِنَّكُمۡ ظَلَمۡتُمۡ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ
ٱلۡعِجۡلَ فَتُوبُوٓاْ إِلَىٰ بَارِئِكُمۡ فَٱقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ ذَٰلِكُمۡ
خَيۡرٞ لَّكُمۡ عِندَ بَارِئِكُمۡ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ
ٱلرَّحِيمُ ٥٤ وَإِذۡ قُلۡتُمۡ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ
جَهۡرَةٗ فَأَخَذَتۡكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ٥٥ ثُمَّ بَعَثۡنَٰكُم
مِّنۢ بَعۡدِ مَوۡتِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٥٦ وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ
ٱلۡغَمَامَ وَأَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰۖ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ
مَا رَزَقۡنَٰكُمۡۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٥٧

و هنگامیکه شما را از خاندان فرعون نجات دادیم که بر شما شدیدترین شکنجه‌ها را روا می داشتند، پسران شما را سر می‌بُریدند و زنان شما را نگاه می داشتند و آنها آزمایش بزرگ از جانب پروردگارِ بزرگ شما بود ۴۹ و هنگامی که برای شما دریا را شکافتیم سپس شما را نجات دادیم و خاندان فرعون را غرق نمودیم در حالی که نظاره کنندهٔ آن بودید ۵۰ و هنگامی که با موسی چهل شب وعده نهادیم سپس شما گوساله را بعد آن انتخاب کردید و از (افرادِ) ستمکار بودید ۵۱ سپس بر شما بعد از آن گُذشت کردیم تا شاید سپاسگزار باشید ۵۲ و هنگامی که به موسی کتاب و جدا کنندهٔ حقّ از باطل را دادیم تا شاید هدایت شوید ۵۳ و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من شما به خاطر انتخاب گوساله بر خود ستم کردید پس به درگاه پروردگار خود باز گردید و (کافران) خود را بکُشید، آن برای شما نزدِ پروردگارتان بهتر است پس (اللّٰه) توبه شما را پذیرفت، همانا او توبه پذیر مهربان است ۵۴ و هنگامی که به موسی گفتید: به تو ایمان نمی آوریم تا اللّٰه را آشکارا ببینیم پس صاعقه شما را گرفت در حالیکه نظاره کنندهٔ آن بودید ۵۵ سپس شما را بعد از مرگتان، زنده کردیم تا شاید سپاسگزار باشید ۵۶ و (ستون) اَبر را بر سر شما سایبان قرار دادیم و بر شما نان و گوشت نازل کردیم، از پاکیزه ها بدآنچه روزی تان دادیم بُخورید و ما بر شما ستم نکردیم و لیکن (شما) بر خویشتن ستمکار بودید ۵۷

وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُواْ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُواْ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَٱدْخُلُواْ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُواْ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطَٰيَٰكُمْ ۚ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ
ظَلَمُواْ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ
رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ ۞ وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ
مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ فَٱنفَجَرَتْ
مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُواْ
وَٱشْرَبُواْ مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْاْ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ فَٱدْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ مِنۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ ٱلَّذِى هُوَ
أَدْنَىٰ بِٱلَّذِى هُوَ خَيْرٌ ۚ ٱهْبِطُواْ مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلْمَسْكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ
ٱللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُواْ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

و هنگامی که گفتیم: به این شهر وارد شوید پس هر چه می خواهید از آن گوارا بُخورید و از دروازه سجده کننده داخل شوید و بگویید: پروردگارا گناهان ما را پاک کن تا برای شما خطاهای شما را بیامرزیم و به زودی (افرادِ) نیکوکار را افزایش خواهیم داد ۵۸ پس کسانیکه ظلم کردند سخن را به غیر از آنچه به ایشان گفته شد، تغییر دادند پس بر کسانیکه ستم کردند کیفری را از آسمان فرو فرستادیم بدآنچه نافرمانی می‌کردند ۵۹ و هنگامیکه موسی برای قوم خود آب خواست پس (به موسی) گفتیم: عصای خود را به سنگ بزن پس از آن دوازده چشمه شکافته شد و هر گروهی، محل نوشیدن خود را یافت، بخورید و بنوشید از روزی اللّٰه و در زمین (به مانند افرادِ) فساد کننده نکوشید ۶۰ و هنگامی که به موسی گفتید: ای موسی هرگز بر یک خوراک شکیبا نباشیم پس برای ما از پروردگار خود بخواه تا برای ما از گیاهان زمین از سبزیش و خیارش و سیرش و عدسش و پیازش بیرون آورد، (موسی) گفت: آیا آنچه را که پست تر است را به جای آنچه بهتر است، جایگزین می کنید؟ به گرفتاری در آیید که برای شماست آنچه خواستید و به ایشان مُهر خواری و بینوایی زده شد و به خشمی از جانب اللّٰه بازگشتند، بدین جهت که آنها به آیات اللّٰه کافر شدند و پیامبران را به ناحقّ می کُشتند و از آن رو که سرکشی نمودند و تجاوز می کردند ۶۱

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ مَنْ
ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
مِيثَٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم
بِقُوَّةٍ وَٱذْكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم
مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ
ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْاْ مِنكُمْ فِى ٱلسَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُواْ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَٰهَا نَكَٰلًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ
مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُواْ بَقَرَةً ۖ قَالُوٓاْ
أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ
﴿٦٧﴾ قَالُواْ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَٱفْعَلُواْ مَا
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُواْ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ
يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ ٱلنَّٰظِرِينَ ﴿٦٩﴾

همانا کسانیکه ایمان آوردند و آنها که یهودی شدند و مسیحیان و صابئان (پیروان توحید) هر کس به الله و روز آخرت ایمان آورد و عمل صالح انجام دهد پس برای ایشان نزد پروردگارشان پاداشی نیکوست و ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۶۲ و هنگامی که پیمان از شما گرفتیم و بر بالای شما (کوه) طُور را افراشته نمودیم، آنچه را به نیرومندی به شما دادیم را بگیرید و آنچه را در آن است را به یاد آورید تا شاید پرهیزکاری کنید ۶۳ سپس از آن پُشت کردید که اگر بخشش الله و رحمت او بر شما نبود قطعاً از (افرادِ) زیانکار بودید ۶۴ و مسلّماً آنان را که از شما در "روز سبت = روز شنبه" تجاوز کردند را شناختید پس به ایشان گفتیم: آوارگانی سرافکنده باشید ۶۵ پس ایشان را عبرتی برای معاصران و آیندگان و اندرزی برای (افرادِ) پرهیزکار قرار دادیم ۶۶ و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: همانا الله فرمانتان می دهد که ماده گاوی را ذبح کنید؟ (قوم موسی) گفتند: ما را به مسخره می گیری، (موسی) گفت: به الله پناه می برم از اینکه از (افرادِ) نادان باشم ۶۷ (قوم موسی) گفتند: از پروردگارت بخواه تا برای ما مشخص کند که آن (گاو) چیست؟ (موسی) گفت: او (الله) می فرماید: آن ماده گاوی نه پیر و نه جوان، میانه آن دو است پس آنچه اَمر شدید را انجام دهید ۶۸ (قوم موسی) گفتند: از پروردگارت بخواه برای ما مشخص کند که رنگش چیست؟ (موسی) گفت: او (الله) می‌فرماید: همانا آن ماده گاوی است زرد پُر رنگ که رنگش (افرادِ) بیننده را مسرور می سازد ۶۹

قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ ٱلۡبَقَرَ تَشَٰبَهَ عَلَيۡنَا وَإِنَّآ
إِن شَآءَ ٱللَّهُ لَمُهۡتَدُونَ ٧٠ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ لَّا ذَلُولٞ
تُثِيرُ ٱلۡأَرۡضَ وَلَا تَسۡقِي ٱلۡحَرۡثَ مُسَلَّمَةٞ لَّا شِيَةَ فِيهَاۚ قَالُواْ
ٱلۡـَٰٔنَ جِئۡتَ بِٱلۡحَقِّۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُواْ يَفۡعَلُونَ ٧١ وَإِذۡ
قَتَلۡتُمۡ نَفۡسٗا فَٱدَّٰرَـٔۡتُمۡ فِيهَاۖ وَٱللَّهُ مُخۡرِجٞ مَّا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ
٧٢ فَقُلۡنَا ٱضۡرِبُوهُ بِبَعۡضِهَاۚ كَذَٰلِكَ يُحۡيِ ٱللَّهُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَيُرِيكُمۡ
ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٧٣ ثُمَّ قَسَتۡ قُلُوبُكُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ
فَهِيَ كَٱلۡحِجَارَةِ أَوۡ أَشَدُّ قَسۡوَةٗۚ وَإِنَّ مِنَ ٱلۡحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
مِنۡهُ ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ وَإِنَّ مِنۡهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخۡرُجُ مِنۡهُ ٱلۡمَآءُۚ وَإِنَّ
مِنۡهَا لَمَا يَهۡبِطُ مِنۡ خَشۡيَةِ ٱللَّهِۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ
٧٤ ۞أَفَتَطۡمَعُونَ أَن يُؤۡمِنُواْ لَكُمۡ وَقَدۡ كَانَ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ
يَسۡمَعُونَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُۥ مِنۢ بَعۡدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمۡ
يَعۡلَمُونَ ٧٥ وَإِذَا لَقُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا
خَلَا بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٖ قَالُوٓاْ أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ ٱللَّهُ
عَلَيۡكُمۡ لِيُحَآجُّوكُم بِهِۦ عِندَ رَبِّكُمۡۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٧٦

(قوم موسی) گفتند: از پروردگارت بخواه برای ما مشخص کند آن (ماده گاو) چگونه باشد؟ همانا (چگونگی) ماده گاو برای ما نامعلوم شده است و ما اگر اللّٰه بخواهد هدایت خواهیم شد ۷۰ (موسی) گفت، (اللّٰه) می‌فرماید: که آن ماده گاو رام نیست که زمین را شیار کند و نه کِشت را آب دهد، سالم است لکه ای در آن نیست، (قوم موسی) گفتند: اکنون حقّ را آوردی پس آن (ماده گاو) را ذبح کردند در حالی که نزدیک بود که چنین نکنند ۷۱ و هنگامی که کسی را کُشتید پس دربارهٔ آن نزاع کردید و اللّٰه آنچه را پنهان می سازید را آشکار می کند ۷۲ پس گفتیم: پاره ای از آن (ماده گاو سربریده را) به مقتول بزنید (تا زنده گردد)، اینچنین اللّٰه مُردگان را زنده می کند و به شما نشانه های خویش را نشان می دهد تا شاید تعقّل کنید ۷۳ پس از آن، دل‌های شما سخت شد؛ چنان‌که همچون سنگ یا سخت‌تر از سنگ گردید. و همانا از برخی سنگ‌ها نهرها می‌جوشد، و برخی از آنها شکافته می‌شوند و آب از آنها بیرون می‌آید، و برخی از ترس اللّٰه فرو می‌ریزند؛ و اللّٰه از آنچه می‌کنید، غافل نیست ۷۴ آیا طمع می ورزید که به شما ایمان آورند در حالیکه گروهی از آنان کلام اللّٰه را می‌شنیدند سپس آنرا تحریف می کردند بعد از آنکه آنرا می فهمیدند و ایشان می دانستند ۷۵ و هنگامیکه مؤمنان را ملاقات کنند، می گویند: ایمان آوردیم و چون بعضی از ایشان با بعضی خلوت می کنند، می گویند: آیا سخن می گویید با ایشان دربارهٔ آنچه اللّٰه بر شما (در آیاتش) گُشوده است تا علیه شما نزدِ پروردگارتان مُجادله کنند پس آیا تعقل نمی کنید؟ ۷۶

أَوَ لَا يَعۡلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَ ﴿٧٧﴾
وَمِنۡهُمۡ أُمِّيُّونَ لَا يَعۡلَمُونَ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّآ أَمَانِيَّ وَإِنۡ هُمۡ
إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ يَكۡتُبُونَ ٱلۡكِتَٰبَ بِأَيۡدِيهِمۡ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشۡتَرُواْ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلٗاۖ
فَوَيۡلٞ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتۡ أَيۡدِيهِمۡ وَوَيۡلٞ لَّهُم مِّمَّا يَكۡسِبُونَ
﴿٧٩﴾ وَقَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامٗا مَّعۡدُودَةٗۚ قُلۡ
أَتَّخَذۡتُمۡ عِندَ ٱللَّهِ عَهۡدٗا فَلَن يُخۡلِفَ ٱللَّهُ عَهۡدَهُۥٓۖ أَمۡ
تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰۚ مَن كَسَبَ سَيِّئَةٗ
وَأَحَٰطَتۡ بِهِۦ خَطِيٓـَٔتُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٨١﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذۡ أَخَذۡنَا
مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ لَا تَعۡبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ
إِحۡسَانٗا وَذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَقُولُواْ
لِلنَّاسِ حُسۡنٗا وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ ثُمَّ
تَوَلَّيۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنكُمۡ وَأَنتُم مُّعۡرِضُونَ ﴿٨٣﴾

آیا نمی دانند که اللّٰه آنچه را که پنهان می سازند و آنچه را که آشکار می سازند را می داند؟ ۷۷ و از ایشان گروهی اُمّی (کسانیکه از کلام وحی الهی بی خبر و بی اطلاع) هستند که از کتاب چیزی نمی دانند جز خیال پردازی (باورهای غلط مذهبی خود) و آنها جز (افرادِ) پندار باف نیستند ۷۸ پس وای بر آنان که کتاب را با دست های خود می نویسند و سپس می گویند: که این از جانب اللّٰه است تا بدان بهایی ناچیز را بدست آورند پس وای بر آنان از آنچه دستهایشان بنوشت و وای بر آنان از آنچه فراهم می‌کنند ۷۹ و گفتند به ما آتش جز چند روزی نخواهد رسید، (ای محمّد) بگو: آیا پیمانی از اللّٰه گرفته اید؟ که اللّٰه پیمانش را هرگز خلاف نخواهد کرد، آیا به اللّٰه آنچه را نمی دانید نسبت می دهید؟ ۸۰ بلکه آنکس که گناهی را مرتکب شد و خطاکاری او را فرا گرفت پس آنان یاران آتش اند، ایشان در آن جاودان هستند ۸۱ و کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند ایشان یاران باغ (بهشت) هستند و در آن جاودانه خواهند بود ۸۲ و هنگامی که پیمان از بنی اسرائیل گرفتیم که جز اللّٰه را عبادت نکنید و به والدین و نزدیکان و یتیمان و بینوایان نیکی کنید و با مردم با گفتاری نیک سخن بگویید و نماز را بپا دارید و زکات بدهید سپس جز اندکی از شما پُشت کردید در حالیکه رویگردان بودید ۸۳

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ لَا تَسۡفِكُونَ دِمَآءَكُمۡ وَلَا تُخۡرِجُونَ
أَنفُسَكُم مِّن دِيَٰرِكُمۡ ثُمَّ أَقۡرَرۡتُمۡ وَأَنتُمۡ تَشۡهَدُونَ ٨٤
ثُمَّ أَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ تَقۡتُلُونَ أَنفُسَكُمۡ وَتُخۡرِجُونَ فَرِيقٗا
مِّنكُم مِّن دِيَٰرِهِمۡ تَظَٰهَرُونَ عَلَيۡهِم بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ
وَإِن يَأۡتُوكُمۡ أُسَٰرَىٰ تُفَٰدُوهُمۡ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيۡكُمۡ
إِخۡرَاجُهُمۡۚ أَفَتُؤۡمِنُونَ بِبَعۡضِ ٱلۡكِتَٰبِ وَتَكۡفُرُونَ بِبَعۡضٖۚ
فَمَا جَزَآءُ مَن يَفۡعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمۡ إِلَّا خِزۡيٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلۡعَذَابِۗ وَمَا ٱللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٨٥ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡحَيَوٰةَ
ٱلدُّنۡيَا بِٱلۡأٓخِرَةِۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ
٨٦ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ وَقَفَّيۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ
بِٱلرُّسُلِۖ وَءَاتَيۡنَا عِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدۡنَٰهُ بِرُوحِ
ٱلۡقُدُسِۗ أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمۡ رَسُولُۢ بِمَا لَا تَهۡوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ
ٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ فَفَرِيقٗا كَذَّبۡتُمۡ وَفَرِيقٗا تَقۡتُلُونَ ٨٧ وَقَالُواْ قُلُوبُنَا
غُلۡفُۢۚ بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفۡرِهِمۡ فَقَلِيلٗا مَّا يُؤۡمِنُونَ ٨٨

و هنگامیکه از شما پیمان گرفتیم که خون های یکدیگر را (به ناحقّ) نریزید و همدیگر را از سرزمین خویش اخراج نکنید پس اقرار کردید در حالیکه گواه بودید ۸۴ سپس اینک شما هستید که همدیگر را می کُشید و گروهی از خودتان را از سرزمین هایتان اخراج می کنید و بر علیه ایشان به گناه و دشمنی همدستی می کنید و اگر به اسارت شما در آیند در برابرشان جایگزین می گیرید در حالیکه بر شما اخراج ایشان حرام است، آیا به بخشی از کتاب ایمان می آورید و به بخشی دیگر کُفر می ورزید پس مُجازات آنکه این کار را از شما انجام دهد، چیست؟ پس خواری در زندگی دنیا و روز قیامت به شدیدترین عذاب بازگردانده می شود و اللّٰه بدانچه انجام می دهید، غافل نیست ۸۵ آنان کسانی هستند که زندگی دنیا را در برابر آخرت خریدند پس از عذاب ایشان کاسته نشود و یاری نشوند ۸۶ و مسلّماً به موسی کتاب را دادیم و بعد از او فرستادگان را بدنبال او ارسال کردیم و به عیسی پسر مریم نشانه های آشکار دادیم و او را به روح القدس تقویت کردیم، آیا هر گاه به سوی شما فرستاه ای آمد بدانچه نفسهای شما نمی پسندد، تکبر ورزیدید پس گروهی را دروغ شُمردید و گروهی را می کُشتید ۸۷ و گفتند: دلهای ما در پرده پنهان است، البته اللّٰه به خاطر کُفرشان ایشان را لعنت کرد پس چه اندک ایمان می آورند ۸۸

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَٰبٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكَانُواْ مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَمَّا
جَآءَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِۦۚ فَلَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا ٱشْتَرَوْاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦۖ
فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍۚ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ
﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُواْ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ نُؤْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا
مَعَهُمْۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنۢبِيَآءَ ٱللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ ۞وَلَقَدْ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ
ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ
مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ وَٱسْمَعُواْۖ قَالُواْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَأُشْرِبُواْ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْۚ قُلْ بِئْسَمَا
يَأْمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

و هنگامی که به سویشان کتابی از نزد اللّه آمد که تصدیق کننده آنچه با ایشان بود و از قبل بر کسانیکه کُفر ورزیدند پیروزی می جُستند پس هنگامیکه به سوی آنها آنچه که آنرا می شناختند، بیامد به آن کافر شدند پس لعنت اللّه بر کافران باد ۸۹ چه زشت است آنچه به خاطر آن نفسهای خود را فروختند که از روی ستمگری کفر ورزیدند بدآنچه اللّه نازل کرده است که اللّه از بخشش خویش برای هر که از بندگانش بخواهد (آیاتی) نازل می کند پس از اینرو به خشمی بر خشم دیگر (اللّه) گرفتار شدند و برای کافران عذابی خوار کننده است ۹۰ و هر گاه به آنان گفته شود: بدانچه اللّه نازل کرده است ایمان آورید، می گویند: به آنچه بر ما نازل شده است ایمان می آوریم و به غیر آن کُفر می ورزند در حالیکه آن حقّ است و تصدیق کننده آنچه با ایشان است، (ای محمّد) بگو: پس چرا پیامبران اللّه را اگر مؤمن بودید از پیش می کُشتید؟ ۹۱ و مسلّماً به سوی شما موسی با دلایل آشکار آمد پس گوساله را بعد از او انتخاب کردید در حالیکه ستمگر بودید ۹۲ و هنگامی که پیمان از شما گرفتیم و بر بالای سر شما (کوه) طُور را برافراشتیم، آنچه را به شما به نیرومندی دادیم را بگیرد و بشنوید، گفتند: شنیدیم و نافرمانی کردیم و دوستی گوساله به خاطر کُفرشان با دلهایشان آمیخته شد، (ای محمّد) بگو: چه زشت است آنچه ایمانتان شما را به آن اَمر می کند ۹۳

قُلۡ إِن كَانَتۡ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ عِندَ ٱللَّهِ خَالِصَةٗ مِّن
دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٩٤ وَلَن
يَتَمَنَّوۡهُ أَبَدَۢا بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ
٩٥ وَلَتَجِدَنَّهُمۡ أَحۡرَصَ ٱلنَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٖ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۚ
يَوَدُّ أَحَدُهُمۡ لَوۡ يُعَمَّرُ أَلۡفَ سَنَةٖ وَمَا هُوَ بِمُزَحۡزِحِهِۦ مِنَ
ٱلۡعَذَابِ أَن يُعَمَّرَۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٩٦ قُلۡ مَن
كَانَ عَدُوّٗا لِّجِبۡرِيلَ فَإِنَّهُۥ نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلۡبِكَ بِإِذۡنِ
ٱللَّهِ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَهُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ
٩٧ مَن كَانَ عَدُوّٗا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبۡرِيلَ
وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَدُوّٞ لِّلۡكَٰفِرِينَ ٩٨ وَلَقَدۡ أَنزَلۡنَآ
إِلَيۡكَ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۖ وَمَا يَكۡفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلۡفَٰسِقُونَ ٩٩
أَوَ كُلَّمَا عَٰهَدُواْ عَهۡدٗا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ
لَا يُؤۡمِنُونَ ١٠٠ وَلَمَّا جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٞ
لِّمَا مَعَهُمۡ نَبَذَ فَرِيقٞ مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ كَأَنَّهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ١٠١

(ای محمّد) بگو: اگر برای شما خانهٔ آخرت نزدِ اللّه مُختص به شماست جز مردم دیگر پس آرزوی مرگ کنید اگر راستگو هستید ۹۴ و آن را هرگز آرزو نکنند به خاطر آنچه دستهای ایشان پیش فرستاده است و اللّه به حال (افرادِ) ستمکار آگاه است ۹۵ و قطعاً آنها را حریص ترین مردم بر زندگی (دنیا) می یابی و از میان مُشرکان، آنانکه دوست دارند هر کدام هزار سال عُمر به ایشان داده شود ولی آن (عُمر طولانی هم) مانع عذاب او نخواهد شد و اللّه بدآنچه انجام می دهید، بیناست ۹۶ (ای محمّد) بگو: هر کس که دشمن جبرئیل باشد، همانا او (جبرئیل) با اجازهٔ اللّه (قرآن را) بر دل تو نازل کرد، تصدیق کنندهٔ آنچه پیش از آن است و هدایت و مُژده ای برای مؤمنان است ۹۷ هر کس دشمن اللّه و فرشتگان و فرستادگان او و جبرئیل و میکائیل باشد پس همانا اللّه دشمن کافران است ۹۸ و مسلّماً آیات روشن (قرآن) را به سوی تو (ای محمّد) نازل کردیم و جز (افرادِ) نافرمان بدان کُفر نورزند ۹۹ مگر نه اینکه (یهودیان) هرگاه پیمانی بستند گروهی از ایشان آن را دور افکندند، البته بیشتر ایشان ایمان نمی آورند ۱۰۰ و هنگامی که فرستاده ای از جانب اللّه به سوی ایشان آمد که تصدیق کنندهٔ آنچه با ایشان است گروهی از آنان که به آنها کتاب داده شد، کتاب اللّه را پُشت سر خود افکندند چنانکه گویی نمی دانند ۱۰۱

وَٱتَّبَعُواْ مَا تَتۡلُواْ ٱلشَّيَٰطِينُ عَلَىٰ مُلۡكِ سُلَيۡمَٰنَۖ وَمَا كَفَرَ
سُلَيۡمَٰنُ وَلَٰكِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ
ٱلسِّحۡرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلۡمَلَكَيۡنِ بِبَابِلَ هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَۚ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنۡ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحۡنُ فِتۡنَةٞ فَلَا
تَكۡفُرۡۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنۡهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيۡنَ ٱلۡمَرۡءِ
وَزَوۡجِهِۦۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنۡ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡۚ وَلَقَدۡ عَلِمُواْ لَمَنِ
ٱشۡتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖۚ وَلَبِئۡسَ مَا شَرَوۡاْ بِهِۦٓ
أَنفُسَهُمۡۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ١٠٢ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوۡاْ
لَمَثُوبَةٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ خَيۡرٞۚ لَّوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ١٠٣
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقُولُواْ رَٰعِنَا وَقُولُواْ ٱنظُرۡنَا
وَٱسۡمَعُواْۗ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٠٤ مَّا يَوَدُّ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَلَا ٱلۡمُشۡرِكِينَ
أَن يُنَزَّلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ خَيۡرٖ مِّن رَّبِّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَخۡتَصُّ
بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ١٠٥

و از آنچه شیاطین (وسوسه گران) در پادشاهی سُلیمان می‌خواندند را پیروی کردند و سُلیمان کافر نشد ولی شیاطین کافر شدند، به مردم جادوگری را آموزش می دادند و از آنچه بر دو فرشته در بابِل، هاروت و ماروت نازل شد و (آن دو فرشته) کسی را آموزش نمی دادند مگر آنکه می گفتند: قطعاً ما فتنه ای (وسیلهٔ آزمایشی برای شما) هستیم، زنهار کافر مباش پس از ایشان (دو فرشته) چیزهایی می آموختند که به وسیله آن میان مرد و همسرش جدایی بیفکنند و با آن کسی را جز با اجازه اللّٰه زیان نمی رساندند و آنچه را که زیانشان داشت و سودشان نمی رسانید آموزش می گرفتند و مسلّماً می دانستند که هر کس آن را به دست آورد او را در آخرت بهره ای نیست، چه زشت است آنچه بدان خویشتن را فروختند اگر می دانستند ۱۰۲ و اگر ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند قطعاً پاداش از نزدِ اللّٰه بهتر است اگر آنها می دانستند ۱۰۳ ای کسانیکه ایمان آورده اید، نگویید ما را رعایت کن بلکه بگویید بر ما نظارت کن و بشنوید و برای کافران عذابی دردآور است ۱۰۴ آنانکه از اهل کتاب کافر شدند و از مُشرکان دوست ندارند که خیری از جانب پروردگارتان بر شما نازل گردد و اللّٰه رحمت خویش را به هر که بخواهد اختصاص می دهد و اللّٰه صاحب بخشش بزرگ است ۱۰۵

۞مَا نَنسَخۡ مِنۡ ءَايَةٍ أَوۡ نُنسِهَا نَأۡتِ بِخَيۡرٖ مِّنۡهَآ أَوۡ مِثۡلِهَآۗ
أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١٠٦ أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ
ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ
ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ١٠٧ أَمۡ تُرِيدُونَ أَن تَسۡـَٔلُواْ رَسُولَكُمۡ
كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبۡلُۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ
فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ١٠٨ وَدَّ كَثِيرٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ
لَوۡ يَرُدُّونَكُم مِّنۢ بَعۡدِ إِيمَٰنِكُمۡ كُفَّارًا حَسَدٗا
مِّنۡ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡحَقُّۖ فَٱعۡفُواْ
وَٱصۡفَحُواْ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ ٱللَّهُ بِأَمۡرِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ
قَدِيرٌ ١٠٩ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ
لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعۡمَلُونَ
بَصِيرٞ ١١٠ وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ١١١ بَلَىٰۚ مَنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَلَهُۥٓ
أَجۡرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١١٢

آنچه از آیات را لغو سازیم یا به فراموشی بسپاریم بهتر از آن یا مانند آن را می آوریم، آیا نمی دانی که اللّه بر همه چیز تواناست؟ ۱۰۶ آیا نمی دانید که پادشاهی آسمانها و زمین از آنِ اللّه است و شما را جز اللّه سرپرست و یاوری نیست؟ ۱۰۷ آیا می خواهید چیزی را از فرستاده خود بپرسید بدانسان که از موسی پیش از آن پرسیده شد؟ و آنکس که کُفر را به جای ایمان جایگزین کند پس به درستی راه راست را گُم کرده است ۱۰۸ بسیاری از اهل کتاب دوست داشتند شما را بعد از ایمانتان به کُفر سُوق دهند به خاطر حسادتی از جانب خودشان بعد از آنکه برای ایشان حقّ آشکار گردید پس گُذشت کنید و چشم پوشی کنید تا اللّه فرمان خویش را بیاورد، همانا اللّه بر همه چیز تواناست ۱۰۹ و نماز را بپا دارید و زکات را بدهید و آنچه برای خود از خیر پیش فرستید آن را نزد اللّه بیابید، همانا اللّه بدآنچه انجام می دهید بیناست ۱۱۰ و گفتند: کسی به باغ (بهشت) وارد نمی شود مگر آن که یهودی یا مسیحی باشد، این از آرزوهای آنهاست، (ای محمّد) بگو: دلیل خود را بیاورید اگر راستگو هستید؟ ۱۱۱ بلکه هر کس چهره اش را تسلیم (در برابرِ) اللّه کند و او نیکوکار باشد پس برای او نزدِ اللّه پاداش است و بیمی بر ایشان نیست و اندوهگین هم نشوند ۱۱۲

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ لَيۡسَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَىٰ
لَيۡسَتِ ٱلۡيَهُودُ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَهُمۡ يَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۗ كَذَٰلِكَ
قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ مِثۡلَ قَوۡلِهِمۡۚ فَٱللَّهُ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ١١٣ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن
مَّنَعَ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ أَن يُذۡكَرَ فِيهَا ٱسۡمُهُۥ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَآۚ
أُوْلَٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمۡ أَن يَدۡخُلُوهَآ إِلَّا خَآئِفِينَۚ لَهُمۡ فِي
ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١١٤ وَلِلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ
وَٱلۡمَغۡرِبُۚ فَأَيۡنَمَا تُوَلُّواْ فَثَمَّ وَجۡهُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ١١٥
وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۖ بَل لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۖ كُلّٞ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ ١١٦ بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
وَإِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ١١٧ وَقَالَ
ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ لَوۡلَا يُكَلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوۡ تَأۡتِينَآ ءَايَةٞۗ
كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِم مِّثۡلَ قَوۡلِهِمۡۘ تَشَٰبَهَتۡ
قُلُوبُهُمۡۗ قَدۡ بَيَّنَّا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ١١٨ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ
بِٱلۡحَقِّ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗاۖ وَلَا تُسۡـَٔلُ عَنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡجَحِيمِ ١١٩

و یهود گفتند: مسیحیان بر چیزی (بر حقّ) نیستند و مسیحیان گفتند: یهود بر چیزی نیستند با اینکه آنها کتاب (اللّه) را تلاوت می کنند، بدینسان مانند گفتار ایشان را کسانیکه نمی دانند گفتند پس اللّه میان ایشان در روز قیامت دربارهٔ آنچه در آن اختلاف می کردند حُکم می کند ۱۱۳ و چه کسی ستمکارتر است از آن‌کس که مانع شود در مساجد اللّه نام او بُرده شود و در ویرانی آنها بکوشد؟ آنان را نسزد که جز با ترس وارد آنها شوند. برای آنان در دنیا خواری و در آخرت عذابی بزرگ است ۱۱۴ و برای اللّه است مشرق و مغرب پس به هر سو که روی آورید همانجاست روی اللّه، همانا اللّه وسعت بخش داناست ۱۱۵ و گفتند: اللّه فرزندی برای خود برگرفت، او مُنزه است، بلکه برای اوست آنچه در آسمانها و زمین است، همه برای او فروتن هستند ۱۱۶ پدید آورندهٔ آسمانها و زمین و هر گاه اَمری را بخواهد جز این نیست که به آن بگوید: بشو پس بشود ۱۱۷ و کسانی که نادانند گفتند: چرا اللّه با ما سخن نمی‌گوید یا نشانه‌ای برای ما نمی‌آید؟ کسانی که پیش از آنان بودند نیز سخنی مانند این گفتند؛ دل‌هایشان شبیه یکدیگر است. ما نشانه‌ها را برای مردمی که یقین دارند به روشنی بیان کرده‌ایم ۱۱۸ همانا (ای محمّد) تو را به حقّ مُژده دهنده و هشدار دهنده فرستادیم و تو دربارهٔ اهل دوزخ مورد پرسش قرار نمی گیری ۱۱۹

وَلَن تَرۡضَىٰ عَنكَ ٱلۡيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمۡۗ قُلۡ
إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلۡهُدَىٰۗ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم بَعۡدَ ٱلَّذِي
جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ١٢٠ ٱلَّذِينَ
ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَتۡلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۗ وَمَن
يَكۡفُرۡ بِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٢١ يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ
ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٢ وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا
لَّا تَجۡزِي نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٖ شَيۡـٔٗا وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا عَدۡلٞ وَلَا تَنفَعُهَا
شَفَٰعَةٞ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ١٢٣ ۞وَإِذِ ٱبۡتَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٖ
فَأَتَمَّهُنَّۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامٗاۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِيۖ قَالَ
لَا يَنَالُ عَهۡدِي ٱلظَّٰلِمِينَ ١٢٤ وَإِذۡ جَعَلۡنَا ٱلۡبَيۡتَ مَثَابَةٗ لِّلنَّاسِ
وَأَمۡنٗا وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلّٗىۖ وَعَهِدۡنَآ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ
وَإِسۡمَٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيۡتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلۡعَٰكِفِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ
١٢٥ وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجۡعَلۡ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنٗا وَٱرۡزُقۡ أَهۡلَهُۥ
مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنۡ ءَامَنَ مِنۡهُم بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ قَالَ وَمَن كَفَرَ
فَأُمَتِّعُهُۥ قَلِيلٗا ثُمَّ أَضۡطَرُّهُۥٓ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٢٦

هرگز یهودیان و مسیحیان از تو خشنود نخواهند شد تا از آیین آنان پیروی کنی. بگو: هدایت اللّه همان هدایت است. و اگر پس از دانشی که به تو رسیده، از خواسته‌های آنان پیروی کنی، از سوی اللّه هیچ سرپرست و یاوری نخواهی داشت ۱۲۰ کسانیکه به ایشان کتاب (الهی) دادیم و حقّ مطالعه آن را بجا می آورند، ایشان بدین (قرآن) ایمان می آورند و هر کس بدان کُفر ورزد پس ایشان (افرادِ) زیانکار هستند ۱۲۱ ای بنی اسرائیل نعمت مرا که بر شما ارزانی داشتم، بیاد آورید و آنکه شما را بر جهانیان فراوانی دادم ۱۲۲ و بپرهیزید از روزی که هیچ (صاحبِ) جانی، (صاحبِ) جانی دیگر را کفایت نکند و جایگزینی از او قبول نگردد و او را میانجیگری سود ندهد و یاری نشوند ۱۲۳ و هنگامی که پروردگار ابراهیم را با فرامینی آزمایش کرد پس (ابراهیم) آنها را به انجام رسانید، (اللّه) فرمود: همانا تو را برای مردم پیشوایی قرار می دهم، (ابراهیم) گفت: و از نسل من نیز؟ (اللّه) فرمود: پیمان من به (افرادِ) ستمکار نمی رسد ۱۲۴ و هنگامی که خانهٔ (بیت اللّه الحرام) را برای مردم محلّ بازگشت و ایمنی قرار دادیم و اینکه از مقام ابراهیم جای نماز (و عبادت) برگیرید و با ابراهیم و اسماعیل عهد کردیم که خانهٔ مرا برای (افرادِ) طواف کننده و (افرادِ) اعتکاف کننده و (افرادِ) متواضع سجده کننده پاک سازید ۱۲۵ و هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارا اینجا را سرزمین اَمنی قرار بده و به اهل آن از محصولات روزی ده آنکس که از ایشان به اللّه و روز آخرت ایمان آورده است، (اللّه) فرمود: و آن کس که کُفر ورزیده است پس او را اندکی بهره مند سازم و سپس او را به سوی عذاب آتش می کشانم و چه سرنوشت بدی است ۱۲۶

وَإِذۡ يَرۡفَعُ إِبۡرَٰهِـۧمُ ٱلۡقَوَاعِدَ مِنَ ٱلۡبَيۡتِ وَإِسۡمَٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلۡ
مِنَّآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ١٢٧ رَبَّنَا وَٱجۡعَلۡنَا مُسۡلِمَيۡنِ
لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةٗ مُّسۡلِمَةٗ لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبۡ عَلَيۡنَآۖ
إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٢٨ رَبَّنَا وَٱبۡعَثۡ فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ
يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ
وَيُزَكِّيهِمۡۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٢٩ وَمَن يَرۡغَبُ عَن مِّلَّةِ
إِبۡرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفۡسَهُۥۚ وَلَقَدِ ٱصۡطَفَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ
وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٣٠ إِذۡ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسۡلِمۡۖ
قَالَ أَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٣١ وَوَصَّىٰ بِهَآ إِبۡرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ
وَيَعۡقُوبُ يَٰبَنِيَّ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٣٢ أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ حَضَرَ يَعۡقُوبَ
ٱلۡمَوۡتُ إِذۡ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعۡبُدُونَ مِنۢ بَعۡدِيۖ قَالُواْ نَعۡبُدُ
إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ إِلَٰهٗا
وَٰحِدٗا وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ١٣٣ تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ لَهَا مَا كَسَبَتۡ
وَلَكُم مَّا كَسَبۡتُمۡۖ وَلَا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٣٤

و هنگامی که ابراهیم ستون های خانه (بیت الله الحرام) را بر می افراشت (بالا می بُرد) و اسماعیل (می گفتند): پروردگارا از ما قبول کن که همانا تو شنوندهٔ دانا هستی ۱۲۷ پروردگارا: و ما را (افرادِ) تسلیم شده ای برای خود قرار بده و از نسل ما (افرادِ) اسلام آورنده ای برای خود و روشهای (مناسک دینی) ما را به ما نشان ده و بر ما ببخش، همانا تو توبه پذیر مهربان هستی ۱۲۸ پروردگارا: و در میان ایشان فرستادگانی از میان خودشان برانگیز که بر ایشان آیات تو را تلاوت کند و ایشان را کتاب و حکمت (احکام، فرائض، حدود، فتاوی و قِصص مُندرج در کلام الله) آموزش دهد و ایشان را پاک سازد، همانا تو شوکتمندِ حکیم هستی ۱۲۹ و کیست از آیین ابراهیم روی گرداند جز آنکس که خویشتن را تباه ساخته است و همانا او را در دنیا و آخرت برگزیدیم و همانا او در آخرت از (افرادِ) شایسته است ۱۳۰ و هنگامی که به او پروردگارش فرمود: اسلام بیاور، (ابراهیم) گفت: برای پروردگار جهانیان اسلام آوردم ۱۳۱ و به آن (دستورات الهی) ابراهیم فرزندان خویش را سفارش کرد و همچنین یعقوب (اسرائیل)، ای فرزندانم همانا الله برای شما این دین را برگزید پس نمیرید جز آنکه مسلمان باشید ۱۳۲ آیا شما شاهد بودید هنگامی که مرگ یعقوب (اسرائیل) فرا رسید، زمانی که به فرزندان خود گفت: چه چیزی را بعد از من عبادت می کنید؟ (فرزندان یعقوب) گفتند: الله تو و الله پدران تو ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را به یکتایی عبادت می کنیم و ما برای او (افرادِ) تسلیم شده هستیم ۱۳۳ آنها اُمّتی بودند که گذشتند، برای آنهاست آنچه فراهم نموده و برای شماست آنچه فراهم نموده اید و از آنچه آنها می کردند مورد پرسش قرار نگیرید ۱۳۴

وَقَالُواْ كُونُواْ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰ تَهۡتَدُواْۗ قُلۡ بَلۡ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِـۧمَ
حَنِيفٗاۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٣٥ قُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ
أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ
وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِيَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن
رَّبِّهِمۡ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ١٣٦
فَإِنۡ ءَامَنُواْ بِمِثۡلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهۡتَدَواْۖ وَّإِن تَوَلَّوۡاْ
فَإِنَّمَا هُمۡ فِي شِقَاقٖۖ فَسَيَكۡفِيكَهُمُ ٱللَّهُۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ
١٣٧ صِبۡغَةَ ٱللَّهِ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبۡغَةٗۖ وَنَحۡنُ لَهُۥ
عَٰبِدُونَ ١٣٨ قُلۡ أَتُحَآجُّونَنَا فِي ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمۡ
وَلَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمۡ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُخۡلِصُونَ ١٣٩
أَمۡ تَقُولُونَ إِنَّ إِبۡرَٰهِـۧمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ
وَٱلۡأَسۡبَاطَ كَانُواْ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ قُلۡ ءَأَنتُمۡ أَعۡلَمُ أَمِ
ٱللَّهُۗ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً عِندَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۗ وَمَا ٱللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٤٠ تِلۡكَ أُمَّةٞ قَدۡ خَلَتۡۖ لَهَا مَا كَسَبَتۡ
وَلَكُم مَّا كَسَبۡتُمۡۖ وَلَا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤١

و گفتند: یهودی شوید یا مسیحی شوید تا هدایت یابید، (ای محمّد) بگو: بلکه ما بر آیین ابراهیم حقّ گرا هستیم و او از مُشرکان نبود ۱۳۵ (ای موحدان) بگویید: به اللّه ایمان آوردیم و به آنچه به سوی ما نازل شد و آنچه به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگان نازل شد و به آنچه به موسی و عیسی داده شد و آنچه برای پیامبران از جانب پروردگارشان آورده شد (ایمان آوردیم)، میان هیچکدام از آنها جدایی نیفکنیم و ما برای او (افرادِ) تسلیم شده ای هستیم ۱۳۶ پس اگر ایمان آوردند به همان چیزی که شما ایمان آورده اید پس به تحقیق هدایت یافته اند و اگر پُشت کردند جز این نیست که ایشان سر ستیز (با اللّه) دارند پس به زودی اللّه شما را از ایشان کفایت می کند و او شنوای داناست ۱۳۷ رنگ الهی (ماهیت توحیدی) و چه رنگی از رنگ الهی نیکوتر است و ما برای او (افرادِ) عبادت کننده هستیم ۱۳۸ (ای محمّد) بگو: آیا دربارهٔ اللّه با ما مُجادله می کنید؟ در حالیکه او پروردگار ما و پروردگار شماست و برای ما اعمال ماست و برای شما اعمالتان و ما برای او خالصانه (عبادت کننده هستیم) ۱۳۹ آیا می گویید ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب (اسرائیل) و نوادگان (وی) یهودی یا مسیحی بودند؟ (ای محمّد) بگو: آیا شما دانا هستید یا اللّه؟ و کیست ستمکارتر از آن کس که گواهی از اللّه را که نزد اوست را پنهان کرده است و اللّه از آنچه انجام می دهید، غافل نیست ۱۴۰ آنها اُمّتی بودند که گذشتند، برای آنهاست آنچه فراهم نمودند و برای شماست آنچه فراهم نموده اید و از آنچه آنها می کردند مورد پرسش قرار نگیرید ۱۴۱

۞سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمۡ عَن قِبۡلَتِهِمُ ٱلَّتِي كَانُواْ
عَلَيۡهَاۚ قُل لِّلَّهِ ٱلۡمَشۡرِقُ وَٱلۡمَغۡرِبُۚ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ
مُّسۡتَقِيمٖ ١٤٢ وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَٰكُمۡ أُمَّةٗ وَسَطٗا لِّتَكُونُواْ
شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيۡكُمۡ شَهِيدٗاۗ وَمَا
جَعَلۡنَا ٱلۡقِبۡلَةَ ٱلَّتِي كُنتَ عَلَيۡهَآ إِلَّا لِنَعۡلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ
مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِۚ وَإِن كَانَتۡ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ
هَدَى ٱللَّهُۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ
بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١٤٣ قَدۡ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجۡهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِۖ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبۡلَةٗ تَرۡضَىٰهَاۚ فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ
ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥۗ وَإِنَّ
ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۗ وَمَا ٱللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ١٤٤ وَلَئِنۡ أَتَيۡتَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
بِكُلِّ ءَايَةٖ مَّا تَبِعُواْ قِبۡلَتَكَۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٖ قِبۡلَتَهُمۡۚ
وَمَا بَعۡضُهُم بِتَابِعٖ قِبۡلَةَ بَعۡضٖۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم مِّنۢ
بَعۡدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ إِنَّكَ إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٥

به زودی (افرادِ) بیخرد از مردم می گویند: که چه چیز ایشان را از قبله ای که بر آن بودند، برگرداند؟ (ای محمّد) بگو: مشرق و مغرب برای اللّه است، هر که را بخواهد به سوی راه راست هدایت می کند ۱۴۲ بدین‌گونه شما را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم گواه باشید و فرستاده نیز بر شما گواه باشد. و قبله‌ای را که پیش‌تر بر آن بودی قرار ندادیم مگر برای آنکه کسانی را که از فرستاده پیروی می‌کنند از کسانی که از عقاید (اسلامی) خود بازمی‌گردند، بازشناسیم. و این کار جز بر کسانی که اللّه هدایتشان کرده، دشوار بود. و اللّه ایمان شما را تباه نمی‌کند؛ و همانا اللّه به مردم با محبّت و مهربان است ۱۴۳ به درستی (ای محمّد) گردش چهرهٔ تو را در آسمان دیدیم و حتماً تو را بسوی قبله ای که از آن خُشنود باشی، خواهیم گرداند پس چهرهٔ خود را به سوی مسجد الحرام برگردان و هر جا که هستید چهره های خود را به سوی آن برگردانید و آنان که به آنها کتاب داده شده، می دانند که آن حقّ و از جانب پروردگارشان است و اللّه از آنچه عمل می کنند غافل نیست ۱۴۴ و اگر برای کسانیکه به آنها کتاب داده شده است هر آیه ای را بیاوری قبلهٔ تو را پیروی نمی‌کنند و تو نیز قبلهٔ آنان را پیروی نخواهی کرد و بعضی از ایشان پیرو قبله بعضی دیگر نیستند و اگر هوس های آنها را بعد از آنکه از دانش (کلام الهی) برای تو آمد پیروی کنی همانا تو قطعاً از ستمگران خواهی بود ۱۴۵

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡرِفُونَهُۥ كَمَا يَعۡرِفُونَ أَبۡنَآءَهُمۡۖ
وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنۡهُمۡ لَيَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٤٦ ٱلۡحَقُّ
مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ١٤٧ وَلِكُلّٖ وِجۡهَةٌ
هُوَ مُوَلِّيهَاۖ فَٱسۡتَبِقُواْ ٱلۡخَيۡرَٰتِۚ أَيۡنَ مَا تَكُونُواْ يَأۡتِ بِكُمُ ٱللَّهُ
جَمِيعًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٤٨ وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ
فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۖ وَإِنَّهُۥ لَلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَۗ
وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٤٩ وَمِنۡ حَيۡثُ خَرَجۡتَ فَوَلِّ
وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ
وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيۡكُمۡ حُجَّةٌ إِلَّا ٱلَّذِينَ
ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡ فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِي وَلِأُتِمَّ نِعۡمَتِي عَلَيۡكُمۡ
وَلَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥٠ كَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِيكُمۡ رَسُولٗا مِّنكُمۡ يَتۡلُواْ
عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِنَا وَيُزَكِّيكُمۡ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ
وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمۡ تَكُونُواْ تَعۡلَمُونَ ١٥١ فَٱذۡكُرُونِيٓ أَذۡكُرۡكُمۡ
وَٱشۡكُرُواْ لِي وَلَا تَكۡفُرُونِ ١٥٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
ٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٣

کسانیکه به آنها کتاب دادیم آن (بیت اللّٰه الحرام) را می شناسند چنانکه فرزندان خویش را می شناسند و همانا گروهی از ایشان حقّ را کتمان می کنند در حالی که می دانند ۱۴۶ حقّ از جانب پروردگارت است پس از (افرادِ) شکّ کننده مباش ۱۴۷ و هر کدام را سویی (قبله ای) است که به آن روی می آورند پس به سوی نیکی ها بشتابید، هر جا که باشید اللّٰه همه شما را گِرد می آورد، همانا اللّٰه بر همه چیز تواناست ۱۴۸ (ای محمّد) هر جا که رفتی چهرهٔ خود را به سوی مسجد الحرام برگردان که آن حقّ از جانب پروردگارت است و اللّٰه از آنچه انجام می دهید غافل نیست ۱۴۹ (ای محمّد) و هر جا که رفتی چهرهٔ خود را به سوی مسجدالحرام برگردان (بچرخان) و (ای مؤمنان) هر جا که باشید چهرهٔ خود را به سوی آن برگردانید (بچرخانید) تا برای مردم علیه شما دلیلی نباشد جز آنانکه از ایشان ستم کردند پس از ایشان نترسید و از من بترسید و تا نعمت را برای شما تمام کنم و شاید هدایت یابید ۱۵۰ چنانکه در میان شما فرستاده ای از خودتان را ارسال کردیم که بر شما آیات ما را تلاوت می کند و شما را پاکیزه می سازد و به شما کتاب و حکمت آموزش می دهد و به شما آنچه را هرگز نمی دانستید، آموزش می دهد ۱۵۱ پس (ای مؤمنان) مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و سپاسگزار برای من باشید و به من کُفر نورزید ۱۵۲ ای آنان که ایمان آورده اید از شکیبایی و نماز کمک جوید، همانا اللّٰه با (افرادِ) شکیبا است ۱۵۳

وَلَا تَقُولُواْ لِمَن يُقۡتَلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمۡوَٰتُۢۚ بَلۡ أَحۡيَآءٞ وَلَٰكِن
لَّا تَشۡعُرُونَ ١٥٤ وَلَنَبۡلُوَنَّكُم بِشَيۡءٖ مِّنَ ٱلۡخَوۡفِ وَٱلۡجُوعِ
وَنَقۡصٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡوَٰلِ وَٱلۡأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَٰتِۗ وَبَشِّرِ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٥٥
ٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَٰبَتۡهُم مُّصِيبَةٞ قَالُوٓاْ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّآ إِلَيۡهِ رَٰجِعُونَ
١٥٦ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ صَلَوَٰتٞ مِّن رَّبِّهِمۡ وَرَحۡمَةٞۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلۡمُهۡتَدُونَ ١٥٧ ۞إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلۡمَرۡوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِۖ
فَمَنۡ حَجَّ ٱلۡبَيۡتَ أَوِ ٱعۡتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَاۚ
وَمَن تَطَوَّعَ خَيۡرٗا فَإِنَّ ٱللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ١٥٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ
يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ
لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ
١٥٩ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡ
وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمۡ
كُفَّارٌ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةُ ٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ
١٦١ خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ١٦٢
وَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٣

و به آنان که در راه اللّه کُشته شده اند، نگوئید مُردگان بلکه آنها زنده اند (در بهشت هستند) و لیکن شما نمی فهمید ۱۵۴ و حتماً شما را به پاره ای از ترس و گرسنگی و کاهش در اموال و جانها و محصولات آزمایش می‌کنیم و به (افرادِ) شکیبا بشارت بده ۱۵۵ کسانیکه هر گاه مُصیبتی به ایشان برسد، می‌گویند: هر آینه برای اللّه هستیم و به سوی او بازگشت می کنیم ۱۵۶ بر ایشان توجّهات و رحمتی از جانب پروردگارشان است و آنان (افرادِ) هدایت یافته هستند ۱۵۷ همانا صفا و مروه از شعائر الهی (علامت های الهی، رسومات الهی) است پس هر کس حجّ (گردهمایی) بیت (بیت اللّه الحرام) کند یا (حجّ) عُمره به جا آورد بر او مانعی نیست که بر آنها (صفا و مروه) حضور بهم رساند و کسی که به کار خیری گردن نهد، همانا اللّه سپاسگزار داناست ۱۵۸ همانا کسانی که آنچه را از دلایل روشن و هدایت نازل کرده‌ایم، پس از آنکه آن را برای مردم در کتاب روشن ساختیم، پنهان می‌کنند، اللّه آنان را لعنت می‌کند و لعنت‌کنندگان نیز آنان را لعنت می‌کنند ۱۵۹ مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح نمودند و آنچه را پنهان کرده بودند آشکار ساختند؛ پس توبه آنان را می‌پذیرم، و من توبه پذیرِ مهربان هستم ۱۶۰ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند و مُردند در حالی که کافر بودند بر ایشان لعنت اللّه و فرشتگان و همه مردم است ۱۶۱ در آن (جهنم) جاودان هستند، تخفیفی (کاستنی) از عذاب برای ایشان نیست و فرصتی (مهلتی) به ایشان داده نمی شود ۱۶۲ و اللّه شما اللّه یکتاست، صاحب قدرتی جز او نیست، بخشندهٔ مهربان است ۱۶۳

إِنَّ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ
وَٱلۡفُلۡكِ ٱلَّتِي تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِن كُلِّ دَآبَّةٖ وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلۡمُسَخَّرِ بَيۡنَ
ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٦٤ وَمِنَ ٱلنَّاسِ
مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادٗا يُحِبُّونَهُمۡ كَحُبِّ ٱللَّهِۖ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓاْ أَشَدُّ حُبّٗا لِّلَّهِۗ وَلَوۡ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِذۡ يَرَوۡنَ
ٱلۡعَذَابَ أَنَّ ٱلۡقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعٗا وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعَذَابِ ١٦٥
إِذۡ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ ٱتُّبِعُواْ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتۡ بِهِمُ ٱلۡأَسۡبَابُ ١٦٦ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُواْ لَوۡ أَنَّ
لَنَا كَرَّةٗ فَنَتَبَرَّأَ مِنۡهُمۡ كَمَا تَبَرَّءُواْ مِنَّاۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ
أَعۡمَٰلَهُمۡ حَسَرَٰتٍ عَلَيۡهِمۡۖ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ ١٦٧
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُواْ مِمَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ حَلَٰلٗا طَيِّبٗا وَلَا تَتَّبِعُواْ
خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٌ ١٦٨ إِنَّمَا يَأۡمُرُكُم
بِٱلسُّوٓءِ وَٱلۡفَحۡشَآءِ وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ١٦٩

همانا در آفرینش آسمانها و زمین و گردش شب و روز و آن کِشتی که در دریا برای منفعت رساندن به مردم روان می شود و (همچنین) آبی که الله از آسمان نازل نموده که با آن زمین را بعد از مرگش زنده ساخته و در آن از هر جُنبنده ای پراکنده و گردش بادها و ابری که میان آسمان و زمین مُعلّق می باشند قطعاً نشانه هایی است برای قومی که تعقّل می کنند ۱۶۴ و از مردم گروهی هستند که جز الله همتایانی را بر می گزینند و آنها را مانند دوست داشتن الله دوست دارند و کسانیکه ایمان آورده اند در دوستی به الله مُحکم تر هستند و ای کاش ستمگران ببینند هنگامی که عذاب را مشاهده می کنند اینکه قدرت همگی از آنِ الله است و آنکه الله سخت عذاب کننده است ۱۶۵ هنگامی که رهبران (مراجع) از پیروان (مُقلّدین) بیزاری می جویند و عذاب را می نگرند و از ایشان رابطه ها بُریده می شود ۱۶۶ و پیروان (مُقلّدین) می گویند: ای کاش ما را بازگشتی (به دنیا) بود تا از آنها بیزاری می جُستیم بدانسان که آنها از ما بیزاری جُستند، اینگونه الله اعمالشان را به آنها نشان می دهد که موجب حسرتهایی (افسوسهایی) برای ایشان است و از آتش (جهنم) خارج شدنی نیستند ۱۶۷ ای مردم از آنچه در زمین حلال پاک است را بُخورید و گامهای شیطان (وسوسه گر) را پیروی نکنید، او برای شما دشمنی آشکار است ۱۶۸ جز این نیست که (شیطان) شما را به بدی و زشتکاری اَمر می کند و اینکه دربارهٔ الله آنچه را که نمی دانید، بگوئید ۱۶۹

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ نَتَّبِعُ مَآ أَلۡفَيۡنَا
عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا
يَهۡتَدُونَ ١٧٠ وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ كَمَثَلِ ٱلَّذِي يَنۡعِقُ
بِمَا لَا يَسۡمَعُ إِلَّا دُعَآءٗ وَنِدَآءٗۚ صُمُّۢ بُكۡمٌ عُمۡيٞ فَهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ
١٧١ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ
وَٱشۡكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ١٧٢ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحۡمَ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيۡرِ
ٱللَّهِۖ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٧٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ
ٱلۡكِتَٰبِ وَيَشۡتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلًا أُوْلَٰٓئِكَ مَا يَأۡكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمۡ إِلَّا ٱلنَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٤ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ
ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡعَذَابَ بِٱلۡمَغۡفِرَةِۚ فَمَآ
أَصۡبَرَهُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ ١٧٥ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّۗ
وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ١٧٦

و هنگامی که به ایشان گفته شود: از آنچه اللّٰه نازل کرده است، پیروی کنید؟ می گویند: بلکه آنچه را که بر آن پدران خود را یافتیم، پیروی می کنیم و اگر چه پدرانشان چیزی را که تعقّل نمی کردند و هدایت یافته نبودند ۱۷۰ مَثل کسانیکه کافر شدند مَثل آن کسی است که بر حیوانی بانگ می زند که جز صدایی و بانگ زدن را نمی شنود، اینان کر و لال و کورند پس ایشان تعقّل نمی کنند ۱۷۱ ای کسانیکه ایمان آورده اید از پاکیزه ها بُخورید از آنچه روزی تان دادیم و برای اللّٰه سپاسگزار باشید، اگر تنها او را عبادت می کنید ۱۷۲ جز این نیست که (اللّٰه) بر شما مُردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر اللّٰه بر آن بُرده شود را حرام کرد پس اگر کسی ناچار شود نه ستم کننده و نه تجاوز کننده پس گناهی بر او نیست، همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۱۷۳ همانا کسانیکه آنچه از کتاب نازل شده است را پنهان می کنند و آن را به بهایی ناچیز می فروشند آنان در شکم های خویش جز آتش را نمی خورند و اللّٰه روز قیامت با ایشان سخن نمی گوید و آنان را پاک نمی سازد و برای ایشان عذابی پُر درد است ۱۷۴ آنان کسانی هستند که گُمراهی را به بهای هدایت خریدند و عذاب را به بهای آمرزش پس بر آتشِ (جهنم) چه شکیبا هستند؟! ۱۷۵ اینها به خاطر آن است که اللّٰه کتاب را به حقّ نازل نمود و همانا کسانیکه در کتاب اختلاف کردند در ستیزه ای دور از حقّ اند ۱۷۶

۞لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ
وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ
وَٱلۡكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ وَءَاتَى ٱلۡمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ
وَٱلۡمَسَٰكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِي ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ
ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلۡمُوفُونَ بِعَهۡدِهِمۡ إِذَا عَٰهَدُواْۖ
وَٱلصَّٰبِرِينَ فِي ٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ ٱلۡبَأۡسِۗ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ
صَدَقُواْۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ
عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِصَاصُ فِي ٱلۡقَتۡلَىۖ ٱلۡحُرُّ بِٱلۡحُرِّ وَٱلۡعَبۡدُ بِٱلۡعَبۡدِ وَٱلۡأُنثَىٰ
بِٱلۡأُنثَىٰۚ فَمَنۡ عُفِيَ لَهُۥ مِنۡ أَخِيهِ شَيۡءٞ فَٱتِّبَاعُۢ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَأَدَآءٌ
إِلَيۡهِ بِإِحۡسَٰنٖۗ ذَٰلِكَ تَخۡفِيفٞ مِّن رَّبِّكُمۡ وَرَحۡمَةٞۗ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ
بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمۡ فِي ٱلۡقِصَاصِ حَيَوٰةٞ يَٰٓأُوْلِي
ٱلۡأَلۡبَٰبِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيۡكُمۡ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ إِن تَرَكَ خَيۡرًا ٱلۡوَصِيَّةُ لِلۡوَٰلِدَيۡنِ وَٱلۡأَقۡرَبِينَ
بِٱلۡمَعۡرُوفِۖ حَقًّا عَلَى ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنۢ بَدَّلَهُۥ بَعۡدَ مَا سَمِعَهُۥ
فَإِنَّمَآ إِثۡمُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ﴿١٨١﴾

نیکی آن نیست که چهره های خود را به سوی مشرق و مغرب بگردانید و لیکن نیکوکار آن کسی است که به اللّه و روز آخرت و فرشتگان و کتاب و پیامبران ایمان آورده است و مال را علیرغم دوست داشتنش به نزدیکان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان و نیازمندان و در (راه آزاد کردن) گردنها (انسان ها از زندگی ذلّت وار و دیون) داده است و نماز را بر پا داشته و زکات را داده است و آنان که پایبند به پیمان باشند هنگامی که پیمان ببندند و در سختی و رنج و هنگام جنگ شکیبا باشند، آنان کسانی هستند که راست گفته اند و ایشان همان (افرادِ) پرهیزکار هستند ۱۷۷ ای کسانیکه ایمان آورده اید بر شما قصاص (حقّ پیگیری) در کُشتار مُقرّر گردیده است، صاحب اختیار در برابر صاحب اختیار و زیردست (تابع/فرمانبر) در برابر زیردست (تابع/فرمانبر) و زن در برابر زن (قانون تساوی مُجازات در اسلام) پس اگر از سوی برادرِ او چیزی مورد بخشش قرار گرفت، باید این پیروی به شیوه‌ای پسندیده باشد و او نیز باید آن را با نیکی به او بپردازد. این تخفیف و رحمتی از سوی پروردگار شماست. پس هر کس بعد از آن تجاوز کند، عذابی دردناک خواهد داشت ۱۷۸ برای شما در قصاص (حقّ پیگیری) زندگی است ای (افرادِ) خردمند تا شاید پرهیزکاری کنید ۱۷۹ برای شما مُقرّر شده است هنگامی که یکی از شما را مرگ فرا رسد اگر مالی بر جای گذاشت وصیت برای پدر و مادر و نزدیکان به نیکی، حقّی بر عهدهٔ (افرادِ) پرهیزکار است ۱۸۰ پس آن کس که آن (وصیت) را بعد از شنیدنش تغییر دهد پس جز این نیست که گناه آن بر عهده کسانی است که آنرا تغییر دادند، همانا اللّه شنوای داناست ۱۸۱

فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ إِثْمَ
عَلَيْهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ
عَلَيْكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍۚ فَمَن كَانَ
مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَۚ وَعَلَى
ٱلَّذِينَ يُطِيقُونَهُۥ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍۖ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥۚ وَأَن تَصُومُواْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِۚ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ
ٱلشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُواْ ٱلْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُواْ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِۖ
فَلْيَسْتَجِيبُواْ لِى وَلْيُؤْمِنُواْ بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

پس کسی که از انحراف یا گناه (وصیت کننده ای نسبت به ورثه اش) بیم داشته باشد که رُخ دهد پس ما بین ایشان را اصلاح کند پس بر او گناهی نیست، همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۱۸۲ ای کسانیکه ایمان آورده اید بر شما روزه مُقرّر شده است چنانکه بر آنان که پیش از شما بودند (واجب گردید) تا شاید پرهیزکاری کنید ۱۸۳ روزهایی معین پس هر کس از شما بیمار یا در سفری باشد پس چند روز از روزهای دیگر (روزه بگیرد) و بر کسانیکه (روزه گرفتن) بر گردنشان است جایگزین آن خوراک دادن بینوایی است پس هر کس خواستار نیکویی (بیشتر) باشد برای او بهتر است و اگر روزه بگیرید برای شما بهتر است اگر بدانید ۱۸۴ ماه رمضان که در آن قرآن نازل شده است (قرآن) هدایتی برای مردم و دلایل روشنی از هدایت و جدا کنندهٔ حقّ از باطل (است) پس هر کس از شما این ماه (ماه رمضان) را دریابد پس باید در آن روزه بگیرد و آنکس که بیمار یا در سفری باشد پس چند روز از روزهای دیگر (روزه بگیرد)، اللّٰه برای شما آسانی می خواهد و برای شما سختی را نمی خواهد و تا (شماره) مقرر را تکمیل کنید و تا اللّٰه را به خاطرِ آنکه هدایتتان کرد بزرگ شُمارید و تا شاید سپاسگزار باشید ۱۸۵ و (ای محمّد) هر گاه بندگانم از تو دربارهٔ من بپرسند پس همانا من نزدیک هستم و درخواست آنکه مرا صدا می زند اجابت می کنم پس از من بپذیرند و به من ایمان آورند تا شاید رُشد (هدیت) یابند ۱۸٦

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ ٱلصِّيَامِ ٱلرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَآئِكُمْ ۚ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ
تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ ۖ فَٱلْـَٰٔنَ
بَٰشِرُوهُنَّ وَٱبْتَغُوا۟ مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ ٱلْخَيْطُ ٱلْأَبْيَضُ مِنَ ٱلْخَيْطِ ٱلْأَسْوَدِ مِنَ
ٱلْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُّوا۟ ٱلصِّيَامَ إِلَى ٱلَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَٰشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ
عَٰكِفُونَ فِى ٱلْمَسَٰجِدِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوٓا۟
أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم بِٱلْبَٰطِلِ وَتُدْلُوا۟ بِهَآ إِلَى ٱلْحُكَّامِ
لِتَأْكُلُوا۟ فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ بِٱلْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿١٨٨﴾ ۞ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْأَهِلَّةِ ۖ قُلْ هِىَ مَوَٰقِيتُ لِلنَّاسِ وَٱلْحَجِّ ۗ
وَلَيْسَ ٱلْبِرُّ بِأَن تَأْتُوا۟ ٱلْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ
مَنِ ٱتَّقَىٰ ۗ وَأْتُوا۟ ٱلْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَٰبِهَا ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ
يُقَٰتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

برای شما آمیزش جنسی با زنانتان در شب روزه حلال شد، آنان پوشش برای شما هستند و شما نیز پوششی برای آنان هستید، اللّٰه می دانست که شما به خویشتن خیانت می کردید پس توبهٔ شما را پذیرفت و از شما گُذشت کرد، اکنون با آنان (زنانتان در شبهای روزه) آمیزش جنسی کنید و بخواهید آنچه اللّٰه برای شما مُقرّر کرده است و بُخورید و بنوشید تا برای شما رشتهٔ سفید از رشتهٔ سیاه در صبح پدیدار شود سپس روزه را به سوی شب به انجام رسانید و رابطهٔ جنسی با آنان برقرار نکنید در حالی که در مساجد مُعتکف (ماندگار) هستید، این مرزهای الهی است پس به آنها نزدیک مشوید، بدینسان اللّٰه آیات خود را برای مردم مشخص می کند تا شاید پرهیزکاری کنند ۱۸۷ و اموال خویش را در میان خود به ناحقّ نخورید و آنها را به سوی حاکمان (قاضیان) نیفکنید تا پاره ای از اموال مردم را به گناه بُخورید در حالی که خود می دانید ۱۸۸ از تو دربارهٔ هلال های ماه می پرسند، (ای محمّد) بگو: آن موقعیت هایی (تقویم طبیعی در عالم هستی) برای (نظام زندگی) مردم و (تعیین وقت) حجّ است و نیکویی آن نیست که به خانه های (ایمان) از پُشت آنها وارد شوید و لیکن نیکوکار کسی است که پرهیز کند و به خانه ها از درهای (واقعی) آنها وارد شود و تقوای الهی پیشه سازید تا شاید رستگار شوید ۱۸۹ و نبرد کنید در راه اللّٰه با آنان که با شما نبرد می کنند و تجاوز نکنید، همانا اللّٰه (افرادِ) مُتجاوز را دوست ندارد ۱۹۰

وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ ثَقِفۡتُمُوهُمۡ وَأَخۡرِجُوهُم مِّنۡ حَيۡثُ أَخۡرَجُوكُمۡۚ وَٱلۡفِتۡنَةُ
أَشَدُّ مِنَ ٱلۡقَتۡلِۚ وَلَا تُقَٰتِلُوهُمۡ عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَٰتِلُوكُمۡ
فِيهِۖ فَإِن قَٰتَلُوكُمۡ فَٱقۡتُلُوهُمۡۗ كَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩١ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ
فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٩٢ وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ
ٱلدِّينُ لِلَّهِۖ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَلَا عُدۡوَٰنَ إِلَّا عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩٣ ٱلشَّهۡرُ ٱلۡحَرَامُ
بِٱلشَّهۡرِ ٱلۡحَرَامِ وَٱلۡحُرُمَٰتُ قِصَاصٞۚ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَٱعۡتَدُواْ
عَلَيۡهِ بِمِثۡلِ مَا ٱعۡتَدَىٰ عَلَيۡكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ
ٱلۡمُتَّقِينَ ١٩٤ وَأَنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا تُلۡقُواْ بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى ٱلتَّهۡلُكَةِ
وَأَحۡسِنُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٩٥ وَأَتِمُّواْ ٱلۡحَجَّ وَٱلۡعُمۡرَةَ لِلَّهِۚ
فَإِنۡ أُحۡصِرۡتُمۡ فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِۖ وَلَا تَحۡلِقُواْ رُءُوسَكُمۡ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ
ٱلۡهَدۡيُ مَحِلَّهُۥۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوۡ بِهِۦٓ أَذٗى مِّن رَّأۡسِهِۦ فَفِدۡيَةٞ
مِّن صِيَامٍ أَوۡ صَدَقَةٍ أَوۡ نُسُكٖۚ فَإِذَآ أَمِنتُمۡ فَمَن تَمَتَّعَ بِٱلۡعُمۡرَةِ إِلَى ٱلۡحَجِّ
فَمَا ٱسۡتَيۡسَرَ مِنَ ٱلۡهَدۡيِۚ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ ثَلَٰثَةِ أَيَّامٖ فِي ٱلۡحَجِّ
وَسَبۡعَةٍ إِذَا رَجَعۡتُمۡۗ تِلۡكَ عَشَرَةٞ كَامِلَةٞۗ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمۡ يَكُنۡ أَهۡلُهُۥ حَاضِرِي
ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١٩٦

و ایشان (مُتجاوزان به حریم مسلمانان) را هر جا که آنها را یافتید، بکُشید و ایشان را اخراج کنید بدانسان که شما را اخراج کردند و فتنه (آشوبگری دینی) از کُشتار شدیدتر است و با آنها نزد مسجدالحرام نبرد نکنید مگر آنکه با شما در آن (مسجد الحرام) نبرد کنند پس اگر شما را کُشتند ایشان را بکُشید، کیفر کافران (تجاوز کننده) چنین است ۱۹۱ و اگر (کُفار از نبرد کردن با شما) دست برداشتند پس همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۱۹۲ و با ایشان (مُتجاوزان) نبرد کنید تا فتنه‌ای (آشوبگری دینی) باقی نماند و دین برای اللّٰه بشود پس اگر (کُفار از تجاوز به مسلمانان) دست برداشتند پس دشمنی جز با ستمگران نیست ۱۹۳ ماه حرام در برابر ماه حرام و حُرمت ها قصاص (حقّ پیگیری) دارند پس آن کس که بر شما تجاوز کند بر او تجاوز کنید به مانند آنچه بر شما تجاوز شده است و تقوای الهی پیشه سازید و بدانید که اللّٰه با (افرادِ) پرهیزکار است ۱۹۴ و در راه اللّٰه ببخشید و خودتان را با دست های خود به پرتگاه (جهنم) نیندازید و نیکی کنید، همانا اللّٰه (افرادِ) نیکوکار را دوست دارد ۱۹۵ حجّ (گردهمایی) و (حجّ) عُمره را برای اللّٰه به انجام رسانید پس اگر در تنگنای (اقتصادی) قرار گرفتید، هر قربانی که میسر است فراهم کنید و سرهای خویش را نتراشید تا قربانی به قربانگاه خود برسد و آن کس از شما مریض باشد یا به او در سرش آزاری باشد پس عوض آن روزه یا صدقه یا قربانی است پس هنگامی که امنیت یافتید هر کس بعد از (حجّ) عُمره بسوی حجّ (گردهمایی) بپردازد پس هر چه میسر شود قربانی کند و آن کس که نتواند (قربانی کند) پس روزه سه روز حجّ (گردهمایی) و هفت روز هنگامی که بازگردید، این ده روز کامل است، این برای آن کس است که خانواده اش نزدیک مسجد الحرام نیستند و تقوای الهی پیشه سازید و بدانید که اللّٰه سخت کیفر دهنده است ۱۹۶

ٱلۡحَجُّ أَشۡهُرٞ مَّعۡلُومَٰتٞۚ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ ٱلۡحَجَّ فَلَا
رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي ٱلۡحَجِّۗ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ
خَيۡرٖ يَعۡلَمۡهُ ٱللَّهُۗ وَتَزَوَّدُواْ فَإِنَّ خَيۡرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقۡوَىٰۖ
وَٱتَّقُونِ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩٧ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ
أَن تَبۡتَغُواْ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّكُمۡۚ فَإِذَآ أَفَضۡتُم مِّنۡ
عَرَفَٰتٖ فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ عِندَ ٱلۡمَشۡعَرِ ٱلۡحَرَامِۖ
وَٱذۡكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمۡ وَإِن كُنتُم مِّن قَبۡلِهِۦ
لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ ١٩٨ ثُمَّ أَفِيضُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَفَاضَ
ٱلنَّاسُ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٩٩
فَإِذَا قَضَيۡتُم مَّنَاسِكَكُمۡ فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَذِكۡرِكُمۡ
ءَابَآءَكُمۡ أَوۡ أَشَدَّ ذِكۡرٗاۗ فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ
رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖ
٢٠٠ وَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ
وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ حَسَنَةٗ وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ٢٠١ أُوْلَٰٓئِكَ
لَهُمۡ نَصِيبٞ مِّمَّا كَسَبُواْۚ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٢٠٢

حجّ (گردهمایی) ماههای مشخص است پس آن کس در آنها حجّ بجا آورد، بداند که (سخنان) شهوت آلود جنسی (نزند) و نافرمانی و مُجادله در حجّ نکند و آنچه از خیر انجام می دهید آن را اللّه می داند و توشه برگیرید که همانا بهترین توشه ها پرهیزکاری است و ای (افرادِ) خردمند پرهیزکاری مرا کنید ۱۹۷ بر شما مانعی نیست که بخشش را از جانب پروردگارتان بخواهید پس هنگامی که از عرفات (محلّ تفکر، عبادت و ذکر اللّه) فارغ شدید پس اللّه را نزد مَشعرالحرام (دروازهٔ بیت اللّه الحرام) یاد کنید و یاد کنید بدانسان که او (اللّه) شما را هدایت کرد و اگر چه پیش از آن از (افرادِ) گُمراه بودید ۱۹۸ سپس کوچ کنید همانگونه که مردم کوچ کردند و طلب آمرزش از اللّه کنید، همانا اللّه آمرزندهٔ مهربان است ۱۹۹ پس هنگامی که مناسک (حجّ = گردهمایی) را به انجام رسانیدید (به اتمام رساندید) پس اللّه را یاد کنید مانند یاد کردن پدران خویش یا شدیدتر در یاد کردن پس از مردم کسانی هستند که می گویند: پروردگارا به ما در دنیا (نیکی) ارزانی دار و برای او در آخرت بهره ای نیست ۲۰۰ و از ایشان کسانی هستند که می گویند: پروردگارا به ما در دنیا و در آخرت نیکی ارزانی دار و ما را از عذاب آتش نگاه دار ۲۰۱ برای آنان نصیبی است از آنچه فراهم نموده اند و اللّه در حسابرسی سریع است ۲۰۲

۞وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡدُودَٰتٖۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي
يَوۡمَيۡنِ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِۚ لِمَنِ
ٱتَّقَىٰۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ
٢٠٣ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُعۡجِبُكَ قَوۡلُهُۥ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا
وَيُشۡهِدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلۡبِهِۦ وَهُوَ أَلَدُّ ٱلۡخِصَامِ ٢٠٤
وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيُفۡسِدَ فِيهَا وَيُهۡلِكَ ٱلۡحَرۡثَ
وَٱلنَّسۡلَۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلۡفَسَادَ ٢٠٥ وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهَ
أَخَذَتۡهُ ٱلۡعِزَّةُ بِٱلۡإِثۡمِۚ فَحَسۡبُهُۥ جَهَنَّمُۚ وَلَبِئۡسَ
ٱلۡمِهَادُ ٢٠٦ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشۡرِي نَفۡسَهُ ٱبۡتِغَآءَ
مَرۡضَاتِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ رَءُوفُۢ بِٱلۡعِبَادِ ٢٠٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ ٱدۡخُلُواْ فِي ٱلسِّلۡمِ كَآفَّةٗ وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ
ٱلشَّيۡطَٰنِۚ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٢٠٨ فَإِن زَلَلۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ
مَا جَآءَتۡكُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ
٢٠٩ هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن يَأۡتِيَهُمُ ٱللَّهُ فِي ظُلَلٖ مِّنَ ٱلۡغَمَامِ
وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ٢١٠

و اللّٰه را در روزهایی مشخص یاد کنید پس آن کس که دو روز پیشی گیرد پس بر او گناهی نیست و آن کس که به تأخیر اندازد بر او گناهی نیست البته (این بهتر است) برای آن کس که بپرهیزد و تقوای الهی پیشه سازد و بدانید که به سوی او (اللّٰه) محشور خواهید شد ۲۰۳ و از مردم کسانی هستند که سخنش در زندگی دنیا تو را به شگفت می آورد و اللّٰه را شاهد می گیرد بر آنچه در دل اوست در حالی که او سخت ترین دشمنان (اللّٰه) است ۲۰۴ و هنگامی که به موقعیتی برسد در زمین کوشش می کند تا در آن فساد کند و کِشت و نسل را هلاک سازد و اللّٰه مُفسدین را دوست ندارد ۲۰۵ و هنگامی که به او گفته شود: تقوای الهی پیشه کن، او را بزرگ منشی به گناه بکشاند پس برای او جهنم بس است چه جایگاه زشتی است ۲۰۶ و از مردم کسی است که جان خود را در راستای خُشنودی اللّٰه می فروشد و اللّٰه نسبت به بندگان خویش مهربان است ۲۰۷ ای کسانیکه ایمان آورده اید همگی به صلح درآیید و گامهای شیطان (وسوسه گر) را پیروی نکنید، همانا او بر شما دشمنی آشکار است ۲۰۸ پس اگر بعد از آنکه برای شما نشانه‌های آشکار آمد لغزش کردید پس بدانید که اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۲۰۹ آیا انتظاری جز این دارند اینکه اللّٰه در سایه ای از اَبر و فرشتگان به سوی ایشان بیاید و فرمان به انجام رسد؟ و اُمور به سوی اللّٰه بازگردانده می شوند ۲۱۰

سَلۡ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ كَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُم مِّنۡ ءَايَةم بَيِّنَةٖۗ وَمَن يُبَدِّلۡ نِعۡمَةَ
ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢١١ زُيِّنَ
لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَيَسۡخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۘ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّقَوۡاْ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَٱللَّهُ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ
٢١٢ كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ
فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِۚ وَمَا ٱخۡتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعۡدِ
مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لِمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ مِنَ ٱلۡحَقِّ بِإِذۡنِهِۦۗ وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ
إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٍ ٢١٣ أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا
يَأۡتِكُم مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلِكُمۖ مَّسَّتۡهُمُ ٱلۡبَأۡسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ
وَزُلۡزِلُواْ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ مَتَىٰ نَصۡرُ
ٱللَّهِۗ أَلَآ إِنَّ نَصۡرَ ٱللَّهِ قَرِيبٞ ٢١٤ يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ قُلۡ
مَآ أَنفَقۡتُم مِّنۡ خَيۡرٖ فَلِلۡوَٰلِدَيۡنِ وَٱلۡأَقۡرَبِينَ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ
وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۗ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ ٢١٥

و از بنی اسرائیل (فرزندان یعقوب) بپرس که چقدر برای آنها از نشانه های آشکار آوردیم و هر کس نعمت الله را دگرگون کند بعد از آنکه به سوی او بیاید پس همانا الله سختِ کیفر دهنده است ۲۱۱ زندگی دنیا برای آنان که کُفر ورزیدند آراسته شد و مؤمنان را مسخره می کنند و کسانیکه تقوای الهی پیشه سازند در روز قیامت بالاتر از آنها هستند و الله هر که را بخواهد بدون حساب روزی می دهد ۲۱۲ مردم یک امت بودند؛ پس الله پیامبران را بشارت دهنده و هشداردهنده برانگیخت و همراه آنان کتاب را به حقّ نازل کرد تا میان مردم در آنچه اختلاف داشتند داوری کند. و در آن اختلاف نکردند مگر کسانی که کتاب به آنان داده شده بود، پس از آنکه دلایل روشن برایشان آمد، از روی حسد و ستم در میان خود اختلاف کردند. آنگاه الله به خواست خود، مؤمنان را به حقیقتی که درباره آن اختلاف کرده بودند هدایت کرد؛ و الله هر که را بخواهد به راهی راست هدایت می‌کند ۲۱۳ آیا گُمان کرده اید که به باغ (بهشت) داخل می شوید در حالیکه هنوز سرگذشت آنان که قبل از شما بودند به شما نرسیده است که به ایشان سختی و رنج رسید و (از شدّت آن) بر خود لرزیدند تا اینکه فرستاده و کسانیکه با او ایمان آورده بودند، گفتند: یاری الله چه هنگام است؟ آگاه باشید که همانا یاری الله نزدیک است ۲۱۴ (ای محمّد) از تو می پرسند، چه چیزی را ببخشند؟ بگو: آنچه از خیر می بخشید پس برای پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است و آنچه نیکی می کنید پس الله بدان آگاه است ۲۱۵

كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡقِتَالُ وَهُوَ كُرۡهٞ لَّكُمۡۖ وَعَسَىٰٓ أَن تَكۡرَهُواْ
شَيۡـٔٗا وَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَعَسَىٰٓ أَن تُحِبُّواْ شَيۡـٔٗا وَهُوَ شَرّٞ
لَّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٢١٦ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلشَّهۡرِ
ٱلۡحَرَامِ قِتَالٖ فِيهِۖ قُلۡ قِتَالٞ فِيهِ كَبِيرٞۚ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَكُفۡرُۢ بِهِۦ وَٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ وَإِخۡرَاجُ أَهۡلِهِۦ مِنۡهُ
أَكۡبَرُ عِندَ ٱللَّهِۚ وَٱلۡفِتۡنَةُ أَكۡبَرُ مِنَ ٱلۡقَتۡلِۗ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَٰتِلُونَكُمۡ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمۡ عَن دِينِكُمۡ إِنِ ٱسۡتَطَٰعُواْۚ وَمَن
يَرۡتَدِدۡ مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ فَيَمُتۡ وَهُوَ كَافِرٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ
حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ
ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢١٧ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ
هَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ يَرۡجُونَ رَحۡمَتَ
ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢١٨ ۞يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِۖ
قُلۡ فِيهِمَآ إِثۡمٞ كَبِيرٞ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَإِثۡمُهُمَآ أَكۡبَرُ
مِن نَّفۡعِهِمَاۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَۖ قُلِ ٱلۡعَفۡوَۗ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَتَفَكَّرُونَ ٢١٩

برای شما (ای مؤمنان) نبرد مُقرّر شده است و آن برای شما ناگوار است و چه بسا چیزی را نمی پذیرید و آن برای شما خوب است و چه بسا چیزی را دوست دارید و آن برای شما بد است و اللّٰه می داند و شما نمی دانید ۲۱۶ (ای محمّد) از تو دربارهٔ نبرد کردن در ماه حرام می پرسند؟ بگو: نبرد در آن گناهی بزرگ است و جلوگیری از راه اللّٰه و کُفر به او (محسوب میگردد) و (ممانعت از ورود) به مسجد الحرام و بیرون راندن مردمش از آنجا نزدِ اللّٰه گناهی بزرگتر است و فتنه (آشوبگری دینی) از کُشتن بزرگتر است و (کُفار و مشرکین) پیوسته با شما نبرد می کنند تا شما را از دینتان (دین اسلام) بازگردانند اگر توانایی آن را داشته باشند و هر کس از میان شما از دین خود مُرتد شود پس در حالی که کافر است بمیرد، آنان اعمالشان در دنیا و آخرت تباه شده است و آنان یاران آتش اند، ایشان در آن جاودانند ۲۱۷ همانا کسانیکه ایمان آورده اند و کسانیکه مهاجرت کرده اند و در راه اللّٰه کوشش کردند اینان به رحمت اللّٰه اُمید دارند و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۲۱۸ (ای محمّد) از تو دربارهٔ نوشیدنی های الکلی و قُمار می پرسند؟ بگو: در آن دو گناهی بزرگ است و منافعی هم برای مردم است و گناه آن دو از سودشان بزرگتر است و (ای محمّد) از تو می پرسند چه چیز ببخشند؟ بگو: بخشش (یکدیگر)، اینچنین اللّٰه برای شما آیات را مشخص می کند تا شاید بیندیشید ۲۱۹

فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۗ وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡيَتَٰمَىۖ قُلۡ إِصۡلَاحٞ لَّهُمۡ
خَيۡرٞۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمۡ فَإِخۡوَٰنُكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ ٱلۡمُفۡسِدَ مِنَ
ٱلۡمُصۡلِحِۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَعۡنَتَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ
٢٢٠ وَلَا تَنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكَٰتِ حَتَّىٰ يُؤۡمِنَّۚ وَلَأَمَةٞ مُّؤۡمِنَةٌ
خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكَةٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَتۡكُمۡۗ وَلَا تُنكِحُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤۡمِنُواْۚ وَلَعَبۡدٞ مُّؤۡمِنٌ خَيۡرٞ مِّن مُّشۡرِكٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَكُمۡۗ
أُوْلَٰٓئِكَ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلنَّارِۖ وَٱللَّهُ يَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱلۡجَنَّةِ وَٱلۡمَغۡفِرَةِ
بِإِذۡنِهِۦۖ وَيُبَيِّنُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٢١
وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡمَحِيضِۖ قُلۡ هُوَ أَذٗى فَٱعۡتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِي
ٱلۡمَحِيضِ وَلَا تَقۡرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطۡهُرۡنَۖ فَإِذَا تَطَهَّرۡنَ فَأۡتُوهُنَّ
مِنۡ حَيۡثُ أَمَرَكُمُ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلتَّوَّٰبِينَ وَيُحِبُّ ٱلۡمُتَطَهِّرِينَ
٢٢٢ نِسَآؤُكُمۡ حَرۡثٞ لَّكُمۡ فَأۡتُواْ حَرۡثَكُمۡ أَنَّىٰ شِئۡتُمۡۖ وَقَدِّمُواْ
لِأَنفُسِكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُم مُّلَٰقُوهُۗ وَبَشِّرِ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢٢٣ وَلَا تَجۡعَلُواْ ٱللَّهَ عُرۡضَةٗ لِّأَيۡمَٰنِكُمۡ أَن تَبَرُّواْ
وَتَتَّقُواْ وَتُصۡلِحُواْ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٢٤

در دنیا و آخرت و (ای محمّد) از تو دربارهٔ یتیمان می پرسند؟ بگو: اصلاح برای ایشان بهتر است و اگر با ایشان آمیخته می شوید (رابطه ایجاد می کنید) پس همراهان شما هستند و الله مُفسد را از مُصلح تشخیص می دهد و اگر الله می خواست بر شما سخت می گرفت، همانا الله شوکتمندِ حکیم است ۲۲۰ با زنان مشرک ازدواج نکنید تا ایمان آورند؛ و قطعاً یک زنِ مؤمنِ زیردست (تابع/تحت سرپرستی) از یک زنِ مشرک بهتر است و هرچند شما را به شگفت آورد. و زنان مؤمن را به ازدواج مردان مشرک درنیاورید تا ایمان آورند؛ و قطعاً یک مردِ مؤمن زیردست (تابع/تحت سرپرستی) بهتر است از یک مرد مشرک است، هرچند شما را به شگفت آورد. آنان (مشرکان) شما را به سوی آتش دعوت می کنند و الله به سوی باغ (بهشت) و آمرزشی با ارادهٔ خود دعوت می کند و (الله) برای مردم آیات خود را مشخص می کند تا شاید یادآور شوند ۲۲۱ و (ای محمّد) از تو دربارهٔ عادت ماهانه زنان می پرسند؟ بگو: آن (شرایط عادت ماهانه) اذیت کننده است پس از زنان در دورهٔ عادت ماهانه کناره بگیرید و به آنها نزدیک نشوید (رابطهٔ جنسی برقرار نکنید) تا پاک شوند پس هنگامی که پاک شدند با آنها رابطهٔ جنسی برقرار کنید همانگونه که الله دستور داده است، همانا الله افراد توبه کننده را دوست دارد و پاکی جویان را دوست دارد ۲۲۲ (رحم های) زنان شما کِشتزار (محلّ بذر افشانی) شما هستند پس به کِشتزار خود در آیید هر گونه خواستید و برای خود (خیر) پیشاپیش بفرستید و تقوای الهی پیشه سازید (به هنگام عادت ماهانه با زنان نزدیکی نکنید و از راهی که اشاره شد، از راه قُبُل "اندام تناسلی زنان از سمت جلو" رابطهٔ جنسی برقرار نمائید؛ نه از راه دُبُر زنان "مقعد زنان") و بدانید که شما ملاقات کنندهٔ او هستید و مؤمنان را نوید ده ۲۲۳ و الله را بهانه سوگندهای خود قرار ندهید تا بین مردم نیکوکاری و پرهیزکاری و اصلاح انجام ندهید و الله شنوای داناست ۲۲۴

لَّا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغۡوِ فِيٓ أَيۡمَٰنِكُمۡ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتۡ
قُلُوبُكُمۡۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٞ ٢٢٥ لِّلَّذِينَ يُؤۡلُونَ مِن نِّسَآئِهِمۡ تَرَبُّصُ
أَرۡبَعَةِ أَشۡهُرٖۖ فَإِن فَآءُو فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٢٦ وَإِنۡ عَزَمُواْ
ٱلطَّلَٰقَ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٢٧ وَٱلۡمُطَلَّقَٰتُ يَتَرَبَّصۡنَ بِأَنفُسِهِنَّ
ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٖۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكۡتُمۡنَ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِيٓ أَرۡحَامِهِنَّ
إِن كُنَّ يُؤۡمِنَّ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَٰلِكَ إِنۡ أَرَادُوٓاْ إِصۡلَٰحٗاۚ وَلَهُنَّ مِثۡلُ ٱلَّذِي عَلَيۡهِنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيۡهِنَّ دَرَجَةٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٨ ٱلطَّلَٰقُ مَرَّتَانِۖ
فَإِمۡسَاكُۢ بِمَعۡرُوفٍ أَوۡ تَسۡرِيحُۢ بِإِحۡسَٰنٖۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمۡ أَن تَأۡخُذُواْ
مِمَّآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ شَيۡـًٔا إِلَّآ أَن يَخَافَآ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِۖ
فَإِنۡ خِفۡتُمۡ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَا فِيمَا ٱفۡتَدَتۡ
بِهِۦۗ تِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَعۡتَدُوهَاۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٢٩ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعۡدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوۡجًا
غَيۡرَهُۥۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن
يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِۗ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٢٣٠

اللّٰه شما را به بیهوده (گفتن) در سوگندهایتان (سوگندهایی که بدون توجّه یاد می کنید) مؤاخذه نمی کند و لیکن شما را بدآنچه دلهای شما فراهم نموده مؤاخذه می کند و اللّٰه آمرزندهٔ بردبار است ۲۲۵ برای آنان که از زنان خود کناره می گیرند انتظار چهار ماه است پس اگر بازگشتند، همانا (اللّٰه) آمرزنده و مهربان است ۲۲۶ و اگر خواهان طلاق (جدایی) شدند پس اللّٰه شنوای داناست ۲۲۷ زنان طلاق داده شده خویشتن را به مدّت سه بار پاک شدن (سه بار عادت ماهانه دیدن) در انتظار نگاه دارند و برای آنان جایز نیست که آنچه را اللّٰه در رحم های ایشان آفریده، پنهان کنند اگر به اللّٰه و روز آخرت ایمان دارند و شوهرانشان اگر سر آشتی دارند به بازگرداندن ایشان در این (مدّت) سزاوارتر هستند و برای زنان حقوقی است همانطور که بر عهدهٔ آنان وظایفی به شایستگی است و برای مردان بر زنان مراتبی است و اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۲۲۸ طلاق دوبار است پس حفظ کردن به خوبی و یا رها ساختنی به نیکی و شایسته شما نیست از آنچه به آنها (همسرانتان) داده اید از ایشان بگیرید مگر اینکه بترسند که مرزهای اللّٰه را به پا نمی دارند و اگر می ترسید که مرزهای اللّٰه را به پا ندارند پس در آنچه زن برای (جدا شدن از شوهر در هنگام طلاق گرفتن) می دهد (و شوهر آنچه می ستاند) مانعی بر آن دو نیست پس به آن (حدود) تجاوز نکنید و کسی که به مرزهای اللّٰه تجاوز کند پس آنان (افرادِ) ستمکار هستند ۲۲۹ پس اگر او را طلاق داد پس برای او بعد از آن (ازدواج با آن زن) حلال نیست تا اینکه آن زن با شوهری غیر از او ازدواج کند پس اگر او را طلاق داد بر آنان مانعی نیست که به سوی هم بازگردند و با هم ازدواج کنند اگر می پندارند که مرزهای اللّٰه را به پا می دارند و این مرزهای اللّٰه است، آن را مشخص می کند برای قومی که می دانند ۲۳۰

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُواْۚ وَمَن
يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥۚ وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًاۚ
وَٱذْكُرُواْ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْحِكْمَةِ
يَعِظُكُم بِهِۦۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا
طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ
أَزْوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوْاْ بَيْنَهُم بِٱلْمَعْرُوفِۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ
مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُۚ وَٱللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ ۞ وَٱلْوَٰلِدَٰتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِۖ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةَۚ وَعَلَى ٱلْمَوْلُودِ لَهُۥ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَاۚ لَا تُضَآرَّ
وَٰلِدَةٌۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُۥ بِوَلَدِهِۦۚ وَعَلَى ٱلْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَۗ فَإِنْ
أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَاۗ وَإِنْ
أَرَدتُّمْ أَن تَسْتَرْضِعُوٓاْ أَوْلَٰدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُم مَّآ
ءَاتَيْتُم بِٱلْمَعْرُوفِۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

و اگر زنان را طلاق دادید و به پایان عدّه خود رسیدند پس آنها را به خوبی نگاه دارید یا آنها را به خوبی رهایشان سازید و آنها را به آزار (اذیّت کردن) نگهداری نکنید تا (به آنها) تجاوز کرده باشید و آن که این کار را انجام دهد به خودش ستم کرده است و آیات اللّٰه را به مسخره نگیرید و نعمت اللّٰه را به یاد آورید و آنچه بر شما از کتاب و حکمت نازل شده است، (اللّٰه) شما را بدان پند می دهد و تقوای الهی پیشه سازید و بدانید که اللّٰه به هر چیزی داناست ۲۳۱ و هنگامی که زنان را طلاق دادید و مدت عده خود را به پایان رساندند، آنان را از ازدواج با همسرانشان بازندارید، هرگاه میان خود به شایستگی توافق کنند. این پندی است برای هر یک از شما که به اللّٰه و روز واپسین ایمان دارد. این برای شما پاکیزه تر و پاک تر است؛ و اللّٰه می داند و شما نمی دانید ۲۳۲ و مادران، فرزندان خویش را دو سال کامل شیر دهند؛ این برای کسی است که بخواهد دوران شیر دادن را کامل کند. و بر پدر کودک است که خوراک و پوشاک آنان را به شایستگی بپردازد. کسی به اندازهٔ توانش تکلیف نشود، هیچ مادری به خاطر فرزندش آزار نشود و هیچ پدری به خاطر فرزندش (آزار نشود) و بر عهدهٔ وارث (قیّم) مانند این است پس اگر خواستند با خُشنودی و مشورت با همدیگر از شیر دادن باز گیرند بر آنها مانعی نیست و اگر خواستید که دایه (شیرده) برای کودکان خود بگیرید مانعی بر شما نیست اگر آنچه را باید بپردازید به شایستگی بپردازید، تقوای الهی پیشه سازید و بدانید که اللّٰه بدآنچه می‌کنید بیناست ۲۳۳

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِىٓ أَنفُسِهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِۦ مِنْ خِطْبَةِ ٱلنِّسَآءِ
أَوْ أَكْنَنتُمْ فِىٓ أَنفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّآ أَن تَقُولُوا۟ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۚ
وَلَا تَعْزِمُوا۟ عُقْدَةَ ٱلنِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ ٱلْكِتَٰبُ أَجَلَهُۥ ۚ
وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ فَٱحْذَرُوهُ ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ
مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا۟ لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى
ٱلْمُوسِعِ قَدَرُهُۥ وَعَلَى ٱلْمُقْتِرِ قَدَرُهُۥ مَتَٰعًۢا بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى
ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّآ أَن يَعْفُونَ
أَوْ يَعْفُوَا۟ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ عُقْدَةُ ٱلنِّكَاحِ ۚ وَأَن تَعْفُوٓا۟ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ
وَلَا تَنسَوُا۟ ٱلْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

و کسانیکه از شما که می میرند و همسرانی را بر جا می گذارند، آن زنان خویشتن را چهار ماه و ده روز در انتظار نگاه می دارند پس زمانی که به مُهلت خود رسیدند برای شما مانعی نیست در آنچه به نیکی دربارهٔ خود می کنند و الله بدآنچه می کنید آگاه است ۲۳۴ و مانعی بر شما نیست که به کنایه (سربسته) از (این) زنان خواستگاری کنید یا (ازدواج با آنها را) در دل خویش پنهان دارید، الله می داند که با آنان سخن خواهید گفت و لیکن به ایشان پنهانی وعده ندهید مگر آنکه گفتاری نیک بگویید، قصد عقد زناشویی نکنید تا مدّت نوشته شده به مُهلت خود برسد و بدانید که همانا الله آنچه در دلهای شماست را می داند پس از او بترسید و بدانید که الله آمرزندهٔ بُردبار است ۲۳۵ اگر زنان را مادامیکه ایشان را لمس نکرده باشید یا چیزی برای آنان معین نکرده باشید، طلاق گوئید بر شما مانعی نیست و آنان را بهره مند کنید، بر توانگر به مقدار توانایی اش است و تنگدست به اندازهٔ قدرتش است، بهره ای به خوبی، حقّی بر عهدهٔ (افرادِ) نیکوکار است ۲۳۶ و اگر قبل از آنکه ایشان را لمس کرده باشید، آنان را طلاق دهید در حالی که مَهریه برای آنان معین کرده باشید پس بر عهده شماست پرداخت نصف آنچه مُقرّر نموده اید مگر آنکه آن زنان ببخشند یا آنکه ببخشد که به دست او عقد زناشویی است و اگر ببخشید به تقوا نزدیکتر است و نیکوکاری را میان خود فراموش نکنید، همانا الله بدآنچه می‌کنید بیناست ۲۳۷

حَٰفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلۡوُسۡطَىٰ وَقُومُواْ لِلَّهِ
قَٰنِتِينَ ٢٣٨ فَإِنۡ خِفۡتُمۡ فَرِجَالًا أَوۡ رُكۡبَانٗاۖ فَإِذَآ أَمِنتُمۡ
فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمۡ تَكُونُواْ تَعۡلَمُونَ
٢٣٩ وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوۡنَ مِنكُمۡ وَيَذَرُونَ أَزۡوَٰجٗا
وَصِيَّةٗ لِّأَزۡوَٰجِهِم مَّتَٰعًا إِلَى ٱلۡحَوۡلِ غَيۡرَ إِخۡرَاجٖۚ فَإِنۡ
خَرَجۡنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِي مَا فَعَلۡنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ
مِن مَّعۡرُوفٖۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٤٠ وَلِلۡمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعُۢ
بِٱلۡمَعۡرُوفِۖ حَقًّا عَلَى ٱلۡمُتَّقِينَ ٢٤١ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٢٤٢ ۞أَلَمۡ تَرَ
إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَهُمۡ أُلُوفٞ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِ
فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَحۡيَٰهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ
عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ٢٤٣
وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢٤٤ مَّن
ذَا ٱلَّذِي يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥٓ أَضۡعَافٗا
كَثِيرَةٗۚ وَٱللَّهُ يَقۡبِضُ وَيَبۡصُۜطُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٤٥

بر نمازهای (پنجگانه) و نماز میانه (نماز عصر) مراقب باشید و برای اللّٰه مُتواضعانه به پای ایستید ۲۳۸ پس اگر می ترسید پس پیاده یا سواره (نماز بجا آورید) پس هنگامی که امنیت یافتید پس اللّٰه را یاد کنید چنانکه به شما آنچه را نمی دانستید آموزش داد ۲۳۹ و کسانی از شما که می‌میرند و همسرانی بر جای می‌گذارند، باید درباره همسرانشان وصیت کنند که تا یک سال از خانه بیرونشان نکنند و هزینه زندگی شان پرداخت شود؛ پس اگر خودشان بیرون رفتند، در آنچه درباره خود به طور شایسته انجام دهند، گناهی بر شما نیست؛ و اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۲۴۰ و برای زنان طلاق گرفته شده بهره ای است به خوبی و حقّی بر عهدهٔ (افرادِ) پرهیزکار است ۲۴۱ اینچنین اللّٰه آیات خود را برای شما مشخص می کند تا شاید تعقّل کنید ۲۴۲ آیا توجه نکردی کسانیکه از سرزمین خود از ترس مرگ خارج شدند در حالیکه هزاران نفر بودند پس اللّٰه به ایشان گفت: بمیرید سپس ایشان را زنده کرد، همانا اللّٰه صاحب بخشش برای مردم است و لیکن اکثر مردم سپاسگزار نیستند ۲۴۳ و در راه اللّٰه نبرد کنید و بدانید که اللّٰه شنوای داناست ۲۴۴ کیست آنکه به اللّٰه وامی نیکو دهد تا برای او چندین برابر بیفزاید و اللّٰه تنگی و وسعت (روزی را) می دهد و به سوی او بازگردانده می‌شوید ۲۴۵

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلْمَلَإِ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰٓ إِذْ
قَالُوا۟ لِنَبِىٍّ لَّهُمُ ٱبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ
قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ أَلَّا تُقَٰتِلُوا۟ ۖ
قَالُوا۟ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَٰتِلَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
مِن دِيَٰرِنَا وَأَبْنَآئِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ تَوَلَّوْا۟
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ
نَبِيُّهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۚ
قَالُوٓا۟ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ
بِٱلْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ ٱلْمَالِ ۚ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ
ٱصْطَفَىٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُۥ بَسْطَةً فِى ٱلْعِلْمِ وَٱلْجِسْمِ ۖ
وَٱللَّهُ يُؤْتِى مُلْكَهُۥ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ءَايَةَ مُلْكِهِۦٓ أَن يَأْتِيَكُمُ
ٱلتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَٰرُونَ تَحْمِلُهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

آیا به آن گروه از بنی اسرائیل بعد از موسی توجه نکردی که به فرستاده ای که داشتند، گفتند: برای ما پادشاهی (فرماندهی) انتخاب کن تا در راه اللّٰه نبرد کنیم؟ گفت: آیا چنین نیست که اگر نبرد برای شما مُقرّر گردد نبرد نکنید؟ گفتند: ما را چه شود که در راه اللّٰه نبرد نکنیم در حالیکه از سرزمینمان و فرزندان خویش اخراج شدیم پس هنگامی که بر ایشان نبرد مُقرّر گردید جز عدّه کمی از ایشان پُشت کردند و اللّٰه به حال (افرادِ) ستمکار داناست ۲۴۶ و فرستاده ایشان به آنان گفت: همانا اللّٰه برای شما طالوت را به پادشاهی انتخاب نمود، گفتند: چگونه او بر ما پادشاهی کند در حالیکه ما به پادشاهی از او شایسته تریم و به او وسعت در مال داده نشده است؟ (فرستاده ایشان) گفت: همانا اللّٰه او را بر شما برگزید و او را در دانش و توانایی بیفزود و اللّٰه فرمانروائی خود را به هر کس که بخواهد می دهد و اللّٰه وسعت بخش داناست ۲۴۷ و فرستاده ایشان به آنان گفت: همانا نشانه پادشاهی او آن است که فرشتگان صندوق (عهد) را به سوی شما حمل می کنند که در آن آرامشی از پروردگارتان نهفته و یادگاری از میراث خاندان موسی و خاندان هارون است، همانا در این نشانه ای برای شماست اگر از (افرادِ) مؤمن هستید ۲۴۸

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِٱلْجُنُودِ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ مُبْتَلِيكُم
بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُۥ مِنِّيٓ إِلَّا مَنِ ٱغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهِۦ فَشَرِبُوا۟ مِنْهُ
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُۥ هُوَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
مَعَهُۥ قَالُوا۟ لَا طَاقَةَ لَنَا ٱلْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ
قَالَ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُوا۟ ٱللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ
قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةًۢ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ مَعَ
ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا۟ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُوا۟
رَبَّنَآ أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَٱنصُرْنَا
عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ ٱللَّهِ
وَقَتَلَ دَاوُۥدُ جَالُوتَ وَءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ
وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ
بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ ٱلْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا
عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

پس هنگامی که طالوت سپاه را به راه انداخت، (طالوت) گفت: همانا اللّه آزمایش کنندهٔ شما به وسیله نهر آبی است پس هر کس از آن (آب) بنوشد از من نیست و آن کس که آن را ننوشد از من است مگر آنکه با دست خویش کفی از آن را برگیرد پس از آن (آب) جز (عدهٔ) کمی از ایشان نوشیدند پس هنگامی که او (طالوت) و آنان که به او ایمان آورده بودند از نهر گذشتند، گفتند: ما را امروز توانایی در برابر جالوت و سربازانش نیست، کسانیکه باور داشتند که ملاقات کننده اللّه هستند، گفتند: چه بسا گروهی کم بر گروهی بسیار با اجازهٔ اللّه پیروز شدند و اللّه با (افرادِ) شکیبا است ۲۴۹ و هنگامی که با جالوت و سربازانش رو به رو شدند و گفتند: پروردگارا بر ما شکیبایی را ارزانی دار و گام های ما را اُستوار ساز و ما را بر گروه کافران یاری کن ۲۵۰ پس با ارادهٔ اللّه آنها را شکست دادند و داوود، جالوت را کُشت و اللّه پادشاهی و حکمت را (به او) داد و وی را از آنچه می‌خواست آموزش داد و اگر اللّه بعضی از مردم را به وسیلهٔ بعضی دیگر دفع نمی کرد قطعاً زمین فاسد می شد و لیکن اللّه صاحب بخشش بر جهانیان است ۲۵۱ اینها آیات اللّه است که بر حقّ بر تو تلاوت می کنیم و همانا (ای محمّد) تو از فرستادگان هستی ۲۵۲

۞تِلۡكَ ٱلرُّسُلُ فَضَّلۡنَا بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۘ مِّنۡهُم مَّن كَلَّمَ ٱللَّهُۖ
وَرَفَعَ بَعۡضَهُمۡ دَرَجَٰتٖۚ وَءَاتَيۡنَا عِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ
وَأَيَّدۡنَٰهُ بِرُوحِ ٱلۡقُدُسِۗ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنۢ
بَعۡدِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ وَلَٰكِنِ ٱخۡتَلَفُواْ
فَمِنۡهُم مَّنۡ ءَامَنَ وَمِنۡهُم مَّن كَفَرَۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلُواْ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ٢٥٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنفِقُواْ
مِمَّا رَزَقۡنَٰكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا بَيۡعٞ فِيهِ وَلَا خُلَّةٞ وَلَا
شَفَٰعَةٞۗ وَٱلۡكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٥٤ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ
مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا
بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ
وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥ لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ
ٱلۡغَيِّۚ فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ
بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَاۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٥٦

این فرستادگان، برخی از آنان را بر برخی دیگر گشایش دادیم؛ با برخی از آنان الله سخن گفت و برخی را درجاتی بالاتر داد. و به عیسی پسر مریم دلایل روشن دادیم و او را با روح‌القدس تأیید کردیم. و اگر الله می‌خواست، کسانی که پس از آنان بودند، پس از آنکه دلایل روشن برایشان آمد، با یکدیگر نمی‌جنگیدند؛ ولی اختلاف کردند. برخی ایمان آوردند و برخی کافر شدند. و اگر الله می‌خواست با یکدیگر نمی‌جنگیدند؛ و لیکن الله هر آنچه که بخواهد را انجام می دهد ۲۵۳ ای آنان که ایمان آورده اید از آنچه شما را روزی دادیم (در راه الله) ببخشید قبل از آنکه روزی بیاید که در آن داد و ستدی نیست و دوستی و شفیعی نیست و کافران همان ستمگران هستند ۲۵۴ الله صاحب قدرتی جز او نیست، زندهٔ پاینده است، او را تغییر و خواب فرا نمی گیرد، برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، کیست آنکه به نزدش جز با اجازه او میانجیگری کند، آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه را پُشت سر آنهاست را می داند و به چیزی از دانش او (الله) فراگیرنده نیستند جز به آنچه (الله) بخواهد، فرمانروایی او آسمانها و زمین را فرا گرفته است و بر او (الله) نگهداری آنها دشوار نیست و او برترِ بزرگ است ۲۵۵ در دین هیچ وادارکردنی (اجبار) نیست، به درستی راه رُشد (هدایت) از راه کج (ضلالت) مشخص شده است پس کسی که به طاغوت (استبداد) کُفر ورزد و به الله ایمان آورد پس به درستی به دستاویزی مُحکم چنگ زده است که آن را گُسستنی نیست و الله شنوای دانا است ۲۵۶

ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۖ
وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخۡرِجُونَهُم مِّنَ
ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِي حَآجَّ إِبۡرَٰهِـۧمَ فِي رَبِّهِۦٓ
أَنۡ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ إِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّيَ ٱلَّذِي يُحۡيِۦ
وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا۠ أُحۡيِۦ وَأُمِيتُۖ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأۡتِي
بِٱلشَّمۡسِ مِنَ ٱلۡمَشۡرِقِ فَأۡتِ بِهَا مِنَ ٱلۡمَغۡرِبِ فَبُهِتَ ٱلَّذِي
كَفَرَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوۡ كَٱلَّذِي
مَرَّ عَلَىٰ قَرۡيَةٖ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحۡيِۦ
هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۖ فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِاْئَةَ عَامٖ ثُمَّ بَعَثَهُۥۖ
قَالَ كَمۡ لَبِثۡتَۖ قَالَ لَبِثۡتُ يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖۖ قَالَ بَل
لَّبِثۡتَ مِاْئَةَ عَامٖ فَٱنظُرۡ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمۡ يَتَسَنَّهۡۖ
وَٱنظُرۡ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجۡعَلَكَ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِۖ وَٱنظُرۡ إِلَى
ٱلۡعِظَامِ كَيۡفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكۡسُوهَا لَحۡمٗاۚ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُۥ قَالَ أَعۡلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٢٥٩﴾

اللّٰه سرپرست کسانی است که ایمان آوردند، آنها (مؤمنان) را از تاریکی ها به سوی نور بیرون می آورد و کسانیکه کُفر ورزیدند سرپرستان ایشان طاغوت (استبدایان) هستند آنها را از نور به سوی تاریکی ها بیرون می رانند، آنان یاران آتش هستند و ایشان در آن (جهنم) ماندگار هستند ۲۵۷ آیا توجه نکردی آن کس را که با ابراهیم دربارهٔ پروردگارش مُجادله کرد چرا که اللّٰه وی را پادشاهی داده بود، هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگار من کسی است که زنده می کند و می میراند، گفت: من هم زنده می کنم و می میرانم، ابراهیم گفت: اللّٰه خورشید را از مشرق بیرون می آورد پس تو آن را از غرب بیرون بیاور؟ در نتیجه آن کسی که کُفر ورزیده بود مبهوت (خاموش و درمانده) ماند و اللّٰه گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۲۵۸ یا به مانند کسی که از شهری عبور کرد که سقف های آن فرو ریخته بود، گفت: این (خانه های ویران شده) را چگونه اللّٰه بعد از مرگش زنده می کند؟ پس اللّٰه او را صد سال میراند سپس او را برانگیخت (اللّٰه) به او فرمود: چه مدّت مانده ای؟ گفت: روزی یا پاره‌ای از روز مانده ام، (اللّٰه) فرمود: صد سال مانده ای پس به خوراک و نوشیدنی خویش نگاه کن که تغییر نیافته و به الاغت نگاه کن تا تو را نشانه ای برای مردم قرار دهیم و به استخوان ها نگاه کن که چگونه آنها را پیوند می دهیم سپس آنها را با گوشت می‌پوشانیم پس هنگامیکه برای او آشکار شد، گفت: همانا می دانم اللّٰه بر هر چیزی تواناست ۲۵۹

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّ أَرِنِى كَيْفَ تُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَ لَمْ
تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِى ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
ٱلطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ ٱجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
ثُمَّ ٱدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَٱعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
٢٦٠ مَّثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
أَنۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِى كُلِّ سُنۢبُلَةٍ مِّا۟ئَةُ حَبَّةٍ ۗ وَٱللَّهُ
يُضَٰعِفُ لِمَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٢٦١ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ
أَمْوَٰلَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَآ أَنفَقُوا۟ مَنًّا وَلَآ
أَذًى لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ٢٦٢ ۞ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ
يَتْبَعُهَآ أَذًى ۗ وَٱللَّهُ غَنِىٌّ حَلِيمٌ ٢٦٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
لَا تُبْطِلُوا۟ صَدَقَٰتِكُم بِٱلْمَنِّ وَٱلْأَذَىٰ كَٱلَّذِى يُنفِقُ مَالَهُۥ
رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۖ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُۥ وَابِلٌ فَتَرَكَهُۥ صَلْدًا ۖ لَّا يَقْدِرُونَ
عَلَىٰ شَىْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ٢٦٤

هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارا به من نشان بده که چگونه مُردگان را زنده می کنی؟ (الله) فرمود: مگر ایمان نیاورده ای؟ (ابراهیم) گفت: بله و لیکن تا قلبم آرام گیرد، (الله) فرمود: چهار پرنده را بگیر و آنها را نزد خود جمع و تکه تکه کن سپس بر بالای هر کوهی قطعه‌ای از آنها را قرار داده و آنها را صدا بزن، به سوی تو شتابان بیایند و بدان که الله شوکتمندِ حکیم است ۲۶۰ مَثَل کسانیکه مال های خود را در راه الله می بخشند مانند دانه ای است که هفت خوشه برویاند، در هر خوشه صد دانه است و الله برای هر کس که بخواهد چندین برابر می کند و الله وسعت بخش داناست ۲۶۱ کسانیکه مال های خود را در راه الله می بخشند سپس بدآنچه بخشیدند منت و آزاری نیاوردند، برای ایشان پاداشی نزدِ پروردگارشان است و ترسی بر ایشان نیست و ایشان اندوهگین نشوند ۲۶۲ گفتار نیک و آمرزش بهتر است از صدقه ای که بدنبال آن آزاری باشد و الله بی نیاز بُردبار است ۲۶۳ ای کسانیکه ایمان آورده اید صدقات خود را با منت و آزار باطل نسازید به مانند کسی که مال خویش را برای نمایش دادن به مردم می بخشد و به الله و روز آخرت ایمان نمی آورد پس داستان او به مانند سنگی لغزان است که خاکی روی آن باشد و به آن باران تند ببارد که از آن سنگی صاف و سخت به جا می گذارد، از آنچه فراهم کرده اند چیزی بدست نمی آورند و الله گروه کافران را هدایت نمی کند ۲۶۴

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمُ ٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِ ٱللَّهِ
وَتَثۡبِيتٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ كَمَثَلِ جَنَّةِۭ بِرَبۡوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٞ
فَـَٔاتَتۡ أُكُلَهَا ضِعۡفَيۡنِ فَإِن لَّمۡ يُصِبۡهَا وَابِلٞ فَطَلّٞۗ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ٢٦٥ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمۡ أَن تَكُونَ لَهُۥ
جَنَّةٞ مِّن نَّخِيلٖ وَأَعۡنَابٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ لَهُۥ
فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَأَصَابَهُ ٱلۡكِبَرُ وَلَهُۥ ذُرِّيَّةٞ
ضُعَفَآءُ فَأَصَابَهَآ إِعۡصَارٞ فِيهِ نَارٞ فَٱحۡتَرَقَتۡۗ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَتَفَكَّرُونَ ٢٦٦ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنفِقُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا كَسَبۡتُمۡ وَمِمَّآ أَخۡرَجۡنَا
لَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِۖ وَلَا تَيَمَّمُواْ ٱلۡخَبِيثَ مِنۡهُ تُنفِقُونَ
وَلَسۡتُم بِـَٔاخِذِيهِ إِلَّآ أَن تُغۡمِضُواْ فِيهِۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ٢٦٧ ٱلشَّيۡطَٰنُ يَعِدُكُمُ ٱلۡفَقۡرَ وَيَأۡمُرُكُم بِٱلۡفَحۡشَآءِۖ
وَٱللَّهُ يَعِدُكُم مَّغۡفِرَةٗ مِّنۡهُ وَفَضۡلٗاۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ
٢٦٨ يُؤۡتِي ٱلۡحِكۡمَةَ مَن يَشَآءُۚ وَمَن يُؤۡتَ ٱلۡحِكۡمَةَ فَقَدۡ
أُوتِيَ خَيۡرٗا كَثِيرٗاۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢٦٩

و مَثل کسانی که مال های خویش را در جهت خُشنودی الله برای اُستواری نفوس خویش می بخشند مانند باغی بر تپه ای است که آنرا باران تُند رسیده باشد پس میوهٔ خود را دو چندان بار آورد و اگر آن را رگباری هم نرسیده باشد پس بارانی سبک (آن را بس است) و الله بدآنچه انجام می دهید بیناست ۲۶۵ آیا یکی از شما دوست دارد که برای وی باغی از نخلستان و تاکستان باشد که از زیر آن نهرها روان باشد، در آن از تمام محصولات (میوه ها) باشد و او را پیری رسیده باشد و او را فرزندان بینوا باشند پس آن را بادی برسد که در آن آتشی باشد و بسوزد، الله اینچنین آیات خویش را برای شما مشخص می کند تا شاید بیندیشید ۲۶۶ ای کسانیکه ایمان آورده اید از پاکیزه ها از آنچه به دست آورده اید، ببخشید و از آنچه برای شما از زمین بیرون آورده ایم و (چیزهای) پَست را که خودتان جز با چشم پوشی نمی پذیرید را نبخشید، بدانید که الله بی نیاز سُتوده است ۲۶۷ شیطان (وسوسه گر) به شما وعدهٔ تنگدستی می دهد و شما را به بدی اَمر می کند و الله شما را به آمرزشی از خویش و بخشش نویدتان می دهد و الله وسعت بخش داناست ۲۶۸ حکمت را به هر که بخواهد می دهد و آن کس که حکمت داده شده است پس قطعاً خیری بسیار به او داده شده است و جز (افرادِ) خردمند یادآور نمی شوند ۲۶۹

وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ
يَعْلَمُهُۥ ۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِن تُبْدُوا۟
ٱلصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِىَ ۖ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
ٱلْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن
سَيِّـَٔاتِكُمْ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ ۞ لَّيْسَ
عَلَيْكَ هُدَىٰهُمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ۗ وَمَا
تُنفِقُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا
ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ ٱللَّهِ ۚ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحْصِرُوا۟
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِى ٱلْأَرْضِ
يَحْسَبُهُمُ ٱلْجَاهِلُ أَغْنِيَآءَ مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم
بِسِيمَىٰهُمْ لَا يَسْـَٔلُونَ ٱلنَّاسَ إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُم
بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

و هر نفقه ای که بپردازید یا هر نذری که بر عهده گیرید، قطعاً آن را اللّٰه می داند و برای (افرادِ) ستمکار یارانی نیست ۲۷۰ اگر صدقات را آشکارا دهید چه خوب است و اگر پنهان دارید و به فقرا بدهید برای شما بهتر است، از شما گناهانتان را می زُداید و اللّٰه بدآنچه می کنید داناست ۲۷۱ (ای محمّد) هدایت ایشان بر عهدهٔ تو نیست و لیکن اللّٰه هر کس را بخواهد هدایت می کند و آنچه از خیر می بخشید پس به نفع خودتان است و جز برای طلب خُشنودی اللّٰه نمی بخشید و آنچه از خیر می بخشید به شما داده می شود و به شما ستم نمی شود ۲۷۲ برای فقیرانی که در راه اللّٰه تنگدست شده اند، در زمین نمی توانند سفر کنند آنها را جاهل به خاطر خویشتنداری توانگر می پندارد، ایشان را به چهره هایشان می شناسی، به سِماجت (با پافشاری) از مردم گدایی نمی کنند و آنچه از خیر می بخشید پس همانا اللّٰه به آن داناست ۲۷۳ کسانیکه اموال خود را در شب و روز پنهانی و آشکار می بخشند پس برای ایشان نزدِ پروردگارشان پاداشی است و ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۲۷۴

ٱلَّذِينَ يَأۡكُلُونَ ٱلرِّبَوٰاْ لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ ٱلَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ مِنَ ٱلۡمَسِّۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡبَيۡعُ
مِثۡلُ ٱلرِّبَوٰاْۗ وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلۡبَيۡعَ وَحَرَّمَ ٱلرِّبَوٰاْۚ فَمَن جَآءَهُۥ
مَوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ فَٱنتَهَىٰ فَلَهُۥ مَا سَلَفَ وَأَمۡرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِۖ وَمَنۡ
عَادَ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٧٥ يَمۡحَقُ
ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰاْ وَيُرۡبِي ٱلصَّدَقَٰتِۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ
٢٧٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ
وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٧٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَذَرُواْ مَا بَقِيَ مِنَ ٱلرِّبَوٰٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٧٨ فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ
فَأۡذَنُواْ بِحَرۡبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ وَإِن تُبۡتُمۡ فَلَكُمۡ رُءُوسُ
أَمۡوَٰلِكُمۡ لَا تَظۡلِمُونَ وَلَا تُظۡلَمُونَ ٢٧٩ وَإِن كَانَ
ذُو عُسۡرَةٖ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيۡسَرَةٖۚ وَأَن تَصَدَّقُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡ
إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٨٠ وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا تُرۡجَعُونَ فِيهِ إِلَى
ٱللَّهِۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٢٨١

کسانیکه ربا می خورند، بر نمی خیزند مگر مانند به پا خواستن کسی که شیطان (وسوسه گر) به دیوانگی آن را آشفته کرده باشد، این بدان سبب است که گفتند: جز این نیست که داد و ستد به مانند رباست و در حالیکه الله داد و ستد را حلال کرد و رباخواری را حرام کرد و آنکس که از جانب پروردگارش پندی بیاید پس باز ایستد برای اوست آنچه گذشته است و کار او با الله است و کسانیکه (به رباخواری) بازگردند پس آنان یاران آتش (جهنم) هستند در آن جاودانند ۲۷۵ الله ربا را نابود می کند و به صدقات برکت می دهد و الله هیچ ناسپاس گنهکاری را دوست ندارد ۲۷۶ همانا کسانیکه ایمان آورده و کارهای شایسته انجام دادند و نماز را به پای داشتند و زکات را دادند برای ایشان مُزدشان نزدِ پروردگارشان است و ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نگردند ۲۷۷ ای کسانیکه ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید و آنچه را از ربا باقی مانده است را رها کنید اگر از مؤمنان هستید ۲۷۸ پس اگر چنین نکردید، بدانید که با جنگی از سوی الله و فرستاده اش روبه‌رو هستید؛ و اگر توبه کنید، اصل سرمایه‌هایتان از آنِ شماست؛ نه ستم کنید و نه ستم پذیر باشید ۲۷۹ و اگر (بدهکار) تنگدست باشد پس مُهلتی دهید تا گُشایشی حاصل گردد و اگر صدقه دهید برای شما بهتر است اگر بدانید ۲۸۰ و بپرهیزید از روزی که در آن به سوی الله بازگردانده می شوید و سپس به هر کس آنچه را فراهم کرده است، داده می شود و به آنها ستم نمی شود ۲۸۱

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيۡنٍ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى
فَٱكۡتُبُوهُۚ وَلۡيَكۡتُب بَّيۡنَكُمۡ كَاتِبُۢ بِٱلۡعَدۡلِۚ وَلَا يَأۡبَ
كَاتِبٌ أَن يَكۡتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُۚ فَلۡيَكۡتُبۡ وَلۡيُمۡلِلِ
ٱلَّذِي عَلَيۡهِ ٱلۡحَقُّ وَلۡيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا يَبۡخَسۡ مِنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ
فَإِن كَانَ ٱلَّذِي عَلَيۡهِ ٱلۡحَقُّ سَفِيهًا أَوۡ ضَعِيفًا أَوۡ لَا يَسۡتَطِيعُ
أَن يُمِلَّ هُوَ فَلۡيُمۡلِلۡ وَلِيُّهُۥ بِٱلۡعَدۡلِۚ وَٱسۡتَشۡهِدُواْ شَهِيدَيۡنِ
مِن رِّجَالِكُمۡۖ فَإِن لَّمۡ يَكُونَا رَجُلَيۡنِ فَرَجُلٞ وَٱمۡرَأَتَانِ
مِمَّن تَرۡضَوۡنَ مِنَ ٱلشُّهَدَآءِ أَن تَضِلَّ إِحۡدَىٰهُمَا فَتُذَكِّرَ
إِحۡدَىٰهُمَا ٱلۡأُخۡرَىٰۚ وَلَا يَأۡبَ ٱلشُّهَدَآءُ إِذَا مَا دُعُواْۚ وَلَا تَسۡـَٔمُوٓاْ
أَن تَكۡتُبُوهُ صَغِيرًا أَوۡ كَبِيرًا إِلَىٰٓ أَجَلِهِۦۚ ذَٰلِكُمۡ أَقۡسَطُ
عِندَ ٱللَّهِ وَأَقۡوَمُ لِلشَّهَٰدَةِ وَأَدۡنَىٰٓ أَلَّا تَرۡتَابُوٓاْ إِلَّآ أَن تَكُونَ
تِجَٰرَةً حَاضِرَةٗ تُدِيرُونَهَا بَيۡنَكُمۡ فَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكۡتُبُوهَاۗ وَأَشۡهِدُوٓاْ إِذَا تَبَايَعۡتُمۡۚ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٞ
وَلَا شَهِيدٞۚ وَإِن تَفۡعَلُواْ فَإِنَّهُۥ فُسُوقُۢ بِكُمۡۗ وَٱتَّقُواْ
ٱللَّهَۖ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ٢٨٢

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هنگامی که بدهی‌ای را تا زمانی معین به یکدیگر واگذار می‌کنید، آن را بنویسید. و باید نویسنده‌ای در میان شما آن را به عدالت بنویسد. و هیچ نویسنده‌ای نباید از نوشتن خودداری کند، همان‌گونه که الله به او آموخته است؛ پس باید بنویسد. و آن‌کس که بدهی بر عهده اوست، باید املا کند و از الله، پروردگارش، پروا کند و چیزی از آن کم نکند. پس اگر بدهکار کم‌خرد یا ناتوان باشد یا نتواند خود املا کند، سرپرست او به عدالت املا کند. و دو شاهد از مردان خود را گواه بگیرید؛ و اگر دو مرد نبودند، پس یک مرد و دو زن از میان گواهانی که می پسندید، تا اگر یکی از آن دو (شهود زن) نپیوست، پس آن دیگری یادآوری کند. و گواهان نباید هنگامی که فراخوانده می‌شوند خودداری کنند. و از نوشتن بدهی، چه کوچک باشد چه بزرگ، تا زمانش، خسته نشوید. این کار نزد الله عادلانه‌تر، برای گواهی اُستوارتر و برای اینکه دچار شک نشوید، نزدیک‌تر است؛ مگر آنکه معامله‌ای نقدی باشد که میان خود انجام می‌دهید، که در آن صورت بر شما گناهی نیست که آن را ننویسید. و هنگامی که معامله می‌کنید، شاهد بگیرید؛ و نباید به نویسنده و شاهد زیانی رسانده شود. و اگر چنین کنید، نافرمانی از شماست. و از الله پروا کنید؛ و الله به شما می‌آموزد، و الله به هر چیزی داناست۲۸۲

۞وَإِن كُنتُمۡ عَلَىٰ سَفَرٖ وَلَمۡ تَجِدُواْ كَاتِبٗا فَرِهَٰنٞ مَّقۡبُوضَةٞۖ
فَإِنۡ أَمِنَ بَعۡضُكُم بَعۡضٗا فَلۡيُؤَدِّ ٱلَّذِي ٱؤۡتُمِنَ أَمَٰنَتَهُۥ وَلۡيَتَّقِ
ٱللَّهَ رَبَّهُۥۗ وَلَا تَكۡتُمُواْ ٱلشَّهَٰدَةَۚ وَمَن يَكۡتُمۡهَا فَإِنَّهُۥٓ
ءَاثِمٞ قَلۡبُهُۥۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ عَلِيمٞ ٢٨٣ لِّلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَإِن تُبۡدُواْ مَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ أَوۡ تُخۡفُوهُ
يُحَاسِبۡكُم بِهِ ٱللَّهُۖ فَيَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۗ
وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٢٨٤ ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ
مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ
وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ
سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ
ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ
عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا
وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا
وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٨٦

و اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید، وثیقه‌ای گرفته شود. و اگر برخی از شما دیگری را امین دانست، پس آن‌کس که امین شمرده شده، امانت خود را ادا کند و از اللّٰه، پروردگارش، پروا کند. و گواهی را پنهان نکنید؛ و هر کس آن را پنهان کند، دلش گناهکار است. و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید داناست ۲۸۳ آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آنِ اللّٰه است. و اگر آنچه را در دل‌های خود دارید آشکار کنید یا پنهانش سازید، اللّٰه شما را به آن محاسبه می‌کند. پس هر که را بخواهد می‌آمرزد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند؛ و اللّٰه بر هر چیزی تواناست ۲۸۴ فرستاده بدآنچه به سوی او از جانب پروردگارش نازل شده است ایمان دارد و مؤمنان همگی به اللّٰه و فرشتگان و کتابهای او و فرستادگان او ایمان آورده اند بین هیچکدام از فرستادگانش فرقی نمی گذاریم و گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگارا: آمرزش تو را خواستاریم و بازگشت به سوی اوست ۲۸۵ اللّٰه کسی را جز به اندازهٔ توانش تکلیف نمی کند، برای اوست آنچه فراهم نموده است و نیز بر عهدهٔ اوست آنچه فراهم نکرده است، پروردگارا: بر ما خُرده مگیر اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم، پروردگارا: بر ما بار سنگینی تحمیل مکن چنانچه آنرا بر پیشینیان ما تحمیل کردی، پروردگارا: و بر ما تحمیل مکن آنچه ما را بدان طاقتی نیست و از ما گُذشت کن و ما را بیامرز و به ما رحم کن، تو سرپرست ما هستی پس ما را بر گروه کافران یاری کن ۲۸۶

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰـهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ
بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ ﴿٣﴾ مِن
قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ ٱلْفُرْقَانَ ۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخْفَىٰ
عَلَيْهِ شَىْءٌ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى ٱلسَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُصَوِّرُكُمْ
فِى ٱلْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ لَآ إِلَٰـهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ
ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ مِنْهُ ءَايَٰتٌ مُّحْكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ
ٱلْكِتَٰبِ وَأُخَرُ مُتَشَٰبِهَٰتٌ ۖ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ
مَا تَشَٰبَهَ مِنْهُ ٱبْتِغَآءَ ٱلْفِتْنَةِ وَٱبْتِغَآءَ تَأْوِيلِهِۦ ۖ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُۥٓ
إِلَّا ٱللَّهُ ۗ وَٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِۦ كُلٌّ مِّنْ عِندِ
رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَآ
إِنَّكَ جَامِعُ ٱلنَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ﴿٩﴾

سوره آل عمران – ۳

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

الم ۱ اللّٰه صاحب قدرتی جز او نیست، زندهٔ پایدار است ۲ (ای محمّد، اللّٰه) بر تو این کتاب (قرآن) را به حقّ نازل کرد، تصدیق کنندهٔ پیش از آن است و تورات و انجیل را نازل کرده است ۳ از قبل هدایتی برای مردم است و فُرقان (قرآن = جُداکننده حق از باطل) را نازل کرد، همانا کسانیکه به آیات اللّٰه کُفر ورزیدند، برای ایشان عذاب شدید است و اللّٰه شوکتمندِ و صاحب انتقام است ۴ همانا اللّٰه برای او چیزی در زمین و نه در آسمان پنهان نیست ۵ او کسی است که شما را در رحم ها هر گونه که بخواهد شکل می دهد، صاحب قدرتی جز او نیست، او شوکتمندِ حکیم است ۶ او کسی است که کتاب را بر تو نازل کرد، از آنها آیات اُستواری (حاوی حِکمت) هستند که بنیاد کتابند و بخشی دیگر مُتشابهات (آیات بازگرداندنی = آیاتی که با بازگردانیدن به آیات دیگر قابل فهم می‌شوند) پس آنان که در دلهایشان انحراف است پس آنچه را که از (آیات) مُتشابهات (بازگرداندنی) است از آن بدنبال فتنه (آشوبگری دینی) و بدنبال تأویل (نتیجه گرفتن از آیات) هستند و تأویل (سرانجام و پُشت صحنه) آیات را فقط اللّٰه می داند، و افراد پا برجا در دانش (دینی) می گویند: به همه آنها ایمان آوردیم، همه از جانب پروردگار ماست و جز صاحبان خردها یادآور نمی شوند ۷ پروردگارا: دلهای ما را ملغزان بعد از آنکه ما را هدایت نمودی و از جانب خود رحمتی به ما ارزانی دار، همانا تو بسیار بخشنده هستی ۸ پروردگارا: تو گِردآورندهٔ مردم برای روزی هستی که در آن شکّی نیست، همانا اللّٰه خلاف وعده نمی کند ۹

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم
مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ وَقُودُ ٱلنَّارِ ١٠ كَدَأۡبِ ءَالِ
فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ
بِذُنُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١١ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ
سَتُغۡلَبُونَ وَتُحۡشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٢
قَدۡ كَانَ لَكُمۡ ءَايَةٞ فِي فِئَتَيۡنِ ٱلۡتَقَتَاۖ فِئَةٞ تُقَٰتِلُ فِي
سَبِيلِ ٱللَّهِ وَأُخۡرَىٰ كَافِرَةٞ يَرَوۡنَهُم مِّثۡلَيۡهِمۡ رَأۡيَ
ٱلۡعَيۡنِۚ وَٱللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصۡرِهِۦ مَن يَشَآءُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَعِبۡرَةٗ لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ١٣ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ
مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلۡبَنِينَ وَٱلۡقَنَٰطِيرِ ٱلۡمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ
وَٱلۡفِضَّةِ وَٱلۡخَيۡلِ ٱلۡمُسَوَّمَةِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ وَٱلۡحَرۡثِۗ ذَٰلِكَ
مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلۡمَـَٔابِ ١٤ ۞قُلۡ
أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيۡرٖ مِّن ذَٰلِكُمۡۖ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ عِندَ رَبِّهِمۡ
جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزۡوَٰجٞ
مُّطَهَّرَةٞ وَرِضۡوَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ١٥

همانا کسانیکه کُفر ورزیدند، اموالشان و فرزندانشان به هیچ روی آنها را از (عذاب) اللّه باز ندارد و ایشان خود هیزم آتش هستند ۱۰ همچون روش خاندان فرعون و کسانیکه پیش از آنان بودند، آیات ما را دروغ شُمردند پس اللّه به خاطر گناهانشان ایشان را گرفت و اللّه سخت کیفر دهنده است ۱۱ (ای محمّد) به کسانیکه کُفر ورزیدید، بگو: بزودی شکست می خورید و به سوی جهنم محشور می گردید و چه جایگاه زشتی است ۱۲ به درستی برای شما در دو لشگر که با هم برخورد کردند نشانه ای است، لشگری که در راه اللّه نبرد می کرد و لشگری دیگر که کافر بود، (کُفار در میدان نبرد) آنها (مؤمنان) را به چشم خویش دو برابر می دیدند و اللّه به یاری خود هر که را بخواهد یاری می بخشد، همانا در این عبرتی برای اهلِ بینش است ۱۳ محبتِ خواستنی‌های دنیا برای مردم آراسته شده است: زنان، فرزندان، انباشته‌های فراوان از طلا و نقره، اسب‌های نشان‌دار، دام‌ها و کشتزارها. این بهرهٔ زندگی دنیاست و اللّه نزدِ او بهترین جایگاه است ۱۴ (ای محمّد) بگو: آیا شما را به بهتر از این خبر دهم برای کسانیکه پرهیزکاری کردند نزد پروردگارشان باغ هایی است که از زیر آنها نهرها جاریست در آن جاودانه بمانند، و (نیز) همسرانی پاک و خُشنودی از جانب اللّه را دارند و اللّه به حال بندگانش بیناست ۱۵

ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٦﴾ ٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلۡقَٰنِتِينَ
وَٱلۡمُنفِقِينَ وَٱلۡمُسۡتَغۡفِرِينَ بِٱلۡأَسۡحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ ٱللَّهُ
أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَأُوْلُواْ ٱلۡعِلۡمِ قَآئِمَۢا
بِٱلۡقِسۡطِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ ٱلدِّينَ
عِندَ ٱللَّهِ ٱلۡإِسۡلَٰمُۗ وَمَا ٱخۡتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۗ وَمَن يَكۡفُرۡ
بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنۡ حَآجُّوكَ
فَقُلۡ أَسۡلَمۡتُ وَجۡهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُواْ
ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسۡلَمۡتُمۡۚ فَإِنۡ أَسۡلَمُواْ فَقَدِ ٱهۡتَدَواْۖ
وَّإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿٢٠﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ
بِغَيۡرِ حَقّٖ وَيَقۡتُلُونَ ٱلَّذِينَ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡقِسۡطِ مِنَ
ٱلنَّاسِ فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَبِطَتۡ
أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٢٢﴾

کسانیکه می گویند: پروردگارا ایمان آوردیم پس برای ما گناهان ما را بیامرز و ما را از عذاب آتش (جهنم) نگهدار ۱۶ (ایشان افرادِ) شکیبا و (افرادِ) راستگو و (افرادِ) فروتن و (افرادِ) بخشنده و آمرزش خواهان در بامدادان (هستند) ۱۷ الله گواهی داد که همانا صاحب قدرتی جز او نیست و نیز فرشتگان و صاحبان دانش ها بر پا دارندهٔ به عدالت (گواهی می دهند)، صاحب قدرتی جز او نیست، او شوکتمندِ حکیم است ۱۸ همانا دین نزد الله تسلیم شدن (مطلق در برابر الله) است و کسانیکه به ایشان کتاب داده شد مخالفت نکردند جز بعد از آنکه علم برای آنان (حاصل) شد، آن هم بخاطر ستمی که میان آنان وجود داشت و کسی که به آیات الله کُفر ورزد پس همانا الله در حسابرسی سریع است ۱۹ پس اگر با تو به مجادله برخاستند، بگو: من و پیروانم خود را تسلیم الله کرده‌ایم. و به اهل کتاب و امییّون بگو: «آیا شما نیز خود را تسلیم کرده‌اید؟ پس اگر تسلیم شدند، هدایت یافته‌اند؛ و اگر روی برگرداندند، بر عهده تو فقط رساندن پیام است؛ و الله به حال بندگان بیناست ۲۰ همانا کسانیکه به آیات الله کُفر می ورزند و پیامبران الهی را به ناحقّ می کُشند و آنان را که از مردم به عدالت اَمر می کنند را می کُشند پس به عذابی دردناک بشارت بده ۲۱ آنان کسانی هستند که اعمالشان در دنیا و آخرت تباه شده است و برای ایشان یاورانی نیست ۲۲

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ يُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ كِتَٰبِ
ٱللَّهِ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ وَهُم مُّعۡرِضُونَ ٢٣
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامٗا مَّعۡدُودَٰتٖۖ
وَغَرَّهُمۡ فِي دِينِهِم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٤ فَكَيۡفَ إِذَا جَمَعۡنَٰهُمۡ
لِيَوۡمٖ لَّا رَيۡبَ فِيهِ وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ
لَا يُظۡلَمُونَ ٢٥ قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلۡمُلۡكِ تُؤۡتِي ٱلۡمُلۡكَ مَن
تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلۡمُلۡكَ مِمَّن تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن
تَشَآءُۖ بِيَدِكَ ٱلۡخَيۡرُۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٦ تُولِجُ ٱلَّيۡلَ
فِي ٱلنَّهَارِ وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِۖ وَتُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ
وَتُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّۖ وَتَرۡزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٢٧
لَّا يَتَّخِذِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ
وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَلَيۡسَ مِنَ ٱللَّهِ فِي شَيۡءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُواْ مِنۡهُمۡ
تُقَىٰةٗۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفۡسَهُۥۗ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨ قُلۡ
إِن تُخۡفُواْ مَا فِي صُدُورِكُمۡ أَوۡ تُبۡدُوهُ يَعۡلَمۡهُ ٱللَّهُۗ وَيَعۡلَمُ
مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٩

آیا توجه نکردی آنان که بهره ای از کتاب به ایشان داده شده است بسوی کتاب اللّٰه دعوت می‌شدند تا میان ایشان حُکم شود پس گروهی از ایشان پُشت می کنند در حالی که رویگردن هستند ۲۳ این بدان سبب است که گفتند: آتش جز چند روزی به ما نمی‌رسد. و آنچه در دین خود می‌ساختند آنان را فریب داده است ٢٤ پس چگونه خواهند بود هنگامی که ایشان را برای روزی گِرد خواهیم آورد که در آن شکّی نیست و به هر کس هر آنچه فراهم کرده، داده شود و به آنها ستم نشود ۲۵ (ای محمّد) بگو: (یا) اللّٰه، صاحب سلطنت تو هستی، تو پادشاهی را به هر که بخواهی می دهی و آن را از هر که بخواهی می گیری و هر که را بخواهی عزیز می گردانی و هر که را بخواهی خوار می سازی، خیر در دست توست، همانا تو بر همه چیز توانا هستی ۲۶ شب را در روز فرو می بری و روز را در شب فرو می بری و زنده را از مُرده خارج می کنی و مُرده را از زنده خارج می کنی و بدون حساب هر که را بخواهی روزی می دهی ۲۷ مؤمنان نباید کافران را به جای مؤمنان پشتیبان (خویش) بگیرند و هر کس این کار را انجام دهد، از اللّٰه در چیزی (جایگاهی) نیست مگر آنکه از ایشان (کافران) شایسته پرهیزکاریش دوری کنید و شما را اللّٰه از خویشتن بیم می‌دهد و بسوی او بازگشت است ۲۸ (ای محمّد) بگو: اگر پنهان سازید آنچه در سینه های شماست یا آن را آشکار سازید، اللّٰه آن را می‌داند و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را می داند و اللّٰه بر همه چیز تواناست ۲۹

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ
مِن سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُۥٓ أَمَدًۢا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ
نَفْسَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ
فَٱتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ
ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾ ۞ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحًا وَءَالَ إِبْرَٰهِيمَ
وَءَالَ عِمْرَٰنَ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنۢ بَعْضٍ ۗ وَٱللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ ٱمْرَأَتُ عِمْرَٰنَ رَبِّ إِنِّى نَذَرْتُ لَكَ
مَا فِى بَطْنِى مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّىٓ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّى وَضَعْتُهَآ أُنثَىٰ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ
وَلَيْسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلْأُنثَىٰ ۖ وَإِنِّى سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّىٓ أُعِيذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا ٱلْمِحْرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَٰمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

روزی که هر کس آنچه را از (کار) خیر انجام داده باشد آماده در پیش رویش بیابد و هر آنچه از بدی انجام داده باشد آرزو می کند کاش میان او و میان آنها (بدی ها) فاصلهٔ دوری بود، اللّٰه شما را از خویش بیم می‌دهد و اللّٰه نسبت به بندگان مهربان است ۳۰ (ای محمّد) بگو: اگر دوستدار اللّٰه هستید پس مرا پیروی کنید تا اللّٰه شما را دوست بدارد و گناهان شما را بیامرزد و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۳۱ (ای محمّد) بگو: از اللّٰه و از فرستاده (او) اطاعت کنید پس اگر پُشت کردید پس همانا اللّٰه کافران را دوست ندارد ۳۲ همانا اللّٰه، آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عِمران را بر جهانیان برگزیده است ۳۳ نسلی که از یکدیگر هستند و اللّٰه شنوندهٔ داناست ۳۴ هنگامی که زن عمران گفت: پروردگارا برای تو نذر کردم آنچه در شکم دارم را (به تو) اختصاص دهم پس از من قبول کن، همانا تو شنوندهٔ دانا هستی ۳۵ پس هنگامی که او را وضع حمل کرد (او را زائید) گفت: پروردگارا او را دختر زائیدم و اللّٰه داناتر است بدآنچه وضع حمل کرد و پسر مانند دختر نیست و من او را مریم نام گذاشتم و او و فرزندانش را از شیطان (وسوسه گر) رانده شده به تو پناه دادم ۳۶ پس پروردگارش او را به نیکی پذیرفت و او را به نیکویی پرورش داد و زکریا را سرپرست او قرار داد. هرگاه زکریا وارد محراب نزد او می‌شد، نزد او روزی‌ای می‌یافت. گفت: ای مریم، این از کجاست؟ (مریم) گفت: آن از نزد اللّٰه است، همانا اللّٰه هر که را بخواهد روزی بی حساب به او می دهد ۳۷

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِى مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ
يُصَلِّى فِى ٱلْمِحْرَابِ أَنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ
مِّنَ ٱللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ
أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَقَدْ بَلَغَنِىَ ٱلْكِبَرُ وَٱمْرَأَتِى عَاقِرٌ ۖ قَالَ
كَذَٰلِكَ ٱللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً ۚ
قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَٱذْكُر
رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِبْكَٰرِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ
ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰكِ وَطَهَّرَكِ وَٱصْطَفَىٰكِ
عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَٰمَرْيَمُ ٱقْنُتِى لِرَبِّكِ وَٱسْجُدِى
وَٱرْكَعِى مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ
وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَٰمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ٱسْمُهُ ٱلْمَسِيحُ عِيسَى
ٱبْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

زکریّا پروردگار خویش را صدا زد، گفت: پروردگارا برای من از نزد خود نسلی پاکیزه قرار ده، همانا تو شنوندهٔ دعا هستی ۳۸ پس به او (زکریّا) فرشتگان ندا دادند در حالی که او به نماز در محراب ایستاده بود که اللّٰه تو را به یحیی مُژده می دهد، تصدیق کننده به فرمانی از اللّٰه و بزرگواری و خویشتندار و فرستاده ای از (افرادِ) شایسته است ۳۹ (زکریّا) گفت: پروردگارا چگونه مرا پسری باشد در حالیکه مرا پیری رسیده است و همسرم نازاست؟ (اللّٰه) فرمود: اینچنین اللّٰه هر آنچه بخواهد را انجام می دهد ۴۰ (زکریّا) گفت: پروردگارا برای من نشانه ای قرار ده؟ (اللّٰه) فرمود: نشانهٔ تو آن است که با مردم تا سه روز جز به رمز سخن نگویی و پروردگار خویش را بسیار یاد کن و شامگاهان و بامدادان (اللّٰه) را سپاسگزار ٤١ و هنگامی که فرشتگان به مریم گفتند: ای مریم همانا اللّٰه تو را برگزید و پاک ساخت و تو را بر زنان جهان برگزید ۴۲ ای مریم برای پروردگار خویش فروتن باش و سجده کن و با (افرادِ) متواضع (در برابر اللّٰه) فروتنی کن ۴۳ این از اخبار غیب ست که آن را به سوی تو (ای محمّد) وحی می کنیم و نزد آنان نبودی هنگامی که قُرعه کشی می کردند که کدامیک کِفالت مریم را بگیرد و نزد ایشان نبودی گاهی که ستیزه می کردند ۴۴ هنگامی که فرشتگان گفتند: ای مریم، همانا اللّٰه تو را به کلمه ای از جانب خود بشارت می دهد که نامش عیسی پسر مریم، آبرومندی در دنیا و آخرت و از مُقرّبان (نزدیکان الهی) است ۴۵

وَيُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكِ
ٱللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ
﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ
﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ أَنِّيٓ أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيْـَٔةِ ٱلطَّيْرِ فَأَنفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًۢا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ وَٱلْأَبْرَصَ
وَأُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۖ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ
فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم
بَعْضَ ٱلَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ ۚ وَجِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۚ
هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ ۞ فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
ٱلْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِيٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
أَنصَارُ ٱللَّهِ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَٱشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

و با مردم در گهواره و در میانسالی (به وسیلهٔ روح القدوس) سخن می گوید و از (افرادِ) شایسته است ۴۶ (مریم) گفت: پروردگارا چگونه برای من فرزندی باشد در حالی که من را بشری لمس نکرده باشد؟ (الله) فرمود: اینچنین الله هر آنچه را بخواهد خلق می‌کند، هنگامی که کاری را اراده کند جز این نیست که به آن بگوید: بشو پس بشود ۴۷ و او را کتاب و حکمت و تورات و انجیل بیاموزد ۴۸ و فرستاده ای به سوی بنی اسرائیل که برای شما نشانه ای از جانب پروردگارتان آوردم که من برای شما از گِل پیکر پرنده درست می کنم و در آن می دمم پس آن به ارادهٔ الله پرنده می شود و به اذن الله نابینای مادرزاد و پیس را بهبود می بخشم و مُردگان را زنده می گردانم و شما را خبر می دهم از آنچه می خورید و آنچه در خانه‌های خود نگاه می دارید، همانا در این برای شما نشانه ای است اگر از (افرادِ) مؤمن هستید ۴۹ و تصدیق‌کننده توراتی هستم که پیش از من بوده است، و آمده‌ام تا برخی از چیزهایی را که بر شما حرام شده بود برایتان حلال کنم؛ و شما را نشانه ای از جانب پروردگار آوردم پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۵۰ همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست پس او را عبادت کنید، این راه راست است ۵۱ پس هنگامی که عیسی از ایشان کُفر را احساس کرد، (عیسی) گفت: یاران من به سوی الله چه کسانی هستند؟ حواریون گفتند: ما یاران الله هستیم و به الله ایمان آوردیم و گواه باش که ما (افرادِ) تسلیم شده ای (در برابر الله) هستیم ۵۲

رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلۡتَ وَٱتَّبَعۡنَا ٱلرَّسُولَ فَٱكۡتُبۡنَا مَعَ
ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُواْ وَمَكَرَ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ
﴿٥٤﴾ إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَىٰٓ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوۡقَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأَحۡكُمُ
بَيۡنَكُمۡ فِيمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
فَأُعَذِّبُهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمَا لَهُم
مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَيُوَفِّيهِمۡ أُجُورَهُمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَٰلِكَ نَتۡلُوهُ
عَلَيۡكَ مِنَ ٱلۡأٓيَٰتِ وَٱلذِّكۡرِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ مَثَلَ
عِيسَىٰ عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَۖ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٖ ثُمَّ قَالَ لَهُۥ
كُن فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ
﴿٦٠﴾ فَمَنۡ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ فَقُلۡ تَعَالَوۡاْ
نَدۡعُ أَبۡنَآءَنَا وَأَبۡنَآءَكُمۡ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمۡ وَأَنفُسَنَا
وَأَنفُسَكُمۡ ثُمَّ نَبۡتَهِلۡ فَنَجۡعَل لَّعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰذِبِينَ ﴿٦١﴾

پروردگارا: ایمان آوردیم به آنچه که نازل کردی و فرستاده را پیروی کردیم پس ما را با گواهان بنویس ۵۳ و نقشه کشیدند و الله (هم) نقشه کشید و الله بهترین طراحان است ۵۴ هنگامی که الله فرمود: ای عیسی همانا تو را بر می گیرم و تو را به سوی خود بالا می برم و تو را از کسانیکه کُفر ورزیدند پاک می سازم و آنانکه تو را پیروی کردند تا روز قیامت بالاتر از کسانیکه کُفر ورزیدند قرار می دهم سپس به سوی من بازگشت شماست پس میان شما داوری می کنم دربارهٔ آنچه در آن اختلاف می‌کردید ۵۵ پس آنان که کُفر ورزیدند پس ایشان را در دنیا و آخرت به عذابی سخت عذاب کنم و برای ایشان یاورانی نیست ۵۶ و امّا کسانیکه ایمان آورده و عمل شایسته انجام دادند به ایشان (حق و) حقوقشان را به تمام دهد و الله ستمگران را دوست ندارد ۵۷ آنچه را که بر تو (ای محمّد) از آیات (قرآن) می خوانیم یادآوری (الله) حکیم است ۵۸ همانا مَثل عیسی نزد الله به مانند خلقت آدم از خاک است پس به او گفت: بشو و شد ۵۹ حقّ از جانب پروردگارت است پس (ای محمّد) از (افرادِ) شکّ کننده نباش ۶۰ پس هر کس با تو (ای محمّد) بعد از آنکه تو را دانش (وحی دربارهٔ عیسی پسر مریم) آمد در آن مُجادله کند، بگو: بیایید فرزندان ما و فرزندان شما و زنان ما و زنان شما و ما و شما را بخوانیم سپس (ادعاهای خودمان را تماماً در این مورد) رو کنیم پس لعنت الله را بر (افرادِ) دروغگو بفرستیم ۶۱

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْقَصَصُ ٱلْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ
ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُفْسِدِينَ
﴿٦٣﴾ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍۭ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ
بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟ ٱشْهَدُوا۟
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ
وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوْرَىٰةُ وَٱلْإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٦٥﴾ هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾
إِنَّ أَوْلَى ٱلنَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلنَّبِىُّ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ
لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَٰٓأَهْلَ
ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

همانا این داستان راستین است؛ و صاحب قدرتی جز اللّٰه نیست و همانا اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۶۲ پس اگر روی بگردانند پس همانا اللّٰه به حال مُفسدان داناست ۶۳ (ای محمّد) بگو: ای اهل کتاب بیایید بسوی فرمانی که میان ما و شما یکسان است که غیر اللّٰه را عبادت نکنیم و به او شرک نورزیم و بعضی از ما بعضی دیگر را به اربابی نگیرد پس اگر رویگردان شدند، بگویید: گواه باشید که ما مسلمان هستیم ۶۴ (ای محمّد) بگو: ای اهل کتاب چرا دربارهٔ ابراهیم مُجادله می‌کنید در حالی که تورات و انجیل مگر بعد از او نازل نشده است؟ آیا تعقل نمی کنید؟ ۶۵ اینک، شما کسانی هستید که درباره چیزی که به آن آگاهی داشتید مجادله کردید؛ پس چرا درباره چیزی که به آن آگاهی ندارید مجادله می‌کنید؟ و اللّٰه می داند و شما نمی دانید ۶۶ ابراهیم نه یهودی بود و نه مسیحی و لیکن یکتاپرستی مسلمان بود و از مشرکان نبود ۶۷ همانا نزدیک ترین مردم به ابراهیم آن کسانی هستند که او را و این پیامبر را پیروی کردند و آنان که ایمان آوردند و اللّٰه سرپرست مؤمنین است ۶۸ گروهی از اهل کتاب دوست داشتند ای کاش شما را گُمراه می کردند و جز خویشتن را گُمراه نمی کنند در حالی که ایشان نمی فهمند ۶۹ ای اهل کتاب چرا به آیات اللّٰه کُفر می ورزید و شما خود گواه هستید؟ ۷۰

يَـٰٓأَهۡـلَ ٱلۡكِتَـٰبِ لِمَ تَلۡبِسُـونَ ٱلۡحَقَّ بِـٱلۡبَـٰطِلِ وَتَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ
وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٧١ وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَـٰبِ ءَامِنُواْ
بِـٱلَّذِيٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَجۡهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكۡفُرُوٓاْ ءَاخِرَهُۥ
لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٧٢ وَلَا تُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمۡ قُلۡ إِنَّ
ٱلۡهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤۡتَىٰٓ أَحَدٞ مِّثۡلَ مَآ أُوتِيتُمۡ أَوۡ يُحَآجُّوكُمۡ
عِندَ رَبِّكُمۡۗ قُلۡ إِنَّ ٱلۡفَضۡلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ
وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٧٣ يَخۡتَصُّ بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ
ٱلۡعَظِيمِ ٧٤ ۞وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَـٰبِ مَنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِقِنطَارٖ
يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ وَمِنۡهُم مَّنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِدِينَارٖ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ
إِلَّا مَا دُمۡتَ عَلَيۡهِ قَآئِمَۢاۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَيۡسَ عَلَيۡنَا فِي
ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٞ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ
٧٥ بَلَىٰۚ مَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ
٧٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَأَيۡمَـٰنِهِمۡ ثَمَنٗا قَلِيلًا
أُوْلَـٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ
إِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَـٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٧٧

ای اهل کتاب چگونه حقّ را به وسیلهٔ باطل می پوشانید و حقّ را پنهان می کنید و خود می دانید؟ ۷۱ و گروهی از اهل کتاب گفتند: بدآنچه برای مؤمنان در آغاز روز نازل شده است ایمان آورید و در آخر شب کُفر بورزید تا شاید (مؤمنان) باز گردند ۷۲ و جز به کسی که از دین شما پیروی می‌کند اعتماد نکنید. (ای محمّد) بگو: هدایت، هدایت اللّه است. مبادا به کسی مانند آنچه به شما داده شده داده شود، یا آنان نزد پروردگارتان با شما به مُجادله بپردازند. (ای محمّد) بگو: همانا بخشش به دست اللّه است، آن را به هر که بخواهد، می دهد و اللّه وسعت بخش داناست ۷۳ رحمت خود را به هر که بخواهد اختصاص می دهد و اللّه دارای بخشش بزرگ است ۷۴ و از اهل کتاب کسانی هستند که اگر مال فراوانی را به او امانت دهی آن را به تو بر می گرداند و از ایشان کسانی هستند که اگر دیناری را به او امانت دهی به تو بر نمی گرداند جز آنکه بر آن پافشاری کنی این بدان است که گفتند: بر ما در کار مردم اُمّی (کسانیکه از کلام اللّه بی خبر و بی اطلاع هستند) راهی نیست، بر اللّه دروغ می بندند در حالی که ایشان می دانند ۷۵ بلکه آن کس که به عهد خود وفادار باشد و بپرهیزد پس همانا اللّه (افرادِ) پرهیزکار را دوست می دارد ۷۶ کسانی که پیمان اللّه و سوگندهای خود را به بهای ناچیزی می‌فروشند، در آخرت بهره‌ای ندارند؛ اللّه در روز قیامت با آنان سخن نمی‌گوید و به آنان نمی‌نگرد و پاکشان نمی‌کند، و برای آنها عذابی پُر درد است ۷۷

وَإِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيقٗا يَلۡوُۥنَ أَلۡسِنَتَهُم بِٱلۡكِتَٰبِ لِتَحۡسَبُوهُ
مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنۡ
عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ
وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٨ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤۡتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلۡكِتَٰبَ
وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُواْ عِبَادٗا لِّي مِن
دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن كُونُواْ رَبَّٰنِيِّـۧنَ بِمَا كُنتُمۡ تُعَلِّمُونَ
ٱلۡكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمۡ تَدۡرُسُونَ ٧٩ وَلَا يَأۡمُرَكُمۡ أَن
تَتَّخِذُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرۡبَابًاۚ أَيَأۡمُرُكُم بِٱلۡكُفۡرِ بَعۡدَ
إِذۡ أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ٨٠ وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيۡتُكُم
مِّن كِتَٰبٖ وَحِكۡمَةٖ ثُمَّ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مُّصَدِّقٞ لِّمَا
مَعَكُمۡ لَتُؤۡمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥۚ قَالَ ءَأَقۡرَرۡتُمۡ وَأَخَذۡتُمۡ
عَلَىٰ ذَٰلِكُمۡ إِصۡرِيۖ قَالُوٓاْ أَقۡرَرۡنَاۚ قَالَ فَٱشۡهَدُواْ وَأَنَا۠ مَعَكُم
مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٨١ فَمَن تَوَلَّىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلۡفَٰسِقُونَ ٨٢ أَفَغَيۡرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبۡغُونَ وَلَهُۥٓ أَسۡلَمَ مَن فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ طَوۡعٗا وَكَرۡهٗا وَإِلَيۡهِ يُرۡجَعُونَ ٨٣

و همانا از ایشان گروهی هستند که زبان های خویش را به (شیوهٔ) کتاب (کلام الله) می گردانند تا تصور کنید که (آن) از کتاب (الله) است و آن از کتاب (الله) نیست و می گویند: آن از نزد الله است و آن از نزد الله نیست و بر الله دروغ نسبت می دهند و خود می دانند ۷۸ بشری نیست که به او الله کتاب و حُکم بدهد پس او به مردم بگوید بندگان من به جای الله باشید و لیکن (می گوید:) آموزش دهندهٔ مردم به سوی الله باشید بدآنچه کتاب را می آموزید و بدآنچه درس فرا می گیرید ۷۹ و نیز به شما اَمر نمی‌کند که فرشتگان و پیامبران را ارباب (خویش) برگزینید و آیا شما را به کُفر اَمر می کند بعد از آن که مسلمان شده باشید؟ ۸۰ و هنگامی که الله از پیامبران پیمان گرفت که هر گاه به شما کتاب و حکمتی دادم، سپس فرستاده ای به سوی شما آمد که تصدیق کننده آنچه با شماست که به او ایمان آورید و او را یاری کنید، (الله) فرمود: آیا اقرار کردید و مرا بر این پیمان گرفتید؟ گفتند: اقرار کردیم، (الله) فرمود: پس گواه باشید و من با شما از گواهان هستم ۸۱ آنکس که بعد از این روی گرداند پس آنان (افرادِ) نافرمان هستند ۸۲ آیا غیر از دین الله را می جویند در حالیکه برای او آنچه در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه تسلیم شده است و به سوی او بازگردانده می شوید؟ ۸۳

قُلْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ
وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن
يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ
يَهْدِى ٱللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ وَشَهِدُوٓا۟ أَنَّ
ٱلرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ ٱللَّهِ
وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ
بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ ثُمَّ ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ ٱلْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ
ٱفْتَدَىٰ بِهِۦٓ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٩١﴾

(ای محمّد) بگو: به اللّه و آنچه بر ما نازل شد و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگان نازل شد و آنچه به موسی و عیسی و فرستادگان از جانب پروردگارشان داده شد ایمان آوردیم، میان هیچکدام از ایشان فرقی نمی گذاریم و ما برای او (افرادِ) تسلیم شده ای هستیم ۸۴ و هر کس جز اسلام (تسلیم شدن در برابر کلام الهی) دینی را بجوید هرگز از او پذیرفته نشود و او در آخرت از (افرادِ) زیانکار است ۸۵ چگونه اللّه قومی را هدایت می کند که بعد از ایمانشان کافر شدند و گواهی دادند که فرستاده حقّ است و برای آنها نشانه های آشکار آمد، اللّه گروه ستمگران را هدایت نمی‌کند ۸۶ آنان مجازاتشان این است که لعنت اللّه و فرشتگان و همه مردم بر ایشان است ۸۷ جاودان در آن (جهنم) هستند و از ایشان عذاب کاسته نشود و مهلتی به ایشان داده نمی شود ۸۸ مگر آنانکه بعد از این توبه کنند و اصلاح کنند پس همانا اللّه آمرزندهٔ مهربان است ۸۹ همانا کسانیکه بعد از ایمانشان کُفر ورزیدند سپس بر کُفر خود افزودند، هرگز (از سوی اللّه) توبه ایشان پذیرفته نشود و آنان گُمراهان هستند ۹۰ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند و مُردند در حالیکه کافر بودند پس هرگز از اَحدی از ایشان (توبه) قبول نشود اگر چه زمین سراسر پُر از طلا را به جای خویش عوض دهد، آنان را (در جهنم) عذابی دردناک است و بر ایشان یارانی نیست ۹۱

لَن تَنَالُواْ ٱلۡبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبُّونَۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ
فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٞ ٩٢ ۞كُلُّ ٱلطَّعَامِ كَانَ حِلّٗا لِّبَنِيٓ
إِسۡرَٰٓءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسۡرَٰٓءِيلُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦ مِن قَبۡلِ أَن تُنَزَّلَ
ٱلتَّوۡرَىٰةُۚ قُلۡ فَأۡتُواْ بِٱلتَّوۡرَىٰةِ فَٱتۡلُوهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ
٩٣ فَمَنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٩٤ قُلۡ صَدَقَ ٱللَّهُۗ فَٱتَّبِعُواْ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۖ
وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٩٥ إِنَّ أَوَّلَ بَيۡتٖ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكٗا وَهُدٗى لِّلۡعَٰلَمِينَ ٩٦ فِيهِ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ مَّقَامُ
إِبۡرَٰهِيمَۖ وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنٗاۗ وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلۡبَيۡتِ
مَنِ ٱسۡتَطَاعَ إِلَيۡهِ سَبِيلٗاۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ
٩٧ قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا تَعۡمَلُونَ ٩٨ قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنۡ ءَامَنَ تَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَأَنتُمۡ شُهَدَآءُۗ وَمَا ٱللَّهُ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٩٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ فَرِيقٗا
مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ يَرُدُّوكُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡ كَٰفِرِينَ ١٠٠

هرگز به نیکی نمی‌رسید تا اینکه از آنچه دوست دارید ببخشید و آنچه از چیزی می بخشید پس همانا اللّٰه بدان داناست ۹۲ همه خوراکیها بر بنی اسرائیل حلال بود جز آنچه را یعقوب (اسرائیل) برای خویشتن حرام کرد قبل از آنکه تورات نازل شود، (ای محمّد) بگو: تورات را بیاورید و آن را بخوانید اگر راستگو هستید ۹۳ پس آنکس که بر اللّٰه بعد از آن (خواندن تورات) دروغ ببندد پس آنان ستمکاران هستند ۹۴ (ای محمّد) بگو: اللّٰه راست گفته است پس آئین ابراهیم یکتا پرست (حقّ گرا) را پیروی کنید و او از مشرکان نبود ۹۵ همانا اوّلین خانه ای که برای مردم بر پا شد آن است که در مکّه است و مایهٔ برکت و هدایت برای جهانیان است ۹۶ در آن نشانه ای تابناک است مقام ابراهیم (یعنی مکان نماز و عبادت او از جملهٔ آنهاست) و کسی که به آن وارد شود ایمن است و برای اللّٰه بر عهدهٔ مردم حجّ (گردهمایی) خانه است آن کس که بتواند به سویش راه یابد و آنکس که کُفر بورزد پس همانا اللّٰه بی نیاز از جهانیان است ۹۷ ای اهل کتاب چرا به آیات اللّٰه کُفر می ورزید و اللّٰه گواه است بدآنچه انجام می دهید؟ ۹۸ (ای محمّد) بگو: ای اهل کتاب چرا (مردم را) از راه اللّٰه باز می دارید آن را که ایمان آورده است، می خواهید که او به انحراف رود و شما خود گواه هستید و اللّٰه بدآنچه انجام می‌دهید بی خبر نیست؟ ۹۹ ای کسانیکه ایمان آوردید اگر از گروهی از اهل کتاب اطاعت کنید شما را بعد از ایمان به کُفر گرایش می دهند ۱۰۰

وَكَيۡفَ تَكۡفُرُونَ وَأَنتُمۡ تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ وَفِيكُمۡ
رَسُولُهُۥۗ وَمَن يَعۡتَصِم بِٱللَّهِ فَقَدۡ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٠١
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم
مُّسۡلِمُونَ ١٠٢ وَٱعۡتَصِمُواْ بِحَبۡلِ ٱللَّهِ جَمِيعٗا وَلَا تَفَرَّقُواْۚ وَٱذۡكُرُواْ
نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ كُنتُمۡ أَعۡدَآءٗ فَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِكُمۡ
فَأَصۡبَحۡتُم بِنِعۡمَتِهِۦٓ إِخۡوَٰنٗا وَكُنتُمۡ عَلَىٰ شَفَا حُفۡرَةٖ مِّنَ
ٱلنَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنۡهَاۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ
تَهۡتَدُونَ ١٠٣ وَلۡتَكُن مِّنكُمۡ أُمَّةٞ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلۡخَيۡرِ وَيَأۡمُرُونَ
بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٠٤
وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُواْ وَٱخۡتَلَفُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُۚ
وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١٠٥ يَوۡمَ تَبۡيَضُّ وُجُوهٞ وَتَسۡوَدُّ
وُجُوهٞۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسۡوَدَّتۡ وُجُوهُهُمۡ أَكَفَرۡتُم بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡ
فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ١٠٦ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱبۡيَضَّتۡ
وُجُوهُهُمۡ فَفِي رَحۡمَةِ ٱللَّهِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٠٧ تِلۡكَ ءَايَٰتُ
ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۗ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلۡمٗا لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٨

و چگونه کُفر می ورزید در حالیکه بر شما آیات اللّه تلاوت می شود و در میان شما فرستاده است و آن کس به (دین) اللّه چنگ زند پس به درستی به راه راست هدایت شده است ۱۰۱ ای کسانیکه ایمان آوردید، تقوای الهی پیشه سازید شایسته پرهیزکاریش را و نمیرید جز آنکه مسلمان باشید ۱۰۲ و همگی به رشتهٔ (ناگُسستنی) اللّه چنگ زنید و مُتفرق نشوید و نعمت اللّه را که بر شما دادم را به یاد آورید هنگامی که دشمن همدیگر بودید پس میان دلهای شما دوستی افکند تا به نعمت او همراهان یکدیگر شدید و بر کنار گودالی از آتش بودید پس شما را از آن رها نمود، اینچنین اللّه برای شما آیات خویش را مشخص می کند تا شاید هدایت یابید ۱۰۳ و باید از میان شما جماعتی باشد که به خیر دعوت کنند و به خوبی اَمر کنند و از بدی نهی کنند و ایشان رستگاران هستند ۱۰۴ و نباشید مانند آنان که پراکنده شدند و اختلاف کردند بعد از آنکه بر ایشان نشانه های آشکار آمد و برای آنان عذابی بزرگ است ۱۰۵ روزی که چهره هایی سفید شود و چهره هایی سیاه شوند پس آنان که چهره های ایشان سیاه شد (به ایشان گفته می شود:) آیا بعد از ایمانتان کافر شدید؟ پس عذاب (جهنم) را بچشید به خاطر آنچه کُفر می ورزیدید ۱۰۶ و امّا کسانیکه چهره های ایشان سفید شد پس ایشان در رحمت اللّه در آن (بهشت) جاودان هستند ۱۰۷ این آیات اللّه است که آن را بر تو (ای محمّد) به حقّ تلاوت می کنیم و اللّه خواهان ستمی بر جهانیان نیست ۱۰۸

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ
١٠٩ كُنتُمۡ خَيۡرَ أُمَّةٍ أُخۡرِجَتۡ لِلنَّاسِ تَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ
وَتَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِۗ وَلَوۡ ءَامَنَ أَهۡلُ
ٱلۡكِتَٰبِ لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡۚ مِّنۡهُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَأَكۡثَرُهُمُ
ٱلۡفَٰسِقُونَ ١١٠ لَن يَضُرُّوكُمۡ إِلَّآ أَذٗىۖ وَإِن يُقَٰتِلُوكُمۡ
يُوَلُّوكُمُ ٱلۡأَدۡبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ١١١ ضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ
ٱلذِّلَّةُ أَيۡنَ مَا ثُقِفُوٓاْ إِلَّا بِحَبۡلٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبۡلٖ مِّنَ ٱلنَّاسِ
وَبَآءُو بِغَضَبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَسۡكَنَةُۚ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ يَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقۡتُلُونَ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ
بِغَيۡرِ حَقّٖۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ يَعۡتَدُونَ ١١٢ ۞لَيۡسُواْ
سَوَآءٗۗ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ أُمَّةٞ قَآئِمَةٞ يَتۡلُونَ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ وَهُمۡ يَسۡجُدُونَ ١١٣ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ
ٱلۡأٓخِرِ وَيَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ
وَيُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١١٤ وَمَا
يَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَلَن يُكۡفَرُوهُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ١١٥

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ اللّه است و به سوی اللّه کارها بازگردانده می‌شوند ۱۰۹ شما بهترین اُمّتی بودید که برای مردم وارد شدید، به نیکی اَمر می کنید و از زشتی نهی می کنید و به اللّه ایمان می‌آورید و اگر اهل کتاب ایمان بیاورند برای ایشان بهتر است، بعضی از ایشان ایمان آورده اند و بیشتر ایشان نافرمان هستند ۱۱۰ هرگز به شما جز آزاری را نرسانند و اگر با شما نبرد کنند به سوی شما پُشت می کنند سپس یاری نمی شوند ۱۱۱ هر جا یافت شوند مُهر خواری بر ایشان زده شده است مگر با پیوندی از اللّه (پذیرش اسلام) و پیوندی از مردم (پناهندگی آنها به مسلمانان) و به خشمی از اللّه گرفتار شدند و به ایشان بیچارگی افکنده شد، این به آن علّت است که به آیات اللّه کُفر می ورزیدند و پیامبران را به ناحقّ می کُشتند و این بدان دلیل بود که نافرمانی کرده و تجاوز می کردند ۱۱۲ همه اهل کتاب با هم یکسان نیستند، گروهی اُمّتی پایبند هستند و آیات اللّه را در دل شب تلاوت می کنند و ایشان (در برابر اللّه) سجده می کنند ۱۱۳ به اللّه و روز آخرت ایمان می آورند و به نیکی ها اَمر می کنند و از منکرات (حرام های اللّه) نهی می کنند و در شتافتن به سوی خیرات بر یکدیگر پیشی می‌گیرند و ایشان از (افرادِ) شایسته هستند ۱۱۴ و هر کار نیکی که انجام دهند هرگز ناسپاسی نخواهد شد، و اللّه به حالِ (افرادِ) پرهیزکار داناست ۱۱۵

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ
ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١١٦
مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِي هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَثَلِ رِيحٖ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتۡ حَرۡثَ قَوۡمٖ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَأَهۡلَكَتۡهُۚ وَمَا
ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِنۡ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ١١٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ بِطَانَةٗ مِّن دُونِكُمۡ لَا يَأۡلُونَكُمۡ خَبَالٗا
وَدُّواْ مَا عَنِتُّمۡ قَدۡ بَدَتِ ٱلۡبَغۡضَآءُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَمَا تُخۡفِي
صُدُورُهُمۡ أَكۡبَرُۚ قَدۡ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۖ إِن كُنتُمۡ تَعۡقِلُونَ
١١٨ هَٰٓأَنتُمۡ أُوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمۡ وَلَا يُحِبُّونَكُمۡ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱلۡكِتَٰبِ
كُلِّهِۦ وَإِذَا لَقُوكُمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ عَضُّواْ عَلَيۡكُمُ
ٱلۡأَنَامِلَ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۚ قُلۡ مُوتُواْ بِغَيۡظِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
ٱلصُّدُورِ ١١٩ إِن تَمۡسَسۡكُمۡ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡ وَإِن تُصِبۡكُمۡ
سَيِّئَةٞ يَفۡرَحُواْ بِهَاۖ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ
شَيۡـًٔاۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ١٢٠ وَإِذۡ غَدَوۡتَ مِنۡ أَهۡلِكَ
تُبَوِّئُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ مَقَٰعِدَ لِلۡقِتَالِۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٢١

همانا کسانیکه کافر هستند اموالشان و نه فرزندانشان ایشان را به هیچ روی از (عذاب) اللّه باز ندارد و آنان یاران آتش اند، در آن جاودان هستند ۱۱۶ مَثل آنچه آنان در زندگی این دنیا خرج می‌کنند، مانند باد سردی است که به کشتزار قومی که بر خود ستم کرده‌اند بوزد و آن را نابود کند. اللّه به آنان ستم نکرده است، و لیکن آنان بر خود ستم می کنند ۱۱۷ ای کسانیکه ایمان آوردید جز از یاران خویش همدستانی نگیرید که ایشان در آشفتگی شما را فروگذار نکنند، آنان (کافران) رنج شما را دوست دارند و به درستی کینه از دهانهای ایشان آشکار است و آنچه در سینه هایشان مخفی می سازند بزرگتر است، به راستی که آیات را برای شما مشخص کردیم تا شاید تعقّل کنید ۱۱۸ اینک شما (ایمانداران) ایشان (کافران) را دوست دارید و آنها شما را دوست ندارند و (شما ایمانداران) به کُلّ کتاب (اللّه) ایمان دارید، هنگامی که شما را ملاقات می کنند، می گویند: ایمان آوردیم و چون به خلوت روند، از شدّت خشم بر شما، سر انگشتان خویش را به دندان می فشارند، (ای محمّد) بگو: به خشم خود بمیرید، همانا اللّه بدآنچه در سینه هاست داناست ۱۱۹ اگر به شما نیکی برسد برای آنها ناخوشایند است و اگر به شما بدی برسد به آن شاد می‌شوند و اگر شکیبایی کنید و پرهیزکاری کنید نیرنگ ایشان به شما هیچ زیانی نرساند، همانا اللّه بدآنچه انجام می‌دهید احاطه دارد ۱۲۰ و (ای محمّد) هنگامی که از نزد خاندان خویش صبح خارج شدی و مؤمنان را در مواضع جنگی خود قرار می دادی و اللّه شنوای داناست ۱۲۱

إِذۡ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمۡ أَن تَفۡشَلَا وَٱللَّهُ وَلِيُّهُمَاۗ وَعَلَى ٱللَّهِ
فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدۡ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدۡرٖ وَأَنتُمۡ أَذِلَّةٞۖ
فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذۡ تَقُولُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ
أَلَن يَكۡفِيَكُمۡ أَن يُمِدَّكُمۡ رَبُّكُم بِثَلَٰثَةٍ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ
مُنزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰٓۚ إِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ وَيَأۡتُوكُم مِّن فَوۡرِهِمۡ
هَٰذَا يُمۡدِدۡكُمۡ رَبُّكُم بِخَمۡسَةٍ ءَالَٰفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ
﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ لَكُمۡ وَلِتَطۡمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِۦۗ
وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقۡطَعَ طَرَفٗا
مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡ يَكۡبِتَهُمۡ فَيَنقَلِبُواْ خَآئِبِينَ ﴿١٢٧﴾
لَيۡسَ لَكَ مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٌ أَوۡ يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡ أَوۡ يُعَذِّبَهُمۡ فَإِنَّهُمۡ
ظَٰلِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ يَغۡفِرُ لِمَن
يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١٢٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُواْ ٱلرِّبَوٰٓاْ أَضۡعَٰفٗا مُّضَٰعَفَةٗۖ
وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ
لِلۡكَٰفِرِينَ ﴿١٣١﴾ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

هنگامی که دو گروه از شما قصد کردند سست شوند و الله سرپرست آنان بود پس مؤمنان باید به الله توکّل کنند ۱۲۲ و مسلّماً الله شما را در بدر یاری کرد در حالی که شما ضعیف بودید پس تقوای الهی پیشه سازید تا شاید سپاسگزار باشید ۱۲۳ هنگامی که (ای محمّد) به مؤمنان می گفتی: آیا شما را کافی نیست که پروردگارتان (برای شما) سه هزار فرشته فرود آورد که شما را یاری کرد؟ ۱۲۴ بلکه اگر شکیبایی و پرهیزکاری کنید بر شما به زودی در آیند، هم اکنون پروردگارتان برای شما با پنج هزار از فرشتگان نشان دار یاری می فرستد ۱۲۵ و آنان را جز مُژده ای برای شما قرار نداد و تا دل های شما بدان آرام گیرد در حالیکه (یاری) جز از نزدِ پروردگار شوکتمندِ حکیم نیست ۱۲۶ تا دُنباله کسانیکه کُفر ورزیدند را ببُرد یا ایشان را سرکوب سازد تا ناأُمید باز گردند ۱۲۷ بر تو (ای محمّد) از کار (ایشان) چیزی نیست یا توبه ایشان را بپذیرد یا ایشان را عذاب کند پس آنان ستمکاران هستند ۱۲۸ و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ الله است، هر که را بخواهد می آمرزد و هر که را بخواهد عذاب می کند و الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۲۹ ای کسانیکه ایمان آورده اید ربا را چندین برابرِ افزوده شده نخورید، و تقوای الهی پیشه سازید تا شاید رستگار گردید ۱۳۰ و بپرهیزید از آتشی که آن برای کافران آماده شده است ۱۳۱ و الله و فرستاده را اطاعت کنید تا شاید مورد آمرزش قرار گیرید ۱۳۲

۞وَسَارِعُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا
ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ أُعِدَّتۡ لِلۡمُتَّقِينَ ١٣٣ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ
فِي ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلۡكَٰظِمِينَ ٱلۡغَيۡظَ وَٱلۡعَافِينَ
عَنِ ٱلنَّاسِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٣٤ وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُواْ
فَٰحِشَةً أَوۡ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ ذَكَرُواْ ٱللَّهَ فَٱسۡتَغۡفَرُواْ
لِذُنُوبِهِمۡ وَمَن يَغۡفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمۡ يُصِرُّواْ عَلَىٰ مَا
فَعَلُواْ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٣٥ أُوْلَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغۡفِرَةٞ مِّن
رَّبِّهِمۡ وَجَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَنِعۡمَ
أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ١٣٦ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُمۡ سُنَنٞ فَسِيرُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ
١٣٧ هَٰذَا بَيَانٞ لِّلنَّاسِ وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٞ لِّلۡمُتَّقِينَ ١٣٨
وَلَا تَهِنُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ وَأَنتُمُ ٱلۡأَعۡلَوۡنَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ
١٣٩ إِن يَمۡسَسۡكُمۡ قَرۡحٞ فَقَدۡ مَسَّ ٱلۡقَوۡمَ قَرۡحٞ مِّثۡلُهُۥۚ وَتِلۡكَ
ٱلۡأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيۡنَ ٱلنَّاسِ وَلِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَيَتَّخِذَ مِنكُمۡ شُهَدَآءَۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٠

و به سوی آمرزشی از جانب پروردگار خویش بشتابید و باغی (بهشتی) که پهنای آن به گُستردگی آسمانها و زمین است، برای (افرادِ) پرهیزکار آماده شده است ۱۳۳ کسانیکه در هنگام وسعت و تنگدستی می بخشند و خشم خویش را فرو می برند و گُذشت کنندهٔ از مردم هستند و الله (افرادِ) نیکوکار را دوست دارد ۱۳۴ و کسانیکه هر گاه کار زشتی می کنند یا بر خود ستم می‌کنند، الله را یاد کرده و برای گناهان خویش آمرزش می طلبند و جز الله چه کسی گناهان را می آمرزد و بدآنچه انجام دادند پافشاری نمی کنند در حالیکه خود می دانند ۱۳۵ آنان پاداششان، آمرزشی از جانب پروردگارشان است و باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست در آنها جاودان هستند، پاداش (افرادِ) عمل کننده چه نیکوست ۱۳۶ به درستی پیش از شما رُخدادی روی داده است پس در زمین گردش کنید و نگاه کنید که سرانجام (افرادِ) تکذیب کننده چه بوده است ۱۳۷ این (قرآن) دلیل روشنی برای مردم و هدایت و پندی برای (افرادِ) پرهیزکار است ۱۳۸ و (ای مُجاهدان) سُست نشوید و غمگین نباشید و شما برتر هستید اگر مؤمن باشید ۱۳۹ اگر شما را آسیبی برسد پس به درستی دشمن شما را هم آسیبی به مانند آن رسیده است و این روزگار را میان مردم می گردانیم (می چرخانیم) و تا الله کسانیکه ایمان آورده اند را معلوم بدارد و از شما گواهانی بگیرد و الله ستمگران را دوست ندارد ۱۴۰

وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَيَمۡحَقَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمۡ
حَسِبۡتُمۡ أَن تَدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ وَلَمَّا يَعۡلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ
مِنكُمۡ وَيَعۡلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدۡ كُنتُمۡ تَمَنَّوۡنَ ٱلۡمَوۡتَ مِن
قَبۡلِ أَن تَلۡقَوۡهُ فَقَدۡ رَأَيۡتُمُوهُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
إِلَّا رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوۡ قُتِلَ
ٱنقَلَبۡتُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡۚ وَمَن يَنقَلِبۡ عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ فَلَن يَضُرَّ
ٱللَّهَ شَيۡـٔٗاۗ وَسَيَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ
لِنَفۡسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ كِتَٰبٗا مُّؤَجَّلٗاۗ وَمَن يُرِدۡ
ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَن يُرِدۡ ثَوَابَ ٱلۡأٓخِرَةِ نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَاۚ
وَسَنَجۡزِي ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيّٖ قَٰتَلَ مَعَهُۥ
رِبِّيُّونَ كَثِيرٞ فَمَا وَهَنُواْ لِمَآ أَصَابَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُواْ
وَمَا ٱسۡتَكَانُواْۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ إِلَّآ أَن
قَالُواْ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسۡرَافَنَا فِيٓ أَمۡرِنَا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا
وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ
ٱلدُّنۡيَا وَحُسۡنَ ثَوَابِ ٱلۡأٓخِرَةِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

و تا الله مؤمنان را پاک سازد و کافران را نابود گرداند ۱۴۱ آیا تصور می کنید که وارد باغ (بهشت) می شوید در حالی که الله معلوم نساخته آنان که از شما کوشش کرده اند و (افرادِ) شکیبا را معلوم نساخته است ۱۴۲ و مسلّماً شما پیش از آنکه با مرگ روبه‌رو شوید، آن را آرزو می‌کردید؛ پس اکنون آن را دیدید، در حالی که نگاه می‌کردید ۱۴۳ و محمّد جز فرستاده ای که قبل از او فرستادگانی بگذشته اند نیست آیا پس اگر بمیرد یا کُشته شود از عقاید (اسلامی) خود باز می گردید؟ و آنکس که از عقاید (اسلامی) خود باز گردد، همانا به الله چیزی را زیان نرساند و الله به (افرادِ) سپاسگزار پاداش می دهد ۱۴۴ و هیچ (صاحبِ) جانی را شایسته نیست که بمیرد مگر به فرمان الله، کتابی با مُهلت خویش (نوشته شده) است و هر کس پاداش دنیا را بخواهد به او از آن می دهیم و هر کس که پاداش آخرت را بخواهد از آن به او می‌دهیم و به زودی به (افرادِ) سپاسگزار پاداش می‌دهیم ۱۴۵ و چه بسا فرستاده ای که با او گروندگانی بسیار نبرد کردند و سُست نشدند از آنچه به ایشان در راه الله رسید و ناتوان نشدند و سر فرود نیاوردند و الله (افرادِ) شکیبا را دوست دارد ۱۴۶ و سخن ایشان جز این نبود که گفتند: پروردگارا برای ما گناهان ما را و زیاده روی ما در کارهایمان را بیامرز و گام های ما را اُستوار ساز و ما را بر گروه کافران یاری بده ۱۴۷ پس الله به ایشان پاداش دنیا و پاداش نیکویی در آخرت را داد و الله (افرادِ) نیکوکار را دوست دارد ۱۴۸

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
يَرُدُّوكُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ
١٤٩ بَلِ ٱللَّهُ مَوۡلَىٰكُمۡۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلنَّٰصِرِينَ ١٥٠ سَنُلۡقِي
فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعۡبَ بِمَآ أَشۡرَكُواْ بِٱللَّهِ
مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ سُلۡطَٰنٗاۖ وَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ وَبِئۡسَ
مَثۡوَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٥١ وَلَقَدۡ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ
وَعۡدَهُۥٓ إِذۡ تَحُسُّونَهُم بِإِذۡنِهِۦۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلۡتُمۡ
وَتَنَٰزَعۡتُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِ وَعَصَيۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ مَآ أَرَىٰكُم
مَّا تُحِبُّونَۚ مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنۡيَا وَمِنكُم مَّن
يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَۚ ثُمَّ صَرَفَكُمۡ عَنۡهُمۡ لِيَبۡتَلِيَكُمۡۖ
وَلَقَدۡ عَفَا عَنكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
١٥٢ ۞إِذۡ تُصۡعِدُونَ وَلَا تَلۡوُۥنَ عَلَىٰٓ أَحَدٖ
وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ فِيٓ أُخۡرَىٰكُمۡ فَأَثَٰبَكُمۡ
غَمَّۢا بِغَمّٖ لِّكَيۡلَا تَحۡزَنُواْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا
مَآ أَصَابَكُمۡۗ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٥٣

ای کسانیکه ایمان آورده اید اگر اطاعت کنید کسانی را که کافر شدند شما را از عقاید (اسلامی) تان بر می گردانند پس زیانکاران باز می گردید ۱۴۹ بلکه الله سرپرست شماست و (او) بهترین یاری دهنده است ۱۵۰ به زودی در دل های آنان که کُفر ورزیدند هراس را می افکنیم به خاطر آنکه با الله شریک قرار دادند آنچه را الله بدان دلیلی قرار نداده است و جایگاه ایشان آتش است، جایگاه (افرادِ) ستمکار چه زشت است ۱۵۱ و مسلّماً (الله) وعده خود را به شما راست گردانید، آنگاه که به فرمان او آنان را می‌کُشتید، تا آنکه سست شدید و درباره فرمان اختلاف کردید و پس از آنکه آنچه را دوست داشتید به شما نشان داد، نافرمانی کردید. برخی از شما خواهان دنیا بودید و برخی خواهان آخرت. سپس شما را از آنان بازگرداند تا بیازمایدتان؛ و از شما درگذشت و الله صاحب بخشش بر مؤمنان است ۱۵۲ هنگامی که بالا می رفتید و به سوی اَحدی بر نمی گشتید و فرستاده شما را از پُشت سرتان صدا می زد پس الله شما را با اندوهی بر اندوهی کیفر داد تا بر آنچه از دست داده‌اید و آنچه به شما رسیده است اندوهگین نشوید؛ و الله بدآنچه می کنید داناست ۱۵۳

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيۡكُم مِّنۢ بَعۡدِ ٱلۡغَمِّ أَمَنَةٗ نُّعَاسٗا يَغۡشَىٰ طَآئِفَةٗ
مِّنكُمۡۖ وَطَآئِفَةٞ قَدۡ أَهَمَّتۡهُمۡ أَنفُسُهُمۡ يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيۡرَ
ٱلۡحَقِّ ظَنَّ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ ٱلۡأَمۡرِ مِن شَيۡءٖۗ
قُلۡ إِنَّ ٱلۡأَمۡرَ كُلَّهُۥ لِلَّهِۗ يُخۡفُونَ فِيٓ أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبۡدُونَ لَكَۖ
يَقُولُونَ لَوۡ كَانَ لَنَا مِنَ ٱلۡأَمۡرِ شَيۡءٞ مَّا قُتِلۡنَا هَٰهُنَاۗ قُل لَّوۡ كُنتُمۡ
فِي بُيُوتِكُمۡ لَبَرَزَ ٱلَّذِينَ كُتِبَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَتۡلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمۡۖ
وَلِيَبۡتَلِيَ ٱللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمۡ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمۡۚ
وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٥٤ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ مِنكُمۡ
يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ إِنَّمَا ٱسۡتَزَلَّهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ بِبَعۡضِ
مَا كَسَبُواْۖ وَلَقَدۡ عَفَا ٱللَّهُ عَنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٞ ١٥٥ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَقَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ إِذَا
ضَرَبُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَوۡ كَانُواْ غُزّٗى لَّوۡ كَانُواْ عِندَنَا مَا مَاتُواْ
وَمَا قُتِلُواْ لِيَجۡعَلَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ حَسۡرَةٗ فِي قُلُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ يُحۡيِۦ
وَيُمِيتُۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ١٥٦ وَلَئِن قُتِلۡتُمۡ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ أَوۡ مُتُّمۡ لَمَغۡفِرَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَحۡمَةٌ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ١٥٧

سپس اللّٰه بعد از آن اندوه، آرامشی برای شما فرو فرستاد که گروهی از شما را فرا گرفت و گروهی دیگر در فکر جان های خود بودند که به اللّٰه گُمانهای ناروا به مانند گُمان جاهلیت می بُردند، می گفتند: آیا ما را در این کار اختیاری است؟ (ای محمّد) بگو: همانا فرمان همه اش برای اللّٰه است، آنان در دل های خود چیزهایی را پنهان می ساختند که برای تو آشکار نمی کردند، می گفتند: اگر برای ما از اَمر (الهی) چیزی می بود در اینجا کُشته نمی شدیم، (ای محمّد) بگو: اگر در خانه های خویش هم بودید کسانیکه کُشته شدن بر آنان مُقرّر شده بود (به پای خویش) به قتلگاه خویش می رفتند تا اللّٰه آنچه در سینه های شماست را آزمایش کند و تا پاک سازد آنچه در دلهای شماست و اللّٰه بدآنچه در سینه های شماست داناست ۱۵۴ همانا کسانیکه از شما در روز برخورد (درگیری) دو لشگر (اسلام و کُفر) پُشت کردند، جز این نیست که شیطان (وسوسه گر) ایشان را به خاطر پاره‌ای از آنچه خود فراهم کرده بودند لغزانید و مسلّماً اللّٰه بر ایشان گُذشت کرد، همانا اللّٰه آمرزندهٔ بُردبار است ۱۵۵ ای کسانیکه ایمان آورده اید، نباشید مانند آنان که کُفر ورزیدند و به همراهان خویش هنگامیکه به سفر می رفتند یا راهی جنگ می شدند، می گفتند: که اگر نزد ما می ماندند نمی مُردند و کُشته نمی شدند، تا اللّٰه آنرا حسرتی در دل های ایشان قرار دهد و اللّٰه زنده می کند و می میراند و اللّٰه بدآنچه می کنید بیناست ۱۵۶ و اگر در راه اللّٰه کُشته شوید یا بمیرید قطعاً آمرزشی از جانبِ اللّٰه است و رحمتی (از سوی او) بهتر است از آنچه آنها جمع می کنند ۱۵۷

وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى ٱللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ
لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ ٱلْقَلْبِ لَٱنفَضُّوا۟ مِنْ حَوْلِكَ ۖ
فَٱعْفُ عَنْهُمْ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى ٱلْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِن يَنصُرْكُمُ ٱللَّهُ
فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا ٱلَّذِى يَنصُرُكُم مِّنۢ
بَعْدِهِۦ ۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِىٍّ أَن
يَغُلَّ ۚ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَ
ٱللَّهِ كَمَنۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ
﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَٰتٌ عِندَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ
مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَٰبَ
وَٱلْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلُ لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمَّآ
أَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَٰذَا ۖ
قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

و اگر بمیرید یا کُشته شوید قطعاً به سوی او (اللّٰه) محشور می شوید ۱۵۸ پس با رحمتی از جانبِ اللّٰه (ای محمّد) بر ایشان نرم گشته ای و اگر ثُندخویی سنگدل بودی از اطرافت پراکنده می شدند پس بر ایشان گُذشت کن و برای ایشان آمرزش بخواه و با ایشان در کارها مشورت کن پس هنگامی که تصمیم گرفتی پس بر اللّٰه توکّل کن، همانا اللّٰه (افرادِ) توکّل کننده را دوست دارد ۱۵۹ اگر اللّٰه شما را یاری کند، هیچ‌کس بر شما چیره نخواهد شد؛ و اگر شما را واگذارد، پس از او چه کسی می‌تواند شما را یاری کند؟ و مؤمنان باید بر اللّٰه توکّل کنند ۱۶۰ و هیچ پیامبری را نسزد که خیانت کند؛ و هر کس خیانت کند، روز قیامت با آنچه خیانت کرده است خواهد آمد. سپس به هر کس آنچه به دست آورده است به‌طور کامل داده می‌شود و به آنان ستم نمی شود ۱۶۱ آیا کسی که در راستای خُشنودی اللّٰه پیروی می کند به مانند کسی است که خشم اللّٰه را بر می انگیزد؟ و جایگاهش جهنم است و چه بازگشتگاه زشتی است ۱۶۲ ایشان را نزدِ اللّٰه مراتبی است و همانا اللّٰه بدآنچه انجام می دهید بیناست ۱۶۳ مسلّماً اللّٰه بر مؤمنان منت نهاد هنگامی که در میان ایشان فرستاده ای از خودشان برگُزید تا بر ایشان آیات مرا تلاوت کند و ایشان را (بوسیلهٔ آیات الهی) پاک سازد و ایشان را کتاب و حکمت آموزش دهد و اگر چه پیش از آن در گُمراهی آشکار بودند ۱۶۴ آیا هنگامی که مصیبتی به شما رسید، در حالی که شما دو برابر آن را به آنان رسانده بودید، گفتید: این از کجاست؟ (ای محمّد) بگو: آن از جانبِ خودتان است، همانا اللّٰه بر همه چیز تواناست ۱۶۵

وَمَآ أَصَٰبَكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِ فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَلِيَعۡلَمَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
١٦٦ وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُواْۚ وَقِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ قَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ
أَوِ ٱدۡفَعُواْۖ قَالُواْ لَوۡ نَعۡلَمُ قِتَالٗا لَّٱتَّبَعۡنَٰكُمۡۗ هُمۡ لِلۡكُفۡرِ يَوۡمَئِذٍ
أَقۡرَبُ مِنۡهُمۡ لِلۡإِيمَٰنِۚ يَقُولُونَ بِأَفۡوَٰهِهِم مَّا لَيۡسَ فِي قُلُوبِهِمۡۚ
وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يَكۡتُمُونَ ١٦٧ ٱلَّذِينَ قَالُواْ لِإِخۡوَٰنِهِمۡ وَقَعَدُواْ
لَوۡ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُواْۗ قُلۡ فَٱدۡرَءُواْ عَنۡ أَنفُسِكُمُ ٱلۡمَوۡتَ إِن
كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٦٨ وَلَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ
أَمۡوَٰتَۢاۚ بَلۡ أَحۡيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمۡ يُرۡزَقُونَ ١٦٩ فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ
ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ وَيَسۡتَبۡشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمۡ يَلۡحَقُواْ بِهِم
مِّنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٧٠ ۞يَسۡتَبۡشِرُونَ
بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٧١ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعۡدِ مَآ أَصَابَهُمُ
ٱلۡقَرۡحُۚ لِلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ مِنۡهُمۡ وَٱتَّقَوۡاْ أَجۡرٌ عَظِيمٌ ١٧٢
ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدۡ جَمَعُواْ لَكُمۡ فَٱخۡشَوۡهُمۡ
فَزَادَهُمۡ إِيمَٰنٗا وَقَالُواْ حَسۡبُنَا ٱللَّهُ وَنِعۡمَ ٱلۡوَكِيلُ ١٧٣

و آنچه به شما در روز برخورد دو لشگر (اسلام و کُفر) رسید به ارادهٔ اللّه بود تا مؤمنان را معلوم دارد ۱۶۶ و تا منافقان را نیز معلوم کند و هنگامی که به ایشان گفته شود: بیایید در راه اللّه نبرد کنید یا دفاع کنید؟ (مُنافقان) گفتند: اگر نبرد کردن می دانستیم شما را پیروی می کردیم، آنان در آن روز به کفر نزدیک‌تر بودند تا ایمان. با دهان‌هایشان چیزی می‌گفتند که در دل‌هایشان نبود، اللّه بدآنچه پنهان می‌کنند داناتر است ۱۶۷ کسانیکه به همراهانشان گفتند و (از نبرد کردن) کناره گرفتند که اگر ما را اطاعت می کردند کُشته نمی شدند، (ای محمّد) بگو: پس از خویشتن مرگ را دور کنید اگر راستگو هستید ۱۶۸ نپندارید کسانیکه در راه اللّه کُشته شدند مُردگان هستند بلکه (در بهشت) زنده اند نزدِ پروردگارشان روزی دریافت می کنند ۱۶۹ بدآنچه اللّه از بخشش خویش به ایشان داده، شادمان هستند و به آنان که هنوز به ایشان از پُشت سر ایشان نپیوسته اند مُژده می دهند که ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۱۷۰ به نعمتی و بخششی از جانبِ اللّه شادمانی کنند و آنکه اللّه پاداش مؤمنان را تباه نمی کند ۱۷۱ کسانی که پس از آنکه زخمی به آنان رسید، دعوت اللّه و فرستاده را پذیرفتند؛ برای کسانی از آنان که نیکی و پرهیزکاری کردند پاداش بزرگ است ۱۷۲ کسانیکه مردم به ایشان گفتند: همانا مردم برای جنگ با شما جمع شده اند پس از آنها بترسید؟ پس بر ایمان آنها افزوده شد و گفتند: اللّه برای ما کافی است و چه خوب وکیلی است ۱۷۳

فَٱنقَلَبُواْ بِنِعۡمَةٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضۡلٖ لَّمۡ يَمۡسَسۡهُمۡ سُوٓءٞ وَٱتَّبَعُواْ
رِضۡوَٰنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضۡلٍ عَظِيمٍ ١٧٤ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ
يُخَوِّفُ أَوۡلِيَآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمۡ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٧٥
وَلَا يَحۡزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡكُفۡرِۚ إِنَّهُمۡ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ
شَيۡـٔٗاۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَلَّا يَجۡعَلَ لَهُمۡ حَظّٗا فِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ١٧٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ لَن يَضُرُّواْ ٱللَّهَ
شَيۡـٔٗاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٧٧ وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّمَا
نُمۡلِي لَهُمۡ خَيۡرٞ لِّأَنفُسِهِمۡۚ إِنَّمَا نُمۡلِي لَهُمۡ لِيَزۡدَادُوٓاْ إِثۡمٗاۚ وَلَهُمۡ
عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٧٨ مَّا كَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَىٰ مَآ أَنتُمۡ
عَلَيۡهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ ٱلۡخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُطۡلِعَكُمۡ
عَلَى ٱلۡغَيۡبِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَجۡتَبِي مِن رُّسُلِهِۦ مَن يَشَآءُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ
وَرُسُلِهِۦۚ وَإِن تُؤۡمِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَلَكُمۡ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٧٩ وَلَا يَحۡسَبَنَّ
ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ هُوَ خَيۡرٗا لَّهُمۖ
بَلۡ هُوَ شَرّٞ لَّهُمۡۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُواْ بِهِۦ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ وَلِلَّهِ
مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١٨٠

پس با نعمت و بخشش الله بازگشتند و به ایشان آسیبی نرسید و خُشنودی الله را پیروی کردند و الله صاحب بخشش بزرگ است ۱۷۴ جز این نیست که شیطان (وسوسه گر) یاران خویش را می ترساند پس از آن نترسید و از من بترسید اگر مؤمن هستید ۱۷۵ و (ای محمّد) تو را آنانکه در کُفر می شتابند اندوهگین نکنند، آنان هرگز زیانی به الله نمی رسانند، الله می خواهد که بر ایشان در آخرت بهره ای را باقی نگذارد و برای ایشان عذابی بزرگ است ۱۷۶ همانا کسانیکه کُفر را به ایمان خریدند هرگز زیانی به الله نمی رسانند و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۷۷ و نپندارید کسانیکه کُفر ورزیدند مُهلت دادن ما به ایشان خوب است جز این نیست که به آنها مُهلت می دهیم که تا در گناه بیفزایند و برای ایشان عذابی خوار کننده است ۱۷۸ الله بر آن نیست که مؤمنان را بر این حال که شما هستید رها نماید تا آنکه پلید را از پاکیزه جدا گرداند و الله بر آن نیست که شما را بر غیب با خبر سازد و لیکن الله از میان فرستادگانش هر که را بخواهد انتخاب می کند پس به الله و فرستادگان او ایمان بیاورید و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید پس برای شما پاداشی بزرگ است ۱۷۹ کسانی که نسبت به آنچه الله از بخشش خود به آنان داده بخل می‌ورزند، گمان نکنند که این برایشان خیر است؛ بلکه برای آنان شر است. آنچه نسبت به آن بخل ورزیده‌اند، روز قیامت طوق گردنشان خواهد شد. و برای الله میراث آسمانها و زمین است و الله بدآنچه انجام می‌دهید داناست ۱۸۰

لَّقَدْ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوْلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَآءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُواْ وَقَتْلَهُمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ
وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ
عَهِدَ إِلَيْنَآ أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ ٱلنَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِى بِٱلْبَيِّنَٰتِ
وَبِٱلَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ
﴿١٨٣﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَآءُو
بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۖ
فَمَن زُحْزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدْخِلَ ٱلْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا
ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ ۞ لَتُبْلَوُنَّ فِىٓ
أَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ
ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓاْ أَذًى كَثِيرًا ۚ
وَإِن تَصْبِرُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

مسلّماً اللّه گفتار کسانیکه گفتند: همانا اللّه نیازمند است و ما بی نیاز هستیم را شنید، به زودی آنچه را که گفتند را می نویسیم و نیز کُشتن پیامبران به ناحق را؛ و می گوییم: عذاب سوزان (جهنم) را بچشید ۱۸۱ این است نتیجهٔ آنچه دست های شما پیش فرستاد و اللّه بر بندگان ستم کننده نیست ۱۸۲ کسانیکه گفتند: همانا اللّه با ما عهد بسته است که به فرستاده ای ایمان نیاوریم تا اینکه برای ما قربانی بیاورد که آن را آتش بُخورد (بسوزاند)، (ای محمّد) بگو: پیش از من رسولانی با دلایل روشن و با همین چیزی که می‌گویید نزد شما آمدند؛ پس اگر راست می‌گویید، چرا آنان را کُشتید؟ ۱۸۳ پس اگر (ای محمّد) تو را دروغ شُمردند پس بدان که فرستادگانی را که با نشانیها و نوشته ها و کتاب روشنگر پیش از تو آمدند را دروغ شُمردند ۱۸۴ هر (صاحبِ) جانی چِشندهٔ مرگ است و جز این نیست که به شما (حق و) حقوقتان در روز قیامت پرداخت می شود پس کسی که از آتشِ دوزخ دور شد و به باغ (بهشت) وارد شد پس به درستی کامیاب شده است و دنیا جز کالایی فریب دهنده نیست ۱۸۵ در مال ها و جانهایتان آزمایش خواهید شد و از آنان که به ایشان کتاب داده شده و از مشرکان آزاری فراوان را خواهید شنید و اگر شکیبایی کنید و پرهیزکاری کنید پس آن از اُستوارترین کارهاست ۱۸۶

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهُۥ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكۡتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ وَٱشۡتَرَوۡاْ بِهِۦ ثَمَنٗا
قَلِيلٗاۖ فَبِئۡسَ مَا يَشۡتَرُونَ ١٨٧ لَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَفۡرَحُونَ بِمَآ
أَتَواْ وَّيُحِبُّونَ أَن يُحۡمَدُواْ بِمَا لَمۡ يَفۡعَلُواْ فَلَا تَحۡسَبَنَّهُم
بِمَفَازَةٖ مِّنَ ٱلۡعَذَابِۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٨٨ وَلِلَّهِ مُلۡكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١٨٩ إِنَّ فِي
خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ لَأٓيَٰتٖ
لِّأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩٠ ٱلَّذِينَ يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمٗا وَقُعُودٗا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمۡ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقۡتَ هَٰذَا بَٰطِلٗا سُبۡحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٩١
رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدۡخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدۡ أَخۡزَيۡتَهُۥۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ
أَنصَارٖ ١٩٢ رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيٗا يُنَادِي لِلۡإِيمَٰنِ أَنۡ
ءَامِنُواْ بِرَبِّكُمۡ فَـَٔامَنَّاۚ رَبَّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرۡ عَنَّا
سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلۡأَبۡرَارِ ١٩٣ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ
رُسُلِكَ وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ١٩٤

و هنگامی که الله از آنانکه به ایشان کتاب داده شد پیمان گرفت که آن را برای مردم مشخص کنید و آن را پنهان نکنید پس آن را پُشت سر خویش افکندند و آن را به بهای ناچیز فروختند و چه بد معامله ای کردند ۱۸۷ و نپندارید آنان را که شاد می شوند بدآنچه انجام می دهند و دوست دارند که بدآنچه انجام نداده اند سُتوده شوند پس ایشان را از عذاب نجات یابنده مپندار و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۸۸ و برای الله پادشاهی آسمانها و زمین است و الله بر همه چیز تواناست ۱۸۹ همانا در آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز برای (افرادِ) خردمند نشانه هایی است ۱۹۰ کسانیکه الله را در حالت ایستاده و نشسته و بر پهلو آرمیده یاد می‌کنند و در خلقت آسمانها و زمین می اندیشند، پروردگارا: اینها را به بازیچه نیافریدی، تو مُنزهی پس ما را از عذاب آتش نگهدار ۱۹۱ پروردگارا: هر کس را در آتش وارد کنی پس به درستی او را خوار کرده ای و برای ستمکاران یارانی نیست ۱۹۲ پروردگارا: همانا ما بانگ دهنده‌ای را شنیدیم که بانگ می داد که به پروردگار خویش ایمان بیاورید پس ایمان آوردیم، پروردگارا: گناهان ما را بیامرز، بدیهای ما را بزُدای و ما را با نیکان بمیران ۱۹۳ پروردگارا: به ما ارزانی دار بدآنچه که از طریقِ فرستادگانت به ما وعده دادی و ما را در روز قیامت خوار مکن که تو پیمان را نمی شکنی ۱۹۴

فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٖ مِّنكُم مِّن
ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخۡرِجُواْ
مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَٰتَلُواْ وَقُتِلُواْ لَأُكَفِّرَنَّ
عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ ثَوَابٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ ١٩٥
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ١٩٦ مَتَٰعٞ قَلِيلٞ
ثُمَّ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۚ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٩٧ لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ
رَبَّهُمۡ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا
نُزُلٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّلۡأَبۡرَارِ ١٩٨ وَإِنَّ مِنۡ
أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَمَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ
وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِمۡ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشۡتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ
سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ١٩٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱصۡبِرُواْ
وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٢٠٠

پس از ایشان پذیرفت، من (اللّه) کار هر عمل کننده‌ای را از شما چه مرد یا زن را تباه نمی سازم (همه) از یکدیگرید پس کسانیکه هجرت کردند و از سرزمین‌های خود اخراج شدند و در راه من آزار دیدند و نبرد کردند و کُشته شدند قطعاً از ایشان گناهانشان را می زُدایم و آنها را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کنم، پاداشی از جانبِ اللّه و اللّه نزدِ او بهترین پاداش است ۱۹۵ و (ای محمّد) تو را آمد و شد (هیاهو) کسانیکه در شهرها کُفر ورزیدند، فریب ندهد ۱۹۶ بهره ای اندک است پس جایگاه ایشان جهنم است و چه جایگاه زشتی است ۱۹۷ لیکن کسانی که از پروردگارشان پروا کردند، برایشان باغ‌هایی است که از زیر آنها نهرها جاری است؛ جاودانه در آن خواهند بود، پذیرایی‌ای از سوی اللّه. و آنچه نزدِ اللّه است برای (افرادِ) نیکوکار بهتر است ۱۹۸ و همانا از اهل کتاب کسانی هستند که به اللّه و آنچه بر شما نازل شد و آنچه بر ایشان نازل شد ایمان می آورند، در پیشگاه اللّه فُروتن هستند و آیات اللّه را به بهای ناچیز نمی فروشند، برای ایشان نزدِ پروردگارشان پاداششان است، همانا اللّه در حسابرسی سریع است ۱۹۹ ای کسانیکه ایمان آورده اید، شکیبا باشید و شکیبایی پیشه سازید و (با مؤمنان) رابطه ایجاد کنید و تقوای الهی پیشه سازید تا شاید رستگار شوید ۲۰۰

سُورَةُ النِّسَاءِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَخَلَقَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا وَبَثَّ مِنۡهُمَا رِجَالٗا كَثِيرٗا وَنِسَآءٗۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِي تَسَآءَلُونَ بِهِۦ وَٱلۡأَرۡحَامَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيۡكُمۡ رَقِيبٗا ١ وَءَاتُواْ ٱلۡيَتَٰمَىٰٓ أَمۡوَٰلَهُمۡۖ وَلَا تَتَبَدَّلُواْ ٱلۡخَبِيثَ بِٱلطَّيِّبِۖ وَلَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَهُمۡ إِلَىٰٓ أَمۡوَٰلِكُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ حُوبٗا كَبِيرٗا ٢ وَإِنۡ خِفۡتُمۡ أَلَّا تُقۡسِطُواْ فِي ٱلۡيَتَٰمَىٰ فَٱنكِحُواْ مَا طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ مَثۡنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَۖ فَإِنۡ خِفۡتُمۡ أَلَّا تَعۡدِلُواْ فَوَٰحِدَةً أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَلَّا تَعُولُواْ ٣ وَءَاتُواْ ٱلنِّسَآءَ صَدُقَٰتِهِنَّ نِحۡلَةٗۚ فَإِن طِبۡنَ لَكُمۡ عَن شَيۡءٖ مِّنۡهُ نَفۡسٗا فَكُلُوهُ هَنِيٓـٔٗا مَّرِيٓـٔٗا ٤ وَلَا تُؤۡتُواْ ٱلسُّفَهَآءَ أَمۡوَٰلَكُمُ ٱلَّتِي جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمۡ قِيَٰمٗا وَٱرۡزُقُوهُمۡ فِيهَا وَٱكۡسُوهُمۡ وَقُولُواْ لَهُمۡ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا ٥ وَٱبۡتَلُواْ ٱلۡيَتَٰمَىٰ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغُواْ ٱلنِّكَاحَ فَإِنۡ ءَانَسۡتُم مِّنۡهُمۡ رُشۡدٗا فَٱدۡفَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡۖ وَلَا تَأۡكُلُوهَآ إِسۡرَافٗا وَبِدَارًا أَن يَكۡبَرُواْۚ وَمَن كَانَ غَنِيّٗا فَلۡيَسۡتَعۡفِفۡۖ وَمَن كَانَ فَقِيرٗا فَلۡيَأۡكُلۡ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ فَإِذَا دَفَعۡتُمۡ إِلَيۡهِمۡ أَمۡوَٰلَهُمۡ فَأَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِمۡۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبٗا ٦

سوره نساء - ٤

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ای مردم از پروردگارتان که شما را از یک نفس (جان) آفرید و از او جُفتش را آفرید و از آنان مردانی و زنانی بسیار مُنتشر ساخت تقوای الهی پیشه سازید و از اللّٰه که به (نام) او از یکدیگر درخواست می کنید تقوای الهی پیشه سازید و زنهار از خویشاوندان مَبُرید، همانا اللّٰه بر شما نگهبان است ۱ به یتیمان اموال ایشان را بدهید و آلوده را به جای پاکیزه ندهید و اموال آنان را افزوده بر اموال خویش نخورید که آن گناه بزرگ است ۲ و اگر بیم دارید که درباره یتیمان عدالت نکنید، پس با آنچه از زنان برای شما پسندیده است، دوتایی (دو همسر) و سه تایی (سه همسر) و چهارتایی (چهار همسر) ازدواج کنید؛ پس اگر بیم دارید که عدالت نکنید (در خصوص زنان) پس یک زن یا زنانی که در پیمان شما هستند (زناشویی کنید)، این نزدیکتر است به اینکه ستم نکنید ۳ و مهرهای زنان را با طیب خاطر به آنان بدهید؛ پس اگر آنان با رضایت خاطر، چیزی از آن را برای شما بخشیدند، آن را گوارا و خوشایند بُخورید ٤ و اموالتان را – که اللّٰه آن را وسیله برپایی و معاش شما قرار داده است – به سفیهان ندهید؛ و از آن اموال، آنان را روزی دهید و لباس بپوشانید و با آنان سخنی شایسته بگویید ۵ و یتیمان را بیازمایید تا هنگامی که به سن ازدواج برسند؛ پس اگر در آنان رُشد و شایستگی یافتید، اموالشان را به آنان بازگردانید؛ و آن اموال را از روی اسراف و با شتاب، پیش از آنکه بزرگ شوند، مصرف نکنید. و هر کس توانگر است، باید خودداری کند؛ و هر کس نیازمند است، به طور شایسته از آن بُخورد. پس هنگامی که اموالشان را به آنان بازگرداندید، بر آنان شاهد بگیرید؛ و اللّٰه برای حسابرسی کافی است ٦

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ
مِّمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا
مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ ٱلْقِسْمَةَ أُوْلُواْ ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ
وَٱلْمَسَٰكِينُ فَٱرْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُواْ لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا
﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ ٱلَّذِينَ لَوْ تَرَكُواْ مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَٰفًا
خَافُواْ عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُواْ ٱللَّهَ وَلْيَقُولُواْ قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ
ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلْيَتَٰمَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِى
بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ ٱللَّهُ فِىٓ
أَوْلَٰدِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَآءً
فَوْقَ ٱثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِن كَانَتْ وَٰحِدَةً فَلَهَا
ٱلنِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن
كَانَ لَهُۥ وَلَدٌ ۚ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُۥ وَلَدٌ وَوَرِثَهُۥٓ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ ٱلثُّلُثُ ۚ فَإِن
كَانَ لَهُۥٓ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ ٱلسُّدُسُ ۚ مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِى بِهَآ
أَوْ دَيْنٍ ۗ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

برای مردان از آنچه پدر و مادر و نزدیکان به جا می گذارند سهمی است و برای زنان هم از آنچه پدر و مادر و نزدیکان از کم یا زیاد آن به جا می گذارند سهمی مُقرّر است ۷ و اگر هنگام تقسیم (ارث)، نزدیکان و یتیمان و بینوایان حاضر شدند پس از آن ایشان را خوراک دهید و با ایشان گفتاری نیک بگویید ۸ و آنان که بعد از خود فرزندان ناتوانی را بجای می گذارند که بر ایشان (از آیندهٔ آنها بعد از مرگشان) بیم دارند (با یتیمان مردم در طول زندگی خود نیکو عمل کنند) پس تقوای الهی پیشه سازید و (با یتیمان مردم) با محبّت سخن بگویند ۹ همانا کسانیکه اموال یتیمان را به ستم می خورند جز این نیست که در شکم های خویش آتش می خورند به زودی در آتش گُداخته در آیند ۱۰ اللّٰه به شما دربارهٔ فرزندان شما سفارش می کند که برای پسر مانند سهم دو دختر است پس اگر دخترانی بیش از دو نفر باشند برای ایشان دو سوّم آنچه بجا گذارده است و اگر یک دختر باشد پس برای او نصف سهم است و برای والدین هر کدام از ایشان یک ششم از آنچه بجا گذارده است اگر وی را فرزندی باشد و اگر وی را فرزندی نباشد و از او پدر و مادرش ارث ببرد پس برای مادرش یک سوّم سهم است و اگر وی را برادرانی باشد پس برای مادرش یک ششم سهم است بعد از انجام وصیتی که کرده باشد یا وامی که بر عهده اش باشد، شما نمی دانید پدران شما و فرزندان شما کدامیک در سودمندی به شما نزدیکترند دستوری از جانب اللّٰه است، همانا اللّٰه دانای حکیم است ۱۱

۞وَلَكُمۡ نِصۡفُ مَا تَرَكَ أَزۡوَٰجُكُمۡ إِن لَّمۡ يَكُن
لَّهُنَّ وَلَدٞۚ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٞ فَلَكُمُ ٱلرُّبُعُ مِمَّا
تَرَكۡنَۚ مِنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ يُوصِينَ بِهَآ أَوۡ دَيۡنٖۚ
وَلَهُنَّ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكۡتُمۡ إِن لَّمۡ يَكُن لَّكُمۡ وَلَدٞۚ
فَإِن كَانَ لَكُمۡ وَلَدٞ فَلَهُنَّ ٱلثُّمُنُ مِمَّا تَرَكۡتُمۚ
مِّنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ تُوصُونَ بِهَآ أَوۡ دَيۡنٖۗ وَإِن كَانَ
رَجُلٞ يُورَثُ كَلَٰلَةً أَوِ ٱمۡرَأَةٞ وَلَهُۥٓ أَخٌ أَوۡ أُخۡتٞ فَلِكُلِّ
وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا ٱلسُّدُسُۚ فَإِن كَانُوٓاْ أَكۡثَرَ مِن ذَٰلِكَ
فَهُمۡ شُرَكَآءُ فِي ٱلثُّلُثِۚ مِنۢ بَعۡدِ وَصِيَّةٖ يُوصَىٰ
بِهَآ أَوۡ دَيۡنٍ غَيۡرَ مُضَآرّٖۚ وَصِيَّةٗ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ
عَلِيمٌ حَلِيمٞ ١٢ تِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۚ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ
١٣ وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ
يُدۡخِلۡهُ نَارًا خَٰلِدٗا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٤

و برای شماست نصف از آنچه همسران شما بجا می گذارند اگر برای ایشان فرزندی نباشد و اگر برای ایشان فرزندی بود پس برای شما است یک چهارم آنچه بجا گذارده اند بعد از انجام وصیتی که کرده باشند یا وامی که به عهده داشته باشند و همچنین بر ایشان است یک چهارم از آنچه بجا گذارده اید اگر برای شما فرزندی نباشد و اگر برای شما فرزندی باشد برای ایشان یک هشتم آن چیزی است که بجا گذارده اید بعد از وصیتی که می کنید یا وامی که بر عهده دارید و اگر مرد یا زنی باشد که از او کَلالَه (= فردی که فرزند ندارد و پدر و مادرِ او نیز در قید حیات نیست) ارث برند و برای وی برادر یا خواهری باشد پس برای هر کدام یک ششم است و اگر بیشتر از این باشند پس آنان شریکانی در یک سوّم هستند بعد از وصیتی که شده و یا وامی که زیان آورنده نباشد، سفارشی از جانبِ اللّٰه است و اللّٰه دانای بُردبار است ۱۲ این مرزهای اللّٰه است و آنکس که اللّٰه و فرستاده اش را اطاعت کند او را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کند که جاودان در آن هستند و این کامیابی بزرگ است ۱۳ و آنکس که اللّٰه و فرستاده اش را نافرمانی کند و به مرزهای او تجاوز کند او را در آتش فرو می برد که در آن جاودان است و برای او عذابی خوار کننده است ۱۴

وَٱلَّٰتِي يَأۡتِينَ ٱلۡفَٰحِشَةَ مِن نِّسَآئِكُمۡ فَٱسۡتَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِنَّ
أَرۡبَعَةٗ مِّنكُمۡۖ فَإِن شَهِدُواْ فَأَمۡسِكُوهُنَّ فِي ٱلۡبُيُوتِ
حَتَّىٰ يَتَوَفَّىٰهُنَّ ٱلۡمَوۡتُ أَوۡ يَجۡعَلَ ٱللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلٗا ١٥
وَٱلَّذَانِ يَأۡتِيَٰنِهَا مِنكُمۡ فَـَٔاذُوهُمَاۖ فَإِن تَابَا وَأَصۡلَحَا
فَأَعۡرِضُواْ عَنۡهُمَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ تَوَّابٗا رَّحِيمًا ١٦
إِنَّمَا ٱلتَّوۡبَةُ عَلَى ٱللَّهِ لِلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٖ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٖ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١٧ وَلَيۡسَتِ ٱلتَّوۡبَةُ لِلَّذِينَ
يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ ٱلۡمَوۡتُ
قَالَ إِنِّي تُبۡتُ ٱلۡـَٰٔنَ وَلَا ٱلَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمۡ كُفَّارٌۚ
أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمًا ١٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ لَا يَحِلُّ لَكُمۡ أَن تَرِثُواْ ٱلنِّسَآءَ كَرۡهٗاۖ وَلَا تَعۡضُلُوهُنَّ
لِتَذۡهَبُواْ بِبَعۡضِ مَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ إِلَّآ أَن يَأۡتِينَ بِفَٰحِشَةٖ
مُّبَيِّنَةٖۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۚ فَإِن كَرِهۡتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰٓ
أَن تَكۡرَهُواْ شَيۡـٔٗا وَيَجۡعَلَ ٱللَّهُ فِيهِ خَيۡرٗا كَثِيرٗا ١٩

و آنان که از زنان شما فحشایی (همجنسگرایی) را مرتکب شوند پس بر آنان چهار نفر از خودتان را گواه بگیرید پس اگر گواهی دادند پس در خانه های خویش ایشان را حفظ کنید تا مرگ ایشان را دریابد یا اللّٰه بر ایشان راهی را قرار دارد ۱۵ و آن دو مرد از شما که (فحشایی = همجنسگرایی) مرتکب می شوند پس ایشان را آزار دهید پس اگر توبه کردند و به شایستگی رو آوردند از ایشان گُذشت کنید، همانا اللّٰه توبه پذیر مهربان است ۱۶ جز این نیست که اللّٰه توبه کسانیکه عملی زشت به نادانی مرتکب می شوند را می پذیرد و سپس به زودی توبه می کنند پس آنانند که اللّٰه توبه ایشان را می پذیرد و اللّٰه دانای حکیم است ۱۷ و نیست توبه برای کسانیکه اعمال گناه انجام می دهند تا زمانی که یکی از ایشان را مرگ فرا برسد و گوید: اکنون توبه کردم و نه آنان که می میرند در حالی که ایشان کافر هستند، برای ایشان عذابی دردناک آماده کرده ایم ۱۸ ای کسانیکه ایمان آورده اید برای شما حلال نیست که از زنان به اکراه ارث ببرید و بر ایشان سخت نگیرید تا پاره ای از آنچه به ایشان داده اید را بگیرید مگر آنکه مرتکب فحشایی آشکار شوند و با ایشان به خوبی زندگی کنید و اگر آنان را خوش نداشتید چه بسا چیزی را ناخوش می دارید در حالیکه اللّٰه در آن خیری بسیار قرار می دهد ۱۹

وَإِنۡ أَرَدتُّمُ ٱسۡتِبۡدَالَ زَوۡجٖ مَّكَانَ زَوۡجٖ وَءَاتَيۡتُمۡ
إِحۡدَىٰهُنَّ قِنطَارٗا فَلَا تَأۡخُذُواْ مِنۡهُ شَيۡـًٔاۚ أَتَأۡخُذُونَهُۥ
بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا ٢٠ وَكَيۡفَ تَأۡخُذُونَهُۥ وَقَدۡ أَفۡضَىٰ
بَعۡضُكُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٖ وَأَخَذۡنَ مِنكُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا
٢١ وَلَا تَنكِحُواْ مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ
إِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَۚ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَمَقۡتٗا وَسَآءَ
سَبِيلًا ٢٢ حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمۡ أُمَّهَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُكُمۡ
وَأَخَوَٰتُكُمۡ وَعَمَّٰتُكُمۡ وَخَٰلَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُ
ٱلۡأَخِ وَبَنَاتُ ٱلۡأُخۡتِ وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِيٓ أَرۡضَعۡنَكُمۡ
وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمۡ
وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ
ٱلَّٰتِي دَخَلۡتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمۡ تَكُونُواْ دَخَلۡتُم بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ وَحَلَٰٓئِلُ أَبۡنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنۡ
أَصۡلَٰبِكُمۡ وَأَن تَجۡمَعُواْ بَيۡنَ ٱلۡأُخۡتَيۡنِ إِلَّا
مَا قَدۡ سَلَفَۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٢٣

و اگر خواستید همسری را به جای همسر دیگری جایگزین کنید و یکی از ایشان را مال فراوان دادید پس از او چیزی را نگیرید، آیا آن را به بُهتان و گناهی آشکار می گیرید؟ ۲۰ و چگونه آن را می گیرید در حالی که بعضی از شما به بعضی کام گرفته‌اید و آنها از شما پیمانی سخت گرفته اند؟ ۲۱ و با زنانی که پدرانتان با ایشان ازدواج کرده اند ازدواج نکنید مگر آنچه در گذشته (پیش از نزول این حُکم) اتفاق اُفتاده است که همانا آن کاری زشت و مورد بیزاری است و چه راه زشتی چیست ۲۲ حرام شده است بر شما مادران شما و دختران شما و خواهران شما و عمه های شما و خاله های شما و دختران برادر و دختران خواهر و مادران شما آنان که شیرتان داده‌اند و خواهران رضاعی (که از یک زن شیر خورده اید) و مادران زنان شما و دخترانی که از زنانتان در دامان شما هستند که با آنان (زنان) همبستر شده اید پس اگر با آنان همبستر نشدید مانعی بر شما نیست و همسران و فرزندان شما آنان که از پُشت شما هستند و اینکه با دو خواهر ازدواج کنید مگر آنچه در گذشته رخ داده است، همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۲۳

۞وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۖ
كِتَٰبَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمۡ أَن تَبۡتَغُواْ
بِأَمۡوَٰلِكُم مُّحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَۚ فَمَا ٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِهِۦ
مِنۡهُنَّ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةٗۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا
تَرَٰضَيۡتُم بِهِۦ مِنۢ بَعۡدِ ٱلۡفَرِيضَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمٗا ٢٤ وَمَن لَّمۡ يَسۡتَطِعۡ مِنكُمۡ طَوۡلًا أَن يَنكِحَ
ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ فَمِن مَّا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُم مِّن
فَتَيَٰتِكُمُ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۚ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِإِيمَٰنِكُمۚ بَعۡضُكُم
مِّنۢ بَعۡضٖۚ فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذۡنِ أَهۡلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
بِٱلۡمَعۡرُوفِ مُحۡصَنَٰتٍ غَيۡرَ مُسَٰفِحَٰتٖ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ
أَخۡدَانٖۚ فَإِذَآ أُحۡصِنَّ فَإِنۡ أَتَيۡنَ بِفَٰحِشَةٖ فَعَلَيۡهِنَّ نِصۡفُ
مَا عَلَى ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ مِنَ ٱلۡعَذَابِۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ ٱلۡعَنَتَ
مِنكُمۡۚ وَأَن تَصۡبِرُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡۗ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ
٢٥ يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمۡ وَيَهۡدِيَكُمۡ سُنَنَ ٱلَّذِينَ
مِن قَبۡلِكُمۡ وَيَتُوبَ عَلَيۡكُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٢٦

و (پیوند زناشویی با) زنان شوهردار (برای شما حرام شده است) مگر زنانی که در پیمان شما هستند (زنان شوهردارِ کافر یا مُشرک مهاجرِ تازه مسلمان شده که عقد نکاح ایشان با شوهران کافرشان بعد از ایمان و هجرت باطل میشود = آیات ۱۰ الی ۱۲ سوره ممتحنه ملاحظه شود)، دستور اللّٰه بر شماست و جز اینان زنان دیگر برای شما حلال اند که به مال های خویش طلب کنید در حالیکه پاکدامن باشید نه خواستار روابط نامشروع پس هر چه از ایشان بهره مند شدید پس (حق و) حقوقشان را به واجب بپردازید و بعد از تعیین توافق (فیمابین) مانعی بر شما نیست بدآنچه بر آن تفاهم کنید، همانا اللّٰه دانای حکیم است ۲۴ و آن کس که از شما توان مالی ندارد که با زنان مؤمنه پاکدامن ازدواج کند پس با دخترانِ جوان مؤمنه ای که در پیمان شما هستند زناشویی کنید و اللّٰه به ایمان شما آگاه است، شما از همدیگر هستید پس با آنان با اجازه خانواده های ایشان (که آنها را تحت سرپرستی و حمایت قرار داده اند) زناشویی کنید و (حق و) حقوقشان را به خوبی پرداخت کنید در حالیکه پاکدامن باشید نه خواستار روابط نامشروع و نه خواستار روابط پنهانی پس هنگامی که شوهردار شدند اگر فحشایی مرتکب شوند بر ایشان نصف آنچه از کیفر برای زنان پاکدامن مقرّر است (باید اجرا شود)، این برای کسی از شماست که از مبتلا شدن به فحشا بیم دارد و اگر صبر کنید برای شما بهتر است و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۲۵ اللّٰه می خواهد برای شما مشخص کند و شما را به راههای آنان که پیش از شما بودند هدایت کند و از شما ببخشاید و اللّٰه دانای حکیم است ۲۶

وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡكُمۡ وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُواْ مَيۡلًا عَظِيمٗا ٢٧ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُخَفِّفَ
عَنكُمۡۚ وَخُلِقَ ٱلۡإِنسَٰنُ ضَعِيفٗا ٢٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَكُم بَيۡنَكُم بِٱلۡبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ
تِجَٰرَةً عَن تَرَاضٖ مِّنكُمۡۚ وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡۚ إِنَّ
ٱللَّهَ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا ٢٩ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ عُدۡوَٰنٗا
وَظُلۡمٗا فَسَوۡفَ نُصۡلِيهِ نَارٗاۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ
يَسِيرًا ٣٠ إِن تَجۡتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنۡهَوۡنَ عَنۡهُ نُكَفِّرۡ
عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَنُدۡخِلۡكُم مُّدۡخَلٗا كَرِيمٗا ٣١
وَلَا تَتَمَنَّوۡاْ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبُواْۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبۡنَۚ
وَسۡـَٔلُواْ ٱللَّهَ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيۡءٍ
عَلِيمٗا ٣٢ وَلِكُلّٖ جَعَلۡنَا مَوَٰلِيَ مِمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ
وَٱلۡأَقۡرَبُونَۚ وَٱلَّذِينَ عَقَدَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ فَـَٔاتُوهُمۡ
نَصِيبَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدًا ٣٣

و الله می‌خواهد توبه شما را بپذیرد و کسانیکه از شهوات پیروی می کنند، می خواهند که شما به انحرافی بزرگ مُنحرف شوید ۲۷ الله می خواهد که به شما تخفیف دهد و انسان ضعیف آفریده شده است ۲۸ ای کسانیکه ایمان آورده‌اید اموال یکدیگر را میان خویش به باطل نخورید مگر آنکه داد و ستدی از روی رضایت شما باشد و همدیگر را نکُشید، همانا الله نسبت به شما مهربان است ۲۹ و هر کس که این کار را به دشمنی و ستم انجام دهد پس به زودی او را آتش (جهنم) می چشانیم و این کار بر الله آسان است ۳۰ اگر از گناهان بزرگ که از آن نهی شده اید دوری کنید از شما گناهانتان را بزُداییم و شما را به جایگاهی ارجمند وارد سازیم ۳۱ و آنچه را الله به سبب آن، برخی از شما را بر برخی دیگر فراوانی داده است، آرزو نکنید. برای مردان بهره‌ای از آنچه به دست آورده‌اند و برای زنان نیز بهره‌ای از آنچه به دست آورده‌اند. و از بخشش الله بخواهید؛ همانا الله به هر چیزی داناست ۳۲ و برای هر یک از شما، وارثانی قرار داده‌ایم از آنچه پدر و مادر و نزدیکان بر جای گذاشته‌اند؛ و کسانی که با آنان پیمان بسته‌اید، سهمشان را به آنان بدهید. همانا الله بر هر چیزی گواه است ۳۳

ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ وَبِمَآ أَنفَقُواْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْۚ فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ
حَٰفِظَٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُۚ وَٱلَّٰتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهْجُرُوهُنَّ فِي ٱلْمَضَاجِعِ
وَٱضْرِبُوهُنَّۖ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُواْ عَلَيْهِنَّ سَبِيلًاۗ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
فَٱبْعَثُواْ حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِۦ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَآ إِن
يُرِيدَآ إِصْلَٰحًا يُوَفِّقِ ٱللَّهُ بَيْنَهُمَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ ۞وَٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُشْرِكُواْ بِهِۦ شَيْـًٔاۖ
وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا وَبِذِي ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ
وَٱلْجَارِ ذِي ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْجَارِ ٱلْجُنُبِ وَٱلصَّاحِبِ بِٱلْجَنۢبِ
وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْۗ إِنَّ ٱللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ
وَيَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَآ ءَاتَىٰهُمُ
ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

مردان بر زنان تکیه گاهی هستند بدآنچه اللّٰه بعضی از ایشان را بر بعضی فراوانی داده است و بدآنچه (مردان) از اموال خویش می بخشند، پس زنان شایسته مُطیع (فرمان اللّٰه) هستند، حفظ کنندگان در غیاب به آنچه اللّٰه حفظ کرده است. و زنانی را که از ناسازگاری (سرپیچی) آنان بیم دارد، پس آنها را نصیحت کنید و در خوابگاه ها از ایشان دوری گزینید (= قهر کنید) و از ایشان (نفقه را) بازدارید پس اگر از شما اطاعت کردند پس علیه آنان راهی مجویید، همانا اللّٰه برتر بزرگ است ۳۴ و اگر از جدایی ایشان بیم داشتید پس داوری از میان خانوادهٔ مرد و داوری از خانوادهٔ زن بگیرید تا اگر خواهان سازش باشند اللّٰه میان ایشان توافق ایجاد نماید، همانا اللّٰه دانای آگاه است ۳۵ و اللّٰه را عبادت کنید و برای او چیزی را شریک قرار ندهید و به والدین و نزدیکان و یتیمان و بینوایان و همسایهٔ خویشاوند و همسایهٔ دور و دوست همنشین و در راه مانده و زنانی که در پیمان شما هستند نیکی کنید، همانا اللّٰه کسی را که او خودبینِ مغرور است را دوست ندارد ۳۶ کسانیکه بُخل می ورزند و مردم را به بُخل ورزی اَمر می کنند و پنهان می کنند آنچه را اللّٰه از بخشش خویش به ایشان داده است و برای کافران عذابی خوار کننده را فراهم ساخته ایم ۳۷

وَٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ
وَلَا بِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۗ وَمَن يَكُنِ ٱلشَّيۡطَٰنُ لَهُۥ قَرِينٗا فَسَآءَ
قَرِينٗا ٣٨ وَمَاذَا عَلَيۡهِمۡ لَوۡ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَأَنفَقُواْ
مِمَّا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِهِمۡ عَلِيمًا ٣٩ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظۡلِمُ
مِثۡقَالَ ذَرَّةٖۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةٗ يُضَٰعِفۡهَا وَيُؤۡتِ مِن لَّدُنۡهُ
أَجۡرًا عَظِيمٗا ٤٠ فَكَيۡفَ إِذَا جِئۡنَا مِن كُلِّ أُمَّةِۭ بِشَهِيدٖ
وَجِئۡنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ شَهِيدٗا ٤١ يَوۡمَئِذٖ يَوَدُّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ وَعَصَوُاْ ٱلرَّسُولَ لَوۡ تُسَوَّىٰ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضُ وَلَا يَكۡتُمُونَ
ٱللَّهَ حَدِيثٗا ٤٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡرَبُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنتُمۡ
سُكَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَعۡلَمُواْ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغۡتَسِلُواْۚ وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ
أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ
فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدٗا طَيِّبٗا فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُمۡۗ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ٤٣ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ
ٱلۡكِتَٰبِ يَشۡتَرُونَ ٱلضَّلَٰلَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّواْ ٱلسَّبِيلَ ٤٤

و کسانیکه اموال خود را برای خودنمایی به مردم می‌دهند و به اللّه و روز آخرت ایمان نمی آورند و آنکس که شیطان (وسوسه گر) همنشین او باشد پس چه همنشین زشتی است ۳۸ و چه زیانی برای ایشان داشت که به اللّه و روز آخرت ایمان آورند و از آنچه به ایشان روزی داده ایم، می بخشیدند و اللّه به حالِ ایشان داناست ۳۹ همانا اللّه به سنگینی ذرّه ای (به ایشان) ستم نکند و اگر اعمال خوبی باشد (اجرای دستورات اللّه) دو برابرش کند و از نزد خویش پاداشی بزرگ بدهد ۴۰ پس چگونه است که از هر گروهی گواهی بیاوریم و تو را (ای محمّد) بر اینان گواه بیاوریم ۴۱ در آن روز (روز قیامت) آنان که کُفر ورزیدند و فرستاده را نافرمانی کردند دوست داشتند کاش با زمین یکسان می شدند و از اللّه هیچ سخنی را پنهان نمی سازند ۴۲ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، در حالی که از خود بیخود هستید به نماز نزدیک نشوید تا بدانید چه می‌گویید؛ و در حالی که جُنب هستید نیز، مگر اینکه در حال عبور از راه باشید، تا خود را بشویید. و اگر بیمار یا در سفر بودید، یا یکی از شما ادرار یا مدفوع کرده باشد، یا با زنان آمیزش کردید و آب نیافتید، پس با خاک پاک تیمم کنید و بر چهره‌ها و دست‌هایتان بکشید، همانا اللّه بخشندهٔ آمرزنده است ۴۳ آیا توجه نکردی به کسانیکه بهره ای از کتاب به آنان رسیده است، گُمراهی را (در برابر هدایت) می خرند و می خواهند که شما گُمراه شوید ۴۴

وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِأَعۡدَآئِكُمۡۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَلِيّٗا وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ نَصِيرٗا ٤٥
مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ وَيَقُولُونَ
سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا وَٱسۡمَعۡ غَيۡرَ مُسۡمَعٖ وَرَٰعِنَا لَيَّۢا بِأَلۡسِنَتِهِمۡ
وَطَعۡنٗا فِي ٱلدِّينِۚ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَا وَٱسۡمَعۡ وَٱنظُرۡنَا
لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ وَأَقۡوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفۡرِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلٗا ٤٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ ءَامِنُواْ بِمَا نَزَّلۡنَا
مُصَدِّقٗا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبۡلِ أَن نَّطۡمِسَ وُجُوهٗا فَنَرُدَّهَا
عَلَىٰٓ أَدۡبَارِهَآ أَوۡ نَلۡعَنَهُمۡ كَمَا لَعَنَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلسَّبۡتِۚ وَكَانَ أَمۡرُ
ٱللَّهِ مَفۡعُولًا ٤٧ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱفۡتَرَىٰٓ إِثۡمًا عَظِيمًا
٤٨ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمۚ بَلِ ٱللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ
وَلَا يُظۡلَمُونَ فَتِيلًا ٤٩ ٱنظُرۡ كَيۡفَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۖ
وَكَفَىٰ بِهِۦٓ إِثۡمٗا مُّبِينًا ٥٠ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا
مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡجِبۡتِ وَٱلطَّٰغُوتِ وَيَقُولُونَ
لِلَّذِينَ كَفَرُواْ هَٰٓؤُلَآءِ أَهۡدَىٰ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ سَبِيلًا ٥١

و الله به دشمنان شما داناتر است و الله در مقام سرپرستی کافی است و یاری الله کافی است ۴۵ از کسانی که یهودی شدند سخنان را از جایگاه هایشان بر می گردانند (منحرف می کنند) و می گویند: شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو که نشنوی و ما را رعایت کن، با چرخاندن زبان هایشان طعنه در دین می زنند و اگر آنان می‌گفتند: شنیدیم و اطاعت کردیم و بشنو و ما را نظارت کن هر آینه برای ایشان بهتر بود و درست تر و لیکن الله به خاطرِ کُفرشان لعنتشان کرد پس جز اندکی ایمان نمی آورند ۴۶ ای کسانیکه به شما کتاب داده شده است بدآنچه نازل کردیم، ایمان آورید که تصدیق کنندهٔ آنچه با شماست قبل از آنکه چهره های شما را محو سازیم (هلاک سازیم) پس ایشان را به سوی پُشت (گمراهی) باز گردانیم یا آنان را لعنت کنیم چنانکه "یاران سبت" را لعنت کردیم و فرمان الله انجام شدنی است ۴۷ همانا الله کسی را که به او شرک بورزد را نمی آمرزد و هر آنچه از آن کمتر باشد را برای هر کس بخواهد، می آمرزد و هر کس به الله شرک ورزد پس به درستی گناهی بزرگ را بسته است ۴۸ آیا توجه نکردی کسانیکه خویشتن را به پاکی می ستانند، بلکه الله پاک می کند هر که را بخواهد و به ایشان به اندازهٔ سر مویی ستم نمی شود ۴۹ نگاه کن که چگونه بر الله (دروغ) می بندند و آن دروغ به تنهایی گناهی آشکار است ۵۰ آیا توجه نکردی کسانیکه به ایشان بهره ای از کتاب رسیده است به جِبت (قانون) و طاغوت (استبداد) ایمان می آورند و درباره کسانی که کُفر ورزیده اند می گویند: اینان از آنان که ایمان آورده اند هدایت یافته ترید ۵۱

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُۖ وَمَن يَلْعَنِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ ٱلْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ ٱلنَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ
يَحْسُدُونَ ٱلنَّاسَ عَلَىٰ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦۖ فَقَدْ ءَاتَيْنَآ
ءَالَ إِبْرَٰهِيمَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَٰهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾
فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ بِهِۦ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ
جُلُودُهُم بَدَّلْنَٰهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُواْ ٱلْعَذَابَۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًاۖ لَّهُمْ فِيهَآ
أَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ ۞إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
أَن تُؤَدُّواْ ٱلْأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ ٱلنَّاسِ أَن
تَحْكُمُواْ بِٱلْعَدْلِۚ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعًۢا
بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى
ٱلْأَمْرِ مِنكُمْۖ فَإِن تَنَٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

آنان کسانی هستند که ایشان را الله لعنت کرد و کسی را که الله او را لعنت کند برای او یاوری پیدا نکنی ۵۲ آیا برای ایشان بهره ای از فرمانروائی است که در آن هنگام به مردم چیزی را ندهند ۵۳ آیا بر مردم بدآنچه الله از بخشش خویش به آنان داده است حسادت می ورزند پس به درستی به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت را دادیم و به ایشان پادشاهی بزرگی بخشیدیم ۵۴ پس از ایشان کسانی هستند که بدان ایمان آورده اند و از ایشان کسانی هستند که از آن (راه الله) باز داشته اند و جهنم با آتشی سوزان (برای ایشان) کافی است ۵۵ همانا کسانیکه به آیات ما کُفر ورزیدند ما به زودی آتش (جهنم) را به ایشان می چشانیم که هر گاه پوستهای ایشان بسوزد پوستهای جایگزین دیگری برای ایشان برویانیم تا عذاب را بچشند، همانا الله شوکتمندِ حکیم است ۵۶ و کسانیکه ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند به زودی آنها را در باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد کنیم، در آن (بهشت) همیشه جاودان هستند، برای ایشان در آنجا همسرانی پاکیزه است و ایشان را در سایه ای پایدار وارد می کنیم ۵۷ همانا الله شما را اَمر می کند که امانات را به صاحبانش باز گردانید و هنگامی که بین مردم داوری می‌کنید به عدالت داوری کنید، همانا الله شما را بدان پند می دهد، همانا الله شنوندهٔ بیناست ۵۸ ای کسانیکه ایمان آورده اید، الله را اطاعت کنید و فرستاده و فرمانداران از خویش را اطاعت کنید پس اگر در چیزی میان خودتان اختلاف کردید پس آن را به سوی الله و فرستاده باز گردانید اگر ایمان آورنده به الله و روز آخرت هستید، این بهتر و نیکوتر در سرانجام است ۵۹

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُواْ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ
وَقَدْ أُمِرُوٓاْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِۦ وَيُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ
ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ
ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيْتَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ
صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنْ أَرَدْنَآ إِلَّآ
إِحْسَٰنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعْلَمُ ٱللَّهُ مَا
فِى قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِىٓ
أَنفُسِهِمْ قَوْلًۢا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا
لِيُطَاعَ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ
جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُواْ ٱللَّهَ وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ
لَوَجَدُواْ ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِىٓ
أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

آیا (ای محمّد) توجه نکردی که ایشان می پندارند بدآنچه به سوی تو نازل شده است و بدآنچه پیش از تو نازل شده است ایمان آوردند، (فلذا) می خواهند به سوی طاغوت (استبداد) داوری برند و در حالیکه اَمر شدند که به او کُفر بورزند و شیطان (وسوسه گر) می خواهد که ایشان را گُمراه سازد، گُمراهی دوری ۶۰ و هنگامی که به ایشان گفته شود: بیایید به سوی آنچه اللّٰه نازل کرده و به سوی فرستاده بیایید، مُنافقان را می بینی که از تو به سختی روی می گردانند ۶۱ پس چگونه است که اگر مصیبتی به خاطر آنچه دست های ایشان پیش فرستاده است به ایشان برسد، (ای محمّد) نزد تو به اللّٰه سوگند می خورند که ما جز نیکوکاری و سازش نمی‌خواستیم ۶۲ آنان کسانی‌اند که اللّٰه آنچه را در دل‌هایشان است می‌داند؛ پس از آنان روی بگردان و پندشان بده و درباره خودشان گفتاری روشن به آنان بگو ۶۳ و ما هیچ فرستاده ای را نفرستادیم مگر برای اینکه به فرمان اللّٰه از او اطاعت شود. و اگر آنان هنگامی که به خود ستم کردند، نزد تو می‌آمدند و از اللّٰه آمرزش می‌خواستند و فرستاده نیز برای آنان آمرزش می‌خواست، حتماً اللّٰه را بسیار توبه‌پذیر و مهربان می‌یافتند ۶۴ اما نه، به پروردگارت سوگند، آنان ایمان نمی‌آورند تا تو را در اختلافاتی که میانشان پدید آمده داور قرار دهند؛ سپس در دل‌های خود از حکمی که کرده‌ای هیچ ناراحتی نیابند و کاملاً تسلیم شوند ۶۵

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ ٱقْتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمْ أَوِ ٱخْرُجُواْ مِن
دِيَٰرِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُواْ مَا يُوعَظُونَ
بِهِۦ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذًا لَّأٰتَيْنَٰهُم
مِّن لَّدُنَّآ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَٰهُمْ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا
﴿٦٨﴾ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ
عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّٰلِحِينَ ۚ
وَحَسُنَ أُوْلَٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَٰلِكَ ٱلْفَضْلُ مِنَ ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ
بِٱللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ خُذُواْ حِذْرَكُمْ
فَٱنفِرُواْ ثُبَاتٍ أَوِ ٱنفِرُواْ جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ
فَإِنْ أَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن
مَّعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَٰبَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ ٱللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
لَّمْ تَكُنۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُۥ مَوَدَّةٌ يَٰلَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ ۞ فَلْيُقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ
يَشْرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَمَن يُقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ
ٱللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

و اگر بر آنان مقرر می‌کردیم که خود را بُکشید یا از سرزمینهایتان بیرون روید، جز اندکی از آنان آن را انجام نمی‌دادند؛ و اگر آنان آنچه را به آن پند داده می‌شدند انجام می‌دادند، برایشان بهتر و اُستوارتر بود ٦٦ و در آن هنگام از نزد خویش به ایشان مُزدی بزرگ ارزانی می داشتیم ۶۷ و قطعاً ایشان را به راه راست هدایت می‌کردیم ۶۸ و آنکس که اللّٰه و فرستاده را اطاعت کند پس آنان با کسانی همراه هستند که اللّٰه به ایشان نعمت داده است، از پیامبران و راستگویان و گواهان و شایستگان و چه نیکو رفیقانی (یارانی) هستند ۶۹ این بخشش از جانبِ اللّٰه است و اللّٰه در دانستن حال بندگان کافی است ۷۰ ای کسانیکه ایمان آورده اید اسلحه خود را برگیرید پس گروه گروه کوچ کنید یا با هم کوچ کنید ۷۱ و از میان شماست آنکه به سختی درنگ می کند پس اگر به شما مُصیبتی برسد، می گوید: اللّٰه به من نعمت داد که با ایشان حاضر نبودم ۷۲ و اگر بخشش و رحمتی از سوی اللّٰه به شما برسد، چنان خواهد گفت که گویی میان شما و او هیچ دوستی نبوده است: ای کاش من همراه آنان بودم تا به کامیابی بزرگی دست می‌یافتم ۷۳ پس باید کسانیکه زندگی دنیا را به آخرت می فروشند در راه اللّٰه نبرد کنند و هر کس که در راه اللّٰه نبرد کند پس کُشته شود یا پیروز گردد به زودی به او پاداش بزرگ می دهیم ۷۴

وَمَا لَكُمۡ لَا تُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ
وَٱلنِّسَآءِ وَٱلۡوِلۡدَٰنِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَخۡرِجۡنَا مِنۡ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِ
ٱلظَّالِمِ أَهۡلُهَا وَٱجۡعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيّٗا وَٱجۡعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا
٧٥ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُقَٰتِلُونَ فِي
سَبِيلِ ٱلطَّٰغُوتِ فَقَٰتِلُوٓاْ أَوۡلِيَآءَ ٱلشَّيۡطَٰنِۖ إِنَّ كَيۡدَ ٱلشَّيۡطَٰنِ
كَانَ ضَعِيفًا ٧٦ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ قِيلَ لَهُمۡ كُفُّوٓاْ أَيۡدِيَكُمۡ وَأَقِيمُواْ
ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقِتَالُ إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ
يَخۡشَوۡنَ ٱلنَّاسَ كَخَشۡيَةِ ٱللَّهِ أَوۡ أَشَدَّ خَشۡيَةٗۚ وَقَالُواْ رَبَّنَا لِمَ كَتَبۡتَ
عَلَيۡنَا ٱلۡقِتَالَ لَوۡلَآ أَخَّرۡتَنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٖ قَرِيبٖۗ قُلۡ مَتَٰعُ ٱلدُّنۡيَا قَلِيلٞ
وَٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لِّمَنِ ٱتَّقَىٰ وَلَا تُظۡلَمُونَ فَتِيلًا ٧٧ أَيۡنَمَا تَكُونُواْ
يُدۡرِككُّمُ ٱلۡمَوۡتُ وَلَوۡ كُنتُمۡ فِي بُرُوجٖ مُّشَيَّدَةٖۗ وَإِن تُصِبۡهُمۡ حَسَنَةٞ
يَقُولُواْ هَٰذِهِۦ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةٞ يَقُولُواْ هَٰذِهِۦ مِنۡ
عِندِكَۚ قُلۡ كُلّٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۖ فَمَالِ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلۡقَوۡمِ لَا يَكَادُونَ يَفۡقَهُونَ
حَدِيثٗا ٧٨ مَّآ أَصَابَكَ مِنۡ حَسَنَةٖ فَمِنَ ٱللَّهِۖ وَمَآ أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٖ
فَمِن نَّفۡسِكَۚ وَأَرۡسَلۡنَٰكَ لِلنَّاسِ رَسُولٗاۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدٗا ٧٩

و چیست شما را که در راه اللّٰه و مُستضعفینِ از مردان و زنان و کودکان نبرد نمی کنید؟ آنان که می گویند: پروردگارا ما را از این شهری که مردمش ستمگر هستند خارج کن و از نزدِ خود برای ما پشتیبانی قرار ده و از نزدِ خود یاوری برای ما قرار ده ۷۵ کسانیکه ایمان آورده اند در راه اللّٰه نبرد می کنند و کسانیکه کُفر ورزیدند در راه طاغوت (استبداد) نبرد می کنند پس با یاران شیطان (وسوسه گر) نبرد کنید، همانا نیرنگ شیطان (وسوسه گر) ضعیف است ۷۶ آیا توجه نکردی کسانیکه به ایشان گفته شد، دست از جنگ بردارید و نماز را بپا دارید و زکات را بدهید پس چون به ایشان نبرد مُقرّر گردید ناگهان دسته ای از ایشان از مردم می ترسند به مانند ترسیدن از اللّٰه یا شدیدتر و گفتند: پروردگارا چرا نبرد را برای ما مُقرّر کردی؟ کاش ما را تا وقتی نزدیک مُهلت می دادی، (ای محمّد) بگو: بهرهٔ دنیا کم است و آخرت بهتر است برای کسی که پرهیزکاری کند و بر شما به اندازهٔ سر مویی ستم نشود ۷۷ هر کجا باشید، مرگ شما را درمی‌یابد، هرچند در بُرج های مُستحکم باشید. و اگر خیری به آنان برسد، می‌گویند: این از سوی اللّٰه است؛ و اگر بدی به آنان برسد، می‌گویند: این از سوی توست. (ای محمّد) بگو: همه از سوی اللّٰه است. پس این قوم را چه شده که نزدیک نیستند سخنی را بفهمند؟ ۷۸ هر خیری که به تو برسد از سوی اللّٰه است، و هر بدی که به تو برسد از خود توست؛ و تو را به عنوان فرستاده برای مردم فرستادیم و گواهی اللّٰه کافی است ۷۹

مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ فَقَدۡ أَطَاعَ ٱللَّهَۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ
عَلَيۡهِمۡ حَفِيظٗا ٨٠ وَيَقُولُونَ طَاعَةٞ فَإِذَا بَرَزُواْ مِنۡ عِندِكَ
بَيَّتَ طَآئِفَةٞ مِّنۡهُمۡ غَيۡرَ ٱلَّذِي تَقُولُۖ وَٱللَّهُ يَكۡتُبُ مَا يُبَيِّتُونَۖ
فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا
٨١ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلۡقُرۡءَانَۚ وَلَوۡ كَانَ مِنۡ عِندِ غَيۡرِ ٱللَّهِ
لَوَجَدُواْ فِيهِ ٱخۡتِلَٰفٗا كَثِيرٗا ٨٢ وَإِذَا جَآءَهُمۡ أَمۡرٞ مِّنَ ٱلۡأَمۡنِ
أَوِ ٱلۡخَوۡفِ أَذَاعُواْ بِهِۦۖ وَلَوۡ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ
مِنۡهُمۡ لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسۡتَنۢبِطُونَهُۥ مِنۡهُمۡۗ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ
عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ لَٱتَّبَعۡتُمُ ٱلشَّيۡطَٰنَ إِلَّا قَلِيلٗا ٨٣
فَقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفۡسَكَۚ وَحَرِّضِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ
عَسَى ٱللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأۡسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ وَٱللَّهُ أَشَدُّ بَأۡسٗا
وَأَشَدُّ تَنكِيلٗا ٨٤ مَّن يَشۡفَعۡ شَفَٰعَةً حَسَنَةٗ يَكُن لَّهُۥ
نَصِيبٞ مِّنۡهَاۖ وَمَن يَشۡفَعۡ شَفَٰعَةٗ سَيِّئَةٗ يَكُن لَّهُۥ كِفۡلٞ مِّنۡهَاۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ مُّقِيتٗا ٨٥ وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٖ فَحَيُّواْ
بِأَحۡسَنَ مِنۡهَآ أَوۡ رُدُّوهَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ حَسِيبًا ٨٦

آنکس که فرستاده را اطاعت کند پس به درستی اللّه را اطاعت کرده است و آن کس که پُشت کند پس تو را (ای محمّد) بر ایشان نگهبان نفرستادیم ۸۰ و می گویند: اطاعت، ولی هنگامی که از نزدِ تو بیرون می روند گروهی از ایشان در درون خویش غیر از آنچه را که می گویند را پرورش می دهند و اللّه آنچه را پنهان می‌کنند را می‌نویسد پس (ای محمّد) از ایشان دوری کن و بر اللّه توکّل کن و اللّه در مقام وکالت کافی است ۸۱ آیا در قرآن نمی اندیشید و اگر از نزدِ غیر اللّه بود در آن اختلافی بسیار می یافتند ۸۲ و هنگامی که به ایشان اطلاعاتی دربارهٔ امنیت یا ترس برسد آن را فاش می کنند و اگر آن را به سوی فرستاده و به سوی فرمانداران از خودشان باز می گرداندند، کسانیکه از ایشان دانش داشتند آن را ارزیابی می‌کردند و اگر بخشش و رحمت اللّه نبود مسلماً شیطان (وسوسه گر) را جز اندکی پیروی می کردید ۸۳ پس (ای محمّد) در راه اللّه نبرد کن؛ تو جز مسئول خودت نیستی؛ و مؤمنان را برانگیز، اُمید است اللّه قدرت کافران را (از شما) باز دارد و اللّه سخت قدرتمند است و نیرومند در عذاب است ۸۴ هر کس میانجیگری نیکی کند، بهره‌ای از آن برای او خواهد بود؛ و هر کس میانجیگری بدی کند، سهمی از آن خواهد داشت؛ و اللّه بر همه چیز نگهبان است ۸۵ و هنگامی که به شما زنده باد گفته شود پس به بهتر از آن یا همان را زنده باد گویید، همانا اللّه بر همه چیز حسابگر است ۸۶

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ لَيَجۡمَعَنَّكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِۗ
وَمَنۡ أَصۡدَقُ مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثٗا ٨٧ ۞فَمَا لَكُمۡ فِي ٱلۡمُنَٰفِقِينَ
فِئَتَيۡنِ وَٱللَّهُ أَرۡكَسَهُم بِمَا كَسَبُوٓاْۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَهۡدُواْ مَنۡ
أَضَلَّ ٱللَّهُۖ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلٗا ٨٨ وَدُّواْ لَوۡ تَكۡفُرُونَ
كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَآءٗۖ فَلَا تَتَّخِذُواْ مِنۡهُمۡ أَوۡلِيَآءَ حَتَّىٰ
يُهَاجِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَخُذُوهُمۡ وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ
وَجَدتُّمُوهُمۡۖ وَلَا تَتَّخِذُواْ مِنۡهُمۡ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرًا ٨٩ إِلَّا ٱلَّذِينَ
يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوۡمِۭ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٌ أَوۡ جَآءُوكُمۡ حَصِرَتۡ
صُدُورُهُمۡ أَن يُقَٰتِلُوكُمۡ أَوۡ يُقَٰتِلُواْ قَوۡمَهُمۡۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ
لَسَلَّطَهُمۡ عَلَيۡكُمۡ فَلَقَٰتَلُوكُمۡۚ فَإِنِ ٱعۡتَزَلُوكُمۡ فَلَمۡ يُقَٰتِلُوكُمۡ
وَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡكُمُ ٱلسَّلَمَ فَمَا جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سَبِيلٗا ٩٠
سَتَجِدُونَ ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأۡمَنُوكُمۡ وَيَأۡمَنُواْ قَوۡمَهُمۡ كُلَّ
مَا رُدُّوٓاْ إِلَى ٱلۡفِتۡنَةِ أُرۡكِسُواْ فِيهَاۚ فَإِن لَّمۡ يَعۡتَزِلُوكُمۡ وَيُلۡقُوٓاْ
إِلَيۡكُمُ ٱلسَّلَمَ وَيَكُفُّوٓاْ أَيۡدِيَهُمۡ فَخُذُوهُمۡ وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ
ثَقِفۡتُمُوهُمۡۚ وَأُوْلَٰٓئِكُمۡ جَعَلۡنَا لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينٗا ٩١

اللّٰه صاحب قدرتی جز او نیست، او شما را در روز قیامت که شکّی در آن نیست جمع می کند و چه کسی راستگوتر از اللّٰه در سخن است؟ ۸۷ پس شما را چه شده که دربارهٔ مُنافقین بر دو گروه شده اید در حالیکه اللّٰه باطل ساخت بدآنچه (مُنافقان) فراهم می کنند، آیا می‌خواهید هدایت کنید کسی را که اللّٰه او را گُمراه کرده است؟ و آنکس که اللّٰه او را گُمراه کند برای او راهی را پیدا نمی کنی ۸۸ دوست داشتند شما نیز به مانند ایشان کافر شوید تا با هم یکسان گردید پس از ایشان پشتیبانی نگیرید تا در راه اللّٰه هجرت کنند و اگر از ایشان روی گرداندید ایشان را هر جا یافتید، بکُشید و از ایشان پشتیبان و یاوری را نگیرید ۸۹ مگر کسانی که به گروهی می‌پیوندند که میان شما و آنان پیمانی وجود دارد، یا نزد شما می‌آیند در حالی که دل‌هایشان از جنگیدن با شما یا جنگیدن با قوم خودشان در تنگناست. و اگر اللّٰه می‌خواست، آنان را بر شما مسلّط می‌کرد و با شما می‌جنگیدند. پس اگر از شما کناره گرفتند و با شما نجنگیدند و پیشنهاد صلح دادند، اللّٰه برای شما راهی بر ضد آنان قرار نداده است ۹۰ به زودی افرادی را پیدا می کنید که می خواهند از شما ایمن باشند و از قوم خویش ایمن باشند، هر گاه به سوی فتنه ای (آشوبگری دینی) فرا خوانده شوند در آن بیفتند پس اگر از شما دور نشدند و با شما آشتی نکردند و دستهای خود را (از نبرد با شما) باز نداشتند پس ایشان را بگیرید و ایشان را هر کجا که پیدا کردید، بکُشید و برای شما بر ایشان تسلّطی آشکار قرار دادیم ۹۱

وَمَا كَانَ لِمُؤۡمِنٍ أَن يَقۡتُلَ مُؤۡمِنًا إِلَّا خَطَـٔٗاۚ وَمَن قَتَلَ
مُؤۡمِنًا خَطَـٔٗا فَتَحۡرِيرُ رَقَبَةٖ مُّؤۡمِنَةٖ وَدِيَةٞ مُّسَلَّمَةٌ
إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُواْۚ فَإِن كَانَ مِن قَوۡمٍ عَدُوّٖ
لَّكُمۡ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَتَحۡرِيرُ رَقَبَةٖ مُّؤۡمِنَةٖۖ وَإِن كَانَ
مِن قَوۡمِۭ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٞ فَدِيَةٞ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ
أَهۡلِهِۦ وَتَحۡرِيرُ رَقَبَةٖ مُّؤۡمِنَةٖۖ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ
شَهۡرَيۡنِ مُتَتَابِعَيۡنِ تَوۡبَةٗ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَكَانَ ٱللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمٗا ٩٢ وَمَن يَقۡتُلۡ مُؤۡمِنًا مُّتَعَمِّدٗا
فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَٰلِدٗا فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ
وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمٗا ٩٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓاْ إِذَا ضَرَبۡتُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُواْ وَلَا تَقُولُواْ
لِمَنۡ أَلۡقَىٰٓ إِلَيۡكُمُ ٱلسَّلَٰمَ لَسۡتَ مُؤۡمِنًا تَبۡتَغُونَ
عَرَضَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٞۚ
كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبۡلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ
فَتَبَيَّنُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ٩٤

و جایز نیست هیچ مؤمنی، مؤمنی دیگری را مگر به اشتباه بُکشد و کسی که مؤمنی را به اشتباه بُکشد بر عهدهٔ او آزاد کردن گردن مؤمنی است (بنده مؤمنی را از زندگی ذلّت وار و دیون نجات دهد) و خونبهایی که به خانواده‌اش پرداخت شود (دیه زن و مرد برابر است) مگر آنکه (خانواده مقتول) ببخشند (از حقّ خون بها بُگذرند) و اگر از گروهی باشند که دشمن شما هستند و او مؤمن باشد پس گردن مؤمنی را آزاد کند (بر عهده شماست) و اگر از گروهی که میان شما و ایشان پیمانی است پس خونبهایی به خانواده او پرداخت شود و گردن مؤمنی را آزاد سازد (بر عهده شماست) و آنکس که نیابد پس روزه دو ماه پی در پی، توبه ای از نزد اللّٰه است و اللّٰه دانای حکیم است ۹۲ و کسی که مؤمنی را عمداً بُکشد پس کیفرش جهنم است، جاودان در آن است و اللّٰه بر او خشم آورد و لعنتش کند و برای او عذابی بزرگ است ۹۳ ای کسانیکه ایمان آورده اید هنگامی که برای نبرد در راه اللّٰه رهسپار می شوید پس رسیدگی کنید و نگویید به آن کسی که از درِ آشتی با شما در آمده است تو مؤمن نیستی، شما خواهان بهره ای از زندگی دنیا هستید در حالیکه نزدِ اللّٰه غنیمت های فراوان است، شما پیش از این چنین بودید پس اللّٰه بر شما منت نهاد پس رسیدگی کنید، همانا اللّٰه بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۹۴

لَّا يَسۡتَوِي ٱلۡقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ غَيۡرُ أُوْلِي ٱلضَّرَرِ وَٱلۡمُجَٰهِدُونَ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۚ فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلۡمُجَٰهِدِينَ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ
وَأَنفُسِهِمۡ عَلَى ٱلۡقَٰعِدِينَ دَرَجَةٗۚ وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَفَضَّلَ ٱللَّهُ
ٱلۡمُجَٰهِدِينَ عَلَى ٱلۡقَٰعِدِينَ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٩٥ دَرَجَٰتٖ مِّنۡهُ وَمَغۡفِرَةٗ
وَرَحۡمَةٗۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمًا ٩٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمۡ قَالُواْ فِيمَ كُنتُمۡۖ قَالُواْ كُنَّا مُسۡتَضۡعَفِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ
قَالُوٓاْ أَلَمۡ تَكُنۡ أَرۡضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٗ فَتُهَاجِرُواْ فِيهَاۚ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمۡ
جَهَنَّمُۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرًا ٩٧ إِلَّا ٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ
وَٱلنِّسَآءِ وَٱلۡوِلۡدَٰنِ لَا يَسۡتَطِيعُونَ حِيلَةٗ وَلَا يَهۡتَدُونَ سَبِيلٗا ٩٨
فَأُوْلَٰٓئِكَ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَعۡفُوَ عَنۡهُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُوّٗا غَفُورٗا ٩٩ ۞وَمَن
يُهَاجِرۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يَجِدۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُرَٰغَمٗا كَثِيرٗا وَسَعَةٗۚ وَمَن
يَخۡرُجۡ مِنۢ بَيۡتِهِۦ مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ يُدۡرِكۡهُ ٱلۡمَوۡتُ فَقَدۡ
وَقَعَ أَجۡرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٠٠ وَإِذَا ضَرَبۡتُمۡ فِي
ٱلۡأَرۡضِ فَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَقۡصُرُواْ مِنَ ٱلصَّلَوٰةِ إِنۡ خِفۡتُمۡ
أَن يَفۡتِنَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْۚ إِنَّ ٱلۡكَٰفِرِينَ كَانُواْ لَكُمۡ عَدُوّٗا مُّبِينٗا ١٠١

یکسان نیستند کناره گیرندگان از مؤمنان که مرد رنج و آسیب نیستند با (افرادِ) کوشش کننده در راه الله با مال ها و جان های خویش، الله (افرادِ) کوشش کننده با مال ها و جانهای خود را بر کناره گیرندگان در مرتبه ای فراوانی داده است و هر کدام را وعدهٔ نیکویی داده است و الله (افرادِ) کوشش کننده را بر (افرادِ) کناره گیرنده (از جهاد) به پاداش بزرگ نعمت داده است ۹۵ مراتبی از نزد خود و آمرزش و رحمتی، و الله آمرزندهٔ مهربان است ۹۶ همانا کسانیکه ایشان را فرشتگان (مرگ) در می یابند (می میرانند) در حالیکه ستم کننده بر خویشتن هستند، به آنها می گویند: در چه (حالتی) بودید؟ می گویند: ناتوانانی در زمین بودیم، (فرشتگان مرگ) می گویند: آیا زمین الله پهناور نبود تا در آن هجرت کنید؟ پس جایگاه ایشان جهنم است و چه بازگشتگاه بدی است ۹۷ مگر مردان و زنان و کودکانی ناتوان که توان چاره‌اندیشی ندارند و راهی نمی‌یابند ۹۸ پس اینان را اُمید است که الله از ایشان گُذشت کند و الله آمرزندهٔ بخشنده است ۹۹ و کسی که در راه الله هجرت کند، در زمین سر پناهی بسیار و گُشایشی را پیدا کند و کسی که از خانهٔ خویش خارج شود در حالیکه به سوی الله و فرستاده اش هجرت کننده است پس اگر او را مرگ دریابد پس به درستی که مُزد او بر عهدهٔ الله است و الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۰۰ و هنگامی که در زمین مسافرت می کنید بر شما مانعی نیست که نماز را کوتاه کنید اگر بترسید که بر شما کافران حمله کنند، همانا کافران بر شما دشمنی آشکار هستند ۱۰۱

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوٓاْ أَسْلِحَتَهُمْۖ فَإِذَا سَجَدُواْ فَلْيَكُونُواْ
مِن وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّواْ فَلْيُصَلُّواْ
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُواْ حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْۗ وَدَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَٰحِدَةًۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ
أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَن تَضَعُوٓاْ أَسْلِحَتَكُمْۖ
وَخُذُواْ حِذْرَكُمْۗ إِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾
فَإِذَا قَضَيْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
جُنُوبِكُمْۚ فَإِذَا ٱطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَۚ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ
كَانَتْ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ كِتَٰبًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُواْ فِى
ٱبْتِغَآءِ ٱلْقَوْمِۖ إِن تَكُونُواْ تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
تَأْلَمُونَۖ وَتَرْجُونَ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِتَحْكُمَ
بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِمَآ أَرَىٰكَ ٱللَّهُۚ وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

و هنگامی که (ای محمّد) در میان ایشان بودی و برای ایشان نماز را بپای داشتی پس باید گروهی از ایشان (برای نماز) با تو اسلحه خود را برگیرند پس هنگامی که به سجده رفتند (و نماز را تمام کردند)، باید پُشت سر شما قرار گیرند و گروهی دیگر بیایند که نماز را به جای نیاورده‌اند پس با تو نماز بپای دارند و با خود تجهیزات و اسلحهٔ خویش را برگیرند و آنان که کُفر ورزیدند دوست داشتند کاش از اسلحه های خویش و کالای خود غفلت می‌کردید تا یکباره بر شما حمله می کردند و بر شما مانعی نیست اگر شما را آزاری از باران باشد یا بیمار باشید که سلاح های خود را کنار بگذارید ولی آمادگی خویش را حفظ کنید، همانا اللّٰه برای کافران عذابی خوار کننده آماده کرده است ۱۰۲ پس هنگامی که نماز را به جای آوردید، اللّٰه را در حالت ایستاده و نشسته و بر پهلوهای خویش یاد کنید پس هنگامی که اطمینان یافتید پس نماز خود را بپای دارید، همانا نماز بر مؤمنان واجبِ زمان بندی شده است ۱۰۳ و در جستجوی دشمن سُستی نورزید که اگر شما رنج می کشید پس ایشان هم رنج می برند همانگونه که شما رنج می برید در حالیکه شما از اللّٰه اُمید دارید آنچه را که آنها اُمید ندارند و اللّٰه دانای حکیم است ۱۰۴ همانا ما کتاب را به سوی تو (ای محمّد) به حقّ نازل کردیم تا میان مردم بدآنچه اللّٰه به تو نشان داده حُکم کنی و به نفع (افرادِ) خیانتکار ستیزه گر مباش ۱۰۵

وَٱسۡتَغۡفِرِ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٠٦ وَلَا تُجَٰدِلۡ
عَنِ ٱلَّذِينَ يَخۡتَانُونَ أَنفُسَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
خَوَّانًا أَثِيمٗا ١٠٧ يَسۡتَخۡفُونَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَلَا يَسۡتَخۡفُونَ
مِنَ ٱللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمۡ إِذۡ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرۡضَىٰ مِنَ ٱلۡقَوۡلِۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطًا ١٠٨ هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ
جَٰدَلۡتُمۡ عَنۡهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا فَمَن يُجَٰدِلُ ٱللَّهَ عَنۡهُمۡ
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيۡهِمۡ وَكِيلٗا ١٠٩ وَمَن يَعۡمَلۡ
سُوٓءًا أَوۡ يَظۡلِمۡ نَفۡسَهُۥ ثُمَّ يَسۡتَغۡفِرِ ٱللَّهَ يَجِدِ ٱللَّهَ غَفُورٗا
رَّحِيمٗا ١١٠ وَمَن يَكۡسِبۡ إِثۡمٗا فَإِنَّمَا يَكۡسِبُهُۥ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١١١ وَمَن يَكۡسِبۡ خَطِيٓـَٔةً
أَوۡ إِثۡمٗا ثُمَّ يَرۡمِ بِهِۦ بَرِيٓـٔٗا فَقَدِ ٱحۡتَمَلَ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا
١١٢ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكَ وَرَحۡمَتُهُۥ لَهَمَّت طَّآئِفَةٞ مِّنۡهُمۡ
أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ
مِن شَيۡءٖۚ وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمۡ تَكُن تَعۡلَمُۚ وَكَانَ فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكَ عَظِيمٗا ١١٣

و از اللّه آمرزش بخواه که اللّه آمرزندهٔ مهربان است ۱۰۶ و با آنان که به خود خیانت کردند مُجادله نکن، همانا اللّه هیچ خیانت کنندهٔ گناهکاری را دوست ندارد ۱۰۷ از مردم پنهان می‌شوند، ولی نمی‌توانند از اللّه پنهان شوند؛ و او (اللّه) هنگامی که شبانه گفتاری را که اللّه نمی‌پسندد در سر می‌پرورانند، با آنان است. و اللّه بدآنچه انجام می‌دهند احاطه دارد ۱۰۸ اینک شما از ایشان در زندگی دنیا دفاع کردید پس کیست در مقابل اللّه از ایشان در روز قیامت دفاع کند یا کیست که بر ایشان وکالت کند؟ ۱۰۹ و کسی که عمل بدی انجام دهد یا بر خویشتن ستم کند سپس از اللّه آمرزش بخواهد، اللّه را آمرزندهٔ مهربان خواهد یافت ۱۱۰ و کسی که گناهی فراهم کند پس جز این نیست که آن را به زیان خویش فراهم کرده است و اللّه دانای حکیم است ۱۱۱ و کسی که اشتباه یا گناهی را فراهم کند سپس به کسی که بیگناه باشد نسبت بدهد پس به درستی بر خود تُهمت و گناهی آشکار را حمل کرده است ۱۱۲ و (ای محمّد) اگر بخشش اللّه و رحمت او بر تو نبود قطعاً گروهی از ایشان قصد داشتند که تو را گُمراه کنند ولی جز خویشتن را گُمراه نمی کنند و به تو چیزی را زیان نمی رسانند و اللّه بر تو کتاب و حکمت را نازل کرد و به تو آموزش داد آنچه را که نمی دانستی و بخشش اللّه بر تو بزرگ است ۱۱۳

۞لَّا خَيۡرَ فِي كَثِيرٖ مِّن نَّجۡوَىٰهُمۡ إِلَّا مَنۡ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوۡ مَعۡرُوفٍ أَوۡ إِصۡلَٰحِۭ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ
ٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِ ٱللَّهِ فَسَوۡفَ نُؤۡتِيهِ أَجۡرًا عَظِيمٗا ١١٤ وَمَن
يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ ٱلۡهُدَىٰ وَيَتَّبِعۡ غَيۡرَ
سَبِيلِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ نُوَلِّهِۦ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصۡلِهِۦ جَهَنَّمَۖ وَسَآءَتۡ
مَصِيرًا ١١٥ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا
بَعِيدًا ١١٦ إِن يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ إِنَٰثٗا وَإِن يَدۡعُونَ
إِلَّا شَيۡطَٰنٗا مَّرِيدٗا ١١٧ لَّعَنَهُ ٱللَّهُۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنۡ
عِبَادِكَ نَصِيبٗا مَّفۡرُوضٗا ١١٨ وَلَأُضِلَّنَّهُمۡ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمۡ
وَلَأٓمُرَنَّهُمۡ فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ وَلَأٓمُرَنَّهُمۡ
فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلۡقَ ٱللَّهِۚ وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيۡطَٰنَ وَلِيّٗا مِّن
دُونِ ٱللَّهِ فَقَدۡ خَسِرَ خُسۡرَانٗا مُّبِينٗا ١١٩ يَعِدُهُمۡ
وَيُمَنِّيهِمۡۖ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ١٢٠ أُوْلَٰٓئِكَ
مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنۡهَا مَحِيصٗا ١٢١

در بسیاری از گفت و گوی پنهانیِ ایشان خیری نیست جز آنکس که به صدقه یا نیکی یا سازش میان مردم اَمر کند و آنکس که این کار را در راستای خُشنودی اللّٰه انجام دهد پس به زودی پاداشی بزرگ به او می‌دهیم ۱۱۴ و هر کس با فرستاده بعد از آنکه بر او هدایت آشکار شد مخالفت کند و غیر از راه مؤمنان را پیروی کند او را بدآنچه دوست دارد، می رسانیم و او را در جهنم می افکنیم و چه بازگشتگاه بدی است ۱۱۵ همانا اللّٰه شرک را که به او ورزیده شود را نمی آمرزد و جز آن را برای هر کس که بخواهد، می آمرزد و کسی که به اللّٰه شرک ورزد پس به درستی در گُمراهی دوری گُمراه شده است ۱۱۶ غیر از اللّٰه هر چه می خوانند جز مادگانی (صاحب قدرتانی که نام مؤنث بر ایشان نامگذاری کرده اند) نیستند و جز شیاطینی (وسوسه گرانی) سرکش (را صدا نمی زنند) ۱۱۷ اللّٰه او را لعنت کرده است؛ و او (شیطان) گفت: حتماً از بندگان تو سهمی معین خواهم گرفت ۱۱۸ و ایشان را گُمراه سازم و به آرزوهایشان افکنم و اَمر کنم که گوش‌های چهارپایان را بشکافند و اَمرشان کنم که آفرینش اللّٰه را دگرگون سازند و کسی که شیطان (وسوسه گر) را به جای اللّٰه به سرپرستی انتخاب کند پس به درستی به زیانی آشکار زیان دیده است ۱۱۹ و (شیطان) ایشان را نوید دهد و به آرزوهایشان افکند و ایشان را شیطان (وسوسه گر) جز به فریبی وعده ندهد ۱۲۰ آنان جایگاهشان جهنم است و از آن راه گریزی را نمی یابند ۱۲۱

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدۡخِلُهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٗاۚ وَمَنۡ أَصۡدَقُ مِنَ ٱللَّهِ قِيلٗا ﴿١٢٢﴾
لَّيۡسَ بِأَمَانِيِّكُمۡ وَلَآ أَمَانِيِّ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِۗ مَن يَعۡمَلۡ سُوٓءٗا يُجۡزَ بِهِۦ وَلَا يَجِدۡ
لَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ﴿١٢٣﴾ وَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن ذَكَرٍ
أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ نَقِيرٗا ﴿١٢٤﴾ وَمَنۡ
أَحۡسَنُ دِينٗا مِّمَّنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ وَٱتَّبَعَ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۗ
وَٱتَّخَذَ ٱللَّهُ إِبۡرَٰهِيمَ خَلِيلٗا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ
بِكُلِّ شَيۡءٖ مُّحِيطٗا ﴿١٢٦﴾ وَيَسۡتَفۡتُونَكَ فِي ٱلنِّسَآءِۖ قُلِ ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ فِيهِنَّ وَمَا
يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ فِي يَتَٰمَى ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا تُؤۡتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ
وَتَرۡغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ وَٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلۡوِلۡدَٰنِ وَأَن تَقُومُواْ لِلۡيَتَٰمَىٰ
بِٱلۡقِسۡطِۚ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِهِۦ عَلِيمٗا ﴿١٢٧﴾

و کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دهند به زودی ایشان را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد کنیم، در آن همیشه جاودان هستند، وعدهٔ اللّٰه حقّ است و چه کسی راستگوتر از اللّٰه در سخن است؟ ۱۲۲ به دلخواه شما و نه به دلخواه اهل کتاب نیست، هر کس اعمال زشت انجام دهد به آن کیفر شود و برای خویشتن در برابر اللّٰه سرپرست و یاوری پیدا نکند ۱۲۳ و آنکس که اعمال شایسته از مرد یا زن انجام دهد و او مؤمن باشد آنان وارد باغ (بهشت) می شوند و بر ایشان به اندازهٔ سر مویی ستم نشود ۱۲۴ و چه کسی نیکوتر در دین است از آنکه چهرهٔ خود را به سوی اللّٰه تسلیم کند و او نیکوکار باشد و آئین ابراهیم یکتاپرست (حقّ گرا) را پیروی کند و اللّٰه، ابراهیم را به دوستی انتخاب کرد ۱۲۵ و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ اللّٰه است و اللّٰه بر همه چیز احاطه دارد ۱۲۶ و (ای محمّد) درباره زنان از تو فتوا می‌خواهند. بگو: اللّٰه درباره آنان به شما فتوا می‌دهد، و نیز آنچه در کتاب بر شما خوانده می‌شود درباره زنان یتیمی است که حقّ مقررشان را به آنان نمی‌دهید و می‌خواهید با آنان ازدواج کنید، و درباره کودکان ناتوان؛ و اینکه با یتیمان به عدالت رفتار کنید. و هر کار نیکی که انجام دهید، اللّٰه به آن داناست ۱۲۷

وَإِنِ ٱمۡرَأَةٌ خَافَتۡ مِنۢ بَعۡلِهَا نُشُوزًا أَوۡ إِعۡرَاضٗا فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَآ أَن
يُصۡلِحَا بَيۡنَهُمَا صُلۡحٗاۚ وَٱلصُّلۡحُ خَيۡرٞۗ وَأُحۡضِرَتِ ٱلۡأَنفُسُ ٱلشُّحَّۚ وَإِن تُحۡسِنُواْ
وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ١٢٨ وَلَن تَسۡتَطِيعُوٓاْ أَن تَعۡدِلُواْ بَيۡنَ
ٱلنِّسَآءِ وَلَوۡ حَرَصۡتُمۡۖ فَلَا تَمِيلُواْ كُلَّ ٱلۡمَيۡلِ فَتَذَرُوهَا كَٱلۡمُعَلَّقَةِۚ وَإِن
تُصۡلِحُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٢٩ وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغۡنِ ٱللَّهُ كُلّٗا
مِّن سَعَتِهِۦۚ وَكَانَ ٱللَّهُ وَٰسِعًا حَكِيمٗا ١٣٠ وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ
وَلَقَدۡ وَصَّيۡنَا ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَإِيَّاكُمۡ أَنِ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ وَإِن
تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَنِيّٗا حَمِيدٗا ١٣١
وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ١٣٢ إِن يَشَأۡ يُذۡهِبۡكُمۡ
أَيُّهَا ٱلنَّاسُ وَيَأۡتِ بِـَٔاخَرِينَۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرٗا ١٣٣ مَّن كَانَ يُرِيدُ
ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا فَعِندَ ٱللَّهِ ثَوَابُ ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ١٣٤

و اگر زنی از شوهر خویش در مورد ناسازگاری یا رویگردانی بترسد پس مانعی بر ایشان نیست که میان خویش سازش کنند و سازش بهتر است و جانها را سختی (غیر قابل انعطاف بودن) فرا گرفته است و اگر نیکوکاری و پرهیزکاری کنید پس همانا اللّٰه بدآنچه انجام می‌دهید داناست ۱۲۸ و هرگز نمی‌توانید میان زنان عدالت کامل برقرار کنید، هرچند بسیار بکوشید؛ پس به‌طور کامل به یکی گرایش پیدا نکنید که دیگری را سرگردان و بلاتکلیف رها کنید. و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری پیشه کنید، همانا اللّٰه آمرزنده و مهربان است ۱۲۹ و اگر (زن و شوهر از یکدیگر) جدا شوند، اللّٰه هر کدام را از گُشایش خویش بی نیاز می کند و اللّٰه وسعت بخش داناست ۱۳۰ و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ اللّٰه است و به درستی به آنان که قبل از شما کتاب (الهی) داده شده است سفارش کردیم که تقوای الهی پیشه سازید و اگر کُفر ورزید پس همانا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ اللّٰه است و اللّٰه بی نیاز سُتوده است ۱۳۱ و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ اللّٰه است و اللّٰه در مقام وکالت کافی است ۱۳۲ ای مردم اگر (اللّٰه) بخواهد شما را (از دنیا) می‌برد و دیگران را (جایگزین شما) می آورد و اللّٰه بر این اَمر تواناست ۱۳۳ کسی که پاداش دنیا را بخواهد، نزد اللّٰه پاداش دنیا و آخرت است و اللّٰه شنوندهٔ بیناست ۱۳۴

۞يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ بِٱلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلَّهِ وَلَوْ
عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا
فَٱللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَاۖ فَلَا تَتَّبِعُواْ ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُواْۚ وَإِن تَلْوُۥٓاْ
أَوْ تُعْرِضُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَـٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِى نَزَّلَ
عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبْلُۚ وَمَن يَكْفُرْ
بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ ءَامَنُواْ ثُمَّ
كَفَرُواْ ثُمَّ ٱزْدَادُواْ كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًۢا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ ٱلْمُنَٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ ٱلَّذِينَ
يَتَّخِذُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَۚ أَيَبْتَغُونَ
عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى
ٱلْكِتَٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
تَقْعُدُواْ مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْۗ
إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْكَٰفِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

ای کسانیکه ایمان آورده اید (افرادِ) برپا کننده عدالت باشید (پایبند دستورات الهی باشید)، گواهانی برای اللّٰه (باشید) و هر چند به زیان شما یا پدر و مادر و نزدیکان شما باشد، اگر (چه) بی نیاز یا نیازمند باشید پس اللّٰه به آنان اولویّت دارد پس از هوس پیروی نکنید تا (از راه اللّٰه) کج شوید و اگر سرپیچی کنید یا روی گردانید پس همانا اللّٰه بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۱۳۵ ای کسانیکه ایمان آورده اید، ایمان آورید به اللّٰه و فرستاده اش و کتابی که بر او نازل کرد و کتابی که قبل از او نازل شده است و کسی که به اللّٰه و فرشتگان و کتاب‌های او و فرستادگانش و روز آخرت کُفر ورزد پس به درستی گُمراه شده است، گُمراهی دوری ۱۳۶ همانا کسانیکه ایمان آوردند سپس کافر شدند سپس ایمان آوردند و بعد کافر شدند سپس بر کُفر خویش افزودند، اللّٰه آمرزندهٔ ایشان نیست و ایشان را به راهی هدایت نمی کند ۱۳۷ و مُنافقان را نوید ده که برای ایشان عذابی دردناک است ۱۳۸ کسانیکه کافران را جز مؤمنان به پشتیبانی گرفتند، آیا شوکت را نزد ایشان جُستجو می کنند؟ پس همانا شوکت همه نزدِ اللّٰه است ۱۳۹ و در کتاب برای شما نازل کرده است که هرگاه شنیدید به آیات اللّٰه کفر ورزیده می‌شود و آنها مورد مسخره قرار می‌گیرند، با آنان ننشینید تا وارد سخنی دیگر شوند؛ وگرنه شما نیز مانند آنان خواهید بود، همانا اللّٰه گِردآورنده همهٔ مُنافقان و کافران در جهنم است ۱۴۰

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ ٱللَّهِ قَالُوٓاْ
أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَٰفِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوٓاْ
أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَۚ فَٱللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِۗ وَلَن يَجْعَلَ ٱللَّهُ لِلْكَٰفِرِينَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ
سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ خَٰدِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوٓاْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُواْ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ
ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ
هَٰٓؤُلَآءِۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَۚ
أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُواْ لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ
ٱلْمُنَٰفِقِينَ فِي ٱلدَّرْكِ ٱلْأَسْفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا
﴿١٤٥﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصْلَحُواْ وَٱعْتَصَمُواْ بِٱللَّهِ وَأَخْلَصُواْ
دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلْمُؤْمِنِينَۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ ٱللَّهُ
ٱلْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَّا يَفْعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنتُمْۚ وَكَانَ ٱللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

کسانیکه مراقب شما هستند تا اگر برای شما پیروزی از جانبِ اللّٰه باشد، می گویند: آیا با شما نبودیم؟ و اگر بهره ای (از پیروزی) برای کافران بود، می گویند: آیا بر شما چیرگی نیافتیم و شما را از مؤمنان حفظ نکردیم؟ پس اللّٰه بین شما در روز قیامت حُکم می کند و اللّٰه هرگز راهی را برای کافران بر علیه مؤمنان قرار نداده است ۱۴۱ همانا مُنافقان با اللّٰه فریبکاری می کنند و او (اللّٰه) فریب دهندهٔ ایشان است و هر گاه به سوی نماز بر می خیزند با بی میلی بر می خیزند و به مردم خودنمایی می کنند و اللّٰه را جز اندکی یاد نمی کنند ۱۴۲ در میان این سرگردان هستند، نه به سوی آنان هستند و نه به سوی اینان و کسی را که اللّٰه گُمراه کند برای او راهی را پیدا نمی کنی ۱۴۳ ای کسانیکه ایمان آورده اید کافران را به جای مؤمنان به پشتیبانی نگیرید، آیا می خواهید برای اللّٰه بر علیه خود دستاویزی آشکار قرار دهید؟ ۱۴۴ همانا مُنافقین در اعماق از آتش (جهنم) هستند و برای ایشان یاوری نیست ۱۴۵ مگر کسانیکه توبه کردند و اصلاح نمودند و به (دین) اللّٰه چنگ زدند و دینشان را برای اللّٰه خالص نمودند پس ایشان با مؤمنان هستند و به زودی اللّٰه به مؤمنان پاداشی بزرگ را می دهد ۱۴۶ اللّٰه شما را اگر سپاسگزار باشید و ایمان آورید عذاب نمی کند و اللّٰه حقّ شناس داناست ۱۴۷

۞لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلْجَهْرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ ۚ وَكَانَ
ٱللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِن تُبْدُواْ خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُواْ عَن
سُوٓءٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ
بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيْنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ
بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ
وَلَمْ يُفَرِّقُواْ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُوْلَٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ
أُجُورَهُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ
أَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَٰبًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُواْ مُوسَىٰٓ أَكْبَرَ
مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓاْ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ ٱتَّخَذُواْ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ فَعَفَوْنَا
عَن ذَٰلِكَ ۚ وَءَاتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ٱدْخُلُواْ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
لَهُمْ لَا تَعْدُواْ فِى ٱلسَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

اللّٰه آشکار گفتن سخن بد را دوست ندارد، مگر از سوی کسی که مورد ستم قرار گرفته است؛ و اللّٰه شنوندهٔ داناست ۱۴۸ اگر خیر را آشکار کنید یا آن را پنهان سازید یا از بدی گُذشت کنید پس همانا اللّٰه بخشندهٔ تواناست ۱۴۹ همانا کسانیکه به اللّٰه و فرستادگانش کُفر ورزیدند و می‌خواهند بین اللّٰه و فرستادگانش جدایی افکنند و می گویند: به بعضی ایمان می آوریم و به بعضی کُفر می ورزیم و می خواهند که میان این راهی را برگیرند ۱۵۰ آنان به حقّ کافر هستند و برای کافران عذابی خوار کننده را آماده کرده ایم ۱۵۱ و کسانیکه به اللّٰه و فرستادگانش ایمان آورند و میان هیچکدام از ایشان جدایی نیفکندند به زودی به ایشان (حق و) حقوقشان را می دهد و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۱۵۲ (ای محمّد) اهل کتاب از تو می خواهند که بر ایشان کتابی از آسمان نازل کنی پس به درستی از موسی بزرگتر از این را خواستند پس (قوم بنی اسرائیل) گفتند: اللّٰه را آشکارا به ما نشان بده پس ایشان را صاعقه به دلیل ستمکاریشان فرا گرفت سپس گوساله را انتخاب کردند بعد از آنکه نشانه‌های آشکار برای ایشان آمد پس از ایشان گُذشت کردیم و به موسی تسلّطی آشکار را دادیم ۱۵۳ و بر بالای ایشان (کوه) طُور را به خاطرِ پیمانشان برافراشتیم و به ایشان گفتیم: که به دروازه سجده کننده وارد شوید و به ایشان گفتیم: که در "حُکم سبت" تجاوز نکنید و از ایشان پیمانی سخت گرفتیم ۱۵۴

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَقَتْلِهِمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ بَل طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَٰنًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا ٱلْمَسِيحَ عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
ٱللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ
ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُۚ مَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ٱتِّبَاعَ ٱلظَّنِّۚ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًۢا ﴿١٥٧﴾ بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِن مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِۦ قَبْلَ مَوْتِهِۦۖ وَيَوْمَ
ٱلْقِيَٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَٰتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخْذِهِمُ ٱلرِّبَوٰا۟ وَقَدْ نُهُوا۟ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَٰلَ
ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَّٰكِنِ
ٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ مِنْهُمْ وَٱلْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَۚ وَٱلْمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوٰةَۚ وَٱلْمُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ
وَٱلْمُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ أُو۟لَٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

پس به خاطرِ عهدشکنی ایشان و کُفر ورزی به آیات اللّه و کُشتن به ناحقّ پیامبران و گفتار ایشان که دلهای ما در پرده است، بلکه اللّه به خاطر کُفرشان بر (دلهای) ایشان مُهر نهاده است پس جز اندکی ایمان نیاوردند ۱۵۵ و به کُفر ایشان (یهودیان) و گفتارشان که بر مریم بُهتانی بزرگ زدند (تهمت زنا) ۱۵۶ و گفتارشان (گفتار یهودیان)، همانا ما مسیح پسر مریم فرستاده اللّه را کُشتیم و در حالیکه (یهودیان) او (عیسی) را نکُشتند و او را به صلیب نکشیدند و لیکن اَمر بر ایشان نامعلوم شد و همانا کسانیکه در آن اختلاف کردند در شکّی از آن هستند بدان جز پیروی پندار دانشی ندارند و او را یقیناً نکُشتند ۱۵۷ بلکه او را اللّه به سوی خویش بالا برد و اللّه شوکتمندِ حکیم است ۱۵۸ و از اهل کتاب، کسی نیست مگر قبل از مرگش به او ایمان می آورد و روز قیامت (عیسی) بر ایشان گواه خواهد بود ۱۵۹ پس به خاطر ستمی که از یهود صادر شد، و به سبب آنکه بسیاری از (مردم را از) راه اللّه باز می داشتند بر ایشان پاکیهایی را حرام کردیم که آن بر ایشان حلال بود ۱۶۰ و به علّت گرفتن ربا و خوردن اموال مردم به ناحقّ، در حالیکه از آن منع شده بودند و برای کافران از ایشان (یهودیان) عذابی دردناک را آماده کرده ایم ۱۶۱ لیکن به (افرادِ) پا برجا در دانش (دینی) از ایشان و مؤمنان بدآنچه به سوی تو (ای محمّد) نازل شد و بدآنچه پیش از تو نازل شد و (افرادِ) برپا دارندهٔ نماز و (افرادِ) بخشندهٔ زکات و (افرادِ) ایمان آورنده به اللّه و روز آخرت، آنان را به زودی پاداشی بزرگ می دهیم ۱۶۲

۞إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ
وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ
وَٱلۡأَسۡبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيۡمَٰنَۚ
وَءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ زَبُورٗا ١٦٣ وَرُسُلٗا قَدۡ قَصَصۡنَٰهُمۡ عَلَيۡكَ
مِن قَبۡلُ وَرُسُلٗا لَّمۡ نَقۡصُصۡهُمۡ عَلَيۡكَۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ
تَكۡلِيمٗا ١٦٤ رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا
١٦٥ لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشۡهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيۡكَۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلۡمِهِۦۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
يَشۡهَدُونَۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ١٦٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدۡ ضَلُّواْ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ١٦٧ إِنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ وَظَلَمُواْ لَمۡ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغۡفِرَ لَهُمۡ وَلَا لِيَهۡدِيَهُمۡ
طَرِيقًا ١٦٨ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ وَكَانَ
ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ١٦٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلۡحَقِّ
مِن رَّبِّكُمۡ فَـَٔامِنُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ وَإِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١٧٠

همانا (ای محمّد) به سوی تو وحی کردیم چنانکه به سوی نوح و پیامبران بعد از او وحی کردیم و به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نوادگان و عیسی و ایّوب و یونس و هارون و سلیمان وحی کردیم و به داوود زبور را دادیم ۱۶۳ و فرستادگانی که سرگذشت ایشان را بر تو (ای محمّد) پیش از این بازگو کردیم و فرستادگانی را که سرگذشت ایشان را به تو بازگو نکردیم و اللّه با موسی سخنی مستقیم گفت ۱۶۴ فرستادگانی بشارت دهنده و هشدار دهنده (ارسال نمودیم) تا مردم پس از آمدن فرستادگان، حُجّتی در برابر اللّه نداشته باشند و اللّه شوکتمندِ حکیم است ۱۶۵ لیکن اللّه گواهی می دهد بدآنچه به سوی تو (ای محمّد) آن (قرآن) را به دانش خود نازل نمود و فرشتگان گواهی می دهند و اللّه در مقام گواهی کافی است ۱۶۶ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند و (مردم را) از راه اللّه بازداشتند به درستی به گُمراهی دوری اُفتاده اند ۱۶۷ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند و ستم کردند این گونه نیست که اللّه ایشان را بیامرزد و نه به راهی هدایتشان کند ۱۶۸ مگر به راه جهنم که در آن همیشه جاودان هستند و همانا این بر اللّه آسان است ۱۶۹ ای مردم به درستی به سوی شما فرستاده ای به حقّ از جانب پروردگارتان ارسال شد پس ایمان آورید که آن برای شما بهتر است و اگر کُفر ورزید پس همانا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ اللّه است و اللّه دانای حکیم است ۱۷۰

يَـٰٓأَهۡـلَ ٱلۡـكِـتَـٰبِ لَا تَـغۡـلُـواْ فِي دِيـنِـكُـمۡ وَلَا تَـقُـولُـواْ عَلَى
ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَـقَّۚ إِنَّـمَـا ٱلۡمَسِـيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَـرۡيَـمَ رَسُـولُ ٱللَّهِ
وَكَلِـمَـتُـهُۥٓ أَلۡـقَىٰـهَـآ إِلَىٰ مَـرۡيَـمَ وَرُوحٞ مِّـنۡـهُۖ فَـَٔامِـنُـواْ بِـٱللَّهِ
وَرُسُـلِـهِۦۖ وَلَا تَـقُـولُـواْ ثَـلَـٰثَـةٌۚ ٱنتَـهُـواْ خَـيۡرٗا لَّـكُـمۡۚ إِنَّـمَـا ٱللَّهُ
إِلَـٰـهٞ وَٰحِـدٞۖ سُـبۡحَـٰنَـهُۥٓ أَن يَـكُـونَ لَهُۥ وَلَدٞ لَّهُۥ مَـا فِي ٱلسَّـمَـٰوَٰتِ
وَمَـا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَـفَىٰ بِـٱللَّهِ وَكِـيـلٗا ﴿١٧١﴾ لَّـن يَسۡـتَـنـكِـفَ
ٱلۡمَسِـيحُ أَن يَـكُـونَ عَـبۡـدٗا لِّلَّهِ وَلَا ٱلۡـمَـلَـٰٓئِـكَـةُ ٱلۡـمُـقَـرَّبُـونَۚ
وَمَـن يَسۡـتَـنـكِـفۡ عَـنۡ عِـبَـادَتِـهِۦ وَيَسۡـتَـكۡـبِرۡ فَسَـيَـحۡشُـرُهُـمۡ
إِلَيۡـهِ جَمِـيـعٗـا ﴿١٧٢﴾ فَـأَمَّـا ٱلَّذِيـنَ ءَامَـنُـواْ وَعَـمِـلُـواْ ٱلصَّـٰـلِـحَـٰتِ
فَـيُـوَفِّـيـهِـمۡ أُجُـورَهُـمۡ وَيَـزِيـدُهُـم مِّـن فَضۡـلِـهِۦۖ وَأَمَّـا ٱلَّذِيـنَ
ٱسۡـتَـنـكَـفُـواْ وَٱسۡـتَـكۡـبَرُواْ فَـيُـعَـذِّبُـهُـمۡ عَـذَابًـا أَلِـيـمٗـا وَلَا
يَجِـدُونَ لَـهُـم مِّـن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٗـا وَلَا نَصِـيرٗا ﴿١٧٣﴾ يَـٰٓأَيُّـهَـا ٱلنَّـاسُ
قَـدۡ جَـآءَكُـم بُـرۡهَـٰنٞ مِّـن رَّبِّـكُـمۡ وَأَنـزَلۡـنَـآ إِلَيۡـكُـمۡ نُـورٗا مُّـبِـيـنٗـا
﴿١٧٤﴾ فَـأَمَّـا ٱلَّذِينَ ءَامَـنُـواْ بِـٱللَّهِ وَٱعۡـتَـصَـمُـواْ بِـهِۦ فَسَـيُـدۡخِـلُـهُـمۡ فِي
رَحۡمَةٖ مِّنۡهُ وَفَضۡلٖ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَيۡهِ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ﴿١٧٥﴾

ای اهل کتاب دربارهٔ دین خود غُلوّ (گزافه گویی) نکنید و دربارهٔ اللّه جز به حقّ نگویید، جز این نیست که مسیح پسر مریم فرستاده اللّه و فرمانی است که آن را به سوی مریم افکنده و روحی از جانب اوست پس به اللّه و فرستاده اش ایمان آورید و نگویید سه تا است (اندیشهٔ کافرانه تثلیث)، بس کنید برای شما بهتر است، جز این نیست که اللّه صاحب قدرتی یکتاست، (اللّه) پاک و مُنزه است که برای او فرزندی باشد و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است برای اوست، و اللّه در مقام وکالت کافی است ۱۷۱ هرگز مسیح و نه فرشتگان مُقرّب (نزدیک) سرپیچی نکنند که بنده ای برای اللّه باشند و آنکس که از عبادت او (اللّه) سرپیچی کند و کِبر ورزد پس به زودی همه آنان را به سوی خود گِرد آورد ۱۷۲ پس آنان که ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند پس (حق و) حقوقشان را به تمام می دهیم و از بخشش خویش بر ایشان بیفزاییم و آنان که سرپیچی کردند و کِبر ورزیدند پس ایشان را عذاب کند، عذابی دردناک و در برابر اللّه برای خویش سرپرست و یاوری نیابند ۱۷۳ ای مردم به راستی برای شما دلیلی روشن از سوی پروردگارتان آمده است و به سوی شما نوری آشکار فرو فرستادیم ۱۷۴ اما کسانی که به اللّه ایمان آوردند و به او چنگ زدند، آنان را به رحمتی از سوی خود و بخشش خویش وارد خواهد کرد و آنان را به راهی راست به سوی خود هدایت خواهد نمود ۱۷۵

يَسْـــتَفْتُونَـكَ قُـلِ ٱللَّهُ يُـفْتِيـكُـمْ فِى ٱلْـكَـلَـٰـلَـةِ ۚ إِنِ ٱمْـرُؤٌا۟ هَـلَـكَ
لَـيْـسَ لَهُۥ وَلَدٌ وَلَهُۥٓ أُخْـتٌ فَـلَـهَـا نِصْـــفُ مَـا تَـرَكَ ۚ وَهُـوَ يَـرِثُـهَـآ إِن
لَّـمْ يَـكُـن لَّـهَـا وَلَدٌ ۚ فَـإِن كَانَـتَـا ٱثْـنَـتَيْنِ فَـلَـهُـمَـا ٱلثُّـلُـثَـانِ مِـمَّـا تَـرَكَ ۚ
وَإِن كَانُـوٓا۟ إِخْـوَةً رِّجَـالًا وَنِسَـــآءً فَـلِـلذَّكَـرِ مِـثْـلُ حَـظِّ ٱلْأُنـثَـيَـيْنِ ۗ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَـكُـمْ أَن تَضِلُّوا۟ ۗ وَٱللَّهُ بِـكُـلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ المَائِدَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَـٰٓـأَيُّـهَـا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَوْفُوا۟ بِـٱلْـعُقُودِ ۚ أُحِلَّـتْ لَـكُـم بَـهِـيـمَـةُ ٱلْأَنْـعَـٰـمِ
إِلَّا مَـا يُـتْـلَىٰ عَـلَـيْـكُـمْ غَـيْـرَ مُـحِـلِّى ٱلصَّـــيْـدِ وَأَنـتُـمْ حُـرُمٌ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ
يَحْـكُـمُ مَـا يُـرِيـدُ ﴿١﴾ يَـٰٓـأَيُّـهَـا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُحِلُّوا۟ شَـــعَـٰٓـئِـرَ ٱللَّهِ
وَلَا ٱلشَّـــهْـرَ ٱلْـحَـرَامَ وَلَا ٱلْـهَـدْىَ وَلَا ٱلْـقَـلَـٰٓـئِـدَ وَلَآٓ ءَآمِّـينَ ٱلْـبَـيْـتَ
ٱلْـحَـرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْـــلًا مِّن رَّبِّـهِمْ وَرِضْـــوَٰنًا ۚ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَـٱصْـــطَـادُوا۟ ۚ
وَلَا يَجْـرِمَنَّـكُـمْ شَـــنَـَٔانُ قَوْمٍ أَن صَـــدُّوكُـمْ عَنِ ٱلْمَسْـــجِـدِ ٱلْـحَـرَامِ أَن
تَـعْـتَـدُوا۟ ۘ وَتَـعَـاوَنُـوا۟ عَلَى ٱلْـبِـرِّ وَٱلتَّـقْـوَىٰ ۖ وَلَا تَـعَـاوَنُـوا۟ عَلَى ٱلْإِثْـمِ
وَٱلْعُدْوَٰنِ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢﴾

(ای محمّد) از تو (دربارهٔ ارث خواهران و برادران) فتوا می‌خواهند، (ای محمّد) بگو: اللّه در مورد کَلالَه (خواهر و برادر) فتوا می دهد، اگر مردی بمیرد و او را فرزندی نباشد و برای او خواهری باشد پس برای آن خواهر، نصف آنچه بجا گُذارده است و (اگر خواهری از دنیا برود، وارث او یک برادر باشد) او (تمام) ارث را از خواهر می برد، در صورتی که خواهر او (میّت) فرزندی نداشته باشد و اگر دو خواهر (از او) باقی باشند برای ایشان دو سوّم آنچه بجای گُذارده است و اگر برادران و خواهرانی باشند برای هر مردی معادل سهم دو زن است، اللّه برای شما مشخص می کند تا مبادا گُمراه شوید و اللّه بر همه چیز داناست ۱۷۶

سوره مائده - ۵

بنام اللّه بخشندهٔ مهربان

ای کسانیکه ایمان آورده اید به پیمان ها وفا کنید، برای شما دام های چهارپا حلال شده است جز آنچه (حکمش) بر شما خوانده می شود، در حالیکه شکار را نباید در حال اِحرام، حلال بشمارید همانا اللّه بدآنچه می خواهد حُکم می کند ۱ ای کسانیکه ایمان آورده اید، نشانه ها / آیین های الهی را حلال نکنید (حُرمت نهید)، و ماه حرام و قربانیهای بی نشان و نشان دار و (حُرمت) زائران بیت اللّه الحرام را نشکنید که از جانب پروردگارشان بخشش و خُشنودی می جویند و هنگامیکه از اِحرام خارج شدید پس شکار کنید و کینه گروهی که شما را از مسجدالحرام بازداشتند بر آن ندارد بر آنان ستم کنید و یکدیگر را بر نیکوکاری و پرهیزکاری کمک کنید و بر گناه و ستم همدیگر را کمک نکنید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا اللّه سخت کیفر است ۲

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةُ وَٱلدَّمُ وَلَحۡمُ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦ
وَٱلۡمُنۡخَنِقَةُ وَٱلۡمَوۡقُوذَةُ وَٱلۡمُتَرَدِّيَةُ وَٱلنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ
ٱلسَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيۡتُمۡ وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ وَأَن تَسۡتَقۡسِمُواْ
بِٱلۡأَزۡلَٰمِۚ ذَٰلِكُمۡ فِسۡقٌۗ ٱلۡيَوۡمَ يَئِسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمۡ فَلَا
تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِۚ ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ
نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي مَخۡمَصَةٍ
غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣ يَسۡـَٔلُونَكَ مَاذَآ
أُحِلَّ لَهُمۡۖ قُلۡ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ وَمَا عَلَّمۡتُم مِّنَ ٱلۡجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُۖ فَكُلُواْ مِمَّآ أَمۡسَكۡنَ عَلَيۡكُمۡ
وَٱذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهِۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٤
ٱلۡيَوۡمَ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُۖ وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حِلّٞ لَّكُمۡ
وَطَعَامُكُمۡ حِلّٞ لَّهُمۡۖ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ
مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ إِذَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
مُحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ أَخۡدَانٖۗ وَمَن يَكۡفُرۡ
بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٥

بر شما حرام شد مُردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر اللّٰه (منصوب شده به غیر اللّٰه) بر آن بُرده شود و (حیوان) خفه شده و آنچه با سنگ زده و پَرتاب شده و شاخ زده باشد و آنچه را حیوانات وحشی خورده باشند مگر آنچه را که خود ذبح کرده اید و آنچه نزد بُتها ذبح شود و آنچه با قرعه کشی تقسیم کنید، این نافرمانی است، امروز کسانیکه از دین شما کافر شدند نااُمید شدند پس از ایشان نترسید و از من بترسید، امروز برای شما آئین شما را به انجام رسانیدم و بر شما نعمتم را تمام کردم و برای شما اسلام (تسلیم شدن در برابر دستورات اللّٰه) را به عنوان آئین پسندیدم پس آنکس که در گُرسنگی بدون گرایش به گناهی ناچار شود پس همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۳ (ای محمّد) از تو می پرسند: چه چیز برای ایشان حلال شده است؟ (ای محمّد) بگو: برای شما پاکیزه ها حلال شده است و آنچه از سگهای شکاری آموزش داده اید در حالیکه آموزش دهنده آنها باشید بدآنچه اللّٰه به شما آموزش داد، از آنچه برای شما (سگهای شکاری) نگاه داشته اند را بُخورید و نام اللّٰه را بر آن یاد کنید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا اللّٰه در حسابرسی سریع است ۴ امروز برای شما پاکیزه ها حلال گردید و خوراک کسانیکه به ایشان کتاب داده شد برای شما حلال شد و خوراک شما بر آنها حلال گردید و زنان پاکدامن از مؤمنین و زنان پاکدامن از کسانیکه به ایشان از قبل کتاب داده شد (بر شما حلال اند) هنگامیکه (حق و) حقوقشان را بدهید در حالیکه پاکدامن باشید و نه خواستار روابط نامشروع و نه خواستار روابط پنهانی و آنکس که به ایمان خود کافر شد پس به درستی اعمال او تباه شده است و او در آخرت از (افرادِ) زیانکار است ۵

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ
وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ
وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِۚ وَإِن كُنتُمۡ جُنُبٗا فَٱطَّهَّرُواْۚ
وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ
ٱلۡغَآئِطِ أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدٗا
طَيِّبٗا فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُم مِّنۡهُۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ
لِيَجۡعَلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ حَرَجٖ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمۡ
وَلِيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٦
وَٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَمِيثَٰقَهُ ٱلَّذِي وَاثَقَكُم
بِهِۦٓ إِذۡ قُلۡتُمۡ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ
بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٧ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ
لِلَّهِ شُهَدَآءَ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ عَلَىٰٓ
أَلَّا تَعۡدِلُواْۚ ٱعۡدِلُواْ هُوَ أَقۡرَبُ لِلتَّقۡوَىٰۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ
ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ٨ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٞ ٩

ای کسانیکه ایمان آورده اید، هنگامی که به سوی نماز بر می خیزید پس صورت ها و دستهای خود را به سوی آرنجها بشویید (از نوک انگشتان تا آرنج) و سرهای خود را مسح کنید و پاهای خود را به سوی دو قاب پا بشویید (پاهای خود را همراه با قوزکهای آنها بشویید یا پاهای خود را مسح کنید) و اگر جُنب بودید خود را پاک سازید و اگر بیمار یا در سفری بودید یا یکی از شما را مدفوع بیرون آید یا با زنان رابطهٔ جنسی برقرار کردید پس (اگر) آب نیافتید پس قصد خاکی پاک کنید پس بر صورت ها و دستهای خود از آن بمالید، اللّٰه نمی خواهد که بر شما سخت بگیرد لیکن (می خواهد) تا شما را پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام گرداند تا شاید سپاسگزار باشید ۶ و نعمت اللّٰه به شما و پیمانش را که با شما بسته است را بیاد آورید هنگامیکه گفتید: شنیدیم و اطاعت کردیم و تقوای الهی پیشه سازید، همانا اللّٰه به درونِ سینه ها داناست ۷ ای کسانیکه ایمان آورده اید (افرادِ) قیام کننده برای اللّٰه و گواهانی به عدالت باشید و کِینه قومی شما را وا ندارد که به عدالت رفتار نکنید، عدالت کنید که آن به پرهیزکاری نزدیکتر است و تقوای الهی پیشه سازید، همانا اللّٰه بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۸ اللّٰه کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند وعده داده است، برای ایشان آمرزشی و مُزدی بزرگ است ۹

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ هَمَّ قَوۡمٌ أَن يَبۡسُطُوٓاْ إِلَيۡكُمۡ أَيۡدِيَهُمۡ فَكَفَّ أَيۡدِيَهُمۡ عَنكُمۡۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿١١﴾ ۞وَلَقَدۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ وَبَعَثۡنَا مِنۡهُمُ ٱثۡنَيۡ عَشَرَ نَقِيبٗاۖ وَقَالَ ٱللَّهُ إِنِّي مَعَكُمۡۖ لَئِنۡ أَقَمۡتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَيۡتُمُ ٱلزَّكَوٰةَ وَءَامَنتُم بِرُسُلِي وَعَزَّرۡتُمُوهُمۡ وَأَقۡرَضۡتُمُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ فَمَن كَفَرَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ مِنكُمۡ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقۡضِهِم مِّيثَٰقَهُمۡ لَعَنَّٰهُمۡ وَجَعَلۡنَا قُلُوبَهُمۡ قَٰسِيَةٗۖ يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ وَنَسُواْ حَظّٗا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٖ مِّنۡهُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا مِّنۡهُمۡۖ فَٱعۡفُ عَنۡهُمۡ وَٱصۡفَحۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٣﴾

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، نعمت اللّه را بر خود به یاد آورید، آن‌گاه که گروهی قصد داشتند دست به سوی شما دراز کنند، ولی اللّه دست آنان را از شما بازداشت. و تقوای الهی پیشه سازید؛ و مؤمنان باید تنها بر اللّه توکل کنند ۱۱ و مسلّماً اللّه از بنی اسرائیل پیمان گرفت و از ایشان دوازده سردار بر انگیختیم و اللّه فرمود: من با شما هستم اگر نماز را به پای داشتید و زکات را دادید و به فرستادگان من ایمان آوردید و ایشان را احترام گذاشتید و به اللّه وامی نیکو دادید قطعاً از شما گُناهانتان را پاک می کنم و شما را به باغهایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کنم پس آنکس از شما بعد از این کُفر ورزد پس به درستی راه درست را گُم کرده است ۱۲ پس به خاطرِ عهد شکنی ایشان آنها را لعنت کردیم و دلهایشان را سخت گردانیدیم، (ایشان) کلام (اللّه) را از جایگاهش تحریف می کردند و بخشی از آنچه را به آن یادآور شده بودند را فراموش کردند و (ای محمّد) زمانی نیست که بر خیانتی از آنان آگاه نشوی مگر عدهٔ کمی از آنان (که به تو ایمان آورده اند و خیانت پیشه نیستند) پس از ایشان گُذشت کن و چشم پوشی کن، همانا اللّه دوستدارِ (افرادِ) نیکوکار است ۱۳

وَمِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَهُمۡ فَنَسُواْ
حَظّٗا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦ فَأَغۡرَيۡنَا بَيۡنَهُمُ ٱلۡعَدَاوَةَ
وَٱلۡبَغۡضَآءَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَسَوۡفَ يُنَبِّئُهُمُ ٱللَّهُ
بِمَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ١٤ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ
جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ كَثِيرٗا مِّمَّا
كُنتُمۡ تُخۡفُونَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖۚ
قَدۡ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَٰبٞ مُّبِينٞ ١٥
يَهۡدِي بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ
وَيُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِهِۦ
وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٦ لَّقَدۡ كَفَرَ
ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَۚ
قُلۡ فَمَن يَمۡلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔا إِنۡ أَرَادَ أَن يُهۡلِكَ
ٱلۡمَسِيحَ ٱبۡنَ مَرۡيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ
جَمِيعٗاۗ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۚ
يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٧

و از کسانیکه گفتند: ما مسیحی هستیم از ایشان پیمان گرفتیم پس بخشی از آنچه به آن یادآوری شده بودند را فراموش کردند و میان آنان دشمنی و کِینه را تا روز قیامت بر انگیختیم و به زودی اللّٰه ایشان را بدآنچه می ساختند آگاهی می دهد ۱۴ ای اهل کتاب به درستی به سوی شما فرستاده ما آمد تا برای شما مشخص کند بسیاری از آنچه را که از کتاب پنهان می کردید و از بسیاری گُذشت کند، به درستی از جانب ما نور و کتابی آشکار آمد ۱۵ اللّٰه هر کس که بدنبال خُشنودی او باشد را بدان به راه‌های سلامت هدایت می کند و ایشان را به ارادهٔ او از تاریکیها به سوی نور بیرون می برد و ایشان را به راه راست هدایت می کند ۱۶ مسلّماً کُفر ورزیدند کسانیکه گفتند: همانا اللّٰه او مسیح پسر مریم است، (ای محمّد) بگو: چه کسی قدرتی بر اللّٰه دارد اگر (اللّٰه) بخواهد مسیح پسر مریم و مادرش و هر که در زمین است همه را هلاک کند؟ و برای اللّٰه است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، خلق می کند هر آنچه بخواهد و اللّٰه بر هر چیزی تواناست ۱۷

وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ وَٱلنَّصَٰرَىٰ نَحۡنُ أَبۡنَٰٓؤُاْ ٱللَّهِ وَأَحِبَّٰٓؤُهُۥۚ قُلۡ
فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمۖ بَلۡ أَنتُم بَشَرٞ مِّمَّنۡ خَلَقَۚ يَغۡفِرُ لِمَن
يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ وَلِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَمَا بَيۡنَهُمَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٨ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ
رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ عَلَىٰ فَتۡرَةٖ مِّنَ ٱلرُّسُلِ أَن تَقُولُواْ مَا جَآءَنَا
مِنۢ بَشِيرٖ وَلَا نَذِيرٖۖ فَقَدۡ جَآءَكُم بَشِيرٞ وَنَذِيرٞۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٩ وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ ٱذۡكُرُواْ
نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَعَلَ فِيكُمۡ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكٗا
وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمۡ يُؤۡتِ أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٠ يَٰقَوۡمِ ٱدۡخُلُواْ
ٱلۡأَرۡضَ ٱلۡمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِي كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمۡ وَلَا تَرۡتَدُّواْ
عَلَىٰٓ أَدۡبَارِكُمۡ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ ٢١ قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ
فِيهَا قَوۡمٗا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدۡخُلَهَا حَتَّىٰ يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا فَإِن
يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ٢٢ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ
أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمَا ٱدۡخُلُواْ عَلَيۡهِمُ ٱلۡبَابَ فَإِذَا دَخَلۡتُمُوهُ فَإِنَّكُمۡ
غَٰلِبُونَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٣

و یهودیان و مسیحیان گفتند: ما فرزندان اللّٰه و دوستان او هستیم، (ای محمّد) بگو: پس چرا شما را (اللّٰه) به خاطرِ گُناهانتان عذاب می کند بلکه شما بشری هستید از آنچه (اللّٰه) خلق کرد، هر که را بخواهد می آمرزد و هر که را بخواهد عذاب می کند و برای اللّٰه پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست و به سوی او بازگشت است ۱۸ ای اهل کتاب به درستی به سوی شما فرستاده ما بعد از فاصلهٔ زمانی با فرستادگان (پیشین) آمد تا که نگویید که ما را بشارت دهنده و هشدار دهنده ای نیامد پس به درستی به سوی شما بشارت دهنده و هشدار دهنده‌ای آمد و اللّٰه بر هر چیزی تواناست ۱۹ و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: ای قوم من نعمت اللّٰه بر شما را به یاد آورید هنگامیکه در میان شما پیامبران را قرار داد و شما را پادشاهانی قرار داد و به شما آنچه را بدان کسی از جهانیان را نداده بود ارزانی داشت ۲۰ ای قوم من به سرزمین مُقدسی که اللّٰه برای شما قرار داد وارد شوید و بر پُشت های خویش باز نگردید که زیانکار می‌گردید ۲۱ (قوم بنی اسرائیل) گفتند: همانا در آن گروهی زورمند هستند و هرگز ما در آن (سرزمین مُقدس) وارد نشویم تا از آن بیرون روند پس زمانیکه از آن بیرون آمدند پس همانا ما داخل آن سرزمین می شویم ۲۲ دو مرد از میان کسانی که از اللّٰه می‌ترسیدند و اللّٰه به آنان نعمت داده بود، گفتند: از دروازه بر آنان وارد شوید؛ پس هنگامی که از آن وارد شوید، شما پیروز خواهید بود؛ و اگر مؤمن هستید، بر اللّٰه توکل کنید ۲۳

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدۡخُلَهَآ أَبَدٗا مَّا دَامُواْ فِيهَا فَٱذۡهَبۡ
أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَٰتِلَآ إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ ٢٤ قَالَ رَبِّ إِنِّي
لَآ أَمۡلِكُ إِلَّا نَفۡسِي وَأَخِيۖ فَٱفۡرُقۡ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَ ٱلۡقَوۡمِ
ٱلۡفَٰسِقِينَ ٢٥ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيۡهِمۡ أَرۡبَعِينَ سَنَةٗۚ
يَتِيهُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ فَلَا تَأۡسَ عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡفَٰسِقِينَ
٢٦ ۞وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱبۡنَيۡ ءَادَمَ بِٱلۡحَقِّ إِذۡ قَرَّبَا قُرۡبَانٗا فَتُقُبِّلَ
مِنۡ أَحَدِهِمَا وَلَمۡ يُتَقَبَّلۡ مِنَ ٱلۡأٓخَرِ قَالَ لَأَقۡتُلَنَّكَۖ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلۡمُتَّقِينَ ٢٧ لَئِنۢ بَسَطتَ إِلَيَّ يَدَكَ
لِتَقۡتُلَنِي مَآ أَنَا۠ بِبَاسِطٖ يَدِيَ إِلَيۡكَ لِأَقۡتُلَكَۖ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ
رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٨ إِنِّيٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثۡمِي وَإِثۡمِكَ فَتَكُونَ
مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٩ فَطَوَّعَتۡ
لَهُۥ نَفۡسُهُۥ قَتۡلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصۡبَحَ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٣٠
فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابٗا يَبۡحَثُ فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيُرِيَهُۥ كَيۡفَ يُوَٰرِي
سَوۡءَةَ أَخِيهِۚ قَالَ يَٰوَيۡلَتَىٰٓ أَعَجَزۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِثۡلَ هَٰذَا
ٱلۡغُرَابِ فَأُوَٰرِيَ سَوۡءَةَ أَخِيۖ فَأَصۡبَحَ مِنَ ٱلنَّٰدِمِينَ ٣١

(قوم بنی اسرائیل) گفتند: ای موسی هرگز در آن داخل نشویم هیچگاه تا ایشان در آنجا هستند پس تو و پروردگارت بروید و (با آنها) نبرد کنید که ما در اینجا خواهیم نشست ۲۴ (موسی) گفت: پروردگارا، من جز بر خود و برادرم اختیار ندارم؛ پس میان ما و این قوم نافرمان جدایی بینداز ۲۵ (اللّٰه) فرمود: (ورود به سرزمین مُقدس) بر ایشان چهل سال حرام است، در زمین سرگردان می مانند پس (ای موسی) بر گروه نافرمان تأسف نخور ۲۶ و بر ایشان داستان فرزندان آدم را به حقّ به ایشان بخوان هنگامیکه قُربانی کردند، قُربانی از یکی از ایشان پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد، (قابیل) گفت: همانا تو را می کُشم؟ (هابیل) گفت: جز این نیست که اللّٰه (قُربانی را) از (افرادِ) پرهیزکار می پذیرد ۲۷ (هابیل گفت:) اگر دستت را به سوی من دراز کنی که مرا بُکشی، دستم را به سوی تو دراز نکنم تا تو را بُکشم، همانا من از اللّٰه پروردگار جهانیان می ترسم ۲۸ همانا من می خواهم که تو گناه من و گناه خویش را به دوش کشی تا از یاران آتش (جهنم) شوی و مُجازات ستمکاران این است ۲۹ پس برای او (قابیل) قتل برادرش آراسته شد پس او، (هابیل) را کُشت و از (افرادِ) زیانکار گردید ۳۰ پس اللّٰه کلاغی را بر انگیخت که در زمین جستجو می کرد تا به او نشان دهد که چگونه جسد برادر خویش را پنهان سازد، (قابیل) گفت: ای وای بر من آیا ناتوان شدم از آنکه مانند این کلاغ باشم تا جسد برادر خویش را پنهان سازم؟ پس از پشیمانان گردید ۳۱

مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ
نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِى ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحْيَا ٱلنَّاسَ
جَمِيعًا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُم بَعْدَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا
جَزَٰٓؤُا۟ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ فِى
ٱلْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓا۟ أَوْ يُصَلَّبُوٓا۟ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلَٰفٍ أَوْ يُنفَوْا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ ۚ ذَٰلِكَ
لَهُمْ خِزْىٌ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
﴿٣٣﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا۟ عَلَيْهِمْ ۖ فَٱعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟
ٱللَّهَ وَٱبْتَغُوٓا۟ إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ وَجَٰهِدُوا۟ فِى سَبِيلِهِۦ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْ أَنَّ لَهُم
مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لِيَفْتَدُوا۟ بِهِۦ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

برای این بر بنی اسرائیل مُقرّر داشتیم هر کس (صاحبِ) جانی را به غیر (صاحبِ) جانی یا فساد در زمین بُکشد پس مانند آن است که همه مردم را کُشته است و آنکس که او را زنده سازد گویا همه مردم را زنده ساخته است و مُسلّماً به سوی شما فرستادگان ما با نشانه ها آمدند پس همانا بسیاری از ایشان بعد از این (افرادِ) تجاوز کننده بودند ۳۲ جز این نیست مُجازات کسانیکه با الله و فرستاده اش جنگ می کنند و در زمین فساد می کنند آن است که کُشته شوند یا به دار آویخته شوند یا دستها و پاهای ایشان بر خلاف بُریده شود یا از آن سرزمین تبعید گردند، این (مُجازات) برای ایشان خواری در دنیا است و برای ایشان در آخرت عذابی بزرگ است ۳۳ مگر کسانیکه توبه کردند قبل از آنکه دست شما به ایشان برسد پس بدانید که الله آمرزندهٔ مهربان است ۳۴ ای کسانیکه ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید و به سوی او (الله) وسیله‌ای بجویید و در راه او (به وسیلهٔ اجرای دستورات الهی) کوشش کنید تا شاید رستگار شوید ۳۵ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند اگر برای ایشان هر آنچه در زمین است همگی و مانند آن را (نیز) با آن (داشته باشد) تا خود را از عذاب روز قیامت جایگزین دهند از ایشان قبول نگردد و برای ایشان عذابی دردناک است ۳۶

يُرِيدُونَ أَن يَخۡرُجُواْ مِنَ ٱلنَّارِ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنۡهَاۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّقِيمٞ ٣٧
وَٱلسَّارِقُ وَٱلسَّارِقَةُ فَٱقۡطَعُوٓاْ أَيۡدِيَهُمَا جَزَآءَۢ بِمَا كَسَبَا نَكَٰلٗا مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٣٨ فَمَن تَابَ مِنۢ بَعۡدِ ظُلۡمِهِۦ وَأَصۡلَحَ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَتُوبُ عَلَيۡهِۚ
إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ٣٩ أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٤٠ ۞يَٰٓأَيُّهَا
ٱلرَّسُولُ لَا يَحۡزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡكُفۡرِ مِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا
بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَلَمۡ تُؤۡمِن قُلُوبُهُمۡۛ وَمِنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْۛ سَمَّٰعُونَ لِلۡكَذِبِ سَمَّٰعُونَ
لِقَوۡمٍ ءَاخَرِينَ لَمۡ يَأۡتُوكَۖ يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ مِنۢ بَعۡدِ مَوَاضِعِهِۦۖ يَقُولُونَ إِنۡ
أُوتِيتُمۡ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمۡ تُؤۡتَوۡهُ فَٱحۡذَرُواْۚ وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ فِتۡنَتَهُۥ فَلَن
تَمۡلِكَ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۚ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَمۡ يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمۡۚ لَهُمۡ
فِي ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٤١

مـی خواهنـد از آتـش (جهـنم) خـارج شـوند و ایشـان از آن خـارج نخواهنـد شـد و ایشـان را عـذابی همیشـگی اسـت ۳۷ و مـرد دزد و زن دزد را پـس تـوان/ اختیـارات آن دو را از آنـان بازگیریـد/ سـلب کنیـد، کیفـری در برابـر آنچـه آن دو مرتکـب شـده انـد (مُجـازات متناسـب بـا عمـل دزدی)، عبرتـی از جانـب الله اسـت و الله شـوکتمندِ حکـیم اسـت ۳۸ پـس آنکـس کـه بعـد از سـتمش توبـه کـرد و اصـلاح نمـود (سـرقت را جبـران کـرد، مـال دزدی را بـه مالباختـه عـودت نمـود) پـس همانـا الله توبـه او را می‌پـذیرد، همانـا الله آمرزنـدهٔ مهربـان اسـت ۳۹ آیـا نمـی دانیـد کـه بـرای الله پادشـاهی آسـمانها و زمـین اسـت، هـر کـس را بخواهـد عـذاب مـی کنـد و هـر کـس را کـه بخواهـد مـی آمـرزد و الله بـر همـه چیـز تواناسـت ۴۰ ای فرسـتاده، کسـانی کـه در کُفـر شـتاب مـی کننـد، تـو را انـدوهگین نسـازند؛ از میـان کسـانی کـه بـا دهـان هایشـان گفتنـد: ایمـان آوردیـم، در حـالی کـه دل هایشـان ایمـان نیـاورده بـود، و نیـز از میـان یهودیـان. آنـان بسـیار بـه سـخنان دروغ گـوش مـی سـپارند و بـرای گروهـی دیگـر کـه نـزد تـو نیامـده انـد، گـوش بـه فرمـان انـد. آنـان کلمـات را پـس از آنکـه در جایگـاه هـای خـود قـرار گرفتـه انـد، تحریـف مـی کننـد. مـی گوینـد: اگـر ایـن حکـم بـه شـما داده شـد، آن را بپذیریـد؛ و اگـر بـه شـما داده نشـد، برحـذر باشـید. و هـر کـس را کـه الله بخواهـد بـه فتنـه گرفتـار کنـد، تـو در برابـر الله هـیچ اختیـاری بـرای او نـداری. آنـان کسـانی هسـتند کـه الله نخواسـته اسـت دل هایشـان را پـاک گردانـد. بـرای آنـان در دنیـا خـواری و در آخـرت عـذابی بـزرگ اسـت ٤١

سَمَّٰعُونَ لِلۡكَذِبِ أَكَّٰلُونَ لِلسُّحۡتِۚ فَإِن جَآءُوكَ
فَٱحۡكُم بَيۡنَهُمۡ أَوۡ أَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡۖ وَإِن تُعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ فَلَن
يَضُرُّوكَ شَيۡـٔٗاۖ وَإِنۡ حَكَمۡتَ فَٱحۡكُم بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِۚ
إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ٤٢ وَكَيۡفَ يُحَكِّمُونَكَ
وَعِندَهُمُ ٱلتَّوۡرَىٰةُ فِيهَا حُكۡمُ ٱللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوۡنَ مِنۢ بَعۡدِ
ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٤٣ إِنَّآ أَنزَلۡنَا ٱلتَّوۡرَىٰةَ
فِيهَا هُدٗى وَنُورٞۚ يَحۡكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسۡلَمُواْ
لِلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ بِمَا ٱسۡتُحۡفِظُواْ مِن
كِتَٰبِ ٱللَّهِ وَكَانُواْ عَلَيۡهِ شُهَدَآءَۚ فَلَا تَخۡشَوُاْ ٱلنَّاسَ
وَٱخۡشَوۡنِ وَلَا تَشۡتَرُواْ بِـَٔايَٰتِي ثَمَنٗا قَلِيلٗاۚ وَمَن لَّمۡ يَحۡكُم
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ٤٤ وَكَتَبۡنَا
عَلَيۡهِمۡ فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفۡسَ بِٱلنَّفۡسِ وَٱلۡعَيۡنَ بِٱلۡعَيۡنِ وَٱلۡأَنفَ
بِٱلۡأَنفِ وَٱلۡأُذُنَ بِٱلۡأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَٱلۡجُرُوحَ
قِصَاصٞۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ فَهُوَ كَفَّارَةٞ لَّهُۥۚ وَمَن
لَّمۡ يَحۡكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٤٥

شنوندهٔ دروغ هستند، خورندهٔ رشوه اند پس اگر به سوی تو آمدند پس میان ایشان حُکم کن یا از ایشان رویگردان و اگر از ایشان رویگردانی پس هرگز آسیبی به تو نخواهند رسانید و اگر داوری می کنی پس میان ایشان به عدالت حُکم کن، همانا الله (افرادِ) دادگر را دوست دارد ۴۲ و چگونه تو را (ای محمّد) به داوری می‌گیرند در حالیکه نزد ایشان تورات است که در آن حُکم الله است سپس بعد از آن (مراجعه به تورات) پُشت می کنند و آنان مؤمنان نیستند ۴۳ همانا ما تورات را نازل کردیم؛ در آن هدایت و نوری است. پیامبرانی که تسلیم (الله) بودند، برای کسانی که یهودی بودند، و نیز پرورش یافتگان (دینی) و خُبرگان (دینی)، به وسیله آن (تورات) حکم می کردند، به سبب آنچه از کتاب الله به آنان سپرده شده بود که حفظ و نگهداری کنند، و بر آن گواه بودند. پس از مردم نترسید و از من بترسید؛ و آیات مرا به بهای ناچیز نفروشید. و هر کس به آنچه الله نازل کرده حکم نکند، پس آنان همان کافران اند ۴۴ و بر ایشان در آن (تورات) مُقرّر کردیم که جان در برابر جان و چشم در برابر چشم و بینی برابر بینی و گوش برابر گوش و دندان در برابر دندان و زخم‌ها نیز قصاص دارند. پس هر کس از آن (حقّ قصاص) بُگذرد و آن را ببخشد، پس آن (گُذشت) قطعاً کفارهٔ (گناهان) او خواهد بود و آنکس که بدآنچه الله نازل کرده است حُکم نکند پس آنان ستمگران هستند ۴۵

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ ٱلْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ
ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ
وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ
عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ
وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ
فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۖ فَٱسْتَبِقُوا۟ ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ ٱحْكُم بَيْنَهُم
بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ وَٱحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنۢ
بَعْضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
ٱلْجَٰهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

و به دنبال ایشان عیسی پسر مریم را فرستادیم کسی که تصدیق کنندهٔ آنچه پیش روی او از تورات است و به او انجیل را دادیم که هدایت و نوری و تصدیق کنندهٔ آنچه پیش روی او از تورات است و هدایت و پندی برای (افرادِ) پرهیزکار است ۴۶ و باید اهل انجیل بدآنچه الله در آن نازل کرده است حُکم کنند و هر کس بدآنچه الله نازل کرده حُکم نکند پس ایشان نافرمان هستند ۴۷ و ما این کتاب (قرآن) را به حقّ به سوی تو نازل کردیم در حالی که تصدیق کننده کتابهای پیشین و نگهبان (مراقبت کننده/ ناظر و مسلّط) بر آنهاست پس میان ایشان حُکم کن بدآنچه الله نازل کرد و در برابر آنچه به سوی تو از حقّ آمد از هواهای نفسانی ایشان پیروی نکن، برای هر کدام از شما شریعت و روشی است، اگر الله می خواست شما را یک اُمّت قرار می‌داد و لیکن (الله) خواست تا شما را آزمایش کند در آنچه به شما ارزانی داشته است (کتابهای الهی) پس به سوی کارهای خیر بشتابید، به سوی الله بازگشت همه شماست پس شما را بدآنچه در آن اختلاف می‌کردید آگاهی می دهد ۴۸ و آنکه (ای محمّد) میان ایشان بدآنچه الله نازل کرد حُکم کن و از هواهای نفسانی ایشان پیروی نکن و از ایشان بترس که مبادا تو را از بعضی از آنچه الله به سوی تو نازل کرده است فریب بدهند پس اگر به آن پُشت کردند بدان که جز این نیست که الله می خواهد ایشان را به پاره‌ای از گناهانشان گرفتار کند و همانا بسیاری از مردم نافرمان هستند ۴۹ آیا حُکم جاهلیت را می جویند؟ و چه کسی نیکوتر از الله در حُکم (دادن) برای گروهی که یقین دارند ۵۰

۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلنَّصَـٰرَىٰٓ أَوۡلِيَآءَۘ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ فَإِنَّهُۥ مِنۡهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ يُسَـٰرِعُونَ فِيهِمۡ يَقُولُونَ نَخۡشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٞۚ فَعَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَ بِٱلۡفَتۡحِ أَوۡ أَمۡرٖ مِّنۡ عِندِهِۦ فَيُصۡبِحُواْ عَلَىٰ مَآ أَسَرُّواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ نَٰدِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَهَـٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَـٰنِهِمۡ إِنَّهُمۡ لَمَعَكُمۡۚ حَبِطَتۡ أَعۡمَـٰلُهُمۡ فَأَصۡبَحُواْ خَـٰسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرۡتَدَّ مِنكُمۡ عَن دِينِهِۦ فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلۡكَـٰفِرِينَ يُجَـٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوۡمَةَ لَآئِمٖۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُمۡ رَٰكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَن يَتَوَلَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَإِنَّ حِزۡبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡغَـٰلِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَكُمۡ هُزُوٗا وَلَعِبٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَـٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَٱلۡكُفَّارَ أَوۡلِيَآءَۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٥٧﴾

ای کسانیکه ایمان آورده اید یهود و مسیحیان را پشتیبان خویش نگیرید، بعضی از ایشان پشتیبان بعضی دیگر هستند و هر کس ایشان را به پشتیبانی گیرد از آنان است، همانا الله گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۵۱ پس (ای محمّد) کسانی را که در دل‌هایشان بیماری است می‌بینی که در میان آنان می‌شتابند و می‌گویند: می‌ترسیم حادثه‌ای به ما برسد. اما اُمید است الله پیروزی یا فرمانی از جانب خود بیاورد، آنگاه آنان از آنچه در دل پنهان می‌داشتند، پشیمان شوند ۵۲ و کسانی که ایمان آورده‌اند، می‌گویند: آیا اینان همان کسانی هستند که با سوگندهای سخت خود به الله سوگند می‌خوردند که با شما هستند؟ اعمالشان تباه شد و زیانکار گشتند ۵۳ ای کسانیکه ایمان آورده اید هر کس از شما از دین خود مُرتد شود (از دین اسلام باز گردد) به زودی الله گروهی را بیاورد که آنها را دوست دارد و آنها هم او را دوست دارند در برابر مؤمنان فروتن هستند، در برابر کافران عزّتمند هستند، در راه الله کوشش می کنند و از سرزنش (افرادِ) سرزنش کننده نمی ترسند، این بخشش الله است آن را به هر کس که بخواهد می دهد و الله وسعت بخش داناست ۵۴ جز این نیست که پشتیبان شما الله و فرستاده اش و کسانیکه ایمان آوردند، کسانیکه نماز را به پای می دارند و زکات را می دهند و ایشان (در برابر الله) متواضع هستند ۵۵ و هر کس الله و فرستاده اش را و کسانیکه ایمان آورده اند را پُشتیبانی کند پس همانا طرفداران الله ایشان چیره هستند ۵۶ ای کسانیکه ایمان آورده اید، آنان که دین شما را به مسخره و بازیچه می گیرند از آنانکه کتاب پیش از شما داده شدند و کافران را پشتیبان قرار ندهید و تقوای الهی پیشه سازید، اگر از مؤمنان هستید ۵۷

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ ٱتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا
بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٥٩﴾
قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ ٱللَّهِ ۚ مَن لَّعَنَهُ ٱللَّهُ وَغَضِبَ
عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ ٱلْقِرَدَةَ وَٱلْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ ٱلطَّٰغُوتَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ شَرٌّ
مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَآءُوكُمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَقَد
دَّخَلُوا۟ بِٱلْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا۟ بِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا۟ يَكْتُمُونَ
﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَأَكْلِهِمُ
ٱلسُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَىٰهُمُ ٱلرَّبَّٰنِيُّونَ
وَٱلْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ ٱلْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ ٱلسُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟
يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ يَدُ ٱللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا۟
بِمَا قَالُوا۟ ۘ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ
وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ كُلَّمَآ أَوْقَدُوا۟ نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا
ٱللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

و هنگامی که بانگ برای نماز بر آرید آن را مسخره و بازیچه (سرگرمی) می گیرند، این بدان سبب است که آنان گروهی هستند که تعقّل نمی کنند ۵۸ (ای محمّد) بگو: ای اهل کتاب، آیا از ما انتقام می گیرید به خاطر آنکه به اللّه و آنچه بر ما و آنچه پیش از ما نازل شده است ایمان آورده ایم؟ و اینکه بسیاری از ایشان نافرمان هستند ۵۹ (ای محمّد) بگو: آیا شما را به بدتر از این در مُجازات از جانبِ اللّه آگاهی دهم؟ که هر کس را اللّه لعنت کند و خشم بر او بگیرد، (اللّه) ایشان را از آوارگان و خوارشدگان و سر سپرده طاغوت (استبداد) قرار خواهد داد، آنان در جایگاه بدترین هستند و از راه راست گُمراه ترین هستند ۶۰ و هر گاه به سوی شما می‌آیند، می‌گویند: ایمان آوردیم در حالیکه با حقّ پوشی وارد شدند و با آن بیرون رفتند و اللّه بدآنچه پنهان می‌کنند داناست ۶۱ و بسیاری از ایشان را می بینید که بر همدیگر در شتافتن به سوی گناه و دشمنی و خوردن رشوه پیشی می گیرند، چه زشت است آنچه انجام می‌دادند ۶۲ چرا ایشان را (افرادِ) پرورش یافته (دینی) و خُبرگان (دینی) از گفتار گناه آلودشان و رشوه خواری ایشان منع نمی کنند؟ چه زشت است آنچه فراهم می ساختند ۶۳ و یهود گفتند: دست اللّه به زنجیر بسته باد، به زنجیر بسته باد دستهای ایشان، لعنت بر آنان به سبب آنچه گفته اند بلکه دستهای او (اللّه) باز است هر آنگونه که بخواهد، می بخشد و بسیاری را بدآنچه به سوی تو (ای محمّد) از جانبِ پروردگارت نازل شد سرکشی و کُفر می افزاید و میان ایشان دشمنی و کینه را تا روز قیامت افکندیم، هر گاه آتشی را برای جنگ بیفروزند اللّه آن را فرو می نشاند و در زمین به فساد می کوشند و اللّه مُفسدان را دوست ندارد ۶۴

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَٰهُمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا۟
ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا۟
مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ
بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَتَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ
ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ حَتَّىٰ
تُقِيمُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۗ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا ۖ
فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ
هَادُوا۟ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ
وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا
مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌۢ
بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا۟ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

و هر آینه اگر اهل کتاب ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند از ایشان گناهان ایشان را پاک می کردیم و ایشان را به باغهای پُر نعمت داخل می کردیم ۶۵ و اگر تورات و انجیل را به پا می داشتند و آنچه به سوی ایشان از جانبِ پروردگارشان نازل شده است همانا از بالای سر و از زیر پاهای خود (نعمت های الهی را) می خوردند، از ایشان گروهی هدایت یافته اند و بسیاری از ایشان زشت است بدآنچه انجام می دهند ۶۶ ای فرستاده (محمّد) ابلاغ کن آنچه بر تو از جانبِ پروردگارت نازل شد و اگر این کار را نکنی (و با یهودیان و مسیحیان مُدارا کنی) پیام او را ابلاغ نکرده‌ای و اللّه تو را از آسیب مردم حفظ می کند، همانا اللّه قوم کافران را هدایت نمی کند ۶۷ (ای محمّد) بگو: ای اهل کتاب بر چیزی نیستید تا تورات و انجیل و آنچه از جانب پروردگارتان بر شما نازل شده را به پا دارید و قطعاً بسیاری از ایشان را سرکشی و کُفر بیفزاید بدآنچه بر تو از جانبِ پروردگارت نازل شده است پس بر گروه کافران اندوهگین مباش ۶۸ همانا کسانیکه ایمان آوردند و آنها که یهودی شدند و صابئان (پیروان توحید) و مسیحیان و هر کس به اللّه و روز آخرت ایمان آورد و اعمال شایسته انجام دهد بیمی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۶۹ مسلّماً از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم و به سوی آنان فرستادگانی را ارسال کردیم هر گاه به ایشان فرستاده ای آمد بدآنچه دلهای ایشان هوس نمی‌کرد، گروهی را دروغ می‌شُمردند و گروهی را می کُشتند ۷۰

وَحَسِبُوٓاْ أَلَّا تَكُونَ فِتۡنَةٞ فَعَمُواْ وَصَمُّواْ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ ثُمَّ
عَمُواْ وَصَمُّواْ كَثِيرٞ مِّنۡهُمۡۚ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٧١
لَقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَۖ وَقَالَ ٱلۡمَسِيحُ
يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمۡۖ إِنَّهُۥ مَن يُشۡرِكۡ
بِٱللَّهِ فَقَدۡ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ ٱلۡجَنَّةَ وَمَأۡوَىٰهُ ٱلنَّارُۖ وَمَا
لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ ٧٢ لَّقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ
ثَالِثُ ثَلَٰثَةٖۘ وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۚ وَإِن لَّمۡ يَنتَهُواْ
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٣
أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسۡتَغۡفِرُونَهُۥۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧٤
مَّا ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَ إِلَّا رَسُولٞ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِ ٱلرُّسُلُۖ وَأُمُّهُۥ
صِدِّيقَةٞۖ كَانَا يَأۡكُلَانِ ٱلطَّعَامَۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ
ثُمَّ ٱنظُرۡ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٧٥ قُلۡ أَتَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا
يَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗاۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٧٦ قُلۡ
يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓاْ أَهۡوَآءَ
قَوۡمٖ قَدۡ ضَلُّواْ مِن قَبۡلُ وَأَضَلُّواْ كَثِيرٗا وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ٧٧

و پنداشتند که فتنه ای (آشوبگری دینی) نخواهد بود پس کور شدند و کر شدند پس الله توبه ایشان را پذیرفت سپس بسیاری از ایشان کور شدند و کر شدند و الله بیناست بدآنچه انجام می دادند ۷۱ مسلّماً کسانیکه گفتند: همانا الله مسیح پسر مریم است کافر شدند و مسیح گفت: ای بنی اسرائیل، الله پروردگار من و پروردگار شما را عبادت کنید، همانا کسی که به الله شرک ورزد الله باغ (بهشت) را بر او حرام کرده است و جایگاه او آتش است و ستمکاران را یارانی نیست ۷۲ مسلّماً کسانیکه گفتند: همانا الله سوّمین سه تا است (تثلیت) کافر شدند و در حالیکه صاحب قدرتی جز الله یکتا نیست و اگر از آنچه می گویند دست بر ندارند قطعاً به کسانیکه از ایشان کُفر ورزیدند عذابی دردناک خواهد رسید ۷۳ چرا به سوی الله توبه نمی کنند و آمرزش نمی خواهند و الله آمرزندهٔ مهربان است ۷۴ مسیح پسر مریم جز فرستاده ای که پیش از (او) فرستادگانی آمده اند، نیست و مادرش زنی راستگو بود و خوراک می خوردند، (ای محمّد) نگاه کن که چگونه بر ایشان آیات را مشخص می کنیم سپس نگاه کن که چگونه (از حقّ) دور می شوند ۷۵ (ای محمّد) بگو: آیا جز الله را عبادت می کنید آنچه را که برای شما زیان و سودی ندارد؟ و الله شنوای داناست ۷۶ (ای محمّد) بگو: ای اهل کتاب در دین خود به ناحقّ غُلوّ (گزافه گویی) نکنید و هواهای نفسانی گروهی را پیروی نکنید که از پیش گُمراه شدند و بسیاری را گُمراه کردند و از راه راست مُنحرف شدند ۷۷

لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ
دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَواْ وَّكَانُواْ
يَعۡتَدُونَ ٧٨ كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوۡنَ عَن مُّنكَرٖ فَعَلُوهُۚ
لَبِئۡسَ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ٧٩ تَرَىٰ كَثِيرٗا مِّنۡهُمۡ
يَتَوَلَّوۡنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ لَبِئۡسَ مَا قَدَّمَتۡ لَهُمۡ
أَنفُسُهُمۡ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَفِي ٱلۡعَذَابِ هُمۡ
خَٰلِدُونَ ٨٠ وَلَوۡ كَانُواْ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِيِّ وَمَآ
أُنزِلَ إِلَيۡهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمۡ أَوۡلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرٗا
مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ٨١ ۞لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةٗ
لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلۡيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۖ وَلَتَجِدَنَّ
أَقۡرَبَهُم مَّوَدَّةٗ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنۡهُمۡ قِسِّيسِينَ وَرُهۡبَانٗا وَأَنَّهُمۡ
لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ ٨٢ وَإِذَا سَمِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَى
ٱلرَّسُولِ تَرَىٰٓ أَعۡيُنَهُمۡ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمۡعِ مِمَّا عَرَفُواْ
مِنَ ٱلۡحَقِّۖ يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱكۡتُبۡنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٨٣

بر زبان داوود و عیسی پسر مریم کسانیکه از بنی اسرائیل کافر شدند و نافرمانی کردند و تجاوزکار بودند مورد لعنت قرار گرفتند ۷۸ یکدیگر را از کار زشتی که انجام می دادند نهی نمی‌کردند، چه زشت است آنچه انجام می‌دادند ۷۹ بسیاری از ایشان را می بینی که دوستی می کنند با آنان که کُفر ورزیدند، چه زشت است آنچه نفسهای ایشان پیش فرستاده است، اللّٰه بر ایشان خشم گرفت و ایشان در عذاب (جهنم) جاودان هستند ۸۰ و اگر به اللّٰه و پیامبر و آنچه بر او نازل شده ایمان داشتند، آنان را به دوستی نمی‌گرفتند؛ ولی بسیاری از آنان نافرمان‌اند ۸۱ قطعاً سرسخت ترین مردم در دشمنی با کسانیکه ایمان آوردند یهود و آنان که مُشرک شدند را پیدا می کنی و قطعاً نزدیک‌ترین مردم در دوستی با کسانیکه ایمان آوردند آنانی هستند که می‌گویند: ما (پیروان عیسی) ناصری هستیم را پیدا می کنی، این بدان علّت است که عدّه‌ای از ایشان کشیشان و روحانیونی (حق جو) هستند و آنکه ایشان کِبر نمی ورزند ۸۲ و هنگامیکه آنچه را بر فرستاده (محمّد) نازل شده است را بشنوند، می بینی چشمهای ایشان از اشک پُر می شود به خاطر آنچه از حقّ شناخته اند و می گویند: پروردگارا ایمان آوردیم پس ما را با گواهان بنویس ۸۳

وَمَا لَنَا لَا نُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ ٱلۡحَقِّ وَنَطۡمَعُ أَن يُدۡخِلَنَا
رَبُّنَا مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلصَّٰلِحِينَ ٨٤ فَأَثَٰبَهُمُ ٱللَّهُ بِمَا قَالُواْ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٨٥ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ
أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ٨٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُحَرِّمُواْ
طَيِّبَٰتِ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكُمۡ وَلَا تَعۡتَدُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ
ٱلۡمُعۡتَدِينَ ٨٧ وَكُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلٗا طَيِّبٗاۚ
وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤۡمِنُونَ ٨٨ لَا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ
بِٱللَّغۡوِ فِيٓ أَيۡمَٰنِكُمۡ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدتُّمُ ٱلۡأَيۡمَٰنَۖ
فَكَفَّٰرَتُهُۥٓ إِطۡعَامُ عَشَرَةِ مَسَٰكِينَ مِنۡ أَوۡسَطِ مَا تُطۡعِمُونَ
أَهۡلِيكُمۡ أَوۡ كِسۡوَتُهُمۡ أَوۡ تَحۡرِيرُ رَقَبَةٖۖ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ
ثَلَٰثَةِ أَيَّامٖۚ ذَٰلِكَ كَفَّٰرَةُ أَيۡمَٰنِكُمۡ إِذَا حَلَفۡتُمۡۚ وَٱحۡفَظُوٓاْ
أَيۡمَٰنَكُمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٨٩
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡخَمۡرُ وَٱلۡمَيۡسِرُ وَٱلۡأَنصَابُ وَٱلۡأَزۡلَٰمُ
رِجۡسٞ مِّنۡ عَمَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَٱجۡتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٩٠

(ایشان می گویند:) و ما را چه شود که به اللّه ایمان نیاوریم و آنچه بسوی ما از (آیات) حقّ آمد و طمع داریم که پروردگار ما را با گروه شایستگان (در بهشت) وارد کند ۸۴ پس اللّه به ایشان به پاس آنچه گفتند باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست را پاداش داد، در آن (بهشت) جاودان هستند و این پاداش (افرادِ) نیکوکار است ۸۵ و کسانیکه کُفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شُمردند، آنان یاران دوزخند ۸۶ ای کسانیکه ایمان آورده اید، پاکیزه ها را حرام نکنید که اللّه برای شما حلال کرده است و تجاوز نکنید، همانا اللّه (افرادِ) تجاوز کننده را دوست ندارد ۸۷ و از آنچه اللّه شما را روزی داد حلال پاکیزه را بُخورید و تقوای الهی پیشه سازید که شما به او ایمان دارید ۸۸ شما را اللّه به یاوه گویی در سوگندهایتان باز خواست نمی کند و لیکن شما را مؤاخذه می کند به خاطرِ آنچه سوگندهای (دروغ) بسته اید پس کفّارهٔ (جایگزین) آن خوراک ده نیازمند است به اندازهٔ متوسط آنچه خانوادهٔ خود را خوراک می دهید یا پوشاک آنان یا آزاد کردن گردنی (انسانی را از زندگی ذلّت وار و دیون نجات دهی) و آنکس که نیابد پس روزه سه روز است، این کفّارهٔ سوگندهای شما است هر گاه سوگند خوردید و سوگندهای خویش را نگاه دارید و اللّه اینچنین برای شما آیات خویش را مشخص می کند تا شاید سپاسگزار باشید ۸۹ ای کسانیکه ایمان آورده اید جز این نیست که نوشیدنی های الکلی و قُمار و بُتها و قُرعه‌کشی پلید است از کارهای شیطان (وسوسه گر) است پس از آن دوری گزینید تا شاید رستگار شوید ۹۰

إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ
فِي ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِ وَيَصُدَّكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَعَنِ
ٱلصَّلَوٰةِۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّنتَهُونَ ٩١ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ
ٱلرَّسُولَ وَٱحۡذَرُواْۚ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٩٢ لَيۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
جُنَاحٞ فِيمَا طَعِمُوٓاْ إِذَا مَا ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّءَامَنُواْ ثُمَّ ٱتَّقَواْ وَّأَحۡسَنُواْۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٩٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَيَبۡلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَيۡءٖ
مِّنَ ٱلصَّيۡدِ تَنَالُهُۥٓ أَيۡدِيكُمۡ وَرِمَاحُكُمۡ لِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ
بِٱلۡغَيۡبِۚ فَمَنِ ٱعۡتَدَىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٩٤ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡتُلُواْ ٱلصَّيۡدَ وَأَنتُمۡ حُرُمٞۚ وَمَن قَتَلَهُۥ
مِنكُم مُّتَعَمِّدٗا فَجَزَآءٞ مِّثۡلُ مَا قَتَلَ مِنَ ٱلنَّعَمِ يَحۡكُمُ بِهِۦ ذَوَا
عَدۡلٖ مِّنكُمۡ هَدۡيَۢا بَٰلِغَ ٱلۡكَعۡبَةِ أَوۡ كَفَّٰرَةٞ طَعَامُ مَسَٰكِينَ
أَوۡ عَدۡلُ ذَٰلِكَ صِيَامٗا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمۡرِهِۦۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا
سَلَفَۚ وَمَنۡ عَادَ فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنۡهُۚ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٖ ٩٥

جز این نیست که شیطان (وسوسه گر) می خواهد میان شما دشمنی و کِینه را با نوشیدنیهای الکلی و قُمار ایجاد کند و شما را از یاد الله و نماز باز دارد پس آیا شما دست بر می دارید؟ ۹۱ و الله را اطاعت کنید و فرستاده را اطاعت کنید و پرهیزکاری کنید پس اگر پُشت کردید بدانید که بر عهدهٔ فرستاده ما فقط رساندن (کلام) آشکار (الله) است ۹۲ بر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند، در آنچه پیش‌تر خورده‌اند گناهی نیست، هرگاه پرهیزکاری کنند و ایمان آورند و کارهای شایسته انجام دهند؛ سپس پرهیزکاری کنند و ایمان آورند؛ سپس پرهیزکاری کنند و نیکی کنند. و الله (افرادِ) نیکوکار را دوست دارد ۹۳ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، الله شما را با چیزی از شکار که دست‌ها و نیزه‌هایتان به آن می‌رسد، می‌آزماید تا الله معلوم کند چه کسی در نهان از او می‌ترسد. پس هر کس بعد از آن تجاوز کند، برای او عذابی دردناک است ۹۴ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، در حالی که مُحرم هستید شکار را نکشید. و هر کس عمداً آن را بکشد، باید همانند آنچه کشته است، از چهارپایان، قربانی‌ای باشد که دو نفر عادل از میان شما درباره آن داوری کنند؛ قربانی‌ای که به کعبه برسد؛ یا کفاره‌ای که خوراک نیازمندان باشد؛ یا معادل آن روزه بگیرد، تا کیفر کار خود را بچشد. الله از آنچه گذشته، درگذشته است؛ و هر کس دوباره مرتکب شود، الله از او انتقام می‌گیرد؛ و الله شوکتمند صاحب انتقام است ۹۵

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ ٱلْبَحْرِ وَطَعَامُهُۥ مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۖ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ ٱلْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ ۞ جَعَلَ ٱللَّهُ ٱلْكَعْبَةَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ
قِيَٰمًا لِّلنَّاسِ وَٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَٱلْهَدْىَ وَٱلْقَلَٰٓئِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَأَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ
شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ وَأَنَّ ٱللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَّا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُل لَّا يَسْتَوِى ٱلْخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ ٱلْخَبِيثِ ۚ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَسْـَٔلُوا۟ عَنْ
أَشْيَآءَ إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِن تَسْـَٔلُوا۟ عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
ٱلْقُرْءَانُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا ٱللَّهُ عَنْهَا ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾
قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا۟ بِهَا كَٰفِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ
ٱللَّهُ مِنۢ بَحِيرَةٍ وَلَا سَآئِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ ۖ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

بر شما صید دریا و خوراک آن حلال است بهره ای برای شما و کاروان شماست و بر شما شکار خُشکی حرام است تا زمانیکه در اِحرام (سفر حجّ) هستید و تقوای الهی پیشه سازید اللّٰه را که به سوی او محشور می‌شوید ۹۶ اللّٰه کعبه، آن خانه مقدس و حُرمت یافته را وسیله ای برای برپایی و سامان یافتن زندگی مردم قرار داده است؛ و ماه حرام، قربانی و قربانی‌های نشان دار را نیز چنین قرار داد، تا بدانید اللّٰه آنچه را در آسمان‌ها و زمین است می‌داند و اللّٰه به هر چیزی داناست ۹۷ بدانید که اللّٰه سخت کیفر است و آنکه اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۹۸ بر فرستاده جز رساندن پیام نیست؛ و اللّٰه آنچه را آشکار می‌کنید و آنچه را پنهان می‌دارید، می‌داند ۹۹ (ای محمّد) بگو: پلید و پاکیزه یکسان نیستند اگر چه تو را فراوانی پلید به شگفتی وا دارد پس ای صاحبان اندیشه تقوای الهی پیشه سازید تا شاید رستگار گردید ۱۰۰ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، درباره چیزهایی پرسش نکنید که اگر برای شما آشکار شوند، شما را ناراحت می‌کنند؛ و اگر هنگام نزول قرآن درباره آنها پرسش کنید، برای شما آشکار خواهند شد. اللّٰه از آنها درگذشته است؛ و اللّٰه آمرزنده و بردبار است ۱۰۱ پیش از شما نیز قومی درباره آنها پرسش کردند، سپس به سبب آنها کافر شدند ۱۰۲ اللّٰه هیچ (حُکمی به عنوان) بَحیره (حیوان گوش شکافته) و سائبه (حیوان رها شده) و وَصیله (حیوانی که دوقلو می زاید) و حام (حیوانی که آزادانه می چرد) مُقرّر نداشته است،آنان که کُفر ورزیدند بر اللّٰه دروغ می بندند و بیشتر ایشان تعقّل نمی کنند ۱۰۳

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسْبُنَا
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا ٱهْتَدَيْتُمْ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ شَهَٰدَةُ
بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ حِينَ ٱلْوَصِيَّةِ ٱثْنَانِ ذَوَا
عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ
فَأَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةُ ٱلْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنۢ بَعْدِ ٱلصَّلَوٰةِ
فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ إِنِ ٱرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِى بِهِۦ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَٰدَةَ ٱللَّهِ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ ٱلْءَاثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُثِرَ
عَلَىٰٓ أَنَّهُمَا ٱسْتَحَقَّآ إِثْمًا فَءَاخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ ٱلَّذِينَ
ٱسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْأَوْلَيَٰنِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ لَشَهَٰدَتُنَآ أَحَقُّ مِن
شَهَٰدَتِهِمَا وَمَا ٱعْتَدَيْنَآ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ
أَن يَأْتُواْ بِٱلشَّهَٰدَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَآ أَوْ يَخَافُوٓاْ أَن تُرَدَّ أَيْمَٰنٌۢ بَعْدَ
أَيْمَٰنِهِمْ ۗ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَٱسْمَعُواْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

و هنگامی که به آنان گفته شود: به سوی آنچه اللّٰه نازل کرده و به سوی فرستاده بیایید، می‌گویند: آنچه پدرانمان را بر آن یافته‌ایم، برای ما کافی است. آیا حتی اگر پدرانشان چیزی نمی‌دانستند و هدایت نیافته بودند، باز هم از آنان پیروی می‌کنند؟ ۱۰۴ ای کسانیکه ایمان آورده اید مراقب نفسهای خودتان باشید (تا) شما را آنکس که گُمراه شده است زیان نرساند در حالیکه هدایت یافته اید و به سوی اللّٰه بازگشت همه شماست پس بدآنچه می کردید باخبرتان می سازد ۱۰۵ ای کسانیکه ایمان آورده اید هنگامیکه یکی از شما را مرگ فرا رسد برای وصیت کردن (اسباب) گواهی دادن را مهیا کنید، دو نفر عادل میان شما (گواهی دهد) یا اگر در مسافرت بودید دو نفر (عادل) دیگر غیر از شما (گواه بگیرید) پس (اگر) شما را مصیبت مرگ فرا رسید ایشان (دو نفر گواه عادل) را بعد از نماز نگاه دارید تا (آنان) به اللّٰه سوگند یاد کنند که اگر گُمان بد (نسبت به گواهی دادن ما) بُردید (ما) گواهی را به بهای ناچیز نخواهیم فروخت اگر چه پای خویشاوند در میان باشد و گواهی اللّٰه را پنهان نخواهیم کرد همانا ما در آن صورت از گناهکاران خواهیم شد ۱۰۶ پس اگر اطلاع حاصل شد که آنان (گواهان) مرتکب گناه شدند پس دو نفر دیگر جایگزین آنان شوند از آنها که استحقاق بیشتری دارند پس به اللّٰه سوگند یاد کنند که گواهی ما از گواهی آنان بر حقّ است و تجاوز نکردیم که ما در آن صورت از ستمگران هستیم ۱۰۷ این به آن نزدیک‌تر است که شهادت را به صورت درست ادا کنند، یا بترسند که پس از سوگندهایشان سوگندهایی دیگر ردّ شود. و تقوای الهی پیشه سازید و گوش فرا دهید؛ و اللّٰه قوم نافرمان را هدایت نمی‌کند ۱۰۸

۞يَوۡمَ يَجۡمَعُ ٱللَّهُ ٱلرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ أُجِبۡتُمۡۖ قَالُواْ لَا عِلۡمَ لَنَآۖ
إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ١٠٩ إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ
ٱذۡكُرۡ نِعۡمَتِي عَلَيۡكَ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِكَ إِذۡ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ
ٱلۡقُدُسِ تُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلۡمَهۡدِ وَكَهۡلٗاۖ وَإِذۡ عَلَّمۡتُكَ
ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَۖ وَإِذۡ تَخۡلُقُ
مِنَ ٱلطِّينِ كَهَيۡـَٔةِ ٱلطَّيۡرِ بِإِذۡنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ
طَيۡرَۢا بِإِذۡنِيۖ وَتُبۡرِئُ ٱلۡأَكۡمَهَ وَٱلۡأَبۡرَصَ بِإِذۡنِيۖ وَإِذۡ تُخۡرِجُ
ٱلۡمَوۡتَىٰ بِإِذۡنِيۖ وَإِذۡ كَفَفۡتُ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَنكَ إِذۡ
جِئۡتَهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ إِنۡ هَٰذَآ
إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ١١٠ وَإِذۡ أَوۡحَيۡتُ إِلَى ٱلۡحَوَارِيِّـۧنَ أَنۡ ءَامِنُواْ
بِي وَبِرَسُولِي قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَٱشۡهَدۡ بِأَنَّنَا مُسۡلِمُونَ ١١١
إِذۡ قَالَ ٱلۡحَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ هَلۡ يَسۡتَطِيعُ رَبُّكَ
أَن يُنَزِّلَ عَلَيۡنَا مَآئِدَةٗ مِّنَ ٱلسَّمَآءِۖ قَالَ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِن كُنتُم
مُّؤۡمِنِينَ ١١٢ قَالُواْ نُرِيدُ أَن نَّأۡكُلَ مِنۡهَا وَتَطۡمَئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعۡلَمَ أَن قَدۡ صَدَقۡتَنَا وَنَكُونَ عَلَيۡهَا مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ١١٣

روزی که الله فرستادگان را جمع کند پس می فرماید: چگونه مورد اجابت قرار گرفتید؟ گویند: ما را بدان علمی نیست، همانا تو دانای غیب هستی ۱۰۹ هنگامی که الله گفت: ای عیسی پسر مریم، نعمتم را بر خود و مادرت به یاد آور، آن‌گاه که تو را با روح‌القدس تأیید کردم؛ در گهواره و در بزرگسالی با مردم سخن می‌گفتی؛ و آن‌گاه که کتاب و حکمت و تورات و انجیل را به تو آموختم؛ و آن‌گاه که به فرمان من از گِل چیزی به شکل پرنده می‌ساختی، سپس در آن می‌دمیدی و به فرمان من پرنده می‌شد؛ و نابینا و مبتلا به پیسی را به فرمان من شفا می‌دادی؛ و آن‌گاه که مّردگان را به فرمان من بیرون می‌آوردی؛ و آن‌گاه که بنی‌اسرائیل را از تو بازداشتم، هنگامی که دلایل روشن برایشان آوردی، پس کسانی از آنان که کافر شدند گفتند: این جز جادویی آشکار نیست ۱۱۰ و هنگامیکه به سوی حواریّون وحی کردیم که به من و به فرستاده من ایمان آورید، گفتند: ایمان آوردیم و گواه باش که ما تسلیم (پروردگار) هستیم ۱۱۱ هنگامیکه حواریّون گفتند: ای عیسی پسر مریم آیا پروردگارت می تواند که بر ما خوراکی از آسمان بفرستد؟ (عیسی) گفت: تقوای الهی پیشه سازید اگر مؤمنان هستید ۱۱۲ (حواریّون) گفتند: می خواهیم از آن بُخوریم و دلهای ما بدان مطمئن (آرام) گردد و بدانیم که به ما راست گفته ای و بر آن از گواهان باشیم ۱۱۳

قَالَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ ٱللَّهُمَّ رَبَّنَآ أَنزِلۡ عَلَيۡنَا مَآئِدَةٗ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدٗا لِّأَوَّلِنَا وَءَاخِرِنَا وَءَايَةٗ مِّنكَۖ وَٱرۡزُقۡنَا وَأَنتَ
خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ١١٤ قَالَ ٱللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيۡكُمۖ فَمَن يَكۡفُرۡ بَعۡدُ
مِنكُمۡ فَإِنِّيٓ أُعَذِّبُهُۥ عَذَابٗا لَّآ أُعَذِّبُهُۥٓ أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١١٥
وَإِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ءَأَنتَ قُلۡتَ لِلنَّاسِ ٱتَّخِذُونِي
وَأُمِّيَ إِلَٰهَيۡنِ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ قَالَ سُبۡحَٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٓ أَنۡ أَقُولَ
مَا لَيۡسَ لِي بِحَقٍّۚ إِن كُنتُ قُلۡتُهُۥ فَقَدۡ عَلِمۡتَهُۥۚ تَعۡلَمُ مَا فِي نَفۡسِي
وَلَآ أَعۡلَمُ مَا فِي نَفۡسِكَۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلۡغُيُوبِ ١١٦ مَا قُلۡتُ لَهُمۡ
إِلَّا مَآ أَمَرۡتَنِي بِهِۦٓ أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمۡۚ وَكُنتُ عَلَيۡهِمۡ
شَهِيدٗا مَّا دُمۡتُ فِيهِمۡۖ فَلَمَّا تَوَفَّيۡتَنِي كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيۡهِمۡۚ
وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ١١٧ إِن تُعَذِّبۡهُمۡ فَإِنَّهُمۡ عِبَادُكَۖ وَإِن
تَغۡفِرۡ لَهُمۡ فَإِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١١٨ قَالَ ٱللَّهُ هَٰذَا يَوۡمُ يَنفَعُ
ٱلصَّٰدِقِينَ صِدۡقُهُمۡۚ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَآ أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١١٩ لِلَّهِ
مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا فِيهِنَّۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرُۢ ١٢٠

عیسی پسر مریم گفت: یا اللّٰه، پروردگار ما، برای ما از آسمان سُفره‌ای فرو فرست تا برای نخستین و آخرینِ ما عیدی باشد و نشانه‌ای از سوی تو؛ و ما را روزی ده، که تو بهترین روزی‌دهندگانی ۱۱٤ و اللّٰه فرمود: آن را بر شما می فرستم پس هر کس از شما بعد از آن کُفر ورزد عذابش می کنم بدانسان که هیچکس را از جهانیان عذاب نکرده ام ۱۱۵ و هنگامیکه اللّٰه فرمود: ای عیسی پسر مریم آیا تو به مردم گفتی که من (عیسی) را و مادرم (مریم) را صاحب قدرتهایی غیر از اللّٰه برگزینند؟ (عیسی) گفت: مُنزهی تو که شایسته من نیست که بگویم آنچه را که شایسته آن نباشم، اگر چنین می گفتم قطعاً آن را می دانستی، (تو) می دانی آنچه در نفس من است ولی من نمی دانم آنچه در ذات توست، همانا تو دانای غیب ها هستی ۱۱۶ من جز آنچه به من فرمان دادی به آنان نگفتم: اینکه اللّٰه، پروردگار من و پروردگار شما را بپرستید؛ و تا زمانی که در میان آنان بودم، بر آنان گواه بودم؛ و هنگامی که مرا برگرفتی، خودت بر آنان نگهبان بودی، و تو بر هر چیزی گواهی ۱۱۷ اگر ایشان را از عذاب کنی بندگان تو هستند و اگر ایشان را بیامرزی پس همانا تو شوکتمندِ حکیم هستی ۱۱۸ اللّٰه فرمود: این روزی است که به راستگویان درستی سود می دهد، برای آنان باغهایی است که از زیر آنها نهرها جاریست که در آن (بهشت) همیشه جاودان هستند، اللّٰه از ایشان خُشنود است و (ایشان) از او (اللّٰه) خُشنودند، این کامیابی بزرگ است ۱۱۹ برای اللّٰه پادشاهی آسمانها و زمین است و آنچه در آنهاست، او بر همه چیز تواناست ۱۲۰

سُورَةُ الأَنعَامِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَٰتِ
وَٱلنُّورَۖ ثُمَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُونَ ١ هُوَ ٱلَّذِي
خَلَقَكُم مِّن طِينٖ ثُمَّ قَضَىٰٓ أَجَلٗاۖ وَأَجَلٞ مُّسَمًّى عِندَهُۥۖ ثُمَّ أَنتُمۡ
تَمۡتَرُونَ ٢ وَهُوَ ٱللَّهُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ يَعۡلَمُ سِرَّكُمۡ
وَجَهۡرَكُمۡ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُونَ ٣ وَمَا تَأۡتِيهِم مِّنۡ ءَايَةٖ مِّنۡ
ءَايَٰتِ رَبِّهِمۡ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ٤ فَقَدۡ كَذَّبُواْ بِٱلۡحَقِّ
لَمَّا جَآءَهُمۡ فَسَوۡفَ يَأۡتِيهِمۡ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٥
أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ
مَا لَمۡ نُمَكِّن لَّكُمۡ وَأَرۡسَلۡنَا ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡهِم مِّدۡرَارٗا وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَنۡهَٰرَ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡ وَأَنشَأۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِمۡ قَرۡنًا
ءَاخَرِينَ ٦ وَلَوۡ نَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ كِتَٰبٗا فِي قِرۡطَاسٖ فَلَمَسُوهُ بِأَيۡدِيهِمۡ
لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ٧ وَقَالُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ
عَلَيۡهِ مَلَكٞۖ وَلَوۡ أَنزَلۡنَا مَلَكٗا لَّقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ٨

سوره انعام - ۶

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ستایش مخصوص اللّٰه است که آسمان‌ها و زمین را آفرید و تاریکی‌ها و روشنایی را پدید آورد؛ با این حال، کسانی که کافر شده‌اند، برای پروردگارشان همتا قرار می‌دهند ۱ او کسی است که شما را از گِل آفرید پس مُهلتی (برای زندگی هر یک از شما) قرار داد و نزد او مُهلتی (وقت فرا رسیدن روز قیامت) تعیین شده است سپس شما شکّ می کنید ۲ و اللّٰه در آسمانها و در زمین است (او) نهان و آشکار شما را می داند و آنچه را فراهم می کنید را می داند ۳ و به ایشان نشانه‌ای از نشانه‌های پروردگارشان نمی‌آید مگر آنکه از آن روی گردان باشند ۴ آنان حقیقتی را که به سویشان آمده، تکذیب کردند؛ پس به‌زودی خبر آنچه را مسخره می‌کردند به آنان خواهد رسید ۵ آیا توجه نکردی پیش از ایشان قوم هایی را هلاک ساختیم که در زمین به ایشان امکانات دادیم آنچنانکه بر شما امکانات ندادیم و آسمان را بر ایشان باراندیم و نهرها را که از زیر آنها روان است پس ایشان را به گناهانشان نابود ساختیم و از نو بعد از ایشان گروههای دیگر خلق کردیم ۶ و اگر بر تو (ای محمّد) کتابی در کاغذ نازل می کردیم که با دستهای خویش لمس می کردند قطعاً آنانکه کُفر ورزیدند، می گفتند: این جز جادویی آشکار نیست ۷ و گفتند: چرا بر او فرشته نازل نشده است؟ اگر فرشته نازل می‌کردیم پس اَمر به پایان می رسید پس از (افرادِ) مُهلت داده شده نمی شدند ۸

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَٰهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا
يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ
سَخِرُواْ مِنْهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُواْ
فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ ٱنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ
﴿١١﴾ قُل لِّمَن مَّا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قُل لِّلَّهِ ۚ كَتَبَ عَلَىٰ
نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۚ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ ۞ وَلَهُۥ
مَا سَكَنَ فِى ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ
أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَهُوَ
يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّىٓ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ ۖ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّىٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُۥ ۚ
وَذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِن يَمْسَسْكَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ
﴿١٧﴾ وَهُوَ ٱلْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

و اگر آن را فرشته قرار می دادیم قطعاً او را شخصی (انسانی) قرار می دادیم و همانا جامه های انسانها را بر آنها می پوشاندیم ۹ و مسلّماً فرستادگان پیش از تو را (ای محمّد) مسخره کردند پس آنچه را ریشخند می کردند گریبانگیر مسخره کنندگان ایشان گردید ۱۰ (ای محمّد) بگو: در زمین گردش کنید سپس نگاه کنید که سرانجام (افرادِ) تکذیب کننده چگونه بوده است ۱۱ (ای محمّد) بگو: از آن کیست آنچه در آسمانها و در زمین است؟ (ای محمّد) بگو: از آن اللّه است، رحمت مختص به اوست قطعاً شما را در روز قیامت که شکّی در آن نیست جمع می کند، کسانیکه به خویشتن زیان رساندند پس ایشان ایمان نمی آورند ۱۲ و از آنِ وی (اللّه) است آنچه در شب و روز آرمیده است (قرار گرفته است)، او شنوای داناست ۱۳ (ای محمّد) بگو: آیا غیر اللّه را ولی (سرپرست) بگیرم؟ پدید آورندهٔ آسمانها و زمین، خوراک می دهد و خوراک به او داده نمی شود، (ای محمّد) بگو: من مأمور شدم که نخستین تسلیم شده (در برابر اللّه) باشم و البته از مُشرکین مباش ۱۴ (ای محمّد) بگو: من از پروردگار خویش از عذاب روزی بزرگ می ترسم که نافرمانی کنم ۱۵ آنکس که (عذاب) از او برگردانده شود پس به درستی (اللّه) به او رحم کرده است و آن کامیابی آشکار است ۱۶ و اگر تو را (ای محمّد) اللّه آسیبی برساند پس بر طرف کنندهٔ آن جز او (اللّه) نیست و اگر به تو خیری را برساند پس او بر همه چیز تواناست ۱۷ و او چیره بر بالای بندگانش است و او حکیم داناست ۱۸

قُلۡ أَيُّ شَيۡءٍ أَكۡبَرُ شَهَٰدَةٗۖ قُلِ ٱللَّهُۖ شَهِيدُۢ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا
ٱلۡقُرۡءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَۚ أَئِنَّكُمۡ لَتَشۡهَدُونَ أَنَّ مَعَ ٱللَّهِ ءَالِهَةً
أُخۡرَىٰۚ قُل لَّآ أَشۡهَدُۚ قُلۡ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ وَإِنَّنِي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ
١٩ ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡرِفُونَهُۥ كَمَا يَعۡرِفُونَ أَبۡنَآءَهُمُۘ ٱلَّذِينَ
خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٢٠ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى
ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢١ وَيَوۡمَ نَحۡشُرُهُمۡ
جَمِيعٗا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ أَيۡنَ شُرَكَآؤُكُمُ ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ٢٢
ثُمَّ لَمۡ تَكُن فِتۡنَتُهُمۡ إِلَّآ أَن قَالُواْ وَٱللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشۡرِكِينَ ٢٣
ٱنظُرۡ كَيۡفَ كَذَبُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡۚ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٤
وَمِنۡهُم مَّن يَسۡتَمِعُ إِلَيۡكَۖ وَجَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن يَفۡقَهُوهُ
وَفِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَقۡرٗاۚ وَإِن يَرَوۡاْ كُلَّ ءَايَةٖ لَّا يُؤۡمِنُواْ بِهَاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا
جَآءُوكَ يُجَٰدِلُونَكَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ
ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٥ وَهُمۡ يَنۡهَوۡنَ عَنۡهُ وَيَنۡـَٔوۡنَ عَنۡهُۖ وَإِن يُهۡلِكُونَ إِلَّآ
أَنفُسَهُمۡ وَمَا يَشۡعُرُونَ ٢٦ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ وُقِفُواْ عَلَى ٱلنَّارِ فَقَالُواْ
يَٰلَيۡتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢٧

(ای محمّد) بگو: گواهی چه کسی بالاتر است؟ (ای محمّد) بگو: اللّه میان من و میان شما گواهی می دهد و به سوی من این قرآن وحی شده است تا بدان (قرآن) شما را و هر که را به او ابلاغ شود هشدار بدهم، آیا گواهی می دهید که همراه اللّه صاحب قدرتهایی دیگر است؟ (ای محمّد) بگو: گواهی نمی دهم، (ای محمّد) بگو: جز این نیست که او اللّه یکتاست و همانا من از آنچه شرک می ورزید بیزاری می جویم ۱۹ کسانیکه ایشان را کتاب دادیم آن را می شناسند چنانکه فرزندان خود را بشناسند، کسانیکه بر خویشتن زیان رساندند پس ایشان ایمان نمی آورند ۲۰ و کیست ستمکارتر از آن کس که بر اللّه دروغ ببندد یا آیات او را دروغ شُمرد، همانا (افرادِ) ستمکار رستگار نمی شوند ۲۱ روزی که همگی ایشان را جمع کنیم پس به آنان که شرک ورزیدند، بگوییم: شریکان شما که شریکشان می‌پنداشتید کجا هستند؟ ۲۲ سپس نیرنگ ایشان جز این نبود که گفتند: سوگند به اللّه، پروردگارا ما از مشرکین نبودیم ۲۳ نگاه کن که چگونه بر خویشتن دروغ گفتند و از ایشان بدآنچه دروغ می بستند محو گردید ۲۴ و از ایشان کسانی هستند که به تو گوش فرا می دهند، بر دلهای ایشان پرده‌هایی قرار دادیم که آن را در نیابند و در گوشهای ایشان سنگینی است و اگر هر نشانه ای را ببینند به آن ایمان نمی آورند تا هنگامیکه با تو مُجادله کنند، آنانکه کُفر ورزیدند می گویند که این جز افسانه های پیشینیان نیست ۲۵ و ایشان از آن نهی می کنند و از آن دوری می کنند و جز خویشتن را نابود نمی کنند در حالیکه نمی دانند ۲۶ ای کاش می دیدی زمانی را که بر آتش مُتوقف می شوند پس می گویند: کاش (به دنیا) بازگردانده می‌شدیم و آیات پروردگار خویش را دروغ نمی شُمردیم و از مؤمنان می شدیم ۲۷

بَلۡ بَدَا لَهُم مَّا كَانُواْ يُخۡفُونَ مِن قَبۡلُۖ وَلَوۡ رُدُّواْ لَعَادُواْ لِمَا نُهُواْ عَنۡهُ
وَإِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٢٨ وَقَالُوٓاْ إِنۡ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنۡيَا وَمَا نَحۡنُ
بِمَبۡعُوثِينَ ٢٩ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ وُقِفُواْ عَلَىٰ رَبِّهِمۡۚ قَالَ أَلَيۡسَ هَٰذَا
بِٱلۡحَقِّۚ قَالُواْ بَلَىٰ وَرَبِّنَاۚ قَالَ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ
٣٠ قَدۡ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱللَّهِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتۡهُمُ ٱلسَّاعَةُ
بَغۡتَةً قَالُواْ يَٰحَسۡرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطۡنَا فِيهَا وَهُمۡ يَحۡمِلُونَ أَوۡزَارَهُمۡ
عَلَىٰ ظُهُورِهِمۡۚ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ٣١ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ
إِلَّا لَعِبٞ وَلَهۡوٞۖ وَلَلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ
٣٢ قَدۡ نَعۡلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحۡزُنُكَ ٱلَّذِي يَقُولُونَۖ فَإِنَّهُمۡ لَا يُكَذِّبُونَكَ
وَلَٰكِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ ٣٣ وَلَقَدۡ كُذِّبَتۡ
رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَ فَصَبَرُواْ عَلَىٰ مَا كُذِّبُواْ وَأُوذُواْ حَتَّىٰٓ أَتَىٰهُمۡ
نَصۡرُنَاۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِۚ وَلَقَدۡ جَآءَكَ مِن نَّبَإِيْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ
٣٤ وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكَ إِعۡرَاضُهُمۡ فَإِنِ ٱسۡتَطَعۡتَ أَن تَبۡتَغِيَ
نَفَقٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ أَوۡ سُلَّمٗا فِي ٱلسَّمَآءِ فَتَأۡتِيَهُم بِـَٔايَةٖۚ وَلَوۡ شَآءَ
ٱللَّهُ لَجَمَعَهُمۡ عَلَى ٱلۡهُدَىٰۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ٣٥

بلکه بر ایشان آشکار شد آنچه از قبل پنهان کرده بودند و اگر (به دنیا) بازگردانده شوند بدآنچه از آن نهی شده اند، (مجدداً به کفر و شرک خویش) بازگردند و همانا ایشان از دروغگویان هستند ۲۸ و گفتند: چیزی جز زندگی دنیا نیست و ما برانگیخته نخواهیم شد ۲۹ و کاش می دیدی هنگامی که در پیشگاه پروردگارشان ایستاده اند، (اللّه) می فرماید: این به حقّ نیست؟ گویند: آری به پروردگار سوگند (حقّ است) پس (اللّه) می فرماید: عذاب (جهنم) را بچشید به کیفر آنکه کُفر می ورزیدید ۳۰ به درستی کسانیکه ملاقات اللّه را دروغ شُمردند زیان دیدند تا هنگامیکه ناگهان بر ایشان ساعت (قیامت) آمد، می گویند: افسوس بر ما بدآنچه در آن کوتاهی کردیم و بارهای (گناهان) خود را بر پُشت های خویش حمل کنند چه زشت است آنچه بر دوش می کشند ۳۱ و زندگی دنیا جز بازیچه و هوسرانی نیست و خانهٔ آخرت برای کسانیکه پرهیزکاری کنند بهتر است، آیا تعقّل نمی کنید؟ ۳۲ به درستی می دانیم که تو را (ای محمّد) اندوهگین می کند آنچه (کافران) می‌گویند پس ایشان در حقیقت تو را دروغ نمی شمارند و لیکن (افرادِ) ستمکار آیات اللّه را انکار می کنند ۳۳ و مسلّماً فرستادگان پیش از تو (ای محمّد) دروغ شُمرده شدند پس آنها شکیبایی کردند بدآنچه دروغ شُمرده شدند و آزار دیدند تا یاری ما بر ایشان رسید و تغییر دهنده ای بر فرامین اللّه نیست و قطعاً به تو اخبار فرستادگان (پیشین) رسیده است ۳۴ و اگر پُشت کردن ایشان بر تو (ای محمّد) سخت است پس اگر میتوانی حُفره ای در زمین یا نردبانی به آسمان بیابی تا برای ایشان نشانه ای را بیاوری (ایشان ایمان آورنده نیستند) و اگر اللّه می‌خواست ایشان را بر هدایت گِرد می آورد پس از (افرادِ) نادان مباش ۳۵

۞إِنَّمَا يَسۡتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسۡمَعُونَۘ وَٱلۡمَوۡتَىٰ يَبۡعَثُهُمُ ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيۡهِ
يُرۡجَعُونَ ٣٦ وَقَالُواْ لَوۡلَا نُزِّلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦۚ قُلۡ إِنَّ ٱللَّهَ
قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلَ ءَايَةٗ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٧ وَمَا
مِن دَآبَّةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا طَٰٓئِرٖ يَطِيرُ بِجَنَاحَيۡهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمۡثَالُكُمۚ
مَّا فَرَّطۡنَا فِي ٱلۡكِتَٰبِ مِن شَيۡءٖۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمۡ يُحۡشَرُونَ ٣٨
وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا صُمّٞ وَبُكۡمٞ فِي ٱلظُّلُمَٰتِۗ مَن يَشَإِ
ٱللَّهُ يُضۡلِلۡهُ وَمَن يَشَأۡ يَجۡعَلۡهُ عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٣٩ قُلۡ
أَرَءَيۡتَكُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُ ٱللَّهِ أَوۡ أَتَتۡكُمُ ٱلسَّاعَةُ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ
تَدۡعُونَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٤٠ بَلۡ إِيَّاهُ تَدۡعُونَ فَيَكۡشِفُ
مَا تَدۡعُونَ إِلَيۡهِ إِن شَآءَ وَتَنسَوۡنَ مَا تُشۡرِكُونَ ٤١ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ
إِلَىٰٓ أُمَمٖ مِّن قَبۡلِكَ فَأَخَذۡنَٰهُم بِٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمۡ
يَتَضَرَّعُونَ ٤٢ فَلَوۡلَآ إِذۡ جَآءَهُم بَأۡسُنَا تَضَرَّعُواْ وَلَٰكِن قَسَتۡ
قُلُوبُهُمۡ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٤٣ فَلَمَّا
نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِۦ فَتَحۡنَا عَلَيۡهِمۡ أَبۡوَٰبَ كُلِّ شَيۡءٍ حَتَّىٰٓ
إِذَا فَرِحُواْ بِمَآ أُوتُوٓاْ أَخَذۡنَٰهُم بَغۡتَةٗ فَإِذَا هُم مُّبۡلِسُونَ ٤٤

جز این نیست که از تو می پذیرند کسانیکه می شنوند و مُردگان را اللّٰه بر می‌انگیزد سپس به سوی او بازگردانده می شوید ۳۶ و (کافران) گفتند: چرا بر او نشانه‌ای از پروردگارش نازل نشده است؟ (ای محمّد) بگو: همانا اللّٰه تواناست که نشانه ای را نازل کند و لیکن اکثر ایشان نمی دانند ۳۷ هیچ جنبنده‌ای در زمین و هیچ پرنده‌ای که با دو بال خود پرواز می‌کند نیست، مگر اینکه امت‌هایی همانند شما هستند. ما در این کتاب هیچ چیزی را فروگذار نکرده‌ایم؛ سپس همگی به سوی پروردگارشان گردآوری می‌شوند ۳۸ و کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند کران و لالانی در تاریکیها هستند پس هر که را اللّٰه بخواهد گُمراه می کند و هر که را بخواهد او را در راهی پایدار قرار می دهد ۳۹ ((ای محمّد) بگو: اگر عذاب اللّٰه بر شما بیاید یا قیامت به سراغتان آید، اگر راست می‌گویید، آیا غیر از اللّٰه را می‌خوانید؟ ۴۰ بلکه او (اللّٰه) را صدا می زنید پس اگر او بخواهد (رنج و گرفتاری) را از شما برطرف می سازد و آنچه شریک (او) می گردانید را فراموش می کنید ۴۱ و مسلّماً فرستادگانی را به سوی اُمّت هایی پیش از تو (ای محمّد) ارسال کردیم پس به سختی و رنج ایشان را گرفتار کردیم تا شاید فروتنی نمایند ۴۲ پس چرا هنگامیکه رنج (عذاب) ما بر ایشان آمد فروتنی نکردند و لیکن دلهایشان سنگین شد و بر ایشان شیطان (وسوسه گر) آنچه را عمل می کردند آراسته نمود ۴۳ پس هنگامیکه فراموش کردند آنچه را که به آن یادآوری شده بودند بر آنها دروازه های همه چیز را گُشودیم تا اینکه بدآنچه به ایشان داده شده بود شاد شدند، ناگهان ایشان را (به عذاب سخت) گرفتیم و همگی سرافکنده شدند ۴۴

فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْۚ وَٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَخَذَ ٱللَّهُ سَمۡعَكُمۡ وَأَبۡصَٰرَكُمۡ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم
مَّنۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَأۡتِيكُم بِهِۦۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ
ثُمَّ هُمۡ يَصۡدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلۡ أَرَءَيۡتَكُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُ ٱللَّهِ
بَغۡتَةً أَوۡ جَهۡرَةً هَلۡ يُهۡلَكُ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَۖ فَمَنۡ ءَامَنَ وَأَصۡلَحَ
فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
يَمَسُّهُمُ ٱلۡعَذَابُ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ
عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ إِنِّي مَلَكٌۖ
إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّۚ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُۚ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنذِرۡ بِهِ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحۡشَرُوٓاْ إِلَىٰ
رَبِّهِمۡ لَيۡسَ لَهُم مِّن دُونِهِۦ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٞ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطۡرُدِ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجۡهَهُۥۖ مَا عَلَيۡكَ مِنۡ حِسَابِهِم مِّن شَيۡءٖ وَمَا مِنۡ حِسَابِكَ
عَلَيۡهِم مِّن شَيۡءٖ فَتَطۡرُدَهُمۡ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٢﴾

پس دنبالهٔ قومی که ستم کردند بُریده شد و سپاس برای اللّٰه پروردگار جهانیان (است) ۴۵ (ای محمّد) بگو: آیا می دانید که اگر اللّٰه بخواهد گوشهای شما و چشمهای شما را بگیرد و بر دلهای شما مُهر زند، کیست صاحب قدرتی غیر اللّٰه که آنها را به شما بر گرداند؟ نگاه کن چگونه آیات را مشخص کردیم سپس ایشان روی بر می‌گردانند ۴۶ ای محمّد) بگو: به من خبر دهید اگر عذاب اللّٰه ناگهان یا آشکارا بر شما فرود آید، آیا جز گروه ستمگران نابود خواهند شد؟ ۴۷ و فرستادگان را جز بشارت دهنده و هشدار دهنده ارسال نمی کنیم پس آنان که ایمان آورند و اصلاح کنند پس بیمی بر ایشان نیست و ایشان اندوهگین نشوند ۴۸ و کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند به ایشان عذاب به خاطرِ آنچه نافرمانی می کردند، خواهد رسید ۴۹ (ای محمّد) بگو: به شما نمی گویم که نزد من گنجینه‌های اللّٰه است و اینکه غیب می دانم و به شما نمی گویم (ادعا نمی کنم) که من فرشته هستم جز آنچه را به من وحی می شود را پیروی نمی کنم، (ای محمّد) بگو: آیا کور و بینا یکسان است؟ آیا نمی اندیشید؟ ۵۰ (ای محمّد) به کسانیکه به سوی پروردگارشان گِرد آورده می‌شوند هشدار ده و ایشان را جز او (اللّٰه) سرپرست و شفیعی نیست تا شاید پرهیزکاری کنند ۵۱ و (ای محمّد) از خودت مران کسانیکه پروردگار خویش را صبحگاه و شامگاه صدا می زنند و خواهان روی او هستند، بر عهدهٔ تو از حساب ایشان چیزی نیست و از حساب تو چیزی بر عهده آنان نیست پس اگر ایشان را برانی از ستمکاران خواهی شد ۵۲

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓاْ أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ
عَلَيْهِم مِّنۢ بَيْنِنَآۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا
جَآءَكَ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِنَا فَقُلْ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْۖ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةَ أَنَّهُۥ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوٓءًۢا
بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُۥ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾
وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْأٓيَٰتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ ٱلْمُجْرِمِينَ
﴿٥٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۚ قُل
لَّآ أَتَّبِعُ أَهْوَآءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ
﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِۦۚ مَا عِندِي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۦٓۚ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِۖ يَقُصُّ ٱلْحَقَّۖ وَهُوَ
خَيْرُ ٱلْفَٰصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُل لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۦ لَقُضِيَ
ٱلْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْۗ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٨﴾ ۞وَعِندَهُۥ
مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ إِلَّا هُوَۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي ٱلْبَرِّ
وَٱلْبَحْرِۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَٰتِ
ٱلْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

و اینچنین بعضی از شما را توسط بعضی دیگر آزمایش کردیم (به فتنه انداختیم) تا بگویند: آیا اینانند که از میان ما اللّه بر ایشان منت نهاده است؟ آیا اللّه به (حالِ افرادِ) سپاسگزار داناتر نیست؟ ۵۳ و هنگامی که کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو می‌آیند، (ای محمّد) بگو: سلام بر شما؛ پروردگارتان رحمت را بر خود مقرر کرده است؛ هر کس از شما از روی نادانی کار بدی انجام دهد، سپس بعد از آن توبه کند و اصلاح نماید، او آمرزنده و مهربان است ۵۴ و این‌گونه آیات را به روشنی بیان می‌کنیم تا راه گناهکاران آشکار شود ۵۵ (ای محمّد) بگو: که من نهی شدم کسانی را که جز اللّه صدا می زنید را عبادت کنم، (ای محمّد) بگو: از هواهای نفسانی شما پیروی نمی کنم که در آن صورت گُمراه شده و از (افرادِ) هدایت یافته نخواهم شد ۵۶ (ای محمّد) بگو: همانا من بر نشانه ای روشن از جانب پروردگار خویش هستم و شما آن را دروغ شُمردید، نزد من نیست آنچه را که بدان شتاب دارید، حُکمی نیست مگر حُکم اللّه، حقّ را می سُراید و او بهترین جدا کنندگان (حقّ از باطل) است ۵۷ (ای محمّد) بگو: اگر آنچه را با شتاب از من می‌خواهید در اختیار من بود، میان من و شما کار به پایان می‌رسید؛ و اللّه ستمکاران را بهتر می‌شناسد ۵۸ و کلیدهای غیب نزد اوست؛ جز او کسی آنها را نمی‌داند. و آنچه در خشکی و دریاست می‌داند؛ هیچ برگی نمی‌افتد مگر اینکه آن را می‌داند؛ و هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین و هیچ تَر و خشکی نیست مگر اینکه در کتابی روشن ثبت شده است ۵۹

وَهُوَ ٱلَّذِى يَتَوَفَّىٰكُم بِٱلَّيۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا جَرَحۡتُم بِٱلنَّهَارِ ثُمَّ
يَبۡعَثُكُمۡ فِيهِ لِيُقۡضَىٰٓ أَجَلٞ مُّسَمًّىۖ ثُمَّ إِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ ثُمَّ
يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٦٠ وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۖ
وَيُرۡسِلُ عَلَيۡكُمۡ حَفَظَةً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ ٱلۡمَوۡتُ تَوَفَّتۡهُ
رُسُلُنَا وَهُمۡ لَا يُفَرِّطُونَ ٦١ ثُمَّ رُدُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ مَوۡلَىٰهُمُ ٱلۡحَقِّۚ
أَلَا لَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَهُوَ أَسۡرَعُ ٱلۡحَٰسِبِينَ ٦٢ قُلۡ مَن يُنَجِّيكُم مِّن
ظُلُمَٰتِ ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ تَدۡعُونَهُۥ تَضَرُّعٗا وَخُفۡيَةً لَّئِنۡ أَنجَىٰنَا مِنۡ
هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ٦٣ قُلِ ٱللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنۡهَا وَمِن كُلِّ كَرۡبٖ
ثُمَّ أَنتُمۡ تُشۡرِكُونَ ٦٤ قُلۡ هُوَ ٱلۡقَادِرُ عَلَىٰٓ أَن يَبۡعَثَ عَلَيۡكُمۡ عَذَابٗا مِّن
فَوۡقِكُمۡ أَوۡ مِن تَحۡتِ أَرۡجُلِكُمۡ أَوۡ يَلۡبِسَكُمۡ شِيَعٗا وَيُذِيقَ بَعۡضَكُم
بَأۡسَ بَعۡضٍۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَفۡقَهُونَ ٦٥ وَكَذَّبَ
بِهِۦ قَوۡمُكَ وَهُوَ ٱلۡحَقُّۚ قُل لَّسۡتُ عَلَيۡكُم بِوَكِيلٖ ٦٦ لِّكُلِّ نَبَإٖ
مُّسۡتَقَرّٞۚ وَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٦٧ وَإِذَا رَأَيۡتَ ٱلَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا
فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيۡرِهِۦۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ
ٱلشَّيۡطَٰنُ فَلَا تَقۡعُدۡ بَعۡدَ ٱلذِّكۡرَىٰ مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٦٨

او کسی است که شب هنگام شما را به خواب می‌برد و آنچه را در روز انجام داده‌اید می‌داند؛ سپس شما را در آن بیدار می‌کند تا زمان معین به پایان رسد؛ سپس بازگشت شما به سوی اوست، آنگاه شما را از آنچه انجام می‌دادید آگاه می‌کند ۶۰ و او بر بندگانش چیره و مسلط است و نگهبانانی بر شما می‌فرستد تا هنگامی که مرگ یکی از شما فرا رسد، فرستادگان ما جان او را می‌گیرند و در انجام وظیفه کوتاهی نمی‌کنند ۶۱ سپس به سوی اللّٰه، مولای به حقّشان بازگردانده می‌شوند که برای او حُکم است و او در حسابرسی سریع است ۶۲ (ای محمّد) بگو: چه کسی شما را از تاریکیهای خُشکی و دریا نجات می دهد؟ در نهان او را فروتنانه صدا می زنید که اگر ما را از این (شرایط) نجات دهی قطعاً از (افرادِ) سپاسگزار باشیم ۶۳ (ای محمّد) بگو: اللّٰه شما را از آن و از هر اندوهی رهایی دهد سپس شما به او شرک می ورزید ۶۴ (ای محمّد) بگو: (اللّٰه) تواناست بر آنکه بر شما عذابی را از بالای شما یا از زیر پاهای شما بر انگیزاند یا شما را در گروههایی در هم اندازد و به بعضی از شما زیان بعضی دیگر را بچشاند، نگاه کن که چگونه آیات را مشخص می کنیم تا شاید دریابند ۶۵ و آن (قرآن) را قوم تو دروغ شُمردند در حالیکه آن حقّ است، (ای محمّد) بگو: من بر شما وکیل نیستم ۶۶ برای هر خبری زمانی مقرر است و به‌زودی خواهید دانست ۶۷ و هنگامی که دیدی کسانی درباره آیات ما به سخنان بیهوده می‌پردازند، از آنان روی بگردان تا به سخنی دیگر بپردازند؛ و اگر شیطان تو را به فراموشی انداخت، پس از یادآوری، با گروه ستمکاران منشین ۶۸

وَمَا عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَىْءٍ وَلَٰكِن
ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمْ
لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۚ وَذَكِّرْ بِهِۦٓ أَن
تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِىٌّ
وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَآ ۗ أُوْلَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ أُبْسِلُواْ بِمَا كَسَبُواْ ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُواْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنَدْعُواْ مِن دُونِ
ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَىٰنَا ٱللَّهُ كَٱلَّذِى ٱسْتَهْوَتْهُ ٱلشَّيَٰطِينُ فِى ٱلْأَرْضِ
حَيْرَانَ لَهُۥٓ أَصْحَٰبٌ يَدْعُونَهُۥٓ إِلَى ٱلْهُدَى ٱئْتِنَا ۗ قُلْ إِنَّ
هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ ۖ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ
أَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ
ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن
فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ ٱلْحَقُّ ۚ وَلَهُ ٱلْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ ۚ
عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

و بر عهدهٔ کسانیکه پرهیزکاری می‌کنند از حساب ایشان چیزی (بر عهدهٔ تو) نیست و لیکن یادآوری است تا شاید پرهیزکاری کنند ۶۹ و (ای محمّد) رها کن کسانیکه دین خود را به بازیچه و هوسرانی گرفتند و ایشان را زندگی دنیا فریب داد و بدان (قرآن) یادآوری کن تا کسی بدآنچه فراهم کرده (روز قیامت) سرافکنده نشود جز اللّٰه سرپرست و نه شفیعی برای ایشان نیست و اگر به جای خود جایگزینی را قرار دهد از او پذیرفته نشود، آنان کسانی هستند که بدآنچه فراهم کردند سرافکنده شدند و بر ایشان (در جهنم) آبی از آب جوشان و عذاب دردناک است بدآنچه کُفر ورزیدند ۷۰ (ای محمّد) بگو: آیا غیر از اللّٰه چیزی را بخوانیم که نه سودی به ما می‌رساند و نه زیانی، و پس از آنکه اللّٰه ما را هدایت کرده است، به عقب بازگردیم؛ مانند کسی که شیطان‌ها او را در زمین سرگردان کرده‌اند و یارانی دارد که او را به سوی هدایت می‌خوانند: به سوی ما بیا، بگو: هدایت اللّٰه، همان هدایت است و به ما فرمان داده شده است که در برابر پروردگار جهانیان تسلیم باشیم ۷۱ و آنکه نماز را به پا دارید و پرهیزکاری او (اللّٰه را) کنید و اوست آنکه به سوی او محشور می شوید ۷۲ و اوست آنکه آسمانها و زمین را به حقّ خلق کرد و روزی که گوید: بشو پس بشود، گفتار او حقّ است و روزی که در شیپور دمیده می شود پادشاهی از آنِ اوست، دانای غیب و آشکار است و او حکیمِ آگاه است ۷۳

۞وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّيٓ
أَرَىٰكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٧٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ إِبْرَٰهِيمَ
مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِنِينَ
﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ ٱلَّيْلُ رَءَا كَوْكَبٗاۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ
قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلْأَٰفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَءَا ٱلْقَمَرَ بَازِغٗا قَالَ هَٰذَا
رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ ٱلْقَوْمِ
ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمْسَ بَازِغَةٗ قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَآ
أَكْبَرُۖ فَلَمَّآ أَفَلَتْ قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
حَنِيفٗاۖ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهُۥ قَوْمُهُۥۚ قَالَ
أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنِۚ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِۦٓ
إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيْـٔٗاۚ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًاۚ أَفَلَا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنٗاۚ
فَأَيُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِٱلْأَمْنِۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

و هنگامیکه ابراهیم به پدر خود آزر گفت: آیا بُتها را صاحب قدرت بر می گیری؟ همانا من، تو و قومت را در گُمراهی آشکار می بینم ۷۴ و اینچنین به ابراهیم پادشاهی آسمانها و زمین را نشان دادیم تا از اهل یقین گردد ۷۵ پس آنگاه که تاریکی شب او را فرا گرفت، ستاره ای را دید، (ابراهیم) گفت: این پروردگار من است پس هنگامیکه (ستاره) فرو نشست، (ابراهیم) گفت: من فرو روندگان را دوست ندارم ۷۶ پس هنگامیکه ماه را تابنده دید، (ابراهیم) گفت: این پروردگار من است پس هنگامیکه فرو نشست، (ابراهیم) گفت: اگر پروردگارم هدایتم نکند از گروه گُمراهان می شوم ۷۷ پس همین که خورشید را درخشان دید، (ابراهیم) گفت: این پروردگار من است، این بزرگتر است پس هنگامیکه ناپدید شد، (ابراهیم) گفت: ای قوم همانا من بیزارم از آنچه شرک می ورزید ۷۸ همانا من روی خود را به سوی آن که آسمانها و زمین را به حقّ پدید آورد، بر می گردانم و من از مُشرکین نیستم ۷۹ و قومش با او مُجادله کردند، (ابراهیم) گفت: آیا با من دربارهٔ اللّٰه مُجادله می کنید در حالیکه (اللّٰه) هدایتم کرده است؟ و از آنچه شریک (اللّٰه) قرار می دهید نمی ترسم جز آنکه پروردگار من چیزی را بخواهد، وسعت دانش پروردگارم همه چیز را فرا گرفته است، آیا متذکر نمی شوید؟ ۸۰ و چگونه بترسم از آنچه شریک می سازید در حالیکه شما نمی ترسید از آنکه برای اللّٰه شریک قرار می دهید آنچه را که دربارهٔ آن بر شما دلیلی نازل نکرده است پس کدام یک از دو گروه بر حقّ و امنیت هستند اگر می دانید؟ ۸۱

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يَلۡبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلۡمٍ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡأَمۡنُ
وَهُم مُّهۡتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلۡكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيۡنَٰهَآ إِبۡرَٰهِيمَ عَلَىٰ
قَوۡمِهِۦۚ نَرۡفَعُ دَرَجَٰتٖ مَّن نَّشَآءُۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٞ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۚ كُلّٗا هَدَيۡنَاۚ وَنُوحٗا هَدَيۡنَا
مِن قَبۡلُۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُۥدَ وَسُلَيۡمَٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَىٰ وَهَٰرُونَۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٨٤﴾
وَزَكَرِيَّا وَيَحۡيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلۡيَاسَۖ كُلّٞ مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿٨٥﴾ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَٱلۡيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطٗاۚ وَكُلّٗا فَضَّلۡنَا عَلَى
ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡ وَإِخۡوَٰنِهِمۡۖ وَٱجۡتَبَيۡنَٰهُمۡ
وَهَدَيۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهۡدِي
بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ
وَٱلنُّبُوَّةَۚ فَإِن يَكۡفُرۡ بِهَا هَٰٓؤُلَآءِ فَقَدۡ وَكَّلۡنَا بِهَا قَوۡمَا لَّيۡسُواْ
بِهَا بِكَٰفِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُۖ فَبِهُدَىٰهُمُ ٱقۡتَدِهۡۗ
قُل لَّآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ أَجۡرًاۖ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ لِلۡعَٰلَمِينَ ﴿٩٠﴾

کسانیکه ایمان آوردند و ایمان خویش را به ستم آلوده نکردند برای آنان ایمنی است و ایشان هدایت یافته اند ۸۲ و این دلیل ما است که آن را به ابراهیم در برابر قومش دادیم، مرتبه را برای هر کس که بخواهیم بالا می بریم، همانا پروردگارت حکیمِ داناست ۸۳ و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم، هر کدام را هدایت کردیم و نوح را از قبل هدایت کردیم و از نسل او داوود و سلیمان و ایّوب و یوسف و موسی و هارون را (هدایت کردیم)، اینچنین (افرادِ) نیکوکار را پاداش می‌دهیم ۸۴ و زکریّا و یحیی و عیسی و الیاس همگی از (افرادِ) شایسته بودند ۸۵ و اسماعیل و یَسَع و یونس و لوط که همگی را بر جهانیان گشایش دادیم ۸۶ و از پدرانشان و فرزندانشان و برادرانشان؛ و ایشان را برگزیدیم و به سوی راه راست هدایتشان کردیم ۸۷ این هدایت الهی است که بدان هر کس از بندگانش را بخواهد، هدایت می کند و اگر شرک می ورزیدند قطعاً از ایشان آنچه انجام داده بودند تباه می شد ۸۸ آنان کسانی هستند که به ایشان کتاب و حُکم و نبوت را دادیم پس اگر ایشان بدان کُفر ورزیدند پس به درستی ما قومی را عُهده دار آن می سازیم که نسبت بدان کُفر نمی ورزند ۸۹ آنان کسانی هستند که اللّٰه هدایتشان نمود پس به هدایت ایشان اقتداء کنید، (ای محمّد) بگو: از شما بر آن مُزدی نمی خواهم، آن (قرآن) جز یادآوری برای جهانیان نیست ۹۰

وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓ إِذۡ قَالُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٖ مِّن شَيۡءٖۗ
قُلۡ مَنۡ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ ٱلَّذِي جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورٗا وَهُدٗى
لِّلنَّاسِ تَجۡعَلُونَهُۥ قَرَاطِيسَ تُبۡدُونَهَا وَتُخۡفُونَ كَثِيرٗاۖ وَعُلِّمۡتُم
مَّا لَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنتُمۡ وَلَآ ءَابَآؤُكُمۡۖ قُلِ ٱللَّهُۖ ثُمَّ ذَرۡهُمۡ فِي خَوۡضِهِمۡ
يَلۡعَبُونَ ٩١ وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ مُبَارَكٞ مُّصَدِّقُ ٱلَّذِي بَيۡنَ
يَدَيۡهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَاۚ وَٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ
يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۖ وَهُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ٩٢ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ
ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمۡ يُوحَ إِلَيۡهِ شَيۡءٞ
وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثۡلَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُۗ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي
غَمَرَٰتِ ٱلۡمَوۡتِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيۡدِيهِمۡ أَخۡرِجُوٓاْ أَنفُسَكُمُۖ
ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ بِمَا كُنتُمۡ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيۡرَ
ٱلۡحَقِّ وَكُنتُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِهِۦ تَسۡتَكۡبِرُونَ ٩٣ وَلَقَدۡ جِئۡتُمُونَا
فُرَٰدَىٰ كَمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَتَرَكۡتُم مَّا خَوَّلۡنَٰكُمۡ وَرَآءَ
ظُهُورِكُمۡۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمۡ شُفَعَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ أَنَّهُمۡ فِيكُمۡ
شُرَكَٰٓؤُاْۚ لَقَد تَّقَطَّعَ بَيۡنَكُمۡ وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ٩٤

و اللّٰه را حقّ ارجمندیش ارج ننهادند، هنگامیکه گفتند: اللّٰه بر بشری چیزی را نازل نکرده است، (ای محمّد) بگو: چه کسی کتابی را نازل کرده است که موسی آن را جهت نور و هدایت برای مردم آورد؟ آن را کاغذهای قرار می دهید که آشکار می کنید و بسیاری را پنهان می سازید و آموخته شدید آنچه را که نه شما و نه پدران شما آن را نمی دانستید، (ای محمّد) بگو: اللّٰه، سپس ایشان را رها کن تا در سرگرمی خویش بازی کنند ۹۱ و (ای محمّد) این (قرآن) کتابی مُبارک است که آن را بر تو نازل کردیم که تصدیق کنندهٔ (کتابهای الهی) پیش از آن است و تا اُم القری (= مکّه) و آنان که اطراف آن هستند را هشدار دهی و کسانی که به آخرت ایمان دارند، به آن ایمان می‌آورند و بر نمازهای خود مراقبت می‌کنند ۹۲ و کیست ستمکارتر از آنکس که بر اللّٰه دروغی را ببندد یا بگوید که به من وحی شده است، در حالیکه به او چیزی وحی نشده است و کسی که بگوید به زودی نازل می کنم به مانند آنچه اللّٰه نازل کرده است و (کاش) می دیدی هنگامیکه ستمگران در گردابهای مرگ هستند و فرشتگانی که دستهای خویش را باز کرده اند، (فرشتگان می گویند:) جانهایتان را خارج کنید، امروز به خاطرِ آنکه بر اللّٰه به ناحقّ (دروغ) نسبت می دادید و در برابر آیات او کِبر می ورزیدید به عذاب خواری کیفر می شوید ۹۳ و مسلّماً به سوی ما تنها آمدید چنانکه اوّلین بار شما را خلق کردیم و آنچه را به شما دادیم پُشت سر خویش ترک کردید و با شما شفیعان شما را نمی بینم کسانیکه ایشان را پنداشتید دربارهٔ خودتان شریکان شما هستند، مُسلّماً (پیوند) میان شما قطع شد و از شما ناپدید شد آنچه می پنداشتید ۹۴

۞إِنَّ ٱللَّهَ فَالِقُ ٱلْحَبِّ وَٱلنَّوَىٰۖ يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
ٱلْمَيِّتِ مِنَ ٱلْحَيِّۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ ٱلْإِصْبَاحِ
وَجَعَلَ ٱلَّيْلَ سَكَنًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ حُسْبَانًاۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِتَهْتَدُواْ
بِهَا فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِۗ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْأَيَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿٩٧﴾ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌۗ
قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْأَيَٰتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ نَبَاتَ كُلِّ شَىْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ ٱلنَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
دَانِيَةٌ وَجَنَّٰتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَٰبِهٍۗ ٱنظُرُوٓاْ إِلَىٰ ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثْمَرَ وَيَنْعِهِۦٓۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكُمْ
لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ ٱلْجِنَّ وَخَلَقَهُمْۖ
وَخَرَقُواْ لَهُۥ بَنِينَ وَبَنَٰتٍۢ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ
﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ
صَٰحِبَةٌۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

همانا الله شکافندهٔ دانه و هسته است، زنده را از مُرده بیرون می آورد و مُرده را از زنده بیرون آورده است، این الله شماست پس به کجا مُنحرف می شوید؟ ۹۵ شکافندهٔ صبحگاهان است و شب را آرامشی قرار داد و خورشید و ماه را وسیلهٔ شمارشی (قرار داد)، این تقدیر شوکتمندِ حکیم است ۹۶ و او (الله) کسی است که برای شما ستارگان را قرار داد تا بدان در تاریکیهای خُشکی و دریا هدایت یابید، به درستی آیات را شرح دادیم برای گروهی که می دانند ۹۷ و او کسی است که شما را از یک تن پدید آورد؛ پس شما جایگاهی برای ماندن و جایگاهی برای سپرده‌شدن دارید. ما آیات را برای کسانی که می‌فهمند به روشنی بیان کرده‌ایم ۹۸ و او کسی است که از آسمان آب فرو فرستاد؛ پس به وسیله آن هر نوع گیاه را رویاندیم و از آن سبزی پدید آوردیم که از آن دانه‌هایی برهم‌نشسته بیرون می‌آوریم؛ و از شکوفه‌های درخت خرما خوشه‌هایی نزدیک به هم و باغ‌هایی از انگور و زیتون و انار، که برخی همانند و برخی متفاوت‌اند، پدید آوردیم. هنگامی که میوه می‌دهد، به میوه آن و رسیدنش بنگرید. در اینها نشانه‌هایی برای مردمی است که ایمان می‌آورند ۹۹ و برای الله شریکان از جنّ قرار دادند و در حالیکه الله آنها را آفریده است و برای او پسران و دخترانی به نادانی (دروغ) بافتند، مُنزه و برتر است الله از آنچه توصیف می کنند ۱۰۰ پدید آورندهٔ آسمانها و زمین، چگونه او را فرزندی باشد که برای او هم صحبتی وجود ندارد؟ و همه چیز را آفریده است و او به هر چیزی داناست ۱۰۱

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ فَٱعۡبُدُوهُۚ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ١٠٢ لَّا تُدۡرِكُهُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَهُوَ
يُدۡرِكُ ٱلۡأَبۡصَٰرَۖ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ١٠٣ قَدۡ جَآءَكُم
بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَنۡ أَبۡصَرَ فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ عَمِيَ فَعَلَيۡهَاۚ
وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِحَفِيظٖ ١٠٤ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ
وَلِيَقُولُواْ دَرَسۡتَ وَلِنُبَيِّنَهُۥ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ١٠٥ ٱتَّبِعۡ
مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡمُشۡرِكِينَ
١٠٦ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشۡرَكُواْۗ وَمَا جَعَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظٗاۖ
وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ١٠٧ وَلَا تَسُبُّواْ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ
مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَسُبُّواْ ٱللَّهَ عَدۡوَۢا بِغَيۡرِ عِلۡمٖۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرۡجِعُهُمۡ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ
١٠٨ وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِن جَآءَتۡهُمۡ ءَايَةٞ لَّيُؤۡمِنُنَّ
بِهَاۚ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِۖ وَمَا يُشۡعِرُكُمۡ أَنَّهَآ إِذَا جَآءَتۡ
لَا يُؤۡمِنُونَ ١٠٩ وَنُقَلِّبُ أَفۡـِٔدَتَهُمۡ وَأَبۡصَٰرَهُمۡ كَمَا لَمۡ
يُؤۡمِنُواْ بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَنَذَرُهُمۡ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١١٠

این است الله، ارباب شما؛ صاحب قدرتی جز او نیست؛ آفریننده همه چیز است، پس او را بپرستید و او بر هر چیزی نگهبان است ۱۰۲ چشمها او را در نیابند و او چشمها را در یابد و (الله) بخشندهٔ آگاه است ۱۰۳ به درستی برای شما بینشهایی از پروردگارتان آمد پس آنکس که بینا شود به سود اوست و آنکه نابینا شود به زیان اوست و من بر شما نگهبان نیستم ۱۰۴ و اینچنین آیات را به وضوح بیان می کنیم در حالیکه ایشان می گویند تو آن را آموخته ای و تا آن را مشخص کنیم برای گروهی که می دانند ۱۰۵ (ای محمّد) پیروی کن از آنچه به سوی تو (قرآن) وحی می شود، صاحب قدرتی جز او نیست و از مشرکان روی گردان ۱۰۶ و اگر الله می‌خواست شرک نمی ورزیدند و تو را بر آنان نگهبان قرار ندادیم و تو بر ایشان وکیل نیستی ۱۰۷ و دشنام ندهید کسانی را که جز الله را صدا می زنند که (در آن هنگام) الله را از روی دشمنی بدون دانش (دینی) دشنام می‌دهند، اینچنین برای هر اُمّتی اعمال ایشان را آراستیم سپس به سوی پروردگارشان بازگشت ایشان است پس بدآنچه انجام می دادند باخبرشان سازد ۱۰۸ و با نهایت سوگندهایشان به الله سوگند یاد کردند که اگر نشانه‌ای برای آنان بیاید، حتماً به آن ایمان می‌آورند. بگو: نشانه‌ها فقط نزد الله است؛ و شما چه می‌دانید که اگر نشانه‌ای بیاید، باز هم ایمان نمی‌آورند؟ ۱۰۹ و دل‌ها و دیدگانشان را دگرگون می‌کنیم، همان‌گونه که نخستین بار به آن ایمان نیاوردند، و آنان را در سرکشی‌شان رها می‌کنیم تا سرگردان بمانند ۱۱۰

۞وَلَوۡ أَنَّنَا نَزَّلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَحَشَرۡنَا
عَلَيۡهِمۡ كُلَّ شَيۡءٖ قُبُلٗا مَّا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ
وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ يَجۡهَلُونَ ١١١ وَكَذَٰلِكَ جَعَلۡنَا لِكُلِّ نَبِيّٖ
عَدُوّٗا شَيَٰطِينَ ٱلۡإِنسِ وَٱلۡجِنِّ يُوحِي بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٖ
زُخۡرُفَ ٱلۡقَوۡلِ غُرُورٗاۚ وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا
يَفۡتَرُونَ ١١٢ وَلِتَصۡغَىٰٓ إِلَيۡهِ أَفۡـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ
وَلِيَرۡضَوۡهُ وَلِيَقۡتَرِفُواْ مَا هُم مُّقۡتَرِفُونَ ١١٣ أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَبۡتَغِي
حَكَمٗا وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ إِلَيۡكُمُ ٱلۡكِتَٰبَ مُفَصَّلٗاۚ
وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَعۡلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٞ مِّن رَّبِّكَ
بِٱلۡحَقِّۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ١١٤ وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ
صِدۡقٗا وَعَدۡلٗاۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ
١١٥ وَإِن تُطِعۡ أَكۡثَرَ مَن فِي ٱلۡأَرۡضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِن
يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ ١١٦ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعۡلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ١١٧ فَكُلُواْ
مِمَّا ذُكِرَ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ إِن كُنتُم بِـَٔايَٰتِهِۦ مُؤۡمِنِينَ ١١٨

و اگر ما فرشتگان را به سوی آنان می‌فرستادیم و مُردگان با آنان سخن می‌گفتند و هر چیزی را گروه‌گروه در برابرشان گرد می‌آوردیم، باز هم ایمان نمی‌آوردند؛ مگر اینکه الله بخواهد؛ ولی بیشترشان نادانی می‌کنند ۱۱۱ و اینچنین برای هر پیامبری، دشمنی از شیاطین (وسوسه گران) انسان و جِنّ را قرار دادیم که بعضی از ایشان به سوی بعضی دیگر گفتار آراسته به فریب وحی می کنند و اگر پروردگارت نمی خواست چنین نمی کردند پس ایشان را بدآنچه دروغ می بندند رها کن ۱۱۲ و تا بر دلهای کسانیکه ایمان به آخرت نمی آورند را بیفکند تا بر آن خُشنود گردد و تا آنچه را که به دنبال آن هستند را فراهم کنند ۱۱۳ آیا غیر از الله داوری بجوییم، در حالی که اوست که کتاب را با شرح و تفصیل برای شما نازل کرده است؟ و کسانیکه به آنان کتاب داده‌ایم، می‌دانند که آن از سوی پروردگارت به حقّ نازل شده است پس از (افرادِ) شکّ کننده مباش ۱۱۴ و کلام پروردگارت از جهت راستی و عدالت به اتمام رسید؛ هیچ تغییر دهنده ای برای کلمات او نیست؛ و او شنوای داناست ۱۱۵ و (ای محمّد) اگر اکثر آنان که در زمین هستند را اطاعت کنی، تو را از راه الله گُمراه می کنند و جز گُمان را پیروی نمی کنند و جز (افرادِ) دروغ باف نیستند ۱۱۶ پروردگارت به کسانی که از راه او منحرف می‌شوند داناتر است و او به هدایت‌یافتگان نیز داناتر است ۱۱۷ پس از آنچه نام الله بر آن بُرده شده است را بُخورید، اگر به آیات او ایمان آورنده هستید ۱۱۸

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا۟ مِمَّا ذُكِرَ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا ٱضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا
لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَآئِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُعْتَدِينَ
﴿١١٩﴾ وَذَرُوا۟ ظَٰهِرَ ٱلْإِثْمِ وَبَاطِنَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْسِبُونَ ٱلْإِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا۟ يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا۟ مِمَّا لَمْ
يُذْكَرِ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُۥ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ لَيُوحُونَ
إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَٰدِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
﴿١٢١﴾ أَوَ مَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا يَمْشِى بِهِۦ
فِى ٱلنَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُۥ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ
زُيِّنَ لِلْكَٰفِرِينَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا
فِى كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَٰبِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا۟ فِيهَا ۖ وَمَا
يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَآءَتْهُمْ
ءَايَةٌ قَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ رُسُلُ ٱللَّهِ ۘ ٱللَّهُ
أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُۥ ۗ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ صَغَارٌ
عِندَ ٱللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

و شما را چه شده که از آنچه نام اللّٰه بر آن بُرده شده نمی خورید در حالیکه برای شما آنچه را (اللّٰه) برایتان حرام کرده را توضیح داده است مگر ناچار به آن شوید و همانا بسیاری (از افراد) دیگران را با هوسهای خود به نادانی گُمراه می کنند، همانا پروردگارت به (حالِ افرادِ) تجاوز کننده داناتر است ۱۱۹ و گناه آشکار و پنهان را رها سازید، همانا کسانیکه گناه را مرتکب می شوند به زودی بدآنچه فراهم کرده اند مُجازات می شوند ۱۲۰ و از آنچه نام اللّٰه بر آن بُرده نشده، نخورید و همانا این نافرمانی است و همانا شیاطین (وسوسه گران) به سوی سرپرستان خود وحی می کنند تا با شما (در خصوص خوردنی ها) مُجادله کنند و اگر از ایشان اطاعت کنید، همانا از مُشرکان هستید ۱۲۱ آیا آنکه مُرده ای بود پس او را زنده کردیم و برای او نوری را قرار دادیم که در میانِ مردم بدان راه رود به مانند آن کسی است که در تاریکی هاست؟ خارج کننده ای از آن نیست، اینچنین برای کافران آنچه انجام می دادند آراسته شد ۱۲۲ و اینچنین در هر شهری رؤسای مُجرمش (گناهکارش) را قرار دادیم تا در آن نقشه بکشند و جز بر علیه خودشان نقشه نمی کشند و نمی فهمند ۱۲۳ و هنگامی که بر ایشان آیه ای بیاید، می گویند: ایمان نیاوریم تا به ما داده شود همانند آنچه به فرستادگان (پیشین) داده شد، اللّٰه داناتر است که رسالت خویش را کجا قرار دهد، کسانیکه مُجرم (گناهکار) بودند خواری و عذاب شدید نزدِ اللّٰه (برای ایشان) بدآنچه نقشه می کشیدند خواهد بود ۱۲۴

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهۡدِيَهُۥ يَشۡرَحۡ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِۖ وَمَن
يُرِدۡ أَن يُضِلَّهُۥ يَجۡعَلۡ صَدۡرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا
يَصَّعَّدُ فِي ٱلسَّمَآءِۚ كَذَٰلِكَ يَجۡعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ
لَا يُؤۡمِنُونَ ١٢٥ وَهَٰذَا صِرَٰطُ رَبِّكَ مُسۡتَقِيمٗاۗ قَدۡ فَصَّلۡنَا
ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ ١٢٦ ۞لَهُمۡ دَارُ ٱلسَّلَٰمِ عِندَ
رَبِّهِمۡۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٢٧ وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ
جَمِيعٗا يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ قَدِ ٱسۡتَكۡثَرۡتُم مِّنَ ٱلۡإِنسِۖ وَقَالَ
أَوۡلِيَآؤُهُم مِّنَ ٱلۡإِنسِ رَبَّنَا ٱسۡتَمۡتَعَ بَعۡضُنَا بِبَعۡضٖ وَبَلَغۡنَآ
أَجَلَنَا ٱلَّذِيٓ أَجَّلۡتَ لَنَاۚ قَالَ ٱلنَّارُ مَثۡوَىٰكُمۡ خَٰلِدِينَ فِيهَآ
إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٞ ١٢٨ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي
بَعۡضَ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضَۢا بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٢٩
يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ
يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي وَيُنذِرُونَكُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ
هَٰذَاۚ قَالُواْ شَهِدۡنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَاۖ وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا
وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ١٣٠

پس هر کس را اللّه بخواهد هدایت کند سینهٔ او را برای اسلام می گُشاید و آنکس را که بخواهد گُمراه کند سینهٔ او را تنگ فِشُرده قرار می دهد چنانکه گویی در آسمان بالا می رود، اینچنین اللّه پلیدی را بر آنان قرار می دهد که ایمان نیاورند ۱۲۵ و این راه راست پروردگارت است، به درستی آیات را برای گروهی که یادآور شوند توضیح دادیم ۱۲۶ برای آنان نزد پروردگارشان سرای صلح و آرامش است و او به سبب کارهایی که انجام می‌دادند، یاور و سرپرست آنان است ۱۲۷ و روزی که همه ایشان را محشور می کند، ای گروه جِنّ به درستی بسیاری از انسان (ها) را (پیرو خود ساختید) و سرپرستان آنها از انسان (ها) گفتند: پروردگارا بعضی از ما به بعضی بهره مند شدند و به مُهلتی که برای ما نهاده بودی رسیدیم، (اللّه) فرمود: جایگاه شما آتش (جهنم) است در آن جاودان هستید جز آن را که اللّه بخواهد، همانا پروردگارت داناست ۱۲۸ و اینچنین بعضی از ستمگران را به بعضی پُشتیبان قرار می دهیم، بدآنچه فراهم می کردند ۱۲۹ ای گروه جِنّ و انسان، آیا به سوی شما فرستادگانی از خودتان به سوی شما نیامد که بر شما آیات مرا نقل کند و شما را از رسیدن به این روز هشدار دهند؟ گفتند: بر خویشتن گواهی دادیم و زندگی دنیا ایشان را فریب داد و بر خویش گواهی دادند که از کافران بودند ۱۳۰

ذَٰلِكَ أَن لَّمۡ يَكُن رَّبُّكَ مُهۡلِكَ ٱلۡقُرَىٰ بِظُلۡمٖ وَأَهۡلُهَا
غَٰفِلُونَ ١٣١ وَلِكُلّٖ دَرَجَٰتٞ مِّمَّا عَمِلُواْۚ وَمَا رَبُّكَ
بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ١٣٢ وَرَبُّكَ ٱلۡغَنِيُّ ذُو ٱلرَّحۡمَةِۚ
إِن يَشَأۡ يُذۡهِبۡكُمۡ وَيَسۡتَخۡلِفۡ مِنۢ بَعۡدِكُم مَّا
يَشَآءُ كَمَآ أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوۡمٍ ءَاخَرِينَ ١٣٣
إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَأٓتٖۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ ١٣٤ قُلۡ يَٰقَوۡمِ
ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنِّي عَامِلٞۖ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ
مَن تَكُونُ لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ١٣٥
وَجَعَلُواْ لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ ٱلۡحَرۡثِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ نَصِيبٗا
فَقَالُواْ هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعۡمِهِمۡ وَهَٰذَا لِشُرَكَآئِنَاۖ فَمَا كَانَ
لِشُرَكَآئِهِمۡ فَلَا يَصِلُ إِلَى ٱللَّهِۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ
يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَآئِهِمۡۗ سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ١٣٦ وَكَذَٰلِكَ
زَيَّنَ لِكَثِيرٖ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ قَتۡلَ أَوۡلَٰدِهِمۡ
شُرَكَآؤُهُمۡ لِيُرۡدُوهُمۡ وَلِيَلۡبِسُواْ عَلَيۡهِمۡ دِينَهُمۡۖ
وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُونَ ١٣٧

این بدان سبب است که پروردگارت هلاک کنندهٔ شهرها به ستم نیست در حالیکه اهل آن بی خبر باشند ۱۳۱ و هر کدام را مراتبی است بدآنچه انجام می دادند و پروردگارت بدآنچه انجام می دهند بی خبر نیست ۱۳۲ و پروردگارت بی نیازِ و صاحب رحمت است، اگر بخواهد شما را می برد و بعد از شما هر که را بخواهد جانشین می گرداند، چنانکه شما را از نسل گروه دیگران پدید آورد ۱۳۳ همانا آنچه وعده داده می شوید خواهد آمد و شما ناتوان کننده (اللّٰه) نیستید ۱۳۴ (ای محمّد) بگو: ای قوم هر آنچه می توانید انجام دهید، همانا من عمل کننده هستم پس به زودی بدانید سرانجام آن سرا برای کیست و همانا ستمگران رستگار نشوند ۱۳۵ و برای اللّٰه از آنچه از کِشت و دامها بیافریده است بهره ای را قرار دادند پس به پندار خودشان گفتند: این برای اللّٰه است و این (یکی) برای شریکان ماست پس آنچه برای شریکان ایشان بود به اللّٰه نمی رسید و آنچه برای اللّٰه بود به شریکان ایشان می رسید، چه بد داوری می کردند ۱۳۶ و اینچنین برای بسیاری از مُشرکان کُشته شدن فرزندانشان (توسط) شریکان ایشان آراسته شد تا ایشان را بلغزانند و تا بر ایشان دینشان را آشفته سازند، اگر اللّٰه می‌خواست چنین نمی کردند پس ایشان را بدآنچه دروغ می بندند رها کن ۱۳۷

وَقَالُواْ هَٰذِهِۦٓ أَنۡعَٰمٞ وَحَرۡثٌ حِجۡرٞ لَّا يَطۡعَمُهَآ إِلَّا مَن نَّشَآءُ
بِزَعۡمِهِمۡ وَأَنۡعَٰمٌ حُرِّمَتۡ ظُهُورُهَا وَأَنۡعَٰمٞ لَّا يَذۡكُرُونَ
ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَا ٱفۡتِرَآءً عَلَيۡهِۚ سَيَجۡزِيهِم بِمَا كَانُواْ
يَفۡتَرُونَ ١٣٨ وَقَالُواْ مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ ٱلۡأَنۡعَٰمِ خَالِصَةٞ
لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِنَاۖ وَإِن يَكُن مَّيۡتَةٗ
فَهُمۡ فِيهِ شُرَكَآءُۚ سَيَجۡزِيهِمۡ وَصۡفَهُمۡۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ
عَلِيمٞ ١٣٩ قَدۡ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓاْ أَوۡلَٰدَهُمۡ سَفَهَۢا بِغَيۡرِ
عِلۡمٖ وَحَرَّمُواْ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ ٱفۡتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِۚ قَدۡ ضَلُّواْ
وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ ١٤٠ ۞وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٖ
مَّعۡرُوشَٰتٖ وَغَيۡرَ مَعۡرُوشَٰتٖ وَٱلنَّخۡلَ وَٱلزَّرۡعَ مُخۡتَلِفًا
أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُتَشَٰبِهٗا وَغَيۡرَ مُتَشَٰبِهٖۚ
كُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثۡمَرَ وَءَاتُواْ حَقَّهُۥ يَوۡمَ حَصَادِهِۦۖ
وَلَا تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ١٤١ وَمِنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ
حَمُولَةٗ وَفَرۡشٗاۚ كُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُواْ
خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ١٤٢

و به پندار خودشان گفتند: اینها دام ها و کِشتزارهای ممنوع است که جز کسی که ما بخواهیم نباید از آن بخورند و دام هایی که (سوار شدن بر) پُشت های آنها حرام است و دام هایی که (به هنگام ذبح) با دروغ بستن بر آن نام الله را نبرند، به زودی (الله) ایشان را بدآنچه دروغ می بستند کیفر دهد ۱۳۸ و گفتند: آنچه در شکمهای این دام هاست مُختص مردان ما است و بر همسران ما حرام است و اگر مُرده باشد پس ایشان در آن شریک هستند، به زودی ایشان را به خاطرِ توصیفشان (احکام و فتواهای دروغین، الله) مُجازات می کند، همانا او حکیم داناست ۱۳۹ به درستی زیان کردند کسانیکه فرزندان خویش را ابلهانه و بی دانش کُشتند و آنچه را الله روزی شان داده بود با دروغ بستن بر الله حرام کردند، به درستی گُمراه شدند و از (افرادِ) هدایت یافته نبودند ۱۴۰ و اوست که باغ‌هایی با داربست و بدون داربست، و نخل‌ها و کشتزارهایی با محصولات گوناگون، و زیتون و انار، که برخی همانند و برخی متفاوت‌اند، پدید آورد. از میوه آن هنگامی که میوه می‌دهد بخورید و حق آن را در روز برداشتش بپردازید، و تجاوز نکنید؛ زیرا او متجاوزان (به مرزهای الهی) را دوست ندارد ۱۴۱ و از چهارپایان، برخی برای حمل بار و برخی برای خوردن هستند. از آنچه الله روزی شما کرده بخورید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید؛ زیرا او دشمنی آشکار برای شماست ۱۴۲

ثَمَٰنِيَةَ أَزۡوَٰجٖۖ مِّنَ ٱلضَّأۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡمَعۡزِ ٱثۡنَيۡنِۗ
قُلۡ ءَآلذَّكَرَيۡنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ أَمَّا ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ
أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۖ نَبِّـُٔونِي بِعِلۡمٍ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٤٣
وَمِنَ ٱلۡإِبِلِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ ٱثۡنَيۡنِۗ قُلۡ ءَآلذَّكَرَيۡنِ
حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ أَمَّا ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۖ
أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَٰذَاۚ فَمَنۡ
أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيۡرِ
عِلۡمٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٤٤ قُل لَّآ أَجِدُ
فِي مَآ أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٖ يَطۡعَمُهُۥٓ إِلَّآ أَن يَكُونَ
مَيۡتَةً أَوۡ دَمٗا مَّسۡفُوحًا أَوۡ لَحۡمَ خِنزِيرٖ فَإِنَّهُۥ رِجۡسٌ أَوۡ
فِسۡقًا أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ
فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٤٥ وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا
كُلَّ ذِي ظُفُرٖۖ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ وَٱلۡغَنَمِ حَرَّمۡنَا عَلَيۡهِمۡ
شُحُومَهُمَآ إِلَّا مَا حَمَلَتۡ ظُهُورُهُمَآ أَوِ ٱلۡحَوَايَآ أَوۡ مَا ٱخۡتَلَطَ
بِعَظۡمٖۚ ذَٰلِكَ جَزَيۡنَٰهُم بِبَغۡيِهِمۡۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ١٤٦

هشــت جفت آفرید: از گوســفند دو تا و از بز دو تا. بگو: آیا اللّه دو نر را حرام کرده یا دو ماده را، یا آنچه را رحم دو ماده دربر گرفته اســت؟ اگر راســت می‌گویید، با علم و دانش به من خبر دهید ۱۴۳ و از شُتر نر و ماده و از گاو نر و ماده، آیا دو نر را حرام کرد یا دو ماده را (حرام کرد) یا آنچه را رحم دو ماده دربر گرفته اســت؟ آیا شــما گواه بودید هنگامیکه اللّه شــما را به این ســفارش کرد؟ پس کیســت ســتمگرتر از آنکه بر اللّه دروغی را ببندد یا مردم را به غیر دانش (وحی) گُمراه کند، همانا اللّه گروه ستمکاران را هدایت نمی کند ۱۴۴ (ای محمّد) بگو: در آنچه به من وحی داده شــده اســت، بر خورنده ای که آن را بُخورد حرامی را پیدا نمی کنم جز آنکه مُردار باشد یا خونی ریخته شده یا گوشت خوک پس همانا آن پلید است یا (خوراکی که) از روی نافرمانی نام غیر اللّه بر آن بُرده شود پس آنکس که ناچار گردد نه ستم کننده و نه تجاوز کننده پس همانا پروردگارت آمرزندهٔ مهربان اســت ۱۴۵ و بر کســانی که یهودی شــدند (یهودیان)، هر حیوانِ دارای ناخن را حرام کردیم، و از گاو و گوســفند، پیه (چربیهای) آنها را بر آنان حرام کردیم به استثنای پیه هایی که بر پشت آنها یا بر روده هاست یا آنچه به استخوان چسبیده باشد این کیفر را به خاطرِ ستمگریشان به آنها دادیم و همانا ما راستگویان هستیم ۱۴۶

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَٰسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُهُۥ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟
لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكْنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَىْءٍ ۚ
كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا۟ بَأْسَنَا ۗ
قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا
ٱلظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ ٱلْحُجَّةُ ٱلْبَٰلِغَةُ ۖ
فَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ
ٱلَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا ۖ فَإِن شَهِدُوا۟ فَلَا تَشْهَدْ
مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱلَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ ۞ قُلْ
تَعَالَوْا۟ أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا۟
بِهِۦ شَيْـًٔا ۖ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَوْلَٰدَكُم
مِّنْ إِمْلَٰقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا۟ ٱلْفَوَٰحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا۟ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ
إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

پس اگر تو را دروغ شُمردند، (ای محمّد) بگو: پروردگار شما صاحب رحمت گُسترده است و خشم او از گروه مُجرمان (گناهکاران) بر نمی گردد ۱۴۷ به زودی کسانیکه شرک ورزیدند خواهند گفت اگر اللّه می‌خواست ما و نه پدران ما مُشرک نمی شدیم و چیزی را حرام نمی کردیم، اینچنین دروغ شُمردند کسانیکه قبل از ایشان بودند تا اینکه عقوبت ما را چشیدند، (ای محمّد) بگو: آیا نزد شما دانشی است که آن را برای ما آشکار سازید؟ شما جز گُمان را پیروی نمی کنید و شما جز (افرادِ) پندار باف نیستید ۱۴۸ (ای محمّد) بگو: پس برای اللّه دلیل رَسایی (روشنی) است و اگر اللّه می‌خواست همه شما را هدایت می کرد ۱۴۹ (ای محمّد) بگو: گواهان خویش را بیاورید کسانیکه گواهی دادند، همانا اللّه اینها را حرام کرده است پس اگر گواهی دادند پس با ایشان گواهی مده و هوسهای آنان که آیات ما را دروغ شُمردند را پیروی مکن و کسانیکه به آخرت ایمان نمی آورند (را پیروی مکن) و ایشان به (مرزهای) پروردگارشان تجاوز می کنند ۱۵۰ (ای محمّد) بگو: بیایید بر شما تلاوت کنم آنچه را که پروردگارتان بر شما حرام کرده است اینکه به او چیزی را شریک قرار ندهید و به والدین نیکی کنید و فرزندان خویش را از روی تنگدستی نکُشید، ما شما و آنها را روزی می دهیم و به زشتکاری چه آشکار و چه پنهان نزدیک نشوید و (صاحبِ) جانی را که اللّه حرام کرده است مگر به حقّ نکُشید (قتل نفس)، این است آنچه اللّه شما را بدان سفارش می کند تا شاید تعقّل کنید ۱۵۱

وَلَا تَقْرَبُواْ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥۚ
وَأَوْفُواْ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ بِٱلْقِسْطِۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَاۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَٱعْدِلُواْ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰۖ وَبِعَهْدِ
ٱللَّهِ أَوْفُواْۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِي مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُۖ وَلَا تَتَّبِعُواْ ٱلسُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ تَمَامًا عَلَى ٱلَّذِيٓ
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَآءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ فَٱتَّبِعُوهُ
وَٱتَّقُواْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَن تَقُولُوٓاْ إِنَّمَآ أُنزِلَ ٱلْكِتَٰبُ
عَلَىٰ طَآئِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَٰفِلِينَ
﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُواْ لَوْ أَنَّآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْكِتَٰبُ لَكُنَّآ أَهْدَىٰ
مِنْهُمْۚ فَقَدْ جَآءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌۚ
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَاۗ سَنَجْزِي ٱلَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَٰتِنَا سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

و به مال یتیمان نزدیک نشوید مگر به صورتی که نیکوتر است تا به رُشد و بلوغ خویش برسد و پیمانه و سنجش را به عدالت بپردازید، کسی را جز به مقدار توانایی اش تکلیف نمی کنیم و هنگامیکه چیزی را گفتید پس عدالت کنید اگر چه خویشاوند باشد و به پیمان الله پایبند باشید، این است که بدان سفارش شده اید تا شاید یادآور شوید ۱۵۲ و آنکه این راه راست من است پس آن را پیروی کنید و راههای مختلف را پیروی نکنید که شما را از راه او پراکنده می کند، به این شما سفارش شده اید تا شاید پرهیزکاری کنید ۱۵۳ سپس به موسی کتاب را به تمامی دادیم، برای آنکه نیکوکاری کرد و توضیحی برای هر چیز و هدایت و رحمتی تا شاید به ملاقات پروردگار خویش ایمان آورند ۱۵۴ و این (قرآن) کتابی است که آن را مُبارک نازل کردیم پس آن را پیروی کنید و پرهیزکاری کنید تا شاید مورد رحم قرار گیرید ۱۵۵ تا نگویید که کتاب بر دو طایفه پیش از ما نازل شد و ما از درس گرفتن آن بی خبر بودیم ۱۵۶ یا بگویید که اگر بر ما کتاب نازل می شد قطعاً از ایشان هدایت یافته تر بودیم پس به درستی نشانه ای از جانب پروردگارتان و هدایت و رحمتی برای شما آمد پس کیست ستمگرتر از آنکه بر آیات الله دروغ بندد و از آنها روی گرداند به زودی کسانیکه از آیات ما باز می دارند را به بدترین عذاب مُجازات می کنیم، بدآنچه (از راه الله) بازداشتند ۱۵۷

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ أَوۡ يَأۡتِيَ رَبُّكَ أَوۡ يَأۡتِيَ بَعۡضُ
ءَايَٰتِ رَبِّكَۗ يَوۡمَ يَأۡتِي بَعۡضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفۡسًا إِيمَٰنُهَا
لَمۡ تَكُنۡ ءَامَنَتۡ مِن قَبۡلُ أَوۡ كَسَبَتۡ فِيٓ إِيمَٰنِهَا خَيۡرٗاۗ قُلِ ٱنتَظِرُوٓاْ
إِنَّا مُنتَظِرُونَ ١٥٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ فَرَّقُواْ دِينَهُمۡ وَكَانُواْ شِيَعٗا لَّسۡتَ
مِنۡهُمۡ فِي شَيۡءٍۚ إِنَّمَآ أَمۡرُهُمۡ إِلَى ٱللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ
١٥٩ مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشۡرُ أَمۡثَالِهَاۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَا وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ١٦٠ قُلۡ إِنَّنِي هَدَىٰنِي رَبِّيٓ
إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ دِينٗا قِيَمٗا مِّلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۚ وَمَا كَانَ
مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٦١ قُلۡ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحۡيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦٢ لَا شَرِيكَ لَهُۥۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرۡتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ
١٦٣ قُلۡ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ أَبۡغِي رَبّٗا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيۡءٖۚ وَلَا تَكۡسِبُ كُلُّ
نَفۡسٍ إِلَّا عَلَيۡهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
مَّرۡجِعُكُمۡ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ١٦٤ وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَكُمۡ
خَلَٰٓئِفَ ٱلۡأَرۡضِ وَرَفَعَ بَعۡضَكُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ لِّيَبۡلُوَكُمۡ فِي
مَآ ءَاتَىٰكُمۡۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ ٱلۡعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٦٥

آیا انتظاری جز این دارند که به سوی ایشان فرشتگان یا پروردگارت بیاید یا پاره ای از آیات پروردگارت بیاید، روزی که پاره‌ای از آیات پروردگارت بیاید ایمان کسی سودی به حال او نمی بخشد اگر از قبل ایمان نیاورده باشد یا در ایمان خود خیری را کسب نکرده باشد، (ای محمّد) بگو: مُنتظر (روز حسابرسی) باشید، همانا ما از مُنتظران هستیم ۱۵۸ کسانی که دین خود را پراکنده کردند و به گروه‌های گوناگون تقسیم شدند، تو هیچ ارتباطی با آنان نداری. کار آنان فقط با اللّٰه است؛ سپس آنان را از آنچه انجام می‌دادند آگاه خواهد کرد ۱۵۹ آنکس که کار نیکی را انجام دهد برای او ده برابر (پاداش) آن است و آنکس که گُناهی انجام دهد جز به مانند آن مُجازات نشود و به ایشان ستم نمی شود ۱۶۰ (ای محمّد) بگو: همانا پروردگارم مرا به سوی راه راست دینی اُستوار آئین ابراهیم حقّ گرا هدایت کرده است و (او) از مُشرکین نبوده است ۱۶۱ (ای محمّد) بگو: همانا نماز من و مناسک من و زندگی من و مرگ من برای اللّٰه پروردگار جهانیان است ۱۶۲ هیچ شریکی برای او نیست؛ و به من چنین فرمان داده شده است و من نخستین تسلیم شده‌ام ۱۶۳ ((ای محمّد) بگو: آیا غیر از اللّٰه اربابی بجویم، در حالی که او ارباب همه چیز است؟ و هر کس جز به زیان خود کاری انجام نمی‌دهد، و هیچ باربرداری بار گناه دیگری را برنمی‌دارد. سپس بازگشت شما به سوی پروردگارتان است و شما را از آنچه درباره آن اختلاف می‌کردید آگاه خواهد کرد ۱۶۴ و او کسی است که شما را جانشینان زمین قرار داد و بعضی از شما را بر بعضی در مراتب بالا برد تا شما را در آنچه به شما داده است آزمایش کند، همانا پروردگارت زود کیفر است و همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۱۶۵

سُورَةُ الأَعْرَافِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَٰبٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِۦ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم
مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
﴿٣﴾ وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَا فَجَآءَهَا بَأْسُنَا بَيَٰتًا أَوْ هُمْ
قَآئِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَىٰهُمْ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَآ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟
إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْـَٔلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ
ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ ۖ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ﴿٧﴾
وَٱلْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ ۚ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟
أَنفُسَهُم بِمَا كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّٰكُمْ
فِي ٱلْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَٰيِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ
ٱسْجُدُوا۟ لِـَٔادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿١١﴾

سوره اعراف - ۷

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

المص ۱ (قرآن) کتابی است که به سوی تو (ای محمّد) نازل شده است پس در سینهٔ تو از آن تنگی نباشد تا بدان هشدار دهی و برای مؤمنان یادآوری کنی ۲ از آنچه از جانب پروردگارتان به سوی شما نازل شده است پیروی کنید و جز او (اللّٰه) از سرپرستانی دیگر پیروی نکنید، چه اندک یادآور می شوید ۳ و چه بسا شهری را که ما آن را هلاک ساختیم پس خشم ما هنگام شب یا به خواب نیمروز (که در آن) بودند به سوی آن آمد ۴ پس سخن ایشان هنگامیکه عذاب ما بر ایشان آمد جز این نبود که گفتند: همانا ما از ستمکاران بودیم ۵ پس قطعاً از کسانیکه به سوی آنها (فرستادگان) ارسال شدند خواهیم پرسید و از فرستادگان نیز خواهیم پرسید ۶ پس از روی علم بر ایشان نقل می کنیم و ما غائب نبوده ایم ۷ و سنجش در آن روز بر مبنای حقّ است پس کسی که ترازوهای (اعمالش) سنگین شود پس ایشان رستگاران هستند ۸ و آنکه ترازوهای (اعمالش) سبک گردد پس ایشان کسانی هستند که به خود زیان رساندند، بدآنچه به آیات ما ستم می کردند ۹ و مسلّماً شما را در زمین امکانات دادیم و در آن معیشت هایی را قرار دادیم چه اندک سپاسگزاری می کنید ۱۰ و مسلّماً شما را خلق کردیم سپس شما را شکل دادیم سپس به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید پس سجده کردند جز ابلیس که از (افراد) سجده کننده نبود ۱۱

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسۡجُدَ إِذۡ أَمَرۡتُكَۖ قَالَ أَنَا۠ خَيۡرٞ مِّنۡهُ خَلَقۡتَنِي مِن نَّارٖ
وَخَلَقۡتَهُۥ مِن طِينٖ ١٢ قَالَ فَٱهۡبِطۡ مِنۡهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَٱخۡرُجۡ إِنَّكَ مِنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ١٣ قَالَ أَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ
١٤ قَالَ إِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ١٥ قَالَ فَبِمَآ أَغۡوَيۡتَنِي لَأَقۡعُدَنَّ لَهُمۡ
صِرَٰطَكَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ١٦ ثُمَّ لَأٓتِيَنَّهُم مِّنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ
وَعَنۡ أَيۡمَٰنِهِمۡ وَعَن شَمَآئِلِهِمۡۖ وَلَا تَجِدُ أَكۡثَرَهُمۡ شَٰكِرِينَ ١٧ قَالَ
ٱخۡرُجۡ مِنۡهَا مَذۡءُومٗا مَّدۡحُورٗاۖ لَّمَن تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمۡ
أَجۡمَعِينَ ١٨ وَيَٰٓـَٔادَمُ ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ فَكُلَا مِنۡ حَيۡثُ
شِئۡتُمَا وَلَا تَقۡرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩ فَوَسۡوَسَ
لَهُمَا ٱلشَّيۡطَٰنُ لِيُبۡدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنۡهُمَا مِن سَوۡءَٰتِهِمَا وَقَالَ
مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنۡ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيۡنِ
أَوۡ تَكُونَا مِنَ ٱلۡخَٰلِدِينَ ٢٠ وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ٢١
فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٖۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتۡ لَهُمَا سَوۡءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخۡصِفَانِ عَلَيۡهِمَا مِن وَرَقِ ٱلۡجَنَّةِۖ وَنَادَىٰهُمَا رَبُّهُمَآ أَلَمۡ أَنۡهَكُمَا عَن
تِلۡكُمَا ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمَا عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٢٢

(اللّٰه) فرمود: چه چیز تو را منع کرد سجده نکنی آن هنگام که تو را اَمر کردم؟ (ابلیس) گفت: من از او بهترم، مرا از آتش آفریدی و او را از گِل آفریدی ۱۲ (اللّٰه) فرمود: از آن جایگاه به درآی که تو را نرسد در آن کِبر ورزی پس خارج شو، همانا تو از (افرادِ) سرافکنده هستی ۱۳ (شیطان) گفت: مرا مُهلت ده تا روزی که (مردم) برانگیخته شوند؟ ۱۴ (اللّٰه) فرمود: تو از (افراد) مُهلت یافته هستی ۱۵ (شیطان) گفت: پس چون مرا گُمراه کردی، همانا در کمین ایشان (مردم) بر راه راست تو می نشینم ۱۶ سپس بر ایشان از پیش رویشان و از پُشت سرشان و از راست ایشان و چپ ایشان وارد می شوم و بیشتر ایشان را از (افرادِ) سپاسگزار نخواهی یافت ۱۷ (اللّٰه) فرمود: از آن نکوهیده و رانده شده خارج شو که هر کس از ایشان تو را پیروی کند قطعاً همه شما را در جهنم پُر می سازم ۱۸ و ای آدم تو و همسرت در باغ جای گیرید پس بُخورید از هر جا می خواهید و به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران می شوید ۱۹ پس شیطان (وسوسه گر) ایشان را وسوسه کرد تا بدآنها آشکار کند بدیهای ایشان را و (شیطان) گفت: شما را پروردگارتان از این درخت نهی نکرده است مگر آنکه (مبادا) تا دو فرشته گردید یا از جاودانان شوید ۲۰ و به ایشان قسم یاد کرد که من برای شما از خیرخواهان هستم ۲۱ پس ایشان را به فریب سرنگون ساخت پس هنگامیکه از آن درخت چشیدند عورت هایشان آشکار شد و به پوشاندن از برگ های باغ بر خود پرداختند و پروردگارشان به ایشان بانگ زد که آیا شما را از این درخت نهی نکردم و به شما نگفتم همانا شیطان (وسوسه گر) برای شما دشمنی آشکار است؟ ۲۲

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ
فِى ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ
لِبَاسًا يُوَٰرِى سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ
ٱلشَّيْطَٰنُ كَمَآ أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ ٱلْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَآ ۗ إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُۥ مِنْ
حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا۟ فَٰحِشَةً قَالُوا۟ وَجَدْنَا عَلَيْهَآ ءَابَآءَنَا وَٱللَّهُ أَمَرَنَا
بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ ۖ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّى بِٱلْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا۟ وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾
فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلضَّلَٰلَةُ ۚ إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُوا۟
ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

گفتند: پروردگارا ما بر خویشتن ستم کردیم و اگر ما را نیامرزی و به ما رحم نکنی قطعاً از زیانکاران باشیم ۲۳ (اللّٰه) فرمود: (از آن باغ) به درآیید، بعضی از شما دشمن بعضی دیگر باشید، برای شما در زمین قرارگاه و بهره‌ای تا زمان معینی است ۲۴ (اللّٰه) فرمود: در آن (زمین) زنده می شوید و در آن می میرید و از آن (زمین در روز قیامت) بیرون می آیید ۲۵ ای فرزندان آدم به درستی بر شما لباس فرستادیم که عورت شما را بپوشاند و هم زینت شماست و لباس پرهیزکاری برای شما بهتر است، این از آیات اللّٰه است تا شاید یادآور شوید ۲۶ ای فرزندان آدم شما را شیطان (وسوسه گر) فریب ندهد چنانکه پدر و مادر شما را از باغ اخراج کرد، از آنها جامه هایشان را بر می کَند تا بدیهای ایشان را به آنها نشان دهد، همانا شما را او (شیطان) و گروهش می بینند از جایی که ایشان را نمی بینید، همانا شیاطین (وسوسه گران) را سرپرستانی قرار دادیم برای آنانکه ایمان نمی آورند ۲۷ و هنگامیکه کار زشتی را انجام می دهند و می‌گویند: پدران خویش را بر آن یافتیم و اللّٰه بدان اَمر کرد، (ای محمّد) بگو: همانا اللّٰه به زشتکاری اَمر نمی کند، آیا به اللّٰه آنچه را نمی دانید نسبت می دهید؟ ۲۸ (ای محمّد) بگو: پروردگارم مرا به عدالت اَمر کرده است و نزد هر مسجدی چهره‌های خویش را (به سوی بیت اللّٰه الحرام) بپای دارید و (در حالیکه) دین خود را برای او خالص گردانیده اید، وی (اللّٰه) را بخوانید چنانکه شما را پدید آورد، (به سوی او) بر می گردید ۲۹ گروهی را هدایت کرد و گروهی مستحقّ گُمراهی شدند، همانا ایشان شیاطین (وسوسه گران) را جز اللّٰه سرپرستانی بر گرفتند و می پندارند که ایشان هدایت یافته هستند ۳۰

۞يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمۡ عِندَ كُلِّ مَسۡجِدٖ وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ
وَلَا تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ٣١ قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ
ٱلَّتِيٓ أَخۡرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَٰتِ مِنَ ٱلرِّزۡقِۚ قُلۡ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ
فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا خَالِصَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ
لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٣٢ قُلۡ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ ٱلۡفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنۡهَا وَمَا
بَطَنَ وَٱلۡإِثۡمَ وَٱلۡبَغۡيَ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَأَن تُشۡرِكُواْ بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ
بِهِۦ سُلۡطَٰنٗا وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٣٣ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
أَجَلٞۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ لَا يَسۡتَأۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ
٣٤ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأۡتِيَنَّكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي فَمَنِ
ٱتَّقَىٰ وَأَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٣٥ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ
بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ٣٦ فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ
بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ يَنَالُهُمۡ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتۡهُمۡ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ قَالُوٓاْ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ
قَالُواْ ضَلُّواْ عَنَّا وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ٣٧

ای فرزندان آدم زینت خود را نزد هر مسجدی بر گیرید و بُخورید و بیاشامید و تجاوز نکنید، همانا اللّه (افرادِ) تجاوز کننده را دوست ندارد ۳۱ (ای محمّد) بگو: چه کسی زینت اللّه را برای بندگان خویش و پاکیزه ها از روزی را حرام کرده است؟ (ای محمّد) بگو: آنها برای کسانی است که در زندگی دنیا ایمان آوردند و روز قیامت مخصوص به ایشان است، اینچنین آیات را توضیح می دهیم برای گروهی که می دانند ۳۲ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که حرام کرده است پروردگار من زشتکاریها، از آنچه آشکار است و آنچه پنهان از آنهاست و گناه و ستمگری به ناحقّ را و آنکه برای اللّه شریک قرار دهید آنچه را بر آن دلیلی را نازل نکرده است و آنکه بر اللّه بگویید آنچه را نمی دانید ۳۳ و برای هر اُمّتی مُهلتی است پس هنگامی که مُهلتش برسد، نه ساعتی از آن به تأخیر اُفتند و نه پیشی گیرند ۳۴ ای فرزندان آدم اگر برای شما فرستادگانی از شما بیایند که بر شما آیات مرا نقل کنند پس هر کس پرهیزکاری کند و اصلاح کند پس ترسی بر ایشان نیست و ایشان اندوهگین نشوند ۳۵ و کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند و از آنها سرپیچی کردند آنان یاران آتش هستند، ایشان در آن جاودان اند ۳۶ پس کیست ستمگرتر از آنکس که بر اللّه دروغ بست یا آیات او را دروغ شُمرد، اینان را بهره ای از کتاب بر ایشان برسد تا هنگامیکه فرستادگان ما بیایند تا (جان) ایشان را بگیرند، می گویند: آنانکه جز اللّه صدا می زدید، کجا هستند؟ گویند: از (چشم) ما ناپدید شدند و بر علیه خود گواهی می دهند که ایشان از کافران بودند ۳۷

قَالَ ٱدۡخُلُواْ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ
فِي ٱلنَّارِۖ كُلَّمَا دَخَلَتۡ أُمَّةٞ لَّعَنَتۡ أُخۡتَهَاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا ٱدَّارَكُواْ
فِيهَا جَمِيعَا قَالَتۡ أُخۡرَىٰهُمۡ لِأُولَىٰهُمۡ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ أَضَلُّونَا فَـَٔاتِهِمۡ
عَذَابٗا ضِعۡفٗا مِّنَ ٱلنَّارِۖ قَالَ لِكُلّٖ ضِعۡفٞ وَلَٰكِن لَّا تَعۡلَمُونَ
٣٨ وَقَالَتۡ أُولَىٰهُمۡ لِأُخۡرَىٰهُمۡ فَمَا كَانَ لَكُمۡ عَلَيۡنَا مِن فَضۡلٖ
فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ ٣٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ
كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمۡ أَبۡوَٰبُ ٱلسَّمَآءِ
وَلَا يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ ٱلۡجَمَلُ فِي سَمِّ ٱلۡخِيَاطِۚ وَكَذَٰلِكَ
نَجۡزِي ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٤٠ لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٞ وَمِن فَوۡقِهِمۡ غَوَاشٖۚ
وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ ٤١ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
لَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ
فِيهَا خَٰلِدُونَ ٤٢ وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلّٖ تَجۡرِي
مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَقَالُواْ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي هَدَىٰنَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا
لِنَهۡتَدِيَ لَوۡلَآ أَنۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُۖ لَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلۡحَقِّۖ
وَنُودُوٓاْ أَن تِلۡكُمُ ٱلۡجَنَّةُ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٤٣

(اللّٰه) فرمود: داخل (جهنم) شوید همراه اُمّتهایی که پیش از شما از جِنّ و انسان (ها) در آتش وارد شدند، هر گاه اُمّتی در آن داخل شود همکیشان خود را لعنت کند تا هنگامیکه در آن همگی جمع شوند، آخرین ایشان برای اوّلین (امّتها) از ایشان گوید: پروردگارا اینان ما را گُمراه کردند پس به ایشان عذابی دو چندان از آتش (جهنم) بده، (اللّٰه) می فرماید: برای همگی شما (عذاب) دو چندان است، لیکن شما نمی دانید ۳۸ و اوّلین از ایشان به آخرینشان می گوید: که شما را بر ما لطفی نبود پس عذاب را بچشید بدآنچه فراهم می کردید ۳۹ همانا کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند و از آنها کِبر ورزیدند برای ایشان دروازه های آسمان گُشوده نشود و به باغ (بهشت) داخل نشوند مگر اینکه طناب کِشتی از سوراخ سوزن بُگذرد و اینچنین به مُجرمان (گناهکاران) مجازات دهیم ۴۰ برای ایشان در جهنم جایگاهی و از بالای (سرِ) آنان پوششهایی (از آتش) است و اینچنین ستمگران را مُجازات می کنیم ۴۱ و کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند، کسی را جز به اندازهٔ توانایی اش تکلیف نکنیم، آنان یاران باغ (بهشت) هستند در آن جاودان اند ۴۲ و آنچه کینه در سینه های ایشان (اهل بهشت) است را پاک کردیم، (در آن بهشت) از زیر ایشان نهرها جاریست و گویند: سپاس اللّٰه کسی که ما را به این راه هدایت نمود و هدایت نمی یافتیم اگر ما را (اللّٰه) هدایت نمی کرد، مسلّماً فرستادگان از سوی پروردگارمان به حقّ آمدند و ندا داده شدند که شما اینک در باغ (بهشت) هستید که ارث داده شدید بدآنچه انجام می دادید ۴۳

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ أَن قَدۡ وَجَدۡنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقّٗا فَهَلۡ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمۡ حَقّٗاۖ قَالُواْ نَعَمۡۚ فَأَذَّنَ
مُؤَذِّنُۢ بَيۡنَهُمۡ أَن لَّعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٤ ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ كَٰفِرُونَ ٤٥ وَبَيۡنَهُمَا
حِجَابٞۚ وَعَلَى ٱلۡأَعۡرَافِ رِجَالٞ يَعۡرِفُونَ كُلَّۢا بِسِيمَىٰهُمۡۚ وَنَادَوۡاْ
أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ أَن سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡۚ لَمۡ يَدۡخُلُوهَا وَهُمۡ يَطۡمَعُونَ ٤٦
۞وَإِذَا صُرِفَتۡ أَبۡصَٰرُهُمۡ تِلۡقَآءَ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِ قَالُواْ رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا
مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٧ وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأَعۡرَافِ رِجَالٗا يَعۡرِفُونَهُم
بِسِيمَىٰهُمۡ قَالُواْ مَآ أَغۡنَىٰ عَنكُمۡ جَمۡعُكُمۡ وَمَا كُنتُمۡ تَسۡتَكۡبِرُونَ ٤٨
أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقۡسَمۡتُمۡ لَا يَنَالُهُمُ ٱللَّهُ بِرَحۡمَةٍۚ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ
لَا خَوۡفٌ عَلَيۡكُمۡ وَلَآ أَنتُمۡ تَحۡزَنُونَ ٤٩ وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ أَصۡحَٰبَ
ٱلۡجَنَّةِ أَنۡ أَفِيضُواْ عَلَيۡنَا مِنَ ٱلۡمَآءِ أَوۡ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُۚ قَالُوٓاْ
إِنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٥٠ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمۡ لَهۡوٗا
وَلَعِبٗا وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ فَٱلۡيَوۡمَ نَنسَىٰهُمۡ كَمَا نَسُواْ
لِقَآءَ يَوۡمِهِمۡ هَٰذَا وَمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ ٥١

و یاران باغ (بهشت) به یاران آتش ندا دهند: اینکه آنچه که به ما پروردگارمان به حقّ (وعده) داد را یافتیم، آیا شما آنچه پروردگارتان به حقّ به شما وعده داد را یافتید؟ (اهل جهنم) گفتند: بله پس بانگ دهنده‌ای میان ایشان بانگ داد که لعنت اللّه بر ستمکاران باد ۴۴ کسانیکه از راه اللّه باز می دارند و آن را کج می خواهند و ایشان به آخرت کافر هستند ۴۵ و میان ایشان پوششی است و بر "اعراف" اشخاصی هستند که هر کدام را به سیمایشان می شناسند و به یاران باغ (بهشت) ندا می دهند که سلام بر شما باد و در آن داخل نشوند در حالیکه طمع دارند ۴۶ و هنگامیکه چهره های ایشان به سوی یاران آتش برگردانده می شود، گویند: پروردگارا ما را با گروه ستمکاران قرار مده ۴۷ و یاران "اعراف" اشخاصی را که به سیمایشان آنها را می شناسی (اهل جهنم را) ندا می دهند، می گویند: جمعیت شما و آنچه کِبر می ورزیدید بی نیازتان نکرد ۴۸ آیا اینان (ایمانداران) کسانی هستند که قسم خوردید که اللّه آنها را به رحمتی نرساند؟ وارد باغ (بهشت) شوید، ترسی بر ایشان نیست و اندوهگین نشوند ۴۹ یاران آتش، یاران باغ (بهشت) را ندا دادند که بر ما از آب یا از آنچه اللّه روزی تان داده است به ما عطا کنید (بدهید)؟ (اهل بهشت) گویند: اللّه آنها را بر کافران حرام کرده است ۵۰ کسانیکه دین خود را به بیهودگی و بازیچه گرفتند و زندگی دنیا ایشان را فریب داد پس امروز (روز قیامت) ایشان را فراموش کنیم بدینسان که مُلاقات امروزشان را فراموش کردند و اینکه آیات ما را انکار می کردند ۵۱

وَلَقَدْ جِئْنَٰهُم بِكِتَٰبٍ فَصَّلْنَٰهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُۥۚ يَوْمَ يَأْتِى تَأْوِيلُهُۥ
يَقُولُ ٱلَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلْحَقِّ
فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُواْ لَنَآ أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ ٱلَّذِى
كُنَّا نَعْمَلُۚ قَدْ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ
يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِۖ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ
يَطْلُبُهُۥ حَثِيثًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتٍۭ
بِأَمْرِهِۦٓۗ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٤﴾
ٱدْعُواْ رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾
وَلَا تُفْسِدُواْ فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا وَٱدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًاۚ
إِنَّ رَحْمَتَ ٱللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى يُرْسِلُ
ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦٓۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ ٱلْمَآءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ مِن كُلِّ
ٱلثَّمَرَٰتِۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

و مسلّماً برای آنها کتابی را آوردیم پس از روی علم (الهی) آن را توضیح دادیم، هدایت و رحمتی برای گروهی که ایمان آورند ۵۲ آیا انتظاری جز نتیجه آن (آیات) را دارند؟ روزی که نتیجه آن (آیات) فرا برسد کسانیکه از قبل آن را فراموش کردند، می گویند: به درستی فرستادگان پروردگار به حقّ (به سوی ما) آمدند، آیا برای ما شفیعانی است که برای ما میانجیگری کنند یا (به دنیا) بازگردانده شویم تا انجام دهیم جز آنچه را انجام می دادیم؟ به درستی بر خویشتن زیان رساندند و از ایشان آنچه را به دروغ می بافتند ناپدید شد ۵۳ همانا پروردگار شما، اللّه کسی است که آسمانها و زمین را در شش دوره خلق کرد سپس به عرش پرداخت، روز را به شب - که شتابان آن را می طلبد - می‌پوشاند، و خورشید و ماه و ستارگان به فرمان او روان هستند، آگاه باشید که برای او آفرینش و فرمان است، اللّه پروردگارِ جهانیان ارجمند است ۵۴ پروردگار خویش را فروتنانه و پنهانی صدا بزنید، همانا او (افرادِ) متجاوز را دوست ندارد ۵۵ و در زمین بعد از اصلاحش فساد نکنید و او (اللّه) را از روی ترس و اُمید صدا بزنید، همانا رحمت اللّه به (افرادِ) نیکوکار نزدیک است ۵۶ و اوست کسی که بادها را مُژده ای پیش روی رحمتش می فرستد تا هنگامیکه ابرهای مُتراکم را بردارند، آن را به سوی سرزمینی مُرده برآنیم تا بدان آب را فرود آوریم پس از همه محصولات از آن بیرون آوریم، اینچنین مُردگان را خارج می کنیم تا شاید یادآور شوند ۵۷

وَٱلۡبَلَدُ ٱلطَّيِّبُ يَخۡرُجُ نَبَاتُهُۥ بِإِذۡنِ رَبِّهِۦۖ وَٱلَّذِي خَبُثَ لَا يَخۡرُجُ
إِلَّا نَكِدٗاۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَشۡكُرُونَ ٥٨
لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم
مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۖ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ٥٩
قَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِهِۦٓ إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٦٠ قَالَ يَٰقَوۡمِ
لَيۡسَ بِي ضَلَٰلَةٞ وَلَٰكِنِّي رَسُولٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦١
أُبَلِّغُكُمۡ رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمۡ وَأَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ
مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٦٢ أَوَعَجِبۡتُمۡ أَن جَآءَكُمۡ ذِكۡرٞ مِّن رَّبِّكُمۡ
عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنكُمۡ لِيُنذِرَكُمۡ وَلِتَتَّقُواْ وَلَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ
٦٣ فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيۡنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ وَأَغۡرَقۡنَا ٱلَّذِينَ
كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمًا عَمِينَ ٦٤ ۞وَإِلَىٰ
عَادٍ أَخَاهُمۡ هُودٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ
غَيۡرُهُۥٓۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٦٥ قَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦٓ
إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِي سَفَاهَةٖ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٦٦
قَالَ يَٰقَوۡمِ لَيۡسَ بِي سَفَاهَةٞ وَلَٰكِنِّي رَسُولٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٦٧

و زمین پاک، گیاهان آن به ارادهٔ پروردگارش بیرون آیند و آنکه پلید (زمین بد و شوره زار) است جز اندک ناچیزی بیرون نیاید، اینچنین آیات را برای گروهی که سپاسگزار هستند توضیح می‌دهیم ۵۸ مسلّماً نوح را به سوی قومش فرستادیم پس گفت: ای قوم اللّه را عبادت کنید برای شما صاحب قدرتی غیر از او نیست، همانا من بر شما از عذاب روزی بزرگ بیمناک هستم ۵۹ رؤسا از قوم او گفتند: که ما تو را در گُمراهی آشکار می بینیم ۶۰ (نوح) گفت: ای قوم من، در من گُمراهی نیست بلکه من فرستاده ای از نزدِ پروردگار جهانیان هستم ۶۱ به شما پیام های پروردگار خویش را می رسانم و برای شما پند می دهم و از اللّه می دانم آنچه شما نمی دانید ۶۲ آیا تعجب می کنید که تذکری از جانب پروردگارتان به سوی شما بیاید بر مردی از شما که شما را یادآوری کند و تا پرهیزکاری کنید و تا شاید مورد رحمت قرار گیرید ۶۳ پس او را دروغ شُمردند پس او را و کسانیکه با او در کِشتی بودند را نجات دادیم و کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند را غرق کردیم، همانا ایشان گروهی کور بودند ۶۴ و به سوی عاد از خودشان هُود را (فرستادیم) گفت: ای قوم من اللّه را عبادت کنید، صاحب قدرتی غیر از او نیست، آیا پرهیزکاری می کنید؟ ۶۵ رؤسا از قومش که کُفر ورزیده بودند، گفتند: ما تو را در بیخردی می بینیم و همانا تو را از (افرادِ) دروغ باف می پنداریم ۶۶ (هود) گفت: ای قوم من، در من بیخردی نیست و لیکن فرستاده ای از سوی پروردگار جهانیان هستم ۶۷

أُبَلِّغُكُمْ رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَأَنَا۠ لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَن
جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْۚ
وَٱذْكُرُوٓاْ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِي ٱلْخَلْقِ بَصْۜطَةًۖ فَٱذْكُرُوٓاْ ءَالَآءَ ٱللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
﴿٦٩﴾ قَالُوٓاْ أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ ٱللَّهَ وَحْدَهُۥ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ
ءَابَآؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٧٠﴾
قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌۖ
أَتُجَٰدِلُونَنِي فِيٓ أَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم
مَّا نَزَّلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍۚ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ
ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنجَيْنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۖ وَمَا كَانُواْ مُؤْمِنِينَ
﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًاۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ
مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥۖ قَدْ جَآءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْۖ
هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمْ ءَايَةًۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِيٓ أَرْضِ
ٱللَّهِۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

که به شما پیام های پروردگارم را می رسانم و من برای شما پند دهندهٔ اَمین هستم ۶۸ آیا تعجب می کنید که شما را تذکری از جانب پروردگارتان آمد بر مردی از شما تا به شما هشدار دهد و به یاد بیاورید که شما را بعد از قوم نوح جانشینانی قرار داد و (جمعیت) شما را در آفرینش افزایش داد؟ پس نعمتهای اللّٰه را به یاد بیاورید تا شاید رستگار شوید ۶۹ (قومش گفتند): آیا به سوی ما آمده‌ای تا اللّٰه را به یگانگی عبادت کنیم و رها کنیم آنچه را پدران ما عبادت کردند؟ پس به ما آنچه را به ما وعده می دهی را نشان ده اگر از راستگویان هستی ۷۰ (هود) گفت: از جانب پروردگارتان بر شما پلیدی و خشم قرار گرفت، آیا با من دربارهٔ نامهایی که آنها را شما و پدران شما نامیدند مُجادله می کنید که بر آنها اللّٰه دلیلی نازل نکرده است؟ پس مُنتظر باشید همانا من با شما از مُنتظران هستم ۷۱ پس او را و کسانیکه با او بودند به رحمتی از جانب خودمان نجات دادیم و دنبالهٔ کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند و مؤمنان نبودند را قطع کردیم ۷۲ و به سوی ثمود از خودشان صالح را (فرستادیم)، گفت: ای قوم من اللّٰه را عبادت کنید، برای شما غیر از او صاحب قدرتی نیست و به درستی به سوی شما نشانه ای از پروردگارتان آمد، این شُتر اللّٰه برای شما نشانه ای است پس او را بُگذارید تا در زمین اللّٰه بِچرد و به بدی اطرافش نچرخید پس عذاب دردناک شما را فرا می گیرد ۷۳

وَٱذْكُرُوٓاْ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي ٱلْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
ٱلْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَٱذْكُرُوٓاْ ءَالَآءَ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْاْ فِي
ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُواْ مِن
قَوْمِهِۦ لِلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُواْ لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
أَنَّ صَٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قَالُوٓاْ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلَ بِهِۦ
مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓاْ إِنَّا بِٱلَّذِيٓ
ءَامَنتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُواْ ٱلنَّاقَةَ وَعَتَوْاْ عَنْ
أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُواْ يَٰصَٰلِحُ ٱئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ
مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُواْ فِي دَارِهِمْ
جَٰثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ ٱلنَّٰصِحِينَ
﴿٧٩﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ
شَهْوَةً مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

و به یاد آورید که شما را جانشینانی بعد از (قومِ) عاد قرار داد و شما را در زمین جایگزین گردانید، از دشت های آن کاخ هایی می گرفتید، از کوهها خانه‌هایی می تراشید پس نعمت های اللّٰه را بیاد آورید و در زمین فسادگران کوشش نکنید ۷۴ سران از قومش که کِبر ورزیدند به آن کسانیکه ناتوان شده بودند به آنان که از ایشان ایمان آوردند گفتند: آیا می دانید که صالح فرستاده ای از سوی پروردگارش است؟ گفتند: همانا ما بدآنچه فرستاده شده است به آن ایمان داریم ۷۵ کسانیکه کِبر ورزیدند، گفتند: ما بدآنچه شما ایمان آورده اید بدان کافر هستیم ۷۶ پس به دنبال شُتر رفتند و از اَمر پروردگارشان سرکشی کردند و گفتند: ای صالح آنچه به ما وعده می دهی را نشان ده، اگر از فرستادگان هستی؟ ۷۷ پس آنها را زمین لرزه فرا گرفت پس در خانه های خود در جای مُردند ۷۸ پس به ایشان پُشت کرد و گفت: ای قوم من، همانا به شما پیامِ پروردگارم را ابلاغ کردم و شما را نصیحت کردم و لیکن (شما افرادِ) اندرزگو را دوست ندارید ۷۹ و لوط هنگامیکه به قوم خود گفت: عمل زشتی را انجام می دهید چنانکه شما را در آن کسی از جهانیان پیشی نگرفته است ۸۰ همانا شما با مردان به شهوت به جای زنان رابطه جنسی ایجاد می کنید، بلکه شما گروهی مُتجاوز هستید ۸۱

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَخْرِجُوهُم مِّن
قَرْيَتِكُمْۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنجَيْنَٰهُ
وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِم مَّطَرًاۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ
﴿٨٤﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًاۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ
مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥۖ قَدْ جَآءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْۖ
فَأَوْفُواْ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُواْ ٱلنَّاسَ
أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُواْ فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَاۚ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا
تَقْعُدُواْ بِكُلِّ صِرَٰطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِۦ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ وَٱذْكُرُوٓاْ
إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْۖ وَٱنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ
عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِن كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنكُمْ
ءَامَنُواْ بِٱلَّذِىٓ أُرْسِلْتُ بِهِۦ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُواْ فَٱصْبِرُواْ
حَتَّىٰ يَحْكُمَ ٱللَّهُ بَيْنَنَاۚ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٨٧﴾

و جواب قومش جز این نبود که گفتند: از شهر خود ایشان را بیرون کنید، اینان پاکیزگی می جویند ۸۲ پس او و خانواده اش را نجات دادیم مگر همسرش را که حین عبور (عذاب شد) ۸۳ و بر آنان بارانی (از گوگرد) را باراندیم پس نگاه کن که عاقبت مُجرمان (گناهکاران) چگونه شد ۸۴ و به سوی مَدین از خودشان شُعیب (را فرستادیم)، گفت: ای قوم من اللّٰه را عبادت کنید، برای شما غیر از او صاحب قدرتی نیست، به درستی به سوی شما نشانه ای از پروردگارتان آمد پس پیمانه و سنجش را کامل دهید و چیزهای مردم را کم ندهید و در زمین بعد از اصلاحش فساد نکنید، این برای شما بهتر است اگر مؤمنان هستید ۸۵ و بر سر هر راهی ننشینید تا کسانی را که به اللّٰه ایمان آورده‌اند تهدید کنید و آنان را از راه اللّٰه بازدارید و بخواهید آن را منحرف کنید. و به یاد آورید هنگامی را که اندک بودید و او شما را بسیار کرد؛ و بنگرید سرانجام فسادگران چگونه بود ۸۶ و اگر گروهی از شما ایمان آوردند بدآنچه به آن فرستاده شدم و گروهی ایمان نیاورده باشند پس شکیبایی کنید تا اللّٰه میان ما حُکم کند و او بهترین حُکم کنندگان است ۸۷

۞قَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ لَنُخۡرِجَنَّكَ يَٰشُعَيۡبُ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَكَ مِن قَرۡيَتِنَآ أَوۡ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَاۚ قَالَ أَوَلَوۡ
كُنَّا كَٰرِهِينَ ٨٨ قَدِ ٱفۡتَرَيۡنَا عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا إِنۡ عُدۡنَا فِي مِلَّتِكُم بَعۡدَ
إِذۡ نَجَّىٰنَا ٱللَّهُ مِنۡهَاۚ وَمَا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّعُودَ فِيهَآ إِلَّآ أَن يَشَآءَ
ٱللَّهُ رَبُّنَاۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢاۚ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡنَاۚ رَبَّنَا ٱفۡتَحۡ
بَيۡنَنَا وَبَيۡنَ قَوۡمِنَا بِٱلۡحَقِّ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡفَٰتِحِينَ ٨٩ وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ لَئِنِ ٱتَّبَعۡتُمۡ شُعَيۡبًا إِنَّكُمۡ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ
٩٠ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٩١ ٱلَّذِينَ
كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَاۚ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ شُعَيۡبٗا كَانُواْ
هُمُ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٩٢ فَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰقَوۡمِ لَقَدۡ أَبۡلَغۡتُكُمۡ
رِسَٰلَٰتِ رَبِّي وَنَصَحۡتُ لَكُمۡۖ فَكَيۡفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوۡمٖ
كَٰفِرِينَ ٩٣ وَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّآ أَخَذۡنَآ أَهۡلَهَا
بِٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمۡ يَضَّرَّعُونَ ٩٤ ثُمَّ بَدَّلۡنَا
مَكَانَ ٱلسَّيِّئَةِ ٱلۡحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَواْ وَّقَالُواْ قَدۡ مَسَّ ءَابَآءَنَا
ٱلضَّرَّآءُ وَٱلسَّرَّآءُ فَأَخَذۡنَٰهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٩٥

رؤسا از قومش کسانیکه کِبر ورزیدند، گفتند: قطعاً ای شعیب تو را و کسانیکه با تو ایمان آوردند را از شهر خود اخراج می کنیم مگر در آئین ما باز گردید، (شعیب) گفت: آیا هر چند (در پذیرش آئین شما) کراهت داشته باشیم؟ ۸۸ به درستی بر اللّه دروغی را بسته ایم اگر در آئین شما بازگردیم بعد از آنکه اللّه از آن (جهالت) ما را نجات داد و ما را نرسد که در آن بازگردیم مگر آنچه را اللّه پروردگارِ ما بخواهد، دانش پروردگار ما همه چیز را فرا گرفته است، بر اللّه توکّل کردیم، پروردگارا میان ما و قوم ما به حقّ راهی بگشای و تو بهترین داوران هستی ۸۹ و رؤسا از قومش کسانیکه کافر شدند، گفتند: اگر شُعیب را پیروی کنید در آن هنگام از (افرادِ) زیانکار هستید ۹۰ پس ایشان را لرزه ای فرا گرفت پس صبحگاهان در خانه‌های خود مُردند ۹۱ کسانیکه شعیب را دروغ شُمردند، گویی ایشان در آن (خانه ها) نیارمیدند، کسانیکه شُعیب را دروغ شُمردند آنها از (افرادِ) زیانکار بودند ۹۲ پس از ایشان رو گردانید و گفت: ای قوم من به درستی به شما پیامهای پروردگار خود را ابلاغ کردم و برای شما اندرزتان دادم پس چگونه بر گروه کافران اَندوه خورم ۹۳ و در شهری فرستاده ای را نفرستادیم جز آنکه مردمش را به سختی و رنج دُچار نمودیم تا شاید ایشان (در برابر اللّه) فروتنی کنند ۹۴ سپس به جای بدی، نیکی را تبدیل کردیم تا فراوانی یافتند و گفتند: به درستی به پدران ما رنج و سختی رسیده است پس ناگهان ایشان را (به عذاب) گرفتیم در حالیکه نمی دانستند ۹۵

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُواْ فَأَخَذْنَٰهُم بِمَا كَانُواْ
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
بَيَٰتًا وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَ أَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم
بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُواْ مَكْرَ ٱللَّهِۚ
فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَ لَمْ يَهْدِ
لِلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ أَهْلِهَآ أَن لَّوْ نَشَآءُ
أَصَبْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
﴿١٠٠﴾ تِلْكَ ٱلْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآئِهَاۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَمَا كَانُواْ لِيُؤْمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ مِن
قَبْلُۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍۖ وَإِن وَجَدْنَآ أَكْثَرَهُمْ لَفَٰسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۢ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ
فَظَلَمُواْ بِهَاۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرْعَوْنُ إِنِّى رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠٤﴾

و اگر که اهل شهرها ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند قطعاً بر ایشان برکات را از آسمان و زمین می گُشودیم و لیکن دروغ شُمردند پس ایشان را گرفتیم به کیفر آنچه فراهم می‌کردند ۹۶ آیا مردم شهرها امنیت یافتند که عذاب ما شبانه در حالیکه ایشان در خواب هستند فرا برسد؟ ۹۷ آیا مردم شهرها امنیت یافتند که عذاب ما روز در حالی که مشغول هستند فرا برسد؟ ۹۸ آ آیا از نقشه اللّٰه ایمن شده‌اند؟ در حالی که جز زیانکاران، کسی خود را از نقشه اللّٰه ایمن نمی‌داند ۹۹ آیا برای کسانیکه زمین را بعد از اهلش به ارث می برند، مشخص نشده است که اگر می خواستیم ایشان را به گناهانشان می‌گرفتیم و بر دلهای ایشان مُهر می زدیم پس ایشان نشنوند؟ ۱۰۰ (ای محمّد) بر تو از اخبار (گذشتگان) نقل می کنیم و مُسلّماً به سوی ایشان فرستادگانشان با نشانیها آمدند پس نخواستند که ایمان آورند بدآنچه که از قبل دروغ می شُمردند، اینچنین اللّٰه بر دلهای کافران مُهر می زند ۱۰۱ و بر بیشتر ایشان (مردم) عهدی را نیافتیم و بیشتر ایشان را نافرمان یافتیم ۱۰۲ سپس بعد از ایشان موسی را با آیات به سوی فرعون و رؤسای قومش گُسیل داشتیم پس به آنها ستم نمودند، نگاه کن عاقبت مُفسدان چگونه شد ۱۰۳ و موسی گفت: ای فرعون، من فرستاده ای از جانب پروردگار جهانیان هستم ۱۰۴

حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن لَّآ أَقُولَ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّۚ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِن كُنتَ
جِئْتَ بِـَٔايَةٍ فَأْتِ بِهَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَىٰ
عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ
لِلنَّٰظِرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ
﴿١١٠﴾ قَالُوٓاْ أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ
بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوٓاْ إِنَّ
لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
لَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن
نَّكُونَ نَحْنُ ٱلْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُواْۖ فَلَمَّآ أَلْقَوْاْ سَحَرُوٓاْ
أَعْيُنَ ٱلنَّاسِ وَٱسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
۞وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُواْ
هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

مقرّر است که دربارهٔ اللّه جز به حقّ نگویم، به درستی برای شما نشانه ای از پروردگارتان آوردم پس همراه من بنی اسرائیل را بفرست ۱۰۵ (فرعون) گفت: اگر نشانه‌ای آورده ای پس آن را به میان آور اگر از راستگویان هستی؟ ۱۰۶ پس (موسی) عصای خود را افکند، ناگهان آن (عصا) ماری بزرگ آشکار شد ۱۰۷ و دستش را برآورد ناگهان برای (افرادِ) بیننده سفید رنگ گردید ۱۰۸ رؤسا از قوم فرعون گفتند: همانا این جادوگری داناست ۱۰۹ که می خواهد شما را از سرزمینتان اخراج کند پس چه اَمر می کنید؟ ۱۱۰ (اطرافیان فرعون) گفتند: او و برادرش را نگاه دار و در شهرها مأموران جمع آوری را بفرست ۱۱۱ تا برای تو هر جادوگر دانایی را بیاورند ۱۱۲ و بر فرعون جادوگران وارد شدند، (جادوگران) گفتند: همانا برای ما مُزدی است اگر پیروز شویم؟ ۱۱۳ (فرعون) گفت: آری و همانا شما از مُقرّبان (کاخ فرعون) خواهید بود ۱۱۴ (جادوگران) گفتند: ای موسی، آیا تو می افکنی و یا ما بیفکنیم؟ ۱۱۵ (موسی) گفت: بیفکنید پس زمانی که افکندند، چشمان مردم را اَفسون نمودند (چشم بندی کردند) و آنها را ترسانیدند و جادویی بزرگ را آوردند ۱۱۶ و به موسی وحی کردیم که عصای خویش را بیفکن پس ناگهان آنچه را به دروغ آورده بودند را بلعید ۱۱۷ پس حقّ آمد و آنچه را آنها (جادوگران) انجام داده بودند، باطل شد ۱۱۸ در آن هنگام (جادوگران) شکست خوردند و سرافکنده بازگشتند ۱۱۹ و جادوگران به حالت سجده کننده، اُفتادند ۱۲۰

قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢١ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ١٢٢ قَالَ
فِرۡعَوۡنُ ءَامَنتُم بِهِۦ قَبۡلَ أَنۡ ءَاذَنَ لَكُمۡۖ إِنَّ هَٰذَا لَمَكۡرٞ
مَّكَرۡتُمُوهُ فِي ٱلۡمَدِينَةِ لِتُخۡرِجُواْ مِنۡهَآ أَهۡلَهَاۖ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ
١٢٣ لَأُقَطِّعَنَّ أَيۡدِيَكُمۡ وَأَرۡجُلَكُم مِّنۡ خِلَٰفٖ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمۡ
أَجۡمَعِينَ ١٢٤ قَالُوٓاْ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ١٢٥ وَمَا تَنقِمُ مِنَّآ
إِلَّآ أَنۡ ءَامَنَّا بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتۡنَاۚ رَبَّنَآ أَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا صَبۡرٗا
وَتَوَفَّنَا مُسۡلِمِينَ ١٢٦ وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ
وَقَوۡمَهُۥ لِيُفۡسِدُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَۚ قَالَ سَنُقَتِّلُ
أَبۡنَآءَهُمۡ وَنَسۡتَحۡيِۦ نِسَآءَهُمۡ وَإِنَّا فَوۡقَهُمۡ قَٰهِرُونَ ١٢٧
قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ ٱسۡتَعِينُواْ بِٱللَّهِ وَٱصۡبِرُوٓاْۖ إِنَّ ٱلۡأَرۡضَ
لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ وَٱلۡعَٰقِبَةُ لِلۡمُتَّقِينَ ١٢٨
قَالُوٓاْ أُوذِينَا مِن قَبۡلِ أَن تَأۡتِيَنَا وَمِنۢ بَعۡدِ مَا جِئۡتَنَاۚ قَالَ
عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُهۡلِكَ عَدُوَّكُمۡ وَيَسۡتَخۡلِفَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ
فَيَنظُرَ كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ ١٢٩ وَلَقَدۡ أَخَذۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ
بِٱلسِّنِينَ وَنَقۡصٖ مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ١٣٠

(جادوگران) گفتند: به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم ۱۲۱ پروردگارِ موسی و هارون ۱۲۲ فرعون گفت: آیا به او ایمان آوردید پیش از آنکه به شما اجازه دهم؟ همانا این نقشه ای است که شما در شهر به کار بُرده اید تا مردمش را از آن بیرون رانید پس به زودی خواهید دانست ۱۲۳ دستها و پاهای شما را بر خلاف به سختی می بُرم سپس همگی شما را به دار می کشم ۱۲۴ (جادوگران) گفتند: که ما به سوی پروردگار خود بازگشت خواهیم کرد ۱۲۵ و از ما انتقام نمی گیری مگر به این دلیل که به آیات پروردگارمان ایمان آوردیم زمانی که به سوی ما آمدند، پروردگارا: بر ما شکیبایی را فرو ریز و ما را تسلیم شده خود دریاب ۱۲۶ و رؤسا از قوم گفتند: آیا موسی و قومش را رها می کنی که در زمین فساد کنند و تو و صاحب قدرتهایت را ترک کنند؟ (فرعون) گفت: به زودی فرزندان ایشان (بنی اسرائیل) را بُکشیم و زنانشان را زنده بگذاریم و همانا ما بر فراز ایشان تسلّط داریم ۱۲۷ موسی به قوم خود گفت: از اللّه یاری بخواهید و شکیبا باشید؛ زیرا زمین از آنِ اللّه است و آن را به هر یک از بندگانش که بخواهد به ارث می‌دهد، و سرانجام نیک برای پرهیزگاران است ۱۲۸ (قوم بنی اسرائیل به موسی) گفتند: اذیّت شدیم پیش از آنکه به سوی ما بیایی و بعد از آنکه آمدی، (موسی) گفت: اُمید است که پروردگارتان دشمن شما را هلاک سازد و شما را در زمین جانشین گرداند پس نگاه کنید چگونه عمل می کنید ۱۲۹ و مسلّماً خاندان فرعون را به قحطی ها و کاهشی از محصولات گرفتار ساختیم تا شاید یادآور شوند ۱۳۰

فَإِذَا جَآءَتْهُمُ ٱلْحَسَنَةُ قَالُواْ لَنَا هَٰذِهِۦ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُواْ بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ ۗ أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمْ عِندَ ٱللَّهِ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُواْ مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِۦ
مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ ٱلطُّوفَانَ وَٱلْجَرَادَ وَٱلْقُمَّلَ وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ
ءَايَٰتٍ مُّفَصَّلَٰتٍ فَٱسْتَكْبَرُواْ وَكَانُواْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ
﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ ٱلرِّجْزُ قَالُواْ يَٰمُوسَى ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
عَهِدَ عِندَكَ ۖ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا ٱلرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ
ٱلرِّجْزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَٰلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَٱنتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنْهَا
غَٰفِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا ٱلْقَوْمَ ٱلَّذِينَ كَانُواْ يُسْتَضْعَفُونَ
مَشَٰرِقَ ٱلْأَرْضِ وَمَغَٰرِبَهَا ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ ٱلْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُواْ ۖ وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُۥ وَمَا كَانُواْ يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

پس هنگامی که خیری به آنان روی می آورد، می گفتند: این حقّ ماست و چون گزندی به آنان می رسید، به موسی و همراهانش شگون بد (شوم) می زدند، آگاه باشید که (سرچشمه) بدشگونی آنان نزد اللّه (ثبت و ضبط) است و لیکن بسیاری از ایشان نمی دانند ۱۳۱ و (فرعونیان) گفتند: (ای موسی) هر نشانه‌ای که برای جادو کردن ما بیاوری، ما به تو ایمان نخواهیم آورد ۱۳۲ پس بر ایشان (فرعونیان) طوفان و ملخ و شپش و قورباغه و خون را نشانه های توضیح داده شده، فرستادیم پس کِبر ورزیدند و قومی مُجرم (گناهکار) بودند ۱۳۳ و هر گاه بر ایشان عذاب افکنده شد، گفتند: ای موسی برای ما پروردگار خویش را صدا بزن به آن پیمانی که با تو بسته است که اگر از ما عذاب را برداری قطعاً به تو ایمان آوریم و با تو بنی اسرائیل را می فرستیم ۱۳۴ پس هنگامیکه از ایشان عذاب را تا مُهلتی معین از ایشان برداشتیم که بدان برسند، ناگهان ایشان عهدشکنی نمودند ۱۳۵ پس از ایشان انتقام گرفتیم و آنها را به خاطرِ آنکه آیات ما را دروغ شُمردند و از آنها غفلت کردند در دریا غرق نمودیم ۱۳۶ و به گروهی که ناتوان شُمرده می شدند، مشرق های زمین و مغرب های آن را که در آن برکت نهادیم میراث دادیم و فرمان پروردگارت به نیکی بر بنی اسرائیل به سبب آنکه شکیبایی کردند، تمام شد (تحقق یافت)؛ و آنچه را فرعون و قومش می‌ساختند و آنچه بر می افراشتند، نابود ساختیم ۱۳۷

وَجَٰوَزۡنَا بِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡبَحۡرَ فَأَتَوۡاْ عَلَىٰ قَوۡمٖ يَعۡكُفُونَ
عَلَىٰٓ أَصۡنَامٖ لَّهُمۡۚ قَالُواْ يَٰمُوسَى ٱجۡعَل لَّنَآ إِلَٰهٗا كَمَا
لَهُمۡ ءَالِهَةٞۚ قَالَ إِنَّكُمۡ قَوۡمٞ تَجۡهَلُونَ ١٣٨ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٞ
مَّا هُمۡ فِيهِ وَبَٰطِلٞ مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٣٩ قَالَ أَغَيۡرَ ٱللَّهِ
أَبۡغِيكُمۡ إِلَٰهٗا وَهُوَ فَضَّلَكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٤٠ وَإِذۡ أَنجَيۡنَٰكُم
مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ يُقَتِّلُونَ
أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ
مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ١٤١ ۞وَوَٰعَدۡنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيۡلَةٗ
وَأَتۡمَمۡنَٰهَا بِعَشۡرٖ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗۚ وَقَالَ
مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخۡلُفۡنِي فِي قَوۡمِي وَأَصۡلِحۡ وَلَا تَتَّبِعۡ
سَبِيلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ١٤٢ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ
رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِيٓ أَنظُرۡ إِلَيۡكَۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِي وَلَٰكِنِ
ٱنظُرۡ إِلَى ٱلۡجَبَلِ فَإِنِ ٱسۡتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوۡفَ تَرَىٰنِيۚ فَلَمَّا
تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلۡجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكّٗا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقٗاۚ فَلَمَّآ
أَفَاقَ قَالَ سُبۡحَٰنَكَ تُبۡتُ إِلَيۡكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١٤٣

و بنی اسرائیل را از دریا گذراندیم تا به قومی رسیدند که بر بُت ها روی آورده بودند که متعلّق به خودشان بود، (قوم بنی اسرائیل) گفتند: ای موسی برای ما صاحب قدرتی قرار ده چنانکه آنها صاحب قدرتهایی دارند؟ (موسی) گفت: همانا شما گروهی نادان هستید ۱۳۸ همانا ایشان، آنچه در آن هستند تباه است و آنچه می کنند باطل است ۱۳۹ موسی (گفت): آیا جز اللّه صاحب قدرتی دیگر را بجویم؟ و او شما را بر جهانیان گشایش داده است ۱۴۰ و هنگامیکه شما را از خاندان فرعون نجات دادیم که بر شما بدترین عذاب را روا می داشتند و فرزندان شما را به سختی می کُشتند و زنان شما را باقی می گذاشتند، در این از جانب پروردگار شما آزمایشی بزرگ بود ۱۴۱ و با موسی سی شب وعده نهادیم و آن را به ده شب کامل کردیم تا وعده گاه او با پروردگارش چهل شب تمام شد و موسی به برادرش هارون گفت: در میان قوم من جانشین من باش و اصلاح کن و راه مُفسدان را پیروی مکن ۱۴۲ و هنگامیکه موسی به وعده گاه آمد و با او پروردگارش سخن گفت، (موسی) گفت: پروردگارا خود را به من نشان بده تا بر تو نگاه کنم؟ (اللّه) فرمود: مرا هرگز نخواهی دید و لیکن به سوی کوه نگاه کن تا اگر بر جای خود آرام گیرد پس به زودی مرا ببینی پس در آن هنگام پروردگارش بر آن کوه تجلی یافت آن (کوه) مُتلاشی گردید و موسی بیهوش اُفتاد پس هنگامیکه به هوش آمد، (موسی) گفت: مُنزهی تو، به سوی تو بازگشتم و من اوّلین مؤمنان هستم ۱۴۳

قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّى ٱصْطَفَيْتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِى وَبِكَلَٰمِى
فَخُذْ مَآ ءَاتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
لَهُۥ فِى ٱلْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
شَىْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا۟ بِأَحْسَنِهَا ۚ سَأُو۟رِيكُمْ
دَارَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَٰتِىَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَإِن يَرَوْا۟ كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا
وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ ٱلرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ
ٱلْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا
وَكَانُوا۟ عَنْهَا غَٰفِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا
وَلِقَآءِ ٱلْءَاخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَٱتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ ۚ أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۘ ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُوا۟ ظَٰلِمِينَ ﴿١٤٨﴾
وَلَمَّا سُقِطَ فِىٓ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا۟ أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا۟ قَالُوا۟ لَئِن
لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

(الله) فرمود: ای موسی من تو را بر مردم به پیامهای خود و کلام خود برگزیدم پس آنچه به تو دادم را بگیر و از سپاسگزاران باش ۱۴۴ و بر او در الواح از هر پند و شرحی برای هر چیز را نوشتیم پس آن را مُحکم بگیر و قومت را (به آن) اَمر کن تا همهٔ (آن فرامین) را بگیرند، به زودی جایگاه نافرمانان را به شما نشان دهیم ۱۴۵ به زودی کسانیکه به ناحقّ در زمین کِبر ورزیدند را از آیات خود برگردانیم و اگر هر نشانه ای را ببینند بدان ایمان نمی آورند و اگر راه رُشد را ببینند آن را پیروی نکنند و اگر راه انحراف را ببینند از آن راه می روند، این به آن دلیل است که آیات ما را دروغ شُمردند و از آنها غافل بودند ۱۴۶ و کسانیکه آیات ما را و دیدار آخرت را دروغ شُمردند اعمال ایشان تباه شده است، آیا جز آنچه انجام می دادند مُجازات شوند؟ ۱۴۷ و قوم موسی بعد از او از زیور آلات خود گوساله ای را ساختند، مُجسمه ای که صدای گاو داشت، آیا ندیدند که آن گوساله با آنان سخن نمی گوید و آنان را به راهی هدایت نمی کند؟ و (قوم بنی اسرائیل) او (گوساله سامری) را برگرفتند و ستمکار بودند ۱۴۸ و هنگامیکه پشیمان شدند و دیدند که گُمراه شده اند، (قوم بنی اسرائیل) گفتند: اگر بر ما پروردگارمان رحم نکند و ما را نیامرزد قطعاً از (افرادِ) زیانکار خواهیم بود ۱۴۹

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِى
مِنۢ بَعْدِىٓ ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ٱبْنَ أُمَّ إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِى وَكَادُوا۟
يَقْتُلُونَنِى فَلَا تُشْمِتْ بِىَ ٱلْأَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ ٱلْقَوْمِ
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِأَخِى وَأَدْخِلْنَا فِى رَحْمَتِكَ ۖ
وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى
ٱلْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ
بَعْدِهَا وَءَامَنُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾
وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلْغَضَبُ أَخَذَ ٱلْأَلْوَاحَ ۖ وَفِى نُسْخَتِهَا
هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَٱخْتَارَ مُوسَىٰ
قَوْمَهُۥ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَٰتِنَا ۖ فَلَمَّآ أَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّىَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّا ۖ إِنْ هِىَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَآءُ وَتَهْدِى
مَن تَشَآءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا ۖ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْغَٰفِرِينَ ﴿١٥٥﴾

و چون موسی به سوی قومش خشمگین و اندوهگین برگشت، (موسی) گفت: (ای قوم) چه بد جانشینانی بعد از من بودید، آیا بر فرمان پروردگار خود شتاب کردید؟ و الواح را انداخت، (موی) سر برادر خویش را به سوی خود می کشید، (هارون) گفت: ای فرزندِ مادر، این قوم مرا تحت فشار قرار دادند و نزدیک بود که مرا بُکشند پس دشمنان را به من خوشحال نکن و مرا با گروه ستمکاران قرار نده ۱۵۰ (موسی) گفت: پروردگارا برای من و برادرم بیامرز و ما را در رحمت خود داخل کن و تو مهربان ترینِ مهربانان هستی ۱۵۱ همانا کسانیکه گوساله را برگزیدند به زودی به آنها خشمی از پروردگارشان و خواری در زندگی دنیا می رسد و اینچنین به (افرادِ) دروغ باف کیفر می‌دهیم ۱۵۲ و کسانیکه بدیها انجام دادند سپس بعد از آن توبه کردند و ایمان آوردند، همانا پروردگارت بعد از آن آمرزندهٔ مهربان است ۱۵۳ و هنگامیکه از موسی خشم فرو نشست، الواح را برگرفت و در متن آن برای کسانیکه از پروردگارشان ترس دارند، هدایت و رحمتی است ۱۵۴ و از قوم خود هفتاد نفر را برای محلّ قرار ما انتخاب کرد پس هنگامیکه ایشان را لرزه فرا گرفت، (موسی) گفت: پروردگارا اگر می خواستی ایشان را و مرا از قبل هلاک می کردی، آیا ما را بدآنچه بیخردان از ما انجام دادند هلاک می سازی؟ این جز فتنه (آزمایش) تو نیست، تو بدان هر که را بخواهی گُمراه می کنی و بدان هر که را بخواهی هدایت می کنی، تو سرپرست ما هستی پس ما را بیامرز و بر ما رحم کن و تو بهترین آمرزندگان هستی ۱۵۵

۞وَٱكۡتُبۡ لَنَا فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ
إِنَّا هُدۡنَآ إِلَيۡكَۚ قَالَ عَذَابِيٓ أُصِيبُ بِهِۦ مَنۡ أَشَآءُۖ وَرَحۡمَتِي
وَسِعَتۡ كُلَّ شَيۡءٖۚ فَسَأَكۡتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤۡتُونَ
ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤۡمِنُونَ ١٥٦ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلۡأُمِّيَّ ٱلَّذِي يَجِدُونَهُۥ مَكۡتُوبًا عِندَهُمۡ
فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَٱلۡإِنجِيلِ يَأۡمُرُهُم بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَىٰهُمۡ
عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيۡهِمُ
ٱلۡخَبَٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنۡهُمۡ إِصۡرَهُمۡ وَٱلۡأَغۡلَٰلَ ٱلَّتِي كَانَتۡ
عَلَيۡهِمۡۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِهِۦ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُواْ
ٱلنُّورَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ مَعَهُۥٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٥٧
قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ جَمِيعًا ٱلَّذِي
لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ
فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلۡأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ
وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥٨ وَمِن
قَوۡمِ مُوسَىٰٓ أُمَّةٞ يَهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ وَبِهِۦ يَعۡدِلُونَ ١٥٩

و برای ما در این دنیا نیکی و در آخرت نیکی را مُقرّر کن که ما به سوی تو هدایت یافتیم، (الله) فرمود: عذاب خود را به هر کس که بخواهم می رسانم، رحمت من همه چیز را فرا گرفته است پس زود است که آن را مُقرّر کنم برای کسانیکه پرهیزکاری کردند و زکات می دهند و کسانیکه ایشان به آیات ما ایمان می آورند ۱۵۶ همان کسانی که از این فرستاده، پیامبر امّی، پیروی می‌کنند؛ همان که او را نزد خود در تورات و انجیل نوشته می‌یابند. او آنان را به کار پسندیده فرمان می‌دهد و از کار ناپسند بازمی‌دارد، چیزهای پاکیزه را برایشان حلال و چیزهای ناپاک را بر آنان حرام می‌کند و بار سنگین و زنجیرهایی را که بر آنان بود از دوششان برمی‌دارد. پس کسانی که به او ایمان آوردند و او را گرامی داشتند و یاری‌اش کردند و از نوری که همراه او نازل شده پیروی کردند، آنان رستگارند ۱۵۷ (ای محمّد) بگو: ای مردم همانا من فرستاده الله به سوی همگی شما هستم، الله برای او پادشاهی آسمانها و زمین است، صاحب قدرتی جز او نیست، زنده می کند و می میراند پس به الله و فرستاده او پیامبرِ اُمّی ایمان آورید، او به الله و کلام او ایمان می آورد و او را پیروی کنید تا شاید هدایت یابید ۱۵۸ و از قوم موسی اُمّتی است که به حقّ هدایت می کنند و به آن دادگری می کنند ۱۵۹

وَقَطَّعْنَٰهُمُ ٱثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ
مُوسَىٰٓ إِذِ ٱسْتَسْقَىٰهُ قَوْمُهُۥٓ أَنِ ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ
فَٱنۢبَجَسَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ ۚ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلْغَمَٰمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ
ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ ۚ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾
وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ ٱسْكُنُوا۟ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ وَكُلُوا۟ مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا
نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٓـَٰتِكُمْ ۚ سَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ
﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَتْ
حَاضِرَةَ ٱلْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِى ٱلسَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ
كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

و ایشان را دوازده طایفه به اُمّتهایی تقسیم کردیم و به موسی وحی نمودیم هنگامیکه از او قومش آب خواستند که عصای خود را به سنگ بزن پس از آن دوازده چشمه خارج شد، هر گروهی، محل نوشیدن خود را یافت و ابرها را برای ایشان سایه افکندیم و برای ایشان نان و گوشت را نازل کردیم، از پاکیزه ها آنچه به شما روزی دادیم را بُخورید، بر ما ستم نکردند و لیکن بر خویشتن ستم می کردند ۱۶۰ و هنگامی که به آنان گفته شد: در این شهر ساکن شوید و از آن هر جا خواستید بخورید و بگویید: گناهان ما را فرو ریز و از دروازه با فروتنی وارد شوید؛ تا گناهانتان را بیامرزیم و به نیکوکاران بیشتر خواهیم داد ۱۶۱ پس کسانیکه از ایشان ستم کردند، گفتار را به غیر از آنچه به ایشان گفته شد تبدیل کردند پس بر ایشان عذابی از آسمان فرو فرستادیم بدآنچه ستم می کردند ۱۶۲ و از ایشان دربارهٔ شهری که در کنار دریا بود بپرس، هنگامیکه در "حُکم سبت" تجاوز می کردند، چرا که ماهیهای آن "روز سبت = روز شنبه" بر روی آب می آمدند، روزی که جز "سبت = شنبه" بود بر ایشان نمی آمدند، اینچنین ایشان را به خاطر آنچه نافرمانی می‌کردند آزمایش کردیم ۱۶۳

وَإِذۡ قَالَتۡ أُمَّةٞ مِّنۡهُمۡ لِمَ تَعِظُونَ قَوۡمًا ٱللَّهُ مُهۡلِكُهُمۡ أَوۡ مُعَذِّبُهُمۡ
عَذَابٗا شَدِيدٗاۖ قَالُواْ مَعۡذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ١٦٤
فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِۦٓ أَنجَيۡنَا ٱلَّذِينَ يَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ
وَأَخَذۡنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ بِعَذَابِۭ بَـِٔيسِۭ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ١٦٥
فَلَمَّا عَتَوۡاْ عَن مَّا نُهُواْ عَنۡهُ قُلۡنَا لَهُمۡ كُونُواْ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ١٦٦
وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبۡعَثَنَّ عَلَيۡهِمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَن يَسُومُهُمۡ
سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ ٱلۡعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ
١٦٧ وَقَطَّعۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أُمَمٗاۖ مِّنۡهُمُ ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنۡهُمۡ
دُونَ ذَٰلِكَۖ وَبَلَوۡنَٰهُم بِٱلۡحَسَنَٰتِ وَٱلسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمۡ
يَرۡجِعُونَ ١٦٨ فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٞ وَرِثُواْ ٱلۡكِتَٰبَ
يَأۡخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا ٱلۡأَدۡنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغۡفَرُ لَنَا وَإِن
يَأۡتِهِمۡ عَرَضٞ مِّثۡلُهُۥ يَأۡخُذُوهُۚ أَلَمۡ يُؤۡخَذۡ عَلَيۡهِم مِّيثَٰقُ ٱلۡكِتَٰبِ
أَن لَّا يَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّ وَدَرَسُواْ مَا فِيهِۗ وَٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ
خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٦٩ وَٱلَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِٱلۡكِتَٰبِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُصۡلِحِينَ ١٧٠

و هنگامیکه گروهی از ایشان گفتند: چرا نصیحت می کنید گروهی را که اللّه هلاک کنندهٔ ایشان است یا ایشان را به عذابی سخت عذاب کننده است، گفتند: تا معذرتی پیش پروردگارتان باشد و تا شاید پرهیزکاری کنند ۱۶۴ پس چون آنچه بدان یادآوری شدند را فراموش کردند، کسانی را که از بدی نهی می کردند را نجات دادیم و آنان که ستم کردند را به عذابی سخت فرا گرفتیم بدآنچه نافرمان بودند ۱۶۵ پس هنگامیکه از آنچه از آن نهی شدند را سرپیچی نمودند به ایشان گفتیم: آوارگانی رانده شده باشید ۱۶۶ و هنگامیکه پروردگارت اعلام کرد که بر ایشان تا روز قیامت کسانی را مسلّط می گرداند که به ایشان بدترین عذاب را بچشاند، همانا پروردگارت در کیفر (دادن) سریع است و همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۱۶۷ و در زمین اُمّت هایی از ایشان را پراکنده نمودیم، از ایشان گروهی شایسته هستند و از ایشان غیر آن هستند و به نیکیها و بدیها ایشان را آزمایش می کنیم تا شاید بازگردند ۱۶۸ پس بعد از ایشان جانشینانی جایگزین شد که کتاب را ارث بُردند، بهرهٔ دنیای پست را می‌گیرند و می گویند: به زودی آمرزیده می شویم و اگر ایشان را بهره ای همانند آن بیاید آن را برگیرند، آیا بر ایشان پیمان کتاب گرفته نشد که بر اللّه جز به حقّ نگویید؟ در حالیکه آنچه را در آن بود را آموختند و خانهٔ آخرت برای کسانیکه پرهیزکاری می کنند بهتر است، آیا تعقّل نمی کنید؟ ۱۶۹ و کسانیکه به کتاب چنگ می زنند و نماز را به پای می دارند، همانا ما مُزد (افرادِ) اصلاح کننده را هدر نمی دهیم ۱۷۰

۞وَإِذۡ نَتَقۡنَا ٱلۡجَبَلَ فَوۡقَهُمۡ كَأَنَّهُۥ ظُلَّةٞ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُۥ وَاقِعُۢ بِهِمۡ
خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ وَٱذۡكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ١٧١
وَإِذۡ أَخَذَ رَبُّكَ مِنۢ بَنِيٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَأَشۡهَدَهُمۡ
عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَلَسۡتُ بِرَبِّكُمۡۖ قَالُواْ بَلَىٰ شَهِدۡنَآۚ أَن تَقُولُواْ يَوۡمَ
ٱلۡقِيَٰمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنۡ هَٰذَا غَٰفِلِينَ ١٧٢ أَوۡ تَقُولُوٓاْ إِنَّمَآ أَشۡرَكَ
ءَابَآؤُنَا مِن قَبۡلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةٗ مِّنۢ بَعۡدِهِمۡۖ أَفَتُهۡلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ١٧٣ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ وَلَعَلَّهُمۡ
يَرۡجِعُونَ ١٧٤ وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱلَّذِيٓ ءَاتَيۡنَٰهُ ءَايَٰتِنَا فَٱنسَلَخَ
مِنۡهَا فَأَتۡبَعَهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ١٧٥ وَلَوۡ شِئۡنَا
لَرَفَعۡنَٰهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُۥٓ أَخۡلَدَ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُۚ فَمَثَلُهُۥ
كَمَثَلِ ٱلۡكَلۡبِ إِن تَحۡمِلۡ عَلَيۡهِ يَلۡهَثۡ أَوۡ تَتۡرُكۡهُ
يَلۡهَثۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۚ فَٱقۡصُصِ
ٱلۡقَصَصَ لَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ١٧٦ سَآءَ مَثَلًا ٱلۡقَوۡمُ ٱلَّذِينَ
كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَأَنفُسَهُمۡ كَانُواْ يَظۡلِمُونَ ١٧٧ مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ
فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِيۖ وَمَن يُضۡلِلۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٧٨

و هنگامیکه کوه را به مانند سایبانی بر بالای سر ایشان (قوم بنی‌اسرائیل) بالا بُردیم و پنداشتند که بر سر ایشان فرود می آید، آنچه را به شما دادیم را با تمام قدرت بگیرید و به یاد آورید آنچه را در آن است تا شاید پرهیزکاری کنید ۱۷۱ و هنگامیکه پروردگارت از فرزندان آدم از پُشتهای ایشان از نسل هایشان (پیمان) گرفت و ایشان را بر خودشان به گواهی گرفت، آیا من پروردگار شما نیستم؟ گفتند: بلی گواهی می دهیم، تا روز قیامت نگویید که ما از آن بی خبر بودیم ۱۷۲ یا بگویید: که پدران ما از قبل شرک ورزیدند و ما نسلی بعد از ایشان بودیم، آیا ما را به سزای آنچه گُمراهان انجام دادند هلاک می سازی؟ ۱۷۳ و اینچنین آیات را شرح دادیم و تا شاید ایشان بازگردند ۱۷۴ و بر ایشان خبر آنکسی که آیات خود را به او دادیم را بخوان پس از آنها خارج شد پس شیطان (وسوسه گر) به دنبال او اُفتاد بعد از گُمراهان گردید ۱۷۵ و اگر می خواستیم قطعاً او را به سبب آنها (آیات) بالا می بردیم و لیکن او به سوی زمین چسبید و از هوس خود پیروی نمود. پس مَثَل او به مانند سگ است که اگر صدایش کنی زبان از دهان بیرون می‌آورد و اگر او را رها کنی باز هم زبان از دهان بیرون می آورد. این مَثَل کسانی است که آیات ما را دروغ شُمردند پس این داستان را بازگو کن، تا شاید بیندیشند ۱۷۶ مَثَل این قوم چه زشت است، کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند و بر خویشتن ستم می کردند ۱۷۷ هر کس را اللّٰه هدایت کند پس او هدایت یافته است و هر کس را گُمراه کند پس ایشان زیانکاران هستند ۱۷۸

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ ءَاذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَآ ۚ
أُوْلَٰٓئِكَ كَٱلْأَنْعَٰمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْغَٰفِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ فَٱدْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا۟ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ أَسْمَٰٓئِهِۦ ۚ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِٱلْحَقِّ
وَبِهِۦ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِى لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ
يَتَفَكَّرُوا۟ ۗ مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾
أَوَلَمْ يَنظُرُوا۟ فِى مَلَكُوتِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ
مِن شَىْءٍ وَأَنْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَدِ ٱقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَىِّ حَدِيثٍ
بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَا هَادِىَ لَهُۥ ۚ وَيَذَرُهُمْ
فِى طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَىٰهَا ۖ
قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَبِّى ۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَآ إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِىٌّ عَنْهَا ۖ
قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

و مسلّماً بسیاری از جِنّ و انسان (ها) را برای جهنم آماده کرده ایم، برای ایشان دلهایی است که با آنها نمی فهمند و بر ایشان چشمانی است که با آنها نمی بینند و برای آنها گوشهایی است که با آنها نمی شوند، آنان به مانند چهارپایان اند بلکه گُمراه تر هستند، آنان غافل هستند ۱۷۹ و برای اللّه نام های نیکو است پس با آنها او را صدا بزنید و رها کنید کسانیکه در نام های او کجروی می کنند، به زودی بدآنچه انجام می دادند مُجازات خواهند یافت ۱۸۰ و از آنان که خلق کردیم اُمّتی است که به حقّ هدایت می کنند و با آن دادگری می کنند ۱۸۱ و کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند به زودی ایشان را از جایی که نمی دانند بگیرم ۱۸۲ ایشان را مُهلت می دهیم، همانا نیرنگ من اُستوار (مُحکم) است ۱۸۳ آیا نمی اندیشید که بر رفیق ایشان (محمّد) دیوانگی نیست؟ او جز هشدار دهنده ای آشکار نیست ۱۸۴ آیا در پادشاهی آسمانها و زمین نگاه نکردند و آنچه اللّه از چیزها خلق کرده است و آنکه مُهلت ایشان نزدیک شده باشد؟ پس به کدامین سخن بعد از آن (کلام الهی) ایمان می آورند؟ ۱۸۵ آنکس را اللّه گُمراه کند برای او هدایتگری نیست و (ای محمّد) ایشان را رها کن که در سرکشی خود فرو روند ۱۸۶ (ای محمّد) از تو دربارهٔ ساعت (روز قیامت) می پرسند چه وقت برپا می شود؟ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که دانش آن نزدِ پروردگارم است، آن را به وقتش جز او آشکار نمی سازد، (وقوع روز قیامت) برای آسمانها و زمین سنگین است، (روز قیامت) به سوی شما جز ناگهان نمی آید، (ای محمّد) از تو می پرسند که گویی تو از آن آگاهی داری، (ای محمّد) بگو: که دانش آن نزد اللّه است و لیکن اکثر مردم نمی دانند ۱۸۷

قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعٗا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ كُنتُ
أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوٓءُۚ
إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١٨٨ ۞هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم
مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَجَعَلَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا لِيَسۡكُنَ إِلَيۡهَاۖ فَلَمَّا
تَغَشَّىٰهَا حَمَلَتۡ حَمۡلًا خَفِيفٗا فَمَرَّتۡ بِهِۦۖ فَلَمَّآ أَثۡقَلَت دَّعَوَا
ٱللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنۡ ءَاتَيۡتَنَا صَٰلِحٗا لَّنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ١٨٩
فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُمَا صَٰلِحٗا جَعَلَا لَهُۥ شُرَكَآءَ فِيمَآ ءَاتَىٰهُمَاۚ فَتَعَٰلَى
ٱللَّهُ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٩٠ أَيُشۡرِكُونَ مَا لَا يَخۡلُقُ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ
١٩١ وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ لَهُمۡ نَصۡرٗا وَلَآ أَنفُسَهُمۡ يَنصُرُونَ ١٩٢
وَإِن تَدۡعُوهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمۡۚ سَوَآءٌ عَلَيۡكُمۡ أَدَعَوۡتُمُوهُمۡ
أَمۡ أَنتُمۡ صَٰمِتُونَ ١٩٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ
أَمۡثَالُكُمۡۖ فَٱدۡعُوهُمۡ فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ لَكُمۡ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ١٩٤ أَلَهُمۡ أَرۡجُلٞ يَمۡشُونَ بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ أَيۡدٖ يَبۡطِشُونَ
بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ أَعۡيُنٞ يُبۡصِرُونَ بِهَآۖ أَمۡ لَهُمۡ ءَاذَانٞ يَسۡمَعُونَ
بِهَاۗ قُلِ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ١٩٥

(ای محمّد) بگو: برای خود سودی و نه زیانی را دارا نیستم جز آنچه اللّٰه بخواهد، اگر دانا به غیب بودم قطعاً خیر فراوان از آن می گرفتم و به من بدی نمی رسید، من جز هشدار دهنده و مُژده دهنده ای بیش نیستم مگر برای گروهی که ایمان آورند ۱۸۸ اوست که شما را از یک تن آفرید و همسرش را از او پدید آورد تا در کنار او آرامش یابد. پس هنگامی که با او همبستر شد، باری سبک برداشت و مدتی با آن گذراند. هنگامی که بار سنگین شد، آن دو پروردگارشان را خواندند: اگر فرزند شایسته‌ای به ما عطا کنی، قطعاً از سپاسگزاران خواهیم بود ۱۸۹ پس وقتی که (اللّٰه) به ایشان فرزند شایسته‌ای ارزانی داشت برای او شریکانی قرار دادند در آنچه به ایشان ارزانی داشته بود پس اللّٰه برتر است از آنچه شرک می ورزیدند ۱۹۰ آیا آنان را که چیزی را خلق نکرده اند و ایشان خود خلق شده اند را شریک می گردانند؟ ۱۹۱ و آنها را نمی توانند یاری کنند و خویشتن را یاری نمی دهند ۱۹۲ اگر ایشان را به سوی هدایت صدا بزنید شما را پیروی نمی کنند، بر ایشان یکسان است ایشان را صدا بزنید یا خاموش باشید ۱۹۳ همانا کسانیکه جز اللّٰه صدا می زنید بندگانی مانند شما هستند پس ایشان را صدا بزنید تا شما را اجابت کنند اگر راست می گوئید ۱۹۴ آیا ایشان را پاهایی است که با آنها راه می روند یا برای آنان دستهایی است که با آنها حمله می کنند یا برای ایشان چشمهایی است که با آنها می بینند یا گوشهایی که با آنها بشنوند؟ (ای محمّد) بگو: شریکان خویش را صدا بزنید سپس نیرنگ آورید پس مُنتظر نباشید ۱۹۵

إِنَّ وَلِيِّۦَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْكِتَٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿١٩٦﴾ وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا۟ ۖ
وَتَرَىٰهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ ٱلْعَفْوَ
وَأْمُرْ بِٱلْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ
مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ
ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟
فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى ٱلْغَىِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِـَٔايَةٍ قَالُوا۟ لَوْلَا ٱجْتَبَيْتَهَا ۚ
قُلْ إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ مِن رَّبِّى ۚ هَٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ ٱلْقُرْءَانُ
فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥ وَأَنصِتُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَٱذْكُر رَّبَّكَ
فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ ٱلْجَهْرِ مِنَ ٱلْقَوْلِ بِٱلْغُدُوِّ
وَٱلْـَٔاصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْغَٰفِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢٠٦﴾

همانا سرپرست من اللّٰه کسی است که کتاب را نازل کرد و (افرادِ) شایسته را سرپرستی می کند ۱۹۶ و کسانیکه جز او (اللّٰه) را صدا می زنید، نمی توانند شما را یاری کنند و نه خویشتن را یاری کنند ۱۹۷ و اگر ایشان را به سوی هدایت صدا بزنید، نشنوند و آنها را می بینی که به سوی تو می نگرند و لیکن نمی بینند ۱۹۸ (ای محمّد) گُذشت کن و به نیکی اَمر کن و از نادانان روی گردان ۱۹۹ و اگر وسوسه از سوی شیطان (وسوسه گر) تو را بر انگیخت پس به اللّٰه پناه ببر که او شنوای داناست ۲۰۰ همانا کسانیکه پرهیزکاری کردند هنگامیکه به آنها وسوسه‌ای از شیطان (وسوسه گر) برسد، (به آیات الهی) یادآور شوند پس در آن هنگام ایشان بینا شوند ۲۰۱ و همراهان ایشان، آنها را در گُمراهی فرو می برند سپس کوتاه نمی آیند ۲۰۲ و هنگامیکه (ای محمّد) ایشان را آیه ای نیاوری، می گویند: چرا آیه ای فراهم نساختی؟ (ای محمّد) بگو: پیروی نمی کنم جز آنچه به من از پروردگارم وحی می شود، اینها بینشهایی از پروردگارتان است و هدایت و رحمتی برای گروهی که ایمان می آورند ۲۰۳ و هنگامی که قرآن خوانده می‌شود، به آن گوش فرا دهید و خاموش باشید، باشد که مورد رحمت قرار گیرید ۲۰۴ و پروردگارت را در خویشتن به فروتنی و ترس و بدون گفتار بلند، صبحگاهان و شامگاهان صدا بزن و از (زُمره) غافلان مباش ۲۰۵ همانا کسانیکه نزد پروردگارت هستند از عبادت او کِبر نمی ورزند و او را ستایش می کنند و برای او سجده می برند ۲۰۶

سُورَةُ الأَنفَالِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡأَنفَالِۖ قُلِ ٱلۡأَنفَالُ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَأَصۡلِحُواْ ذَاتَ بَيۡنِكُمۡۖ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ إِن كُنتُم
مُّؤۡمِنِينَ ١ إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتۡ
قُلُوبُهُمۡ وَإِذَا تُلِيَتۡ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُهُۥ زَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ
يَتَوَكَّلُونَ ٢ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ
يُنفِقُونَ ٣ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ حَقّٗاۚ لَّهُمۡ دَرَجَٰتٌ عِندَ
رَبِّهِمۡ وَمَغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٤ كَمَآ أَخۡرَجَكَ رَبُّكَ
مِنۢ بَيۡتِكَ بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ ٥
يُجَٰدِلُونَكَ فِي ٱلۡحَقِّ بَعۡدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى ٱلۡمَوۡتِ
وَهُمۡ يَنظُرُونَ ٦ وَإِذۡ يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ إِحۡدَى ٱلطَّآئِفَتَيۡنِ أَنَّهَا
لَكُمۡ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيۡرَ ذَاتِ ٱلشَّوۡكَةِ تَكُونُ لَكُمۡ وَيُرِيدُ
ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقۡطَعَ دَابِرَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧
لِيُحِقَّ ٱلۡحَقَّ وَيُبۡطِلَ ٱلۡبَٰطِلَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٨

سوره انفال - ۸

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

(ای محمّد) از تو درباره غنایم می پرسند؟ بگو: غنایم برای اللّٰه و فرستاده است پس تقوای الهی پیشه سازید و بین خویش را اصلاح کنید و اللّٰه و فرستاده را اطاعت کنید اگر مؤمنان هستید ۱ جز این نیست مؤمنان کسانی هستند که چون یاد اللّٰه شود، دلهای ایشان نرم گردد و هنگامیکه بر ایشان آیات او را تلاوت می کنیم بر ایمان ایشان افزوده شود و بر پروردگار خویش توکّل می کنند ۲ کسانیکه نماز را برپا می دارند و بدآنچه به ایشان داده ایم می بخشند ۳ آنان مؤمنان به حقّ هستند، برای ایشان مراتبی نزد پروردگارشان و آمرزشی و روزی گرامی است ۴ همانطور که پروردگارت تو را (ای محمّد) به حقّ از خانه ات بیرون آورد در حالیکه گروهی از مؤمنان خوششان نمی آمد ۵ (ای محمّد) با تو دربارهٔ حقّ بعد از آنکه به ایشان آشکار شد مُجادله می کنند، گویا به سوی مرگ رانده می شوند و ایشان می نگرند ۶ و هنگامیکه اللّٰه شما را به یکی از دو گروه وعده می داد که آن در اختیار شما بیفتد، (شما) دوست می داشتید که غیر قدرتمند (گروه ضعیف) آن به دست شما بیفتد و اللّٰه می خواست حقّ را با فرامین خود مقرّر کند و دُنباله کافران را ریشه کن بسازد ۷ تا حقّ را به پای دارد و باطل را تباه سازد و اگر چه مُجرمان (گناهکاران) خوششان نیاید ۸

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّى مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ
مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِۦ قُلُوبُكُمْۚ وَمَا ٱلنَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ
عَلَيْكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِۦ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ
رِجْزَ ٱلشَّيْطَٰنِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ ٱلْأَقْدَامَ
﴿١١﴾ إِذْ يُوحِى رَبُّكَ إِلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ أَنِّى مَعَكُمْ فَثَبِّتُواْ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْۚ سَأُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلرُّعْبَ فَٱضْرِبُواْ
فَوْقَ ٱلْأَعْنَاقِ وَٱضْرِبُواْ مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۚ وَمَن يُشَاقِقِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ ٱللَّهَ
شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَٰفِرِينَ
عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ ٱلْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرَهُۥٓ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ
بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

آنگاه که از پروردگار خود یاری می خواستید پس برای شما اجابت کرد که شما را به هزار نفر از فرشتگان پیشتاز یاری خواهد کرد ۹ و آن را الله جز نویدی (برای شما) قرار نداد و تا بدان دلهای شما آرام گیرد و یاری جز از جانب الله نیست، همانا الله شوکتمندِ حکیم است ۱۰ هنگامیکه بر شما خواب سبکی را می افکند تا آرامشی از او باشد و بر شما آبی از آسمان نازل کرد تا با آن شما را پاک سازد و تا از شما وسوسه شیطان (وسوسه گر) را دور کند و دلهای شما را پیوند دهد و گامهای شما را بدان اُستوار سازد ۱۱ هنگامیکه پروردگارت به سوی فرشتگان وحی می کرد که من با شما هستم پس کسانیکه ایمان آوردند را اُستوار دارید، به زودی در دلهای کسانیکه کُفر ورزیدند وحشت را می افکنم پس گردنهایشان را بزنید و سر انگشتان ایشان را بزنید ۱۲ این بدان سبب است که با الله و فرستاده او در اُفتادند و هر کس با الله و فرستاده اش در اُفتد پس همانا الله سخت کیفر دهنده است ۱۳ اینک آن (کیفر) را بچشید و برای کافران عذاب آتش است ۱۴ ای کسانیکه ایمان آورده اید هنگامیکه با کافران در شرایط جنگی روبرو شدید پس پُشت ها را به سویشان برنگردانید ۱۵ و هر کس در آن هنگام پُشت خود را به سوی ایشان (کافران) برگرداند جز تغییر (تاکتیک) نبرد یا (مگر) به جهت مُلحق شدن به گروهی دیگر پس به درستی به خشمی از الله گرفتار شده است و جایگاه او جهنم است و چه جایگاه بدی است ۱۶

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ ٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ
ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٨﴾ إِن تَسْتَفْتِحُوا۟ فَقَدْ جَآءَكُمُ ٱلْفَتْحُ ۖ وَإِن
تَنتَهُوا۟ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَعُودُوا۟ نَعُدْ وَلَن تُغْنِىَ عَنكُمْ
فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَوَلَّوْا۟ عَنْهُ
وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ قَالُوا۟ سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ ۞ إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلصُّمُّ ٱلْبُكْمُ
ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا۟ وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ٱسْتَجِيبُوا۟ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ
وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَقَلْبِهِۦ وَأَنَّهُۥٓ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَٱتَّقُوا۟ فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟
مِنكُمْ خَآصَّةً ۖ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

پس شما (ای مؤمنان) آنها را نکُشتید و لیکن الله ایشان را کُشت و تو تیر را هنگامیکه انداختی، تو نینداختی و لیکن الله آن را انداخت تا مؤمنان را از جانب خود آزمایش نیکو کند، همانا الله شنوندهٔ داناست ۱۷ این برای شماست و آنکه الله سُست کننده نیرنگ کافران است ۱۸ اگر پیروزی می جویید پس به درستی به سوی شما پیروزی آمد و اگر دست بردارید پس آن برای شما بهتر است و اگر باز گردید، باز می گردیم و هرگز شما را گُروهتان از چیزی بی‌نیاز نکند و هر چند بسیار باشید و آنکه الله با مؤمنین است ۱۹ ای کسانیکه ایمان آوردید الله و فرستاده اش را اطاعت کنید و به او پُشت نکنید و در حالیکه شما می شنوید ۲۰ و مانند کسانی نباشید که گفتند: شنیدیم و ایشان نمی شنوند ۲۱ همانا بدترین جُنبندگان نزد الله (افرادِ) کر و لالی هستند که تعقّل نمی کنند ۲۲ و اگر الله در ایشان خیری را می دانست قطعاً ایشان را شنوا می کرد و اگر ایشان را شنوا می کرد قطعاً پُشت می کردند و آنان روی گردان بودند ۲۳ ای کسانیکه ایمان آوردید الله و فرستاده اش را هنگامیکه شما را می خوانند بدآنچه شما را زنده می سازد، اجابت کنید و بدانید که الله میان انسان و دلش حایل می شود و آنکه به سوی او (الله) محشور می شوید ۲۴ و از فتنه ای بپرهیزید که تنها دامنگیر کسانی از شما نمی گردد که ستم کردند و بدانید همانا الله سخت کیفر دهنده است ۲۵

وَٱذْكُرُوٓاْ إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي ٱلْأَرْضِ تَخَافُونَ
أَن يَتَخَطَّفَكُمُ ٱلنَّاسُ فَـَٔاوَىٰكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِۦ وَرَزَقَكُم
مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لَا تَخُونُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ وَتَخُونُوٓاْ أَمَٰنَٰتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٢٧﴾ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ
عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تَتَّقُواْ
ٱللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ ٱللَّهُ ۖ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
ءَايَٰتُنَا قَالُواْ قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَآ إِنْ هَٰذَآ
إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُواْ ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا
هُوَ ٱلْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
أَوِ ٱئْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ
فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

و به یاد آورید که شما گروهی اندک ناتوان در زمین بودید، بیم داشتید که شما را مردم برُبایند پس شما را (اللّه) به یاری خود پناه داد و شما را از پاکیزه ها روزی تان داد تا شاید سپاسگزار باشید ۲۶ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، به اللّه و فرستاده خیانت نکنید و در امانت‌های خود نیز خیانت نکنید، در حالی که می‌دانید ۲۷ و بدانید که اموال و فرزندان شما فتنه هستند و آن که نزد اللّه، مُزدی بزرگ است ۲۸ ای کسانیکه ایمان آورده اید اگر تقوای الهی پیشه سازید برای شما جدا کننده ای را قرار می دهد و از شما گُناهانتان را می زُداید و شما را می آمرزد و اللّه صاحب بخشش بزرگ است ۲۹ و (ای محمّد) هنگامی که برای تو نقشه می کشیدند کسانیکه کُفر ورزیدند تا تو را دستگیر کنند یا تو را بُکشند یا تو را اخراج کنند و نقشه می کشیدند و اللّه نقشه می کشید و اللّه بهترین طراحان است ۳۰ و هنگامیکه بر ایشان آیات ما تلاوت می شود، می گویند: به درستی شنیدیم اگر می خواستیم مانند این را می گفتیم، این جز افسانه های پیشینیان نیست ۳۱ و هنگامیکه گفتند: یا اللّه، اگر این از نزد تو حقّ است پس بر ما سنگی را از آسمان ببار یا برای ما عذابی دردناک بیاور ۳۲ و اللّه بر آن نبود ایشان را عذاب کند در حالیکه (تو) در میان ایشان هستی و اللّه بر آن نبود ایشان را عذاب کند در حالیکه ایشان طلب آمرزش می جویند ۳۳

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ
ٱلْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓاْ أَوْلِيَآءَهُۥٓ ۚ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُتَّقُونَ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِندَ ٱلْبَيْتِ إِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُواْ ٱلْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنفِقُونَ
أَمْوَٰلَهُمْ لِيَصُدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ ٱللَّهُ ٱلْخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
ٱلْخَبِيثَ بَعْضَهُۥ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُۥ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُۥ
فِي جَهَنَّمَ ۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُل لِّلَّذِينَ
كَفَرُوٓاْ إِن يَنتَهُواْ يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُواْ
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ
لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ
ٱنتَهَوْاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِن تَوَلَّوْاْ
فَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَوْلَىٰكُمْ ۚ نِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

و چرا ایشان (مُشرکان) را (اللّٰه) عذابشان نکند و آنها (مُشرکان) از مسجد الحرام باز می دارند و سرپرست آن (مسجدالحرام) نیستند که سرپرست آن جز (افرادِ) پرهیزکار نیستند و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ۳۴ و نماز ایشان (مُشرکان) نزد خانهٔ (بیت اللّٰه الحرام) جز سُوت کشیدن و کف زدن نبود پس عذاب (اللّٰه) را بچشید بدآنچه کُفر می ورزیدید ۳۵ همانا کسانیکه کافر شدند، اموال خویش را می‌دهند تا (مردم را) از راه اللّٰه باز دارند پس زود است آنها را ببخشند پس حسرتی برای ایشان باشد و سپس شکست خورند و کسانیکه کُفر ورزیدند به سوی جهنم محشور می گردند ۳۶ تا اللّٰه پلید را از پاکیزه جدا سازد و پلید ها را روی هم قرار داده پس ایشان را با هم انباشته ساخته؛ بعد در جهنم قرارشان دهد، آنان (افرادِ) زیانکار هستند ۳۷ (ای محمّد) بگو: به کسانیکه کُفر ورزیدند، اگر دست بردارند آنچه برای ایشان گُذشته است مورد آمرزش قرار گیرد و اگر (به جنگ) بازگردند پس به درستی شیوهٔ پیشینیان انجام می‌شود ۳۸ و با ایشان نبرد کنید تا فتنه ای (آشوبگری دینی) باقی نماند و دین تماماً برای اللّٰه گردد پس اگر دست برداشتند پس همانا اللّٰه بدآنچه انجام می دهند بیناست ۳۹ و اگر روی گرداندند، بدانید که اللّٰه سرپرست شماست، چه خوب سرپرست و چه خوب یاوری است ۴۰

۞وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا غَنِمۡتُم مِّن شَيۡءٖ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ إِن
كُنتُمۡ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَىٰ عَبۡدِنَا يَوۡمَ ٱلۡفُرۡقَانِ
يَوۡمَ ٱلۡتَقَى ٱلۡجَمۡعَانِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٤١ إِذۡ
أَنتُم بِٱلۡعُدۡوَةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُم بِٱلۡعُدۡوَةِ ٱلۡقُصۡوَىٰ وَٱلرَّكۡبُ
أَسۡفَلَ مِنكُمۡۚ وَلَوۡ تَوَاعَدتُّمۡ لَٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِي ٱلۡمِيعَٰدِ
وَلَٰكِن لِّيَقۡضِيَ ٱللَّهُ أَمۡرٗا كَانَ مَفۡعُولٗا لِّيَهۡلِكَ مَنۡ
هَلَكَ عَنۢ بَيِّنَةٖ وَيَحۡيَىٰ مَنۡ حَيَّ عَنۢ بَيِّنَةٖۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ٤٢ إِذۡ يُرِيكَهُمُ ٱللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلٗاۖ
وَلَوۡ أَرَىٰكَهُمۡ كَثِيرٗا لَّفَشِلۡتُمۡ وَلَتَنَٰزَعۡتُمۡ فِي ٱلۡأَمۡرِ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ سَلَّمَۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٤٣ وَإِذۡ
يُرِيكُمُوهُمۡ إِذِ ٱلۡتَقَيۡتُمۡ فِيٓ أَعۡيُنِكُمۡ قَلِيلٗا وَيُقَلِّلُكُمۡ
فِيٓ أَعۡيُنِهِمۡ لِيَقۡضِيَ ٱللَّهُ أَمۡرٗا كَانَ مَفۡعُولٗاۗ وَإِلَى ٱللَّهِ
تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ٤٤ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمۡ فِئَةٗ
فَٱثۡبُتُواْ وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٤٥

و بدانید آنچه از چیزی (در جنگ) به غنیمت می‌گیرید پس برای اللّٰه یک پنجم آن است و برای فرستاده اش و برای نزدیکان و یتیمان و نیازمندان و در راه ماندگان است، اگر به اللّٰه و آنچه بر بندهٔ خود (محمّد) نازل کردیم ایمان آورده اید، روز جدایی، روزی که دو سپاه (سپاه اسلام و سپاه کُفر) با هم درگیر شدند و اللّٰه بر همه چیز تواناست ۴۱ و هنگامیکه شما در جبههٔ نزدیکتر بودید و آنان در جبههٔ دورتر و سواران در مکانی پائین تر از شما بودند و اگر با یکدیگر وعده گذاشته بودید قطعاً دربارهٔ قرار با هم اختلاف می‌کردید و لیکن تا اللّٰه فرمان خویش را به انجام رساند که باید انجام شود، تا از روی دلیل هلاک شود آنکه هلاک شونده است و از روی دلیل زنده نگاه دارد آنکه باید زنده بماند و همانا اللّٰه شنوای داناست ۴۲ هنگامیکه اللّٰه به تو (ای محمّد) در خواب آنها (کافران) را اندک به تو نشان داد و اگر به تو آنها را بسیار نشان می داد قطعاً سُست می شدید و در فرمان با هم اختلاف می کردید و لیکن اللّٰه نگاه داشت، همانا او داناست بدآنچه در درون سینه هاست ۴۳ و هنگامیکه آنها (کافران) را در چشم‌های شما اندک نشان می‌داد و شما را در چشم های آنها (کافران) اندک نمود تا فرمان اللّٰه مُحقّق گردد که باید انجام شود و به سوی اللّٰه بازگردانده می شوند ۴۴ ای کسانیکه ایمان آورده اید هنگامیکه با گروهی (در میدان جنگ) روبرو شدید پس اُستوار باشید و یاد اللّٰه بسیار کنید تا شاید رستگار گردید ۴۵

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَٰزَعُواْ فَتَفۡشَلُواْ وَتَذۡهَبَ
رِيحُكُمۡۖ وَٱصۡبِرُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٤٦ وَلَا تَكُونُواْ
كَٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بَطَرٗا وَرِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ٤٧ وَإِذۡ زَيَّنَ
لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ ٱلۡيَوۡمَ مِنَ
ٱلنَّاسِ وَإِنِّي جَارٞ لَّكُمۡۖ فَلَمَّا تَرَآءَتِ ٱلۡفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلَىٰ عَقِبَيۡهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّنكُمۡ إِنِّيٓ أَرَىٰ مَا لَا
تَرَوۡنَ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَۚ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٤٨ إِذۡ يَقُولُ
ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمۡۗ
وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٤٩ وَلَوۡ
تَرَىٰٓ إِذۡ يَتَوَفَّى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُونَ
وُجُوهَهُمۡ وَأَدۡبَٰرَهُمۡ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ٥٠ ذَٰلِكَ
بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيكُمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ٥١
كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيّٞ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٥٢

و اللّه و فرستاده را اطاعت کنید و با هم مُجادله نکنید تا سُست شوید و نیروی (توان) شما از بین می‌رود و شکیبایی کنید، همانا اللّه با شکیبایان است ۴۶ و مانند کسانی نباشید که از سرزمین خود با سرمستی و خودنمایی بر مردم خارج شدند و (مردم را) از راه اللّه بازداشتند و اللّه بدآنچه انجام می‌دهند فرا گیرنده است ۴۷ و هنگامیکه شیطان (وسوسه گر) اعمال ایشان را بر ایشان آراسته نمود و (شیطان) گفت: امروز چیره شونده ای از مردم (بر شما) نیست و همانا من پُشتیبان شما هستم پس هنگامیکه دو سپاه با همدیگر روبرو شدند، (شیطان از سخنان خود) عقب گرد زد و گفت: همانا من از شما بیزار هستم، همانا من می‌بینم آنچه را شما نمی بینید، همانا من از اللّه می ترسم و اللّه سخت کیفر دهنده است ۴۸ هنگامیکه مُنافقان و کسانیکه در دلهایشان بیماری است (بیماردلان) می گفتند: ایشان را دینشان فریب داد در حالیکه هر که بر اللّه توکّل کند پس همانا اللّه شوکتمندِ حکیم است ۴۹ و کاش می‌دیدی هنگامی را که فرشتگان جان کافران را می‌گیرند بر چهره های ایشان و بر پُشتهای ایشان می‌زنند و (فرشتگان می‌گویند): عذاب سوزان را بچشید ۵۰ این کیفر بدان سبب است که دستهای ایشان پیش فرستاد و اینکه اللّه بر بندگان ستم کننده نیست ۵۱ مانند خاندان فرعون و کسانیکه پیش از ایشان بودند، به آیات اللّه کُفر ورزیدند پس اللّه ایشان را به خاطرِ گناهانشان فرا گرفت، همانا اللّه نیرومند سخت کیفر دهنده است ۵۲

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ لَمۡ يَكُ مُغَيِّرٗا نِّعۡمَةً أَنۡعَمَهَا عَلَىٰ قَوۡمٍ حَتَّىٰ
يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِهِمۡ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٥٣ كَدَأۡبِ ءَالِ
فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُم
بِذُنُوبِهِمۡ وَأَغۡرَقۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَۚ وَكُلّٞ كَانُواْ ظَٰلِمِينَ ٥٤
إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ
٥٥ ٱلَّذِينَ عَٰهَدتَّ مِنۡهُمۡ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهۡدَهُمۡ فِي كُلِّ
مَرَّةٖ وَهُمۡ لَا يَتَّقُونَ ٥٦ فَإِمَّا تَثۡقَفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡحَرۡبِ فَشَرِّدۡ بِهِم
مَّنۡ خَلۡفَهُمۡ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ٥٧ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوۡمٍ
خِيَانَةٗ فَٱنۢبِذۡ إِلَيۡهِمۡ عَلَىٰ سَوَآءٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡخَآئِنِينَ
٥٨ وَلَا يَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَبَقُوٓاْۚ إِنَّهُمۡ لَا يُعۡجِزُونَ
٥٩ وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن قُوَّةٖ وَمِن رِّبَاطِ ٱلۡخَيۡلِ
تُرۡهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمۡ وَءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمۡ
لَا تَعۡلَمُونَهُمُ ٱللَّهُ يَعۡلَمُهُمۡۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيۡءٖ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيۡكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تُظۡلَمُونَ ٦٠ ۞وَإِن جَنَحُواْ لِلسَّلۡمِ
فَٱجۡنَحۡ لَهَا وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٦١

برای اینکه الله تغییر دهنده نعمتی نیست که به قومی ارزانی داشته است تا وقتی که خودشان آن را تغییر دهند و آنکه الله شنوای داناست ۵۳ به شیوهٔ خاندان فرعون و کسانیکه پیش از ایشان بودند، آیات پروردگار خود را دروغ شُمردند پس ایشان را به سبب گناهانشان هلاک ساختیم و خاندان فرعون را غرق ساختیم و همه آنها ستمکار بودند ۵۴ همانا بدترین جُنبنده ها نزد الله کسانی هستند که کُفر ورزیدند پس ایشان ایمان آورنده نیستند ۵۵ کسانیکه (ای محمّد) با ایشان پیمان بستی سپس هر بار عهدشکنی نمودند و ایشان پرهیز نمی کنند ۵۶ پس هر گاه بر ایشان در جنگ دست یافتی، بر ایشان حمله ور شو تا آنانی که پشت سر ایشان هستند عبرت بگیرند (پراکنده شوند) ۵۷ و اگر از جانب قومی خیانتی را بیم داشتی پس به سوی ایشان برابر (آنچه نقض پیمان کرده اند) بازگردان، همانا الله خیانتکاران را دوست ندارد ۵۸ و نپندارند کسانیکه کُفر ورزیدند که پیشی گرفته اند، همانا ایشان نمی توانند (الله) را ناتوان کنند ۵۹ و برای (مقابله با) ایشان هر چه از نیرو و اسبهای آماده، بسیج کنید تا بدان دشمن الله و دشمن خودتان را و دیگران جز ایشان را که آنها را نمی شناسید را بترسانید، الله آنها را می‌شناسد و آنچه در راه الله می بخشید به شما کاملاً پرداخت می‌شود و (به شما) ستم نمی‌شود ۶۰ و اگر (کفار و مشرکین) به صلح گرایش پیدا کردند پس تو نیز بدان گرایش پیدا کن و بر الله توکّل کن که او شنوای داناست ۶۱

وَإِن يُرِيدُوٓاْ أَن يَخۡدَعُوكَ فَإِنَّ حَسۡبَكَ ٱللَّهُۚ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَيَّدَكَ
بِنَصۡرِهِۦ وَبِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٢ وَأَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡۚ لَوۡ أَنفَقۡتَ
مَا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا مَّآ أَلَّفۡتَ بَيۡنَ قُلُوبِهِمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
أَلَّفَ بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّهُۥ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٦٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَسۡبُكَ
ٱللَّهُ وَمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٤ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَرِّضِ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَى ٱلۡقِتَالِۚ إِن يَكُن مِّنكُمۡ عِشۡرُونَ صَٰبِرُونَ
يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفٗا مِّنَ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ ٦٥ ٱلۡـَٰٔنَ خَفَّفَ
ٱللَّهُ عَنكُمۡ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمۡ ضَعۡفٗاۚ فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ
صَابِرَةٞ يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمۡ أَلۡفٞ يَغۡلِبُوٓاْ
أَلۡفَيۡنِ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ٦٦ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ
أَن يَكُونَ لَهُۥٓ أَسۡرَىٰ حَتَّىٰ يُثۡخِنَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ
ٱلدُّنۡيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٦٧ لَّوۡلَا كِتَٰبٞ
مِّنَ ٱللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمۡ فِيمَآ أَخَذۡتُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٦٨ فَكُلُواْ
مِمَّا غَنِمۡتُمۡ حَلَٰلٗا طَيِّبٗاۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٦٩

و اگر (کفار و مشرکین) بخواهند تا تو را فریب دهند پس همانا اللّٰه برای تو کافی است، او (اللّٰه) کسی است که تو را به یاری خویش و به وسیلهٔ مؤمنین یاری رساند ۶۲ و میان دلهایشان اُلفت نهاد که اگر (ای محمّد) هر چه در زمین است را می بخشیدی، نمی توانستی میان دلهای ایشان اُلفت بیفکنی، همانا او شوکتمندِ حکیم است ۶۳ ای پیامبر تو را اللّٰه و آنانکه از مؤمنان پیرویت کردند، کافی است ۶۴ ای پیامبر مؤمنین را بر نبرد (علیه متجاوزین از کفار و مشرکین) برانگیز، اگر از شما بیست نفر شکیبا باشند بر دویست نفر چیره می شوند و اگر از شما صد نفر باشند بر هزار نفر از کسانیکه کُفر ورزیدند چیره شوند، چرا که ایشان گروهی هستند که نمی‌فهمند ۶۵ اکنون اللّٰه به شما (مؤمنان) تخفیف داد و دانست که در شما ضعفی است پس اگر از شما صد نفر شکیبا باشند بر دویست نفر چیره شوند و اگر از شما هزار نفر باشند با ارادهٔ اللّٰه بر دو هزار نفر غلبه می‌کنند و اللّٰه با شکیبایان است ۶۶ برای (هیچ) پیامبری مُجاز نبوده است که برای او اسیرانی باشد تا (آن وقت که سیطرهٔ) خود را در زمین (بر دشمنان اللّٰه) تثبیت نماید، شما بهرهٔ دنیا را می‌خواهید و اللّٰه آخرت را (برای شما) می خواهد و اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۶۷ اگر سرنوشتی از جانب اللّٰه از پیش نبود قطعاً به شما کیفر آنچه (از اسیران) گرفته اید عذابی بزرگ می رسید ۶۸ پس از آنچه (در جنگ) غنیمت گرفته‌اید حلال پاکیزه را بُخورید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۶۹

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّمَن فِيٓ أَيۡدِيكُم مِّنَ ٱلۡأَسۡرَىٰٓ إِن يَعۡلَمِ ٱللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمۡ خَيۡرٗا يُؤۡتِكُمۡ خَيۡرٗا مِّمَّآ أُخِذَ مِنكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ
وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٧٠ وَإِن يُرِيدُواْ خِيَانَتَكَ فَقَدۡ خَانُواْ ٱللَّهَ
مِن قَبۡلُ فَأَمۡكَنَ مِنۡهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٧١ إِنَّ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَٰٓئِكَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَلَمۡ يُهَاجِرُواْ مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم مِّن شَيۡءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْۚ
وَإِنِ ٱسۡتَنصَرُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ فَعَلَيۡكُمُ ٱلنَّصۡرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوۡمِۭ
بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٞۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٧٢ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٍۚ إِلَّا تَفۡعَلُوهُ تَكُن فِتۡنَةٞ فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَفَسَادٞ كَبِيرٞ ٧٣ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ
حَقّٗاۚ لَّهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٧٤ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۢ بَعۡدُ
وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ مَعَكُمۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ مِنكُمۡۚ وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ
بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ٧٥

ای پیامبر به اسیرانی که در دست شما هستند بگو: اگر الله در دلهای شما خیری را بداند به شما بهتر از آنچه از شما گرفته شده است را می دهد و شما را می آمرزد و الله آمرزندهٔ مهربان است ۷۰ و اگر به تو خیانت کنند پس به درستی از قبل به الله خیانت کرده‌اند پس (الله تو را) بر ایشان مُسلّط ساخت و الله دانای حکیم است ۷۱ همانا کسانیکه ایمان آوردند و هجرت کردند و با مالها و جانهای خویش در راه الله کوشش کردند و کسانیکه پناه دادند و یاری کردند، آنان بعضی از ایشان پشتیبان بعضی دیگر هستند و کسانیکه ایمان آوردند و هجرت نکرده اند شما را از پشتیبانی ایشان چیزی نیست تا هجرت کنند و اگر از شما در دین (الله) یاری خواستند پس بر عهدهٔ شما یاری کردن ایشان است مگر بر علیه قومی که میان شما و ایشان عهدی است و الله بدآنچه انجام می دهید بیناست ۷۲ و کسانیکه کُفر ورزیدند بعضی از ایشان پشتیبان بعضی دیگر هستند، اگر به این عمل نکنید (در برابر کافران مُتجاوز نایستید) فتنه و فسادی بزرگ در زمین به پا می‌شود ۷۳ و کسانیکه ایمان آوردند و هجرت کردند و در راه الله کوشش کردند و کسانیکه پناه دادند و یاری کردند آنان مؤمنان به حقّ هستند و برای ایشان آمرزشی و روزی بزرگ است ۷۴ و کسانیکه بعد از آن ایمان آوردند و هجرت کردند و همراه شما (مؤمنان) کوشش کردند پس آنها از شما هستند و (ایشان) خویشاوندند، بعضی از ایشان بر بعضی در کتاب الله اولویّت دارند، همانا الله بر هر چیزی داناست ۷۵

سُورَةُ التَّوۡبَةِ

بَرَآءَةٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١
فَسِيحُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَرۡبَعَةَ أَشۡهُرٖ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّكُمۡ غَيۡرُ مُعۡجِزِي
ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُخۡزِي ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢ وَأَذَانٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ
إِلَى ٱلنَّاسِ يَوۡمَ ٱلۡحَجِّ ٱلۡأَكۡبَرِ أَنَّ ٱللَّهَ بَرِيٓءٞ مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ
وَرَسُولُهُۥۚ فَإِن تُبۡتُمۡ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَٱعۡلَمُوٓاْ
أَنَّكُمۡ غَيۡرُ مُعۡجِزِي ٱللَّهِۗ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
٣ إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ثُمَّ لَمۡ يَنقُصُوكُمۡ شَيۡـٔٗا
وَلَمۡ يُظَٰهِرُواْ عَلَيۡكُمۡ أَحَدٗا فَأَتِمُّوٓاْ إِلَيۡهِمۡ عَهۡدَهُمۡ إِلَىٰ مُدَّتِهِمۡۚ
إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ٤ فَإِذَا ٱنسَلَخَ ٱلۡأَشۡهُرُ ٱلۡحُرُمُ
فَٱقۡتُلُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ حَيۡثُ وَجَدتُّمُوهُمۡ وَخُذُوهُمۡ وَٱحۡصُرُوهُمۡ
وَٱقۡعُدُواْ لَهُمۡ كُلَّ مَرۡصَدٖۚ فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ
ٱلزَّكَوٰةَ فَخَلُّواْ سَبِيلَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥ وَإِنۡ أَحَدٞ
مِّنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٱسۡتَجَارَكَ فَأَجِرۡهُ حَتَّىٰ يَسۡمَعَ كَلَٰمَ
ٱللَّهِ ثُمَّ أَبۡلِغۡهُ مَأۡمَنَهُۥۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡلَمُونَ ٦

سوره توبه - ۹

(اعلام) بیزاری از جانب اللّه و فرستاده او به مشرکانی که با ایشان پیمان بسته اید ۱ پس در زمین چهار ماه گردش کنید و بدانید همانا شما ناتوان کنندهٔ اللّه نیستید و اینکه اللّه خوار کننده کافران است ۲ و اعلامی از جانب اللّه و فرستاده اش به سوی مردم در روز حجّ (گردهمایی) بزرگ که اللّه و فرستاده اش از مشرکان بیزار است و اگر توبه کنید برای شما بهتر است و اگر شما پُشت کردید پس بدانید همانا شما ناتوان کننده اللّه نیستید و کسانیکه کُفر ورزیدند را به عذابی دردناک مُژده ده ۳ مگر کسانی از مشرکین که با ایشان پیمان بستید سپس ایشان چیزی را نقض (پیمان) نکردند و بر علیه شما پُشتیبان اَحدی نبودند پس با ایشان پیمانشان را تا مُهلت تعیین شده به پایان رسانید، همانا اللّه (افرادِ) پرهیزکار را دوست دارد ۴ پس هنگامیکه ماه های حرام به پایان رسید پس مشرکان (عهدشکن) را هر جا یافتید آنها را بُکشید و ایشان را بگیرید و در محاصره قرار دهید و در همه جا به کمین آنان بنشینید پس اگر توبه کردند و نماز را به پای داشتند و زکات را دادند پس ایشان را رها کنید، همانا اللّه آمرزندهٔ مهربان است ۵ و اگر اَحدی از مشرکان به تو پناهنده شد پس او را پناه ده تا اینکه کلام اللّه را بشنود سپس به جای اَمنش برسان چرا که آنان گروهی هستند که نمی دانند ۶

كَيۡفَ يَكُونُ لِلۡمُشۡرِكِينَ عَهۡدٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِۦٓ
إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّمۡ عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۖ فَمَا ٱسۡتَقَٰمُواْ
لَكُمۡ فَٱسۡتَقِيمُواْ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ٧
كَيۡفَ وَإِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ لَا يَرۡقُبُواْ فِيكُمۡ إِلّٗا وَلَا
ذِمَّةٗۚ يُرۡضُونَكُم بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَتَأۡبَىٰ قُلُوبُهُمۡ وَأَكۡثَرُهُمۡ
فَٰسِقُونَ ٨ ٱشۡتَرَوۡاْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلٗا فَصَدُّواْ عَن
سَبِيلِهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩ لَا يَرۡقُبُونَ
فِي مُؤۡمِنٍ إِلّٗا وَلَا ذِمَّةٗۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُعۡتَدُونَ ١٠ فَإِن
تَابُواْ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ فَإِخۡوَٰنُكُمۡ فِي
ٱلدِّينِۗ وَنُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ١١ وَإِن
نَّكَثُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُم مِّنۢ بَعۡدِ عَهۡدِهِمۡ وَطَعَنُواْ فِي دِينِكُمۡ
فَقَٰتِلُوٓاْ أَئِمَّةَ ٱلۡكُفۡرِ إِنَّهُمۡ لَآ أَيۡمَٰنَ لَهُمۡ لَعَلَّهُمۡ
يَنتَهُونَ ١٢ أَلَا تُقَٰتِلُونَ قَوۡمٗا نَّكَثُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ
وَهَمُّواْ بِإِخۡرَاجِ ٱلرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٍۚ
أَتَخۡشَوۡنَهُمۡۚ فَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخۡشَوۡهُ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٣

چگونه الله و فرستاده اش با مشرکان عهدی داشته باشند مگر کسانیکه با ایشان نزد مسجد الحرام عهد بستید پس مادامیکه بر پیمانشان با شما پایبند بودند پس شما هم پایبند باشید، همانا الله (افرادِ) پرهیزکار را دوست دارد ۷ چگونه و اگر بر شما چیره گردند دربارهٔ شما خویشاوندی و نه پیمانی را رعایت نکنند، با دهانهای خود شما را خُشنود می کنند ولی دلهای ایشان سرپیچی می کند و بیشتر ایشان نافرمان هستند ۸ آیات الله را به بهایی اندک فروختند پس از راه او (الله) بازداشتند، همانا چه زشت است آنچه انجام می دادند ۹ دربارهٔ مؤمنی خویشاوندی و نه پیمانی را رعایت نمی کنند و ایشان متجاوزند ۱۰ پس اگر توبه کردند و نماز را به پای می داشتند و زکات را می دادند پس همراهان شما در دین هستند، آیات را برای قومی که می دانند شرح می‌دهیم ۱۱ و اگر سوگندهای خویش را بعد از عهدشان شکستند و در دینتان شما را کنایه می زنند پس با پیشوایان کُفر نبرد کنید، همانا سوگند (عهدی) برای ایشان نیست تا شاید دست بردارند ۱۲ چرا با گروهی که سوگندهای خویش را شکستند و بر آن شدند که فرستاده (الله) را اخراج کنند و ایشان آغازگر (جنگ) با شما بودند، نبرد نمی کنید؟ آیا از ایشان می ترسید؟ پس الله شایسته است که از او بترسید اگر مؤمن هستید ۱۳

قَٰتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ
قُلُوبِهِمْۗ وَيَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾
أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُواْ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمْ
وَلَمْ يَتَّخِذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَا رَسُولِهِۦ وَلَا ٱلْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةًۚ
وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُواْ مَسَٰجِدَ
ٱللَّهِ شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِٱلْكُفْرِۚ أُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَٰلُهُمْ وَفِي ٱلنَّارِ هُمْ خَٰلِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَٰجِدَ
ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى
ٱلزَّكَوٰةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا ٱللَّهَۖ فَعَسَىٰٓ أُوْلَٰٓئِكَ أَن يَكُونُواْ مِنَ
ٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ ۞أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ ٱلْحَآجِّ وَعِمَارَةَ ٱلْمَسْجِدِ
ٱلْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِ وَجَٰهَدَ فِي سَبِيلِ
ٱللَّهِۚ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿١٩﴾ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ ٱللَّهِۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾

با ایشان نبرد کنید، الله به دست شما ایشان را کیفر می دهد و ایشان را خوار می کند و شما را در برابر ایشان یاری می دهد و سینه های گروه مؤمنین را شفا می بخشد ۱۴ و خشم را از دلهای ایشان بر می دارد و الله از هر کس که بخواهد توبه را می پذیرد و الله دانای حکیم است ۱۵ آیا پنداشتید که رها می شوید در حالیکه الله معلوم نساخته است کسانی را که از شما کوشش کردند و جز الله و فرستاده اش و مؤمنان همرازی نگرفتند؟ و الله بدآنچه می کنید آگاه است ۱۶ و سزاوار مشرکین نیست که مساجد الله را آباد کنند در حالیکه بر کُفر خویش گواه هستند، ایشان اعمالشان به هدر رفته است و در آتش (جهنم) ایشان جاودان هستند ۱۷ جز این نیست که مساجد الله را کسی که به الله و روز آخرت ایمان دارد آباد می سازد، کسی که نماز را به پای داشته است و زکات را داده است و جز از الله نترسیده است پس اُمید است که آنان از (زُمرهٔ افرادِ) هدایت یافته باشند ۱۸ آیا آب دادن به حاجیان و آباد ساختن مسجد الحرام را به مانند کسی که ایمان به الله و روز آخرت آورده و در راه الله کوشش کرده، قرار داده اید؟ نزد الله مساوی نیستند و الله گروه ستمکاران را هدایت نمی کند ۱۹ کسانیکه ایمان آوردند و مهاجرت کردند و در راه الله با مالها و جانهای خویش کوشش کردند در بزرگترین درجات نزد الله هستند و ایشان رستگاران هستند ۲۰

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَٰنٍ وَجَنَّٰتٍ لَّهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ ءَابَآءَكُمْ
وَإِخْوَٰنَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْكُفْرَ عَلَى ٱلْإِيمَٰنِ ۚ
وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن
كَانَ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوَٰنُكُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَٰلٌ ٱقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَٰرَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ
وَرَسُولِهِۦ وَجِهَادٍ فِى سَبِيلِهِۦ فَتَرَبَّصُوا۟ حَتَّىٰ يَأْتِىَ ٱللَّهُ
بِأَمْرِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ
ٱللَّهُ فِى مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْـًٔا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ
ٱلْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنزَلَ ٱللَّهُ
سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٦﴾

پروردگارشان ایشان را به رحمتی از جانب خود نوید می دهد و خُشنودی و باغهایی که (در بهشت) برای ایشان نعمتی همیشگی است ۲۱ در آن (بهشت) همیشه جاودان هستند، همانا اللّه نزدِ او مُزدی بزرگ است ۲۲ ای کسانیکه ایمان آورده اید، پدران خود و برادران خود را اگر کُفر را بر ایمان ترجیح دادند پشتیبان نگیرید و آنکس که از شما با ایشان دوستی می کند پس آنان ستمگران هستند ۲۳ (ای محمّد) بگو: اگر پدران شما و فرزندان شما و برادران شما و همسران شما و اقوام شما و اموالی که اندوخته اید و تجارتی که از کسادی آن می ترسید و خانه هایی که آنها را خوش می دارید برای شما از اللّه و فرستاده اش و کوشش در راه او محبّوب تر است پس مُنتظر باشید تا اللّه اَمر خویش را بیاورد و اللّه گروه نافرمانان را هدایت نمی کند ۲۴ مسلّماً اللّه شما را در جاهای فراوان یاری کرد و در (جنگ) حُنَین، هنگامیکه شما را فراوانیتان به تعجب وا داشت پس (تعداد نفرات) شما را به چیزی بی نیاز نکرد و زمین با همه گُستردگی اش بر شما تنگ گردید پس پُشت کنندگان (از میدان جنگ) برگشتید ۲۵ سپس اللّه آرامش خود را بر فرستاده اش و بر مؤمنین فرستاد و لشگریانی که آنها را نمی دیدید و کسانیکه کُفر ورزیدند را عذاب کرد و این مجازات کافران است ۲۶

ثُمَّ يَتُوبُ ٱللَّهُ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ
غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡمُشۡرِكُونَ
نَجَسٞ فَلَا يَقۡرَبُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ ٱلۡحَرَامَ بَعۡدَ عَامِهِمۡ هَٰذَاۚ
وَإِنۡ خِفۡتُمۡ عَيۡلَةٗ فَسَوۡفَ يُغۡنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦٓ
إِن شَآءَۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٢٨ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ
لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلۡحَقِّ مِنَ
ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حَتَّىٰ يُعۡطُواْ ٱلۡجِزۡيَةَ عَن يَدٖ
وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ٢٩ وَقَالَتِ ٱلۡيَهُودُ عُزَيۡرٌ ٱبۡنُ ٱللَّهِ
وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَى ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ ٱللَّهِۖ ذَٰلِكَ قَوۡلُهُم
بِأَفۡوَٰهِهِمۡۖ يُضَٰهِـُٔونَ قَوۡلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبۡلُۚ
قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٣٠ ٱتَّخَذُوٓاْ أَحۡبَارَهُمۡ
وَرُهۡبَٰنَهُمۡ أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَٱلۡمَسِيحَ ٱبۡنَ
مَرۡيَمَ وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُوٓاْ إِلَٰهٗا وَٰحِدٗاۖ
لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ سُبۡحَٰنَهُۥ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٣١

سپس الله بعد از آن توبهٔ هر کس را بخواهد می پذیرد و الله آمرزندهٔ مهربان است ۲۷ ای کسانیکه ایمان آورده اید جز این نیست که مُشرکان آلوده به شرک هستند پس نباید به مسجد الحرام بعد از امسال نزدیک شوند و اگر از سنگینی هزینه ترسیدید پس به زودی الله اگر بخواهد از نعمت خود شما را بی نیاز می گرداند ، همانا الله دانای حکیم است ۲۸ با کسانی از اهل کتاب که به الله و روز واپسین ایمان نمی آورند، و آنچه را الله و رسولش حرام کرده اند حرام نمی دانند، و به دین حقّ پایبند نیستند، پیکار کنید، تا مکافات (آنچه که کرده اند) به دست خود بپردازند و ایشان (افرادِ) سرافکنده ای هستند ۲۹ و یهود گفتند: عُزَیر پسر الله است و مسیحیان گفتند: مسیح پسر الله است، این گفتار ایشان است که با دهانهایشان می گویند؛ با گفتار کسانیکه از قبل کُفر ورزیدند همراه می شوند، الله ایشان را بُکشد بدآنچه که دروغ می بافند ۳۰ خُبرگان (دینی) و روحانیون و مسیح پسر مریم را اربابانی جز الله برگرفتند در حالیکه بدان اَمر نشده بودند جز آنکه الله یگانه را عبادت کنند، صاحب قدرتی جز او نیست، او (الله) پاک و مُنزه است از آنچه شرک می ورزند ۳۱

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن
يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ
رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ
كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْأَحْبَارِ وَٱلرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۗ وَٱلَّذِينَ
يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى
سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا
فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ
تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ عِندَ ٱللَّهِ ٱثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ مِنْهَآ
أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ ۚ فَلَا تَظْلِمُوا۟ فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمْ ۚ وَقَٰتِلُوا۟ ٱلْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا
يُقَٰتِلُونَكُمْ كَآفَّةً ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

می خواهند نور الله را با دهانهای خویش خاموش کنند ولی الله (هرگز) نمی گذارد تا اینکه نور خود را کامل کند و اگر چه کافران نپسندند ۳۲ او کسی است که فرستاده خود را همراه با هدایت و دین حقّ فرستاد تا آن را بر تمام دین ها چیره و آشکار گرداند، و اگر چه مشرکان نپسندند ۳۳ ای کسانیکه ایمان آورده اید، همانا بسیاری از خُبرگان (دینی) و روحانیون اموال مردم را به باطل می خورند و از راه الله باز می دارند و کسانیکه طلا و نقره را می اندوزند و در راه الله آن را نمی دهند پس ایشان را به عذابی دردناک مُژده ده ۳۴ روزی که آنها (طلا و نقره) در آتش جهنم ذوب شود پس با آن پیشانیهایشان و پهلوهای ایشان و پُشتهای ایشان داغ شود، این است آنچه برای خود اندوخته اید پس برای خویش بچشید آنچه را می اندوختید ۳۵ همانا تعداد ماه ها (ی قمری) نزدِ الله دوازده ماه در کتاب الله (تقویم طبیعی الهی برای نظام زندگی مردم در آسمان) است، (از) روزی که آسمانها و زمین را خلق کرد، از آنها چهار ماه حرام است این دین اُستوار است پس در آنها بر خویش ستم نکنید و با مشرکان همگی نبرد کنید چنانکه ایشان همگی با شما نبرد می کنند و بدانید که همانا الله با (افرادِ) پرهیزکار است ۳۶

إِنَّمَا ٱلنَّسِيٓءُ زِيَادَةٌ فِي ٱلۡكُفۡرِۖ يُضَلُّ بِهِ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ يُحِلُّونَهُۥ عَامٗا وَيُحَرِّمُونَهُۥ عَامٗا لِّيُوَاطِـُٔواْ
عِدَّةَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ فَيُحِلُّواْ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُۚ زُيِّنَ لَهُمۡ
سُوٓءُ أَعۡمَٰلِهِمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ
٣٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَا لَكُمۡ إِذَا قِيلَ لَكُمُ
ٱنفِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱثَّاقَلۡتُمۡ إِلَى ٱلۡأَرۡضِۚ أَرَضِيتُم
بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا مِنَ ٱلۡأٓخِرَةِۚ فَمَا مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ٣٨ إِلَّا تَنفِرُواْ يُعَذِّبۡكُمۡ
عَذَابًا أَلِيمٗا وَيَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيۡـٔٗاۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٣٩ إِلَّا تَنصُرُوهُ
فَقَدۡ نَصَرَهُ ٱللَّهُ إِذۡ أَخۡرَجَهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ثَانِيَ ٱثۡنَيۡنِ
إِذۡ هُمَا فِي ٱلۡغَارِ إِذۡ يَقُولُ لِصَٰحِبِهِۦ لَا تَحۡزَنۡ إِنَّ ٱللَّهَ
مَعَنَاۖ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَيۡهِ وَأَيَّدَهُۥ بِجُنُودٖ
لَّمۡ تَرَوۡهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلسُّفۡلَىٰۗ
وَكَلِمَةُ ٱللَّهِ هِيَ ٱلۡعُلۡيَاۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٤٠

جز این نیست که جابجایی (ترتیب ماه های قمری) افزایش در کُفر است، با آن (جابجایی) کسانیکه کُفر ورزیدند گُمراه شوند، سالی آن (ماه های حرام) را حلال می شمارند و سالی آن را حرام می شمارند تا در عدد آنچه را اللّٰه حرام کرد تطبیق دهند پس حلال کنند آنچه را اللّٰه حرام کرد، برای ایشان زشتی اعمالشان آراسته شده است و اللّٰه گروه کافران را هدایت نمی کند ۳۷ ای کسانیکه ایمان آورده اید چیست شما را هر گاه به شما گفته شود در راه اللّٰه بسیج شوید گویی به زمین می چسبید، آیا به زندگی دنیا به جای آخرت خُشنود شدید؟ پس بهرهٔ زندگی دنیا در برابر آخرت اندک است ۳۸ اگر بسیج نشوید (اللّٰه) شما را عذابی می کند، عذابی دردناک و به جای شما گروهی غیر از شما را جایگزین می کند و هرگز چیزی زیانش نرساند و اللّٰه بر همه چیز تواناست ۳۹ اگر او (محمّد) را یاری نکنید پس به درستی اللّٰه او را یاری کرد هنگامیکه کسانیکه کُفر ورزیدند او را اخراج کردند، دوّمین دو نفر که هر دو در غار بودند هنگامیکه به یار خود می گفت: اندوهگین مباش که اللّٰه با ماست پس اللّٰه آرامش خویش را بر او نازل کرد و با لشگریانی که ایشان را نمی دیدند او را یاری کرد و کلام آنان که کُفر ورزیدند را پایین قرار داد و کلام اللّٰه برتر است و اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۴۰

ٱنفِرُواْ خِفَافٗا وَثِقَالٗا وَجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِكُمۡ وَأَنفُسِكُمۡ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ
٤١ لَوۡ كَانَ عَرَضٗا قَرِيبٗا وَسَفَرٗا قَاصِدٗا لَّٱتَّبَعُوكَ
وَلَٰكِنۢ بَعُدَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلشُّقَّةُۚ وَسَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ
لَوِ ٱسۡتَطَعۡنَا لَخَرَجۡنَا مَعَكُمۡ يُهۡلِكُونَ أَنفُسَهُمۡ وَٱللَّهُ
يَعۡلَمُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٤٢ عَفَا ٱللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمۡ
حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ وَتَعۡلَمَ ٱلۡكَٰذِبِينَ
٤٣ لَا يَسۡتَـٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ أَن
يُجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ٤٤
إِنَّمَا يَسۡتَـٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ
وَٱرۡتَابَتۡ قُلُوبُهُمۡ فَهُمۡ فِي رَيۡبِهِمۡ يَتَرَدَّدُونَ ٤٥ ۞وَلَوۡ
أَرَادُواْ ٱلۡخُرُوجَ لَأَعَدُّواْ لَهُۥ عُدَّةٗ وَلَٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمۡ
فَثَبَّطَهُمۡ وَقِيلَ ٱقۡعُدُواْ مَعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ ٤٦ لَوۡ خَرَجُواْ فِيكُم
مَّا زَادُوكُمۡ إِلَّا خَبَالٗا وَلَأَوۡضَعُواْ خِلَٰلَكُمۡ يَبۡغُونَكُمُ
ٱلۡفِتۡنَةَ وَفِيكُمۡ سَمَّٰعُونَ لَهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٤٧

سبک و سنگین بسیج شوید و با مالها و جانهای خود در راه اللّه نبرد کنید، این برای شما بهتر است اگر بدانید ۴۱ (ای محمّد) اگر بهره ای نزدیک و سفری هموار بود قطعاً تو را پیروی می کردند، لیکن بر ایشان سختی گران آمد و به زودی به اللّه سوگند یاد می کنند که اگر می توانستیم با شما می آمدیم، خویشتن را تباه نمودند و اللّه می داند که ایشان دروغگویند ۴۲ (ای محمّد) اللّه تو را ببخشد، چرا به آنان پیش از آنکه افراد راستگو و دروغگو برای تو مشخص گردند و ایشان را بشناسی اجازه دادی؟ ٤٣ (ای محمّد) آنان که به اللّه و روز آخرت ایمان آورده‌اند از تو اجازه نمی خواهند اینکه با مالها و جانهای خویش کوشش کنند و اللّه به حالِ (افرادِ) پرهیزکار داناست ۴۴ جز این نیست از تو کسانیکه به اللّه و روز آخرت ایمان نمی آورند اجازه می خواهند و دلهای ایشان دچار شکّ شد پس ایشان در شکّ خویش سرگردان هستند ۴۵ اگر قصد بیرون رفتن (برای پیکار) را داشتند، قطعاً برای آن آمادگی لازم را فراهم می کردند؛ و لیکن اللّه حرکت ایشان را نپسندید، پس آنان را بازداشت و گفته شد: با (کسانیکه به میدان جنگ) نرفتند بنشینید ۴۶

لَقَدِ ٱبۡتَغَوُاْ ٱلۡفِتۡنَةَ مِن قَبۡلُ وَقَلَّبُواْ لَكَ ٱلۡأُمُورَ حَتَّىٰ
جَآءَ ٱلۡحَقُّ وَظَهَرَ أَمۡرُ ٱللَّهِ وَهُمۡ كَٰرِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنۡهُم
مَّن يَقُولُ ٱئۡذَن لِّي وَلَا تَفۡتِنِّيٓۚ أَلَا فِي ٱلۡفِتۡنَةِ سَقَطُواْۗ وَإِنَّ
جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةُۢ بِٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٤٩﴾ إِن تُصِبۡكَ
حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡۖ وَإِن تُصِبۡكَ مُصِيبَةٞ يَقُولُواْ قَدۡ
أَخَذۡنَآ أَمۡرَنَا مِن قَبۡلُ وَيَتَوَلَّواْ وَّهُمۡ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُل
لَّن يُصِيبَنَآ إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا هُوَ مَوۡلَىٰنَاۚ وَعَلَى
ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلۡ هَلۡ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ
إِحۡدَى ٱلۡحُسۡنَيَيۡنِۖ وَنَحۡنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمۡ أَن يُصِيبَكُمُ ٱللَّهُ
بِعَذَابٖ مِّنۡ عِندِهِۦٓ أَوۡ بِأَيۡدِينَاۖ فَتَرَبَّصُوٓاْ إِنَّا مَعَكُم
مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلۡ أَنفِقُواْ طَوۡعًا أَوۡ كَرۡهٗا لَّن يُتَقَبَّلَ
مِنكُمۡ إِنَّكُمۡ كُنتُمۡ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا
مَنَعَهُمۡ أَن تُقۡبَلَ مِنۡهُمۡ نَفَقَٰتُهُمۡ إِلَّآ أَنَّهُمۡ كَفَرُواْ
بِٱللَّهِ وَبِرَسُولِهِۦ وَلَا يَأۡتُونَ ٱلصَّلَوٰةَ إِلَّا وَهُمۡ
كُسَالَىٰ وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمۡ كَٰرِهُونَ ﴿٥٤﴾

مسلّماً از پیش به فتنه گری پرداختند و کارها را برای تو (ای محمّد) دگرگون جلوه دادند تا حقّ بیامد و فرمان اللّه آشکار شد و ایشان نمی پسندیدند ۴۸ و از آنان کسی است که می‌گوید: به من اجازه بده و مرا به فتنه نینداز. آگاه باشید که آنان خود در فتنه افتاده‌اند، و همانا جهنم کافران را فرا گرفته است ۴۹ و اگر نیکی به تو (ای محمّد) برسد ایشان را ناخوش آید و اگر تو را مُصیبتی برسد، می گویند: تصمیم خویش را از قبل گرفتیم و (از میدان جنگ) بر می گردند و ایشان شادمان هستند ۵۰ (ای محمّد) بگو: به ما آسیبی نخواهد رسید جز آنچه اللّه برای ما مُقدّر نموده است، او سرپرست ماست و مؤمنان (باید) بر اللّه توکّل کنند ۵۱ (ای محمّد) بگو: آیا برای ما جز یکی از دو نیکی (پیروزی در جنگ و یا کُشته شدن در راه اللّه) را انتظار دارید؟ در حالیکه ما برای شما انتظار داریم که اللّه عذابی از نزد خویش یا به دست ما (بر شما) برساند پس مُنتظر باشید که ما با شما مُنتظر هستیم ۵۲ (ای محمّد) بگو: اگر با رضایت یا بی رضایت (از اموالتان) بخشش کنید هرگز از شما پذیرفته نگردد چرا که شما گروهی نافرمان هستید ۵۳ و هیچ چیز مانع پذیرفته شدن انفاق‌های آنان نشد جز اینکه به اللّه و فرستاده اش کفر ورزیدند، و جز با کسالت به نماز نمی‌آیند و جز با بی‌میلی انفاق نمی‌کنند ۵۴

فَلَا تُعۡجِبۡكَ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُمۡۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم
بِهَا فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ أَنفُسُهُمۡ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ
٥٥ وَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنَّهُمۡ لَمِنكُمۡ وَمَا هُم مِّنكُمۡ وَلَٰكِنَّهُمۡ
قَوۡمٞ يَفۡرَقُونَ ٥٦ لَوۡ يَجِدُونَ مَلۡجَـًٔا أَوۡ مَغَٰرَٰتٍ أَوۡ مُدَّخَلٗا
لَّوَلَّوۡاْ إِلَيۡهِ وَهُمۡ يَجۡمَحُونَ ٥٧ وَمِنۡهُم مَّن يَلۡمِزُكَ فِي
ٱلصَّدَقَٰتِ فَإِنۡ أُعۡطُواْ مِنۡهَا رَضُواْ وَإِن لَّمۡ يُعۡطَوۡاْ مِنۡهَآ إِذَا
هُمۡ يَسۡخَطُونَ ٥٨ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ رَضُواْ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ
وَقَالُواْ حَسۡبُنَا ٱللَّهُ سَيُؤۡتِينَا ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦ وَرَسُولُهُۥٓ
إِنَّآ إِلَى ٱللَّهِ رَٰغِبُونَ ٥٩ ۞إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلۡفُقَرَآءِ وَٱلۡمَسَٰكِينِ
وَٱلۡعَٰمِلِينَ عَلَيۡهَا وَٱلۡمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمۡ وَفِي ٱلرِّقَابِ
وَٱلۡغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۖ فَرِيضَةٗ
مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٦٠ وَمِنۡهُمُ ٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ
ٱلنَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٞۚ قُلۡ أُذُنُ خَيۡرٖ لَّكُمۡ يُؤۡمِنُ
بِٱللَّهِ وَيُؤۡمِنُ لِلۡمُؤۡمِنِينَ وَرَحۡمَةٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ
مِنكُمۡۚ وَٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ رَسُولَ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٦١

پس (ای محمّد) تو را مالها و نه فرزندانشان به تعجب وا ندارد، جز این نیست که الله می خواهد تا با آنها در زندگی دنیا عذابشان کند و جانهای ایشان در حالیکه کافر هستند بیرون رود ۵۵ و به الله سوگند یاد می کنند که ایشان از شما هستند و (ایشان) از شما نیستند و لیکن ایشان گروهی ترسو هستند ۵۶ و اگر پناهگاه یا غار یا (محلّ) فراری پیدا کنند حتماً شتابان بدان سو روی می آوردند ۵۷ و از ایشان هستند آنان که بر تو در صدقات خُرده می گیرند پس اگر از آنها (صدقات) داده شوند خُشنود گردند و اگر از آنها (صدقات) داده نشوند ناگهان ایشان به خشم آیند ۵۸ و اگر ایشان از آنچه الله و فرستاده اش داده است خُشنود می شدند و می گفتند: الله ما را کافی است زود است الله از بخشش خویش و فرستاده اش به ما بدهد، همانا اشتیاق ما به سوی الله است ۵۹ جز این نیست که صدقات برای بینوایان و نیازمندان و کارگزاران بر آنها و کسانی که باید دل‌هایشان به دست آورده شود و گشودن گردنها (رهایی انسانها از زندگی ذلّت وار) و بدهکاران و در راه (خُشنودی) الله و در راه ماندگان (اختصاص دارد)، فریضه ای از جانب الله است و الله دانای حکیم است ۶۰ از ایشان کسانی هستند که پیامبر را آزار می دهند و می گویند: او (سراپا) گوش (به فرمان الله) است، (ای محمّد) بگو: گوش (به فرمان الله) برای شما بهتر است، (محمّد) به الله ایمان دارد و به مؤمنین باور دارد و برای کسانیکه از شما ایمان آوردند رحمتی است و کسانیکه فرستاده الله را آزار می دهند برای ایشان عذابی دردناک است ۶۱

يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمۡ لِيُرۡضُوكُمۡ وَٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ
أَن يُرۡضُوهُ إِن كَانُواْ مُؤۡمِنِينَ ٦٢ أَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّهُۥ مَن
يُحَادِدِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَأَنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدٗا فِيهَاۚ
ذَٰلِكَ ٱلۡخِزۡيُ ٱلۡعَظِيمُ ٦٣ يَحۡذَرُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ أَن
تُنَزَّلَ عَلَيۡهِمۡ سُورَةٞ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمۡۚ قُلِ ٱسۡتَهۡزِءُواْ
إِنَّ ٱللَّهَ مُخۡرِجٞ مَّا تَحۡذَرُونَ ٦٤ وَلَئِن سَأَلۡتَهُمۡ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلۡعَبُۚ قُلۡ أَبِٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ
وَرَسُولِهِۦ كُنتُمۡ تَسۡتَهۡزِءُونَ ٦٥ لَا تَعۡتَذِرُواْ قَدۡ كَفَرۡتُم
بَعۡدَ إِيمَٰنِكُمۡۚ إِن نَّعۡفُ عَن طَآئِفَةٖ مِّنكُمۡ نُعَذِّبۡ طَآئِفَةَۢ
بِأَنَّهُمۡ كَانُواْ مُجۡرِمِينَ ٦٦ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتُ
بَعۡضُهُم مِّنۢ بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمُنكَرِ وَيَنۡهَوۡنَ
عَنِ ٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَقۡبِضُونَ أَيۡدِيَهُمۡۚ نَسُواْ ٱللَّهَ فَنَسِيَهُمۡۚ
إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٦٧ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ
وَٱلۡمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلۡكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ هِيَ
حَسۡبُهُمۡۚ وَلَعَنَهُمُ ٱللَّهُۖ وَلَهُمۡ عَذَابٞ مُّقِيمٞ ٦٨

به الله سوگند یاد می کنند تا شما را خُشنود سازند و الله و فرستاده اش شایسته تر هستند که خُشنود شوند اگر مؤمن هستید ۶۲ آیا ندانستند که هر کس با الله و فرستاده اش در اُفتد برای او آتش جهنم است؟ در آن جاودان است، این خواری بزرگ است ۶۳ و مُنافقان می ترسند که بر ایشان سوره ای نازل شود که (الله) بدآنچه در دلهای ایشان است خبرشان دهد، (ای محمّد) بگو: مسخره کنید که الله آشکار کنندهٔ آن چیزی است که می ترسید ۶۴ و اگر از آنها بپرسی، می گویند: جز این نیست که ما (به باطل) فرو می رفتیم و بازی می کردیم، (ای محمّد) بگو: آیا الله و آیات او و فرستاده اش را مسخره می کردید؟ ۶۵ عُذرخواهی نکنید، به درستی بعد از ایمان کافر شدید، اگر گروهی از شما را ببخشیم گروهی را به خاطرِ اینکه ایشان مُجرم (گناهکار) بودند عذاب می کنیم ۶۶ مردان مُنافق و زنان مُنافق بعضی از ایشان همانند بعضی دیگر هستند، به زشتی اَمر می کنند و از نیکی نهی می کنند و دستهای خود را (از بخشش در راه الله) بسته نگاه می دارند، الله را فراموش کردند پس (الله) ایشان را فراموش کرد، همانا مُنافقان نافرمان هستند ۶۷ الله مردان مُنافق و زنان مُنافق و کافران را وعدهٔ آتش جهنم داد، جاودان در آن هستند ایشان را (عذاب جهنم) کافی است و الله ایشان را لعنت کرد و برای ایشان عذابی همیشگی (جهنم) است ۶۸

كَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ كَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنكُمۡ قُوَّةٗ وَأَكۡثَرَ أَمۡوَٰلٗا
وَأَوۡلَٰدٗا فَٱسۡتَمۡتَعُواْ بِخَلَٰقِهِمۡ فَٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِخَلَٰقِكُمۡ
كَمَا ٱسۡتَمۡتَعَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُم بِخَلَٰقِهِمۡ وَخُضۡتُمۡ
كَٱلَّذِي خَاضُوٓاْۚ أُوْلَٰٓئِكَ حَبِطَتۡ أَعۡمَٰلُهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا
وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٦٩ أَلَمۡ يَأۡتِهِمۡ
نَبَأُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَوۡمِ نُوحٖ وَعَادٖ وَثَمُودَ وَقَوۡمِ
إِبۡرَٰهِيمَ وَأَصۡحَٰبِ مَدۡيَنَ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتِۚ أَتَتۡهُمۡ رُسُلُهُم
بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ
أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٧٠ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ بَعۡضُهُمۡ
أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۚ يَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ
وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ سَيَرۡحَمُهُمُ ٱللَّهُۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ
٧١ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةٗ فِي جَنَّٰتِ عَدۡنٖۚ
وَرِضۡوَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِ أَكۡبَرُۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٧٢

مانند کسانیکه پیش از شما بودند، سخت تر در نیرو و بیشتر در اموال و فرزندان بودند پس از بهرهٔ خویش کامیاب شدند و شما هم از بهرهٔ خود کامیاب شدید چنانکه کامیاب شدند کسانیکه از بهرهٔ خود پیش از شما بودند، (در خصوص پروردگار) بیهوده گفتید چنانکه (کافران) بیهوده گفتند، آنان اعمالشان در دنیا و آخرت به هدر رفت و ایشان از (افرادِ) زیانکار هستند ۶۹ آیا خبر کسانیکه پیش از ایشان بودند، قومِ نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و یاران مَدین و شهرهای زیر و رو شده (به ایشان) نرسید؟ فرستادگانشان با نشانیها به سوی ایشان آمدند پس الله بر ایشان ستم نکرد و لیکن بر خویشتن ستم می کردند ۷۰ و مردان مؤمن و زنان مؤمنه بعضی از ایشان پشتیبان بعضی دیگر هستند به نیکیها اَمر می کنند و از منکرات نهی می کنند و نماز را به پای می دارند و زکات را می دهند و الله و فرستاده اش را اطاعت می کنند، به زودی الله بر ایشان رحم می کند، همانا الله شوکتمندِ حکیم است ۷۱ الله مردان مؤمن و زنان مؤمنه را به باغهایی که از زیر آنها نهرها جاریست وعده داد، در آن (بهشت) جاودان هستند و منازلی پاکیزه در باغستانی جاودان و خُشنودی از الله بزرگ است، این همان کامیابی بزرگ است ۷۲

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْۚ
وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُواْ
وَلَقَدْ قَالُواْ كَلِمَةَ ٱلْكُفْرِ وَكَفَرُواْ بَعْدَ إِسْلَٰمِهِمْ وَهَمُّواْ
بِمَا لَمْ يَنَالُواْۚ وَمَا نَقَمُوٓاْ إِلَّآ أَنْ أَغْنَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ
مِن فَضْلِهِۦۚ فَإِن يَتُوبُواْ يَكُ خَيْرًا لَّهُمْۖ وَإِن يَتَوَلَّوْاْ يُعَذِّبْهُمُ
ٱللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْأَخِرَةِۚ وَمَا لَهُمْ فِي ٱلْأَرْضِ
مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ ۞وَمِنْهُم مَّنْ عَٰهَدَ ٱللَّهَ لَئِنْ ءَاتَىٰنَا
مِن فَضْلِهِۦ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿٧٥﴾ فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُم مِّن فَضْلِهِۦ بَخِلُواْ بِهِۦ وَتَوَلَّواْ وَّهُم
مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُۥ
بِمَآ أَخْلَفُواْ ٱللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُواْ يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾
أَلَمْ يَعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ
عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ ٱلَّذِينَ يَلْمِزُونَ ٱلْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
ٱلْمُؤْمِنِينَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ وَٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ ٱللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

ای پیامبر با کافران و مُنافقان جهاد کن و بر ایشان سخت گیر و جایگاه ایشان جهنم است و چه سرانجام بدی است ۷۳ (مُنافقان) به الله سوگند یاد می کنند که (کُفر) نگفتند و مسلّماً سخنان کُفر آمیز را گفتند، بعد از اسلامشان کافر شدند و قصد انجام کاری کرده اند که بدان نرسیدند و کینه جز از آن رو ندارند که الله و فرستاده اش از بخشش خود ایشان (مؤمنان) را بی نیاز کرد پس اگر توبه کنند برای ایشان بهتر است و اگر پُشت کنند، الله ایشان را عذابی دردناک در دنیا و آخرت می کند و برای ایشان در زمین سرپرست و یاوری نیست ۷۴ از میان ایشان کسی است که با الله پیمان می بندد که اگر به ما از نعمت خویش ارزانی دارد قطعاً صدقه می‌دهیم و قطعاً از (افرادِ) شایسته خواهیم بود ۷۵ پس هنگامیکه از نعمت خویش به ایشان داد به آن بُخل ورزیدند و در حالت روی گردانی پُشت کردند ۷۶ پس به سبب اینکه با الله در آنچه با او پیمان بسته بودند خُلف وعده کردند و به سبب اینکه دروغ می‌گفتند، نفاق را در دل‌هایشان تا روزی که او را ملاقات کنند، پایدار کرد ۷۷ آیا ندانستند که الله اَسرار و رازهای ایشان را می داند و آنکه الله دانایی غیب است؟ ۷۸ کسانیکه مؤمنانی را که داوطلب صدقه دادن هستند را سرزنش می کنند و نیز آنان را که جز اندک بضاعتی ندارند را به مسخره می گیرند، الله ایشان را مسخره کرده است و برای ایشان عذابی دردناک است ۷۹

ٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ أَوۡ لَا تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ إِن تَسۡتَغۡفِرۡ لَهُمۡ سَبۡعِينَ مَرَّةً
فَلَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَهُمۡۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۗ
وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٨٠ فَرِحَ ٱلۡمُخَلَّفُونَ بِمَقۡعَدِهِمۡ
خِلَٰفَ رَسُولِ ٱللَّهِ وَكَرِهُوٓاْ أَن يُجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَالُواْ لَا تَنفِرُواْ فِي ٱلۡحَرِّۗ قُلۡ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرّٗاۚ
لَّوۡ كَانُواْ يَفۡقَهُونَ ٨١ فَلۡيَضۡحَكُواْ قَلِيلٗا وَلۡيَبۡكُواْ كَثِيرٗا جَزَآءَۢ
بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٨٢ فَإِن رَّجَعَكَ ٱللَّهُ إِلَىٰ طَآئِفَةٖ
مِّنۡهُمۡ فَٱسۡتَـٔۡذَنُوكَ لِلۡخُرُوجِ فَقُل لَّن تَخۡرُجُواْ مَعِيَ أَبَدٗا وَلَن
تُقَٰتِلُواْ مَعِيَ عَدُوًّاۖ إِنَّكُمۡ رَضِيتُم بِٱلۡقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٖ فَٱقۡعُدُواْ
مَعَ ٱلۡخَٰلِفِينَ ٨٣ وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٖ مِّنۡهُم مَّاتَ أَبَدٗا وَلَا تَقُمۡ
عَلَىٰ قَبۡرِهِۦٓۖ إِنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُواْ وَهُمۡ فَٰسِقُونَ
٨٤ وَلَا تُعۡجِبۡكَ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَأَوۡلَٰدُهُمۡۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم
بِهَا فِي ٱلدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ أَنفُسُهُمۡ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ٨٥ وَإِذَآ
أُنزِلَتۡ سُورَةٌ أَنۡ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَجَٰهِدُواْ مَعَ رَسُولِهِ ٱسۡتَـٔۡذَنَكَ
أُوْلُواْ ٱلطَّوۡلِ مِنۡهُمۡ وَقَالُواْ ذَرۡنَا نَكُن مَّعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ ٨٦

(ای محمّد) برای ایشان (مُنافقان) آمرزش بخواهی یا آمرزش نخواهی اگر بر ایشان هفتاد بار آمرزش بخواهی پس هرگز اللّه ایشان را نیامرزد، این به آن علّت است که به اللّه و فرستاده اش کُفر ورزیدند و اللّه گروه نافرمان را هدایت نمی کند ۸۰ (افرادِ) کناره گیرنده (از جنگ) به پُشت کردن خود به فرستاده اللّه شاد شدند و کراهت داشتند که با مالها و جانهای خویش در راه اللّه کوشش کنند و گفتند: در گرما (به جنگ) نروید، (ای محمّد) بگو: آتش جهنم گرمایش شدیدتر است اگر می فهمیدید ۸۱ پس باید (مُنافقان) اندک بخندند و بسیار گریه کنند، مُجازاتی بدآنچه فراهم کردند ۸۲ پس اگر اللّه تو را به سوی گروهی از ایشان بازگردانید و از تو برای جنگ اجازه خواستند، (ای محمّد) بگو: هرگز با من هیچگاه (برای جنگ) بیرون نیاید و هرگز همراه من با دشمن نبرد نکنید، همانا شما به کناره گیری (از جنگ) نخستین بار خُشنود شدید پس با (افرادِ) بازمانده (در خانه) بنشینید ۸۳ و هرگز (در تشییع جنازه) اَحدی از آنها (مُنافقان) که بمیرد شرکت نکن و بر قبر او نایست، ایشان به اللّه و فرستاده اش کُفر ورزیدند و مُردند در حالیکه کافر بودند ۸۴ اموال ایشان و فرزندان ایشان تو را به شگفت وا ندارد، جز این نیست که اللّه می خواهد ایشان را بوسیلهٔ آنها در دنیا عذاب کند و جانهای ایشان بیرون رود در حالیکه ایشان کافر بودند ۸۵ و هنگامی که سوره ای نازل شود که به اللّه ایمان آورید و با فرستاده اش کوشش کنید، از تو (ای محمّد) توانگران از ایشان اجازه می خواهند و می گویند: ما را رها کن تا با (افرادِ) کناره گیرنده (از جنگ) باشیم ۸۶

رَضُوا۟ بِأَن يَكُونُوا۟ مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ
جَٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْخَيْرَٰتُ ۖ
وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾
وَجَآءَ ٱلْمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ
كَذَبُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَّيْسَ عَلَى ٱلضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى ٱلْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا۟ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ
مَا عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩١﴾
وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ إِذَا مَآ أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ أَجِدُ
مَآ أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا۟ وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمْعِ
حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا۟ مَا يُنفِقُونَ ﴿٩٢﴾ ۞ إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى
ٱلَّذِينَ يَسْتَـْٔذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوا۟ بِأَن يَكُونُوا۟
مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

خُشنود شدند که با (افرادِ) کناره گیرنده (از جنگ) بمانند و بر دلهایشان مُهر نهاده شد پس ایشان نمی فهمند ۸۷ لیکن فرستاده و کسانیکه با او ایمان آوردند با مالها و جانهای خویش کوشش می کنند و نیکیها برای ایشان است و ایشان رستگارانند ۸۸ برای ایشان (اللّٰه) باغهایی که از زیر آنها نهرها جاریست آماده کرده است، در آن (بهشت) جاودان هستند، این کامیابی بزرگ است ۸۹ بهانه جویان از اعراب آمدند تا به ایشان اجازه داده شود (تا در جنگ شرکت نکنند) و کسانیکه به اللّٰه و فرستاده او دروغ گفتند (در خانه) ماندند، به زودی به کسانیکه از ایشان کُفر ورزیدند عذابی دردناک برسد ۹۰ بر ناتوانان و بر بیماران و بر کسانیکه چیزی ندارند که ببخشند مانعی نیست به شرط آنکه به نصحیت های اللّٰه و فرستاده اش گوش فرا دهند، بر نیکوکاران (هیچ) راهی (برای سرزنش کردن آنان) وجود ندارد و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۹۱ و نه بر کسانیکه به سوی تو بیایند تا ایشان را سوار کنی (و) گفتی: چیزی پیدا نمی کنم که بر آن سوارتان کنم، (ایشان) برگردند در حالیکه چشم های آنها از اندوه اشک آلود است از این که چرا چیزی را ندارند که (در راه اللّٰه) ببخشند ۹۲جز این نیست که راه (سرزنش) بر آنانی است که از تو اجازه می خواهند در حالیکه ایشان توانگر هستند، خُشنود هستند که با (افرادِ) بازمانده (از جهاد) باقی بمانند و اللّٰه بر دلهای ایشان مُهر نهاد پس ایشان نمی دانند ۹۳

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ۚ قُل لَّا تَعْتَذِرُوا۟
لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا ٱللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ ۚ وَسَيَرَى
ٱللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُۥ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ
لَكُمْ إِذَا ٱنقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا۟ عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا۟
عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا۟ عَنْهُمْ ۖ فَإِن
تَرْضَوْا۟ عَنْهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ
﴿٩٦﴾ ٱلْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا۟ حُدُودَ
مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
ٱلْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ
ٱلدَّوَآئِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ ٱلسَّوْءِ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ
ٱلْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ
قُرُبَٰتٍ عِندَ ٱللَّهِ وَصَلَوَٰتِ ٱلرَّسُولِ ۚ أَلَآ إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ۚ
سَيُدْخِلُهُمُ ٱللَّهُ فِى رَحْمَتِهِۦٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

برای شما بهانه می آورند هنگامیکه به سوی ایشان باز می گردید، (ای محمّد) بگو: بهانه نیاورید، هرگز (سخنان) شما را باور نداریم، به درستی اللّٰه ما را از اخبار شما باخبر ساخت و بزودی اللّٰه و فرستاده اش اعمال شما را می بینند سپس به سوی دانای غیب و آشکار بازگردانده می شوید پس شما را خبر می دهد بدآنچه انجام می دادید ۹۴ به زودی به اللّٰه سوگند یاد می کنند هنگامیکه به سوی ایشان (از میدان جنگ) باز می گردید که از ایشان روی گردانید پس از ایشان روی بگردانید، همانا ایشان پلید هستند و جایگاه ایشان جهنم است، مُجازاتی بدآنچه فراهم کردند ۹۵ برای شما سوگند یاد می کنند تا از ایشان خُشنود گردید پس اگر از ایشان خُشنود گردید پس همانا اللّٰه از قوم نافرمان خُشنود نمی شود ۹۶ اعراب در کُفر و دورویی سخت تر هستند و شایسته این هستند که حدود آنچه اللّٰه بر فرستاده نازل کرده است را ندانند و اللّٰه دانای حکیم است ۹۷ و از اعراب کسی است که آنچه در راه اللّٰه می بخشد را زیان می شمارند، بر شما پیش آمدهای (بد) را انتظار می کشد و بر خودشان پیشامد بد مقرّر است و اللّٰه شنوای داناست ۹۸ از اعراب کسی است که ایمان به اللّٰه و روز آخرت دارد و آنچه را می بخشد عامل تقرّب (نزدیکی) به اللّٰه و توجّهات فرستاده (در حقّ خود) می دانند، همانا آنها عامل نزدیکی به سوی اللّٰه هستند، بزودی اللّٰه ایشان را در رحمت خود داخل می کند، همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۹۹

وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلْأَوَّلُونَ مِنَ ٱلْمُهَٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ
ٱتَّبَعُوهُم بِإِحْسَٰنٍ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى تَحْتَهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا
ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ ٱلْأَعْرَابِ
مُنَٰفِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ مَرَدُوا۟ عَلَى ٱلنِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ
عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَءَاخَرُونَ ٱعْتَرَفُوا۟ بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا۟ عَمَلًا صَٰلِحًا
وَءَاخَرَ سَيِّئًا عَسَى ٱللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ
إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ
ٱللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَأْخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ
ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ ٱعْمَلُوا۟ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُۥ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَءَاخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ ٱللَّهِ
إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

و پیشتازان نخستین از مهاجرت کنندگان و یاری کنندگان و کسانیکه ایشان را با نیکوکاری پیروی کردند، الله از ایشان خُشنود است و آنها از او (الله) خُشنود هستند و (الله) برای ایشان باغهایی را (در بهشت) آماده کرده است که از زیر آنها نهرها جاریست، همیشه جاودان در آن هستند، این کامیابی بزرگ است ۱۰۰ و از اعراب مُنافق که اطراف شما هستند و از اهل مدینه بر نفاق (دورویی) خویش پافشاری می کنند، (ای محمّد) ایشان را نمی شناسی، ما ایشان را می شناسیم زود است ایشان را دو چندان مُجازات کنیم سپس به سوی عذاب بزرگ (جهنم) بازگردانده شوند ۱۰۱ و دیگران که به گناهان خویش اعتراف نمودند، اعمال شایسته را با اعمال دیگری از گناه در هم آمیختند، اُمید است الله توبه ایشان را بپذیرد، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۰۲ (ای محمّد) از اموال ایشان صدقه بگیر تا ایشان را پاک سازی و ایشان را بدان پاک گردانی، و با ایشان همراهی کن هر آینه پشتیبانی تو آرامشی برای ایشان است و الله شنوای داناست ۱۰۳ آیا ندانستند که الله توبه را از بندگان خویش می پذیرد و صدقات را می گیرد و آنکه الله توبه پذیر مهربان است؟ ۱۰۴ و (ای محمّد) بگو: عمل کنید پس به زودی الله و فرستاده اش و مؤمنان اعمال شما را ببینند و به زودی به سوی عالم غیب و آشکار بازگردانده شوید پس شما را (الله) خبر دهد بدآنچه انجام می دادید ۱۰۵ و دیگرانی که به اَمر خویش واگذار نموده، یا ایشان را عذاب کند یا توبه ایشان را بپذیرد و الله دانای حکیم است ۱۰۶

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مَسۡجِدٗا ضِرَارٗا وَكُفۡرٗا وَتَفۡرِيقَۢا بَيۡنَ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَإِرۡصَادٗا لِّمَنۡ حَارَبَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ مِن قَبۡلُۚ
وَلَيَحۡلِفُنَّ إِنۡ أَرَدۡنَآ إِلَّا ٱلۡحُسۡنَىٰۖ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ
لَكَٰذِبُونَ ١٠٧ لَا تَقُمۡ فِيهِ أَبَدٗاۚ لَّمَسۡجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقۡوَىٰ
مِنۡ أَوَّلِ يَوۡمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِۚ فِيهِ رِجَالٞ يُحِبُّونَ أَن
يَتَطَهَّرُواْۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُطَّهِّرِينَ ١٠٨ أَفَمَنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ
عَلَىٰ تَقۡوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٍ خَيۡرٌ أَم مَّنۡ أَسَّسَ بُنۡيَٰنَهُۥ
عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٖ فَٱنۡهَارَ بِهِۦ فِي نَارِ جَهَنَّمَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي
ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٩ لَا يَزَالُ بُنۡيَٰنُهُمُ ٱلَّذِي بَنَوۡاْ رِيبَةٗ
فِي قُلُوبِهِمۡ إِلَّآ أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
١١٠ ۞إِنَّ ٱللَّهَ ٱشۡتَرَىٰ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ أَنفُسَهُمۡ وَأَمۡوَٰلَهُم
بِأَنَّ لَهُمُ ٱلۡجَنَّةَۚ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيَقۡتُلُونَ
وَيُقۡتَلُونَۖ وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقّٗا فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَٱلۡإِنجِيلِ
وَٱلۡقُرۡءَانِۚ وَمَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِۚ فَٱسۡتَبۡشِرُواْ
بِبَيۡعِكُمُ ٱلَّذِي بَايَعۡتُم بِهِۦۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١١١

و کسانیکه مسجدی را برگرفتند تا (مؤمنین را) آزار دهند و کُفر ورزند و میان مؤمنان تفرقه ایجاد کنند و کمینگاهی برای آنانکه با اللّٰه و فرستاده اش از قبل جنگ کردند و (ایشان) سوگند یاد می کنند که ما جز نیکوکاری را نخواستیم و اللّٰه گواهی می دهد همانا آنان (افرادِ) دروغ گو هستند ۱۰۷ (ای محمّد) در آن (مسجد) هیچگاه نماز مگزار، مسجدی که از نخستین روز بر پایهٔ پرهیزکاری بنا شده است شایسته تر است که در آن به (نماز) به پای ایستی، در آن مردانی هستند که دوست دارند که پاک شوند و اللّٰه پاکی جویان را دوست دارد ۱۰۸ آیا آنکه بُنیادِ کار خود را بر پایهٔ پرهیزکاری و خُشنودی او (اللّٰه) گذاشته بهتر است یا آنکه بُنیادِ کار خود را کنار پرتگاهی که فرو ریختنی است بنا کرده که او را در آتش جهنم واژگون سازد؟ و اللّٰه گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۱۰۹ آن بنایی که برافراشتند همواره مایهٔ شکّی در دلهای ایشان است مگر اینکه دلهای ایشان پاره پاره گردد (و بمیرند) و اللّٰه دانای حکیم است ۱۱۰ همانا اللّٰه از مؤمنان جانها و مالهای ایشان را خریده است بدآنکه برای ایشان باغ (بهشت) است، در راه اللّٰه نبرد می کنند پس می کُشند و کُشته می شوند، وعده حقّی بر او (اللّٰه) در تورات و انجیل و قرآن (است) و چه کسی وفادارتر در عهد خود از اللّٰه است؟ پس به این داد و ستد شادمان باشید داد و ستدی که کرده اید و این پیروزی بزرگ است ۱۱۱

ٱلتَّٰٓئِبُونَ ٱلۡعَٰبِدُونَ ٱلۡحَٰمِدُونَ ٱلسَّٰٓئِحُونَ
ٱلرَّٰكِعُونَ ٱلسَّٰجِدُونَ ٱلۡأٓمِرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ
وَٱلنَّاهُونَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡحَٰفِظُونَ لِحُدُودِ ٱللَّهِۗ
وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ١١٢ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ
أَن يَسۡتَغۡفِرُواْ لِلۡمُشۡرِكِينَ وَلَوۡ كَانُوٓاْ أُوْلِي قُرۡبَىٰ
مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ١١٣ وَمَا
كَانَ ٱسۡتِغۡفَارُ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوۡعِدَةٖ وَعَدَهَآ
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥٓ أَنَّهُۥ عَدُوّٞ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنۡهُۚ إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ
لَأَوَّٰهٌ حَلِيمٞ ١١٤ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِلَّ قَوۡمَۢا بَعۡدَ إِذۡ
هَدَىٰهُمۡ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ
عَلِيمٌ ١١٥ إِنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡيِۦ
وَيُمِيتُۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ١١٦
لَّقَد تَّابَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ ٱلَّذِينَ
ٱتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلۡعُسۡرَةِ مِنۢ بَعۡدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٖ مِّنۡهُمۡ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّهُۥ بِهِمۡ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١١٧

(افرادِ) توبه کننده، (افرادِ) عبادت کننده، (افرادِ) سپاسگزار، رهروان (پویندگان راه اللّه)، (افرادِ) متواضع، (افرادِ) سجده کننده، (افرادِ) اَمر کننده به نیکی و (افرادِ) بازدارنده از بدی و پاسداران مرزهای اللّه و (ای محمّد) به مؤمنان مُژده بده ۱۱۲ و نباید پیامبر و کسانیکه ایمان آوردند برای مُشرکان درخواست آمرزش (از اللّه) بخواهند و اگر چه خویشاوند باشند بعد از آنکه بر ایشان آشکار شد که ایشان یاران دوزخ هستند ۱۱۳ و نبود درخواست آمرزش خواستن ابراهیم برای پدر خود از روی وعده ای که به او داد پس چون برای او آشکار شد که وی دشمن اللّه است از او (پدرِ خود) بیزاری جُست، همانا ابراهیم بسیار دلسوز و بُردبار بود ۱۱۴ و اللّه آن طور نیست که گروهی را گُمراه سازد بعد از آنکه ایشان را هدایت کرد تا اینکه بر ایشان آشکار سازد از چه چیزی پرهیز کنند، همانا اللّه به همه چیز داناست ۱۱۵ همانا اللّه برای اوست پادشاهی آسمانها و زمین، زنده می کند و می میراند و جز اللّه برای شما سرپرست و یاوری نیست ۱۱۶ مسلّماً اللّه توبه پیامبر و مهاجرت کنندگان و یاری کنندگان را پذیرفت که او را در هنگام سختی پیروی کردند بعد از آنکه نزدیک بود دلهای گروهی از ایشان بلغزد سپس توبه ایشان را پذیرفت، همانا او به ایشان با محّبت و مهربان است ۱۱۷

وَعَلَى ٱلثَّلَٰثَةِ ٱلَّذِينَ خُلِّفُواْ حَتَّىٰٓ إِذَا ضَاقَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَرۡضُ
بِمَا رَحُبَتۡ وَضَاقَتۡ عَلَيۡهِمۡ أَنفُسُهُمۡ وَظَنُّوٓاْ أَن لَّا مَلۡجَأَ
مِنَ ٱللَّهِ إِلَّآ إِلَيۡهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ لِيَتُوبُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ
ٱلرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَكُونُواْ مَعَ
ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهۡلِ ٱلۡمَدِينَةِ وَمَنۡ حَوۡلَهُم
مِّنَ ٱلۡأَعۡرَابِ أَن يَتَخَلَّفُواْ عَن رَّسُولِ ٱللَّهِ وَلَا يَرۡغَبُواْ
بِأَنفُسِهِمۡ عَن نَّفۡسِهِۦۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ لَا يُصِيبُهُمۡ ظَمَأٞ
وَلَا نَصَبٞ وَلَا مَخۡمَصَةٞ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوۡطِئٗا
يَغِيظُ ٱلۡكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنۡ عَدُوّٖ نَّيۡلًا إِلَّا كُتِبَ
لَهُم بِهِۦ عَمَلٞ صَٰلِحٌۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ
﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةٗ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةٗ وَلَا يَقۡطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمۡ لِيَجۡزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحۡسَنَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ﴿١٢١﴾ ۞وَمَا كَانَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لِيَنفِرُواْ كَآفَّةٗۚ
فَلَوۡلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرۡقَةٖ مِّنۡهُمۡ طَآئِفَةٞ لِّيَتَفَقَّهُواْ فِي ٱلدِّينِ
وَلِيُنذِرُواْ قَوۡمَهُمۡ إِذَا رَجَعُوٓاْ إِلَيۡهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَحۡذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

و بر آن سه نفر که (از جنگ) باز ماندند تا آنکه زمین با همه گُستردگیش بر ایشان تنگ شد و بر ایشان جانهایشان تنگ آمد و پنداشتند که در برابر اللّه پناهگاهی جز به سوی او (اللّه) وجود ندارد سپس توبهٔ آنان را پذیرفت تا توبه کنند، همانا اللّه او توبه پذیر مهربان است ۱۱۸ ای کسانیکه ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید و با (افرادِ) راستگو (همراه) باشید ۱۱۹ و نباید اهل مدینه و آنان که پیرامون ایشان از اعراب هستند که از فرستاده اللّه سرپیچی کنند و جان خویش را بر جان او برنگزینند، چرا که ایشان را تشنگی و نه رنجی و نه گرسنگی در راه اللّه نمی رسد و نه در جایی پای نهند که کافران را به خشم آورد و نه نبردی با دشمن کنند جز آنکه بر ایشان به خاطرِ آن، عمل شایسته نوشته شود، همانا اللّه مُزد (افرادِ) نیکوکار را تباه نمی کند ۱۲۰ بخشش کوچک و بزرگی را نمی کنند و (در مسیر جهاد در راه اللّه) از هیچ سرزمینی عبور نمی کنند مگر آنچه بر ایشان نوشته شود تا اللّه ایشان را پاداشی بهتر از آنچه انجام می دادند بدهد ۱۲۱ و لازم نیست کُلّ مؤمنان کوچ کنند پس چرا از هر گروهی از ایشان دسته ای کوچ نکنند تا در راه دین دانش جویند و تا قوم خویش را آگاهی دهند هنگامی که به سوی آنان باز می گردند تا شاید ایشان بپرهیزند ۱۲۲

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ ٱلۡكُفَّارِ
وَلۡيَجِدُواْ فِيكُمۡ غِلۡظَةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ
١٢٣ وَإِذَا مَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ فَمِنۡهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ
هَٰذِهِۦٓ إِيمَٰنٗاۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَزَادَتۡهُمۡ إِيمَٰنٗا وَهُمۡ
يَسۡتَبۡشِرُونَ ١٢٤ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ فَزَادَتۡهُمۡ
رِجۡسًا إِلَىٰ رِجۡسِهِمۡ وَمَاتُواْ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ١٢٥ أَوَلَا
يَرَوۡنَ أَنَّهُمۡ يُفۡتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٖ مَّرَّةً أَوۡ مَرَّتَيۡنِ
ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمۡ يَذَّكَّرُونَ ١٢٦ وَإِذَا مَآ
أُنزِلَتۡ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ هَلۡ يَرَىٰكُم
مِّنۡ أَحَدٖ ثُمَّ ٱنصَرَفُواْۚ صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ
لَّا يَفۡقَهُونَ ١٢٧ لَقَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ
عَزِيزٌ عَلَيۡهِ مَا عَنِتُّمۡ حَرِيصٌ عَلَيۡكُم بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ
رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ١٢٨ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ حَسۡبِيَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَۖ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ١٢٩

ای کسانیکه ایمان آورده اید نبرد کنید با کسانیکه به دنبال شما از کافران هستند (کفار متجاوز) و باید در شما شدّت و قاطعیت را بیابند و بدانید که اللّه با (افرادِ) پرهیزکار است ۱۲۳ و هنگامیکه سوره ای (از قرآن) نازل شود پس از ایشان (کسانی هستند که) می گویند که کدامیک از شما را این سوره در ایمان بیفزود؟ پس امّا کسانیکه ایمان آوردند پس بر ایمان ایشان افزوده شد و ایشان شادی می کنند ۱۲۴ و اما کسانی که در دل‌هایشان بیماری است، این (سوره) بر پلیدی آنان پلیدی دیگری می‌افزاید، و آنان در حالی که کافرند می‌میرند ۱۲۵ آیا نمی‌بینند که همه سال یکبار یا دو بار آزمایش می شوند سپس توبه نمی کنند و ایشان یادآور نمی شوند ۱۲۶ و هنگامیکه سوره ای نازل شود بعضی از ایشان به بعضی نگاه می کنند، آیا شما را کسی می بیند سپس باز می گردند، اللّه دلهای ایشان را بازگردانده است به خاطرِ آنکه گروهی هستند که نمی فهمند ۱۲۷ مسلّماً شما را فرستاده ای از خودتان آمد که بر او دشوار است شما در رنج بیفتید، به (هدایت) شما پافشاری دارد، به مؤمنان دلسوزِ مهربان است ۱۲۸ پس اگر پُشت کردید پس (ای محمّد) بگو: اللّه مرا کافی است، صاحب قدرتی جز او نیست بر او توکّل کرده ام و او پروردگارِ عرشِ بزرگ است ۱۲۹

سُورَةُ يُونُسَ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓرۚ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ ٱلنَّاسَ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓاْ أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْۗ قَالَ ٱلْكَٰفِرُونَ
إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِۖ يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَۖ
مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ إِذْنِهِۦۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُۚ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًاۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّاۚ إِنَّهُۥ
يَبْدَؤُاْ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلْقِسْطِۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُواْ يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلشَّمْسَ
ضِيَآءً وَٱلْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُواْ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ
وَٱلْحِسَابَۚ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلْحَقِّۚ يُفَصِّلُ ٱلْأَيَٰتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِى ٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
ٱللَّهُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

سوره یونس - ۱۰

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

الر، این آیات کتاب حکیم است ۱ آیا برای مردم شگفت آور بود که به سوی مردی از ایشان وحی کنیم که به مردم هشدار ده و بشارت ده، کسانیکه ایمان آوردند برای ایشان مقام (منزلت) عالی از جانب پروردگارشان است؟ کافران گفتند: همانا این جادوی آشکار است ۲ همانا پروردگار شما کسی است که آسمانها و زمین را در شش دوره آفرید سپس بر عرش پرداخت، اَمر را تدبیر می کند، شفیعی (میانجی) جز بعد از اجازه او (اللّٰه) نیست، این است اللّٰه پروردگار شما پس او را عبادت کنید، آیا یادآور نمی شوید؟ ۳ به سوی او بازگشت همگی شماست، وعدهٔ اللّٰه حقّ است، همانا او آفرینش را پدید آورد سپس آن را بر می گرداند تا پاداش دهد کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته به عدالت انجام دادند و کسانیکه کُفر ورزیدند برای ایشان آبی از آبِ جوشان است و عذابی دردناک بدآنچه کُفر ورزیدند ۴ او کسی است که خورشید را روشنائی و ماه را پرتوی و برای آن منازلی را معین کرد تا شما عدد سالها و حساب را بدانید، اللّٰه آن را جز به حقّ خلق نکرده است، آیات را برای گروهی که می دانند شرح می دهد ۵ همانا در گردش شب و روز و آنچه در آسمانها و زمین خلق کرد برای قومی که پرهیز می کنند نشانه هایی است ۶

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَٱطۡمَأَنُّواْ
بِهَا وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِنَا غَٰفِلُونَ ٧ أُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمُ
ٱلنَّارُ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ يَهۡدِيهِمۡ رَبُّهُم بِإِيمَٰنِهِمۡۖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ
ٱلۡأَنۡهَٰرُ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٩ دَعۡوَىٰهُمۡ فِيهَا سُبۡحَٰنَكَ
ٱللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمۡ فِيهَا سَلَٰمٞۚ وَءَاخِرُ دَعۡوَىٰهُمۡ أَنِ ٱلۡحَمۡدُ
لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٠ ۞وَلَوۡ يُعَجِّلُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ ٱلشَّرَّ
ٱسۡتِعۡجَالَهُم بِٱلۡخَيۡرِ لَقُضِيَ إِلَيۡهِمۡ أَجَلُهُمۡۖ فَنَذَرُ ٱلَّذِينَ
لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ١١ وَإِذَا مَسَّ ٱلۡإِنسَٰنَ
ٱلضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ أَوۡ قَاعِدًا أَوۡ قَآئِمٗا فَلَمَّا كَشَفۡنَا
عَنۡهُ ضُرَّهُۥ مَرَّ كَأَن لَّمۡ يَدۡعُنَآ إِلَىٰ ضُرّٖ مَّسَّهُۥۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ
لِلۡمُسۡرِفِينَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٢ وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا ٱلۡقُرُونَ
مِن قَبۡلِكُمۡ لَمَّا ظَلَمُواْ وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَمَا كَانُواْ
لِيُؤۡمِنُواْۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٣ ثُمَّ جَعَلۡنَٰكُمۡ
خَلَٰٓئِفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لِنَنظُرَ كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ ١٤

همانا کسانیکه به ملاقات ما اُمید ندارند و به زندگی دنیا خُشنود شدند و بدان وابسته شدند و کسانیکه از نشانه‌های ما غفلت می کنند ۷ جایگاه ایشان آتش است بدآنچه فراهم می کردند ۸ همانا کسانیکه ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند، پروردگارشان به سبب ایمانشان هدایتشان کرد، در باغهای پُر نعمت (بهشت که) از زیر آنها نهرها جاری می شود (وارد شوند) ۹ گفتار ایشان در آن است که یا اللّٰه تو مُنزهی و زنده باد ایشان در آن سلام است و آخرین گفتار آنکه سپاس اللّٰه پروردگارِ جهانیان ۱۰ و اگر اللّٰه برای مردم شرّ را همانند شتافتن ایشان به سوی خیر به عجله می خواست برای ایشان مُهلتشان به پایان می رسید پس کسانیکه به ملاقات ما اُمید ندارند را رها می سازیم که در سرکشی خود فرو روند ۱۱ و هنگامیکه به انسان زیانی برسد ما را به پهلو یا نشسته یا ایستاده صدا می زند پس زمانیکه از او زیانش را دفع نمودیم چنانکه ما را گویی به سوی زیانی که به او رسیده بود صدا نزده است، اینگونه برای (افرادِ) تجاوزکار آنچه را که انجام می دادند آراسته شد ۱۲ و مسلّماً هلاک ساختیم قومهایی را که پیش از شما بودند زمانیکه ستم کردند، فرستادگانشان با نشانیها به سوی آنها آمد و ایمان نمی آورند، اینچنین گروه مُجرمان (گناهکاران) را مُجازات می کنیم ۱۳ سپس شما را جانشینانی در زمین به دنبال آنها قرار دادیم تا نگاه کنیم چگونه عمل می کنید ۱۴

وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَاتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ
لِقَآءَنَا ٱئۡتِ بِقُرۡءَانٍ غَيۡرِ هَٰذَآ أَوۡ بَدِّلۡهُۚ قُلۡ مَا يَكُونُ
لِيٓ أَنۡ أُبَدِّلَهُۥ مِن تِلۡقَآيِ نَفۡسِيٓۖ إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّۖ
إِنِّيٓ أَخَافُ إِنۡ عَصَيۡتُ رَبِّي عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٥ قُل
لَّوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا تَلَوۡتُهُۥ عَلَيۡكُمۡ وَلَآ أَدۡرَىٰكُم بِهِۦۖ
فَقَدۡ لَبِثۡتُ فِيكُمۡ عُمُرٗا مِّن قَبۡلِهِۦٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٦
فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ
إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ١٧ وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا
عِندَ ٱللَّهِۚ قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا
فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٨ وَمَا
كَانَ ٱلنَّاسُ إِلَّآ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ فَٱخۡتَلَفُواْۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ
سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡ فِيمَا فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ
١٩ وَيَقُولُونَ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦۖ فَقُلۡ إِنَّمَا
ٱلۡغَيۡبُ لِلَّهِ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُنتَظِرِينَ ٢٠

و هنگامیکه بر ایشان آیات آشکار ما تلاوت شود کسانیکه به ملاقات ما اُمید ندارند، می گویند: (ای محمّد) قرآنی غیر از این بیاور یا تبدیلش کن؟ (ای محمّد) بگو: برای من امکان پذیر نیست که از نزد خود (قرآن را) تغییرش دهم جز آنچه را به سوی من وحی می شود پیروی نمی کنم، همانا من از نافرمانی پروردگارم از عذاب روزی بزرگ می ترسم ۱۵ (ای محمّد) بگو: اگر اللّه نمی خواست آن (قرآن) را بر شما تلاوت نمی کردم و آن را به شما نمی آموختم پس به درستی در میان شما پیش از آن عُمری را سپری نمودم، آیا تعقّل نمی کنید؟ ۱۶ پس کیست ستمکارتر از آنکس که بر اللّه دروغی را ببندد یا آیات او را دروغ شُمارد، همانا او (اللّه) مُجرمان (گناهکاران) را رستگار نمی‌کند ۱۷ و جز او (اللّه) آنچه را که نه زیانشان می رساند و نه سودی، عبادت می کنند و می گویند: که آنان نزد اللّه شفیعان ما هستند، (ای محمّد) بگو: آیا اللّه را بدآنچه در آسمانها و نه در زمین نمی داند خبر می دهید؟ او مُنزه و برتر است از آنچه شرک می ورزید ۱۸ و مردم جز یک اُمّت نبودند پس اختلاف کردند و اگر دستوری نبود که قبلاً از سوی پروردگارت مشخص شده است قطعاً میان ایشان دربارهٔ آنچه در آن اختلاف می کردند داوری می شد ۱۹ و می گویند: چرا بر او (محمّد) آیه ای از پروردگارش نازل نشد؟ پس (ای محمّد) بگو: جز این نیست غیب از آنِ اللّه است پس مُنتظر باشید که همانا من با شما از مُنتظران هستم ۲۰

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ
فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ فِى ٱلْفُلْكِ
وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
وَجَآءَهُمُ ٱلْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ
دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ
مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ
ٱلْحَقِّ ۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ
بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلْأَنْعَٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ
أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَٰدِرُونَ
عَلَيْهَآ أَتَىٰهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَٰهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ
بِٱلْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟
إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَٰمِ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

و هنگامیکه به مردم رحمتی بعد از زیانی که به آن رسیده است بچشانیم به ناگاه آنها را می بینی که در آیات ما نقشه می کشند، (ای محمّد) بگو: اللّه در نقشه کشی سریع است، همانا فرستادگان ما آنچه نقشه می کشند را می نویسند ۲۱ او کسی است که شما را در خُشکی و در دریا تا آنگاه که در کِشتی باشید، می برد و ایشان را با بادی موافق (سرنشینان) به حرکت در آورد و بدان شاد شوند و ناگهان تندبادی بر ایشان بیاید و موج از هر طرف بر آنها بتازد و دریابند که در محاصره اُفتاده اند در آن حال اللّه را خالصانه صدا می زنند که اگر ما را از این (شرایط) رها سازی قطعاً از سپاسگزاران باشیم ۲۲ پس آن هنگام که ایشان را رها می سازیم ناگهان ایشان در زمین به ناحقّ سرکشی می کنند، ای مردم جز این نیست که ستم شما بر علیه (خودِ) شماست، بهرهٔ زندگی دنیاست پس شما به سوی ما باز می گردید پس شما را بدآنچه انجام می دادید آگاهی دهیم ۲۳ جز این نیست مَثل زندگی دنیا به مانند آبی است که آن را از آسمان فرستادیم پس با آن گیاهان زمین از آنچه مردم و چهارپایان می خورند درآمیخته شد تا گاهی که زمین آرایش خویش را برگرفت و خود را آراسته نمود و اهلش پنداشتند که ایشان توانای بر آن هستند، فرمان (عذاب) ما بر آن شبی یا روزی بیاید پس آن را تباه ساختیم چنانکه گویی تا دیروز پُربار نبوده است، اینچنین آیات را برای گروهی که می اندیشند شرح می‌دهیم ۲۴ و اللّه به سوی خانهٔ سلامت فرا می خواند و هر کس را بخواهد به سوی راهی پایدار هدایت می کند ۲۵

۞لِّلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ ٱلۡحُسۡنَىٰ وَزِيَادَةٞۖ وَلَا يَرۡهَقُ وُجُوهَهُمۡ قَتَرٞ
وَلَا ذِلَّةٌۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٦ وَٱلَّذِينَ
كَسَبُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٖ بِمِثۡلِهَا وَتَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۖ مَّا لَهُم
مِّنَ ٱللَّهِ مِنۡ عَاصِمٖۖ كَأَنَّمَآ أُغۡشِيَتۡ وُجُوهُهُمۡ قِطَعٗا مِّنَ ٱلَّيۡلِ
مُظۡلِمًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٧ وَيَوۡمَ نَحۡشُرُهُمۡ
جَمِيعٗا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ مَكَانَكُمۡ أَنتُمۡ وَشُرَكَآؤُكُمۡۚ فَزَيَّلۡنَا
بَيۡنَهُمۡۖ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُم مَّا كُنتُمۡ إِيَّانَا تَعۡبُدُونَ ٢٨ فَكَفَىٰ بِٱللَّهِ
شَهِيدَۢا بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ إِن كُنَّا عَنۡ عِبَادَتِكُمۡ لَغَٰفِلِينَ ٢٩
هُنَالِكَ تَبۡلُواْ كُلُّ نَفۡسٖ مَّآ أَسۡلَفَتۡۚ وَرُدُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ مَوۡلَىٰهُمُ
ٱلۡحَقِّۖ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٣٠ قُلۡ مَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ
ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ أَمَّن يَمۡلِكُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَمَن يُخۡرِجُ
ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۚ
فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُۚ فَقُلۡ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣١ فَذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمُ
ٱلۡحَقُّۖ فَمَاذَا بَعۡدَ ٱلۡحَقِّ إِلَّا ٱلضَّلَٰلُۖ فَأَنَّىٰ تُصۡرَفُونَ ٣٢ كَذَٰلِكَ
حَقَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ فَسَقُوٓاْ أَنَّهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٣٣

برای کسانیکه نیکوکاری کرده اند نیکویی و بخشش است و بر چهره های ایشان پریشانی و نه خواری نمی نشیند آنان یاران باغ (بهشت) هستند، ایشان در آن (بهشت) جاودان هستند ۲۶ و کسانیکه گناه انجام دادند، مُجازات هر گناه به مانند آن است و (آن گناه) ایشان را گرفتارِ خواری می گرداند، جز اللّٰه نگهدارنده ای برای ایشان نیست گویا چهره های ایشان (گناهکاران) با پاره ای از شب تیره پوشیده شده است، ایشان یاران آتش هستند در آن (جهنم) جاودانند ۲۷ و روزی که همگی ایشان را محشور می سازیم سپس به کسانیکه شرک ورزیدند، می گوییم: شما و شریکانتان بر جای خود بایستید، (بعد) میانشان جدایی افکنیم و شریکان ایشان می گویند: ما را عبادت نمی کردید ۲۸ پس اللّٰه در مقامِ گواهی میان ما و میان شما کافی است که از عبادت شما بی خبر بودیم ۲۹ در آن هنگام، هر کس آنچه را پیش‌تر انجام داده است خواهد آزمود، و همه آنان به سوی اللّٰه، سرپرست حقیقی خود، بازگردانده می‌شوند و آنچه به دروغ می‌ساختند از آنان گم می‌شود ۳۰ (ای محمّد) بگو: چه کسی شما را از آسمان و زمین روزی می دهد؟ یا چه کسی مالک گوش و چشمها است؟ و چه کسی است که زنده را از مُرده خارج می کند و مُرده را از زنده خارج می کند؟ و چه کسی اَمر را تدبیر می کند؟ پس به زودی گویند: اللّٰه، (ای محمّد) بگو: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۳۱ پس این است اللّٰه پروردگار شما به حقّ پس بعد از حقّ جز گُمراهی نیست پس چگونه (از حقّ) روگردان می شوید؟ ۳۲ اینچنین کلام پروردگارت بر کسانیکه نافرمانی کردند محقق شد که ایشان ایمان نمی آورند ۳۳

قُلۡ هَلۡ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥۚ قُلِ ٱللَّهُ يَبۡدَؤُاْ
ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٣٤ قُلۡ هَلۡ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهۡدِيٓ
إِلَى ٱلۡحَقِّۚ قُلِ ٱللَّهُ يَهۡدِي لِلۡحَقِّۗ أَفَمَن يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلۡحَقِّ أَحَقُّ أَن
يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّيٓ إِلَّآ أَن يُهۡدَىٰۖ فَمَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ٣٥
وَمَا يَتَّبِعُ أَكۡثَرُهُمۡ إِلَّا ظَنًّاۚ إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغۡنِي مِنَ ٱلۡحَقِّ شَيۡـٔٗاۚ
إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا يَفۡعَلُونَ ٣٦ وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ أَن يُفۡتَرَىٰ
مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيلَ ٱلۡكِتَٰبِ
لَا رَيۡبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٧ أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ فَأۡتُواْ
بِسُورَةٖ مِّثۡلِهِۦ وَٱدۡعُواْ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ
٣٨ بَلۡ كَذَّبُواْ بِمَا لَمۡ يُحِيطُواْ بِعِلۡمِهِۦ وَلَمَّا يَأۡتِهِمۡ تَأۡوِيلُهُۥۚ كَذَٰلِكَ
كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٩
وَمِنۡهُم مَّن يُؤۡمِنُ بِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن لَّا يُؤۡمِنُ بِهِۦۚ وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ
بِٱلۡمُفۡسِدِينَ ٤٠ وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمۡ عَمَلُكُمۡۖ أَنتُم
بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ أَعۡمَلُ وَأَنَا۠ بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ٤١ وَمِنۡهُم مَّن
يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَۚ أَفَأَنتَ تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ وَلَوۡ كَانُواْ لَا يَعۡقِلُونَ ٤٢

(ای محمّد) بگو: آیا از شریکان شما (کسی) هست آنکه آفرینش را آغاز کند پس آن را بازگرداند؟، (ای محمّد) بگو: اللّه آفرینش را آغاز می کند سپس آن را باز می گرداند پس به کجا مُنحرف می شوید؟ ۳۴ (ای محمّد) بگو: آیا از شریکان شما (کسی) هست که به سوی حقّ هدایت کند؟، (ای محمّد) بگو: اللّه به سوی حقّ هدایت می کند، آیا آنکه به سوی حقّ هدایت می کند شایسته تر است که پیروی شود یا آنکه خود هدایت نشد مگر آنکه (اللّه) هدایتش کند؟ پس شما را چه شود چگونه حُکم می کنید؟ ۳۵ و بیشتر ایشان جز پندار (باطل) را پیروی نمی کنند، همانا پندار (باطل) از حقّ به چیزی بی نیاز نکند، همانا اللّه بدآنچه انجام می دهید داناست ۳۶ و این قرآن نیست که از غیر اللّه (به دروغ) بسته شده باشد و لیکن تصدیق کننده (کتابهای الهی) پیش از خود است و توضیح دستورات است، در آن شکّی نیست از (جانبِ) پروردگار جهانیان است ۳۷ یا می گویند: آن را (محمّد به دروغ) بسته است، (ای محمّد) بگو: پس یک سوره به مانند آن بیاورید و هر که را می توانید جز اللّه بخوانید اگر راستگویان هستید ۳۸ بلکه (آیات قرآن را) دروغ شُمردند بدآنچه که بر دانش آن احاطه نداشتند و هنوز به ایشان تأویل (سرانجام، عاقبت، نتیجه) آن نرسیده است، اینچنین (کتاب های پیشین را) دروغ شُمردند کسانیکه قبل از ایشان بودند پس نگاه کن عاقبت ستمکاران چگونه شد ۳۹ و از ایشان است آنکه به آن (قرآن) ایمان می آورد و از ایشان است آن که بدان ایمان نمی آورد و پروردگارت به (حالِ) مُفسدان داناست ۴۰ و اگر (محمّد) تو را دروغ شُمردند، (ای محمّد) بگو: اعمال من برای من است و برای شما اعمال شما، شما از آنچه من انجام می دهم بیزار هستید و من از آنچه شما انجام می دهید بیزار هستم ۴۱ و از ایشان کسی است که به سوی تو گوش فرا می دهد، آیا تو کران را شنوا می سازی و اگر چه تعقّل نکنند؟ ۴۲

وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَۚ أَفَأَنتَ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَلَوْ كَانُواْ لَا يُبْصِرُونَ
﴿٤٣﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظْلِمُ ٱلنَّاسَ شَيْـًٔا وَلَٰكِنَّ ٱلنَّاسَ أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوٓاْ إِلَّا سَاعَةً مِّنَ ٱلنَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْۚ قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ وَمَا كَانُواْ
مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ ٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
أُمَّةٍ رَّسُولٌۖ فَإِذَا جَآءَ رَسُولُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ
﴿٤٨﴾ قُل لَّآ أَمْلِكُ لِنَفْسِى ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ
أَجَلٌۚ إِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُهُۥ بَيَٰتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنتُم بِهِۦٓۚ ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ كُنتُم بِهِۦ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلْخُلْدِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ ۞وَيَسْتَنۢبِـُٔونَكَ
أَحَقٌّ هُوَۖ قُلْ إِى وَرَبِّىٓ إِنَّهُۥ لَحَقٌّۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

و از ایشان کسی است که به سوی تو نگاه می کند، آیا تو (ای محمّد افرادِ) کور را هدایت می کنی و اگر چه نبینند؟ ۴۳ همانا اللّه بر مردم به چیزی ستم نمی کند و لیکن مردم بر خویشتن ستم می کنند ۴۴ و روزی که ایشان را محشور کند چنانکه گویی ساعتی از روز را (در دنیا) درنگ نکرده اند، همدیگر را می شناسند به درستی زیان کردند کسانیکه ملاقات اللّه را (در روز قیامت) دروغ شُمردند و (افرادِ) هدایت یافته نبودند ۴۵ و اگر به تو (ای محمّد) بعضی از آنچه به ایشان وعده می دهیم را نشان دهیم یا تو را دریابیم (بمیرانیم) پس به سوی ما بازگشت ایشان است سپس اللّه گواه است بر آنچه انجام می دادند ۴۶ و برای هر اُمّتی فرستاده ای است پس هنگامیکه فرستاده ایشان آمد، میان آنان به عدالت داوری می شود و بدیشان ستمی نمی شود ۴۷ و می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ۴۸ (ای محمّد) بگو: برای خویش مالک زیان و سودی نیستم مگر آنچه اللّه بخواهد، برای هر اُمّتی مُهلتی است هنگامیکه مُهلتشان فرا برسد پس ساعتی دیر نمی کنند و پیشی نمی گیرند ۴۹ (ای محمّد) بگو: آیا دیده اید که اگر شما را عذاب او (اللّه) شبانه یا روز بیاید چه چیز را مُجرمان (گناهکاران) به شتاب از آن درخواست می کنند؟ ۵۰ آیا بعد از آنکه (عذاب) به وقوع پیوست به آن ایمان آوردید؟ اکنون؟ و به درستی (شما) بدان عجله داشتید ۵۱ سپس به کسانیکه ستم کردند گفته شد: عذاب جاودان (جهنم) را بچشید، آیا جز آنچه فراهم کرده اید مُجازات می شوید؟ ۵۲ (ای محمّد) از تو می پرسند: آیا آن حقّ است، بگو: آری به پروردگارم (سوگند) همانا آن حقّ است و شما ناتوان کنندهٔ (اللّه) نیستید ۵۳

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي ٱلْأَرْضِ لَٱفْتَدَتْ بِهِۦ ۗ وَأَسَرُّوا۟
ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ۖ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِنَّ
وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي ٱلصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ ٱللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِۦ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا۟ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَءَيْتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ
فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَٰلًا قُلْ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى
ٱللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا۟ مِنْهُ مِن قُرْءَانٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ ۚ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا فِي
ٱلسَّمَآءِ وَلَآ أَصْغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

و اگر برای آنکه ستم کرده است هر آنچه در زمین است (فراهم) باشد هر آینه به جای خویش آن را عوض دهد (رهایی نخواهد یافت) و هنگامیکه عذاب را دیدند پشیمانی (خود) را پنهان ساختند و میان ایشان به عدالت داوری شد و ایشان مورد ستم واقع نشوند ۵۴ آگاه باشید همانا آنچه در آسمانها و در زمین است متعلّق به اللّه است، آگاه باشید همانا وعدهٔ اللّه حقّ است و لیکن اکثر ایشان نمی دانند ۵۵ او (اللّه) زنده می کند و می میراند و به سوی او (در روز قیامت) بازگردانده می شوید ۵۶ ای مردم به درستی برای شما پندی از پروردگارتان آمد و درمانی برای آنچه در سینه ها است و هدایت و رحمتی برای مؤمنان است ۵۷ (ای محمّد) بگو: به بخشش اللّه و به رحمت او پس باید (مردم) بدان شادمان شوند، آن بهتر است از آنچه جمع می کنند ۵۸ (ای محمّد) بگو: آیا دیدید آنچه اللّه از روزی برای شما نازل کرد پس از آن حرامی و حلالی را قرار دادید؟ (ای محمّد) بگو: آیا اللّه به شما اجازه داده است یا بر اللّه (دروغ) می‌بندید؟ ۵۹ و پندار کسانیکه بر اللّه دربارهٔ روز قیامت دروغ می بندند، چیست؟ همانا اللّه صاحب بخشش برای مردم است و لیکن بیشتر ایشان سپاسگزار نیستند ۶۰ و تو در هیچ کاری نیستی و هیچ بخشی از قرآن را نمی‌خوانی و شما هیچ کاری انجام نمی‌دهید، مگر اینکه هنگامی که به آن می‌پردازید، ما بر شما گواه هستیم. و به اندازه ذره‌ای در زمین و آسمان از پروردگارت پنهان نمی‌ماند، و نه کوچک‌تر از آن و نه بزرگ‌تر، مگر اینکه در کتابی روشن ثبت است ۶۱

أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ
فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِي ٱلْأَخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَٰتِ
ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ
ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ
مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ
يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُواْ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا ۗ
سُبْحَٰنَهُۥ ۖ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ۖ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۚ
إِنْ عِندَكُم مِّن سُلْطَٰنٍ بِهَٰذَآ ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَٰعٌ فِي ٱلدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُذِيقُهُمُ ٱلْعَذَابَ ٱلشَّدِيدَ بِمَا كَانُواْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

آگاه باشید همانا دوستان اللّٰه (ایمانداران) ترسی بر ایشان نیست و ایشان اندوهگین نشوند ۶۲ کسانیکه ایمان آوردند و تقوای الهی پیشه ساختند ۶۳ برای ایشان در زندگی دنیا و در آخرت بشارت (سعادت و خوشبختی) است، برای کلام اللّٰه تغییری نیست، این رستگاری بزرگ است ۶۴ و (ای محمّد) گفتار ایشان تو را اندوهگین نکند، همانا عزّت (شکوه و عظمت) همگی از آنِ اللّٰه است، او شنوای داناست ۶۵ آگاه باشید همانا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ اللّٰه است و کسانیکه جز اللّٰه شریکانی را صدا می زنند از چه پیروی می کنند؟ جز گُمان را پیروی نمی کنند و جز دروغ نمی گویند ۶۶ او (اللّٰه) کسی است که برای شما شب را قرار داد تا در آن آرامش پیدا کنید و روز را تا ببینند، همانا در این برای گروهی که می شنوند نشانه‌هایی است ۶۷ (مشرکین) گفتند: اللّٰه برای خود فرزندی را گرفته است، او مُنزه است، او بی نیاز است، برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، دلیلی نزد شما به آن نیست، آیا بر اللّٰه آنچه نمی دانید را می گویید؟ ۶۸ (ای محمّد) بگو: همانا کسانیکه بر اللّٰه دروغی را می بندند رستگار نمی شوند ۶۹ بهره ای در دنیا است سپس به سوی ما بازگشت ایشان است سپس عذاب سخت را (در جهنم) به ایشان می چشانیم بدآنچه کُفر ورزیدند ۷۰

۞وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ نُوحٍ إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِن كَانَ كَبُرَ
عَلَيۡكُم مَّقَامِي وَتَذۡكِيرِي بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَعَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡتُ
فَأَجۡمِعُوٓاْ أَمۡرَكُمۡ وَشُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ لَا يَكُنۡ أَمۡرُكُمۡ عَلَيۡكُمۡ غُمَّةٗ ثُمَّ
ٱقۡضُوٓاْ إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ٧١ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَمَا سَـَٔلۡتُكُم مِّنۡ أَجۡرٍۖ
إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٧٢
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ وَجَعَلۡنَٰهُمۡ خَلَٰٓئِفَ
وَأَغۡرَقۡنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُنذَرِينَ
٧٣ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ رُسُلًا إِلَىٰ قَوۡمِهِمۡ فَجَآءُوهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ
فَمَا كَانُواْ لِيُؤۡمِنُواْ بِمَا كَذَّبُواْ بِهِۦ مِن قَبۡلُۚ كَذَٰلِكَ نَطۡبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
ٱلۡمُعۡتَدِينَ ٧٤ ثُمَّ بَعَثۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِم مُّوسَىٰ وَهَٰرُونَ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ
وَمَلَإِيْهِۦ بِـَٔايَٰتِنَا فَٱسۡتَكۡبَرُواْ وَكَانُواْ قَوۡمٗا مُّجۡرِمِينَ ٧٥
فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ مِنۡ عِندِنَا قَالُوٓاْ إِنَّ هَٰذَا لَسِحۡرٞ مُّبِينٞ ٧٦
قَالَ مُوسَىٰٓ أَتَقُولُونَ لِلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمۡۖ أَسِحۡرٌ هَٰذَا وَلَا يُفۡلِحُ
ٱلسَّٰحِرُونَ ٧٧ قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَلۡفِتَنَا عَمَّا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَا
وَتَكُونَ لَكُمَا ٱلۡكِبۡرِيَآءُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا نَحۡنُ لَكُمَا بِمُؤۡمِنِينَ ٧٨

و بر ایشان داستان نوح را بخوان زمانیکه به قوم خویش گفت: ای قوم من اگر بر شما قیام من و یادآوری من در خصوص آیات الله سخت می آید پس من بر الله توکّل نمودم پس کار (و نیروی) خود و شریکانتان را جمع کنید تا کارتان بر شما پوشیده نباشد پس به کار من پایان دهید و مُنتظر نباشید ۷۱ پس اگر پُشت کردید پس من از شما مُزدی (در قبال ابلاغ کلام الله) نمی خواهم، مُزد من جز بر عهده الله نیست و اَمر شدم تا از زُمره (افرادِ) تسلیم شده (در برابر فرامین الله) باشم ۷۲ پس (کافران) او (نوح) را دروغ شُمردند پس او و هر که با او در کِشتی بود را نجات دادیم، ایشان را جانشینانی (در زمین) قرار دادیم و کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند غرق ساختیم پس نگاه کن سرانجام (افرادِ) هشدار داده شده چگونه گردید ۷۳ سپس بعد از او (نوح) فرستادگانی را به سوی قومشان برانگیختیم پس با نشانیها به سوی ایشان آمدند پس نخواستند که بر آنچه از پیش دروغ شُمرده بودند ایمان آورند، اینچنین بر دلهای (افرادِ) تجاوزکار مُهر می زنیم ۷۴ سپس بعد از ایشان موسی و هارون را به سوی فرعون و درباریانش با آیات (الهی) برانگیختیم پس (فرعونیان) تکبّر کردند و قومی مُجرم (گناهکار) بودند ۷۵ پس هنگامیکه به ایشان حقّ از جانب ما آمد، گفتند: همانا این جادویی آشکار است ۷۶ موسی گفت: آیا در مورد حقّ زمانیکه به سوی شما آمد چنین می گویید؟ آیا این جادو است؟ و جادوگران (هرگز) رستگار نمی شوند ۷۷ (فرعونیان) گفتند: آیا به سوی ما آمده ای تا ما را از آنچه بر آن پدران خویش را یافتیم، بازگردانی تا برای شما در زمین بزرگی باشد؟ و ما برای شما (موسی و هارون) ایمان نمی آوریم ۷۸

وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ٧٩ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ
قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ٨٠ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ
مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ
عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٨١ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ
ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٨٢ فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٞ مِّن قَوۡمِهِۦ عَلَىٰ
خَوۡفٖ مِّن فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِمۡ أَن يَفۡتِنَهُمۡۚ وَإِنَّ فِرۡعَوۡنَ لَعَالٖ
فِي ٱلۡأَرۡضِ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ٨٣ وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوۡمِ إِن
كُنتُمۡ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيۡهِ تَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّسۡلِمِينَ ٨٤
فَقَالُواْ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡنَا رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةٗ لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ
٨٥ وَنَجِّنَا بِرَحۡمَتِكَ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٨٦ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰ
وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوۡمِكُمَا بِمِصۡرَ بُيُوتٗا وَٱجۡعَلُواْ بُيُوتَكُمۡ
قِبۡلَةٗ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٨٧ وَقَالَ مُوسَىٰ
رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيۡتَ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَأَهُۥ زِينَةٗ وَأَمۡوَٰلٗا فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّواْ عَن سَبِيلِكَۖ رَبَّنَا ٱطۡمِسۡ عَلَىٰٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ
وَٱشۡدُدۡ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُواْ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ٨٨

و فرعون گفت: برای من هر جادوگر توانایی را بیاورید ۷۹ پس هنگامی که جادوگران آمدند، موسی به آنان گفت: هرچه را می‌خواهید بیفکنید، بیفکنید ۸۰ پس زمانیکه افکندند، موسی گفت: آنچه شما افکندید جادوست، همانا الله به زودی آن را باطل می سازد، همانا الله عمل (افرادِ) مُفسد را اصلاح نمی کند ۸۱ و الله حقّ را با فرمان خویش به پای می دارد و اگر چه مُجرمان (گناهکاران) نپسندند ۸۲ پس برای موسی جز گروهی از قومش به خاطر ترس از فرعون و درباریانش ایمان نیاورد، مبادا (فرعونیان) بر ایشان فتنه ای (آشوبی) بیندازند، همانا فرعون در زمین برتری جُست و همانا او از (افرادِ) تجاوزکار بود ۸۳ و موسی گفت: ای قوم من، اگر به الله ایمان آورید پس بر او توکّل کنید اگر تسلیم (الله) هستید ۸۴ پس (قوم بنی اسرائیل) گفتند: بر الله توکّل کردیم، پروردگارا ما را وسیلهٔ فتنه ای (آزمایشی) برای قوم ستمکار قرار نده ۸۵ و ما را به رحمت خود از قوم کافران نجات ده ۸۶ و به موسی و برادر او وحی کردیم که برای قوم خویش (قوم بنی اسرائیل) در مصر خانه هایی را برگزینید و خانه های خود را قبله ای (قرار دهید) و نماز را بر پا دارید و به مؤمنان نوید ده ۸۷ و موسی گفت: پروردگارا همانا تو فرعون و درباریانش را زیور و اموالی در زندگی دنیا ارزانی داشتی تا دیگران را از راهت گُمراه کنند، پروردگارا: اموال ایشان را تباه ساز و دلهای ایشان را مُهر بزن تا ایمان نیاورند تا عذاب دردناک را ببینند ۸۸

قَالَ قَدۡ أُجِيبَت دَّعۡوَتُكُمَا فَٱسۡتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ
ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٨٩﴾ ۞وَجَٰوَزۡنَا بِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡبَحۡرَ فَأَتۡبَعَهُمۡ
فِرۡعَوۡنُ وَجُنُودُهُۥ بَغۡيًا وَعَدۡوًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدۡرَكَهُ ٱلۡغَرَقُ
قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِيٓ ءَامَنَتۡ بِهِۦ بَنُوٓاْ إِسۡرَٰٓءِيلَ
وَأَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَآلۡـَٰٔنَ وَقَدۡ عَصَيۡتَ قَبۡلُ وَكُنتَ
مِنَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَٱلۡيَوۡمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنۡ
خَلۡفَكَ ءَايَةٗۚ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنۡ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ
﴿٩٢﴾ وَلَقَدۡ بَوَّأۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدۡقٖ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ
ٱلطَّيِّبَٰتِ فَمَا ٱخۡتَلَفُواْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِي
بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِن كُنتَ فِي شَكّٖ
مِّمَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ فَسۡـَٔلِ ٱلَّذِينَ يَقۡرَءُونَ ٱلۡكِتَٰبَ مِن
قَبۡلِكَۚ لَقَدۡ جَآءَكَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ ﴿٩٤﴾
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ
﴿٩٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتۡ عَلَيۡهِمۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٩٦﴾
وَلَوۡ جَآءَتۡهُمۡ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلۡعَذَابَ ٱلۡأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

(اللّه) فرمود: به درستی دعای شما مورد اجابت قرار گرفت پس استقامت کنید و راه کسانی که نمی دانند را پیروی نکنید ۸۹ و (قوم) بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم پس فرعون و لشگریان او آنها را تعقیب کردند و (فرعون) ستم و دشمنی کرد تا هنگامیکه او را (اللّه) غرق نمود، (فرعون) گفت: همانا ایمان آوردم، صاحب قدرتی نیست مگر کسی که بنی اسرائیل بدان ایمان آورد و من از تسلیم شدگان هستم ۹۰ (اللّه فرمود:) اکنون؟ (ایمان آوردی) و به درستی قبل از آن نافرمانی کردی و از (افرادِ) مُفسد بودی ۹۱ پس امروز جسد تو را نجات دهیم تا برای آنان که بعد از تو می آیند نشانه ای باشی و همانا بسیاری از مردم از آیات ما غافل (بی خبر) هستند ۹۲ و مسلّماً بنی اسرائیل را در جایگاه راستین جای دادیم، از پاکیزه ها ایشان را روزی دادیم پس آنها اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دانش بر ایشان حاصل شد، همانا پروردگارت بین ایشان در روز قیامت درباره آنچه بر سر آن اختلاف کردند داوری خواهد کرد ۹۳ پس (ای محمّد) اگر از آنچه به سوی تو نازل کردیم در شکّی هستی پس از کسانیکه کتاب (الهی) پیش از تو می خوانند سؤال کن مسلّماً به سوی تو حقّ از جانب پروردگارت آمد پس از (افرادِ) شکّ کننده مباش ۹۴ و البته از کسانیکه آیات ما را دروغ شُمردند مباش پس (در این صورت) از (زمرهٔ) زیانکاران می شوی ۹۵ همانا کسانیکه بر ایشان فرمانِ (عذابِ) پروردگارت به تحقّق پیوست، ایمان نمی آورند ۹۶ و اگر چه هر نشانه ای بر ایشان بیاید تا اینکه عذاب دردناک را ببینند ۹۷

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَآ إِيمَٰنُهَآ إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
لَمَّآ ءَامَنُواْ كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ ٱلْخِزْيِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَءَامَنَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ
كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنتَ تُكْرِهُ ٱلنَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُواْ مُؤْمِنِينَ
﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ ٱلرِّجْسَ
عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ ٱنظُرُواْ مَاذَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِى ٱلْءَايَٰتُ وَٱلنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ
﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ ٱلَّذِينَ خَلَوْاْ مِن قَبْلِهِمْ ۚ
قُلْ فَٱنتَظِرُوٓاْ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّى
رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمْ فِى شَكٍّ مِّن دِينِى فَلَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ ٱللَّهَ ٱلَّذِى يَتَوَفَّىٰكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا
يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠٦﴾

پس چرا شهری نبود که ایمان آورد و ایمانش او را سود دهد مگر قوم یونس، هنگامیکه ایمان آوردند از ایشان عذابِ خواری در زندگی دنیا را برداشتیم و آنان را تا مدّتی بهره مند ساختیم ۹۸ و اگر پروردگارت می خواست قطعاً آنانکه در زمین هستند همگی ایشان ایمان می آوردند پس آیا تو (ای محمّد) مردم را مجبور می کنی تا از مؤمنان باشند؟ ۹۹ و کسی را نرسد که ایمان آورد مگر به ارادهٔ اللّٰه و پلیدی را بر کسانیکه تعقّل نمی کنند قرار می دهد ۱۰۰ (ای محمّد) بگو: نگاه کنید در آسمانها و در زمین چه چیزهایی است و نشانه ها و هشدارها به حال قومی که ایمان نمی آورند سود نمی دهد ۱۰۱ پس آیا انتظار می کشند جز مانند روزگار کسانیکه پیش از ایشان بودند، (ای محمّد) بگو: مُنتظر باشید همانا من با شما از مُنتظران هستم ۱۰۲ سپس فرستادگان خود و کسانیکه ایمان آوردند را نجات دهیم بدینسان حقّی بر عهدهٔ ماست که مؤمنان را نجات دهیم ۱۰۳ (ای محمّد) بگو: ای مردم اگر در شکّی از دینم هستید پس عبادت نمی کنم کسانیکه جز اللّٰه را عبادت می کنید و لیکن اللّٰه کسی که شما را دریابد (بمیراند) را عبادت می کنم و اَمر شدم که از مؤمنان باشم ۱۰۴ و آنکه روی خود را به سوی دین حقّ گرا متوجه ساز و البته از مشرکان نباش ۱۰۵ و به جای اللّٰه چیزی را که نه سودی به تو می‌رساند و نه زیانی، نخوان؛ پس اگر چنین کنی، آنگاه از ستمکاران خواهی بود ۱۰۶

وَإِن يَمۡسَسۡكَ ٱللَّهُ بِضُرّٖ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَۖ وَإِن يُرِدۡكَ
بِخَيۡرٖ فَلَا رَآدَّ لِفَضۡلِهِۦۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۚ
وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٧ قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدۡ جَآءَكُمُ ٱلۡحَقُّ
مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ
فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم بِوَكِيلٖ ١٠٨ وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ
إِلَيۡكَ وَٱصۡبِرۡ حَتَّىٰ يَحۡكُمَ ٱللَّهُۚ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ١٠٩

سُورَةُ هُودٍ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓرۚ كِتَٰبٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتۡ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ١
أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ ٢ وَأَنِ ٱسۡتَغۡفِرُواْ
رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِ يُمَتِّعۡكُم مَّتَٰعًا حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى وَيُؤۡتِ
كُلَّ ذِي فَضۡلٖ فَضۡلَهُۥۖ وَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٖ
كَبِيرٍ ٣ إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٤ أَلَآ إِنَّهُمۡ
يَثۡنُونَ صُدُورَهُمۡ لِيَسۡتَخۡفُواْ مِنۡهُۚ أَلَا حِينَ يَسۡتَغۡشُونَ ثِيَابَهُمۡ
يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٥

و اگر به تو اللّٰه آسیبی را برساند پس جز او برطرف کننده ای نیست و اگر به تو خیری را اراده کند پس بازدارنده‌ای برای بخشش آن نیست، آن (بخشش) را به هر که از بندگانش بخواهد می رساند و او آمرزندهٔ مهربان است ۱۰۷ (ای محمّد) بگو: ای مردم به درستی به سوی شما حقّ از جانب پروردگارتان آمد پس هر کس هدایت شود پس جز این نیست که برای خویشتن هدایت شود و هر کس گُمراه شود پس جز این نیست که به زیان خویش گُمراه شود و من بر شما وکیل نیستم ۱۰۸ و آنچه به سوی تو وحی می شود را پیروی کن و شکیبایی کن تا اللّٰه حُکم کند و او بهترین حُکم کنندگان است ۱۰۹

سوره هود - ۱۱

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و به جای اللّٰه چیزی را که نه سودی به تو می‌رساند و نه زیانی، نخوان؛ پس اگر چنین کنی، آنگاه از ستمکاران خواهی بود ۱ که جز اللّٰه را عبادت نکنید، همانا من برای شما از نزد او هشدار دهنده و مُژده دهنده ای هستم ۲ و اینکه از پروردگارتان آمرزش بخواهید، سپس به سوی او بازگردید، تا شما را تا زمانی معین از بهره‌ای نیکو برخوردار سازد و به هر صاحب فضیلتی، فضل او را عطا کند. و اگر روی بگردانید، من از عذاب روزی بزرگ بر شما بیمناکم ۳ به سوی اللّٰه بازگشت شماست و او بر هر چیزی تواناست ۴ آگاه باشید! آنان سینه‌های خود را در هم می‌کشند تا خود را از او پنهان کنند. آگاه باشید! هنگامی که جامه‌هایشان را بر سر می‌کشند، او آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌سازند می‌داند؛ زیرا او به آنچه در سینه‌هاست آگاه است ۵

۞وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزۡقُهَا وَيَعۡلَمُ
مُسۡتَقَرَّهَا وَمُسۡتَوۡدَعَهَاۚ كُلّٞ فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ٦ وَهُوَ
ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ وَكَانَ
عَرۡشُهُۥ عَلَى ٱلۡمَآءِ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗاۗ وَلَئِن
قُلۡتَ إِنَّكُم مَّبۡعُوثُونَ مِنۢ بَعۡدِ ٱلۡمَوۡتِ لَيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ
إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ٧ وَلَئِنۡ أَخَّرۡنَا عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابَ إِلَىٰٓ
أُمَّةٖ مَّعۡدُودَةٖ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحۡبِسُهُۥٓۗ أَلَا يَوۡمَ يَأۡتِيهِمۡ لَيۡسَ
مَصۡرُوفًا عَنۡهُمۡ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ
٨ وَلَئِنۡ أَذَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِنَّا رَحۡمَةٗ ثُمَّ نَزَعۡنَٰهَا مِنۡهُ إِنَّهُۥ
لَيَـُٔوسٞ كَفُورٞ ٩ وَلَئِنۡ أَذَقۡنَٰهُ نَعۡمَآءَ بَعۡدَ ضَرَّآءَ
مَسَّتۡهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ ٱلسَّيِّـَٔاتُ عَنِّيٓۚ إِنَّهُۥ لَفَرِحٞ فَخُورٌ
١٠ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُم
مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ١١ فَلَعَلَّكَ تَارِكُۢ بَعۡضَ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ
وَضَآئِقُۢ بِهِۦ صَدۡرُكَ أَن يَقُولُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ كَنزٌ أَوۡ جَآءَ
مَعَهُۥ مَلَكٌۚ إِنَّمَآ أَنتَ نَذِيرٞۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٌ ١٢

و جُنبنده ای در زمین نیست مگر روزی او بر عهدهٔ اللّه است و محلّ استقرار و جایگاه موقت ایشان را می داند، هر کدام در کتابی آشکار است ۶ و او کسی است که آسمانها و زمین را در شش دوره خلق کرد و عرش او بر آب بود تا شما را آزمایش کند کدام یک نیکوتر در عمل هستید و اگر (ای محمّد) بگویی همانا شما بعد از مرگ برانگیخته می شوید قطعاً کسانیکه کُفر ورزیدند، گویند: این جز جادویی آشکار نیست ۷ و اگر عذاب را تا زمانی معین از آنان به تأخیر اندازیم، حتماً خواهند گفت: چه چیزی آن را بازداشته است؟ آگاه باشید، روزی که عذاب به سراغشان بیاید، از آنان بازگردانده نخواهد شد و آنچه را مسخره می‌کردند، آنان را فراخواهد گرفت ۸ و اگر انسان را از جانب خود رحمتی را بچشانیم و سپس از او آن (نعمت) را بگیریم، همانا او قطعاً ناأُمید ناسپاس می شود ۹ و اگر پس از سختی‌ای که به او رسیده، نعمتی به او بچشانیم، حتماً می‌گوید: بدی‌ها از من دور شد. بی‌تردید او شادمان و فخرفروش است ۱۰ مگر کسانیکه شکیبایی کردند و عمل شایسته انجام دادند، آنان برای ایشان آمرزشی و مُزدی بزرگ است ۱۱ پس شاید تو (ای محمّد) رها کنندهٔ بعضی از آنچه به سوی تو وحی می شود باشی و بدان سینه تو تنگ شود و (کافران) گویند: چرا بر او گنجی نازل نشد یا با او فرشته ای نیامد؟ جز این نیست که تو هشدار دهنده‌ای و اللّه بر همه چیز وکیل است ۱۲

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِۦ مُفْتَرَيَٰتٍ
وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٣﴾
فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَآ أُنزِلَ بِعِلْمِ ٱللَّهِ وَأَن
لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ
ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا
ٱلنَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا۟ فِيهَا وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِۦ
كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۚ وَمَن يَكْفُرْ
بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ ۚ فَلَا تَكُ فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ
ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ
رَبِّهِمْ وَيَقُولُ ٱلْأَشْهَٰدُ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ
أَلَا لَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٨﴾ ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿١٩﴾

یا گویند: آن (قرآن) را بافته است، (ای محمّد) بگو: پس ده سوره همانند آن دروغ بافته را بیاورید و هر کس را می توانید جز اللّه بخوانید اگر راستگویان هستید ۱۳ پس اگر از شما اجابت نکردند پس بدانید که (این قرآن) به دانش اللّه نازل شده است و صاحب قدرتی جز او نیست پس آیا شما تسلیم (اللّه) هستید؟ ۱۴ آنانکه به دنبال زندگی دنیا و زیور آن هستند به آنها نتیجهٔ اعمالشان را در آن می دهیم و به ایشان در آن کم داده نمی شود ۱۵ آنان کسانی هستند که در آخرت جز آتش بهره‌ای ندارند، و آنچه در دنیا انجام داده‌اند نابود شده و آنچه می‌کردند بی‌اثر است ۱۶ آیا آن کس که بر دلیلی روشن از جانب پروردگار خویش است و آن را گواهی از جانب (اللّه) تلاوت می کند و قبل آن کتاب موسی امام و رحمتی است، ایشان بدان ایمان می آورند و هر کس از احزاب (گروهها) بدان کُفر ورزد پس آتش (جهنم) وعده گاه اوست پس (ای محمّد) در شکّی از آن مباش، همانا آن (قرآن) حقّی از جانب پروردگارت است و لیکن بیشتر مردم ایمان نمی آورند ۱۷ و کیست ستمکارتر از آن که به اللّه دروغی را ببندد، آنان بر پروردگارشان عرضه شوند و گواهان می گویند: اینان کسانی هستند که بر پروردگارشان دروغ بستند، هان لعنت اللّه بر ستمکاران باد ۱۸ کسانیکه از راه اللّه باز می دارند و آن را کج می خواهند و ایشان به آخرت کافر هستند ۱۹

أُوْلَٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُواْ مُعْجِزِينَ فِي ٱلْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُم مِّن دُونِ
ٱللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ يُضَٰعَفُ لَهُمُ ٱلْعَذَابُۚ مَا كَانُواْ يَسْتَطِيعُونَ
ٱلسَّمْعَ وَمَا كَانُواْ يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ
أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ
فِي ٱلْأَخِرَةِ هُمُ ٱلْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَأَخْبَتُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِۖ
هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٣﴾ ۞مَثَلُ ٱلْفَرِيقَيْنِ كَٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْأَصَمِّ
وَٱلْبَصِيرِ وَٱلسَّمِيعِۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًاۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾
أَن لَّا تَعْبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾
فَقَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَوْمِهِۦ مَا نَرَىٰكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا
وَمَا نَرَىٰكَ ٱتَّبَعَكَ إِلَّا ٱلَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ ٱلرَّأْيِۖ
وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾
قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَءَاتَىٰنِي رَحْمَةً مِّنْ
عِندِهِۦ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَٰرِهُونَ ﴿٢٨﴾

آنان در زمین ناتوان کنندهٔ (الله) نیستند و بر ایشان جز الله سرپرستی نیست، بر ایشان عذاب افزوده گردد، توان آن را نداشتند که (کلام حقّ) را بشنوند و نیز نمی‌دیدند ۲۰ آنان کسانی هستند که به خویشتن زیان رساندند و از ایشان آنچه می بافتند گُم شد ۲۱ ناگزیر ایشان در آخرت زیانکارترین (افراد) هستند ۲۲ همانا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند و به سوی پروردگارشان فروتنی کردند آنان یاران باغ (بهشت) هستند ایشان در آن جاودان هستند ۲۳ مَثل دو گروه مانند کور و کر و بینا و شنواست، آیا در مَثل مساوی هستند؟ آیا یادآور نمی شوید ۲۴ و مسلّماً نوح را به سوی قوم خود فرستادیم، همانا من بر شما جز هشدار دهنده‌ای آشکار نیستم ۲۵ آنکه جز الله را عبادت نکنید، همانا من بر شما از عذاب روزی دردناک می ترسم ۲۶ پس سران از قومش که کُفر ورزیدند، گفتند: تو را جز بشری همانند خویش نمی بینیم و جز (افرادِ) فرومایه ما آنهم ساده لوحانه از تو پیروی نکرده اند و نمی بینیم برای شما بر ما فراوانی باشد بلکه شما را (گروهی) دروغگو می پنداریم ۲۷ (نوح) گفت: ای قوم من اگر چه ببینید که بر نشانه‌ای از پروردگارم باشم و مرا رحمتی از نزدش باشد، آیا شما را اجبار می کنم در حالیکه آن را نمی پسندید ۲۸

وَيَٰقَوۡمِ لَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مَالًاۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۚ وَمَآ أَنَا۠
بِطَارِدِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْۚ إِنَّهُم مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمۡ وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمۡ قَوۡمٗا
تَجۡهَلُونَ ٢٩ وَيَٰقَوۡمِ مَن يَنصُرُنِي مِنَ ٱللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمۡۚ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ٣٠ وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ
أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ إِنِّي مَلَكٞ وَلَآ أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزۡدَرِيٓ
أَعۡيُنُكُمۡ لَن يُؤۡتِيَهُمُ ٱللَّهُ خَيۡرًاۖ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا فِيٓ أَنفُسِهِمۡ إِنِّيٓ
إِذٗا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣١ قَالُواْ يَٰنُوحُ قَدۡ جَٰدَلۡتَنَا فَأَكۡثَرۡتَ جِدَٰلَنَا
فَأۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٣٢ قَالَ إِنَّمَا
يَأۡتِيكُم بِهِ ٱللَّهُ إِن شَآءَ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ ٣٣ وَلَا يَنفَعُكُمۡ
نُصۡحِيٓ إِنۡ أَرَدتُّ أَنۡ أَنصَحَ لَكُمۡ إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن
يُغۡوِيَكُمۡۚ هُوَ رَبُّكُمۡ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٣٤ أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ
قُلۡ إِنِ ٱفۡتَرَيۡتُهُۥ فَعَلَيَّ إِجۡرَامِي وَأَنَا۠ بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُجۡرِمُونَ
٣٥ وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُۥ لَن يُؤۡمِنَ مِن قَوۡمِكَ إِلَّا مَن قَدۡ ءَامَنَ
فَلَا تَبۡتَئِسۡ بِمَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ٣٦ وَٱصۡنَعِ ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا
وَوَحۡيِنَا وَلَا تُخَٰطِبۡنِي فِي ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْۖ إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ ٣٧

و ای قوم من از شما بر آن (ابلاغ کلام اللّٰه) مُزدی نمی خواهم، مُزد من جز به عهدهٔ اللّٰه نیست و من کسانیکه ایمان آوردند را (از خود) نمی رانم، همانا ایشان ملاقات کنندهٔ پروردگار خویش هستند و لیکن شما را می‌بینم که گروهی نادان هستید ۲۹ و ای قوم من چه کسی مرا از اللّٰه یاری می دهد که اگر ایشان را (از خویشتن) برانم؟ آیا یادآور نمی شوید؟ ۳۰ و به شما نمی گویم که نزد من گنجینه‌های اللّٰه است و غیب را می دانم و نمی گویم که همانا من فرشته هستم و دربارهٔ کسانیکه در چشم شما خوار می آیند نمی گویم که اللّٰه هرگز خیرشان نخواهد داد، اللّٰه بدآنچه در دلهای ایشان می باشد، داناست که من در آن هنگام از ستمگران هستم ۳۱ (کافران) گفتند: ای نوح همانا با ما مُجادله (جرّ و بحث) کردی پس با ما مُجادله را بیشتر نمودی پس برای ما آنچه را به ما وعده نمودی را بیاور اگر از (افرادِ) راستگو هستی ۳۲ (نوح) گفت: جز این نیست که آن را اللّٰه می آورد اگر بخواهد و شما ناتوان کنندهٔ (اللّٰه) نیستید ۳۳ و شما را پند من سود ندهد اگر بخواهم شما را نصیحت کنم وقتی اللّٰه بخواهد شما را گُمراه کند، او پروردگار شما است و بسوی او بازگردانده می شوید ۳۴ آیا می گویند: آن را (به دروغ) بافته است، بگو: اگر (به دروغ) بافته باشم بر عهدهٔ من گناهم است و من از گناهی که می کنید بیزار هستم ۳۵ و به سوی نوح وحی شد که هرگز از قوم تو ایمان نیاورند مگر آنان که ایمان آوردند پس غمگین مباش از آنچه می کنند ۳۶ و کِشتی را تحت نظارت ما و وحی ما بساز و (ای نوح) با من دربارهٔ کسانیکه ستم کردند سخن نگوی، همانا ایشان غرق خواهند شد ۳۷

وَيَصۡنَعُ ٱلۡفُلۡكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيۡهِ مَلَأٞ مِّن قَوۡمِهِۦ سَخِرُواْ مِنۡهُۚ
قَالَ إِن تَسۡخَرُواْ مِنَّا فَإِنَّا نَسۡخَرُ مِنكُمۡ كَمَا تَسۡخَرُونَ
٣٨ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ مَن يَأۡتِيهِ عَذَابٞ يُخۡزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيۡهِ عَذَابٞ
مُّقِيمٌ ٣٩ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَمۡرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ قُلۡنَا ٱحۡمِلۡ فِيهَا
مِن كُلّٖ زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَأَهۡلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيۡهِ ٱلۡقَوۡلُ
وَمَنۡ ءَامَنَۚ وَمَآ ءَامَنَ مَعَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٞ ٤٠ ۞وَقَالَ ٱرۡكَبُواْ
فِيهَا بِسۡمِ ٱللَّهِ مَجۡرٖىٰهَا وَمُرۡسَىٰهَآۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ
٤١ وَهِيَ تَجۡرِي بِهِمۡ فِي مَوۡجٖ كَٱلۡجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ٱبۡنَهُۥ
وَكَانَ فِي مَعۡزِلٖ يَٰبُنَيَّ ٱرۡكَب مَّعَنَا وَلَا تَكُن مَّعَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٤٢
قَالَ سَـَٔاوِيٓ إِلَىٰ جَبَلٖ يَعۡصِمُنِي مِنَ ٱلۡمَآءِۚ قَالَ لَا عَاصِمَ ٱلۡيَوۡمَ
مِنۡ أَمۡرِ ٱللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَۚ وَحَالَ بَيۡنَهُمَا ٱلۡمَوۡجُ فَكَانَ مِنَ
ٱلۡمُغۡرَقِينَ ٤٣ وَقِيلَ يَٰٓأَرۡضُ ٱبۡلَعِي مَآءَكِ وَيَٰسَمَآءُ أَقۡلِعِي
وَغِيضَ ٱلۡمَآءُ وَقُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ وَٱسۡتَوَتۡ عَلَى ٱلۡجُودِيِّۖ وَقِيلَ
بُعۡدٗا لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٤ وَنَادَىٰ نُوحٞ رَّبَّهُۥ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ٱبۡنِي
مِنۡ أَهۡلِي وَإِنَّ وَعۡدَكَ ٱلۡحَقُّ وَأَنتَ أَحۡكَمُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ٤٥

و کِشتی را می ساخت و هر گاه بر او سران از قومش عبور می کردند او را به مسخره می گرفتند، (نوح) گفت: اگر ما را مسخره کنید همانا ما شما را مسخره خواهیم کرد چنانکه شما (ما را) مسخره می کردید ۳۸ پس به زودی بدانید چه کسی را عذابی می آید که او را خوار سازد و بر او عذابی پایدار بیاید ۳۹ تا هنگامیکه فرمان ما آمد (آب) از اعماق زمین فوران کرد، گفتیم: در آن (کِشتی) از هر نر و ماده دو جفت را و خاندان خویش را (سوار کن) جز آن که بر او فرمان هلاکت ما صادر شده است و آنان که ایمان آوردند را سوار کن، با او جز اندکی ایمان نیاورده بودند ۴۰ و (نوح) گفت: در آن (کِشتی) سوار شوید، و بنام اللّٰه آن (کِشتی) روان می گردد و آن را (اللّٰه) پیش می راند، همانا پروردگار من آمرزندهٔ مهربان است ۴۱ و آن (کِشتی) با ایشان در موجی همانند کوه ها روان بود و نوح فرزند خود را ندا داد که بر کناری بود، ای پسرم سوار شو و با کافران مباش ۴۲ گفت: به زودی به سوی کوه پناه می برم که مرا از آب نگاه دارد، (نوح) گفت: نگهدارنده ای امروز از فرمان اللّٰه نیست مگر آن را که رحم کرده است، در همین حال موج ایشان را جدا کرد پس از (افرادِ) غرق شده گردید ۴۳ و گفته شد: ای زمین آب خویش را فرو خور و ای آسمان بس کن و آب فرو نشست و دستور به انجام رسید و (کِشتی) بر جُودی (پُشته ای) قرار گرفت و گفته شد: لعنت اللّٰه بر گروه ستمکاران باد ۴۴ و نوح پروردگار خویش را ندا داد پس گفت: پروردگارا همانا پسرم از خاندان من است و همانا وعدهٔ تو حقّ است و تو حُکم کننده حُکم کنندگان هستی ۴۵

قَالَ يَٰنُوحُ إِنَّهُۥ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۖ إِنَّهُۥ عَمَلٌ غَيْرُ صَٰلِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ ۖ إِنِّىٓ أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ
﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّىٓ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِى بِهِۦ عِلْمٌ ۖ وَإِلَّا
تَغْفِرْ لِى وَتَرْحَمْنِىٓ أَكُن مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَٰنُوحُ
ٱهْبِطْ بِسَلَٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَٰتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰٓ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ ۚ
وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهَآ إِلَيْكَ ۖ مَا كُنتَ تَعْلَمُهَآ أَنتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَٰذَا ۖ فَٱصْبِرْ ۖ إِنَّ ٱلْعَٰقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾
وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱلَّذِى فَطَرَنِى ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
وَيَٰقَوْمِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ
عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا۟
مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا۟ يَٰهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِىٓ ءَالِهَتِنَا عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

(اللّٰه) فرمود: ای نوح او از خاندان تو نیست، همانا عمل او شایسته نیست پس از من آنچه را بدان دانشی نداری سؤال نکن، همانا تو را پند می دهم که از نادانان نباشی ۴۶ (نوح) گفت: پروردگارا به تو پناه می برم که از تو آنچه مرا بدان دانشی نیست سؤال کنم و اگر مرا نیامرزی و به من رحم نکنی از (افرادِ) زیانکار باشم ۴۷ گفته شد: ای نوح با آرامشی از ما و برکتهایی بر تو و بر اُمّتهایی که با تو هستند پایین بیا و اُمّتهایی که به زودی ایشان را بهره مند سازم سپس به ایشان از ما عذابی دردناک برسد ۴۸ (ای محمّد) این از اخبار غیب است که به سوی تو وحی می کنیم و تو آنها را نمی دانستی و نه قوم تو پیش از آن پس شکیبا باش، همانا عاقبت از آنِ (افرادِ) پرهیزکار است ۴۹ و به سوی عاد از خودشان هُود را فرستادیم، (هود) گفت: ای قوم من اللّٰه را عبادت کنید، شما را صاحب قدرتی جز او (اللّٰه) نیست و شما جز (افرادِ) دروغ باف نیستید ۵۰ ای قوم من از شما (در قبال ابلاغ کلام اللّٰه) مُزدی نمی خواهم، نیست مُزد من مگر بر عهدهٔ آن که مرا آفریده است، آیا تعقّل نمی کنید؟ ۵۱ و ای قوم من، از پروردگارتان آمرزش بخواهید، سپس به سوی او بازگردید، تا آسمان را با بارانی فراوان بر شما بفرستد و نیرویی بر نیروی شما بیفزاید؛ و گناهکارانه روی نگردانید ۵۲ (قوم عاد) گفتند: ای هود ما را نشانه‌ای نیاوردی و ما ترک کنندهٔ صاحب قدرتهای خود به گفتار تو نیستیم و ما به تو ایمان نمی آوریم ۵۳

إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعۡتَرَىٰكَ بَعۡضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوٓءٖۗ قَالَ إِنِّيٓ أُشۡهِدُ ٱللَّهَ
وَٱشۡهَدُوٓاْ أَنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ ٥٤ مِن دُونِهِۦۖ فَكِيدُونِي
جَمِيعٗا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ٥٥ إِنِّي تَوَكَّلۡتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمۚ
مَّا مِن دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذُۢ بِنَاصِيَتِهَآۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ
٥٦ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقَدۡ أَبۡلَغۡتُكُم مَّآ أُرۡسِلۡتُ بِهِۦٓ إِلَيۡكُمۡۚ وَيَسۡتَخۡلِفُ
رَبِّي قَوۡمًا غَيۡرَكُمۡ وَلَا تَضُرُّونَهُۥ شَيۡـٔٗاۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ حَفِيظٞ
٥٧ وَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا هُودٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا
وَنَجَّيۡنَٰهُم مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيظٖ ٥٨ وَتِلۡكَ عَادٞۖ جَحَدُواْ بِـَٔايَٰتِ
رَبِّهِمۡ وَعَصَوۡاْ رُسُلَهُۥ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَمۡرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٖ ٥٩ وَأُتۡبِعُواْ فِي
هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا لَعۡنَةٗ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَآ إِنَّ عَادٗا كَفَرُواْ رَبَّهُمۡۗ أَلَا
بُعۡدٗا لِّعَادٖ قَوۡمِ هُودٖ ٦٠ ۞وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمۡ صَٰلِحٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ
ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۖ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ
وَٱسۡتَعۡمَرَكُمۡ فِيهَا فَٱسۡتَغۡفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٞ مُّجِيبٞ
٦١ قَالُواْ يَٰصَٰلِحُ قَدۡ كُنتَ فِينَا مَرۡجُوّٗا قَبۡلَ هَٰذَآۖ أَتَنۡهَىٰنَآ أَن نَّعۡبُدَ
مَا يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكّٖ مِّمَّا تَدۡعُونَآ إِلَيۡهِ مُرِيبٖ ٦٢

نمی گوییم مگر آنکه تو را بعضی از صاحب قدرتهای ما به بدی گرفته باشد، (هود) گفت: همانا الله را گواه می گیرم و شما گواه باشید که من بیزار هستم از آنچه شرک می ورزید ۵۴ جز الله، پس همگی نیرنگ بیاورید سپس مرا مهلت ندهید ۵۵ همانا من بر الله پروردگار خود و پروردگار شما توکّل کردم، هیچ جُنبنده ای نیست مگر اینکه او (الله) بر او تسلّط دارد، همانا پروردگار من بر راهی پایدار است ۵۶ پس اگر پُشت کردند پس به درستی به شما ابلاغ کردم آنچه را به سوی شما فرستاده شدم و پروردگار من قوم دیگری را به جای شما جانشین می کند و (شما) چیزی را به او آسیب نمی رسانید، همانا پروردگارم بر همه چیز نگهبان است ۵۷ و هنگامی که فرمان ما فرا رسید، هود و کسانی را که با او ایمان آورده بودند، به رحمتی از سوی خود نجات دادیم و آنان را از عذابی سخت نجات بخشیدیم ۵۸ و اینک (قومِ) عاد آیات پروردگار خویش را نپذیرفتند و فرستادگانش را نافرمانی کردند و فرمان هر سلطه طلبِ دشمنی را پیروی کردند ۵۹ و در این دنیا و روز قیامت لعنتی بدرقه ایشان گردید، بدانید همانا (قومِ) عاد به پروردگارشان کُفر ورزیدند، هان بر عاد قوم هود لعنت باد ۶۰ و به سوی ثمود از خودشان صالح را فرستادیم، (صالح) گفت: ای قوم من الله را عبادت کنید، شما را صاحب قدرتی غیر از او نیست، او شما را از زمین آفریده است و شما را در آن (زمین) عُمرتان داد پس از او طلب آمرزش خواهید سپس به سوی او توبه کنید، همانا پروردگار من نزدیکِ اجابت کننده است ۶۱ گفتند: ای صالح همانا قبل از آن مایهٔ اُمیدواری ما بودی، آیا ما را نهی می کنی از آنکه عبادت نکنیم آنچه را پدران ما عبادت کردند؟ و همانا ما بدآنچه ما را به سوی آن (به سوی الله) می خوانی شدیداً در شکّ هستیم ۶۲

قَالَ يَٰقَوۡمِ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي وَءَاتَىٰنِي
مِنۡهُ رَحۡمَةٗ فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ ٱللَّهِ إِنۡ عَصَيۡتُهُۥۖ فَمَا تَزِيدُونَنِي
غَيۡرَ تَخۡسِيرٖ ٦٣ وَيَٰقَوۡمِ هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمۡ ءَايَةٗۖ
فَذَرُوهَا تَأۡكُلۡ فِيٓ أَرۡضِ ٱللَّهِۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ
عَذَابٞ قَرِيبٞ ٦٤ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُواْ فِي دَارِكُمۡ
ثَلَٰثَةَ أَيَّامٖۖ ذَٰلِكَ وَعۡدٌ غَيۡرُ مَكۡذُوبٖ ٦٥ فَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا
نَجَّيۡنَا صَٰلِحٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَمِنۡ
خِزۡيِ يَوۡمِئِذٍۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡعَزِيزُ ٦٦ وَأَخَذَ ٱلَّذِينَ
ظَلَمُواْ ٱلصَّيۡحَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دِيَٰرِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٦٧
كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَآۗ أَلَآ إِنَّ ثَمُودَاْ كَفَرُواْ رَبَّهُمۡۗ أَلَا
بُعۡدٗا لِّثَمُودَ ٦٨ وَلَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُنَآ إِبۡرَٰهِيمَ بِٱلۡبُشۡرَىٰ قَالُواْ
سَلَٰمٗاۖ قَالَ سَلَٰمٞۖ فَمَا لَبِثَ أَن جَآءَ بِعِجۡلٖ حَنِيذٖ ٦٩ فَلَمَّا رَءَآ
أَيۡدِيَهُمۡ لَا تَصِلُ إِلَيۡهِ نَكِرَهُمۡ وَأَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ خِيفَةٗۚ
قَالُواْ لَا تَخَفۡ إِنَّآ أُرۡسِلۡنَآ إِلَىٰ قَوۡمِ لُوطٖ ٧٠ وَٱمۡرَأَتُهُۥ قَآئِمَةٞ
فَضَحِكَتۡ فَبَشَّرۡنَٰهَا بِإِسۡحَٰقَ وَمِن وَرَآءِ إِسۡحَٰقَ يَعۡقُوبَ ٧١

(صالح) گفت: ای قوم من آیا نگاه کرده‌اید که اگر بر نشانه‌ای از پروردگارم باشم و مرا از سوی او رحمتی ارزانی شده باشد پس چه کسی مرا در برابر اللّٰه یاری می کند اگر او را نافرمانی کنم؟ پس شما مرا جز زیانکاری نیفزایید ۶۳ و ای قوم من، این ماده‌شترِ اللّٰه برای شما نشانه‌ای است؛ پس بگذارید در زمین اللّٰه بخورد و هیچ آسیبی به آن نرسانید که در این صورت عذابی نزدیک شما را فراخواهد گرفت ۶۴ پس آن (شُتر) را تعقیب کردند پس (صالح) گفت: در خانه های خود سه روز بهره مند شوید، این وعده دروغ نخواهد بود ۶۵ پس گاهی که فرمان ما آمد، صالح را و کسانیکه با او ایمان آوردند به رحمتی از جانب ما و از خواری آن روز نجات دادیم، همانا پروردگارت نیرومندِ با شوکت است ۶۶ و کسانیکه ستم کردند فریادی شدید (مرگباری) ایشان را فرا گرفت پس در خانه های خود مُردند ۶۷ گویی درآن سکونت نکرده‌اند، همانا ثمود به پروردگارشان کُفر ورزیدند، هان لعنت بر (قومِ) ثمود باد ۶۸ و مسلّماً فرستادگان ما به سوی ابراهیم با مُژده آمدند، گفتند: سلام، گفت: سلام پس طولی نکشید که گوساله ای بریان را آورد ۶۹ پس هنگامیکه دید دستهای ایشان به سوی آن نمی رسد از ایشان تعجب کرد و از ایشان در دل ترسی را گرفت، (فرستادگان الهی) گفتند: نترس همانا ما به سوی قوم لوط فرستاده شده ایم ۷۰ و زنش ایستاده بود پس خندید پس او را به اسحاق و بعد از اسحاق، یعقوب را مژده دادیم ۷۱

قَالَتْ يَٰوَيْلَتَىٰٓ ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۖ إِنَّ هَٰذَا
لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوٓا۟ أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحْمَتُ ٱللَّهِ
وَبَرَكَٰتُهُۥ عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ ۚ إِنَّهُۥ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ إِبْرَٰهِيمَ ٱلرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ ٱلْبُشْرَىٰ يُجَٰدِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾
إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّٰهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَآ ۖ إِنَّهُۥ
قَدْ جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا
جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَٰذَا
يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ
فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىٓ ۖ أَلَيْسَ مِنكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾
قَالُوا۟ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ
﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا۟
يَٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوٓا۟ إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ
مِّنَ ٱلَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا
مَآ أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ ٱلصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ ٱلصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

(همسر ابراهیم) گفت: ای وای بزایم در حالیکه من پیری ناتوان هستم و این شوهر من پیر است، همانا این چیزی عجیب است ۷۲ (فرستادگان الهی) گفتند: آیا از فرمان الله تعجب می کنی؟ رحمت الله و برکات او بر اهل خانهٔ شما باد، همانا او سُتوده باشکوه است ۷۳ پس زمانیکه از ابراهیم ترس رفع شد و او را مُژده (فرزند) بیامد دربارهٔ قوم لوط با ما مُجادله می کرد ۷۴ همانا ابراهیم بُردبارِ دلسوز و توبه کننده بود ۷۵ (فرستادگان الهی گفتند:) ای ابراهیم از این (درخواست) صرفنظر کن، همانا فرمان پروردگارت آمد و همانا برای ایشان عذاب غیر قابل بازگشت خواهد آمد ۷۶ و زمانیکه فرستادگان ما به سوی لوط آمدند از (آمدن) ایشان ناراحت شد و دستش از حمایت ایشان کوتاه ماند و (لوط) گفت: این روز سختی است ۷۷ و قومش شتابان به سوی او آمدند، در حالیکه (قوم او) از پیش کارهای بد (همجنسبازی) را انجام می دادند، (لوط) گفت: ای قوم من دختران من برای شما پاکیزه تر هستند پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا در برابر مهمانانم رسوا نسازید، آیا در میان شما مردی خردمند نیست؟ ۷۸ (قوم لوط) گفتند: (ای لوط) تو می دانی که ما را در دختران تو کامی نیست و همانا تو می دانی که ما چه می خواهیم؟ ۷۹ (لوط) گفت: کاش مرا بر شما قدرتی می بود یا به پایگاهی اُستوار پناه می بُردم ۸۰ (فرستادگان) گفتند: ای لوط ما فرستادگان پروردگارت هستیم هرگز به تو نمی رسند پس با خاندان خود در پاره ای از شب کوچ کن و از شما هیچکس روی برنگرداند جز زن تو که او را آنچه ایشان (قوم لوط) را (عذاب) می رسد خواهد رسید، همانا وعدهٔ ایشان صبح است، آیا صبح نزدیک نیست؟ ۸۱

فَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا جَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهَا
حِجَارَةٗ مِّن سِجِّيلٖ مَّنضُودٖ ٨٢ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَۖ
وَمَا هِيَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ بِبَعِيدٖ ٨٣ ۞وَإِلَىٰ مَدۡيَنَ أَخَاهُمۡ
شُعَيۡبٗاۚ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥۖ
وَلَا تَنقُصُواْ ٱلۡمِكۡيَالَ وَٱلۡمِيزَانَۖ إِنِّيٓ أَرَىٰكُم بِخَيۡرٖ
وَإِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٖ مُّحِيطٖ ٨٤ وَيَٰقَوۡمِ
أَوۡفُواْ ٱلۡمِكۡيَالَ وَٱلۡمِيزَانَ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَلَا تَبۡخَسُواْ ٱلنَّاسَ
أَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ٨٥ بَقِيَّتُ
ٱللَّهِ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَۚ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيۡكُم
بِحَفِيظٖ ٨٦ قَالُواْ يَٰشُعَيۡبُ أَصَلَوٰتُكَ تَأۡمُرُكَ أَن نَّتۡرُكَ
مَا يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَآ أَوۡ أَن نَّفۡعَلَ فِيٓ أَمۡوَٰلِنَا مَا نَشَٰٓؤُاْۖ إِنَّكَ
لَأَنتَ ٱلۡحَلِيمُ ٱلرَّشِيدُ ٨٧ قَالَ يَٰقَوۡمِ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كُنتُ
عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنۡهُ رِزۡقٗا حَسَنٗاۚ وَمَآ أُرِيدُ أَنۡ
أُخَالِفَكُمۡ إِلَىٰ مَآ أَنۡهَىٰكُمۡ عَنۡهُۚ إِنۡ أُرِيدُ إِلَّا ٱلۡإِصۡلَٰحَ
مَا ٱسۡتَطَعۡتُۚ وَمَا تَوۡفِيقِيٓ إِلَّا بِٱللَّهِۚ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ أُنِيبُ ٨٨

پس زمانیکه فرمان ما آمد ما آن (شهر) را زیر و رو نمودیم و بر آن سنگهایی از گوگرد پیاپی بارانیدیم ۸۲ (سنگهای) نشان داری نزدِ پروردگارت است و آن (عذاب) از ستمکاران دور نیست ۸۳ و به سوی مَدین از خودشان شُعیب را فرستادیم گفت: ای قوم من اللّٰه را عبادت کنید، برای شما صاحب قدرتی غیر از او نیست و پیمانه و ترازو را کم ندهید، همانا شما را در رفاه می بینم و همانا من از عذاب روزی فراگیرنده بر شما می ترسم ۸۴ و ای قوم من پیمانه و سنجش را به عدالت بدهید و به مردم چیزهایشان را کم ندهید و در زمین فسادکاران کوشش نکنید ۸۵ اگر ایمان داشته باشید آنچه اللّٰه (از سود داد و ستد) باقی گذاشته برای شما بهتر است و من بر شما نگهبان نیستم ۸۶ (کافران) گفتند: آیا تو را (ای شُعیب) پیوندت (با اللّٰه) اَمر می کند که ترک کنیم آنچه پدرانمان عبادت می کردند یا آنکه دربارهٔ اموال خود هر آنچه می خواهیم عمل نکنیم، همانا تو بُردبار خردمند هستی ۸۷ (شُعیب) گفت: ای قوم آیا تصور کرده اید اگر بر نشانه ای از پروردگار باشم و او (اللّٰه) مرا از جانب خود روزی کامل ارزانی داده باشد و من نمی خواهم در آنچه شما را از آن باز می دارم خود خلاف آن کنم تا آنجا که می توانم جز اصلاح شما را نمی خواهم، توفیق من جز با اللّٰه نیست، بر او توکّل کردم و به سوی او روی می آورم ۸۸

وَيَٰقَوۡمِ لَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شِقَاقِيٓ أَن يُصِيبَكُم مِّثۡلُ مَآ أَصَابَ
قَوۡمَ نُوحٍ أَوۡ قَوۡمَ هُودٍ أَوۡ قَوۡمَ صَٰلِحٖۚ وَمَا قَوۡمُ لُوطٖ مِّنكُم
بِبَعِيدٖ ٨٩ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِۚ إِنَّ رَبِّي
رَحِيمٞ وَدُودٞ ٩٠ قَالُواْ يَٰشُعَيۡبُ مَا نَفۡقَهُ كَثِيرٗا مِّمَّا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرَىٰكَ فِينَا ضَعِيفٗاۖ وَلَوۡلَا رَهۡطُكَ لَرَجَمۡنَٰكَۖ وَمَآ أَنتَ
عَلَيۡنَا بِعَزِيزٖ ٩١ قَالَ يَٰقَوۡمِ أَرَهۡطِيٓ أَعَزُّ عَلَيۡكُم مِّنَ ٱللَّهِ
وَٱتَّخَذۡتُمُوهُ وَرَآءَكُمۡ ظِهۡرِيًّاۖ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعۡمَلُونَ
مُحِيطٞ ٩٢ وَيَٰقَوۡمِ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنِّي عَٰمِلٞۖ
سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ مَن يَأۡتِيهِ عَذَابٞ يُخۡزِيهِ وَمَنۡ هُوَ كَٰذِبٞۖ
وَٱرۡتَقِبُوٓاْ إِنِّي مَعَكُمۡ رَقِيبٞ ٩٣ وَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا
شُعَيۡبٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَأَخَذَتِ
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلصَّيۡحَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دِيَٰرِهِمۡ جَٰثِمِينَ ٩٤
كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَآۗ أَلَا بُعۡدٗا لِّمَدۡيَنَ كَمَا بَعِدَتۡ ثَمُودُ ٩٥
وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ٩٦ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ
وَمَلَإِيْهِۦ فَٱتَّبَعُوٓاْ أَمۡرَ فِرۡعَوۡنَۖ وَمَآ أَمۡرُ فِرۡعَوۡنَ بِرَشِيدٖ ٩٧

و ای قوم مخالفت با من، شما را بر گناه وا ندارد تا شما را مانند آنچه (عذاب) به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح رسیده است فرا برسد و قوم لوط از شما دور نیست ۸۹ و از پروردگار خویش طلب آمرزش کنید پس به سوی او توبه کنید، همانا پروردگار من مهربان و دوستدار (بندگان) است ۹۰ (کافران) گفتند: ای شُعیب بسیاری از آنچه را می گویی نمی فهمیم، ما تو را در میان خود ناتوان می‌بینیم و اگر عشیره تو نبودند قطعاً تو را سنگسار می کردیم و تو برای ما عزیز نیستی ۹۱ (شعیب) گفت: ای قوم من، آیا عشیره من نزدِ شما از اللّٰه گرامی تر هستند که او را پُشت سر نهاده اید، همانا پروردگار من بدآنچه انجام می‌دهید احاطه دارد ۹۲ ای قوم من با تمام امکانات خویش عمل کنید همانا من عمل کننده ام، زود است بدانید چه کسی به سوی (او) عذابی می آید که او را خوار سازد و دروغگو کیست و مُنتظر باشید که من با شما مُنتظر هستم ۹۳ و زمانی که فرمان ما آمد شُعیب و کسانیکه با او ایمان آوردند به رحمتی از جانب ما نجات دادیم و کسانیکه ستم کردند را فریاد شدید (مرگباری) فرا گرفت پس در خانه های خویش مُردند ۹۴ چنانکه گویی در آن خانه ها نبوده اند، هان لعنت بر مردم مَدین باد، چنانکه لعنت بر قوم ثمود باد ۹۵ و مسلّماً موسی را با آیات و دلایلی آشکار فرستادیم ۹۶ به سوی فرعون و درباریانش پس فرمان فرعون را پیروی کردند و فرمان فرعون عامل رُشد نبود ۹۷

يَقۡدُمُ قَوۡمَهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَأَوۡرَدَهُمُ ٱلنَّارَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡوِرۡدُ
ٱلۡمَوۡرُودُ ٩٨ وَأُتۡبِعُواْ فِي هَٰذِهِۦ لَعۡنَةٗ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ بِئۡسَ
ٱلرِّفۡدُ ٱلۡمَرۡفُودُ ٩٩ ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡقُرَىٰ نَقُصُّهُۥ عَلَيۡكَۖ
مِنۡهَا قَآئِمٞ وَحَصِيدٞ ١٠٠ وَمَا ظَلَمۡنَٰهُمۡ وَلَٰكِن ظَلَمُواْ
أَنفُسَهُمۡۖ فَمَآ أَغۡنَتۡ عَنۡهُمۡ ءَالِهَتُهُمُ ٱلَّتِي يَدۡعُونَ مِن دُونِ
ٱللَّهِ مِن شَيۡءٖ لَّمَّا جَآءَ أَمۡرُ رَبِّكَۖ وَمَا زَادُوهُمۡ غَيۡرَ تَتۡبِيبٖ ١٠١
وَكَذَٰلِكَ أَخۡذُ رَبِّكَ إِذَآ أَخَذَ ٱلۡقُرَىٰ وَهِيَ ظَٰلِمَةٌۚ إِنَّ أَخۡذَهُۥٓ
أَلِيمٞ شَدِيدٌ ١٠٢ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّمَنۡ خَافَ عَذَابَ ٱلۡأٓخِرَةِۚ
ذَٰلِكَ يَوۡمٞ مَّجۡمُوعٞ لَّهُ ٱلنَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوۡمٞ مَّشۡهُودٞ ١٠٣
وَمَا نُؤَخِّرُهُۥٓ إِلَّا لِأَجَلٖ مَّعۡدُودٖ ١٠٤ يَوۡمَ يَأۡتِ لَا تَكَلَّمُ نَفۡسٌ
إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ فَمِنۡهُمۡ شَقِيّٞ وَسَعِيدٞ ١٠٥ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ شَقُواْ فَفِي
ٱلنَّارِ لَهُمۡ فِيهَا زَفِيرٞ وَشَهِيقٌ ١٠٦ خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ
وَٱلۡأَرۡضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٞ لِّمَا يُرِيدُ ١٠٧
۞وَأَمَّا ٱلَّذِينَ سُعِدُواْ فَفِي ٱلۡجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلۡأَرۡضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَۖ عَطَآءً غَيۡرَ مَجۡذُوذٖ ١٠٨

(او (فرعون) در روز قیامت پیشاپیش قومش حرکت می‌کند و آنان را به آتش وارد می‌سازد؛ و چه بد جایگاهی است آنجا که وارد می‌شوند ۹۸ و بدنبال ایشان در این (دنیا) و روز قیامت لعنتی است، چه زشت است مهمانان پذیرفته شده (در جهنم) ۹۹ (ای محمّد) این از اخبار شهرهاست که به تو بازگو می کنیم، بعضی از آنها (شهرها) برپا هستند و بعضی ویران شده اند ۱۰۰ و ما بر ایشان ستم نکردیم و لیکن بر خویشتن ستم کردند پس ایشان را صاحب قدرتهایشان که جز اللّٰه صدا می زدند به چیزی بی نیاز نکرد زمانی که فرمان پروردگارت آمد و ایشان را جز تباهی نیفزود ۱۰۱ و اینچنین است (عذاب) پروردگارت آنگاه که مردم شهرها را در حالی که ستمکار بودند (عذاب) فرا گرفت، همانا مُجازات اللّٰه دردناک و سخت است ۱۰۲ همانا در این نشانه ای است برای آن که از عذاب آخرت بترسد، روزی که در آن مردم گِردآوری شوند و آن روز گواهی شده است ۱۰۳ و آن (کیفر) را مگر تا مُهلتی تعیین شده به تأخیر نمی اندازیم ۱۰۴ روزی که می آید کسی جز به اجازهٔ او (اللّٰه) سخن نگوید پس از میان ایشان بدبخت و خوشبخت است ۱۰۵ پس کسانیکه بدبخت شدند در آتش (جهنم) هستند، برای ایشان در آن آه و ناله ای است ۱۰۶ مادامیکه آسمانها و زمین (برپا) هستند در آن (آتش جهنم) جاودان هستند جز آنچه پروردگارت بخواهد، همانا پروردگارت آنچه را بخواهد عمل می کند ۱۰۷ و امّا کسانیکه خوشبخت شدند پس در باغ (بهشت) جاودان هستند مادامیکه آسمانها و زمین (برپا) هستند مگر آنچه پروردگارت بخواهد که رحمتی همیشگی است ۱۰۸

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰٓؤُلَآءِۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
ءَابَآؤُهُم مِّن قَبْلُۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ
١٠٩ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
١١٠ وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَٰلَهُمْۚ إِنَّهُۥ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ١١١ فَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْاْۚ
إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١١٢ وَلَا تَرْكَنُوٓاْ إِلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ
فَتَمَسَّكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ١١٣ وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ طَرَفَيِ ٱلنَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ
ٱلَّيْلِۚ إِنَّ ٱلْحَسَنَٰتِ يُذْهِبْنَ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ
لِلذَّٰكِرِينَ ١١٤ وَٱصْبِرْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ
١١٥ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ ٱلْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُوْلُواْ بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ ٱلْفَسَادِ فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْۗ وَٱتَّبَعَ
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَآ أُتْرِفُواْ فِيهِ وَكَانُواْ مُجْرِمِينَ ١١٦ وَمَا
كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ١١٧

پس (ای محمّد) در شکّ مباش از آنچه اینان عبادت می کنند، (کافران) عبادت نمی کنند مگر آنچه پدران ایشان از پیش عبادت می کردند و همانا بهرهٔ ایشان را بی کم و کاست به ایشان پرداخت خواهیم کرد ۱۰۹ و مسلّماً به موسی کتاب را دادیم پس در آن اختلاف شد و اگر فرمانی از قبل پیشی گیرنده از سوی پروردگارت نبود بین ایشان داوری می شد و همانا ایشان در شکّی سخت هستند ۱۱۰ و همانا پروردگارت (حاصل) اعمال همه را تماماً به آنها خواهد داد، همانا او (اللّٰه) بدآنچه انجام می دهند آگاه است ۱۱۱ پس تو (ای محمّد) و هر کس که با تو توبه کرده پایداری کنید چنانکه امر شده اید و سرکشی نکنید، همانا او بدآنچه انجام می دهید بیناست ۱۱۲ و به سوی کسانیکه ستم کردند متمایل نشوید که شما را آتش می رسد و برای شما جز اللّٰه سرپرستانی نیست سپس یاری نمی شوید ۱۱۳ و نماز را در آغاز و پایان روز (در دو طرف روز: نماز صبح و نماز عصر) و پاره ای از شب (نماز مغرب و نماز عشاء) به پای دار، همانا خوبیها زدایندهٔ گناهان هستند، این یادآوری برای یادآورندگان است ۱۱۴ و (ای محمّد) شکیبایی کن پس همانا اللّٰه مُزد (افرادِ) نیکوکار را تباه نمی سازد ۱۱۵ پس چرا قوم های پیش از شما بازماندگانی نبودند که از فساد در زمین نهی کنند مگر اندکی از ایشان که آنها را نجات دادیم و کسانیکه ستم کردند به دنبال خوشگذرانی رفتند و اهل گناه بودند ۱۱۶ و پروردگارت بر آن نیست که شهرها را به ستم هلاک کند در حالیکه مردمان (آن) درستکار باشند ۱۱۷

وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةً وَٰحِدَةٗۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخۡتَلِفِينَ ١١٨ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمۡۗ وَتَمَّتۡ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ١١٩ وَكُلّٗا نَّقُصُّ عَلَيۡكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَۚ وَجَآءَكَ فِي هَٰذِهِ ٱلۡحَقُّ وَمَوۡعِظَةٞ وَذِكۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ١٢٠ وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ ٱعۡمَلُواْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمۡ إِنَّا عَٰمِلُونَ ١٢١ وَٱنتَظِرُوٓاْ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ١٢٢ وَلِلَّهِ غَيۡبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَإِلَيۡهِ يُرۡجَعُ ٱلۡأَمۡرُ كُلُّهُۥ فَٱعۡبُدۡهُ وَتَوَكَّلۡ عَلَيۡهِۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ١٢٣

سُورَةُ يُوسُفَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ١ إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٢ نَحۡنُ نَقُصُّ عَلَيۡكَ أَحۡسَنَ ٱلۡقَصَصِ بِمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ وَإِن كُنتَ مِن قَبۡلِهِۦ لَمِنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٣ إِذۡ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ إِنِّي رَأَيۡتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوۡكَبٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ رَأَيۡتُهُمۡ لِي سَٰجِدِينَ ٤

و اگر پروردگارت می خواست قطعاً مردم را یک اُمّت قرار می داد ولی پیوسته در اختلاف هستند ۱۱۸ مگر کسانی که پروردگارت به آنان رحم کرده است؛ و برای همین آنان را آفرید. و سخن پروردگارت تحقق یافته است که حتماً جهنم را از جنّ و انسان، همگی، پر خواهم کرد ۱۱۹ و (ای محمّد) هر کدام از اخبار (سرگذشت های) فرستادگان را که بر تو حکایت می کنیم چیزی است که دلت را بدان اُستوار می گردانیم و در این (سرگذشت ها) حقّ برای تو آمده و مؤمنان را پند و یادآوری است ۱۲۰ و (ای محمّد) به کسانیکه ایمان نمی آورند، بگو: با تمام امکانات خویش عمل کنید، همانا ما عمل کننده هستیم ۱۲۱ و مُنتظر باشید که ما مُنتظران هستیم ۱۲۲ و غیب آسمانها و زمین از آنِ اللّه است و به سوی او همه کارها بازگردانده می شود پس او را عبادت کنید و بر او توکّل کنید، پروردگارت از آنچه انجام می دهید بی خبر نیست ۱۲۳

سوره یوسف - ۱۲

به نام اللّه بخشندهٔ مهربان

الر. این (قرآن) آیات کتاب روشنگر است ۱ همانا ما آن را قرآنی عربی نازل کردیم تا شاید تعقّل کنید ۲ (ای محمّد) ما بر تو بهترین داستان ها را بازگو می کنیم بدآنچه به سوی تو این قرآن را وحی کردیم و هر چند پیش از آن از (افرادِ) غافل بودی ۳ هنگامیکه یوسف به پدر خود گفت: ای پدرم همانا من در خواب یازده ستاره و خورشید و ماه را دیدم که بر من سجده می کنند ۴

قَالَ يَٰبُنَيَّ لَا تَقۡصُصۡ رُءۡيَاكَ عَلَىٰٓ إِخۡوَتِكَ فَيَكِيدُواْ لَكَ كَيۡدًاۖ
إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لِلۡإِنسَٰنِ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٥ وَكَذَٰلِكَ يَجۡتَبِيكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكَ
وَعَلَىٰٓ ءَالِ يَعۡقُوبَ كَمَآ أَتَمَّهَا عَلَىٰٓ أَبَوَيۡكَ مِن قَبۡلُ إِبۡرَٰهِيمَ
وَإِسۡحَٰقَۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٦ ۞لَّقَدۡ كَانَ فِي يُوسُفَ
وَإِخۡوَتِهِۦٓ ءَايَٰتٞ لِّلسَّآئِلِينَ ٧ إِذۡ قَالُواْ لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ
إِلَىٰٓ أَبِينَا مِنَّا وَنَحۡنُ عُصۡبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٨
ٱقۡتُلُواْ يُوسُفَ أَوِ ٱطۡرَحُوهُ أَرۡضٗا يَخۡلُ لَكُمۡ وَجۡهُ أَبِيكُمۡ
وَتَكُونُواْ مِنۢ بَعۡدِهِۦ قَوۡمٗا صَٰلِحِينَ ٩ قَالَ قَآئِلٞ مِّنۡهُمۡ
لَا تَقۡتُلُواْ يُوسُفَ وَأَلۡقُوهُ فِي غَيَٰبَتِ ٱلۡجُبِّ يَلۡتَقِطۡهُ بَعۡضُ
ٱلسَّيَّارَةِ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ١٠ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مَالَكَ لَا تَأۡمَنَّا عَلَىٰ
يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُۥ لَنَٰصِحُونَ ١١ أَرۡسِلۡهُ مَعَنَا غَدٗا يَرۡتَعۡ وَيَلۡعَبۡ
وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ١٢ قَالَ إِنِّي لَيَحۡزُنُنِيٓ أَن تَذۡهَبُواْ بِهِۦ وَأَخَافُ
أَن يَأۡكُلَهُ ٱلذِّئۡبُ وَأَنتُمۡ عَنۡهُ غَٰفِلُونَ ١٣ قَالُواْ لَئِنۡ
أَكَلَهُ ٱلذِّئۡبُ وَنَحۡنُ عُصۡبَةٌ إِنَّآ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ ١٤

(یعقوب = اسرائیل) گفت: ای پسرم خواب خود را به برادرانت حکایت نکن که برای تو نقشه ای فراهم کنند، همانا شیطان (وسوسه گر) برای انسان دشمنی آشکار است ۵ و اینچنین پروردگارت تو را انتخاب می کند و تو را از پشت صحنه (نتیجه گیری) سخنان آموزش می دهد و نعمت خود را بر تو و بر خاندان یعقوب (اسرائیل) تمام می گرداند چنانکه آن را بر پدران تو از پیش ابراهیم و اسحاق تمام گردانید، همانا پروردگارت دانای حکیم است ۶ مسلّماً در داستان یوسف و برادرانش نشانه‌هایی برای (افرادِ) پرسش کننده است ۷ هنگامیکه گفتند: هر آینه یوسف و برادرش از ما به سوی پدرمان محبوب ترند و ما (گروهی) نیرومند هستیم، همانا پدر ما در گُمراهی آشکار است ۸ یوسف را بُکشید یا او را در سرزمینی (دور) بیفکنید تا توجّه پدرتان فقط برای شما باشد و بعد از وی قومی شایسته باشید ۹ گوینده ای از ایشان گفت: یوسف را نکُشید بلکه او را در تاریکی چاه بیفکنید تا بعضی از کاروانیان او را برگیرند، اگر می خواهید کاری کنید ۱۰ (برادران یوسف) گفتند: ای پدر، تو را چگونه است که ما را در (مورد) یوسف امین قرار نمی دهی در حالیکه ما برای او (از افرادِ) خیرخواه هستیم ۱۱ (ای پدر)، او را با ما فردا بفرست تا گردش کند و بازی کند و ما او (یوسف) را نگهداری خواهیم کرد ۱۲ (یعقوب) گفت: همانا مرا اندوهگین می سازید که او را ببرید و می ترسم که او را گرگ بخورد در حالیکه شما از او غافل باشید ۱۳ (برادران یوسف) گفتند: او (یوسف) را گرگ بُخورد در حالیکه ما گروهی نیرومند هستیم، همانا در آن هنگام از (افرادِ) زیانکار خواهیم بود ۱۴

فَلَمَّا ذَهَبُواْ بِهِۦ وَأَجۡمَعُوٓاْ أَن يَجۡعَلُوهُ فِي غَيَٰبَتِ ٱلۡجُبِّۚ وَأَوۡحَيۡنَآ
إِلَيۡهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمۡرِهِمۡ هَٰذَا وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٥ وَجَآءُوٓ
أَبَاهُمۡ عِشَآءٗ يَبۡكُونَ ١٦ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّا ذَهَبۡنَا نَسۡتَبِقُ
وَتَرَكۡنَا يُوسُفَ عِندَ مَتَٰعِنَا فَأَكَلَهُ ٱلذِّئۡبُۖ وَمَآ أَنتَ
بِمُؤۡمِنٖ لَّنَا وَلَوۡ كُنَّا صَٰدِقِينَ ١٧ وَجَآءُو عَلَىٰ قَمِيصِهِۦ
بِدَمٖ كَذِبٖۚ قَالَ بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ فَصَبۡرٞ جَمِيلٞۖ
وَٱللَّهُ ٱلۡمُسۡتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١٨ وَجَآءَتۡ سَيَّارَةٞ
فَأَرۡسَلُواْ وَارِدَهُمۡ فَأَدۡلَىٰ دَلۡوَهُۥۖ قَالَ يَٰبُشۡرَىٰ هَٰذَا غُلَٰمٞۚ وَأَسَرُّوهُ
بِضَٰعَةٗۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ١٩ وَشَرَوۡهُ بِثَمَنِۭ بَخۡسٖ
دَرَاهِمَ مَعۡدُودَةٖ وَكَانُواْ فِيهِ مِنَ ٱلزَّٰهِدِينَ ٢٠ وَقَالَ
ٱلَّذِي ٱشۡتَرَىٰهُ مِن مِّصۡرَ لِٱمۡرَأَتِهِۦٓ أَكۡرِمِي مَثۡوَىٰهُ عَسَىٰٓ
أَن يَنفَعَنَآ أَوۡ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدٗاۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَلِنُعَلِّمَهُۥ مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِۚ وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰٓ
أَمۡرِهِۦ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٢١ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥٓ
ءَاتَيۡنَٰهُ حُكۡمٗا وَعِلۡمٗاۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٢٢

پس هنگامیکه او را بُردند و (برادران یوسف) جمع شدند بر آنکه او را در عُمق چاه قرار دهند و ما به او (یوسف) وحی کردیم که همانا ایشان را به این کارهایشان آگاهی خواهی داد در حالیکه ایشان (برادران یوسف) نمی فهمیدند ۱۵ و شبانگاه گریه کنان به سوی پدر خویش آمدند ۱۶ (برادران یوسف) گفتند: ای پدر، ما رفتیم مسابقه دهیم و یوسف را نزد کالای خویش ترک کردیم پس او را گُرگ خورد و تو باور کننده به ما نیستی هر چند (از افرادِ) راستگو باشیم ۱۷ و بر پیراهن او خونی دروغین آوردند، (اسرائیل= یعقوب) گفت: برای شما دلهایتان اَمری را آراسته نمود، پس شکیبایی نیکو (برای من) بهتر است و از اللّٰه بر آنچه توصیف می کنید یاری می خواهم ۱۸ و کاروانی رسید پس آب آور خویش را (به درون چاه) فرستادند پس سطل خود را سرازیر کرد و گفت: مُژده که این پسری است و او را چون کالایی پنهانش کردند و اللّٰه بدآنچه می کنید داناست ۱۹ و او (یوسف) را به بهایی ناچیز به چند درهم فروختند و (نسبت به نگاه داشتن) او بی میل بودند ۲۰ و آنکه او را در مصر خرید به زن خود گفت: جایگاه او را گرامی بدار، شاید سودی به ما دهد یا به عنوان فرزند او را برگیریم و اینچنین به یوسف در زمین امکانات دادیم و تا از پشت صحنه (نتیجه گیری) سخنان به او بیاموزیم و اللّٰه بر فرمان خویش چیره است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۲۱ و هنگامیکه (یوسف) به رُشد خود رسید، داوری و دانش را به او ارزانی داشتیم و اینچنین به (افرادِ) نیکوکار پاداش می دهیم ۲۲

وَرَٰوَدَتۡهُ ٱلَّتِي هُوَ فِي بَيۡتِهَا عَن نَّفۡسِهِۦ وَغَلَّقَتِ ٱلۡأَبۡوَٰبَ
وَقَالَتۡ هَيۡتَ لَكَۚ قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ رَبِّيٓ أَحۡسَنَ مَثۡوَايَۖ
إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٣ وَلَقَدۡ هَمَّتۡ بِهِۦۖ وَهَمَّ بِهَا
لَوۡلَآ أَن رَّءَا بُرۡهَٰنَ رَبِّهِۦۚ كَذَٰلِكَ لِنَصۡرِفَ عَنۡهُ ٱلسُّوٓءَ
وَٱلۡفَحۡشَآءَۚ إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُخۡلَصِينَ ٢٤ وَٱسۡتَبَقَا
ٱلۡبَابَ وَقَدَّتۡ قَمِيصَهُۥ مِن دُبُرٖ وَأَلۡفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلۡبَابِۚ
قَالَتۡ مَا جَزَآءُ مَنۡ أَرَادَ بِأَهۡلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَن يُسۡجَنَ أَوۡ عَذَابٌ
أَلِيمٞ ٢٥ قَالَ هِيَ رَٰوَدَتۡنِي عَن نَّفۡسِيۚ وَشَهِدَ شَاهِدٞ مِّنۡ
أَهۡلِهَآ إِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن قُبُلٖ فَصَدَقَتۡ وَهُوَ مِنَ
ٱلۡكَٰذِبِينَ ٢٦ وَإِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٖ فَكَذَبَتۡ وَهُوَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٧ فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٖ قَالَ إِنَّهُۥ
مِن كَيۡدِكُنَّۖ إِنَّ كَيۡدَكُنَّ عَظِيمٞ ٢٨ يُوسُفُ أَعۡرِضۡ عَنۡ
هَٰذَاۚ وَٱسۡتَغۡفِرِي لِذَنۢبِكِۖ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ ٱلۡخَٰطِـِٔينَ
٢٩ ۞وَقَالَ نِسۡوَةٞ فِي ٱلۡمَدِينَةِ ٱمۡرَأَتُ ٱلۡعَزِيزِ تُرَٰوِدُ فَتَىٰهَا
عَن نَّفۡسِهِۦۖ قَدۡ شَغَفَهَا حُبًّاۖ إِنَّا لَنَرَىٰهَا فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٣٠

و زنی که یوسف در خانه اش بود از او کام خواست و درها را قُفل نمود و گفت: هان به سوی من بیا، (یوسف) گفت: به الله پناه می برم، همانا او پروردگار من است، (الله) جایگاه مرا نیکو داشت، همانا ستمکاران رستگار نمی شوند ۲۳ و مسلّماً آن زن قصد او کرد، و اگر یوسف برهان پروردگارش را ندیده بود، او نیز قصد آن زن می‌کرد. چنین کردیم تا بدی و زشتکاری را از او دور کنیم؛ زیرا او از بندگان پاک‌گزیده ما بود ۲۴ و بر یکدیگر به سوی در سبقت گرفتند و آن زن پیراهن یوسف را از پُشت پاره نمود و شوهر او را نزد در یافتند، آن زن گفت: مُجازات آنکه به خاندان تو قصد بدی داشته باشد، چیست؟ جز آنکه زندانی شود یا شکنجه ای دردناک شود ۲۵ (یوسف) گفت: که این زن از من کام جُست و گواهی از خاندان آن زن گواهی داد که اگر پیراهن او از جلو پاره شده باشد آن زن راست گوید و او (یوسف) از (افرادِ) دروغگو است ۲۶ و اگر پیراهن او از پُشت پاره شده باشد زن دروغ می گوید و او (یوسف) از (افرادِ) راستگو است ۲۷ پس زمانی که دید پیراهن او از پُشت پاره شده است، گفت: همانا این از نیرنگ شما زنان است، همانا نیرنگ شما بزرگ است ۲۸ یوسف از این (اتفاق) گُذشت کن و تو ای زن برای گناه خود طلب آمرزش خواه، همانا تو از خطاکاران بودی ۲۹ و زنانی در شهر گفتند: زن عزیز (لقب درباریان مصر) در پی کام گرفتن از خدمتکارِ خویش است و به درستی عشق او دل او را رُبوده است، ما او را در گُمراهی آشکار می بینیم ۳۰

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَـًٔا
وَءَاتَتْ كُلَّ وَٰحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ ٱخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُۥٓ
أَكْبَرْنَهُۥ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَٰشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنْ هَٰذَآ
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ ٱلَّذِى لُمْتُنَّنِى فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَٰوَدتُّهُۥ
عَن نَّفْسِهِۦ فَٱسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَآ ءَامُرُهُۥ لَيُسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونًا مِّنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ ٱلسِّجْنُ أَحَبُّ إِلَىَّ مِمَّا يَدْعُونَنِىٓ
إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّى كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ ٱلْجَٰهِلِينَ
﴿٣٣﴾ فَٱسْتَجَابَ لَهُۥ رَبُّهُۥ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّنۢ بَعْدِ مَا رَأَوُا۟ ٱلْـَٔايَٰتِ لَيَسْجُنُنَّهُۥ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ ٱلسِّجْنَ فَتَيَانِ ۖ قَالَ أَحَدُهُمَآ إِنِّىٓ
أَرَىٰنِىٓ أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ ٱلْـَٔاخَرُ إِنِّىٓ أَرَىٰنِىٓ أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِى
خُبْزًا تَأْكُلُ ٱلطَّيْرُ مِنْهُ ۖ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِۦٓ ۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ
ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِۦٓ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِۦ قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِى رَبِّىٓ ۚ إِنِّى تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَهُم بِٱلْـَٔاخِرَةِ هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٣٧﴾

پس هنگامیکه آن زن شنید نقشه ای را فراهم کرد، به دنبال (زنان شهر) فرستاد و برای هر یک جایگاهی فراهم کرد و به هر کدام از ایشان چاقوی را داد و گفت: (ای یوسف) بر ایشان وارد (مجلس) شو پس گاهی که او (یوسف) را دیدند او را بزرگ شُمردند و دست های خود را بریدند و گفتند: قسم به اللّٰه این بشری نباشد و او جز فرشته ای گرامی نیست ۳۱ (زن عزیز) گفت: این است که بدان مرا سرزنش می کردید و همانا از او کام خواستم ولی خودداری کرد و اگر آنچه او را اَمر کنم انجام ندهد قطعاً زندانی شود و از (افرادِ) سرافکنده باشد ۳۲ (یوسف) گفت: پروردگارا، زندان مرا خوشایندتر است از آنچه به سوی آن (زنا) مرا می خوانند و اگر (نیرنگ) ایشان را از من باز نداری به ایشان تمایل پیدا می کنم و از (افرادِ) نادان می شوم ۳۳ پس از او پروردگارش اجابت نمود و نیرنگ ایشان را از او بازگردانید، همانا او (اللّٰه) شنوای داناست ۳۴ پس رأی دادند بعد از آنکه نشانه ها را دیدند که او را تا زمانی به زندان افکندند ۳۵ و با او در زندان دو جوان وارد شدند، یکی از ایشان گفت: که من در خواب خویش دیدم آب انگور به جهت شراب می گیرم و دیگری گفت: به خواب خویش دیدم که بر سر خود نانی را گرفته ام که پرندگان از آن می خورند ما را از پشت صحنه (نتیجه) آن خبر ده که ما تو را از نیکوکاران می بینیم؟ ۳۶ (یوسف) گفت: تا (جیرهٔ) خوراکی را که روزی داده خواهید شد برایتان بیاورند من از پشت صحنه (نتیجه) آن پیش از آنکه به وقوع بپیوندد شما را آگاه می سازم آنچنانکه پروردگارم علم آن را به من داد، همانا من آئین گروهی را که به اللّٰه ایمان نیاوردند و ایشان به آخرت کافر هستند را ترک کردم ۳۷

وَٱتَّبَعْتُ مِلَّةَ ءَابَآءِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ
لَنَآ أَن نُّشْرِكَ بِٱللَّهِ مِن شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَٰصَٰحِبَىِ
ٱلسِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ
﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ أَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ
وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ ۚ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَٰصَٰحِبَىِ ٱلسِّجْنِ أَمَّآ أَحَدُكُمَا
فَيَسْقِى رَبَّهُۥ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا ٱلْءَاخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ ٱلطَّيْرُ
مِن رَّأْسِهِۦ ۚ قُضِىَ ٱلْأَمْرُ ٱلَّذِى فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ
لِلَّذِى ظَنَّ أَنَّهُۥ نَاجٍ مِّنْهُمَا ٱذْكُرْنِى عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَىٰهُ
ٱلشَّيْطَٰنُ ذِكْرَ رَبِّهِۦ فَلَبِثَ فِى ٱلسِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
﴿٤٢﴾ وَقَالَ ٱلْمَلِكُ إِنِّىٓ أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَٰتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنۢبُلَٰتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٍ ۖ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلْمَلَأُ أَفْتُونِى فِى رُءْيَىَ إِن كُنتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

و آئین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب را پیروی کردم، برای ما شایسته نیست که به الله چیزی را شرک بیاوریم، این از بخشش الله بر ما و مردم است و لیکن بیشتر مردم سپاسگزار نیستند ۳۸ ای دو یار زندانی من، آیا اربابان پراکنده بهتر هستند یا الله یکتای چیره؟ ۳۹ شما غیر الله جز نام هایی را که خود و پدرانتان آنها را نامیده اند عبادت نمی کنید، الله بدآنها دلیلی را نازل نکرده است، حُکمی جز حُکم الله نیست، (الله) فرمان داد که جز او را عبادت نکنید و این دین اُستوار است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۴۰ ای دو یار زندانی من، امّا یکی از شما صاحب خویش را شراب می نوشاند و امّا دیگری به دار آویخته می شود پس پرندگان از سر او بُخورند، موضوعی که دربارهٔ آن از من سؤال کردید حتمی است ۴۱ و (یوسف) به آن که او را نجات یابندهٔ (از زندان) از آن دو (مرد) می پنداشت، گفت: مرا نزد صاحب خویش یاد کن پس شیطان (وسوسه گر) یادآوری (یوسف) را فراموشش ساخت پس (یوسف) در زندان سالیانی چند ماند ۴۲ و پادشاه گفت: همانا من در خواب هفت گاو چاق را دیدم که هفت گاو لاغر آنها را می خورند و هفت خوشهٔ نارس هفت خوشهٔ رسیده دیگر (را می خورند)، ای نزدیکان مرا دربارهٔ خوابم خبر دهید اگر می‌توانید خواب را تعبیر کنید ۴۳

قَالُوٓاْ أَضۡغَٰثُ أَحۡلَٰمٖۖ وَمَا نَحۡنُ بِتَأۡوِيلِ ٱلۡأَحۡلَٰمِ بِعَٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ ٱلَّذِي نَجَا مِنۡهُمَا وَٱدَّكَرَ بَعۡدَ أُمَّةٍ أَنَا۠ أُنَبِّئُكُم بِتَأۡوِيلِهِۦ
فَأَرۡسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا ٱلصِّدِّيقُ أَفۡتِنَا فِي سَبۡعِ بَقَرَٰتٖ
سِمَانٖ يَأۡكُلُهُنَّ سَبۡعٌ عِجَافٞ وَسَبۡعِ سُنۢبُلَٰتٍ خُضۡرٖ
وَأُخَرَ يَابِسَٰتٖ لَّعَلِّيٓ أَرۡجِعُ إِلَى ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمۡ يَعۡلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
تَزۡرَعُونَ سَبۡعَ سِنِينَ دَأَبٗا فَمَا حَصَدتُّمۡ فَذَرُوهُ فِي سُنۢبُلِهِۦٓ إِلَّا
قَلِيلٗا مِّمَّا تَأۡكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأۡتِي مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ سَبۡعٞ شِدَادٞ يَأۡكُلۡنَ
مَا قَدَّمۡتُمۡ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلٗا مِّمَّا تُحۡصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأۡتِي مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ
عَامٞ فِيهِ يُغَاثُ ٱلنَّاسُ وَفِيهِ يَعۡصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي
بِهِۦۖ فَلَمَّا جَآءَهُ ٱلرَّسُولُ قَالَ ٱرۡجِعۡ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسۡـَٔلۡهُ مَا بَالُ
ٱلنِّسۡوَةِ ٱلَّٰتِي قَطَّعۡنَ أَيۡدِيَهُنَّۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيۡدِهِنَّ عَلِيمٞ ﴿٥٠﴾
قَالَ مَا خَطۡبُكُنَّ إِذۡ رَٰوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن نَّفۡسِهِۦۚ قُلۡنَ حَٰشَ
لِلَّهِ مَا عَلِمۡنَا عَلَيۡهِ مِن سُوٓءٖۚ قَالَتِ ٱمۡرَأَتُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡـَٰٔنَ حَصۡحَصَ
ٱلۡحَقُّ أَنَا۠ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفۡسِهِۦ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَٰلِكَ
لِيَعۡلَمَ أَنِّي لَمۡ أَخُنۡهُ بِٱلۡغَيۡبِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي كَيۡدَ ٱلۡخَآئِنِينَ ﴿٥٢﴾

گفتند: پاره‌ای خوابهای آشفته است و ما به پشت صحنه (نتیجه) خوابهای آشفته دانا نیستیم ۴۴ و آنکه از آن دو (زندانی) نجات یافته بود پس از مدّتی او (یوسف) را بیاد آورد، گفت: من شما را به پشت صحنه (نتیجه) آن با خبر می‌سازم پس مرا بفرستید ۴۵ یوسف ای راستگو برای ما (از جانب اللّٰه) مشخص کن در مورد هفت گاو چاق که هفت گاو لاغر آنان را می خورند و هفت خوشهٔ نارس هفت خوشهٔ رسیده دیگر (را می خورند) تا به سوی مردم بازگردم تا شاید ایشان بدانند ۴۶ (یوسف) گفت: هفت سال پی‌درپی کشت می‌کنید؛ پس هرچه را درو کردید، جز مقدار کمی که می‌خورید، در خوشه‌اش باقی بگذارید ۴۷ سپس پس از آن، هفت سال سخت خواهد آمد که آنچه را برای آن سال‌ها ذخیره کرده‌اید مصرف می‌کنند، جز مقدار کمی که نگه می‌دارید ۴۸ سپس بعد از آن سالی فرا می رسد که در آن بر مردم باران (فراوان) می رسد و در آن آب میوه ها را می گیرند ۴۹ پادشاه گفت: او را به سوی من بیاورید و هنگامیکه فرستاده آمد، (یوسف) گفت: به سوی صاحب خویش بازگرد پس از او بپرس (ماجرای) آن زنان که دستهای خویش را سخت بُریدند چه بوده است؟ همانا پروردگار من به نیرنگ آنان داناست ۵۰ (پادشاه) گفت: شما (زنان) را چه شد که از یوسف کام جُستید؟ (زنان) گفتند: هرگز، پناه بر اللّٰه بر او (یوسف) بدی سراغ نداریم، زن عزیز گفت: اکنون حقّ پدیدار گشت، من از او کام خواستم و او از (افرادِ) راستگو است ۵۱ (یوسف گفت:) این است تا (پادشاه) بداند که من به او در پنهان خیانت نکردم و آنکه اللّٰه نیرنگ خیانتکاران را به جایی نمی رساند ۵۲

۞وَمَآ أُبَرِّئُ نَفۡسِيٓۚ إِنَّ ٱلنَّفۡسَ لَأَمَّارَةُۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓۚ
إِنَّ رَبِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥٣ وَقَالَ ٱلۡمَلِكُ ٱئۡتُونِي بِهِۦٓ أَسۡتَخۡلِصۡهُ
لِنَفۡسِيۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلۡيَوۡمَ لَدَيۡنَا مَكِينٌ أَمِينٞ ٥٤
قَالَ ٱجۡعَلۡنِي عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلۡأَرۡضِۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٞ ٥٥ وَكَذَٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَتَبَوَّأُ مِنۡهَا حَيۡثُ يَشَآءُۚ نُصِيبُ
بِرَحۡمَتِنَا مَن نَّشَآءُۖ وَلَا نُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٥٦ وَلَأَجۡرُ
ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٥٧ وَجَآءَ
إِخۡوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَعَرَفَهُمۡ وَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ
٥٨ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمۡ قَالَ ٱئۡتُونِي بِأَخٖ لَّكُم مِّنۡ أَبِيكُمۡۚ أَلَا
تَرَوۡنَ أَنِّيٓ أُوفِي ٱلۡكَيۡلَ وَأَنَا۠ خَيۡرُ ٱلۡمُنزِلِينَ ٥٩ فَإِن لَّمۡ تَأۡتُونِي
بِهِۦ فَلَا كَيۡلَ لَكُمۡ عِندِي وَلَا تَقۡرَبُونِ ٦٠ قَالُواْ سَنُرَٰوِدُ عَنۡهُ أَبَاهُ
وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ٦١ وَقَالَ لِفِتۡيَٰنِهِ ٱجۡعَلُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ فِي رِحَالِهِمۡ
لَعَلَّهُمۡ يَعۡرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓاْ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِمۡ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ
٦٢ فَلَمَّا رَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيهِمۡ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلۡكَيۡلُ
فَأَرۡسِلۡ مَعَنَآ أَخَانَا نَكۡتَلۡ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٦٣

و خویشتن را تبرئه نکنم، همانا نفس به زشتی بسیار اَمر کننده است مگر آن که پروردگارم رحم کند، همانا پروردگارم آمرزندهٔ مهربان است ۵۳ و پادشاه گفت: بر من او (یوسف) را بیاورید تا او را مخصوص به خود سازم پس زمانی که با او سخن گفت، (پادشاه) گفت: همانا تو امروز نزد ما فرمانروای اَمین هستی ۵۴ (یوسف) گفت: مرا (سرپرست) بر گنجینه های زمین قرار بده، همانا من نگهبانی دانا هستم ۵۵ و اینچنین یوسف را در زمین فرمانروایی دادیم تا از آن هر جا که بخواهد جای گیرد، رحمت خویش را به هر که بخواهیم می رسانیم و پاداش (افرادِ) نیکوکار را تباه نمی سازیم ۵۶ و قطعاً پاداش آخرت برای کسانیکه ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند بهتر است ۵۷ و برادران یوسف آمدند پس بر او وارد شدند پس آنان را (یوسف) شناخت و ایشان او را نمی شناختند ۵۸ و هنگامیکه بار ایشان را بست (یوسف) گفت: به سوی من برادری که برای شما از پدر شماست را بیاورید، آیا نمی بینید که من پیمانه را تمام می دهم و من بهترین میزبانان هستم؟ ۵۹ پس اگر او را نزد من نیاورید، دیگر نزد من پیمانه‌ای نخواهید داشت و به من نزدیک نشوید ۶۰ (برادران یوسف) گفتند: کوشش خواهیم کرد پدرش را راضی کنیم و حتماً این کار را انجام خواهیم داد ۶۱ و یوسف به خدمتکارانش گفت: سرمایه و بهای کالاهای آنان را در بارهایشان بگذارید، شاید هنگامی که نزد خانواده‌شان بازگشتند آن را بشناسند و شاید بازگردند ۶۲ پس هنگامیکه به سوی پدر خویش بازگشتند، (برادران یوسف) گفتند: ای پدر از ما پیمانه منع شد پس با ما برادرمان را بفرست تا پیمانه ای دریافت کنیم و همانا ما بر او نگهبان هستیم ۶۳

قَالَ هَلۡ ءَامَنُكُمۡ عَلَيۡهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمۡ عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن
قَبۡلُ فَٱللَّهُ خَيۡرٌ حَٰفِظٗاۖ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٦٤ وَلَمَّا فَتَحُواْ
مَتَٰعَهُمۡ وَجَدُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ رُدَّتۡ إِلَيۡهِمۡۖ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا
مَا نَبۡغِيۖ هَٰذِهِۦ بِضَٰعَتُنَا رُدَّتۡ إِلَيۡنَاۖ وَنَمِيرُ أَهۡلَنَا وَنَحۡفَظُ
أَخَانَا وَنَزۡدَادُ كَيۡلَ بَعِيرٖۖ ذَٰلِكَ كَيۡلٞ يَسِيرٞ ٦٥ قَالَ
لَنۡ أُرۡسِلَهُۥ مَعَكُمۡ حَتَّىٰ تُؤۡتُونِ مَوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأۡتُنَّنِي
بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمۡۖ فَلَمَّآ ءَاتَوۡهُ مَوۡثِقَهُمۡ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا
نَقُولُ وَكِيلٞ ٦٦ وَقَالَ يَٰبَنِيَّ لَا تَدۡخُلُواْ مِنۢ بَابٖ وَٰحِدٖ
وَٱدۡخُلُواْ مِنۡ أَبۡوَٰبٖ مُّتَفَرِّقَةٖۖ وَمَآ أُغۡنِي عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن
شَيۡءٍۖ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۖ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُۖ وَعَلَيۡهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ
ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ٦٧ وَلَمَّا دَخَلُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَمَرَهُمۡ أَبُوهُم مَّا كَانَ
يُغۡنِي عَنۡهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَيۡءٍ إِلَّا حَاجَةٗ فِي نَفۡسِ يَعۡقُوبَ
قَضَىٰهَاۚ وَإِنَّهُۥ لَذُو عِلۡمٖ لِّمَا عَلَّمۡنَٰهُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يَعۡلَمُونَ ٦٨ وَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيۡهِ أَخَاهُۖ
قَالَ إِنِّيٓ أَنَا۠ أَخُوكَ فَلَا تَبۡتَئِسۡ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٦٩

(اسرائیل گفت:) آیا شما را بر او امین شُمارم همانگونه که شما را بر برادرش از پیش اَمین شُمردم پس الله بهترین نگهبان است و او مهربانترینِ مهربانان است ۶۴ و هنگامیکه بار خویش را باز کردند کالای خود را دیدند که به سوی ایشان بازگردانده شده است، گفتند: ای پدر چه می خواهیم اینک سرمایهٔ ما به سوی ما بازگردانده شده است، خاندان خویش را خوراک می‌دهیم و برادر خویش را نگهداری می کنیم و بار شُتر زیادی می گیریم که پیمانهٔ آن اندک است ۶۵ (یعقوب = اسرائیل) گفت: هرگز او را با شما نمی‌فرستم تا اینکه پیمانی اُستوار از سوی الله به من بدهید که حتماً او را نزد من بازمی‌گردانید، مگر اینکه خودتان گرفتار و ناتوان شوید. و هنگامی که پیمانشان را به او دادند، گفت: الله بر آنچه می‌گوییم گواه است ۶۶ و (یعقوب) گفت: فرزندانم از یک دروازه داخل نشوید و از دروازه های مختلف وارد شوید و من شما را از الله حتی اندکی بی نیاز نمی کنم، حُکم - حُکم الله است، بر او توکّل کردم پس (افرادِ) توکّل کننده (بر الله) توکّل کنند ۶۷ و هنگامیکه (از دروازهای مختلف) وارد شدند همانگونه که پدرشان به ایشان اَمر کرد، آنها را (این کار) چیزی در برابر الله برطرف نمی کرد مگر حاجتی که در دل یعقوب بود را برآورده سازد و همانا او (یعقوب) را به (برکت) آنچه که آموخته بودیم دارای دانشی (فراوان) بود و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۶۸ و هنگامیکه بر یوسف وارد شدند برادر خود را نزد خود جای داد، (یوسف) گفت: همانا من برادر تو هستم پس اندوهگین مباش بدآنچه آنها کرده‌اند ۶۹

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ ٱلسِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ
ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا ٱلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَٰرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُواْ
وَأَقْبَلُواْ عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُواْ نَفْقِدُ صُوَاعَ ٱلْمَلِكِ
وَلِمَن جَآءَ بِهِۦ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا۠ بِهِۦ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُواْ تَٱللَّهِ
لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي ٱلْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَٰرِقِينَ
﴿٧٣﴾ قَالُواْ فَمَا جَزَٰٓؤُهُۥٓ إِن كُنتُمْ كَٰذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُواْ جَزَٰٓؤُهُۥ
مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِۦ فَهُوَ جَزَٰٓؤُهُۥ كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ أَخِيهِ ثُمَّ ٱسْتَخْرَجَهَا مِن
وِعَآءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِي دِينِ ٱلْمَلِكِ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ
وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ ۞قَالُوٓاْ إِن يَسْرِقْ
فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُۥ مِن قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِۦ
وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ إِنَّ لَهُۥٓ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُۥٓ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

پس هنگامیکه بار ایشان را بست جام را میان بارِ برادر خویش گُذارد سپس بانگ دهنده‌ای بانگ برآورد ای کاروان شما دزد هستید ۷۰ و (برادران یوسف) به سوی آنان بازگشتند، گفتند: چه چیز را گُم کرده اید؟ ۷۱ گفتند: جام پادشاه را گُم کرده ایم و هر که آن را برایش آورد بار شُتری است و من آن را ضمانت می کنم ۷۲ (برادران یوسف) گفتند: به الله سوگند ما نیامده ایم تا در زمین فساد کنیم و ما دزد نبودیم ۷۳ گفتند: پس کیفر آن (دزد) چیست اگر از (افرادِ) دروغگو باشد؟ ۷۴ (برادران یوسف) گفتند: مُجازات او هر که در خورجین او (جام) پیدا شود (مال دزدی از خُورجین او پیدا شود) پس مُجازات او همان کس است، اینچنین ما (افرادِ) ستمکار را مُجازات می‌کنیم ۷۵ پس قبل از خُورجین برادرش از خورجین آنان آغاز کرد سپس از خُورجین برادر خویش آن (جام) را درآورد، اینچنین برای یوسف چاره سازی کردیم، (یوسف) نمی توانست برادرش را در آئین پادشاه بگیرد (دستگیر کند) مگر آنکه الله بخواهد، مراتب هر کس را بخواهیم بالا می بریم و (الله) بر بالای هر دانشی داناست ۷۶ (برادران یوسف) گفتند: اگر دزدی می کند پس به درستی برادر او پیش از این دزدی کرده است پس یوسف در دلِ خود آن را پنهان ساخت و آن را برای ایشان آشکار نکرد، (یوسف) گفت: شما در جایگاه بدترید و الله داناتر است بدآنچه توصیف می کنید ۷۷ (برادران یوسف) گفتند: ای عزیز (لقب درباریان مصر) همانا او پدرِ پیرِ بزرگواری دارد پس یکی از ما را به جای او بگیر (دستگیر کن)، همانا تو را از (افرادِ) نیکوکار می بینیم ۷۸

قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ أَن نَّأۡخُذَ إِلَّا مَن وَجَدۡنَا مَتَٰعَنَا عِندَهُۥٓ إِنَّآ
إِذٗا لَّظَٰلِمُونَ ٧٩ فَلَمَّا ٱسۡتَيۡـَٔسُواْ مِنۡهُ خَلَصُواْ نَجِيّٗاۖ
قَالَ كَبِيرُهُمۡ أَلَمۡ تَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ أَبَاكُمۡ قَدۡ أَخَذَ عَلَيۡكُم
مَّوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَمِن قَبۡلُ مَا فَرَّطتُمۡ فِي يُوسُفَۖ فَلَنۡ أَبۡرَحَ
ٱلۡأَرۡضَ حَتَّىٰ يَأۡذَنَ لِيٓ أَبِيٓ أَوۡ يَحۡكُمَ ٱللَّهُ لِيۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلۡحَٰكِمِينَ
٨٠ ٱرۡجِعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيكُمۡ فَقُولُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّ ٱبۡنَكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدۡنَآ إِلَّا بِمَا عَلِمۡنَا وَمَا كُنَّا لِلۡغَيۡبِ حَٰفِظِينَ
٨١ وَسۡـَٔلِ ٱلۡقَرۡيَةَ ٱلَّتِي كُنَّا فِيهَا وَٱلۡعِيرَ ٱلَّتِيٓ أَقۡبَلۡنَا فِيهَاۖ
وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٨٢ قَالَ بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ
فَصَبۡرٞ جَمِيلٌۖ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَأۡتِيَنِي بِهِمۡ جَمِيعًاۚ إِنَّهُۥ هُوَ
ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٨٣ وَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰٓأَسَفَىٰ عَلَىٰ
يُوسُفَ وَٱبۡيَضَّتۡ عَيۡنَاهُ مِنَ ٱلۡحُزۡنِ فَهُوَ كَظِيمٞ
٨٤ قَالُواْ تَٱللَّهِ تَفۡتَؤُاْ تَذۡكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
أَوۡ تَكُونَ مِنَ ٱلۡهَٰلِكِينَ ٨٥ قَالَ إِنَّمَآ أَشۡكُواْ بَثِّي
وَحُزۡنِيٓ إِلَى ٱللَّهِ وَأَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٨٦

(یوسف) گفت: بر الله پناه می برم که جز کسی را بگیرم (دستگیر کنم) که کالای خویش را نزد او یافتم که ما در آن هنگام از (افرادِ) ستمکار باشیم ۷۹ پس هنگامی که از او ناامید شدند، با یکدیگر به کناری رفتند. (برادر) بزرگ ایشان گفت: : آیا نمی‌دانید که پدرتان از شما پیمانی از سوی الله گرفته است و پیش از این نیز درباره یوسف کوتاهی کرده‌اید؟ پس من هرگز این سرزمین را ترک نمی‌کنم تا پدرم به من اجازه دهد یا الله درباره من داوری کند؛ و او بهترین داوران است ۸۰ به سوی پدر خویش بازگردید پس بگویید: ای پدر همانا فرزند تو دزدی کرد و گواهی ندهیم مگر به آنچه دانستیم و ما بر غیب نگهبان نیستیم ۸۱ از شهری که در آن بودیم و از کاروانی که در آن بیرون آمدیم بپرس و همانا ما راستگویان هستیم ۸۲ (یعقوب) گفت: برای شما دل های شما اَمری را آراسته کرد پس شکیبایی زیباست، اُمید است الله او را به سوی من بیاورد، همانا او دانای حکیم است ۸۳ و از ایشان روی برتافت و (یعقوب) گفت: افسوس بر یوسف و چشمان او از اندوه سفید شد پس او اندوه (یوسف) را می خورد ۸۴ (برادران یوسف) گفتند: به الله سوگند پیوسته یوسف را یاد می کنی تا بیمار گردی یا از هلاک شدگان بشوی ۸۵ (یعقوب) گفت: جز این نیست که شِکوه (شکایت) و اَندوه خویش را به سوی الله می برم و از الله می دانم آنچه نمی دانید ۸۶

يَٰبَنِيَّ ٱذۡهَبُواْ فَتَحَسَّسُواْ مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَاْيۡـَٔسُواْ
مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ لَا يَاْيۡـَٔسُ مِن رَّوۡحِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ
ٱلۡكَٰفِرُونَ ٨٧ فَلَمَّا دَخَلُواْ عَلَيۡهِ قَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡعَزِيزُ
مَسَّنَا وَأَهۡلَنَا ٱلضُّرُّ وَجِئۡنَا بِبِضَٰعَةٖ مُّزۡجَىٰةٖ فَأَوۡفِ لَنَا
ٱلۡكَيۡلَ وَتَصَدَّقۡ عَلَيۡنَآۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَجۡزِي ٱلۡمُتَصَدِّقِينَ
٨٨ قَالَ هَلۡ عَلِمۡتُم مَّا فَعَلۡتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذۡ أَنتُمۡ
جَٰهِلُونَ ٨٩ قَالُوٓاْ أَءِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُۖ قَالَ أَنَا۠ يُوسُفُ
وَهَٰذَآ أَخِيۖ قَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَآۖ إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ وَيَصۡبِرۡ فَإِنَّ
ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٩٠ قَالُواْ تَٱللَّهِ لَقَدۡ
ءَاثَرَكَ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا وَإِن كُنَّا لَخَٰطِـِٔينَ ٩١ قَالَ لَا تَثۡرِيبَ
عَلَيۡكُمُ ٱلۡيَوۡمَۖ يَغۡفِرُ ٱللَّهُ لَكُمۡۖ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ
٩٢ ٱذۡهَبُواْ بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلۡقُوهُ عَلَىٰ وَجۡهِ أَبِي يَأۡتِ
بَصِيرٗا وَأۡتُونِي بِأَهۡلِكُمۡ أَجۡمَعِينَ ٩٣ وَلَمَّا فَصَلَتِ
ٱلۡعِيرُ قَالَ أَبُوهُمۡ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَۖ لَوۡلَآ أَن
تُفَنِّدُونِ ٩٤ قَالُواْ تَٱللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَٰلِكَ ٱلۡقَدِيمِ ٩٥

ای فرزندانم بروید پس از یوسف و برادرش جستجو کنید و از رحمت اللّه ناأُمید نشوید، همانا از رحمت اللّه جز قوم کافران ناأُمید نمی گردند ۸۷ پس هنگامیکه بر او وارد شدند (برادران یوسف) گفتند: ای عزیز به ما و خاندان ما رنج رسید و کالایی ناچیز آوردیم پس برای ما پیمانه را پُر کن و بر ما صدقه بده، همانا اللّه (افرادِ) صدقه دهنده را پاداش می دهد ۸۸ (یوسف) گفت: آیا می دانید با یوسف و برادرش چه کردید هنگامی که نادان بودید؟ ۸۹ (برادران یوسف) گفتند: مگر تو یوسف هستی؟ (یوسف) گفت: من یوسف هستم و این برادرم است که اللّه بر ما منت نهاد، همانا کسی که پرهیزکاری کند و شکیبایی پیشه سازد پس همانا اللّه مُزد (افرادِ) نیکوکار را تباه نمی سازد ۹۰ (برادران یوسف) گفتند: به اللّه سوگند قطعاً اللّه تو را بر ما برگزیده است و ما خطاکار بودیم ۹۱ (یوسف) گفت: بر شما امروز سرزنشی نیست، امروز شما را اللّه مورد آمرزش قرار داد و او رحم کننده رحم کنندگان است ۹۲ این پیراهن مرا ببرید پس بر روی چهرهٔ پدرم آن را بیفکنید تا بینا گردد و به سوی من همهٔ خاندان خود را بیاورید ۹۳ و هنگامیکه کاروان عازم شد، پدر ایشان گفت: همانا من بوی یوسف را درک می کنم اگر که مرا کم خِرد نخوانید ۹۴ (خاندان یعقوب) گفتند: به اللّه سوگند همانا تو در گُمراهی پیشین خود هستی ۹۵

فَلَمَّآ أَن جَآءَ ٱلۡبَشِيرُ أَلۡقَىٰهُ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ فَٱرۡتَدَّ بَصِيرٗاۖ قَالَ
أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٩٦ قَالُواْ
يَٰٓأَبَانَا ٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَآ إِنَّا كُنَّا خَٰطِـِٔينَ ٩٧ قَالَ سَوۡفَ
أَسۡتَغۡفِرُ لَكُمۡ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٩٨ فَلَمَّا
دَخَلُواْ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيۡهِ أَبَوَيۡهِ وَقَالَ ٱدۡخُلُواْ مِصۡرَ
إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ ٩٩ وَرَفَعَ أَبَوَيۡهِ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ وَخَرُّواْ
لَهُۥ سُجَّدٗاۖ وَقَالَ يَٰٓأَبَتِ هَٰذَا تَأۡوِيلُ رُءۡيَايَ مِن قَبۡلُ قَدۡ جَعَلَهَا
رَبِّي حَقّٗاۖ وَقَدۡ أَحۡسَنَ بِيٓ إِذۡ أَخۡرَجَنِي مِنَ ٱلسِّجۡنِ وَجَآءَ بِكُم
مِّنَ ٱلۡبَدۡوِ مِنۢ بَعۡدِ أَن نَّزَغَ ٱلشَّيۡطَٰنُ بَيۡنِي وَبَيۡنَ إِخۡوَتِيٓۚ إِنَّ
رَبِّي لَطِيفٞ لِّمَا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ١٠٠ ۞رَبِّ
قَدۡ ءَاتَيۡتَنِي مِنَ ٱلۡمُلۡكِ وَعَلَّمۡتَنِي مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِۚ
فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ أَنتَ وَلِيِّۦ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۖ
تَوَفَّنِي مُسۡلِمٗا وَأَلۡحِقۡنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ١٠١ ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ
ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَۖ وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ أَجۡمَعُوٓاْ أَمۡرَهُمۡ
وَهُمۡ يَمۡكُرُونَ ١٠٢ وَمَآ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ وَلَوۡ حَرَصۡتَ بِمُؤۡمِنِينَ ١٠٣

پس هنگامیکه بشارت دهنده آمد، بر چهرهٔ او آن را افکند پس بینا شد (یعقوب) گفت: آیا به شما نگفتم که از اللّٰه می دانم آنچه را نمی دانید ۹۶ (برادران یوسف) گفتند: ای پدر، برای گناهان ما آمرزش بخواه همانا ما خطاکار بودیم ۹۷ (یعقوب) گفت: به زودی برای شما از پروردگار خویش طلب آمرزش می کنم، همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۹۸ پس هنگامیکه بر یوسف وارد شدند، یوسف پدر خود را در آغوش گرفت و (یوسف) گفت: به مصر آسوده وارد شوید اگر اللّٰه بخواهد ۹۹ و پدر و مادرش را بر تخت نشاند و همه آنان در برابر او به سجده افتادند. و گفت: ای پدر من، این تعبیر خواب پیشین من است؛ پروردگارم آن را تحقق بخشید. او به من نیکی کرد هنگامی که مرا از زندان بیرون آورد و شما را از بیابان آورد، پس از آنکه شیطان میان من و برادرانم فساد و اختلاف افکند. بی‌گمان پروردگار من نسبت به آنچه می‌خواهد بسیار دقیق و تدبیرکننده است؛ زیرا او دانای حکیم است ۱۰۰ (یوسف گفت) پروردگارا: به درستی که به من پادشاهی را ارزانی داشتی و از پشت صحنه (نتیجه گیری) سخنان به من آموختی، (ای اللّٰه) پدیدآورندهٔ آسمانها و زمین، تو سرپرست ما در دنیا و آخرت هستی، مرا تسلیم شده (در برابر خود) دریاب و با شایستگان مُلحق بفرما ۱۰۱ (ای محمّد) این از خبرهای غیب است که آن را به تو وحی می کنیم و نزدشان نبودی هنگامیکه بر کار خویش جمع شدند و ایشان نقشه می کشیدند ۱۰۲ (ای محمّد) بیشتر مردم هر چند اشتیاق داشته باشی ایمان آورنده نیستند ۱۰۳

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ
﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ ءَايَةٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا
وَهُم مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوٓاْ أَن تَأْتِيَهُمْ غَٰشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
ٱللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ
هَٰذِهِۦ سَبِيلِىٓ أَدْعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِىۖ
وَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن
قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰٓۗ أَفَلَمْ يَسِيرُواْ
فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْۗ وَلَدَارُ ٱلْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾
حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسْتَيْـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُواْ
جَآءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّىَ مَن نَّشَآءُۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ ٱلْقَوْمِ
ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِى قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُوْلِى ٱلْأَلْبَٰبِۗ
مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

و (تو ای محمّد) از ایشان بر آن (ابلاغ کلام قرآن) مُزدی نمی خواهی، آن (قرآن) جز یادآوری برای جهانیان نیست ۱۰۴ و چه بسا نشانه هایی در آسمانها و زمین بر آنها می گذرند و (ایشان) از (پذیرش) آن روی می گردانند ۱۰۵ و بیشتر ایشان به اللّه ایمان نمی آورند مگر آنکه مُشرک باشند ۱۰۶ پس آیا امنیت یافته‌اند که فراگیرنده ای از عذاب اللّه ایشان را بیاید یا ساعت (قیامت) ناگهان ایشان را بیاید و ایشان نمی فهمند؟ ۱۰۷ (ای محمّد) بگو: این راه من است، من از روی بینش (وحی) به سوی اللّه دعوت می کنم و پیروانم هم (چنین هستند)، اللّه مُنزّه است و من از مشرکان نیستم ۱۰۸ و (ای محمّد) پیش از تو (فرستادگانی را) ارسال نکردیم مگر اشخاصی از اهل شهرها که به سوی ایشان وحی کردیم پس آیا در زمین گردش نمی کنید تا نگاه کنید عاقبت کسانیکه پیش از ایشان بودند چگونه بود؟ و قطعاً خانهٔ آخرت خیر (بهتر) است برای کسانیکه پرهیزکاری کنند پس آیا تعقّل می کنید؟ ۱۰۹ تا هنگامیکه فرستادگان ناأُمید شدند و پنداشتند که تکذیب شده اند تا یاری ما به ایشان رسید پس نجات دادیم هر که را خواستیم و خشم (عذاب) ما از گروه گناهکاران دور نمی گردد ۱۱۰ مسلّماً در داستان‌های ایشان عبرتی برای خردمندان است، (این قرآن) سخنی بافته شده نیست و لیکن تصدیق کنندهٔ (کتاب های الهی) پیش از خود است و توضیح‌دهنده هر چیزی، و راهنمایی و رحمتی برای مردمی است که ایمان می‌آورند ۱۱۱

سُورَةُ الرَّعْدِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓرٓ ۚ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ۗ وَٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ٱلْحَقُّ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى رَفَعَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ
كُلٌّ يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ يُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُم
بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى مَدَّ ٱلْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ
وَأَنْهَٰرًا ۖ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ ۖ يُغْشِى ٱلَّيْلَ
ٱلنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِى ٱلْأَرْضِ
قِطَعٌ مُّتَجَٰوِرَٰتٌ وَجَنَّٰتٌ مِّنْ أَعْنَٰبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَآءٍ وَٰحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ
فِى ٱلْأُكُلِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ ۞ وَإِن تَعْجَبْ
فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا أَءِنَّا لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ
أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلْأَغْلَٰلُ فِىٓ
أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٥﴾

سوره رعد - ۱۳

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

المر. این آیات کتاب (قرآن) است و آنچه به سوی تو (ای محمّد) از پروردگارت به حقّ نازل شد و لیکن بیشتر مردم ایمان نمی آورند ۱ اللّٰه کسی است که آسمانها و زمین را بدون ستونی که آنرا ببینید، برافراشت سپس بر عرش اُستوار شد و خورشید و ماه را مُسخّر (فرمانبردار) ساخت و هر کدام تا مدّتی مشخّص روان هستند، فرمان را تدبیر می کند نشانه ها را توضیح می دهد تا به ملاقات پروردگار خویش یقین پیدا کنید ۲ و او کسی است که زمین را گسترانید و در آن کوه‌های اُستوار و رودها قرار داد و از هر میوه‌ای در آن دو گونه قرار داد. شب را بر روز می‌پوشاند. همانا در اینها نشانه‌هایی است برای مردمی که می‌اندیشند ۳ و در زمین، قطعه‌هایی در کنار هم وجود دارد و باغ‌هایی از انگور و کشتزارها و درختان خرما، که برخی یک‌تنه و برخی چندتنه‌اند؛ همه با یک آب آبیاری می‌شوند، ولی ما برخی از آنها را در محصول بر برخی دیگر برتری می‌دهیم. همانا در اینها نشانه‌هایی است برای مردمی که تعقل می‌کنند ۴ و اگر تعجب می کنی پس شگفت گفتار ایشان (کافران) است، آیا زمانی که خاک شدیم همانا در آفرینش جدیدی خلق می شویم؟ آنان کسانی هستند که به پروردگار خویش کُفر ورزیدند و در گردن هایشان زنجیرهاست و آنان یاران آتش هستند، ایشان در آن جاودان هستند ۵

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبْلَ ٱلْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن
قَبْلِهِمُ ٱلْمَثُلَٰتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَآ
أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦٓ ۗ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرٌ ۖ وَلِكُلِّ قَوْمٍ
هَادٍ ﴿٧﴾ ٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ ٱلْأَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَىْءٍ عِندَهُۥ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ
وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلْكَبِيرُ ٱلْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَآءٌ مِّنكُم مَّنْ
أَسَرَّ ٱلْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِۦ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍۭ بِٱلَّيْلِ وَسَارِبٌۢ
بِٱلنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُۥ مُعَقِّبَٰتٌ مِّنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ
يَحْفَظُونَهُۥ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا۟
مَا بِأَنفُسِهِمْ ۗ وَإِذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِقَوْمٍ سُوٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُۥ ۚ وَمَا
لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَيُنشِئُ ٱلسَّحَابَ ٱلثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ ٱلرَّعْدُ بِحَمْدِهِۦ
وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِۦ وَيُرْسِلُ ٱلصَّوَٰعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَن يَشَآءُ وَهُمْ يُجَٰدِلُونَ فِى ٱللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ ٱلْمِحَالِ ﴿١٣﴾

و شرّ را به شتاب پیش از خوبی از تو می خواهند، به درستی پیش از ایشان داستان‌هایی گذشته است و همانا پروردگارت صاحب آمرزش برای مردم به خاطرِ ستم ایشان است و همانا پروردگارت در کیفر رساندن سخت است ۶ و کسانیکه کُفر ورزیدند، می گویند: چرا بر او (محمّد) نشانه‌ای از پروردگارش نمی‌آید؟ جز این نیست که تو هشدار دهنده هستی و برای هر قومی هدایت کننده‌ای است ۷ اللّٰه می‌داند هر ماده‌ای چه چیزی را حمل می‌کند و رحم‌ها چه چیزی را می‌کاهند و چه چیزی را می‌افزایند؛ و هر چیزی نزد او اندازه‌ای معین دارد ۸ دانا به غیب و آشکار، بلند مرتبهٔ بزرگ است ۹ بر او (اللّٰه) یکسان است از شما آنکه سخنان را پنهان می سازد و آنکه آن را آشکار می سازد و آنکه خود را در شب پنهان می سازد و در روز راه می رود ۱۰ و برای (انسان) تعقیب کنندگانی (از فرشتگان) است که او را از پیش رو و پُشت سر به اَمر اللّٰه حفاظت می کنند، همانا اللّٰه (نعمت های داده شده) قومی را تغییر نمی دهد مگر آنکه خودشان تغییرش دهند و هنگامیکه اللّٰه به قومی بدی را اراده کند پس بازگشتی از آن نیست و جز او سرپرستی برای ایشان نخواهد بود ۱۱ او کسی است که به شما صاعقه را (که سبب) بیم و اُمید است را نشان داد و ابرهای مُتراکم را پدید آورد ۱۲ و رعد، با ستایش او، او را تسبیح می‌گوید، و فرشتگان نیز از بیم او. و صاعقه‌ها را می‌فرستد و هر کس را بخواهد با آنها گرفتار می‌کند؛ در حالی که آنان درباره اللّٰه به مجادله می‌پردازند، و او سخت‌کیفر است ۱۳

لَهُۥ دَعۡوَةُ ٱلۡحَقِّۚ وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسۡتَجِيبُونَ لَهُم بِشَيۡءٍ إِلَّا
كَبَٰسِطِ كَفَّيۡهِ إِلَى ٱلۡمَآءِ لِيَبۡلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَٰلِغِهِۦۚ وَمَا دُعَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ١٤ وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ طَوۡعٗا
وَكَرۡهٗا وَظِلَٰلُهُم بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ ١٥ قُلۡ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ قُلِ ٱللَّهُۚ قُلۡ أَفَٱتَّخَذۡتُم مِّن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ لَا يَمۡلِكُونَ
لِأَنفُسِهِمۡ نَفۡعٗا وَلَا ضَرّٗاۚ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ أَمۡ هَلۡ
تَسۡتَوِي ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُۗ أَمۡ جَعَلُواْ لِلَّهِ شُرَكَآءَ خَلَقُواْ كَخَلۡقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ
ٱلۡخَلۡقُ عَلَيۡهِمۡۚ قُلِ ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُوَ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّٰرُ ١٦ أَنزَلَ
مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَسَالَتۡ أَوۡدِيَةُۢ بِقَدَرِهَا فَٱحۡتَمَلَ ٱلسَّيۡلُ زَبَدٗا رَّابِيٗاۖ
وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيۡهِ فِي ٱلنَّارِ ٱبۡتِغَآءَ حِلۡيَةٍ أَوۡ مَتَٰعٖ زَبَدٞ مِّثۡلُهُۥۚ
كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ وَٱلۡبَٰطِلَۚ فَأَمَّا ٱلزَّبَدُ فَيَذۡهَبُ جُفَآءٗۖ
وَأَمَّا مَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ فَيَمۡكُثُ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ
ٱلۡأَمۡثَالَ ١٧ لِلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ
لَهُۥ لَوۡ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦٓۚ
أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡحِسَابِ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٨

دعوت حقّ از آنِ اوست و کسانیکه ایشان جز او (اللّٰه) صدا می زنند چیزی را اجابت نمی کنند مگر مانند آن که دستهایش را به سوی آب باز کند تا آن را به دهانش برساند ولی نمی رسد و دعای کافران جز در گُمراهی نیست ۱۴ و برای اللّٰه آنان که در آسمانها و زمین هستند و سایه های ایشان در بامدادان و شامگاهان خواه و ناخواه سجده می کنند ۱۵ (ای محمّد) بگو: پروردگار آسمانها و زمین کیست؟ بگو: اللّٰه، (ای محمّد) بگو: آیا جز او سرپرستانی برای خود گرفته‌اید که مالک سود و زیان نیستند؟ بگو: آیا کور و بینا یکسان هستند؟ آیا تاریکی ها و نور یکسان هستند؟ آیا برای اللّٰه شریکانی قرار دادند که مانند خلقت او (چیزی را) خلق کرده‌اند؟ بر ایشان خلقت نامعلوم شده است، بگو: اللّٰه خالق هر چیز است و او یکتای چیره گر است ۱۶ از آسمان آبی را نازل کرد پس رودهایی به اندازهٔ خود جاری شد پس سیلاب کف بالا آمده را برداشت و آنچه (از فلزات) بر آتش ذوب می کنند تا زیور یا کالایی سازند به مانند آن کفی بر می آید، اینچنین اللّٰه حقّ و باطل را (مثال) می زند پس کف به کنار می رود و امّا آنچه به مردم سود می دهد پس در زمین می ماند، اینچنین اللّٰه مثل ها را می زند ۱۷ برای کسانیکه دعوت پروردگار خویش را اجابت کردند نیکویی است و کسانیکه او را اجابت نکردند اگر برای ایشان آنچه در همهٔ زمین و مانند آن است با آن به جای خویش عوض دهند (از ایشان پذیرفته نمی گردد)، آنان برای ایشان بد حسابرسی است و جایگاه ایشان جهنم است و چه بد جایگاهی است ۱۸

۞أَفَمَن يَعۡلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ كَمَنۡ هُوَ أَعۡمَىٰٓۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ١٩ ٱلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ ٱلۡمِيثَٰقَ
٢٠ وَٱلَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ
وَيَخَافُونَ سُوٓءَ ٱلۡحِسَابِ ٢١ وَٱلَّذِينَ صَبَرُواْ ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِمۡ
وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ وَيَدۡرَءُونَ
بِٱلۡحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عُقۡبَى ٱلدَّارِ ٢٢ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا
وَمَن صَلَحَ مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَأَزۡوَٰجِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَدۡخُلُونَ
عَلَيۡهِم مِّن كُلِّ بَابٖ ٢٣ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُم بِمَا صَبَرۡتُمۡۚ فَنِعۡمَ عُقۡبَى ٱلدَّارِ ٢٤
وَٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهۡدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مِيثَٰقِهِۦ وَيَقۡطَعُونَ
مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ
ٱللَّعۡنَةُ وَلَهُمۡ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ٢٥ ٱللَّهُ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقۡدِرُۚ وَفَرِحُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا
مَتَٰعٞ ٢٦ وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَةٞ مِّن رَّبِّهِۦۚ قُلۡ
إِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَنۡ أَنَابَ ٢٧ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَتَطۡمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكۡرِ ٱللَّهِۗ أَلَا بِذِكۡرِ ٱللَّهِ تَطۡمَئِنُّ ٱلۡقُلُوبُ ٢٨

آیا آنکه می داند آنچه به سوی تو (ای محمّد) از پروردگارت نازل شده حقّ است همچون کسی است که کور است؟ جز این نیست که خردمندان یادآور می شوند ۱۹ کسانیکه به عهد اللّه وفا می کنند و پیمان اللّه را نمی شکنند ۲۰ و کسانیکه آنچه را اللّه به پیوستن آن اَمر کرده، می پیوندند و از پروردگارشان می ترسند و از سختی (روز) حساب بیم دارند ۲۱ و کسانیکه برای خُشنودی پروردگار خویش شکیبایی کنند و نماز را به پا داشتند و از آنچه به ایشان روزی داده ایم بطور پنهانی و آشکار می بخشند و با خوبی، بدی را دور می کنند، برای ایشان سرانجام آن سرای (جاودانی) است ۲۲ در باغ هایی جاودان، خودشان و آنان که نیکوکار بودند از پدرانشان و همسرانشان و فرزندانشان داخل شوند و فرشتگان از هر دری بر ایشان وارد شوند ۲۳ سلام بر شما بدآنچه شکیبایی کردید پس سرانجام آن سرای چه خوب است ۲۴ و کسانیکه عهد اللّه را بعد از بستن آن می شکنند و پاره می کنند آنچه را اللّه اَمر نموده که بدان بپیوندند و در زمین فساد می کنند، برای ایشان لعنت است و برای آنان بد سرایی است ۲۵ اللّه روزی را برای هر که بخواهد وسعت می دهد و (برای هر کس که بخواهد) به اندازه قرار می دهد و به زندگی دنیا شادمان شدند، در حالیکه زندگی دنیا در برابر آخرت بهره‌ای اندک نیست ۲۶ و کسانیکه کُفر ورزیدند، گویند: چرا بر او (محمّد) نشانه‌ای از پروردگارش نازل نشد؟ (ای محمّد) بگو: همانا اللّه هر کس را بخواهد گُمراه می کند و به سوی خود هدایت می کند هر کس را که توبه کند ۲۷ همان کسانی که ایمان آورده‌اند و دل‌هایشان با یاد اللّه آرام می‌گیرد. آگاه باشید، تنها با یاد اللّه دل‌ها آرام می‌گیرد ۲۸

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ طُوبَىٰ لَهُمۡ وَحُسۡنُ مَـَٔابٖ ٢٩
كَذَٰلِكَ أَرۡسَلۡنَٰكَ فِيٓ أُمَّةٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِهَآ أُمَمٞ لِّتَتۡلُوَاْ
عَلَيۡهِمُ ٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَهُمۡ يَكۡفُرُونَ بِٱلرَّحۡمَٰنِۚ قُلۡ هُوَ رَبِّي
لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ مَتَابِ ٣٠ وَلَوۡ أَنَّ قُرۡءَانٗا
سُيِّرَتۡ بِهِ ٱلۡجِبَالُ أَوۡ قُطِّعَتۡ بِهِ ٱلۡأَرۡضُ أَوۡ كُلِّمَ بِهِ ٱلۡمَوۡتَىٰۗ
بَل لِّلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ جَمِيعًاۗ أَفَلَمۡ يَاْيۡـَٔسِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن لَّوۡ يَشَآءُ
ٱللَّهُ لَهَدَى ٱلنَّاسَ جَمِيعٗاۗ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ تُصِيبُهُم
بِمَا صَنَعُواْ قَارِعَةٌ أَوۡ تَحُلُّ قَرِيبٗا مِّن دَارِهِمۡ حَتَّىٰ يَأۡتِيَ وَعۡدُ
ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ٣١ وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن
قَبۡلِكَ فَأَمۡلَيۡتُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ ثُمَّ أَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ
عِقَابِ ٣٢ أَفَمَنۡ هُوَ قَآئِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡۗ وَجَعَلُواْ
لِلَّهِ شُرَكَآءَ قُلۡ سَمُّوهُمۡۚ أَمۡ تُنَبِّـُٔونَهُۥ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَم
بِظَٰهِرٖ مِّنَ ٱلۡقَوۡلِۗ بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ مَكۡرُهُمۡ وَصُدُّواْ عَنِ
ٱلسَّبِيلِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٣ لَّهُمۡ عَذَابٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَقُّۖ وَمَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ ٣٤

کسانیکه ایمان آورده اند و اعمال شایسته انجام دادند پاکیزه ترین (زندگی) و سرانجام نیکو برای آنهاست ۲۹ اینچنین تو را (ای محمّد) در میان اُمّتی فرستادیم، به درستی اُمّت هایی پیش از آن گذشته است تا بر ایشان آنچه را به سوی تو وحی فرستادیم تلاوت کنی در حالیکه ایشان به (اللّه) مهربان کُفر می ورزند، (ای محمّد) بگو: او پروردگار من است، صاحب قدرتی جز او نیست بر او توکّل کردم و به سوی او بازگشت خواهم کرد ۳۰ و اگر قرآنی بود که بدان کوهها روان می شدند یا بدان زمین قطعه قطعه می شد یا بدان مُردگان سخن می‌گفتند (ایشان ایمان نمی آوردند)، بلکه فرمان همه از آنِ اللّه است پس آیا کسانیکه ایمان آوردند نااُمید نشدند که اگر اللّه می خواست قطعاً همه مردم را هدایت می کرد؟ و کسانیکه کُفر ورزیدند پیوسته بدآنچه فراهم می کنند به ایشان می رسد یا نزدیک خانهٔ ایشان (عذاب) فرود می آید تا وعدهٔ اللّه فرا برسد، همانا اللّه خلاف وعده نمی کند ۳۱ و مسلّماً فرستادگان پیش از تو (ای محمّد) را مسخره کردند پس کسانی را که کُفر ورزیدند را مُهلت دادم سپس ایشان را (به عذاب) گرفتم پس مُجازات من چگونه بود؟ ۳۲ آیا کسی که قائم (مُراقب) بر اعمال همه نفوس است (شریک دارد؟) و برای اللّه شریکانی را قرار دادند (ای محمّد) بگو: نام های ایشان را بازگو کنید، آیا او (اللّه) را بدآنچه در زمین است و او نمی داند خبر می دهید یا سخن بیهوده می گویید؟ بلکه برای کسانیکه کُفر ورزیدند نقشه های ایشان آراسته شد و از راه (اللّه) بازداشته شدند و هر کس را اللّه او را گُمراه کند پس برای او هدایتی نباشد ۳۳ برای ایشان در زندگی دنیا عذاب است و قطعاً عذاب آخرت سخت تر است و ایشان را از (عذاب) اللّه نگهدارنده ای نیست ۳۴

۞مَّثَلُ ٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ
أُكُلُهَا دَآئِمٞ وَظِلُّهَاۚ تِلۡكَ عُقۡبَى ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْۚ وَّعُقۡبَى
ٱلۡكَٰفِرِينَ ٱلنَّارُ ٣٥ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَفۡرَحُونَ
بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَۖ وَمِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ مَن يُنكِرُ بَعۡضَهُۥۚ قُلۡ إِنَّمَآ
أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱللَّهَ وَلَآ أُشۡرِكَ بِهِۦٓۚ إِلَيۡهِ أَدۡعُواْ وَإِلَيۡهِ مَـَٔابِ
٣٦ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ حُكۡمًا عَرَبِيّٗاۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم بَعۡدَ
مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا وَاقٖ ٣٧ وَلَقَدۡ
أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَذُرِّيَّةٗۚ وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ لِكُلِّ أَجَلٖ كِتَابٞ ٣٨
يَمۡحُواْ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ وَيُثۡبِتُۖ وَعِندَهُۥٓ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ ٣٩ وَإِن مَّا
نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ ٱلَّذِي نَعِدُهُمۡ أَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُ
وَعَلَيۡنَا ٱلۡحِسَابُ ٤٠ أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا نَأۡتِي ٱلۡأَرۡضَ نَنقُصُهَا
مِنۡ أَطۡرَافِهَاۚ وَٱللَّهُ يَحۡكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكۡمِهِۦۚ وَهُوَ سَرِيعُ
ٱلۡحِسَابِ ٤١ وَقَدۡ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَلِلَّهِ ٱلۡمَكۡرُ جَمِيعٗاۖ
يَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُ كُلُّ نَفۡسٖۗ وَسَيَعۡلَمُ ٱلۡكُفَّٰرُ لِمَنۡ عُقۡبَى ٱلدَّارِ ٤٢

مَثل باغی (بهشتی) که پرهیزکاران نوید داده شده اند از زیر آنها نهرها جاریست، خوراک آن و سایه اش نیز همیشگی است، این سرانجام کسانی است که پرهیزکاری کردند و سرانجام کافران آتش (جهنم) است ۳۵ و کسانیکه به ایشان کتاب داده ایم شادمان هستند بدآنچه به سوی تو (ای محمّد) نازل شد و از گروه‌ها بعضی آن را انکار می کنند، (ای محمّد) بگو: جز این نیست که فرمان داده شدم که اللّه را عبادت کنم و به او شرک نورزم، به سوی او می خوانم و بازگشت من به سوی اوست ۳۶ و بدین‌گونه آن را به صورت حکمی روشن و به زبان عربی نازل کردیم. و اگر پس از آنکه دانش برای تو آمده است از خواسته‌های آنان پیروی کنی، در برابر اللّه نه سرپرستی خواهی داشت و نه نگهدارنده‌ای ۳۷ و مسلّماً فرستادگانی پیش از تو (ای محمّد) ارسال کردیم و برای ایشان زنان و نوادگانی را قرار دادیم و فرستاده ای را نبوده است که آیه ای جز با ارادهٔ اللّه بیاورد، همه مهلت ها مقرّر شده اند ۳۸ اللّه آنچه را بخواهد از میان بر می دارد و ثابت می کند و تمامی دستورات نزد او است ۳۹ و اگر بعضی از آنچه به ایشان وعده می دهیم را نشان دهیم یا تو را برگیریم (تو را بمیرانیم) پس جز این نیست که بر عهدهٔ تو (ای محمّد) ابلاغ است و بر عهدهٔ ما حسابرسی است ۴۰ آیا ندیدند که ما به سراغ زمین می آییم و از اطراف آن می کاهیم و اللّه حُکم می کند و حُکم او را هیچ بازدارنده ای نیست و او در حسابرسی سریع است ۴۱ و به درستی کسانیکه قبل از ایشان بودند نقشه کشیدند پس همگی نقشه ها از آنِ اللّه است، می داند آنچه را که هر کس فراهم می کند و به زودی کافران بدانند که پایان آن سرای (سرای آخرت) از آنِ کیست ۴۲

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَسْتَ مُرْسَلًاۚ قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْكِتَٰبِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓرۚ كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿١﴾ ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِۗ وَوَيْلٌ لِّلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ ٱلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْءَاخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِۦ لِيُبَيِّنَ لَهُمْۖ فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ وَذَكِّرْهُم بِأَيَّىٰمِ ٱللَّهِۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

و کسانیکه کُفر ورزیدند، می گویند: (ای محمّد) تو فرستاده (الهی) نیستی؟ (ای محمّد) بگو: الله به گواهی میان من و شما کافی است و آنکس که دانشِ کتاب نزد او است ۴۳

سوره ابراهیم - ١٤

بنام الله بخشندهٔ مهربان

الر. کتابی که به سوی تو (ای محمّد) نازل کردیم تا مردم را به ارادهٔ پروردگارشان از تاریکی ها به سوی نور به سوی راه شوکتمندِ سُتوده بیرون آوری ۱ الله کسی است که برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وای بر کافران از عذاب (روزی) سخت ۲ کسانیکه زندگی دنیا را در برابر آخرت برگزیدند و از راه الله باز می دارند و آن را کج می خواهند، آنان در گُمراهی دور هستند ۳ و فرستاده ای را ارسال نکردیم مگر به زبان قوم خود تا برای ایشان مشخص کند پس هر کس را (الله) بخواهد گُمراه می کند و هر کس را بخواهد هدایت می کند و او شوکتمندِ حکیم است ۴ و همانا موسی را با نشانه‌های خود فرستادیم)و به او گفتیم:(قوم خود را از تاریکی‌ها به سوی نور بیرون آور و روزهای الله را به آنان یادآوری کن. بی‌گمان در این (کار) برای هر شکیبای سپاسگزاری، نشانه‌هایی است ۵

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ أَنجَىٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى
ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ
لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِى
لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِن تَكْفُرُوٓا۟ أَنتُمْ وَمَن فِى
ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا۟
ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ
مِنۢ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم
بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَرَدُّوٓا۟ أَيْدِيَهُمْ فِىٓ أَفْوَٰهِهِمْ وَقَالُوٓا۟ إِنَّا كَفَرْنَا
بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ وَإِنَّا لَفِى شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾
۞ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى ٱللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ قَالُوٓا۟ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

و هنگامیکه موسی به قوم خود گفت: نعمت اللّٰه را بر خویشتن به یاد آورید زمانی که شما را از خاندان فرعون نجات داد، بر شما بدترین شکنجه ها را روا می داشتند و پسران شما را به سختی می کُشتند و زنان شما را زنده نگاه می داشتند و در آن (شکنجه ها) آزمایشی بزرگ از پروردگارتان نهفته بود ۶ و هنگامیکه پروردگارتان اعلام کرد اگر سپاسگزار باشید قطعاً شما را (در نعمت ها) افزایش دهیم و اگر کُفر ورزید همانا عذاب من سخت است ۷ و موسی گفت: اگر شما و هر کس در زمین است همگی کُفر بورزید پس همانا اللّٰه بی نیاز سُتوده است ۸ آیا خبر کسانیکه پیش از شما بودند، قوم نوح و عاد و ثمود (به شما) نرسید و کسانیکه بعد از ایشان بودند، آنها را جز اللّٰه نمی داند، فرستادگان با نشانیها به سوی ایشان آمدند پس دست هایشان را در دهانهای ایشان (فرستادگانشان) گذاشتند و گفتند: همانا ما بدآنچه بدان فرستاده شده اید کُفر ورزیده ایم و همانا ما بدآنچه ما را بدان فرا می خوانید در شکّ هستیم ۹ فرستادگانشان گفتند: آیا در اللّٰه پدید آورندهٔ آسمانها و زمین در شکّ هستید؟ (اللّٰه) شما را فرا می‌خواند تا برای شما گناهانتان را بیامرزد و شما را تا مدّتی مشخص نگاه دارد، (کافران) گفتند: شما جز بشری همانند ما نیستید، می خواهید ما را از آنچه پدرانمان عبادت می کردند، باز دارید پس برای ما دلیلی آشکار بیاورید ۱۰

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأْتِيَكُم
بِسُلْطَٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ
﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلَىٰ مَآ ءَاذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ
﴿١٢﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَآ
أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِى وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَٱسْتَفْتَحُوا۟
وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ
مِن مَّآءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُۥ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ وَيَأْتِيهِ
ٱلْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِن وَرَآئِهِۦ
عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَّثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ ۖ أَعْمَٰلُهُمْ
كَرَمَادٍ ٱشْتَدَّتْ بِهِ ٱلرِّيحُ فِى يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَّا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا۟ عَلَىٰ شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

فرستادگانشان به ایشان گفتند: ما جز بشری به مانند شما نیستیم و لیکن اللّه بر هر کس که از بندگانش بخواهد منّت می نهد و ما را شایسته نیست که دلیلی جز با ارادهٔ اللّه برای شما بیاوریم و مؤمنان باید بر اللّه توکّل کنند ١١ و ما را چه شود که بر اللّه توکّل نکنیم در حالیکه ما را به راههایمان هدایت کرده است، قطعاً بر آنچه ما را آزار می دهید شکیبا باشیم پس (افرادِ) توکّل کننده باید به اللّه توکّل کنند ١٢ و کسانیکه کُفر ورزیدند به فرستادگانشان گفتند: همانا شما را از سرزمین خود اخراج می کنیم یا در آئین ما بازگردید پس به سوی ایشان پروردگارشان وحی کرد که قطعاً ستمکاران را هلاک کنیم ١٣ و قطعاً شما را در زمین بعد از ایشان جایگزین سازیم، این برای آن است که از جایگاه و وعدهٔ (عذاب) من بترسید ١۴ و (کافران) خواستند که پیروزی بجویند امّا هر مُتکبّر جباری شکست خورد ١۵ در پیش روی او جهنم است ، از آبِ چرک آلود نوشانده می‌شود ١۶آن را جُرعه جُرعه می نوشد و آنرا نمی تواند فرو برد و مرگ از همه سو او را فرا می گیرد و او نمی میرد و از پس او عذاب شدید است ١٧ مَثل کسانیکه به پروردگارشان کُفر ورزیدند، اعمال ایشان مانند خاکستری است که بدان باد در روزی طوفانی بوزد بر چیزی از آنچه فراهم کردند قادر (به نگهداریش) نباشد، این گُمراهی دور است ١٨

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ إِن يَشَأْ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ
﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا۟ لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ ٱللَّهِ
مِن شَىْءٍ ۚ قَالُوا۟ لَوْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ لَهَدَيْنَٰكُمْ ۖ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ
أَجَزِعْنَآ أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ ٱلشَّيْطَٰنُ لَمَّا
قُضِىَ ٱلْأَمْرُ إِنَّ ٱللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ ٱلْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِىَ عَلَيْكُم مِّن سُلْطَٰنٍ إِلَّآ
أَن دَعَوْتُكُمْ فَٱسْتَجَبْتُمْ لِى ۖ فَلَا تَلُومُونِى وَلُومُوٓا۟ أَنفُسَكُم ۖ
مَّآ أَنَا۠ بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ أَنتُم بِمُصْرِخِىَّ إِنِّى كَفَرْتُ
بِمَآ أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ ۗ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأُدْخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۖ تَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَٰمٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِى ٱلسَّمَآءِ ﴿٢٤﴾

آیا توجه نکردید که اللّٰه آسمانها و زمین را به حقّ خلق کرده است؟ اگر بخواهد شما را می برد و آفرینش جدید می آورد ۱۹ و این (کار) بر اللّٰه مشکل نیست ۲۰ همگی در پیشگاه اللّٰه بیرون آمدند پس ناتوانان (جماعت مُقلّد، پیروان) به کسانیکه استکبار ورزیدند (رهبران مُستبد و مراجع دینی) گفتند: که ما پیروان شما (در دنیا) بودیم، آیا شما چیزی از عذاب اللّٰه را از ما رفع می کنید؟ (رهبران) گفتند: اگر ما را اللّٰه هدایت می کرد قطعاً شما را هدایت می کردیم، بر ما یکسان است چه بی تابی کنیم چه شکیبایی کنیم، ما را چاره‌ای نیست ۲۱ و شیطان (وسوسه گر) زمانی که داوری شد، گفت: همانا اللّٰه شما را وعدهٔ حقّ داد و (من) شما را وعده دادم پس با شما خلاف کردم و مرا بر شما تسلّطی نبود جز آنکه شما را صدا زدم پس اجابتم کردید پس مرا سرزنش نکنید و خویشتن را سرزنش کنید، من به فریاد شما نمی رسم و شما فریادرس من نیستید، همانا بدآنچه مرا از پیش شریک گردانیدید کُفر ورزیدم، همانا برای ستمکاران عذابی دردناک است ۲۲ و کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست داخل شوند، به ارادهٔ پروردگارشان جاودان در آن هستند، زنده باد ایشان در آن سلام است ۲۳ آیا توجه نکردی چگونه اللّٰه مَثلی زده است، سخن پاک به مانند درختی پاک است ریشه‌اش ثابت و برگ هایش در آسمان است ۲۴

تُؤْتِيٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍۭ بِإِذْنِ رَبِّهَاۗ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ ٱلْأَرْضِ مَا لَهَا مِن
قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَۚ وَيَفْعَلُ ٱللَّهُ
مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾ ۞أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُواْ نِعْمَتَ ٱللَّهِ كُفْرًا
وَأَحَلُّواْ قَوْمَهُمْ دَارَ ٱلْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَاۖ وَبِئْسَ
ٱلْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّواْ عَن سَبِيلِهِۦۗ قُلْ
تَمَتَّعُواْ فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى ٱلنَّارِ ﴿٣٠﴾ قُل لِّعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ يُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُواْ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ ﴿٣١﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِى
خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ
بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْفُلْكَ لِتَجْرِىَ
فِى ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْأَنْهَٰرَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ دَآئِبَيْنِۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

میوهٔ خود را به ارادهٔ پروردگار خویش هر زمان می دهد و اللّٰه مَثل ها را برای مردم می زند تا شاید متذکر گردند ۲۵ و مثل سخن پلید همچون درختی پلید است که از روی زمین کَنده شده باشد، برای آن آرامشی نیست ۲۶ اللّٰه کسانیکه ایمان آوردند را با گفتار پایدار در دنیا و در آخرت ماندگار می گرداند و اللّٰه ستمکاران را گُمراه می کند و اللّٰه هر آنچه بخواهد را انجام می دهد ۲۷ آیا توجه نکردی کسانیکه نعمت اللّٰه را به ناسپاسی تبدیل کردند و قوم خویش را به خانهٔ نابودی (جهنم) وارد کردند؟ ۲۸ او را به جهنم می کشانند چه بد قرارگاهی است ۲۹ و برای اللّٰه همتایانی قرار دادند تا مردم را از راه او گُمراه کنند، (ای محمّد) بگو: بهره مند شوید پس همانا بازگشت شما به سوی آتش (جهنم) است ۳۰ (ای محمّد) به بندگان من کسانیکه ایمان آوردند، بگو: نماز را به پای دارند و از آنچه ایشان را روزی دادیم در نهان و آشکار ببخشند پیش از آنکه روزی بیاید که در آن معامله و دوستی نیست ۳۱ و آن که آسمانها و زمین را اللّٰه خلق کرد و از آسمان آبی را نازل نمود پس بدان از محصولات (آن) روزی برای شما بیرون آورد و برای شما کِشتی را مسخّر کرد تا در دریا به فرمان او حرکت کنید و برای شما نهرها را مسخّر کرد ۳۲ و برای شما خورشید و ماه را به دنبال هم مسخّر کرد و برای شما شب و روز را مسخّر کرد ۳۳

وَءَاتَىٰكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُۚ وَإِن تَعُدُّواْ نِعْمَتَ ٱللَّهِ
لَا تُحْصُوهَآۗ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ
رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا ٱلْبَلَدَ ءَامِنًا وَٱجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ
ٱلْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِۖ فَمَن
تَبِعَنِي فَإِنَّهُۥ مِنِّيۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَّبَّنَآ
إِنِّيٓ أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ
ٱلْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱجْعَلْ أَفْـِٔدَةً مِّنَ ٱلنَّاسِ
تَهْوِيٓ إِلَيْهِمْ وَٱرْزُقْهُم مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
﴿٣٧﴾ رَبَّنَآ إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُۗ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ
مِن شَيْءٍ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ﴿٣٨﴾ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي
وَهَبَ لِي عَلَى ٱلْكِبَرِ إِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ
ٱلدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ ٱجْعَلْنِي مُقِيمَ ٱلصَّلَوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتِيۚ رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لِي وَلِوَٰلِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
يَوْمَ يَقُومُ ٱلْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ غَٰفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
ٱلظَّٰلِمُونَۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ ٱلْأَبْصَٰرُ ﴿٤٢﴾

و به شما از هر چه از او (الله) خواسته بودید ارزانی نمود و اگر نعمت الله را شمارش کنید آن را نمی توانید بشمارید، همانا انسان ستمگری ناسپاس است ۳۴ و هنگامیکه ابراهیم گفت: پروردگارا این سرزمین را اَمن بگردان و مرا و فرزندانم را از عبادت بُتها برکنار دار ۳۵ پروردگارا همانا آنها بسیاری از مردم را گُمراه کردند پس هر که مرا پیروی کند او از من است و هر که مرا نافرمانی کند پس همانا تو آمرزندهٔ مهربان هستی ۳۶ پروردگارا همانا من خاندانم را در درّه ای بدون کِشت و زراعت نزدِ خانهٔ مُحترم (خانهٔ دارای حُرمت و احترام= کعبه) تو سکونت دادم، پروردگارا تا نماز را به پای دارند پس چنان کن که دل هایی از مردم به سوی آنان بگروند و ایشان را از محصولات روزی ده تا شاید سپاسگزار باشند ۳۷ پروردگارا همانا تو می دانی آنچه را پنهان سازیم و آنچه را آشکار سازیم و چیزی در زمین و نه در آسمان بر الله پوشیده نیست ۳۸ سپاس الله را که به من در پیری اسماعیل و اسحاق را بخشید، همانا پروردگار من شنوندهٔ دعاست ۳۹ پروردگارا مرا برپا کنندهٔ نماز قرار ده و نیز از فرزندانم، پروردگارا، و دعای مرا بپذیر ۴۰ پروردگارا مرا و والدین را و مؤمنین را بیامرز (در) روزی که حساب به پا شود ۴۱ و الله را از آنچه ستمکاران می‌کنند، غافل مپندار جز این نیست که ایشان را برای روزی که در آن چشم ها باز می ماند، مُهلت می دهد ۴۲

مُهۡطِعِينَ مُقۡنِعِي رُءُوسِهِمۡ لَا يَرۡتَدُّ إِلَيۡهِمۡ طَرۡفُهُمۡۖ
وَأَفۡـِٔدَتُهُمۡ هَوَآءٞ ٤٣ وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوۡمَ يَأۡتِيهِمُ ٱلۡعَذَابُ
فَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ رَبَّنَآ أَخِّرۡنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٖ قَرِيبٖ نُّجِبۡ
دَعۡوَتَكَ وَنَتَّبِعِ ٱلرُّسُلَۗ أَوَ لَمۡ تَكُونُوٓاْ أَقۡسَمۡتُم مِّن قَبۡلُ
مَا لَكُم مِّن زَوَالٖ ٤٤ وَسَكَنتُمۡ فِي مَسَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ
أَنفُسَهُمۡ وَتَبَيَّنَ لَكُمۡ كَيۡفَ فَعَلۡنَا بِهِمۡ وَضَرَبۡنَا لَكُمُ
ٱلۡأَمۡثَالَ ٤٥ وَقَدۡ مَكَرُواْ مَكۡرَهُمۡ وَعِندَ ٱللَّهِ مَكۡرُهُمۡ
وَإِن كَانَ مَكۡرُهُمۡ لِتَزُولَ مِنۡهُ ٱلۡجِبَالُ ٤٦ فَلَا
تَحۡسَبَنَّ ٱللَّهَ مُخۡلِفَ وَعۡدِهِۦ رُسُلَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٞ
ذُو ٱنتِقَامٖ ٤٧ يَوۡمَ تُبَدَّلُ ٱلۡأَرۡضُ غَيۡرَ ٱلۡأَرۡضِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُۖ
وَبَرَزُواْ لِلَّهِ ٱلۡوَٰحِدِ ٱلۡقَهَّارِ ٤٨ وَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ يَوۡمَئِذٖ
مُّقَرَّنِينَ فِي ٱلۡأَصۡفَادِ ٤٩ سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٖ وَتَغۡشَىٰ
وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ ٥٠ لِيَجۡزِيَ ٱللَّهُ كُلَّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡۚ
إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ٥١ هَٰذَا بَلَٰغٞ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُواْ بِهِۦ
وَلِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ وَلِيَذَّكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٥٢

در حالیکه سرهای خود را بالا گرفته و یک راست می شتابند و چشمانشان فرو بسته نمی شود و دلهای ایشان تُهی است ۴۳ (ای محمّد) مردم را از روزی بترسان که عذاب ایشان را بیاید پس آنان که ستم کردند، می گویند: پروردگارا به ما تا مدّتی نزدیک مُهلت بده تا دعوت تو را اجابت کنیم و فرستادگان را پیروی کنیم، آیا شما نبودید که پیش از این سوگند یاد کردید که برای شما نابودی نیست؟ ۴۴ و در خانه های کسانیکه بر خویشتن ستم کردند سکونت گزیدید و برای شما آشکار شد چه با ایشان کردیم و برای شما مَثل ها زدیم ۴۵ و به درستی نقشه های خویش را به کار بستند و نقشه‌های ایشان نزد اللّٰه است و هر چند نقشهٔ ایشان آنگونه باشد که از آن کوه ها نابود گردد ۴۶ پس هرگز مپندار که اللّٰه از وعده‌ای که به فرستادگانش داده است، تخلف می‌کند؛ همانا اللّٰه شوکتمندِ صاحب انتقام است ۴۷ روزی که زمین به زمینی دیگر و آسمانها نیز (به آسمان هایی دیگر) تبدیل شوند و همگی به پیشگاه اللّٰه یکتای چیره گر آشکار می شوند ۴۸ و در آن روز مُجرمان (گناهکاران) را به زنجیر بسته می بینی ۴۹ لباس های ایشان از قیر گُداخته است و چهره های ایشان را آتش می پوشاند ۵۰ تا اللّٰه به هر کس آنچه فراهم کرده است را پاداش دهد، همانا اللّٰه در حسابرسی سریع است ۵۱ این (قرآن) ابلاغی برای مردم است، تا به وسیله آن هشدار داده شوند و تا بدانند که او (اللّٰه) صاحب قدرتی یکتاست و تا خردمندان یادآور شوند ۵۲

سُورَةُ الحِجۡرِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓرٓۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ وَقُرۡءَانٖ مُّبِينٖ ١ رُّبَمَا يَوَدُّ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ كَانُواْ مُسۡلِمِينَ ٢ ذَرۡهُمۡ يَأۡكُلُواْ
وَيَتَمَتَّعُواْ وَيُلۡهِهِمُ ٱلۡأَمَلُۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ٣ وَمَآ أَهۡلَكۡنَا
مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٞ مَّعۡلُومٞ ٤ مَّا تَسۡبِقُ مِنۡ أُمَّةٍ
أَجَلَهَا وَمَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ ٥ وَقَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِي نُزِّلَ عَلَيۡهِ
ٱلذِّكۡرُ إِنَّكَ لَمَجۡنُونٞ ٦ لَّوۡ مَا تَأۡتِينَا بِٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِن كُنتَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٧ مَا نُنَزِّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَمَا كَانُوٓاْ
إِذٗا مُّنظَرِينَ ٨ إِنَّا نَحۡنُ نَزَّلۡنَا ٱلذِّكۡرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٩
وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي شِيَعِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٠ وَمَا يَأۡتِيهِم
مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ١١ كَذَٰلِكَ نَسۡلُكُهُۥ
فِي قُلُوبِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٢ لَا يُؤۡمِنُونَ بِهِۦ وَقَدۡ خَلَتۡ سُنَّةُ ٱلۡأَوَّلِينَ
١٣ وَلَوۡ فَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَابٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَظَلُّواْ فِيهِ يَعۡرُجُونَ ١٤
لَقَالُوٓاْ إِنَّمَا سُكِّرَتۡ أَبۡصَٰرُنَا بَلۡ نَحۡنُ قَوۡمٞ مَّسۡحُورُونَ ١٥

سوره حجر - ۱۵

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

الر. این آیات کتاب و قرآنی آشکار است ۱ چه بسا کافران آرزو خواهند کرد که ای کاش (در دنیا) تسلیم (اللّٰه) بودند ۲ ایشان را رها کن (تا) بُخورند و بهره ببرند و ایشان را آرزوها سرگرمشان سازد پس به زودی خواهند دانست ۳ و هیچ شهری را هلاک نساختیم جز آنکه برای آن دستوری مقرّر شده بود ۴ نه اُمّتی بر مُهلت خویش پیشی گیرد و نه به تأخیر اُفتد ۵ و (کافران) گفتند: ای کسی که بر تو تذکر (قرآن) نازل شده است همانا تو دیوانه هستی ۶ چرا برای ما فرشتگان را نمی آوری اگر راستگو هستی؟ ۷ (ای محمّد بگو:) فرشتگان را جز به حقّ نمی فرستیم که در آن صورت مُهلت داده نمی شوید ۸ همانا ما ذکر (کلام وحی) را نازل کردیم و ما بر آن نگهبان هستیم ۹ و مسلّماً فرستادگان را پیش از تو (ای محمّد) در میان پیروان اوّلین ارسال کردیم ۱۰ و فرستاده ای به سویشان نیامد مگر آن که او را مسخره می کردند ۱۱ اینچنین در دل مُجرمان (گناهکاران) آن را راه می‌دهیم ۱۲ بدان ایمان نمی آورند و به درستی شیوهٔ پیشینیان بر این بوده است ۱۳ و اگر بر ایشان دروازه ای را از آسمان باز کنیم پس شروع کنند که در آن بالا روند ۱۴ قطعاً خواهند گفت: جز این نیست که چشم بندی شده ایم بلکه ما گروهی جادو شده هستیم ۱۵

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّٰهَا لِلنَّٰظِرِينَ ﴿١٦﴾
وَحَفِظْنَٰهَا مِن كُلِّ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ
فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
رَوَٰسِيَ وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
فِيهَا مَعَٰيِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُۥ بِرَٰزِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا
عِندَنَا خَزَآئِنُهُۥ وَمَا نُنَزِّلُهُۥٓ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا
ٱلرِّيَٰحَ لَوَٰقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَسْقَيْنَٰكُمُوهُ وَمَآ أَنتُمْ
لَهُۥ بِخَٰزِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ ٱلْوَٰرِثُونَ ﴿٢٣﴾
وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ
﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَٱلْجَآنَّ خَلَقْنَٰهُ مِن
قَبْلُ مِن نَّارِ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي خَٰلِقٌۢ بَشَرًا
مِّن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٣١﴾

و مسلّماً در آسمان صُور فلکی را قرار دادیم و آنها را برای (افرادِ) بیننده آراسته ایم ۱۶ و آنها را از هر شیطان (وسوسه گر) رانده شده حفظ نمودیم ۱۷ مگر آنکه مخفیانه گوش فرا دهد پس شهابی روشن او را دنبال می کند ۱۸ و زمین را گُسترش دادیم و در آن کوه هایی افکندیم و در آن از هر چیزی مُتناسب رویانیدیم ۱۹ و در آن (زمین) برای شما و برای آنکه (شما) روزی رسان او نیستید اسباب زندگی پدید آوردیم ۲۰ و هر چه هست گنجینه های آن نزد ماست و آن را جز به اندازهٔ مشخص نازل نمی‌کنیم ۲۱ و باد ها را بارور کننده فرستادیم پس از آسمان آبی را فرو فرستادیم پس شما را به آن سیراب نمودیم و شما ذخیره کننده آن نبودید ۲۲ و همانا ما زنده می کنیم و می میرانیم و ما وارث (همه) هستیم ۲۳ مسلّماً پیشینیان شما را شناختیم و مسلّماً آیندگان شما را شناخته ایم ۲۴ و همانا پروردگارت آنها را محشور می‌کند و او حکیم داناست ۲۵ و مسلّماً انسان را از گِل خُشک، از گِل تیره ریخته شده خلق کردیم ۲۶ و جِنّ را از قبل از آتش سوزندهٔ بدون دود خلق کردیم ۲۷ و هنگامیکه پروردگارت به فرشتگان فرمود که من آفرینندهٔ بشری از گِل خُشک، از گِل تیره ریخته شده هستم ۲۸ پس زمانی که او (آدم) را آراسته نمودم و در او از روح خود دمیدم (منش و طریقت الهی را به او واگذار نمودم) پس (ای فرشتگان) برای او سجده کنید ۲۹ پس همه فرشتگان با هم سجده کردند ۳۰ جز ابلیس که سرپیچی کرد از آنکه با سجده کنندگان باشد ۳۱

قَالَ يَـٰٓإِبۡلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمۡ أَكُن
لِّأَسۡجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقۡتَهُۥ مِن صَلۡصَـٰلٖ مِّنۡ حَمَإٖ مَّسۡنُونٖ ﴿٣٣﴾
قَالَ فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٞ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيۡكَ ٱللَّعۡنَةَ إِلَىٰ يَوۡمِ
ٱلدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ
أَغۡوَيۡتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَأُغۡوِيَنَّهُمۡ أَجۡمَعِينَ
﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنۡهُمُ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَـٰذَا صِرَٰطٌ عَلَيَّ
مُسۡتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَـٰنٌ إِلَّا مَنِ
ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوۡعِدُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٤٣﴾
لَهَا سَبۡعَةُ أَبۡوَٰبٖ لِّكُلِّ بَابٖ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٞ مَّقۡسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ
ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّـٰتٖ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ ٱدۡخُلُوهَا بِسَلَـٰمٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلٍّ إِخۡوَٰنًا عَلَىٰ سُرُرٖ مُّتَقَـٰبِلِينَ
﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمۡ فِيهَا نَصَبٞ وَمَا هُم مِّنۡهَا بِمُخۡرَجِينَ ﴿٤٨﴾
۞نَبِّئۡ عِبَادِيٓ أَنِّيٓ أَنَا ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
هُوَ ٱلۡعَذَابُ ٱلۡأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئۡهُمۡ عَن ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ﴿٥١﴾

(اللّٰه) فرمود: ای ابلیس تو را چه شد که با سجده کنندگان نبودی؟ ۳۲ (شیطان) گفت: من نمی خواهم که سجده کنم برای بشری که او را از گِلی خُشک، از گِل تیره ریخته شده خلق کردی ۳۳ (اللّٰه) فرمود: پس از آن (مقام) خارج شو که تو رانده شده هستی ۳۴ و همانا بر تو تا روز جزا لعنت است ۳۵ (شیطان) گفت: پروردگارا پس مرا مُهلت ده تا روزی که (همهٔ مردم) برانگیخته شوند ۳۶ (اللّٰه) فرمود: پس (تو) از مُهلت یافتگان هستی ۳۷ تا روزی که وقت آن مشخص است ۳۸ (شیطان) گفت: پروردگارا برای آنکه مرا گُمراه کردی قطعاً آنچه در زمین است را برای ایشان زینت دهم و قطعاً همگی را گُمراه کنم ۳۹ مگر بندگان تو از ایشان که مُخلص شده‌اند ۴۰ (اللّٰه) فرمود: این راهی پایدار به سوی من است ۴۱ همانا تو را بر بندگانم تسلّطی نیست جز گُمراهانی که از تو پیروی کنند ۴۲ و همانا جهنم وعده گاه همگی آنان است ۴۳ برای آن (جهنم) هفت دروازه است، هر دروازه‌ای از ایشان جداگانه است ۴۴ همانا پرهیزکاران در باغ ها و چشمه سارها هستند ۴۵ به سلامت و امنیت در آن داخل شوید ۴۶ هر کینه ای را از سینه های ایشان بر کَنیم که همدلانه بر تخت ها روبروی هم قرار گیرند ۴۷ رنجی بر ایشان نرسد و از آن بیرون رانده نمی شوند ۴۸ بندگان مرا خبر ده که من آمرزندهٔ مهربان هستم ۴۹ و آن که عذاب من عذاب دردناک است ۵۰ و از مهمانان ابراهیم ایشان را خبر ده ۵۱

إِذْ دَخَلُواْ عَلَيْهِ فَقَالُواْ سَلَٰمًا قَالَ إِنَّا مِنكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُواْ
لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰٓ أَن
مَّسَّنِيَ ٱلْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُواْ بَشَّرْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ
فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْقَٰنِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
رَبِّهِۦٓ إِلَّا ٱلضَّآلُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ
﴿٥٧﴾ قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ
إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَآ إِنَّهَا لَمِنَ
ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ ءَالَ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُواْ بَلْ جِئْنَٰكَ بِمَا كَانُواْ فِيهِ
يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ ٱلَّيْلِ وَٱتَّبِعْ أَدْبَٰرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ
وَٱمْضُواْ حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَآ إِلَيْهِ ذَٰلِكَ ٱلْأَمْرَ أَنَّ
دَابِرَ هَٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَآءَ أَهْلُ ٱلْمَدِينَةِ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾
وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوٓاْ أَوَ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٠﴾

هنگامیکه بر او وارد شدند پس گفتند: سلام، (ابراهیم) گفت: همانا ما نسبت به شما نگران هستیم ۵۲ (فرستادگان الهی) گفتند: مترس که ما تو را به پسری دانا نوید می دهیم ۵۳ (ابراهیم) گفت: آیا مرا نوید می دهید با آنکه مرا پیری فرا رسیده است پس به چه نوید می دهید؟ ۵۴ (فرستادگان الهی) گفتند: مُژده برای تو آوردیم پس از نااُمیدان مباش ۵۵ (ابراهیم) گفت: کیست که از رحمت پروردگار خویش نااُمید شود مگر گُمراهان ۵۶ (ابراهیم) گفت: پس کار شما چیست ای فرستادگان؟ ۵۷ (فرستادگان الهی) گفتند: همانا به سوی قومی مُجرم (گناهکاران) فرستاده شده ایم ۵۸ مگر خاندان لوط ایشان را همگی نجات خواهیم داد ۵۹ مگر همسر او؛ ما مقرر داشتیم که او قطعاً از باقی ماندگان باشد ۶۰ پس زمانی که فرستادگان نزد خاندان لوط آمدند ۶۱ (لوط) گفت: همانا شما گروهی ناشناس هستید ۶۲ (فرستادگان الهی) گفتند: ما همان (وعده) را برای تو آوردیم که در آن (قومت) شکّ می کردند ۶۳ و حقّ را به تو آوردیم و همانا ما راستگو هستیم ۶۴ پس (ای لوط) بخشی از شب را با خانواده‌ات حرکت کن و خودت از پشت سر آنان برو، و هیچ‌یک از شما به پشت سر خود نگاه نکند و به همان‌جایی که فرمان یافته‌اید بروید ۶۵ و او (لوط) را از این اَمر آگاه کردیم، بامدادان همه آنها (قوم لوط) ریشه کن خواهند شد ۶۶ و مردم شهر شادی کنان آمدند ۶۷ (لوط) گفت: همانا اینان مهمانان من هستند پس رسوایم نکنید ۶۸ و تقوای الهی پیشه سازید و (مرا) اندوهگین نسازید ۶۹ (قوم لوط) گفتند: آیا تو را از (پناه دادن) جهانیان (غریبه ها) نهی نکرده بودیم؟ ۷۰

قَالَ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ٧١ لَعَمۡرُكَ إِنَّهُمۡ لَفِي سَكۡرَتِهِمۡ
يَعۡمَهُونَ ٧٢ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُشۡرِقِينَ ٧٣ فَجَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا
سَافِلَهَا وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةٗ مِّن سِجِّيلٍ ٧٤ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُتَوَسِّمِينَ ٧٥ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٖ مُّقِيمٍ ٧٦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٧٧ وَإِن كَانَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأَيۡكَةِ لَظَٰلِمِينَ ٧٨
فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٖ مُّبِينٖ ٧٩ وَلَقَدۡ كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ
ٱلۡحِجۡرِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٨٠ وَءَاتَيۡنَٰهُمۡ ءَايَٰتِنَا فَكَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ
٨١ وَكَانُواْ يَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ٨٢ فَأَخَذَتۡهُمُ
ٱلصَّيۡحَةُ مُصۡبِحِينَ ٨٣ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٨٤
وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۗ وَإِنَّ
ٱلسَّاعَةَ لَأٓتِيَةٞۖ فَٱصۡفَحِ ٱلصَّفۡحَ ٱلۡجَمِيلَ ٨٥ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
ٱلۡخَلَّٰقُ ٱلۡعَلِيمُ ٨٦ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَٰكَ سَبۡعٗا مِّنَ ٱلۡمَثَانِي
وَٱلۡقُرۡءَانَ ٱلۡعَظِيمَ ٨٧ لَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا
مِّنۡهُمۡ وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَٱخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٨٨ وَقُلۡ
إِنِّيٓ أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلۡمُبِينُ ٨٩ كَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَى ٱلۡمُقۡتَسِمِينَ ٩٠

(لوط) گفت: اینان دختران من هستند اگر کاری دارید ۷۱ قطعاً به جان تو (سوگند) اینان در (شهوات جنسی) خویش مستانه فرو رفته بودند ۷۲ پس ایشان را فریاد (مرگباری) فرا گرفت در حالیکه صبح طلوع می‌کرد ۷۳ پس (آن شهر را) زیر و رو کردیم و بر ایشان سنگ هایی از سِجِّیل (گوگرد) را باراندیم ۷۴ همانا در این نشانه هایی برای هوشمندان است ۷۵ و (آثار) آن (شهر) بر سر راهی بر جا است ۷۶ همانا در این نشانه ای برای مؤمنان است ۷۷ و به راستی "یاران أَیکه" ستمکار بودند ۷۸ پس از ایشان انتقام گرفتیم و (آثار) آن دو شهر بر سر راهی آشکار است ۷۹ و مسلّماً "یاران حِجر" فرستادگان را دروغ شُمردند ۸۰ و نشانه های خویش را به ایشان آوردیم پس از آنها رویگردان بودند ۸۱ و از کوهها خانه‌هایی اَمن برای خود می تراشیدند ۸۲ پس فریاد (مرگباری) هنگام صبحگاه ایشان را فرا گرفت ۸۳ پس آنچه به دست می‌آوردند، آنان را از عذاب بی‌نیاز نکرد ۸۴ و آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را جز به حقّ خلق نکردیم و همانا ساعت (قیامت) فرا می رسد پس (با آنها) بطور نیکو مواجه شو ۸۵ همانا پروردگارت آفرینندهٔ داناست ۸۶ و مسلّماً (ای محمّد) ما هفت آیه تکرارشونده و قرآن بزرگ را به تو عطا کردیم ۸۷ (ای محمّد) چشم های خویش را به امکاناتی که به گروه هایی از آنها دادیم خیره مکن و بر آنها اندوهگین مباش و بر مؤمنان فروتن باش ۸۸ و (ای محمّد) بگو: همانا من هشدار دهنده ای آشکار هستم ۸۹ بدانسان که بر بخش کنندگان (آیات الهی) نازل کردیم ۹۰

ٱلَّذِينَ جَعَلُواْ ٱلۡقُرۡءَانَ عِضِينَ ٩١ فَوَرَبِّكَ لَنَسۡـَٔلَنَّهُمۡ
أَجۡمَعِينَ ٩٢ عَمَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٣ فَٱصۡدَعۡ بِمَا تُؤۡمَرُ وَأَعۡرِضۡ
عَنِ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٩٤ إِنَّا كَفَيۡنَٰكَ ٱلۡمُسۡتَهۡزِءِينَ ٩٥ ٱلَّذِينَ
يَجۡعَلُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ٩٦ وَلَقَدۡ نَعۡلَمُ
أَنَّكَ يَضِيقُ صَدۡرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ٩٧ فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَكُن
مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ٩٨ وَٱعۡبُدۡ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأۡتِيَكَ ٱلۡيَقِينُ ٩٩

سُورَةُ النَّحۡلِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَتَىٰٓ أَمۡرُ ٱللَّهِ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوهُۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ
١ يُنَزِّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنۡ أَمۡرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ
عِبَادِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرُوٓاْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱتَّقُونِ ٢ خَلَقَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ تَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٣ خَلَقَ
ٱلۡإِنسَٰنَ مِن نُّطۡفَةٖ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٞ مُّبِينٞ ٤ وَٱلۡأَنۡعَٰمَ
خَلَقَهَاۖ لَكُمۡ فِيهَا دِفۡءٞ وَمَنَٰفِعُ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ
٥ وَلَكُمۡ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسۡرَحُونَ ٦

کسانیکه کلام الهی را قطعه قطعه کردند ۹۱ پس به پروردگارت (سوگند) قطعاً از همه آنها سؤال خواهیم کرد ۹۲ از آنچه انجام می دادند ۹۳ پس آشکار ساز بدآنچه فرمان داده شده ای و از مشرکان روی بگردان ۹۴ همانا (آزار افرادِ) مسخره کننده را از تو (ای محمّد) دور می سازیم ۹۵ کسانیکه با الله صاحب قدرتی دیگر را قرار می دهند پس زود است که بدانند ۹۶ و مسلّماً می دانیم که سینهٔ تو بدان تنگ می آید بدآنچه (کافران) می گویند ۹۷ پس به سپاس پروردگارت تسبیح کن و از (افرادِ) سجده کننده باش ۹۸ و (ای محمّد) پروردگارت را عبادت کن تا تو را یقین بیاید ۹۹

سوره نحل - ١٦

بنام الله بخشندهٔ مهربان

فرمان الله آمد پس آن را به شتاب مجویید، او مُنزه و برتر است از آنکه شرک می ورزید ۱ (الله) فرشتگان را با روح از اَمر خود نازل می کند بر هر که از بندگانش خویش بخواهد که هشدار دهید، همانا صاحب قدرتی جز من نیست پس پرهیزکاری کنید ۲ آسمانها و زمین را به حقّ خلق کرد، (الله) برتر است از آنچه شرک می ورزید ۳ انسان را از نطفه ای خلق کرد پس اکنون دشمنی آشکار است ۴ و دام ها را برای شما خلق کرد، بوسیلهٔ آنها پوششی گرم (می بافید) و (برای شما) سود دارند و از (گوشت) آنها می خورید ۵ و برای شما زیبا است هنگامی که آنها را به مرتع می برید و بر می گردانید ۶

وَتَحۡمِلُ أَثۡقَالَكُمۡ إِلَىٰ بَلَدٖ لَّمۡ تَكُونُواْ بَٰلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
ٱلۡأَنفُسِۚ إِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ٧ وَٱلۡخَيۡلَ وَٱلۡبِغَالَ
وَٱلۡحَمِيرَ لِتَرۡكَبُوهَا وَزِينَةٗۚ وَيَخۡلُقُ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ٨
وَعَلَى ٱللَّهِ قَصۡدُ ٱلسَّبِيلِ وَمِنۡهَا جَآئِرٞۚ وَلَوۡ شَآءَ لَهَدَىٰكُمۡ
أَجۡمَعِينَ ٩ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ لَّكُم
مِّنۡهُ شَرَابٞ وَمِنۡهُ شَجَرٞ فِيهِ تُسِيمُونَ ١٠ يُنۢبِتُ لَكُم
بِهِ ٱلزَّرۡعَ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلۡأَعۡنَٰبَ وَمِن كُلِّ
ٱلثَّمَرَٰتِۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ
١١ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ
وَٱلنُّجُومُ مُسَخَّرَٰتُۢ بِأَمۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ
يَعۡقِلُونَ ١٢ وَمَا ذَرَأَ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُخۡتَلِفًا
أَلۡوَٰنُهُۥٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ ١٣
وَهُوَ ٱلَّذِي سَخَّرَ ٱلۡبَحۡرَ لِتَأۡكُلُواْ مِنۡهُ لَحۡمٗا طَرِيّٗا
وَتَسۡتَخۡرِجُواْ مِنۡهُ حِلۡيَةٗ تَلۡبَسُونَهَاۖ وَتَرَى ٱلۡفُلۡكَ مَوَاخِرَ
فِيهِ وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ١٤

و بارهایتان را به سوی شهر می برند که نمی توانستید جز با رنج دادن جانتان آن را برسانید، همانا پروردگار شما با محبّت مهربان است ۷ و اسب ها و قاطرها و الاغ ها (را خلق کرد) تا سوار آنها شوید و زینتی (برای شما باشد) و آنچه را که نمی دانید را (اللّٰه) خلق می کند ۸ و بر عهده اللّٰه است که راه راست را نشان دهد، و برخی راه‌ها منحرف‌اند؛ و اگر اللّٰه می‌خواست، همه شما را هدایت می‌کرد ۹ او کسی است که از آسمان آبی را برای شما فرستاد، از آن می نوشید و به سبب آن (آب) درختانی (می رویند) که از میان آن (چهارپایان) را می چرانید ۱۰ برای شما بدان (آب) زراعت و زیتون و نخل ها و انگورها و از همه میوه ها را می رویاند، همانا در این برای گروهی که می اندیشند نشانه‌ای است ۱۱ و برای شما شب و روز و خورشید و ماه را مسخّر کرد و ستارگان به فرمان او رام هستند، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که تعقّل می کنند ۱۲ و آنچه را (اللّٰه) برای شما در زمین می رویاند که رنگ های گوناگون دارد، همانا در آن نشانه هایی است برای گروهی که یادآور شوند ۱۳ و اوست آنکه دریا را مسخّر کرد تا از آن گوشتی تازه بُخورید و از آن زیوری بیرون آورید که آن را بپوشید و کِشتی ها را در آن می‌بینی که شکافندهٔ آب هستند تا از بخشش او بجوئید و تا شاید سپاسگزار باشید ۱۴

وَأَلۡقَىٰ فِي ٱلۡأَرۡضِ رَوَٰسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمۡ وَأَنۡهَٰرٗا وَسُبُلٗا
لَّعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥ وَعَلَٰمَٰتٖۚ وَبِٱلنَّجۡمِ هُمۡ يَهۡتَدُونَ
١٦ أَفَمَن يَخۡلُقُ كَمَن لَّا يَخۡلُقُۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٧ وَإِن
تَعُدُّواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ لَا تُحۡصُوهَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٨
وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَ ١٩ وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ
مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَخۡلُقُونَ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ ٢٠ أَمۡوَٰتٌ
غَيۡرُ أَحۡيَآءٖۖ وَمَا يَشۡعُرُونَ أَيَّانَ يُبۡعَثُونَ ٢١ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ
وَٰحِدٞۚ فَٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٞ وَهُم
مُّسۡتَكۡبِرُونَ ٢٢ لَا جَرَمَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعۡلِنُونَۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡتَكۡبِرِينَ ٢٣ وَإِذَا قِيلَ لَهُم
مَّاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمۡ قَالُوٓاْ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٤ لِيَحۡمِلُوٓاْ
أَوۡزَارَهُمۡ كَامِلَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَمِنۡ أَوۡزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم
بِغَيۡرِ عِلۡمٍۗ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ٢٥ قَدۡ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ
فَأَتَى ٱللَّهُ بُنۡيَٰنَهُم مِّنَ ٱلۡقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيۡهِمُ ٱلسَّقۡفُ
مِن فَوۡقِهِمۡ وَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ٢٦

و در زمین کوه های اُستوار افکند تا مبادا (زمین) شما را به لرزه درآورد و رودهایی و راههایی پدیدار کرد تا شاید هدایت یابید ۱۵ و علامت هایی و با ستاره (قطبی) ایشان راهیابی می کنند ۱۶ پس آیا آن که خلق می کند همچون کسی است که خلق نمی کند پس آیا متذکر نمی شوید؟ ۱۷ و اگر نعمت اللّٰه را شمارش کنید نمی توانید آن را شمارش کنید، همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۱۸ و اللّٰه می داند آنچه پنهان می کنید و آنچه آشکار می سازید ۱۹ و کسانیکه جز اللّٰه صدا می زنید چیزی را خلق نمی کنند در حالیکه خودشان خلق شده اند ۲۰ مُرده هستند نه زنده و نمی فهمند چه هنگام برانگیخته می شوند ۲۱ اللّٰه شما صاحب قدرتی یکتاست پس کسانیکه به آخرت ایمان ندارند دلهای ایشان (حقیقت الهی را) انکار می کنند و ایشان کِبر می ورزند ۲۲ شکّی نیست که اللّٰه می داند آنچه پنهان می کنند و آنچه آشکار می سازند، همانا او کِبر ورزان را دوست ندارد ۲۳ و هنگامیکه به ایشان گفته شود پروردگار شما چه چیز نازل کرده است؟ (کافران) گویند: افسانه های پیشینیان را ۲۴ تا بارهای (گناه) خویش را تماماً روز قیامت بردارند و بارهای (گناه) کسانیکه به غیر دانش ایشان را گُمراه می کنند، آگاه باشید چه زشت است آنچه برمی دارند ۲۵ به درستی کسانیکه پیش از آنها بودند نقشه کشیدند پس اللّٰه بُنیاد ایشان را از پایه ها سرنگون ساخت پس سقف از بالای (سر) شان بر ایشان فرود آمد و عذاب از جایی که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد ۲۶

ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ
كُنتُمْ تُشَٰٓقُّونَ فِيهِمْۚ قَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ إِنَّ ٱلْخِزْىَ
ٱلْيَوْمَ وَٱلسُّوٓءَ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٧﴾ ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْۖ فَأَلْقَوُاْ ٱلسَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوٓءٍۚ بَلَىٰٓ
إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَٱدْخُلُوٓاْ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ
خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ ۞وَقِيلَ
لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ مَاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْۚ قَالُواْ خَيْرًاۗ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُواْ فِى
هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌۚ وَلَدَارُ ٱلْأٓخِرَةِ خَيْرٌۚ وَلَنِعْمَ دَارُ ٱلْمُتَّقِينَ
﴿٣٠﴾ جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُۖ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَۚ كَذَٰلِكَ يَجْزِى ٱللَّهُ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾
ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمُ
ٱدْخُلُواْ ٱلْجَنَّةَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن
تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِىَ أَمْرُ رَبِّكَۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾
فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

سپس روز قیامت الله ایشان را خوار سازد و (الله) می فرماید: کجا هستند شریکان شما کسانیکه در مورد ایشان ستیزه می کردید؟ کسانیکه به ایشان دانش داده شده، می گویند: همانا در این روز خواری و بدی برای کافران است ۲۷ کسانیکه فرشتگان ایشان را در حالیکه بر خویشتن ستم می کردند دریابند (بمیرانند) پس سر تسلیم فرود می آورند که ما بدی نمی کردیم، چنین نیست همانا الله داناست بدآنچه می کردند ۲۸ پس به دروازه های جهنم جاودان در آن داخل شوید پس جایگاه کِبر ورزان چه زشت است ۲۹ و به کسانیکه پرهیزکاری کردند گفته شد: پروردگارتان چه چیز نازل کرده است؟ گفتند: خیر و نیکی، و برای کسانیکه در این دنیا احسان کردند در همین دنیا نیکی مقرّر است و همانا خانهٔ آخرت بهتر است و خانهٔ پرهیزکاران چه خوب است ۳۰ آنها در باغهای (بهشت) جاودان داخل می شوند که از زیر آنها نهرها جاری است، برای ایشان در آنجا (بهشت) هر چه بخواهند وجود دارد، اینچنین الله پرهیزکاران را پاداش می دهد ۳۱ کسانیکه فرشتگان ایشان را پاک دریابند (بمیرانند) می گویند: سلام بر شما، به باغ (بهشت) داخل شوید بدآنچه انجام می دادید ۳۲ آیا آنان جز این انتظار دارند که فرشتگان به سراغشان بیایند، یا فرمان پروردگارت فرا رسد؟ کسانی که پیش از آنان بودند نیز چنین کردند؛ و الله به آنان ستم نکرد، بلکه آنان خود بر خویشتن ستم می‌کردند ۳۳ پس (نتیجهٔ) گناهان آنچه انجام می دادند به ایشان رسید و (عذاب به خاطرِ) آنچه که آن را مسخره می کردند به ایشان فرود آمد ۳۴

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ لَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدۡنَا مِن دُونِهِۦ مِن
شَيۡءٖ نَّحۡنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمۡنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَيۡءٖۚ كَذَٰلِكَ
فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ فَهَلۡ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ
٣٥ وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ
وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَۖ فَمِنۡهُم مَّنۡ هَدَى ٱللَّهُ وَمِنۡهُم مَّنۡ
حَقَّتۡ عَلَيۡهِ ٱلضَّلَٰلَةُۚ فَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ
كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٣٦ إِن تَحۡرِصۡ عَلَىٰ هُدَىٰهُمۡ
فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَن يُضِلُّۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٣٧
وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَا يَبۡعَثُ ٱللَّهُ مَن يَمُوتُۚ بَلَىٰ
وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقّٗا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٨
لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِي يَخۡتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ
أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰذِبِينَ ٣٩ إِنَّمَا قَوۡلُنَا لِشَيۡءٍ إِذَآ أَرَدۡنَٰهُ أَن نَّقُولَ
لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٤٠ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِي ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا ظُلِمُواْ
لَنُبَوِّئَنَّهُمۡ فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗۖ وَلَأَجۡرُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ
يَعۡلَمُونَ ٤١ ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ يَتَوَكَّلُونَ ٤٢

و مشرکان گفتند: اگر اللّه می‌خواست، نه ما و نه پدرانمان چیزی جز او را نمی‌پرستیدیم و هیچ چیز را بدون فرمان او حرام نمی‌کردیم. کسانی که پیش از آنان بودند نیز چنین کردند پس آیا بر فرستادگان جز ابلاغ آشکار است؟ ۳۵ و مسلّماً در هر اُمّتی فرستاده ای را برانگیختیم که اللّه را عبادت کنید و از طاغوت (استبدادیان) دوری گزینید پس از ایشان کسی است که اللّه او را هدایت کرد و از ایشان است که گُمراهی بر او به حقّ مُقرّر گردید (نوشته شد) پس در زمین بگردید پس نگاه کنید که سرانجام (افرادِ) تکذیب کننده چگونه بود ۳۶ (ای محمّد) اگر بر هدایت ایشان حریص باشی پس همانا اللّه هدایت نمی کند آن کسی را که گُمراه می کند و برای ایشان یاورانی نیست ۳۷ و به اللّه سخت ترین سوگند های خویش را یاد می کنند که اللّه آن کس را که می میرد (در قیامت) برنمی انگیزد، بلکه این وعده ای به حقّ بر عهدهٔ او (اللّه) است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۳۸ تا برای ایشان مشخص کند آنچه را که در آن اختلاف می کردند و تا کسانیکه کُفر ورزیدند را مشخص سازد، همانا ایشان دروغگو بودند ۳۹ جز این نیست گفتار ما هنگامیکه برای (خلقت) چیزی اراده کنیم که به او بگوییم: بشو پس می شود ۴۰ و کسانیکه در راه اللّه مهاجرت کردند بعد از آنکه مورد ستم واقع شدند البته آنان را در دنیا جای نیکویی می دهیم و هر آینه مُزد آخرت بزرگتر است اگر که بدانند ۴۱ کسانیکه شکیبایی کردند و بر پروردگار خویش توکّل می کنند ۴۲

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِمۡۖ فَسۡـَٔلُوٓاْ أَهۡلَ
ٱلذِّكۡرِ إِن كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٤٣ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِۗ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ
ٱلذِّكۡرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيۡهِمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ٤٤
أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخۡسِفَ ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ
أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ٤٥ أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ
فِي تَقَلُّبِهِمۡ فَمَا هُم بِمُعۡجِزِينَ ٤٦ أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ عَلَىٰ تَخَوُّفٖ فَإِنَّ
رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٌ ٤٧ أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٖ
يَتَفَيَّؤُاْ ظِلَٰلُهُۥ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ سُجَّدٗا لِّلَّهِ وَهُمۡ دَٰخِرُونَ
٤٨ وَلِلَّهِ يَسۡجُدُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ مِن دَآبَّةٖ
وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ ٤٩ يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ
وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ ٥٠ ۞وَقَالَ ٱللَّهُ لَا تَتَّخِذُوٓاْ إِلَٰهَيۡنِ
ٱثۡنَيۡنِۖ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ فَإِيَّيَ فَٱرۡهَبُونِ ٥١ وَلَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًاۚ أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ ٥٢ وَمَا بِكُم مِّن
نِّعۡمَةٖ فَمِنَ ٱللَّهِۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فَإِلَيۡهِ تَجۡـَٔرُونَ ٥٣ ثُمَّ إِذَا
كَشَفَ ٱلضُّرَّ عَنكُمۡ إِذَا فَرِيقٞ مِّنكُم بِرَبِّهِمۡ يُشۡرِكُونَ ٥٤

و پیش از تو (ای محمّد) جز اشخاصی را (به رسالت) نفرستادیم مگر به ایشان وحی نمودیم پس از اهل ذکر (پیروان راستین کتابهای الهی پیشین) سؤال کنید اگر شما نمی دانید ۴۳ با نشانیها و نامه ها و به سوی تو این ذکر (قرآن) را نازل کردیم تا برای مردم آنچه به سوی ایشان نازل شده است را مشخص کنی و تا شاید بیندیشند ۴۴ آیا امنیت یافتند کسانیکه نقشه های گناه را کشیدند؟ که اللّه ایشان را در زمین فرو برد یا ایشان را عذاب از جایی که نمی فهمند احاطه کند ۴۵ یا ایشان را در هنگام رفت و آمد (عذاب) فرا بگیرد پس (کافران) ناتوان کننده (اللّه) نیستند ۴۶ یا ایشان را اندک اندک (عذاب) فرا بگیرد پس همانا پروردگار شما با محبّت مهربان است ۴۷ آیا به چیزهایی که اللّه آفریده است ننگریسته‌اند که سایه‌هایشان از راست و چپ، در حالی که برای اللّه فروتن اند، بازمی‌گردد؟ ۴۸ و هر جنبنده ای که در آسمانها و زمین است و نیز فرشتگان، برای اللّه سجده می کنند و تکبر نمی ورزند ٤٩ از پروردگارشان که بر بالای ایشان است، می ترسند و انجام می دهند آنچه اَمر شده اند ۵۰ و اللّه فرمود: که صاحب قدرتهای دوگانه برای خود برنگزینید، جز این نیست که او (اللّه) صاحب قدرتی یکتاست پس از من (اللّه) بترسید ۵۱ و برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و برای او دین همیشگی است، آیا از غیر اللّه پروا می کنید؟ ۵۲ و هر نعمتی که دارید از جانب اللّه است پس هنگامیکه به شما رنج (زیانی) می رسد به سوی او (اللّه) روی می آورید ۵۳ سپس هنگامیکه از شما رنج را برطرف می سازد در آن هنگام گروهی از شما به پروردگار خویش شرک می ورزید ۵۴

لِيَكۡفُرُواْ بِمَآ ءَاتَيۡنَٰهُمۡۚ فَتَمَتَّعُواْ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٥٥ وَيَجۡعَلُونَ
لِمَا لَا يَعۡلَمُونَ نَصِيبٗا مِّمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡۗ تَٱللَّهِ لَتُسۡـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمۡ
تَفۡتَرُونَ ٥٦ وَيَجۡعَلُونَ لِلَّهِ ٱلۡبَنَٰتِ سُبۡحَٰنَهُۥ وَلَهُم مَّا يَشۡتَهُونَ
٥٧ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلۡأُنثَىٰ ظَلَّ وَجۡهُهُۥ مُسۡوَدّٗا وَهُوَ كَظِيمٞ ٥٨
يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓۚ أَيُمۡسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ
أَمۡ يَدُسُّهُۥ فِي ٱلتُّرَابِۗ أَلَا سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ٥٩ لِلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ
بِٱلۡأٓخِرَةِ مَثَلُ ٱلسَّوۡءِۖ وَلِلَّهِ ٱلۡمَثَلُ ٱلۡأَعۡلَىٰۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ
٦٠ وَلَوۡ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِظُلۡمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيۡهَا مِن دَآبَّةٖ
وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗىۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ لَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ
سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ٦١ وَيَجۡعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكۡرَهُونَۚ وَتَصِفُ
أَلۡسِنَتُهُمُ ٱلۡكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ ٱلنَّارَ
وَأَنَّهُم مُّفۡرَطُونَ ٦٢ تَٱللَّهِ لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٖ مِّن قَبۡلِكَ
فَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ ٱلۡيَوۡمَ وَلَهُمۡ
عَذَابٌ أَلِيمٞ ٦٣ وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
ٱلَّذِي ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٦٤

تا کُفر بورزد بدآنچه به ایشان دادیم پس (برای مدّتی) بهره مند شوید که بزودی متوجه خواهید شد ۵۵ و برای چیزهایی که هیچ نمی‌دانند، از آنچه روزیِ آنان کرده‌ایم سهمی قرار می‌دهند. سوگند به اللّه، درباره آنچه به دروغ می‌بافید، حتماً بازخواست خواهید شد ۵۶ و برای اللّه دختران را قرار می دهند، او مُنزه است در حالیکه آنچه خوشایندشان است را از آنِ خود می دانند ۵۷ و هنگامیکه یکی از آنها به دختر مُژده داده شود، چهره او سیاه شود در حالیکه خشم خود را فرو می برد ۵۸ از بدیِ خبری که به او داده شده، از مردم پنهان می‌شود؛ آیا با ننگ او (دختر) را نگه دارد یا او را در خاک فرو برد (زنده به گور کند)؟ بدانید چه زشت است آنچه حُکم می کنند ۵۹ مَثل زشتی است برای کسانیکه به آخرت ایمان نمی آورند، برای اللّه مَثل برتر است و او شوکتمندِ حکیم است ۶۰ و اگر اللّه مردم را به سبب ستمگریشان مؤاخذه می کرد بر (روی) زمین جُنبنده ای را باقی نمی گذاشت و لیکن تا مُهلتی مشخص (کیفر) ایشان را به تأخیر می افکند پس هنگامیکه مُهلت ایشان فرا رسد نه ساعتی را به تأخیر اُفتند و نه پیشی گیرند ۶۱ و برای اللّه چیزی را قرار می‌دهند که خودشان از آن بیزارند، و زبان‌هایشان دروغ می‌گوید که سرانجام نیکو برای آنان است. بی‌تردید برای آنان آتش است و آنان پیشاپیش به سوی آن فرستاده خواهند شد ۶۲ به اللّه سوگند به سوی اُمّت هایی پیش از تو (ای محمّد فرستادگانی را) ارسال کردیم، برای ایشان شیطان (وسوسه گر) اعمالشان را آراسته نمود پس او سرپرست آنها در آن روز است و برای ایشان عذابی دردناک است ۶۳ و بر تو (ای محمّد) کتاب (قرآن) را نازل نکردیم مگر آنکه برای ایشان مشخص کنی آنچه را که در آن اختلاف کردند و هدایت و رحمتی برای قومی که ایمان می آورند ۶۴

وَٱللَّهُ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ٦٥ وَإِنَّ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَنۡعَٰمِ لَعِبۡرَةٗۖ نُّسۡقِيكُم
مِّمَّا فِي بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيۡنِ فَرۡثٖ وَدَمٖ لَّبَنًا خَالِصٗا سَآئِغٗا لِّلشَّٰرِبِينَ
٦٦ وَمِن ثَمَرَٰتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلۡأَعۡنَٰبِ تَتَّخِذُونَ مِنۡهُ سَكَرٗا وَرِزۡقًا
حَسَنًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٦٧ وَأَوۡحَىٰ رَبُّكَ إِلَى ٱلنَّحۡلِ
أَنِ ٱتَّخِذِي مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتٗا وَمِنَ ٱلشَّجَرِ وَمِمَّا يَعۡرِشُونَ ٦٨ ثُمَّ
كُلِي مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ فَٱسۡلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلٗاۚ يَخۡرُجُ مِنۢ بُطُونِهَا
شَرَابٞ مُّخۡتَلِفٌ أَلۡوَٰنُهُۥ فِيهِ شِفَآءٞ لِّلنَّاسِۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ
يَتَفَكَّرُونَ ٦٩ وَٱللَّهُ خَلَقَكُمۡ ثُمَّ يَتَوَفَّىٰكُمۡۚ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ
أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡ لَا يَعۡلَمَ بَعۡدَ عِلۡمٖ شَيۡـٔٗاۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٞ قَدِيرٞ ٧٠
وَٱللَّهُ فَضَّلَ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ فِي ٱلرِّزۡقِۚ فَمَا ٱلَّذِينَ فُضِّلُواْ
بِرَآدِّي رِزۡقِهِمۡ عَلَىٰ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَهُمۡ فِيهِ سَوَآءٌۚ أَفَبِنِعۡمَةِ
ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ ٧١ وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا
وَجَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةٗ وَرَزَقَكُم مِّنَ
ٱلطَّيِّبَٰتِۚ أَفَبِٱلۡبَٰطِلِ يُؤۡمِنُونَ وَبِنِعۡمَتِ ٱللَّهِ هُمۡ يَكۡفُرُونَ ٧٢

و اللّٰه از آسمان آبی فرستاد پس بدان زمین را بعد از مرگش زنده ساخت، همانا در این نشانه ای است برای گروهی که می شنوند ۶۵ و همانا برای شما در چهارپایان عبرتی است، به شما می نوشانیم از آنچه در شکم های ایشان است، از میان علف های جویده و خون شیری خالص را به شما می نوشانیم که برای (افرادِ) نوشنده گواراست ۶۶ و از میوهٔ نخلستانها (درختان خرما) و تاکستانها (درختان انگور) از آن شهدی و روزی نیکوست، در این برای قومی که تعقّل می کنند نشانه ای است ۶۷ و پروردگارت به زنبور وحی نمود که از کوهها و درختان و داربست هایی که (مردم) می سازند لانه هایی (برای خود) برگزینید ۶۸ سپس از تمام محصولات (گُلها) بُخور پس به راههایی پروردگار خویش روان شو، از شکم های آنها (زنبورها) نوشیدنی به رنگ‌های گوناگون خارج شود، در آن درمانی برای مردم است، همانا در این برای قومی که می اندیشند نشانه ای است ۶۹ و اللّٰه شما را آفرید، سپس شما را می‌میراند؛ و برخی از شما به پست‌ترین مرحله عمر بازگردانده می‌شوند، به گونه‌ای که پس از دانستن، دیگر چیزی نمی‌دانند. همانا اللّٰه دانای توانا است ۷۰ و اللّٰه بعضی از شما را بر بعضی در روزی گشایش داد پس کسانیکه فراوانی یافته اند، آیا روز های خویش را به آنان که در پیمانشان هستند بر نمی گردانند تا با ایشان در آن یکسان باشند پس آیا نعمت اللّٰه را نادیده می گیرند؟ ۷۱ و اللّٰه برای شما از میان خودتان همسرانی را قرار داد و از همسرانتان، پسران و نوادگانی برای شما قرار داد و از پاکیزه ها شما را رزق داد پس آیا به باطل ایمان می آورید و به نعمت های اللّٰه کُفر می ورزند؟ ۷۲

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ رِزۡقٗا مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ شَيۡـٔٗا وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ ٧٣ فَلَا تَضۡرِبُواْ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡثَالَۚ
إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٧٤ ۞ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا عَبۡدٗا
مَّمۡلُوكٗا لَّا يَقۡدِرُ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَمَن رَّزَقۡنَٰهُ مِنَّا رِزۡقٗا حَسَنٗا
فَهُوَ يُنفِقُ مِنۡهُ سِرّٗا وَجَهۡرًاۖ هَلۡ يَسۡتَوُۥنَۚ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ
بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٧٥ وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا رَّجُلَيۡنِ
أَحَدُهُمَآ أَبۡكَمُ لَا يَقۡدِرُ عَلَىٰ شَيۡءٖ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوۡلَىٰهُ
أَيۡنَمَا يُوَجِّههُّ لَا يَأۡتِ بِخَيۡرٍ هَلۡ يَسۡتَوِي هُوَ وَمَن يَأۡمُرُ
بِٱلۡعَدۡلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٧٦ وَلِلَّهِ غَيۡبُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَمَآ أَمۡرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمۡحِ
ٱلۡبَصَرِ أَوۡ هُوَ أَقۡرَبُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٧٧
وَٱللَّهُ أَخۡرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا
وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَ لَعَلَّكُمۡ
تَشۡكُرُونَ ٧٨ أَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلطَّيۡرِ مُسَخَّرَٰتٖ فِي جَوِّ ٱلسَّمَآءِ
مَا يُمۡسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٧٩

و به جای اللّٰه چیزهایی را عبادت می کنند که دارای (صاحب) هیچ روزی از آسمانها و زمین برای آنها نیست و توانایی (کاری را) ندارند ۷۳ پس برای اللّٰه مَثل نزنید، همانا اللّٰه می داند و شما نمی دانید ۷۴ اللّٰه بندهٔ بی اختیاری را مَثل زده است که بر چیزی توانایی ندارد و (در مقابل فرد دیگری است) آن که از نزد خود او را روزی نیکو دادیم پس از آن پنهان و آشکار می بخشد، آیا (این دو نفر با هم) یکسان هستند؟ سپاس اللّٰه را، بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۷۵ و اللّٰه مَثل دو مرد را زده است که یکی از ایشان گُنگ است توانایی بر چیزی را ندارد و باری بر دوش سرپرستش است، به هر سو او را می گرداند خیری را نمی آورد، آیا او با کسی که به عدالت اَمر می کند و خود بر راه راست است یکسان است؟ ۷۶ برای اللّٰه غیب آسمانها و زمین است، فرمان ساعت (روز قیامت) جز به مانند چشم بر هم زدن یا نزدیکتر به اوست، همانا اللّٰه بر همه چیز تواناست ۷۷ و اللّٰه شما را از شکم های مادرانتان بیرون می آورد، چیزی را نمی دانستید و برای شما گوش و چشم و دل ها را قرار داد تا شاید سپاسگزاری کنید ۷۸ آیا به سوی پرندگان توجه نکرده اند (که) در فضای آسمان ها پرواز می کنند، ایشان را جز اللّٰه (کسی) نگاه ندارد، همانا در این نشانه هایی است برای قومی که ایمان می آورند ۷۹

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمۡ سَكَنٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ
ٱلۡأَنۡعَٰمِ بُيُوتٗا تَسۡتَخِفُّونَهَا يَوۡمَ ظَعۡنِكُمۡ وَيَوۡمَ إِقَامَتِكُمۡ
وَمِنۡ أَصۡوَافِهَا وَأَوۡبَارِهَا وَأَشۡعَارِهَآ أَثَٰثٗا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٖ
٨٠ وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلٗا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ
ٱلۡجِبَالِ أَكۡنَٰنٗا وَجَعَلَ لَكُمۡ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ
ٱلۡحَرَّ وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأۡسَكُمۡۚ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعۡمَتَهُۥ
عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تُسۡلِمُونَ ٨١ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ
ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٨٢ يَعۡرِفُونَ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا
وَأَكۡثَرُهُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ٨٣ وَيَوۡمَ نَبۡعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٖ
شَهِيدٗا ثُمَّ لَا يُؤۡذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ
٨٤ وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلۡعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمۡ وَلَا هُمۡ
يُنظَرُونَ ٨٥ وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ شُرَكَآءَهُمۡ قَالُواْ
رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا ٱلَّذِينَ كُنَّا نَدۡعُواْ مِن دُونِكَۖ
فَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلَ إِنَّكُمۡ لَكَٰذِبُونَ ٨٦ وَأَلۡقَوۡاْ إِلَى
ٱللَّهِ يَوۡمَئِذٍ ٱلسَّلَمَۖ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٨٧

و اللّٰه برای شما خانه‌هایتان را محل آرامش قرار داد، و از پوست‌های دام‌ها برای شما خانه‌هایی قرار داد که در روز کوچ و روز اقامت، آنها را سبک می‌یابید؛ و از پشم و کرک و موی آنها وسایل زندگی و بهره‌ای تا زمانی معین قرار داد ۸۰ و اللّٰه از آنچه آفریده است برای شما سایه‌هایی قرار داد، و از کوه‌ها برای شما پناهگاه‌هایی قرار داد، و برای شما پوشش‌هایی فراهم کرد که شما را از گرما حفظ می‌کند، و پوشش‌هایی که شما را از آسیب‌هایتان نگه می‌دارد. این‌گونه نعمت خود را بر شما کامل می‌کند، تا شاید (در برابرِ اللّٰه) تسلیم شوید ۸۱ پس اگر (به دستورات اللّٰه) پُشت کردند پس جز این نیست که بر عهدهٔ تو (ای محمّد) ابلاغ (کلامِ) آشکار (اللّٰه) است ۸۲ نعمت اللّٰه را می شناسند پس آن را انکار می کنند و بیشتر ایشان کافر هستند ۸۳ و روزی که از هر اُمّتی گواهی برانگیزیم سپس اجازه سخن به کافران داده نشود و (تقاضای) گُذشت از ایشان پذیرفته نمی شود ۸۴ و هنگامیکه ستمگران عذاب را ببینند پس از ایشان (عذاب) کاسته نشود و مُهلت داده نمی شوند ۸۵ و هنگامیکه مشرکان شریکان خود را ببینند، (مشرکان) می گویند: پروردگارا اینان شریکان ما هستند کسانیکه ما آنها را به جای تو صدا می زدیم پس به ایشان پاسخ دهند که همانا شما دروغگو هستید ۸۶ و در آن روز به سوی اللّٰه تسلیم گردند و دروغ هایی که می بافتند از ایشان ناپدید شد ۸۷

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ زِدْنَٰهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِى
كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَجِئْنَا بِكَ
شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ ۚ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ تِبْيَٰنًا لِّكُلِّ
شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ ۞ إِنَّ ٱللَّهَ
يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ وَٱلْإِحْسَٰنِ وَإِيتَآئِ ذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ وَٱلْبَغْىِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
﴿٩٠﴾ وَأَوْفُواْ بِعَهْدِ ٱللَّهِ إِذَا عَٰهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُواْ ٱلْأَيْمَٰنَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ ٱللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ
ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُواْ كَٱلَّتِى نَقَضَتْ
غَزْلَهَا مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَٰثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَٰنَكُمْ دَخَلًۢا
بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِىَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ ٱللَّهُ
بِهِۦ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن
يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

کسانیکه کُفر ورزیدند و از راه الله بازداشتند عذابی بر عذابشان بیفزاییم بدآنچه فساد می کردند ۸۸ و روزی که از هر اُمّتی گواهی از خودشان برانگیزیم و تو را (ای محمّد) گواهی بر اینان بیاوریم و بر تو کتاب (قرآن) را نازل کردیم تا توضیحی برای همه چیز باشد و هدایت و رحمتی، و به (افرادِ) تسلیم شده (در برابر الله) مُژده ده ۸۹ همانا الله به عدل و نیکی و بخشش به خویشاوندان اَمر می کند و از ناشایست و مُنکرات و ستم نهی می کند، (الله) شما را بدان پند می دهد تا شاید یادآور شوید ۹۰ و به عهد الله وفا کنید هنگامیکه عهد می بندید و سوگندها را بعد از پایبندی بدان نشکنید و به درستی که الله را بر خویش وکیل قرار دادید، همانا الله می داند بدآنچه انجام می دهید ۹۱ و مانند آن زن نباشید که رشتهٔ خود را بعد از تابیدنش چون تارهایی گُسیخته باز کرد که سوگندهای خویش را وسیلهٔ خیانت (و تقلّب و فساد) میان خویش قرار دهید تا اُمّتی برتر از اُمّتی دیگر بشود، جز این نیست که الله شما را بدان آزمایش می کند قطعاً (الله) برای شما در روز قیامت مشخص می کند آنچه را که در آن اختلاف می‌کردید ۹۲ و اگر الله می‌خواست هر آینه شما را یک اُمّت قرار می داد و لیکن گمراه می کند هر که را بخواهد و هدایت می کند هر که را بخواهد و قطعاً از آنچه می کردید مورد سؤال قرار می گیرید ۹۳

وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ أَيۡمَٰنَكُمۡ دَخَلَۢا بَيۡنَكُمۡ فَتَزِلَّ قَدَمُۢ بَعۡدَ
ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُواْ ٱلسُّوٓءَ بِمَا صَدَدتُّمۡ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَكُمۡ
عَذَابٌ عَظِيمٞ ٩٤ وَلَا تَشۡتَرُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ إِنَّمَا
عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٩٥ مَا عِندَكُمۡ
يَنفَدُۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٖۗ وَلَنَجۡزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓاْ أَجۡرَهُم
بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٦ مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا
مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ
وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩٧
فَإِذَا قَرَأۡتَ ٱلۡقُرۡءَانَ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ
٩٨ إِنَّهُۥ لَيۡسَ لَهُۥ سُلۡطَٰنٌ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمۡ
يَتَوَكَّلُونَ ٩٩ إِنَّمَا سُلۡطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوۡنَهُۥ وَٱلَّذِينَ
هُم بِهِۦ مُشۡرِكُونَ ١٠٠ وَإِذَا بَدَّلۡنَآ ءَايَةٗ مَّكَانَ ءَايَةٖ
وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مُفۡتَرِۭۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ
لَا يَعۡلَمُونَ ١٠١ قُلۡ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلۡقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلۡحَقِّ
لِيُثَبِّتَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُسۡلِمِينَ ١٠٢

و سوگند های خود را نیرنگی (و خیانت و تقلّبی) میان خود نگیرید تا قدمی بعد از پایبندیش (به اسلام) لغزش کند پس بدی (عذاب) را بچشید بدآنچه (مردم را) از راه اللّه بازمی داشتید و برای (این گونه افرادِ) شما عذابی بزرگ است ۹۴ و پیمان اللّه را به بهایی اندک نفروشید، جز این نیست که آنچه نزد اللّه است برای شما خیر است اگر بدانید ۹۵ آنچه نزد شما است پایان می یابد و آنچه نزد اللّه است پاینده است و قطعاً کسانیکه شکیبایی کرده‌اند را به نیکوترین مُزدها پاداش دهیم بدآنچه انجام می‌دادند ۹۶ آنکس که (از شما) از مرد یا زن کار شایسته ای را انجام دهد در حالیکه مؤمن باشد پس به او زندگی می بخشیم زندگی پاک (در بهشت) و قطعاً به ایشان نیکوترین چیزی را که انجام می دادند را مُزد می دهیم ۹۷ پس هنگامی که قرآن را می خوانی پس به اللّه پناه ببر از شیطان (وسوسه گر) رانده شده ۹۸ همانا او (شیطان) را بر کسانیکه ایمان آوردند و بر پروردگارشان توکّل کرده اند تسلّطی نیست ۹۹ جز این نیست که تسلّط او (شیطان) بر کسانی است که او را به سرپرستی گرفته اند و کسانیکه شیطان را شریک قرار می دهند ۱۰۰ و هر گاه آیه ای را به جای آیه ای دیگر جایگزین کنیم (نسبت به احکام تورات و انجیل) و اللّه داناست بدآنچه نازل می‌کند، (کافران) می گویند: جز این نیست که (ای محمّد) دروغ) بافته ای، بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۱۰۱ (ای محمّد) بگو: آن را روح القدس (جبرئیل) از جانب پروردگارت به حقّ نازل کرد تا کسانیکه ایمان آوردند را اُستوار گرداند و هدایت و بشارتی برای (افرادِ) اسلام آورنده باشد ۱۰۲

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ بَشَرٌۗ لِّسَانُ
ٱلَّذِى يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِىٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ مُّبِينٌ
١٠٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ ٱللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٤ إِنَّمَا يَفْتَرِى ٱلْكَذِبَ ٱلَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ١٠٥
مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ إِيمَٰنِهِۦٓ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُۥ
مُطْمَئِنٌّۢ بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلْكُفْرِ
صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
١٠٦ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى
ٱلْءَاخِرَةِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ
١٠٧ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَٰرِهِمْۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْغَٰفِلُونَ ١٠٨ لَا جَرَمَ
أَنَّهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ١٠٩ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
لِلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا فُتِنُوا۟ ثُمَّ جَٰهَدُوا۟
وَصَبَرُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١١٠

و مسلّماً می دانیم که ایشان (کافران) می گویند: جز این نیست که آن (قرآن) را بشری به او آموزش می دهد، زبان آن کسی که بدو این سخن را نسبت می دهند نارسا (گُنگ) است در حالیکه این (قرآن) به زبان عربی آشکار است ۱۰۳ همانا کسانیکه به آیات اللّه ایمان نمی آورند، اللّه ایشان را هدایت نمی کند و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۰۴ جز این نیست که دروغ را کسانی بستند که به آیات اللّه ایمان نمی آورند و آنان دروغگو هستند ۱۰۵ هر کس به اللّه بعد از ایمانش کُفر بورزد مگر آن کس که وادار شود در حالیکه قلب او به ایمان اطمینان دارد (اشکالی نیست) و لیکن هر کس سینهٔ خود را به کُفر بگشاید پس بر او خشمی از جانب اللّه است و برای ایشان عذابی بزرگ است ۱۰۶ این بدان جهت است که ایشان زندگی دنیا را بر آخرت برگزیدند و آنکه اللّه گروه کافران را هدایت نمی کند ۱۰۷ آنان کسانی هستند که اللّه بر قلب ها و گوشها و چشمهای ایشان مُهر زده است و آنان غافل هستند ۱۰۸ شکّی نیست که ایشان در آخرت از (افرادِ) زیانکار هستند ۱۰۹ سپس همانا پروردگارت (ای محمّد) کسانیکه بعد از آزار دیدن مهاجرت کردند سپس کوشش کردند و شکیبایی کردند، همانا پروردگارت بعد از آن آمرزندهٔ مهربان است ۱۱۰

۞يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَٰدِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا
قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن
كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ
ٱلْجُوعِ وَٱلْخَوْفِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ
رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ
﴿١١٣﴾ فَكُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلًا طَيِّبًا وَٱشْكُرُوا۟
نِعْمَتَ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ
ٱللَّهِ بِهِۦ ۖ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ ٱلْكَذِبَ
هَٰذَا حَلَٰلٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ ۚ إِنَّ
ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَٰعٌ قَلِيلٌ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِن قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

روزی می‌آید که هر کس به دفاع از خویش مُجادله کند و هر کس بدآنچه انجام داده است بی کم و کاست پاداش می یابد و به ایشان ستم نمی شود ۱۱۱ و اللّه مَثل شهری را زده است که امنیت داشت و آرام بود، روزی آن فراوان از هر سو می آمد پس به نعمتهای اللّه کُفر ورزیدند پس اللّه بخاطر عملکرد ایشان طعم گُرسنگی و ترس را بر ایشان چشانید ۱۱۲ و مسلّماً فرستاده ای از میان ایشان به سویشان آمد پس او را دروغ شُمردند پس عذاب ایشان را فرا گرفت و ایشان ستمگر بودند ۱۱۳ پس (ای ایمانداران) از آنچه به شما داده شد حلال پاکیزه را بُخورید و نعمت اللّه را سپاسگزارید و فقط او را عبادت کنید ۱۱۴ جز این نیست اللّه بر شما مُردار و خون و گوشت خوک را حرام کرد و آنچه نام غیر اللّه بر آن بُرده شود پس آن کس که ناچار شود نه ستم کننده و نه تجاوز کننده (به مرزهای الهی) پس همانا اللّه آمرزندهٔ مهربان است ۱۱۵ و نگویید بدآنچه زبان های شما به دروغ توصیف می کند که این حلال است و این حرام است تا بر اللّه دروغی را بسته باشید، همانا کسانیکه بر اللّه دروغی را ببندند رستگار نشوند ۱۱۶ بهرهٔ اندک (در این دنیا برای ایشان است) و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۱۷ و بر یهودیان حرام کردیم آنچه بر تو (ای محمّد) از پیش خواندیم و ما بر ایشان ستم نکردیم و لیکن بر خویشتن ستم می کردند ۱۱۸

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ
ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١١٩﴾ إِنَّ
إِبۡرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةٗ قَانِتٗا لِّلَّهِ حَنِيفٗا وَلَمۡ يَكُ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ
﴿١٢٠﴾ شَاكِرٗا لِّأَنۡعُمِهِۚ ٱجۡتَبَىٰهُ وَهَدَىٰهُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ
﴿١٢١﴾ وَءَاتَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗۖ وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ أَنِ ٱتَّبِعۡ مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۖ وَمَا كَانَ
مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ ٱلسَّبۡتُ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ
فِيهِۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا
كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ ٱدۡعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلۡحِكۡمَةِ
وَٱلۡمَوۡعِظَةِ ٱلۡحَسَنَةِۖ وَجَٰدِلۡهُم بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ
﴿١٢٥﴾ وَإِنۡ عَاقَبۡتُمۡ فَعَاقِبُواْ بِمِثۡلِ مَا عُوقِبۡتُم بِهِۦۖ وَلَئِن
صَبَرۡتُمۡ لَهُوَ خَيۡرٞ لِّلصَّٰبِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَٱصۡبِرۡ وَمَا صَبۡرُكَ
إِلَّا بِٱللَّهِۚ وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَلَا تَكُ فِي ضَيۡقٖ مِّمَّا يَمۡكُرُونَ
﴿١٢٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ وَّٱلَّذِينَ هُم مُّحۡسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

سپس همانا پروردگارت (ای محمّد) به کسانیکه کار بدی را به نادانی انجام دادند سپس بعد از آن توبه کردند و کار شایسته انجام دادند، همانا پروردگارت بعد از آن آمرزندهٔ مهربان است ۱۱۹ همانا ابراهیم پیشوایی مُطیع برای الله یکتا بود و از مشرکین نبود ۱۲۰ (ابراهیم) سپاسگزارِ نعمت های او بود و الله او را برگزید و (الله) او را به سوی راه راست هدایت کرد ۱۲۱ و در دنیا به او (ابراهیم) نیکی را دادیم و همانا در آخرت از (افرادِ) شایسته است ۱۲۲ سپس به سوی تو (ای محمّد) وحی کردیم که از آئین ابراهیم یکتا پرست (حقّ گرا) پیروی کن و او از مشرکین نبود ۱۲۳ جز این نیست که " حُکم سبت " قرار داده شد بر کسانیکه در آن اختلاف کردند، همانا پروردگارت میان ایشان در روز قیامت حُکم می کند دربارهٔ آنچه در آن اختلاف می کردند ۱۲۴ (ای محمّد) بخوان به سوی پروردگارت با حکمت و پندی نیکو و با ایشان با نیکویی مُجادله کن، همانا پروردگارت به حالِ کسی که از راه او گُمراه گشته دانا است و او به حالِ (افرادِ) هدایت یافته داناست ۱۲۵ و اگر مُجازات می کنید متناسب با ظلمی که واقع شده‌اید مُجازات کنید و اگر شکیبایی کنید آن برای (افرادِ) شکیبا بهتر است ۱۲۶ و (ای محمّد) شکیبایی کن و شکیبایی تو جز برای الله نیست و بر ایشان (کافران) اندوهگین مباش و از آنچه نقشه می کشند نگران مباش ۱۲۷ همانا الله با کسانی است که پرهیزکاری کردند و کسانیکه نیکوکار بودند ۱۲۸

سُورَةُ الإِسْرَاءِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سُبْحَٰنَ ٱلَّذِىٓ أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِۦ لَيْلًا مِّنَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ إِلَى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْأَقْصَا ٱلَّذِى بَٰرَكْنَا حَوْلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنْ ءَايَٰتِنَآ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا۟ مِن دُونِى وَكِيلًا ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ وَقَضَيْنَآ إِلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ فِى ٱلْكِتَٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ أُولَىٰهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَآ أُو۟لِى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا۟ خِلَٰلَ ٱلدِّيَارِ ۚ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ ٱلْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَٰكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَٰكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ ٱلْءَاخِرَةِ لِيَسُۥٓـُٔوا۟ وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا۟ ٱلْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا۟ مَا عَلَوْا۟ تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

سوره اسراء - ۱۷

بنام اللّٰه بخشندۀ مهربان

مُنزه اســـت کســـی که بنده اش (محمّد) را شـــبانه از مســـجد الحرام (در مکّه) به ســـوی مسجد الاقصی (بیت المقدس، معبد سلیمان) که پیرامون آن را برکت نهادیم – سیر داد تا از نشانه های خویش به او نشان دهیم، همانا او شنوای بیناست ۱ و به موسی کتاب دادیم و آن را هدایتی برای بنی اسرائیل قرار دادیم، تا جز من (اللّٰه) را وکیل نگیرید ۲ نسل آنان که با نوح (در کِشتی) سوار کردیم، همانا او بندۀ سپاسگزار بود ۳ به سوی بنی اسرائیل نوشتیم که البته در زمین دو بار فساد می کنید و برتری می جویید، برتری بزرگ ۴ پس وقتی که وعدۀ اوّلین آن دو آمد، بندگانی از خود را که دارای نیروی ســـخت (جنگجویانی نیرومند) بودند بر شـــما برانگیختیم پس میان شهرها گشتند و این وعده ای انجام شدنی بود ۵ سپس بار دیگر چیرگی شما بر آنها را باز می گردانیم و شما را با مال ها و پسران یاری می کنیم و تعداد شما را زیاد می کنیم ۶ اگر نیکی کنید برای خویش نیکی کرده اید و اگر بدی کنید پس به زیان خودتان اســـت. پس هنگامیکه وعدۀ دومینِ آن دو آمد، (دشـــمنان خواهند آمد) تا چهره های شـــما را اندوهگین گردانند و وارد مسجد شوند، چنانکه بار نخست وارد آن شدند و به هر چه دست یـــابـــنـــد یـــکســـره آن را نـــابـــود کـــنـــنـــد ۷

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَٰفِرِينَ
حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَهْدِى لِلَّتِى هِىَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
وَيَدْعُ ٱلْإِنسَٰنُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلْخَيْرِ ۖ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ عَجُولًا ﴿١١﴾
وَجَعَلْنَا ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ءَايَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَآ ءَايَةَ ٱلَّيْلِ وَجَعَلْنَآ ءَايَةَ
ٱلنَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا۟ فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا۟ عَدَدَ
ٱلسِّنِينَ وَٱلْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَىْءٍ فَصَّلْنَٰهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ
إِنسَٰنٍ أَلْزَمْنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِى عُنُقِهِۦ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ كِتَٰبًا
يَلْقَىٰهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ ٱقْرَأْ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ ٱلْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
﴿١٤﴾ مَّنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَآ أَرَدْنَآ أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا۟ فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا ٱلْقَوْلُ فَدَمَّرْنَٰهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ ٱلْقُرُونِ
مِنۢ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

شاید پروردگارتان بر شما رحم کند و اگر بازگردید (به سوی شما) بازمی گردیم و جهنم را برای کافران تنگنایی قرار داده ایم ۸ همانا این قرآن هدایت می کند بدآنچه تماماً پایدار است و مؤمنین، کسانیکه اعمال شایسته انجام دادند را مُژده می دهد که برای ایشان مُزدی بزرگ است ۹ و اینکه کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند، برای آنان عذابی دردناک آماده کرده‌ایم ۱۰ و انسان (ناآگاهانه) دعای شرّ می کند همچون دعای او به خیر و انسان شتاب کننده (عجول) است ۱۱ و شب و روز را دو نشانه قرار دادیم پس نشانه شب را محو کردیم و نشانه روز را روشن قرار دادیم تا بخشش از پروردگار خویش بجویید و تا شمارش سال ها و حساب را بدانید و همه چیز را به طور کامل شرح دادیم ۱۲ و هر انسانی را نامهٔ (اعمال) او را به گردنش بیاویزیم و روز قیامت برای او نوشته ای را بیرون آوریم که آن را باز شده بیابد ۱۳ نامهٔ خویش را بخوان، امروز تو به خویشتن در حسابرسی کافی هستی ۱۴ هر کس هدایت شود پس جز این نیست که بر خویشتن هدایت می شود و هر کس گُمراه شود پس جز این نیست که بر علیه خود گُمراه شود و هیچ باربرنده ای بار (گناه) دیگری را بر ندارد و ما عذاب کننده نیستیم تا فرستاده ای را برانگیزیم ۱۵ و هنگامی که بخواهیم شهری را هلاک کنیم، (افرادِ) خوشگذران (عیاش) آن را اَمر می کنیم؛ پس در آن نافرمانی می کنند، آنگاه فرمان بر آن تحقق می یابد و آن را به طور کامل نابود می کنیم ۱۶ و چه بسا قوم های بعد از نوح را هلاک کردیم و پروردگارت به گناهان بندگان خویش آگاه بیناست ۱۷

مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡعَاجِلَةَ عَجَّلۡنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ
جَعَلۡنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصۡلَىٰهَا مَذۡمُومٗا مَّدۡحُورٗا ١٨ وَمَنۡ أَرَادَ
ٱلۡأٓخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعۡيَهَا وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ كَانَ
سَعۡيُهُم مَّشۡكُورٗا ١٩ كُلّٗا نُّمِدُّ هَٰٓؤُلَآءِ وَهَٰٓؤُلَآءِ مِنۡ
عَطَآءِ رَبِّكَۚ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحۡظُورًا ٢٠ ٱنظُرۡ كَيۡفَ
فَضَّلۡنَا بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ وَلَلۡأٓخِرَةُ أَكۡبَرُ دَرَجَٰتٖ وَأَكۡبَرُ
تَفۡضِيلٗا ٢١ لَّا تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَقۡعُدَ مَذۡمُومٗا مَّخۡذُولٗا
٢٢ ۞وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَٰنًاۚ إِمَّا
يَبۡلُغَنَّ عِندَكَ ٱلۡكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوۡ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ
أُفّٖ وَلَا تَنۡهَرۡهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوۡلٗا كَرِيمٗا ٢٣ وَٱخۡفِضۡ لَهُمَا
جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحۡمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرۡحَمۡهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرٗا ٢٤ رَّبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمۡۚ إِن تَكُونُواْ صَٰلِحِينَ
فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلۡأَوَّٰبِينَ غَفُورٗا ٢٥ وَءَاتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ حَقَّهُۥ
وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرۡ تَبۡذِيرًا ٢٦ إِنَّ ٱلۡمُبَذِّرِينَ
كَانُوٓاْ إِخۡوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِۖ وَكَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورٗا ٢٧

آنکس که خواستار زندگی این دنیا باشد به زودی هر که را خواهیم بهره ای از آن می دهیم سپس جهنم را برایش مُقرّر کردیم تا سرزنش شده و رانده در آن وارد شود ۱۸ و هر کس که آخرت را بخواهد و برای آن بکوشد و مؤمن باشد پس آنان کوشش ایشان مورد قدردانی قرار می‌گیرد ۱۹ هر کدام چه اینان و چه آنان را از رحمت پروردگارت یاری می رسانیم و رحمت پروردگارت از کسی منع نشده است ۲۰ نگاه کن که چگونه بعضی از ایشان را بر بعضی گشایش دادیم و قطعاً آخرت در مراتب بزرگتر است و در نعمت ها بزرگتر است ۲۱ با اللّٰه صاحب قدرت دیگری را قرار نده که سرزنش شده خوار شوی ۲۲ و پروردگارت حُکم کرد که جز او را عبادت نکنید و به پدر و مادر نیکی کنید اگر چه نزد تو یکی از آنان یا هر دو به پیری برسند، به ایشان نگو بیزارم از شما و بر (سر) ایشان فریاد نزن و با ایشان گفتاری گرامی بگو ۲۳ و بال فروتنی از مهربانی را برای آنان فرود آور و بگو: پروردگارا بر آنان رحم کن چنانکه مرا در کودکی پرورش دادند ۲۴ پروردگار شما به آنچه در دل‌های شماست داناتر است. اگر شایسته باشید، همانا او نسبت به (افرادِ) توبه کننده بسیار آمرزنده است ۲۵ و به خویشاوند و بینوا و در راه مانده حقّ او را بده و به هیچ وجه زیاده روی (ولخرجی) مکن ۲۶ همانا (افرادِ) ولخرج همراهان شیاطین (وسوسه گران) هستند و شیطان همواره نسبت به پروردگارش بسیار ناسپاس بوده است ۲۷

وَإِمَّا تُعۡرِضَنَّ عَنۡهُمُ ٱبۡتِغَآءَ رَحۡمَةٖ مِّن رَّبِّكَ تَرۡجُوهَا فَقُل لَّهُمۡ قَوۡلٗا
مَّيۡسُورٗا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجۡعَلۡ يَدَكَ مَغۡلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبۡسُطۡهَا
كُلَّ ٱلۡبَسۡطِ فَتَقۡعُدَ مَلُومٗا مَّحۡسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ
لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ
أَوۡلَٰدَكُمۡ خَشۡيَةَ إِمۡلَٰقٖۖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُهُمۡ وَإِيَّاكُمۡۚ إِنَّ قَتۡلَهُمۡ كَانَ
خِطۡـًٔا كَبِيرٗا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَسَآءَ
سَبِيلٗا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقۡتُلُواْ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّۗ
وَمَن قُتِلَ مَظۡلُومٗا فَقَدۡ جَعَلۡنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلۡطَٰنٗا فَلَا يُسۡرِف فِّي
ٱلۡقَتۡلِۖ إِنَّهُۥ كَانَ مَنصُورٗا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقۡرَبُواْ مَالَ ٱلۡيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِي
هِيَ أَحۡسَنُ حَتَّىٰ يَبۡلُغَ أَشُدَّهُۥۚ وَأَوۡفُواْ بِٱلۡعَهۡدِۖ إِنَّ ٱلۡعَهۡدَ كَانَ
مَسۡـُٔولٗا ﴿٣٤﴾ وَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ إِذَا كِلۡتُمۡ وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِۚ
ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلٗا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقۡفُ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۚ إِنَّ
ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡبَصَرَ وَٱلۡفُؤَادَ كُلُّ أُوْلَٰٓئِكَ كَانَ عَنۡهُ مَسۡـُٔولٗا ﴿٣٦﴾
وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَحًاۖ إِنَّكَ لَن تَخۡرِقَ ٱلۡأَرۡضَ وَلَن تَبۡلُغَ
ٱلۡجِبَالَ طُولٗا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكۡرُوهٗا ﴿٣٨﴾

و اگر از ایشان در راستای رحمتی از پروردگار خویش که بدان اُمید داری روی برگردانی پس با ایشان گفتاری آرام بگو ۲۸ و دستت را بسته به گردن خویش قرار نده (خسیس مباش) و آن را بی حدّ (بدون حساب) باز نکن تا سرزنش شده حسرت خورده بنشینی ۲۹ همانا پروردگارت روزی را وسعت دهد به هر کس که بخواهد و به اندازه قرار می دهد (برای هر کس که بخواهد)، همانا او به (حالِ) بندگان خویش آگاه بیناست ۳۰ و فرزندان خویش را از ترس تهیدستی نکشید ایشان را و شما را ما روزی می دهیم، همانا کُشتن ایشان خطایی بزرگ است ۳۱ و به زنا نزدیک نشوید، همانا آن کاری زشت (ناشایست) است و بدترین راه (شیوه) است ۳۲ و (صاحبِ) جانی را نکشید که اللّه آن را حرام کرد مگر به حقّ و کسی که به ستم کُشته شود برای سرپرست او تسلّطی قرار دادیم پس (خونخواه او) در کُشتن تجاوز نکند، همانا او یاری شونده (از سوی اللّه) است ۳۳ و به مال یتیم نزدیک نشوید مگر آنگونه که نیکوتر است تا به رُشد بلوغ برسد و به عهد خود وفا کنید، همانا از عهد (پیمان) بازخواست خواهید شد ۳۴ و پیمانه را تمام دهید هنگامیکه آن را اندازه می گیرید و با ترازوی درست وزن کنید، این بهتر و نیکوتر در سرانجام است ۳۵ و آنچه را که بدان دانش (دینی) نداری را پیروی مکن، همانا گوش و چشم و دل هر کدام آنها (در روز قیامت) از آن بازخواست خواهند شد ۳۶ و در زمین با خودپسندی راه مرو، همانا تو هرگز زمین را نشکافی و هرگز به کوهها در بلندی نرسی ۳۷ همه اینها نزد پروردگارت گناه و ناپسند است ۳۸

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوۡحَىٰٓ إِلَيۡكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلۡحِكۡمَةِۗ وَلَا تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا
ءَاخَرَ فَتُلۡقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومٗا مَّدۡحُورًا ٣٩ أَفَأَصۡفَىٰكُمۡ رَبُّكُم
بِٱلۡبَنِينَ وَٱتَّخَذَ مِنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِنَٰثًاۚ إِنَّكُمۡ لَتَقُولُونَ قَوۡلًا عَظِيمٗا ٤٠
وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ لِيَذَّكَّرُواْ وَمَا يَزِيدُهُمۡ إِلَّا نُفُورٗا ٤١
قُل لَّوۡ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٞ كَمَا يَقُولُونَ إِذٗا لَّٱبۡتَغَوۡاْ إِلَىٰ ذِي ٱلۡعَرۡشِ سَبِيلٗا
٤٢ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوّٗا كَبِيرٗا ٤٣ تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ
ٱلسَّبۡعُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ وَإِن مِّن شَيۡءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمۡدِهِۦ وَلَٰكِن
لَّا تَفۡقَهُونَ تَسۡبِيحَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورٗا ٤٤ وَإِذَا قَرَأۡتَ
ٱلۡقُرۡءَانَ جَعَلۡنَا بَيۡنَكَ وَبَيۡنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ حِجَابٗا
مَّسۡتُورٗا ٤٥ وَجَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ أَكِنَّةً أَن يَفۡقَهُوهُ وَفِيٓ ءَاذَانِهِمۡ
وَقۡرٗاۚ وَإِذَا ذَكَرۡتَ رَبَّكَ فِي ٱلۡقُرۡءَانِ وَحۡدَهُۥ وَلَّوۡاْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِمۡ نُفُورٗا ٤٦
نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَسۡتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذۡ يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَ وَإِذۡ هُمۡ نَجۡوَىٰٓ
إِذۡ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا ٤٧ ٱنظُرۡ
كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا ٤٨
وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ خَلۡقٗا جَدِيدٗا ٤٩

این آن چیزی است که پروردگارت از حکمت به سوی تو نازل کرد و با الله صاحب قدرتی دیگری را قرار مده تا در جهنم سرزنش شده رانده وارد شوی ۳۹ آیا پروردگارتان برای شما پسران را برگزیده است و از فرشتگان دخترانی را برگرفته است؟ همانا شما گفتاری سنگین (کُفرآمیز) را می‌گویید ۴۰ و مسلّماً در این قرآن سخنان گوناگون آوردیم تا یادآور شوند و ایشان را جز فرار نمی افزاید ۴۱ (ای محمّد) بگو: اگر با او (الله) صاحب قدرتهایی می بود چنانکه می گویند در آن هنگام به سوی صاحب عرش راهی (چیرگی) را می جُستند ۴۲ مُنزه و برتر است از آنچه (کافران) می گویند، (الله) برتر بزرگ (است) ۴۳ برای او آسمان های هفتگانه و زمین تسبیح می گویند و آنان که در آنها هستند، چیزی نیست جز آنکه به سپاس او تسبیح گوید، لیکن تسبیح ایشان را در نمی یابند، همانا او (الله) بُردبار آمرزنده است ۴۴ و هنگامیکه قرآن را بخوانی میان تو و میان آنان که به آخرت ایمان نمی آورند پرده ای پوشیده قرار می دهیم ۴۵ و بر دلهای آنان پرده‌هایی قرار می‌دهیم که آنرا در نیابند و در گوشهای ایشان سنگینی است و هر گاه پروردگار خویش را در قرآن به تنهایی یاد کنی از نفرت پُشت بر می گردانند ۴۶ ما به آنچه هنگامی که به تو گوش فرا می‌دهند، می‌شنوند داناتریم؛ آنگاه که ستمگران با خود گفت و گوی پنهانی می‌کنند و می‌گویند: شما جز از مردی جادوشده پیروی نمی‌کنید ۴۷ (ای محمّد) نگاه کن چگونه بر تو مَثل ها زدند پس گُمراه شدند و راه به جائی نمی برند ۴۸ و (کافران) گفتند: هنگامیکه ما استخوان ها و خاک شدیم، آیا ما در خلقتی نوین برانگیخته می شویم؟ ۴۹

۞قُلۡ كُونُواْ حِجَارَةً أَوۡ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوۡ خَلۡقٗا مِّمَّا يَكۡبُرُ فِي
صُدُورِكُمۡۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَاۖ قُلِ ٱلَّذِي فَطَرَكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖۚ
فَسَيُنۡغِضُونَ إِلَيۡكَ رُءُوسَهُمۡ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَۖ قُلۡ عَسَىٰٓ أَن
يَكُونَ قَرِيبٗا ﴿٥١﴾ يَوۡمَ يَدۡعُوكُمۡ فَتَسۡتَجِيبُونَ بِحَمۡدِهِۦ وَتَظُنُّونَ
إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗا ﴿٥٢﴾ وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُواْ ٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُۚ
إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ يَنزَغُ بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ كَانَ لِلۡإِنسَٰنِ عَدُوّٗا
مُّبِينٗا ﴿٥٣﴾ رَّبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِكُمۡۖ إِن يَشَأۡ يَرۡحَمۡكُمۡ أَوۡ إِن يَشَأۡ
يُعَذِّبۡكُمۡۚ وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ وَكِيلٗا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعۡلَمُ
بِمَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَلَقَدۡ فَضَّلۡنَا بَعۡضَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ عَلَىٰ
بَعۡضٖۖ وَءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ زَبُورٗا ﴿٥٥﴾ قُلِ ٱدۡعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُم مِّن
دُونِهِۦ فَلَا يَمۡلِكُونَ كَشۡفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمۡ وَلَا تَحۡوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُوْلَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ يَبۡتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ ٱلۡوَسِيلَةَ أَيُّهُمۡ أَقۡرَبُ
وَيَرۡجُونَ رَحۡمَتَهُۥ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
مَحۡذُورٗا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرۡيَةٍ إِلَّا نَحۡنُ مُهۡلِكُوهَا قَبۡلَ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ
أَوۡ مُعَذِّبُوهَا عَذَابٗا شَدِيدٗاۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَسۡطُورٗا ﴿٥٨﴾

(ای محمّد) بگو: سنگ یا آهن باشید ۵۰ یا هر آفرینشی از آنچه در سینه های شما (نظرتان) بزرگ می نماید (برانگیخته می شوید) پس به زودی خواهند گفت: چه کسی ما را برمی گرداند، (ای محمّد) بگو: آن کسی که شما را نخستین بار آفرید پس سرهای خویش را به سوی تو می چرخانند و (کافران) می گویند: آن چه هنگام است؟ (ای محمّد) بگو: اُمید است که نزدیک باشید ۵۱ روزی که شما را فرا می خوانند پس با سپاس او (اللّه) اجابت می کنید و می پندارید که جز اندکی (در دنیا) نمانده اید ۵۲ و (ای محمّد) به بندگانم بگو: به نیکوترین شیوه سخن بگویند همانا شیطان (وسوسه گر) میان شما نزاع ایجاد می کند، همانا شیطان (وسوسه گر) برای انسان دشمنی آشکار است ۵۳ پروردگارتان به شما داناتر است، اگر بخواهد بر شما رحمت می آورد و اگر بخواهد شما را عذاب می کند و ما تو را (ای محمّد) بر ایشان نگهبان نفرستادیم ۵۴ و پروردگارت بدآنچه در آسمانها و زمین است داناتر است و قطعاً بعضی از پیامبران را به بعضی گشایش دادیم و به داوود زبور را دادیم ۵۵ (ای محمّد) بگو: کسانی را که می پندارید را صدا بزنید پس مالک دفع زیان و نه تغییری از شما نیستند ۵۶ آنان را که صدا می زنید خود به سوی پروردگارشان وسیله‌ای را می جویند تا هر کدامشان (به سوی پروردگار) نزدیک تر گردند و به رحمت او اُمیدوار هستند و از عذابش می ترسند، همانا عذاب پروردگارت ترسناک است ۵۷ و شهری نیست جز آنکه ما هلاک کنندهٔ آن یا عذاب کنندهٔ آن به عذابی سخت پیش از روز قیامت باشیم، این در کتاب (اللّه) نوشته شده است ۵۸

وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرۡسِلَ بِٱلۡأٓيَٰتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا ٱلۡأَوَّلُونَۚ وَءَاتَيۡنَا ثَمُودَ ٱلنَّاقَةَ مُبۡصِرَةٗ فَظَلَمُواْ بِهَاۚ وَمَا نُرۡسِلُ بِٱلۡأٓيَٰتِ إِلَّا تَخۡوِيفٗا ٥٩ وَإِذۡ قُلۡنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِٱلنَّاسِۚ وَمَا جَعَلۡنَا ٱلرُّءۡيَا ٱلَّتِيٓ أَرَيۡنَٰكَ إِلَّا فِتۡنَةٗ لِّلنَّاسِ وَٱلشَّجَرَةَ ٱلۡمَلۡعُونَةَ فِي ٱلۡقُرۡءَانِۚ وَنُخَوِّفُهُمۡ فَمَا يَزِيدُهُمۡ إِلَّا طُغۡيَٰنٗا كَبِيرٗا ٦٠ وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ قَالَ ءَأَسۡجُدُ لِمَنۡ خَلَقۡتَ طِينٗا ٦١ قَالَ أَرَءَيۡتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِي كَرَّمۡتَ عَلَيَّ لَئِنۡ أَخَّرۡتَنِ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَأَحۡتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٗا ٦٢ قَالَ ٱذۡهَبۡ فَمَن تَبِعَكَ مِنۡهُمۡ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمۡ جَزَآءٗ مَّوۡفُورٗا ٦٣ وَٱسۡتَفۡزِزۡ مَنِ ٱسۡتَطَعۡتَ مِنۡهُم بِصَوۡتِكَ وَأَجۡلِبۡ عَلَيۡهِم بِخَيۡلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكۡهُمۡ فِي ٱلۡأَمۡوَٰلِ وَٱلۡأَوۡلَٰدِ وَعِدۡهُمۡۚ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ٦٤ إِنَّ عِبَادِي لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٞۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلٗا ٦٥ رَّبُّكُمُ ٱلَّذِي يُزۡجِي لَكُمُ ٱلۡفُلۡكَ فِي ٱلۡبَحۡرِ لِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا ٦٦

و ما را باز نداشت از اینکه نشانه ها را بفرستیم جز آنکه آنها را پیشینیان دروغ شُمردند و به (قومِ) ثمود ماده شُتر را به عنوان دلیل روشن دادیم پس بدان ستم کردند و ما معجزات را جز برای بیم دادن (به مردم) نمی فرستیم ۵۹ و هنگامیکه به تو (ای محمّد) گفتیم که همانا پروردگارت به مردم احاطه دارد و خوابی که به تو نشان دادیم و (نیز) آن درخت لعنت شده در قرآن (درخت ممنوعه باغ عدن) را جز آزمایشی برای مردم قرار ندادیم و ما آنها را بیم می دهیم پس ایشان را جز سرکشی بزرگ نمی افزاید ۶۰ و هنگامیکه به فرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید پس سجده کردند جز ابلیس، (شیطان) گفت: آیا به کسی که او را از گِل آفریده ای سجده کنم؟ ۶۱ (شیطان به اللّه) گفت: این (آدم) که تو بر من گرامی داشته ای را می بینی اگر مرا تا روز قیامت مُهلت دهی نسل او را جز اندکی (با گُمراهی) نابود می گردانم ۶۲ (اللّه) فرمود: برو پس هر کس تو را از ایشان (مردم) پیروی کند پس جهنم برای شما مُجازات کامل است ۶۳ و (ای شیطان) هر که را از ایشان توانستی به آواز خود تحریک کن و بر ایشان با سواره و پیاده خویش بتاز و با ایشان در مال ها و فرزندان مشارکت کن و به ایشان وعده بده و ایشان را شیطان (وسوسه گر) جز به فریب وعده نمی دهد ۶۴ همانا (ای شیطان) تو را بر بندگانم تسلّطی نیست و پروردگارت در مقام وکالت کافی است ۶۵ پروردگار شما آن کسی است که برای شما کِشتی را در دریا حرکت می دهد تا به احسان (برکات او) دست یابید، همانا او با شما مهربان است ۶۶

وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِى ٱلْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا
نَجَّىٰكُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنتُمْ
أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ ٱلْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ
لَا تَجِدُوا۟ لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً
أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ ٱلرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا۟ لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِۦ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ ۞ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِىٓ
ءَادَمَ وَحَمَلْنَٰهُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
وَفَضَّلْنَٰهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا۟
كُلَّ أُنَاسٍۭ بِإِمَٰمِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
يَقْرَءُونَ كِتَٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَن كَانَ
فِى هَٰذِهِۦٓ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِن
كَادُوا۟ لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ
عَلَيْنَا غَيْرَهُۥ ۖ وَإِذًا لَّٱتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَآ أَن ثَبَّتْنَٰكَ
لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَّأَذَقْنَٰكَ ضِعْفَ
ٱلْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ ٱلْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

و هنگامیکه شما را در دریا رنجی برسد، آنکه جز او (اللّه) را صدا می زنید (از نظرتان) ناپدید شود پس زمانی که شما را به سوی خُشکی نجات داد (از دستورات اللّه) روی می گردانید و انسان بسیار ناسپاس است ۶۷ آیا ایمن هستید که شما را در کنار خُشکی فرو برد یا بر شما طوفان سنگریزه بفرستد پس برای خویش وکیلی نیابید؟ ۶۸ آیا ایمن هستید که شما را در آن (دریا) بار دیگر بازگرداند پس تندباد شکننده ای بر شما بفرستد تا شما را غرق کند بدآنچه کفر ورزیدید سپس برای خود در برابر ما بازخواست کننده ای نیابید ۶۹ و مسلّماً فرزندان آدم را گرامی داشتیم و در خُشکی و دریا ایشان را حمل کردیم و ایشان را از پاکیزه ها روزی دادیم و ایشان را بر بسیاری از آنچه خلق کردیم فراوان نعمت دادیم ۷۰ روزی که همهٔ مردم را به سبب اعمالشان فرا بخوانیم پس آن که کتاب او به دست راستش داده شود پس آنان کتاب خود را بخوانند و به اندازهٔ سر مویی ستم نشوند ۷۱ و آنکه در این (دنیا) کور بوده است پس در آخرت کور و در راه گُمراه تر است ۷۲ و نزدیک بود (ای محمّد) تو را فریب دهند از آنچه به سوی تو وحی فرستادیم تا بر ما جز آن را (دروغ) ببندی، در آن هنگام تو را به دوستی می‌گرفتند ۷۳ و اگر تو را (ای محمّد) اُستوار نمی داشتیم قطعاً نزدیک بود که به سوی ایشان اندکی میل کنی ۷۴ در آن هنگام تو را دو برابر زندگی و دو برابر (عذاب) مُردن را می چشانیدیم سپس برای خویش در برابر ما یاوری را نمی یافتی ۷۵

وَإِن كَادُواْ لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَٰفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ
ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ وَقُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ
إِنَّ قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَتَهَجَّدْ
بِهِۦ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰٓ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾
وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ
وَٱجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَزَهَقَ
ٱلْبَٰطِلُ ۚ إِنَّ ٱلْبَٰطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ
شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾
وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ
ٱلشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ
أَمْرِ رَبِّي وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِٱلَّذِيٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

و (ای محمّد) نزدیک بود که تو را (کافران) از زمین با خواری بیرون کنند و در آن هنگام بعد از تو جز اندکی باقی نمی ماندند ۷۶ شیوهٔ آنانکه پیش از تو (ای محمّد) از فرستادگان خویش ارسال کردیم (همینگونه بود) و برای شیوهٔ ما تبدیلی (تغییری) را پیدا نمی کنی ۷۷ و نماز را از زوال خورشید (هنگام ظهر) تا تاریکی شب به پای دار (نماز ظهر، نماز عصر، نماز مغرب و نماز عشاء در این اوقات قرار دارند) و نماز صبح را (به پای دار)، همانا خواندن نماز صبح مورد تأکید است ۷۸ و بخشی از شب را به وسیله آن به شب‌زنده‌داری برخیز؛ این عبادتی افزون برای توست؛ اُمید است پروردگارت تو را به مقامی ستوده برانگیزد ۷۹ و (ای محمّد) بگو: پروردگارا مرا به بنیاد راستی داخل فرما و مرا به سوی اساس راستی خارج نما و برای من از نزد خویش دلیلی (قدرتی) یاری شده قرار ده ۸۰ و (ای محمّد) بگو: حقّ آمد و باطل نابود شد، همانا باطل مُستحقّ نابودی است ۸۱ و از قرآن آنچه درمان و رحمتی برای مؤمنان است را نازل می کنیم و ستمگران را جز زیان نمی افزاید ۸۲ و هنگامیکه بر انسان نعمت بفرستیم روی بگرداند و به یک سو دوری می گزیند و هنگامیکه او را شرّی برسد بسیار نااُمید می شود ۸۳ (ای محمّد) بگو: هر کس بر راه و روش خویش عمل کند پس پروردگارتان داناتر است بدان که در راهش هدایت یافته است ۸۴ از تو دربارهٔ روح (کارگزار الهی) می پرسند (ای محمّد) بگو: روح اَمر پروردگار من است و از دانش جز اندکی داده نشده اید ۸۵ و اگر بخواهیم، آنچه را به تو وحی کرده‌ایم از میان می‌بریم؛ سپس برای خود در برابر آن، هیچ وکیلی برای تو نخواهی یافت ۸۶

إِلَّا رَحۡمَةً مِّن رَّبِّكَۚ إِنَّ فَضۡلَهُۥ كَانَ عَلَيۡكَ كَبِيرٗا ﴿٨٧﴾ قُل
لَّئِنِ ٱجۡتَمَعَتِ ٱلۡإِنسُ وَٱلۡجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأۡتُواْ بِمِثۡلِ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ
لَا يَأۡتُونَ بِمِثۡلِهِۦ وَلَوۡ كَانَ بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٖ ظَهِيرٗا ﴿٨٨﴾
وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖ فَأَبَىٰٓ أَكۡثَرُ
ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورٗا ﴿٨٩﴾ وَقَالُواْ لَن نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفۡجُرَ
لَنَا مِنَ ٱلۡأَرۡضِ يَنۢبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوۡ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٞ مِّن نَّخِيلٖ
وَعِنَبٖ فَتُفَجِّرَ ٱلۡأَنۡهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفۡجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوۡ تُسۡقِطَ ٱلسَّمَآءَ
كَمَا زَعَمۡتَ عَلَيۡنَا كِسَفًا أَوۡ تَأۡتِيَ بِٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ
قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوۡ يَكُونَ لَكَ بَيۡتٞ مِّن زُخۡرُفٍ أَوۡ تَرۡقَىٰ فِي ٱلسَّمَآءِ
وَلَن نُّؤۡمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيۡنَا كِتَٰبٗا نَّقۡرَؤُهُۥۗ قُلۡ
سُبۡحَانَ رَبِّي هَلۡ كُنتُ إِلَّا بَشَرٗا رَّسُولٗا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ
أَن يُؤۡمِنُوٓاْ إِذۡ جَآءَهُمُ ٱلۡهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرٗا
رَّسُولٗا ﴿٩٤﴾ قُل لَّوۡ كَانَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَلَٰٓئِكَةٞ يَمۡشُونَ مُطۡمَئِنِّينَ
لَنَزَّلۡنَا عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكٗا رَّسُولٗا ﴿٩٥﴾ قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ
شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ﴿٩٦﴾

مگر (بواسطهٔ) رحمتی از پروردگارت، همانا بخشش او بر تو بزرگ است ۸۷ (ای محمّد) بگو: اگر انسان و جِنّ جمع شوند بر آنکه مانند این قرآن را بیاورند به مانندش را نمی توانند بیاورند و اگر چه بعضی از ایشان به بعضی پُشتیبان باشند ۸۸ و مسلّماً برای مردم در این قرآن از هر مَثَلی قرار دادیم پس بیشتر مردم امتناع کردند و جز کُفر (را طلب نکردند) ۸۹ و (کافران) گفتند: هرگز به تو ایمان نیاوریم تا برای ما از زمین چشمه ای را بشکافی ۹۰ یا تو را باغی از خرما و انگور باشد که نهرها در میان آنها (باغ ها) روان باشد ۹۱ یا آسمان را پاره پاره بر (سرِ) ما بیفکنی، یا اللّه و فرشتگان را رو در رو (ما) بیاوری ۹۲ یا تو را خانه ای از طلا باشد، یا در آسمان بالا روی و هرگز بالا رفتن تو (در آسمان) را باور نکنیم تا بر ما کتابی را نازل کنی که آن را بخوانیم، (ای محمّد) بگو: پروردگار من مُنزه است، آیا من جز بشری فرستاده شده هستم؟ ۹۳ و مردم را چیزی بازنداشت که ایمان آورند هنگامی که هدایت بسوی ایشان آمد جز آن که گفتند: آیا اللّه بشری فرستاده شده را برانگیخته است؟ ۹۴ (ای محمّد) بگو: اگر در زمین فرشتگانی بود که به اطمینان راه می رفتند قطعاً برای ایشان از آسمان فرشته ای فرستاده شده را ارسال می کردیم (از جنس خودشان می فرستادیم) ۹۵ (ای محمّد) بگو: اللّه در مقام گواهی بین من و شما کافی است، همانا او به حال بندگانش آگاه است ۹۶

وَمَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن يُضۡلِلۡ فَلَن تَجِدَ لَهُمۡ أَوۡلِيَآءَ
مِن دُونِهِۦۖ وَنَحۡشُرُهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ عُمۡيٗا وَبُكۡمٗا
وَصُمّٗاۖ مَّأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ كُلَّمَا خَبَتۡ زِدۡنَٰهُمۡ سَعِيرٗا ٩٧
ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا
وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ خَلۡقٗا جَدِيدًا ٩٨ ۞أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ
ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ
وَجَعَلَ لَهُمۡ أَجَلٗا لَّا رَيۡبَ فِيهِ فَأَبَى ٱلظَّٰلِمُونَ إِلَّا كُفُورٗا ٩٩
قُل لَّوۡ أَنتُمۡ تَمۡلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحۡمَةِ رَبِّيٓ إِذٗا لَّأَمۡسَكۡتُمۡ خَشۡيَةَ
ٱلۡإِنفَاقِۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ قَتُورٗا ١٠٠ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ تِسۡعَ
ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۖ فَسۡـَٔلۡ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ إِذۡ جَآءَهُمۡ فَقَالَ لَهُۥ فِرۡعَوۡنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَٰمُوسَىٰ مَسۡحُورٗا ١٠١ قَالَ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَآ أَنزَلَ
هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ بَصَآئِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَٰفِرۡعَوۡنُ مَثۡبُورٗا ١٠٢ فَأَرَادَ أَن يَسۡتَفِزَّهُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ
فَأَغۡرَقۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعٗا ١٠٣ وَقُلۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِۦ لِبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
ٱسۡكُنُواْ ٱلۡأَرۡضَ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ جِئۡنَا بِكُمۡ لَفِيفٗا ١٠٤

و آن را که اللّٰه هدایت کند او هدایت شده است و آن را که گُمراه کند هرگز جز او (اللّٰه) سرپرستانی را پیدا نخواهی کرد و روز قیامت آنان در حالیکه چهرهٔ ایشان رو به زمین است کور و لال و کر محشور می سازیم، جایگاه ایشان جهنم است، هر گاه شعله ای فرو نشیند آتش را بر ایشان می افزاییم ۹۷ این جزای ایشان است، زیرا که ایشان به آیات ما کُفر ورزیدند و (کافران) گفتند: آیا وقتی استخوانها و خاک شدیم، آیا در خلقتی جدید برانگیخته می شویم؟ ۹۸ آیا توجه نکردند اللّٰه کسی است که آسمانها و زمین را خلق کرد، (او) تواناست بر آن که مانند ایشان را خلق کند و برای ایشان مُهلتی را قرار داده است که در آن شکّی نیست پس ستمکاران جز ناسپاسی را نخواستند ۹۹ (ای محمّد) بگو: اگر شما گنجینه های رحمت پروردگارم را داشتید در آن هنگام از ترس بخشش خودداری می‌کردید و انسان بسیار بخیل است ۱۰۰ و مسلّماً به موسی نُه نشانه روشن را دادیم پس از بنی اسرائیل سؤال کن چون بسوی ایشان (موسی) آمد پس فرعون به او گفت: همانا من ای موسی تو را جادو شده می پندارم ۱۰۱ (موسی) گفت: مسلّماً (تو) می دانی که این آیات را که مایهٔ عبرت است جز پروردگار آسمانها و زمین نازل نکرده است و همانا ای فرعون من تو را هلاک شده می پندارم ۱۰۲ پس (فرعون) اراده کرد که از زمین ایشان (موسی و هارون) را بیرون کند پس او و همهٔ آنان را که با او بودند را غرق نمودیم ۱۰۳ و بعد از او (موسی) به بنی اسرائیل گفتیم: در این زمین سکونت کنید پس هنگامی که وعدهٔ دیگر ما فرا رسد، شما را در حالی که همگی گرد آمده اید، خواهیم آورد ۱۰۴

وَبِٱلۡحَقِّ أَنزَلۡنَٰهُ وَبِٱلۡحَقِّ نَزَلَۗ وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا ١٠٥
وَقُرۡءَانٗا فَرَقۡنَٰهُ لِتَقۡرَأَهُۥ عَلَى ٱلنَّاسِ عَلَىٰ مُكۡثٖ وَنَزَّلۡنَٰهُ تَنزِيلٗا ١٠٦
قُلۡ ءَامِنُواْ بِهِۦٓ أَوۡ لَا تُؤۡمِنُوٓاْۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ مِن قَبۡلِهِۦٓ إِذَا يُتۡلَىٰ
عَلَيۡهِمۡ يَخِرُّونَ لِلۡأَذۡقَانِ سُجَّدٗا ١٠٧ وَيَقُولُونَ سُبۡحَٰنَ رَبِّنَآ إِن كَانَ
وَعۡدُ رَبِّنَا لَمَفۡعُولٗا ١٠٨ وَيَخِرُّونَ لِلۡأَذۡقَانِ يَبۡكُونَ وَيَزِيدُهُمۡ
خُشُوعٗا ١٠٩ قُلِ ٱدۡعُواْ ٱللَّهَ أَوِ ٱدۡعُواْ ٱلرَّحۡمَٰنَۖ أَيّٗا مَّا تَدۡعُواْ فَلَهُ
ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَلَا تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا وَٱبۡتَغِ
بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلٗا ١١٠ وَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي لَمۡ يَتَّخِذۡ وَلَدٗا وَلَمۡ يَكُن
لَّهُۥ شَرِيكٞ فِي ٱلۡمُلۡكِ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ وَلِيٞ مِّنَ ٱلذُّلِّۖ وَكَبِّرۡهُ تَكۡبِيرَۢا ١١١

سُورَةُ الكَهۡفِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبۡدِهِ ٱلۡكِتَٰبَ وَلَمۡ يَجۡعَل لَّهُۥ عِوَجَاۜ ١
قَيِّمٗا لِّيُنذِرَ بَأۡسٗا شَدِيدٗا مِّن لَّدُنۡهُ وَيُبَشِّرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ أَجۡرًا حَسَنٗا ٢
مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدٗا ٣ وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗا ٤

و به حقّ آن (قرآن) را فرستادیم و به حقّ فرود آمد و (ای محمّد) تو را جز بشارت دهنده و هشدار دهنده نفرستادیم ۱۰۵ قرآنی که آن را جداگانه فرستادیم تا آن را بر مردم شمرده شمرده بخوانی و آن را به تدریج نازل کردیم ۱۰۶ (ای محمّد) بگو: اگر بدان (قرآن) ایمان آورید یا نیاورید، همانا کسانیکه به ایشان پیش از آن دانش (کتابهای الهی پیشین) داده شد هنگامیکه بر ایشان (قرآن) تلاوت شود بر چانه ها به سجده بیفتند ۱۰۷ و می گویند: پروردگار ما مُنزه است، قطعاً وعدهٔ پروردگارمان انجام شدنی است ۱۰۸ و بر چانه ها (بر خاک) بیفتند، گریه می کنند و بر فروتنی ایشان می افزاید ۱۰۹ (ای محمّد) بگو: الله را صدا بزنید یا رحمان (بخشنده) را صدا بزنید، هر کدام را صدا بزنید برای او نام های نیکو است و صدای خویش را در نماز بلند نکن و آن را آهسته نیاور و میان این دو راهی را بجوی ۱۱۰ و (ای محمّد) بگو: سپاس الله، کسی را که فرزندی برنگرفت و شریکی در پادشاهی او نیست و خوار نیست که سرپرست نیاز داشته باشد و او (الله) را بسیار تکریم نما ۱۱۱

سوره کهف - ۱۸

بنام الله بخشندهٔ مهربان

سپاس الله را که بر بندهٔ خویش کتاب را نازل نمود و برای آن (قرآن) انحرافی قرار نداد ۱ (قرآن کتابی) پایدار است تا (بوسیلهٔ آن کافران را) از عذاب سخت خود هشدار دهد و مؤمنان را نوید دهد، کسانیکه اعمال شایسته انجام می دهند که بر ایشان مُزدی نیکو است ۲ در آن همیشه خواهند بود ۳ و هشدار دهد کسانیکه گفتند: الله فرزندی را برگرفته است ۴

مَّا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِأَبَآئِهِمْۚ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
أَفْوَٰهِهِمْۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝٥ فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٌ نَّفْسَكَ
عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُواْ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَسَفًا ۝٦ إِنَّا
جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
۝٧ وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝٨ أَمْ حَسِبْتَ
أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُواْ مِنْ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ۝٩
إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ فَقَالُواْ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝١٠ فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمْ
فِي ٱلْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝١١ ثُمَّ بَعَثْنَٰهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ
ٱلْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓاْ أَمَدًا ۝١٢ نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم
بِٱلْحَقِّۚ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُواْ بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَٰهُمْ هُدًى ۝١٣
وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُواْ فَقَالُواْ رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَاْ مِن دُونِهِۦٓ إِلَٰهًاۖ لَّقَدْ قُلْنَآ إِذًا شَطَطًا ۝١٤
هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم
بِسُلْطَٰنٍ بَيِّنٍۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۝١٥

و ایشان و نه پدرانشان بدان دانشی ندارند، کلمهٔ (کُفر آمیز) بزرگی است که از دهان های ایشان خارج می شود و جز دروغی را نمی‌گویند ۵ پس شاید تو (ای محمّد) خویشتن را به سبب (رویگردانی) آنها، اگر به این گفتار (قرآن) ایمان نیاورند از اندوه هلاک کنی ۶ همانا ما آنچه بر زمین است را زینت قرار دادیم تا ایشان را آزمایش کنیم که کدامیک در اعمال نیکوترند ۷ و همانا ما (در روز قیامت) آنچه را روی (زمین) است به خاکی (زمینی) خُشک (بی گیاه) تبدیل خواهیم کرد ۸ آیا پنداشته ای که "یاران کهف" و " رَّقیم" از نشانه های شگفت ما بودند ۹ هنگامیکه جوانان به غار پناه بردند و گفتند: پروردگارا از نزد خویش برای ما رحمتی ببخش و برای ما، کارمان را به سوی رُشد (هدایت) آماده کن ۱۰ پس در غار سالیانی چند آنها را به خواب بُردیم ۱۱ سپس ایشان را برانگیختیم تا معلوم سازیم کدامیک از دو گروه مدّت ماندنشان را بهتر حساب می کنند ۱۲ (ای محمّد) ما بر تو خبر ایشان را به حقّ می خوانیم، همانا ایشان جوانانی بودند که به پروردگار خویش ایمان آوردند و هدایت ایشان را افزودیم ۱۳ و دلهای ایشان را قوی کردیم هنگامیکه (از خواب) برخاستند پس گفتند: پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز جز او (اللّٰه) صاحب قدرتی را صدا نزنیم قطعاً (در آن هنگام) سخن بیهوده (گزاف) گفته ایم ۱۴ آن قوم ما جز او (اللّٰه) صاحب قدرتی را برگرفتند، چرا برای (ادعاهای) خویش دلیل آشکار نمی آورند؟ پس کیست ستمگرتر از آنکه بر اللّٰه دروغی را ببندد ۱۵

وَإِذِ ٱعۡتَزَلۡتُمُوهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ فَأۡوُۥٓاْ إِلَى ٱلۡكَهۡفِ
يَنشُرۡ لَكُمۡ رَبُّكُم مِّن رَّحۡمَتِهِۦ وَيُهَيِّئۡ لَكُم مِّنۡ أَمۡرِكُم مِّرۡفَقٗا
١٦ ۞وَتَرَى ٱلشَّمۡسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَٰوَرُ عَن كَهۡفِهِمۡ ذَاتَ
ٱلۡيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقۡرِضُهُمۡ ذَاتَ ٱلشِّمَالِ وَهُمۡ فِي فَجۡوَةٖ
مِّنۡهُۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِۗ مَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن
يُضۡلِلۡ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ وَلِيّٗا مُّرۡشِدٗا ١٧ وَتَحۡسَبُهُمۡ أَيۡقَاظٗا
وَهُمۡ رُقُودٞۚ وَنُقَلِّبُهُمۡ ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِۖ وَكَلۡبُهُم
بَٰسِطٞ ذِرَاعَيۡهِ بِٱلۡوَصِيدِۚ لَوِ ٱطَّلَعۡتَ عَلَيۡهِمۡ لَوَلَّيۡتَ مِنۡهُمۡ
فِرَارٗا وَلَمُلِئۡتَ مِنۡهُمۡ رُعۡبٗا ١٨ وَكَذَٰلِكَ بَعَثۡنَٰهُمۡ
لِيَتَسَآءَلُواْ بَيۡنَهُمۡۚ قَالَ قَآئِلٞ مِّنۡهُمۡ كَمۡ لَبِثۡتُمۡۖ قَالُواْ لَبِثۡنَا
يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖۚ قَالُواْ رَبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثۡتُمۡ فَٱبۡعَثُوٓاْ
أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمۡ هَٰذِهِۦٓ إِلَى ٱلۡمَدِينَةِ فَلۡيَنظُرۡ أَيُّهَآ أَزۡكَىٰ
طَعَامٗا فَلۡيَأۡتِكُم بِرِزۡقٖ مِّنۡهُ وَلۡيَتَلَطَّفۡ وَلَا يُشۡعِرَنَّ
بِكُمۡ أَحَدًا ١٩ إِنَّهُمۡ إِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ يَرۡجُمُوكُمۡ
أَوۡ يُعِيدُوكُمۡ فِي مِلَّتِهِمۡ وَلَن تُفۡلِحُوٓاْ إِذٗا أَبَدٗا ٢٠

و هنگامیکه از (مشرکین) کناره گرفتید و از آنچه جز اللّٰه عبادت می کردند پس به غار پناه آورید، پروردگارتان برای شما رحمت خویش را بگُستراند و برای شما از کارتان آسایشی را آماده می کند ۱۶ و خورشید را می دیدی هنگامیکه طلوع کند به سوی راست غارشان می گرایید و گاهی که غروب کند به سوی چپشان می گرایید و ایشان در پهنه آن غار هستند، این از نشانه های اللّٰه است هر کس را اللّٰه هدایت کند پس او هدایت شده است و هر کس را گُمراه کند پس هرگز بر او سرپرست رُشد دهنده ای پیدا نخواهی کرد ۱۷ و خورشید را می دیدی هنگامیکه طلوع می کرد به سمت راست غارشان می تابید و گاهی که غروب می کرد به سمت چپشان می تابید و ایشان در پهنه آن غار بودند، این از نشانه های اللّٰه است هر کس را اللّٰه هدایت کند پس او هدایت شده است و هر کس را گُمراه کند پس هرگز برای او سرپرست رُشد دهنده ای پیدا نخواهی کرد ۱۷ و اینچنین ایشان را برانگیختیم تا میان خویش سؤال کنند، گوینده ای از ایشان گفت: چه مدّت مانده اید؟ گفت: روزی یا پاره ای از روز مانده ایم، پروردگار شما داناتر است بدآنچه مانده اید پس یکی از خودتان را با این پول های خود به سوی شهر بفرستید تا ببینند کدامین خوراک پاکیزه تر است پس شما را روزی از آن بیاورد و باید به نرمی رفتار کند تا بر شما کسی را آگاه نسازد ۱۹ همانا اگر ایشان (کافران) بر شما دست یابند، شما را سنگسار کنند یا شما را در آئین خود برگردانند، هرگز در آن هنگام ابداً رستگار نشوید ۲۰

وَكَذَٰلِكَ أَعۡثَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ لِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞ وَأَنَّ
ٱلسَّاعَةَ لَا رَيۡبَ فِيهَآ إِذۡ يَتَنَٰزَعُونَ بَيۡنَهُمۡ أَمۡرَهُمۡۖ فَقَالُواْ
ٱبۡنُواْ عَلَيۡهِم بُنۡيَٰنٗاۖ رَّبُّهُمۡ أَعۡلَمُ بِهِمۡۚ قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُواْ عَلَىٰٓ
أَمۡرِهِمۡ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيۡهِم مَّسۡجِدٗا ٢١ سَيَقُولُونَ ثَلَٰثَةٞ
رَّابِعُهُمۡ كَلۡبُهُمۡ وَيَقُولُونَ خَمۡسَةٞ سَادِسُهُمۡ كَلۡبُهُمۡ
رَجۡمَۢا بِٱلۡغَيۡبِۖ وَيَقُولُونَ سَبۡعَةٞ وَثَامِنُهُمۡ كَلۡبُهُمۡۚ قُل رَّبِّيٓ
أَعۡلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعۡلَمُهُمۡ إِلَّا قَلِيلٞۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمۡ إِلَّا مِرَآءٗ
ظَٰهِرٗا وَلَا تَسۡتَفۡتِ فِيهِم مِّنۡهُمۡ أَحَدٗا ٢٢ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايۡءٍ
إِنِّي فَاعِلٞ ذَٰلِكَ غَدًا ٢٣ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ وَٱذۡكُر رَّبَّكَ
إِذَا نَسِيتَ وَقُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَهۡدِيَنِ رَبِّي لِأَقۡرَبَ مِنۡ هَٰذَا رَشَدٗا
٢٤ وَلَبِثُواْ فِي كَهۡفِهِمۡ ثَلَٰثَ مِاْئَةٖ سِنِينَ وَٱزۡدَادُواْ تِسۡعٗا
٢٥ قُلِ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثُواْۖ لَهُۥ غَيۡبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
أَبۡصِرۡ بِهِۦ وَأَسۡمِعۡۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا يُشۡرِكُ
فِي حُكۡمِهِۦٓ أَحَدٗا ٢٦ وَٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن كِتَابِ
رَبِّكَۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدٗا ٢٧

و اینچنین بر ایشان آگاه ساختیم که وعدهٔ اللّه حقّ است و آنکه ساعت (قیامت) شکّی در آن نیست، هنگامیکه (مردم) با یکدیگر در کار خویش اختلاف می کردند پس (مردم) گفتند: بر ایشان (یاران کهف) بنایی (یادبود) بسازید، پروردگارشان به آنان داناتر است، گفتند: کسانیکه بر کار آنها دست یافتند، قطعاً بر (محلّ اقامت) ایشان مسجدی را بسازیم ۲۱ به زودی گویند: سه نفر بودند و چهارمین ایشان سگشان است و گویند: پنج نفر بودند و ششمین ایشان سگشان است، تیر در تاریکی افکندن است (گُمان باطل است) و گویند: هفت نفر بودند و هشتمین ایشان سگشان است، (ای محمّد) بگو: پروردگار من به تعداد ایشان داناتر است، ایشان را جز افراد کمی نمی دانند پس دربارهٔ (تعداد) ایشان (اصحاب کهف) جز صحبتی گُذرا انجام نده و دربارهٔ (تعداد) آنان از هیچکس مپرس ۲۲ و در خصوص چیزی نگوئید که قطعاً من آن را فردا انجام می دهم ۲۳ مگر آنکه اللّه بخواهد و پروردگار خویش را یاد کن هنگامیکه فراموش می کنی و (ای محمّد) بگو: اُمید است که پروردگارم به نزدیکتر از این در راه رُشد مرا هدایت کند ۲۴ و ایشان در غار سیصد سال ماندند و نُه سال بیفزودند ۲۵ (ای محمّد) بگو: اللّه به زمانی که خواب بودند داناتر است، برای او غیب آسمانها و زمین است چه بینا و چه شنواست، جز او (اللّه) سرپرستی برای ایشان نیست و (اللّه) در حُکم خویش اَحدی را شریک نگرداند ۲۶ و (ای محمّد) بخوان آنچه به سوی تو از کتاب پروردگارت وحی شده است، تغییر دهنده ای برای سخنان او نیست و هرگز جز او پناهگاهی نخواهی یافت ۲۷

وَٱصۡبِرۡ نَفۡسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجۡهَهُۥۖ وَلَا تَعۡدُ عَيۡنَاكَ عَنۡهُمۡ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَا تُطِعۡ مَنۡ أَغۡفَلۡنَا قَلۡبَهُۥ عَن ذِكۡرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ وَكَانَ
أَمۡرُهُۥ فُرُطٗا ٢٨ وَقُلِ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن
شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ
وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ
ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ٢٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ مَنۡ أَحۡسَنَ عَمَلًا ٣٠ أُوْلَٰٓئِكَ
لَهُمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ
مِن ذَهَبٖ وَيَلۡبَسُونَ ثِيَابًا خُضۡرٗا مِّن سُندُسٖ وَإِسۡتَبۡرَقٖ مُّتَّكِـِٔينَ
فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۚ نِعۡمَ ٱلثَّوَابُ وَحَسُنَتۡ مُرۡتَفَقًا ٣١ ۞وَٱضۡرِبۡ
لَهُم مَّثَلٗا رَّجُلَيۡنِ جَعَلۡنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيۡنِ مِنۡ أَعۡنَٰبٖ وَحَفَفۡنَٰهُمَا
بِنَخۡلٖ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمَا زَرۡعٗا ٣٢ كِلۡتَا ٱلۡجَنَّتَيۡنِ ءَاتَتۡ أُكُلَهَا وَلَمۡ
تَظۡلِم مِّنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ وَفَجَّرۡنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرٗا ٣٣ وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٞ فَقَالَ
لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَنَا۠ أَكۡثَرُ مِنكَ مَالٗا وَأَعَزُّ نَفَرٗا ٣٤

و خویشتن را شکیبا ساز با کسانیکه پروردگار خود را بامدادان و شامگاهان صدا می زنند، روی او (اللّٰه) را می‌خواهند (راه هدایت او را می طلبند) و چشمان تو (ای محمّد) از ایشان باز نگردد که زیور زندگی دنیا را بخواهی و کسی که دل او را از یاد خود غافل کردیم و هوس خویش را پیروی کرد را اطاعت نکن و کار او بر اساس تجاوز است ۲۸ و (ای محمّد) بگو: حقّ از جانب پروردگار شماست پس هر کس خواهد ایمان آورد و هر کس خواهد کافر شود، همانا برای ستمکاران آتشی را آماده کرده ایم که ایشان را سراپردهٔ آن فرا می گیرد و اگر فریاد کنند به آبی چون آهن گُداخته فریاد رسی شوند، چهره ها را بسوزاند چه نوشیدنی بدی است و چه جایگاه زشتی است ۲۹ همانا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند، همانا ما مُزد آن که کار نیک کرد را تباه نمی سازیم ۳۰ آنان‌اند که برایشان باغ‌های جاودان بهشت است که از زیر (درختان) آنها نهرها جاری است. در آنجا با دستبندهایی از طلا آراسته می‌شوند و جامه های سبز از حریر نازک و حریر ضخیم می‌پوشند، در حالی که بر تخت‌ها تکیه زده‌اند. چه پاداش نیکویی و چه جایگاه نیکویی است ۳۱ و برای ایشان مَثل دو مرد را بزن که برای یکی از ایشان دو باغ از انگورها قرار دادیم و پیرامون آنها را با درختان خرما پوشاندیم و میان آنها کِشتزاری قرار دادیم ۳۲ هر دو باغ محصول خود را بی هیچ کم و کاست می دادند و از (صاحبش) چیزی دریغ نمی ورزیدند، میان آنها نهری را پدید آوردیم ۳۳ و او را محصولات گوناگون بود پس به یار خویش گفت: در حالیکه با او گفتگو می کرد، مال من از تو بیشتر است و از حیث افراد از تو نیرومندترم ۳۴

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفۡسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ
أَبَدٗا ٣٥ وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةٗ وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ
خَيۡرٗا مِّنۡهَا مُنقَلَبٗا ٣٦ قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرۡتَ
بِٱلَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلٗا ٣٧
لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّي وَلَآ أُشۡرِكُ بِرَبِّيٓ أَحَدٗا ٣٨ وَلَوۡلَآ إِذۡ دَخَلۡتَ
جَنَّتَكَ قُلۡتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ
مَالٗا وَوَلَدٗا ٣٩ فَعَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يُؤۡتِيَنِ خَيۡرٗا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرۡسِلَ
عَلَيۡهَا حُسۡبَانٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصۡبِحَ صَعِيدٗا زَلَقًا ٤٠ أَوۡ يُصۡبِحَ
مَآؤُهَا غَوۡرٗا فَلَن تَسۡتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبٗا ٤١ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ
فَأَصۡبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيۡهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي لَمۡ أُشۡرِكۡ بِرَبِّيٓ أَحَدٗا ٤٢ وَلَمۡ تَكُن لَّهُۥ
فِئَةٞ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرٗا ٤٣ هُنَالِكَ ٱلۡوَلَٰيَةُ
لِلَّهِ ٱلۡحَقِّۚ هُوَ خَيۡرٞ ثَوَابٗا وَخَيۡرٌ عُقۡبٗا ٤٤ وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلَ ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ
فَأَصۡبَحَ هَشِيمٗا تَذۡرُوهُ ٱلرِّيَٰحُۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ مُّقۡتَدِرًا ٤٥

و به باغ خویش داخل شـــد در حالیکه به خویشـــتن ســـتم کننده بود، گفت: نپندارم این باغ هیچگاه نابود شود ۳۵ و نپندارم که ساعت (قیامت) بر پا شونده باشد و اگر به سوی پروردگار خویش بازگردم قطعاً بهتر از این جایگاه را بیابم ۳۶ یار او به وی گفت در حالیکه با او ســـخن می گفت، آیا کافر شـــدی بدان که تو را از خاک آفرید ســـپس از نطفه ای ســـپس تو را مردی آراسته نمود؟ ۳۷ لیکن او اللّٰه پروردگار من است و با پروردگارم اَحدی را شریک نسازم ۳۸ و چرا زمانی که به باغ خویش داخل شـدی، نگفتی هر چه اللّٰه خواهد، نیرویی جز به (ارادهٔ) اللّٰه نیسـت، اگر فکر می کنی که مال و فرزندانم از تو کمتر اسـت ۳۹ پس شـاید پروردگارم به من بهتر از باغ تو را بدهد و بر آن (باغ تو) آفتی از آسـمان بفرسـتد پس به خاکی (زمینی) لغزنده تبدیل شود ۴۰ یا آب آن (باغ) را در زمین فرو بَرد پس هرگز نتوانی به آن دست پیدا کنی ۴۱ و (عذاب) محصولات آن (باغ) را فرا گرفت پس صبحگاهان دست های خویش را بر حسرت می ســـائید بر آنچه هزینه کرده بود و آن (باغ) بر پایه های خویش فرود آمده بود و می گفت: کاش به پروردگار خویش اَحدی را شرک نمی ورزیدم ۴۲ و او را گروهی نبود که جز اللّٰه یاریش کنند و (او) یاری شـــده نبود ۴۳ و اینجا بود (که مشـــخص شـــد) که فرمانروایی از آنِ اللّٰه حقّ اسـت، اوسـت که در پاداش و فرجام دادن بهتر اسـت ۴۴ و برای آنان زندگی دنیا را مَثَل بزن؛ مانند آبی اســت که آن را از آســمان فرو فرســتادیم، پس گیاه زمین با آن درآمیخت، ســپس خشـــک و خرد شـــد و بـادهـا آن را پراکنـده کردنـد؛ و اللّٰه بر هر چیزی توانـاســـت ۴۵

ٱلۡمَالُ وَٱلۡبَنُونَ زِينَةُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَٱلۡبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ
خَيۡرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابٗا وَخَيۡرٌ أَمَلٗا ٤٦ وَيَوۡمَ نُسَيِّرُ ٱلۡجِبَالَ وَتَرَى
ٱلۡأَرۡضَ بَارِزَةٗ وَحَشَرۡنَٰهُمۡ فَلَمۡ نُغَادِرۡ مِنۡهُمۡ أَحَدٗا ٤٧ وَعُرِضُواْ
عَلَىٰ رَبِّكَ صَفّٗا لَّقَدۡ جِئۡتُمُونَا كَمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةِۭۚ بَلۡ زَعَمۡتُمۡ
أَلَّن نَّجۡعَلَ لَكُم مَّوۡعِدٗا ٤٨ وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلۡمُجۡرِمِينَ
مُشۡفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيۡلَتَنَا مَالِ هَٰذَا ٱلۡكِتَٰبِ
لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةٗ وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحۡصَىٰهَاۚ وَوَجَدُواْ مَا عَمِلُواْ
حَاضِرٗاۗ وَلَا يَظۡلِمُ رَبُّكَ أَحَدٗا ٤٩ وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ
لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلۡجِنِّ فَفَسَقَ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهِۦٓۗ
أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِي وَهُمۡ لَكُمۡ عَدُوُّۢۚ
بِئۡسَ لِلظَّٰلِمِينَ بَدَلٗا ٥٠ ۞مَّآ أَشۡهَدتُّهُمۡ خَلۡقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَلَا خَلۡقَ أَنفُسِهِمۡ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلۡمُضِلِّينَ عَضُدٗا
٥١ وَيَوۡمَ يَقُولُ نَادُواْ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ
فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُم مَّوۡبِقٗا ٥٢ وَرَءَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ
ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمۡ يَجِدُواْ عَنۡهَا مَصۡرِفٗا ٥٣

مال و فرزندان زینت زندگی دنیا هستند و بازمانده های شایسته نزد پروردگارت در پاداش بهتر است و در آرزو بهتر است ۴۶ و روزی که کوه ها را به حرکت در بیاوریم و زمین را صاف و هموار ببینی و ایشان را محشور سازیم پس از ایشان اَحدی را به جای نگذاریم ۴۷ و بر پروردگارت در یک صف عرضه شوند، مسلّماً به سوی ما آمدید چنانکه شما را نخستین بار خلق کردیم بلکه پنداشتید که هرگز برای شما وعده گاهی را قرار ندهیم ۴۸ و کتاب (اعمال) نهاده شد پس مُجرمان (گناهکاران) را هراسان ببینی از آنچه در آن است و (کافران) گویند: وای بر ما این چگونه کتابی است که کوچک و بزرگی را از قلم نینداخته است مگر آن را شمارش نموده و آنچه را کرده بودند را حاضر یافتند و پروردگارت به اَحدی ستم نمی کند ۴۹ و هنگامیکه به فرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید پس جز ابلیس سجده کردند، او از جِنّ بود پس از فرمان پروردگار خویش نافرمانی کرد، آیا او و نسل او را جز من (اللّٰه) سرپرست می گیرید در حالیکه ایشان برای شما دشمن هستند؟ و (شیطان) چه بد جایگزینی برای ستمگران است ۵۰ ایشان را بر خلقت آسمانها و زمین و نه آفرینش خودشان گواه نگرفتیم و هرگز گُمراهان را یاوری (برای خودمان) نمی گیرم ۵۱ و روزی که (اللّٰه) می فرماید: شریکانم را کسانیکه می پنداشتید را صدا بزنید پس ایشان را صدا می زنند و (شریکان) ایشان را پاسخ نمی دهند و میانشان پرتگاهی (در آتش جهنم) را قرار می دهیم ۵۲ و مُجرمان آتش (جهنم) را خواهند دید پس خواهند فهمید که در آن فرو می اُفتند و از آن رهایی نخواهند یافت ۵۳

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ
ٱلْإِنسَٰنُ أَكْثَرَ شَىْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟
إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّهُمْ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
ٱلْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ ٱلْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَٰدِلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِٱلْبَٰطِلِ
لِيُدْحِضُوا۟ بِهِ ٱلْحَقَّ ۖ وَٱتَّخَذُوٓا۟ ءَايَٰتِى وَمَآ أُنذِرُوا۟ هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِىَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ
وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوٓا۟ إِذًا
أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ ٱلْغَفُورُ ذُو ٱلرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُوا۟
لَعَجَّلَ لَهُمُ ٱلْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا۟ مِن دُونِهِۦ
مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ ٱلْقُرَىٰٓ أَهْلَكْنَٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا۟ وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَىٰهُ لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰٓ
أَبْلُغَ مَجْمَعَ ٱلْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِىَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

و مسلّماً در این قرآن برای مردم هر مَثلی را مشخص کردیم و انسان بیشتر از هر چیز خواستار جدال است ۵۴ و هنگامی که هدایت برای مردم آمد، چیزی مانع آنان نشد که ایمان بیاورند و از پروردگارشان آمرزش بخواهند، مگر اینکه (منتظر) سنت پیشینیان باشند یا عذاب روبه‌رو و آشکار به سراغشان آید ۵۵ و ما فرستادگان را جز بشارت دهنده و هشدار دهنده نفرستادیم و کسانیکه کُفر ورزیدند به باطل مُجادله می کنند تا بدان حقّ را تباه سازند و آیات مرا و آنچه را بدان هشدار داده شده بودند را به مسخره بر گرفتند ۵۶ و کیست ستمگرتر از آنکه به آیات پروردگارش یادآوری شود و از آنها روی گرداند و فراموش کرد آنچه را (اعمالی را که) با دست هایش پیش فرستاده است، همانا بر دلهای ایشان پوشش‌هایی را قرار دادیم که آنرا نفهمند و در گوش های ایشان سنگینی است و اگر ایشان را به سوی هدایت فرا بخوانی پس هرگز هیچگاه هدایت نمی شوند ۵۷ و پروردگارت آمرزنده و صاحب رحمت است. اگر آنان را به سبب آنچه به دست آورده‌اند مؤاخذه می‌کرد، بی‌تردید عذاب را برایشان شتاب می‌بخشید؛ بلکه برای آنان موعدی مقرر است که در برابر آن هرگز پناهگاهی نخواهند یافت ۵۸ و اینکه شهرها را هلاک ساختیم چون ستم کردند و برای هلاک ساختن ایشان موعدی را قرار دادیم ۵۹ و هنگامیکه موسی به جوان (همراه) خویش گفت: همچنان خواهم رفت تا به محلّ تلاقی دو دریا برسم هر چند مدّت طولانی به راه خود ادامه دهم ۶۰ پس زمانی که به محلّ تلاقی آن دو دریا رسیدند، ماهی خویش را فراموش کردند تا (ماهی) راه خویش را در دریا پیش گرفت ۶۱

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَىٰهُ ءَاتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا
هَٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَءَيْتَ إِذْ أَوَيْنَآ إِلَى ٱلصَّخْرَةِ فَإِنِّى نَسِيتُ
ٱلْحُوتَ وَمَآ أَنسَىٰنِيهُ إِلَّا ٱلشَّيْطَٰنُ أَنْ أَذْكُرَهُۥ ۚ وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ
فِى ٱلْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَٱرْتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ ءَاتَيْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا
وَعَلَّمْنَٰهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن
تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ
صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرًا وَلَآ أَعْصِى لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
فَإِنِ ٱتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَن شَىْءٍ حَتَّىٰٓ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
﴿٧٠﴾ فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِى ٱلسَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ قَالَ أَخَرَقْتَهَا
لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُرْهِقْنِى مِنْ أَمْرِى عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَٰمًا فَقَتَلَهُۥ
قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

پس هنگامیکه (مسیری را) گذشتند، به جوان همراه خود گفت: خوراک ما را بیاور مسلّماً ما را از این سفر خویش رنجی رسیده است ۶۲ گفت: آیا دیدی زمانی را که نزد آن سنگ جا گرفتیم پس من ماهی را فراموش کردم و مرا شیطان (وسوسه گر) به فراموشی سپرد از آنکه آن را به یاد آورم و (ماهی) به طرز شگفت آوری راه خود را در دریا پیش گرفت ۶۳ گفت: این است آنچه می خواستیم پس بر جا پاهای خویش پیگیرانه بازگشتند ۶۴ پس بنده ای از بندگان ما را یافتند که او را رحمتی از نزد خود داده بودیم، از نزد خود دانش را به او آموخته بودیم ۶۵ موسی به او گفت: آیا تو را پیروی کنم بر آنکه مرا آموزش دهی از آنچه رُشد (حکمت) را آموخته شدی؟ ۶۶ گفت: همانا تو نمی توانی به همراه من شکیبایی کنی ۶۷ و چگونه شکیبایی کنی بر آنچه بر آن آگاهی نیافته ای ۶۸ (موسی) گفت: به زودی مرا شکیبا پیدا کنی اگر اللّٰه بخواهد و در کاری با تو نافرمانی نکنم ۶۹ گفت: پس اگر مرا پیروی کنی از من دربارهٔ چیزی سؤال نکن تا برای تو از آن سخنی را آغاز کنم ۷۰ پس به راه اُفتادند تا زمانی که در کِشتی سوار شدند، کِشتی را سوراخ کرد، (موسی) گفت: آیا آن (کِشتی) را سوراخ کردی که مردمش را غرق کنی؟ مسلّماً دست به کار زشتی زدی ۷۱ گفت: آیا نگفتم که تو نمی توانی با من شکیبایی کنی ۷۲ (موسی) گفت: مرا بازخواست نکن بدآنچه فراموش کردم و از این کارم بر من سخت نگیر ۷۳ پس به راه اُفتادند تا زمانی که به نوجوانی رسیدند و آن پسر را کُشت، (موسی) گفت: آیا نفس پاکی را به غیر نفسی کُشتی؟ مسلّماً کار ناپسندی را انجام دادی ۷۴

۞قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِن
سَأَلْتُكَ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَٰحِبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا
﴿٧٦﴾ فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ أَهْلَ قَرْيَةٍ ٱسْتَطْعَمَآ أَهْلَهَا فَأَبَوْا۟
أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُۥ ۖ
قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي
وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا
ٱلسَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَٰكِينَ يَعْمَلُونَ فِى ٱلْبَحْرِ فَأَرَدتُّ أَنْ
أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا
ٱلْغُلَٰمُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَآ أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَٰنًا
وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَآ أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَوٰةً وَأَقْرَبَ
رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا ٱلْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَٰمَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِى ٱلْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُۥ كَنزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَٰلِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن
يَبْلُغَآ أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ
وَمَا فَعَلْتُهُۥ عَنْ أَمْرِى ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَن ذِى ٱلْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا۟ عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

گفت: آیا به تو نگفتم که همانا تو نمی توانی هرگز با من شکیبایی کنی؟ ۷۵ (موسی) گفت: اگر از تو بعد از این دربارهٔ چیزی سؤال کردم پس از این (به بعد) با من همراهی نکن به درستی از جانب من معذور خواهی بود ۷۶ پس به راه اُفتادند تا زمانی که به مردم شهری رسیدند، از مردمش خوراک خواستند و (مردم آن شهر) از آن که آنان را مهمان کنند خودداری کردند پس در آن (شهر) دیواری را یافتند که در حال فرو ریختن بود پس آن را به پای داشت، (موسی) گفت: اگر می خواستی بر این کار مُزدی (از ایشان) می گرفتی ۷۷ گفت: این (لحظه) جدایی میان من و تو است، به زودی تو را خبر می دهم به تأویل (پشت پرده= نتیجه) آنچه نتوانستی بر آن شکیبایی کنی ۷۸ امّا کِشتی از آن بینوایانی بود که در دریا کار می کردند پس خواستم آسیبی به آن وارد سازم و پُشت ایشان پادشاهی (ستمگر) بود همه کِشتی‌ها را غَصب می‌کرد ۷۹ و امّا آن نوجوان، پدر و مادرش مؤمن بودند پس ترسیدیم آنها را به سرکشی و کُفر وادارشان کند ۸۰ پس اراده کردیم که به ایشان پروردگارشان به جای او بهتر از او به پاکی و مهربانی (فرزندی) را بدهد ۸۱ و امّا دیوار پس مُتعلق به دو کودک یتیم در آن شهر بود و زیر آن (دیوار) گنجینه‌ای برای ایشان بود و پدر ایشان مردی شایسته بود پس پروردگارت خواست که به سن بُلوغ (رُشد) برسند و گنجینهٔ خویش را بخششی از پروردگارت بیرون آورند و من (این) کارها را به فرمان خویش انجام ندادم، این تأویل (پشت پرده= نتیجه) آنچه نتوانستی بر آن شکیبایی کنی ۸۲ و از تو درباره "ذوالقرنین" سؤال می پرسند، (ای محمّد) بگو: بر شما از او یادی را بازگو می کنم ۸۳

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلْأَرْضِ وَءَاتَيْنَٰهُ مِن كُلِّ شَىْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا
﴿٨٥﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِمَّآ أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ
فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُۥ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ
فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَهُۥ جَزَآءً
ٱلْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰٓ
إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن
دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ
أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ ٱلسَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا۟ يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ
وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي ٱلْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰٓ أَن
تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ ٱلْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ ٱلصَّدَفَيْنِ قَالَ ٱنفُخُوا۟ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارًا قَالَ ءَاتُونِيٓ أُفْرِغْ عَلَيْهِ
قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا ٱسْطَٰعُوٓا۟ أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ لَهُۥ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

همانا او را در زمین امکانات دادیم و از هر چیز، وسیله ای را به او دادیم (در اختیارش نهادیم) ۸۴ پس (او) راهی را در پیش گرفت ۸۵ تا آنگاه که غروب خورشید رسید، (نور) آن را یافت که در چشمهٔ آب گرم فرو می رود و نزد آن قومی را یافت، گفتیم ای "ذوالقرنین" آیا ایشان را عذاب می کنی یا می خواهی دربارهٔ ایشان نیکویی را به جای آوری؟ ۸۶ (ذوالقرنین) گفت: امّا آنکه ستم کند پس به زودی او را عذاب کنیم پس به سوی پروردگارش بازگردانده شود پس او را عذابی سخت کند ۸۷ و امّا کسی که ایمان آورد و اعمال شایسته انجام دهد پس برای او پاداش نیک است و بزودی به فرمان خود بر او آسان خواهیم گرفت ۸۸ سپس (او) راهی را دنبال کرد ۸۹ تا آنگاه که به محلّ طلوع خورشید رسید (سرزمینهای شرقی)، آن را دید بر قومی طلوع می کند که برای آنها در برابر آن پوششی قرار نداده بودیم ۹۰ اینگونه بود و ما به آنچه نزد وی (ذوالقرنین از امکانات) بود احاطه داشتیم ۹۱ سپس راهی را دنبال کرد ۹۲ تا که میان دو حائل رسید، بین آن دو (حائل)، قومی را یافت که گوش شنوائی نداشتند (یأجوج و مأجوج) ۹۳ (اقوام دیگر) گفتند: "ذوالقرنین" همانا "یأجوج " و "مأجوج " در زمین فساد می کنند، آیا برای تو هزینه ای را قرار دهیم برای آنکه میان ما و آنان سدّی را قرار دهی؟ ۹۴ (ذوالقرنین) گفت: آنچه در آن پروردگارم تواناییم داده است بهتر است پس به نیرویی مرا کمک کنید تا میان شما و ایشان سدّی مُحکم قرار دهم ۹۵ مرا خُرده های آهن را بیاورید تا میان دو کوه برابر شد، (ذوالقرنین) گفت: بدمید تا زمانی که آن را سرخ و گُداخته بگردانید، (ذوالقرنین) گفت: مس گداخته بیاورید تا بر آن بریزم ۹۶ پس (یأجوج و مأجوج) نتوانستند بر آن چیره شوند و نتوانستند آن را سوراخ کنند ۹۷

قَالَ هَٰذَا رَحۡمَةٞ مِّن رَّبِّيۖ فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ رَبِّي جَعَلَهُۥ دَكَّآءَۖ وَكَانَ وَعۡدُ رَبِّي
حَقّٗا ٩٨ ۞وَتَرَكۡنَا بَعۡضَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ يَمُوجُ فِي بَعۡضٖۖ وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ
فَجَمَعۡنَٰهُمۡ جَمۡعٗا ٩٩ وَعَرَضۡنَا جَهَنَّمَ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡكَٰفِرِينَ عَرۡضًا ١٠٠
ٱلَّذِينَ كَانَتۡ أَعۡيُنُهُمۡ فِي غِطَآءٍ عَن ذِكۡرِي وَكَانُواْ لَا يَسۡتَطِيعُونَ سَمۡعًا
١٠١ أَفَحَسِبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن يَتَّخِذُواْ عِبَادِي مِن دُونِيٓ أَوۡلِيَآءَۚ إِنَّآ
أَعۡتَدۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ نُزُلٗا ١٠٢ قُلۡ هَلۡ نُنَبِّئُكُم بِٱلۡأَخۡسَرِينَ أَعۡمَٰلًا
١٠٣ ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعۡيُهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ يَحۡسَبُونَ أَنَّهُمۡ يُحۡسِنُونَ
صُنۡعًا ١٠٤ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ وَلِقَآئِهِۦ فَحَبِطَتۡ
أَعۡمَٰلُهُمۡ فَلَا نُقِيمُ لَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَزۡنٗا ١٠٥ ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمۡ جَهَنَّمُ
بِمَا كَفَرُواْ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ١٠٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَانَتۡ لَهُمۡ جَنَّٰتُ ٱلۡفِرۡدَوۡسِ نُزُلًا ١٠٧ خَٰلِدِينَ فِيهَا
لَا يَبۡغُونَ عَنۡهَا حِوَلٗا ١٠٨ قُل لَّوۡ كَانَ ٱلۡبَحۡرُ مِدَادٗا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّي لَنَفِدَ
ٱلۡبَحۡرُ قَبۡلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّي وَلَوۡ جِئۡنَا بِمِثۡلِهِۦ مَدَدٗا ١٠٩ قُلۡ إِنَّمَآ
أَنَا۠ بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ فَمَن كَانَ يَرۡجُواْ
لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلۡيَعۡمَلۡ عَمَلٗا صَٰلِحٗا وَلَا يُشۡرِكۡ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدَۢا ١١٠

(ذوالقرنین) گفت: این رحمتی از پروردگارم است پس هنگامیکه وعده پروردگارم بیاید آن را در هم کوبد و وعدهٔ پروردگارم درست است ۹۸ و در آن روز، برخی از آنان را رها می‌کنیم که در میان یکدیگر موج می‌زنند؛ و در شیپور دمیده می‌شود، پس همه آنان را گرد می‌آوریم، گردآوردنی کامل ۹۹ و دوزخ را در آن روز بر کافران حتماً نشان خواهیم داد ۱۰۰ کسانیکه چشمانشان بر یاد من بسته بود و توان شنیدن (کلام اللّٰه) را نداشتند ۱۰۱ آیا کسانیکه کُفر ورزیدند، پنداشته اند که می توانند بندگانم را جز من به سرپرستی گیرند، همانا جهنم را برای کافران محلّ پذیرایی آماده کرده ایم ۱۰۲ (ای محمّد) بگو: آیا شما را به زیانکارترین افراد در اعمال خبرتان دهم ۱۰۳ کسانیکه کوشش ایشان در زندگی دنیا تباه شده است و ایشان می پندارند آنان نیکو عمل می کنند ۱۰۴ آنها کسانی هستند که به پروردگار خویش و ملاقات او کُفر ورزیدند پس اعمال ایشان تباه شد پس برای آنان روز قیامت ارزشی را قائل نمی شویم ۱۰۵ مُجازات ایشان جهنم است بدآنچه کُفر ورزیدند و آیات و فرستادگان مرا به مسخره می گرفتند ۱۰۶ همانا کسانیکه ایمان آورده اند و اعمال شایسته انجام دادند برای ایشان باغهای بهشت محلّ پذیرایی است ۱۰۷ در آن جاودان هستند از آن (بهشت) خواستار تغییری نیستند ۱۰۸ (ای محمّد) بگو: اگر دریا برای سخنان پروردگارم مُرکبی می شد، دریا پایان می یافت پیش از آنکه سخنان پروردگارم پایان یابند و هر چند همانند آن دریا را کمک بیاوریم ۱۰۹ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که من بشری همانند شما هستم، به سوی من وحی می شود که اللّٰه شما صاحب قدرتی یکتاست پس آنکه به ملاقات پروردگار خویش اُمید دارد باید اعمال شایسته انجام دهد و در عبادت پروردگار خویش اَحدی را شریک نگرداند ۱۱۰

سُورَةُ مَرْيَمَ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

كٓهيعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُۥ زَكَرِيَّآ ﴿٢﴾ إِذْ
نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّى وَهَنَ ٱلْعَظْمُ مِنِّى
وَٱشْتَعَلَ ٱلرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا
﴿٤﴾ وَإِنِّى خِفْتُ ٱلْمَوَٰلِىَ مِن وَرَآءِى وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى
عَاقِرًا فَهَبْ لِى مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِى وَيَرِثُ مِنْ
ءَالِ يَعْقُوبَ ۖ وَٱجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا
نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ ٱسْمُهُۥ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُۥ مِن قَبْلُ سَمِيًّا
﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا
وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ ٱلْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ
رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
شَيْـًٔا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً ۚ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا
تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ
ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا۟ بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

سوره مریم - ۱۹

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

کهیعص ۱ یادی از رحمت پروردگارت به بندهٔ خویش زکریّا ۲ هنگامیکه پروردگار خود را خواند، خواندنی آهسته ۳ (زکریّا) گفت: پروردگارا همانا اُستخوانهای من سُست شده است و موهای سرم سفید شده است و به خواندن تو پروردگارا بی بهره نبودم ۴ و همانا من نسبت به خویشاوندان بعد از (مرگم) نگران هستم و همسرم نازا بوده پس مرا از نزد خود فرزندی ببخش ۵ که از من ارث برد، از خاندان یعقوب و او را پروردگارا پسندیده قرار ده ۶ ای زکریّا ما تو را به پسری مُژده می دهیم که نام او یحیی است برای او پیش از این همنامی قرار ندادیم ۷ (زکریّا) گفت: پروردگارا چگونه مرا پسری باشد و همسرم نازا بوده است و به درستی که از پیری بدنم ناتوان شده است ۸ گفت: اینچنین پروردگارت فرموده است، این بر من آسان است و من تو را پیش از این آفریدم و تو چیزی نبودی ۹ (زکریّا) گفت: پروردگارا برای من نشانه‌ای را قرار ده (اللّٰه) فرمود: نشانهٔ تو آنکه با مردم سه شبانه روز (تا وقتش) در حالیکه سالم هستی سخن نگویی ۱۰ پس بر قوم خود از محراب بیرون آمد پس بر ایشان (با اشاره) وحی کرد که بامدادان و شامگاهان تسبیح کنید ۱۱

يَٰيَحۡيَىٰ خُذِ ٱلۡكِتَٰبَ بِقُوَّةٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡحُكۡمَ صَبِيّٗا ﴿١٢﴾
وَحَنَانٗا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةٗۖ وَكَانَ تَقِيّٗا ﴿١٣﴾ وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَيۡهِ وَلَمۡ
يَكُن جَبَّارًا عَصِيّٗا ﴿١٤﴾ وَسَلَٰمٌ عَلَيۡهِ يَوۡمَ وُلِدَ وَيَوۡمَ يَمُوتُ
وَيَوۡمَ يُبۡعَثُ حَيّٗا ﴿١٥﴾ وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ
مِنۡ أَهۡلِهَا مَكَانٗا شَرۡقِيّٗا ﴿١٦﴾ فَٱتَّخَذَتۡ مِن دُونِهِمۡ حِجَابٗا
فَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرٗا سَوِيّٗا ﴿١٧﴾ قَالَتۡ إِنِّيٓ
أَعُوذُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيّٗا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمٗا زَكِيّٗا ﴿١٩﴾ قَالَتۡ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي
غُلَٰمٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞ وَلَمۡ أَكُ بَغِيّٗا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَٰلِكِ
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞۖ وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةٗ
مِّنَّاۚ وَكَانَ أَمۡرٗا مَّقۡضِيّٗا ﴿٢١﴾ ۞فَحَمَلَتۡهُ فَٱنتَبَذَتۡ بِهِۦ
مَكَانٗا قَصِيّٗا ﴿٢٢﴾ فَأَجَآءَهَا ٱلۡمَخَاضُ إِلَىٰ جِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ
قَالَتۡ يَٰلَيۡتَنِي مِتُّ قَبۡلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسۡيٗا مَّنسِيّٗا ﴿٢٣﴾
فَنَادَىٰهَا مِن تَحۡتِهَآ أَلَّا تَحۡزَنِي قَدۡ جَعَلَ رَبُّكِ تَحۡتَكِ سَرِيّٗا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّيٓ إِلَيۡكِ بِجِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ تُسَٰقِطۡ عَلَيۡكِ رُطَبٗا جَنِيّٗا ﴿٢٥﴾

ای یحیی کتاب را به درک (و شعور) برگیر و به او در کودکی حُکم دادیم ۱۲ و مهربانی از نزد ما و پاکی (به او رسید) و او پرهیزکار بود ۱۳ و به پدر و مادر خویش نیکوکار بود و چیره گرِ نافرمان نبود ۱۴ و سلام بر او روزی که زاده شد و روزی که بمیرد و روزی که زنده برانگیخته شود ۱۵ و در کتاب مریم را یاد کن، گاهی که در ناحیهٔ دور از خاندان خویش کناره گرفت ۱۶ و خود را از (خانواده اش) مخفی کرد و به سوی او (مریم) روح خود را فرستادیم تا برای او در شکل انسانی نمایان شد ۱۷ (مریم) گفت: که به (الله) مهربان از تو پناه می برم اگر پرهیزکار هستی ۱۸ گفت: همانا من فرستادهٔ پروردگارت هستم تا به تو پسری پاک ببخشم ۱۹ (مریم) گفت: چگونه مرا پسری باشد و به من بشری نزدیک نشده باشد و بدکاره نبودم؟ ۲۰ گفت: اینچنین پروردگارت گفته است، آن بر من آسان است تا او را نشانه‌ای برای مردم و رحمتی از جانب ما قرار دهیم و این کار حتمی است ۲۱ پس بدو (عیسی) حامله شد و با او (فرزندی در رحم) به جایگاهی دور کناره گرفت ۲۲ پس درد زایمان او را به سوی تنهٔ نخل آورد، (مریم از درد زایمان) گفت: ای کاش من پیش از این مُرده بودم و فراموش شده بودم ۲۳ پس از پایین او، (جبرئیل) او را صدا زد که اندوهگین مباش، به درستی پروردگارت در زیر (پای) تو نهری را قرار داد ۲۴ و شاخهٔ (درخت) خرما را به سوی خود بجُنبان تا برای تو خرمای تازه (روی زمین) بریزد ۲۵

فَكُلِي وَٱشۡرَبِي وَقَرِّي عَيۡنٗاۖ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ ٱلۡبَشَرِ أَحَدٗا فَقُولِيٓ
إِنِّي نَذَرۡتُ لِلرَّحۡمَٰنِ صَوۡمٗا فَلَنۡ أُكَلِّمَ ٱلۡيَوۡمَ إِنسِيّٗا ٢٦ فَأَتَتۡ
بِهِۦ قَوۡمَهَا تَحۡمِلُهُۥۖ قَالُواْ يَٰمَرۡيَمُ لَقَدۡ جِئۡتِ شَيۡـٔٗا فَرِيّٗا ٢٧
يَٰٓأُخۡتَ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمۡرَأَ سَوۡءٖ وَمَا كَانَتۡ
أُمُّكِ بَغِيّٗا ٢٨ فَأَشَارَتۡ إِلَيۡهِۖ قَالُواْ كَيۡفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي
ٱلۡمَهۡدِ صَبِيّٗا ٢٩ قَالَ إِنِّي عَبۡدُ ٱللَّهِ ءَاتَىٰنِيَ ٱلۡكِتَٰبَ وَجَعَلَنِي
نَبِيّٗا ٣٠ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيۡنَ مَا كُنتُ وَأَوۡصَٰنِي بِٱلصَّلَوٰةِ
وَٱلزَّكَوٰةِ مَا دُمۡتُ حَيّٗا ٣١ وَبَرَّۢا بِوَٰلِدَتِي وَلَمۡ يَجۡعَلۡنِي
جَبَّارٗا شَقِيّٗا ٣٢ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَيَّ يَوۡمَ وُلِدتُّ وَيَوۡمَ أَمُوتُ
وَيَوۡمَ أُبۡعَثُ حَيّٗا ٣٣ ذَٰلِكَ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَۚ قَوۡلَ ٱلۡحَقِّ
ٱلَّذِي فِيهِ يَمۡتَرُونَ ٣٤ مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٖۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓ
إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٣٥ وَإِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ
فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٣٦ فَٱخۡتَلَفَ ٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ
بَيۡنِهِمۡۖ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن مَّشۡهَدِ يَوۡمٍ عَظِيمٍ ٣٧ أَسۡمِعۡ بِهِمۡ
وَأَبۡصِرۡ يَوۡمَ يَأۡتُونَنَا لَٰكِنِ ٱلظَّٰلِمُونَ ٱلۡيَوۡمَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٣٨

پس بُخور و بنوش و چشم را روشن دار و اگر اَحدی را دیدی پس بگو: که من برای (اللّٰه) مهربان روزه نذر کردم تا هرگز امروز با انسانی سخن نگویم ۲۶ پس او (مریم، عیسی) را به نزد قومش بیاورد در حالی که او را حمل می‌کرد، گفتند: ای مریم مسلّماً چیزی ناپسندی را آوردی ۲۷ ای همکیش هارون، پدر تو مردی بد نبود و مادرت بدکاره نبود ۲۸ پس (مریم) او (عیسی) را نشان داد، گفتند: چگونه سخن گوییم با کسی که در گهواره کودکی است؟ ۲۹ (عیسی) گفت: همانا من بندهٔ اللّٰه هستم، به من کتاب داد و مرا پیامبر قرار داد ۳۰ و مرا مبارک قرار داد، هر کجا باشم و مرا به نماز و زکات سفارش کرد مادامی که زنده هستم ۳۱ و نیکوکاری به مادرم و مرا زورگو و سیاه بخت قرار نداد ۳۲ سلام بر من روزی که زاییده شدم و روزی که می میرم و روزی که زنده برانگیخته می شوم ۳۳ این عیسی پسر مریم است، سخن حقّی که در آن شکّ می کنند ۳۴ و شایسته اللّٰه نیست که فرزندی برگیرد، مُنزه است، هر گاه اَمری را اراده کند پس جز این نیست که به او بگوید: بشو پس می شود ۳۵ و همانا اللّٰه پروردگار من و پروردگار شماست پس او را عبادت کنید، این راه راست است ۳۶ پس گروه‌ها از میان ایشان اختلاف کردند پس وای بر کسانیکه کُفر ورزیدند از دیدار روز بزرگ (روز قیامت) ۳۷ روزی (روز قیامت) که به سوی ما می آیند چه شنوا و چه بینا هستند لیکن ستمکاران امروز (در دنیا) در گُمراهی آشکار هستند ۳۸

وَأَنذِرۡهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡحَسۡرَةِ إِذۡ قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ وَهُمۡ فِي غَفۡلَةٖ وَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ
﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحۡنُ نَرِثُ ٱلۡأَرۡضَ وَمَنۡ عَلَيۡهَا وَإِلَيۡنَا يُرۡجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَٱذۡكُرۡ
فِي ٱلۡكِتَٰبِ إِبۡرَٰهِيمَۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقٗا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ
لِمَ تَعۡبُدُ مَا لَا يَسۡمَعُ وَلَا يُبۡصِرُ وَلَا يُغۡنِي عَنكَ شَيۡـٔٗا ﴿٤٢﴾ يَٰٓأَبَتِ
إِنِّي قَدۡ جَآءَنِي مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَمۡ يَأۡتِكَ فَٱتَّبِعۡنِيٓ أَهۡدِكَ صِرَٰطٗا
سَوِيّٗا ﴿٤٣﴾ يَٰٓأَبَتِ لَا تَعۡبُدِ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ كَانَ لِلرَّحۡمَٰنِ
عَصِيّٗا ﴿٤٤﴾ يَٰٓأَبَتِ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٞ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيۡطَٰنِ وَلِيّٗا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنۡ ءَالِهَتِي
يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُۖ لَئِن لَّمۡ تَنتَهِ لَأَرۡجُمَنَّكَۖ وَٱهۡجُرۡنِي مَلِيّٗا ﴿٤٦﴾ قَالَ
سَلَٰمٌ عَلَيۡكَۖ سَأَسۡتَغۡفِرُ لَكَ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ بِي حَفِيّٗا ﴿٤٧﴾
وَأَعۡتَزِلُكُمۡ وَمَا تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَأَدۡعُواْ رَبِّي عَسَىٰٓ أَلَّآ
أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّي شَقِيّٗا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا ٱعۡتَزَلَهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ وَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۖ وَكُلّٗا جَعَلۡنَا نَبِيّٗا ﴿٤٩﴾
وَوَهَبۡنَا لَهُم مِّن رَّحۡمَتِنَا وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ لِسَانَ صِدۡقٍ عَلِيّٗا ﴿٥٠﴾
وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مُوسَىٰٓۚ إِنَّهُۥ كَانَ مُخۡلَصٗا وَكَانَ رَسُولٗا نَّبِيّٗا ﴿٥١﴾

و از روز حَسرت (روز قیامت) ایشان را هشدار ده، هنگامیکه کار از کار می گذرد (همه چیز تمام می شود) و ایشان در غفلتی هستند و ایشان ایمان نمی آورند ۳۹ بی‌گمان ما زمین و هر که را بر آن است به ارث می‌بریم، و همه به سوی ما بازگردانده می‌شوند ۴۰ و در این کتاب، ابراهیم را یاد کن؛ همانا او بسیار راستگو و پیامبر بود ٤١ هنگامیکه به پدر خود گفت: ای پدر من، چرا عبادت می کنی آنچه را (که) نمی شنود و نمی بیند و از تو چیزی را بی نیاز نمی کند؟ ۴۲ ای پدرم همانا مرا از دانش (الهی چیزهایی) بیامده است آنچه تو را نیامده است پس مرا پیروی کن تا تو را به راه راست هدایت کنم ۴۳ ای پدرم شیطان (وسوسه گر) را عبادت نکن، همانا شیطان (وسوسه گر) برای (اللّٰه) مهربان نافرمان بود ۴۴ ای پدر، همانا من می ترسم عذابی از (اللّٰه) مهربان به تو برسد که تو یار و همدم شیطان (وسوسه گر) بشوی ۴۵ (پدرش) گفت: ای ابراهیم، آیا از صاحب قدرت های من روی گردانده ای؟ اگر کوتاه نیایی قطعاً تو را سنگسار می کنم، (ای ابراهیم) از من روزگاری دراز دوری کن ۴۶ (ابراهیم) گفت: سلام بر تو! برای تو از پروردگارم آمرزش خواهم خواست، همانا او به من مهربان است ۴۷ و از شما و آنچه جز اللّٰه صدا می زنید دوری می گزینم و پروردگار خویش را صدا می زنم تا به خواندن پروردگارم بدبخت نباشم ۴۸ پس زمانی که از ایشان دوری گُزید و آنچه جز اللّٰه را عبادت می کردند به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و هر کدام را پیامبر قرار دادیم ۴۹ و رحمت خویش را شامل (حالِ) ایشان کردیم و آنان را نیکو نام و بلند آوازه (در میان اُمّت ها) قرار دادیم ۵۰ و در کتاب موسی را یاد کن، همانا او با اخلاص بود و فرستاده (الهی و) پیامبر بود ۵۱

وَنَـٰدَيْنَـٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَـٰهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُۥ مِن
رَّحْمَتِنَآ أَخَاهُ هَـٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ إِسْمَـٰعِيلَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ
صَادِقَ ٱلْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُۥ بِٱلصَّلَوٰةِ
وَٱلزَّكَوٰةِ وَكَانَ عِندَ رَبِّهِۦ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ إِدْرِيسَ ۚ إِنَّهُۥ
كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَـٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ
ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِن ذُرِّيَّةِ ءَادَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن
ذُرِّيَّةِ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْرَٰٓءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَٱجْتَبَيْنَآ ۚ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
ءَايَـٰتُ ٱلرَّحْمَـٰنِ خَرُّوا۟ سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ ۩ فَخَلَفَ مِنۢ بَعْدِهِمْ
خَلْفٌ أَضَاعُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُوا۟ ٱلشَّهَوَٰتِ ۖ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا
﴿٥٩﴾ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَأُو۟لَـٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ جَنَّـٰتِ عَدْنٍ ٱلَّتِى وَعَدَ ٱلرَّحْمَـٰنُ عِبَادَهُۥ
بِٱلْغَيْبِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ وَعْدُهُۥ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا
سَلَـٰمًا ۖ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِى
نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُۥ
مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

و از کنار (کوه) طور اَمن (الهی)، او (موسی) را نجات یافته (به خود) نزدیک ساختیم ۵۲ و از رحمت خویش به او برادرش هارون را پیامبری بخشیدیم ۵۳ و در کتاب اسماعیل را یاد کن، همانا او متعهد به پیمان و فرستاده و پیامبر بوده است ۵۴ و خاندان خویش را به نماز و زکات سفارش می کرد و نزد پروردگار خویش پسندیده بود ۵۵ و در کتاب اِدریس را یاد کن، همانا او درستکار و پیامبر بود ۵۶ و او را به جایگاهی بُلند بالا بردیم ۵۷ آنان کسانی هستند که الله به ایشان نعمت بخشید از پیامبران، از نسل آدم و از آنان که با نوح سوار (کِشتی) کردیم و از نسل ابراهیم و یعقوب و از آنان که هدایت کردیم و برگزیدیم و هنگامیکه آیات (الله) رحمان بر ایشان تلاوت شود، سجده کنان و گریان (به خاک) بیفتند ۵۸ پس به دنبال ایشان جانشین شدند کسانیکه که نماز را تباه کردند و شهوت را پیروی کردند پس به زودی به گُمراهی برسند ۵۹ مگر آن کسانیکه توبه کردند و ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس آنان به باغ (بهشت) داخل می شوند و به چیزی ستم نشوند ۶۰ باغ های (بهشت های) جاودان که (الله) مهربان بندگان خویش را به غیب وعده داد، همانا وعده او فرا رسیدنی است ۶۱ در آن (بهشت) سخن بیهوده نشوند، جز سلامی و برای آنها روزی ایشان در بامدادان و شامگاهان است ۶۲ این است آن باغی که بندگان خود را بدان ارث می دهیم که پرهیزکار بوده است ۶۳ و (ما فرشتگان) جز به فرمان پروردگارت فرود نمی آییم، برای اوست آنچه پیش روی ماست و آنچه پُشت سر ما و آنچه میان آن است و پروردگارت فراموش کننده نیست ۶۴

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا فَٱعۡبُدۡهُ وَٱصۡطَبِرۡ لِعِبَٰدَتِهِۦۚ
هَلۡ تَعۡلَمُ لَهُۥ سَمِيّٗا ٦٥ وَيَقُولُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَءِذَا مَا مِتُّ لَسَوۡفَ
أُخۡرَجُ حَيّٗا ٦٦ أَوَلَا يَذۡكُرُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقۡنَٰهُ مِن قَبۡلُ
وَلَمۡ يَكُ شَيۡـٔٗا ٦٧ فَوَرَبِّكَ لَنَحۡشُرَنَّهُمۡ وَٱلشَّيَٰطِينَ ثُمَّ
لَنُحۡضِرَنَّهُمۡ حَوۡلَ جَهَنَّمَ جِثِيّٗا ٦٨ ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ
شِيعَةٍ أَيُّهُمۡ أَشَدُّ عَلَى ٱلرَّحۡمَٰنِ عِتِيّٗا ٦٩ ثُمَّ لَنَحۡنُ أَعۡلَمُ بِٱلَّذِينَ
هُمۡ أَوۡلَىٰ بِهَا صِلِيّٗا ٧٠ وَإِن مِّنكُمۡ إِلَّا وَارِدُهَاۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتۡمٗا مَّقۡضِيّٗا ٧١ ثُمَّ نُنَجِّي ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ وَّنَذَرُ ٱلظَّٰلِمِينَ
فِيهَا جِثِيّٗا ٧٢ وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَيُّ ٱلۡفَرِيقَيۡنِ خَيۡرٞ مَّقَامٗا وَأَحۡسَنُ نَدِيّٗا ٧٣
وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّن قَرۡنٍ هُمۡ أَحۡسَنُ أَثَٰثٗا وَرِءۡيٗا ٧٤
قُلۡ مَن كَانَ فِي ٱلضَّلَٰلَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ لَهُ ٱلرَّحۡمَٰنُ مَدًّاۚ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوۡاْ
مَا يُوعَدُونَ إِمَّا ٱلۡعَذَابَ وَإِمَّا ٱلسَّاعَةَ فَسَيَعۡلَمُونَ مَنۡ هُوَ شَرّٞ
مَّكَانٗا وَأَضۡعَفُ جُندٗا ٧٥ وَيَزِيدُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱهۡتَدَوۡاْ هُدٗىۗ
وَٱلۡبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيۡرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابٗا وَخَيۡرٞ مَّرَدّٗا ٧٦

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست پس او را عبادت کن و برای عبادت او شکیبا باش، آیا برای او همنامی را می شناسی؟ ۶۵ و انسان می گوید: آیا هر گاه بمیرم، هر آینه به زودی زنده خارج می شوم؟ ۶۶ آیا انسان به یاد نمی آورد که ما قبلاً او را آفریدیم در حالی که چیزی نبود؟ ۶۷ پس به پروردگارت سوگند قطعاً ایشان را با شیاطین (وسوسه گران) جمع می کنیم سپس قطعاً ایشان را پیرامون جهنم همگی حاضر می سازیم ۶۸ سپس البته از هر گروهی، هر کدام از ایشان که بر (اللّٰه) مهربان در سرکشی سخت‌تر است را بر گیریم ۶۹ سپس ما قطعاً داناتریم به کسانیکه ایشان شایسته به چشیدنِ آن (عذاب) هستند ۷۰ و از شما نیست جز وارد شونده به آن (جهنم)، این بر پروردگارت حُکمی حَتمی است ۷۱ سپس نجات می دهیم کسانیکه پرهیزکاری کردند و ستمکاران را در آن (جهنم) به زانو درآمده بگذاریم ۷۲ و هنگامیکه بر ایشان آیات روشنگر ما تلاوت شود کسانیکه کُفر ورزیدند به آنان که ایمان آوردند، می گویند: که کدام از دو گروه در جایگاه بهتر و در محفلش نیکوتر است؟ ۷۳ و چه بسا پیش از ایشان اقوامی را نابود کردیم که امکانات بهتر و هم ظاهری آراسته تر داشتند ۷۴ بگو: هر کس در گمراهی باشد، پس اللّٰه رحمان به او مهلت و فرصت بیشتری می‌دهد، تا آنگاه که آنچه را به آنان وعده داده می‌شوند، یا عذاب یا قیامت، ببینند؛ پس خواهند دانست چه کسی جایگاه بدتری و لشکری ناتوان‌تر دارد ۷۵ و اللّٰه کسانیکه در جستجوی هدایت هستند بر هدایتشان می افزاید و اعمال نیک ماندگار نزدِ پروردگارت در پاداش بهتر است و در بازگشت (به سوی اللّٰه) بهتر است ۷۶

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى كَفَرَ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا
﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ ٱلْغَيْبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّاۚ
سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُۥ مِنَ ٱلْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُۥ
مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً
لِّيَكُونُوا۟ لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّاۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾
يَوْمَ نَحْشُرُ ٱلْمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَّا يَمْلِكُونَ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ
ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَّقَدْ
جِئْتُمْ شَيْـًٔا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
وَتَنشَقُّ ٱلْأَرْضُ وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَن دَعَوْا۟ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا
﴿٩١﴾ وَمَا يَنۢبَغِى لِلرَّحْمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِن كُلُّ مَن فِى
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّآ ءَاتِى ٱلرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَّقَدْ أَحْصَىٰهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

آیا دیده ای آن را که به آیات ما کُفر ورزید؟ و گفت: قطعاً مال و فرزندان داده شدم ۷۷ آیا بر غیب اطلاع یافت، یا نزد (اللّٰه) مهربان عهدی را گرفته است؟ ۷۸ چنین نیست، بزودی آنچه را می گوید (علیه او) می نویسیم و او را در عذاب سخت بِکِشیم ۷۹ و از او به ارث می بریم آنچه را که می گوید و (روز قیامت) تنها پیش ما خواهد آمد ۸۰ و جز اللّٰه صاحب قدرت هایی برگرفتند تا برای ایشان مایهٔ عزّت (و احترام) باشد ۸۱ چنین نیست، به زودی به عبادت ایشان کُفر ورزند و دشمن ایشان خواهند شد ۸۲ آیا توجه نکردند که ما شیاطین (وسوسه گران) را بر کافران فرستادیم تا ایشان را (در انجام گناهان) به شدّت تحریک کنند ۸۳ پس بر ایشان شتاب نکن، جز این نیست که برای ایشان روز شماری دقیق می کنیم ۸۴ روزی که پرهیزکاران را به سوی (اللّٰه) مهربان مهمانانی محشور کنیم ۸۵ و مُجرمان (گناهکاران) را تشنه کام به سوی (آتش) جهنّم برانیم ۸۶ و دارای شفاعت نیستند جز آنکه از نزدِ (اللّٰه) مهربان عهدی را دارد ۸۷ و گفتند: (اللّٰه) مهربان فرزندی برگرفت؟ ۸۸ مسلّماً ادعایی زننده ای (زشت) را آوردید ۸۹ که نزدیک است آسمان ها از آن (سخن کُفر آمیز) متلاشی شوند و زمین از هم بشکافد و کوه ها فرو بریزند ۹۰ که برای (اللّٰه) مهربان فرزندی را خواندند ۹۱ و برای (اللّٰه) مهربان شایسته نیست که فرزندی را (برای خود) برگیرد (انتخاب کند) ۹۲ هیچکس در آسمان ها و زمین نیست جز اینکه به سوی (اللّٰه) مهربان در حالیکه بنده (مطیع) او هستند می آیند ۹۳ مسلّماً ایشان را حساب کرده و آن را دقیقاً می شمارد ۹۴ و همگی ایشان به سوی او (اللّٰه) روز قیامت تنها آیند ۹۵

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَيَجۡعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وُدّٗا ٩٦ فَإِنَّمَا يَسَّرۡنَٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ ٱلۡمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِۦ قَوۡمٗا لُّدّٗا ٩٧ وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّن قَرۡنٍ هَلۡ تُحِسُّ مِنۡهُم مِّنۡ أَحَدٍ أَوۡ تَسۡمَعُ لَهُمۡ رِكۡزَۢا ٩٨

سُورَةُ طه

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

طه ١ مَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ لِتَشۡقَىٰٓ ٢ إِلَّا تَذۡكِرَةٗ لِّمَن يَخۡشَىٰ ٣ تَنزِيلٗا مِّمَّنۡ خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ وَٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلۡعُلَى ٤ ٱلرَّحۡمَٰنُ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ ٱسۡتَوَىٰ ٥ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَمَا تَحۡتَ ٱلثَّرَىٰ ٦ وَإِن تَجۡهَرۡ بِٱلۡقَوۡلِ فَإِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلسِّرَّ وَأَخۡفَى ٧ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ ٨ وَهَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ٩ إِذۡ رَءَا نَارٗا فَقَالَ لِأَهۡلِهِ ٱمۡكُثُوٓاْ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنۡهَا بِقَبَسٍ أَوۡ أَجِدُ عَلَى ٱلنَّارِ هُدٗى ١٠ فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِيَ يَٰمُوسَىٰٓ ١١ إِنِّيٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَٱخۡلَعۡ نَعۡلَيۡكَ إِنَّكَ بِٱلۡوَادِ ٱلۡمُقَدَّسِ طُوٗى ١٢

همانا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند به زودی (اللّٰه) مهربان (برای ایشان) محبّتی را قرار دهد ۹۶ پس جز این نیست که بر زبان تو (ای محمّد قرآن را) آسان کردیم تا بدان پرهیزکاران را مُژده دهی و بدان قومی سرسخت را هشدار دهی ۹۷ و چه بسا پیش از ایشان اقوامی را هلاک کردیم، آیا از ایشان کسی را می یابی یا از ایشان صدائی می شنوی؟ ۹۸

سوره طه - ۲۰

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

طه ۱ (ای محمّد) بر تو قرآن را نازل نکردیم تا به رنج بیفتی ۲ (قرآن) جز یادآوری برای آنکس که (از روز قیامت) می ترسد ۳ نازل شده ای از (سوی) آن که زمین و آسمان های افراشته را خلق کرد ۴ (اللّٰه) مهربان بر عرش قرار گرفت ۵ برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و آنچه میان آنهاست و آنچه زیر خاک است ۶ و اگر سخن را بلندگویی پس همانا او نهان و نهانتر را می داند ۷ صاحب قدرتی جز او نیست، برای او نام های نیکوست ۸ آیا به تو داستان موسی رسیده است؟ ۹ هنگامیکه آتشی را دید پس به خانواده خویش گفت: اندکی توقّف کنید که من آتشی را یافتم (دیدم) شاید برای شما از آن شعله ای را بیاورم یا بر (کنار) آتش راهنمایی را بیابم ۱۰ پس زمانی که به سوی آن (آتش) بیامد، ندا داده شد ای موسی ۱۱ همانا من پروردگارت هستم پس کفش‌های خویش را بیرون آور که تو در "وادی مُقدس طُوی" هستی ۱۲

وَأَنَا ٱخْتَرْتُكَ فَٱسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰٓ ﴿١٣﴾ إِنَّنِيٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠
فَٱعْبُدْنِي وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكْرِيٓ ﴿١٤﴾ إِنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ
أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ
عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ
بِيَمِينِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا۟ عَلَيْهَا
وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَـَٔارِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا
يَٰمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَىٰهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا ٱلْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَٱضْمُمْ يَدَكَ
إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ ءَايَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ
مِنْ ءَايَٰتِنَا ٱلْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ
رَبِّ ٱشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِيٓ أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَٱحْلُلْ عُقْدَةً مِّن
لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا۟ قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَٱجْعَل لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَٰرُونَ
أَخِي ﴿٣٠﴾ ٱشْدُدْ بِهِۦٓ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكْهُ فِيٓ أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَىْ نُسَبِّحَكَ
كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰٓ ﴿٣٧﴾

و من تو را (به پیامبری) انتخاب کردم پس گوش فرا ده بدآنچه وحی می شود ۱۳ همانا من الله هستم، صاحب قدرتی جز من نیست پس مرا عبادت کنید و نماز را برای یاد کردن من به پا دارید ۱۴ همانا ساعت (روز قیامت) فرا می رسد، می خواهم آن را پنهان سازم تا هر کس بدآنچه سعی می کند پاداش داده شود ۱۵ پس کسی که به (قیامت) ایمان ندارد و از هوس خود پیروی می کند تو را از آن باز ندارد که نابود خواهی شد ۱۶ ای موسی، این چیست به دست تو؟ ۱۷ (موسی) گفت: این عصای من است، بدان تکیه می زنم و برگ ها را بدان برای گوسفندان می ریزم و برای من کارهای دیگر انجام می دهد ۱۸ (الله) فرمود: ای موسی آن (عصا) را بیفکن ۱۹ پس آن را اَفکند، ناگهان آن (عصا) ماری بود ک ه می خزید ۲۰ (الله) فرمود: آن را بگیر و نترس، زود است که آن را به شکل اوّلش بازگردانیم ۲۱ و دست خود را به گریبانت ببر و (تماماً) سفید و بدون مشکلی بیرون آید، نشانه‌ای دیگر است ۲۲ تا به تو از نشانه های بزرگتر نشان دهیم ۲۳ به سوی فرعون برو که سرکشی کرده است ۲۴ (موسی) گفت: پروردگارا برای من سینهٔ مرا گُشاده گردان ۲۵ و برای من کارم را آسان قرار ده ۲۶ و گِره (سخن) از زبانم باز کن ۲۷ تا (مردم سخنان) مرا بفهمند ۲۸ و برای من دستیاری از خاندانم قرار ده ۲۹ هارون برادرم را ۳۰ پُشت مرا به او اُستوار ساز ۳۱ و در کارم او را شریک گردان ۳۲ تا تو را بسیار تسبیح گوییم ۳۳ و تو را بسیار یاد کنیم ۳۴ همانا تو به ما بینا بوده ای ۳۵ (الله) فرمود: ای موسی درخواستت به تو داده شد ۳۶ و مسلّماً بر تو باری دیگر منت نهادیم ۳۷

إِذۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ٣٨ أَنِ ٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلتَّابُوتِ فَٱقۡذِفِيهِ
فِي ٱلۡيَمِّ فَلۡيُلۡقِهِ ٱلۡيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأۡخُذۡهُ عَدُوّٞ لِّي وَعَدُوّٞ لَّهُۥۚ وَأَلۡقَيۡتُ
عَلَيۡكَ مَحَبَّةٗ مِّنِّي وَلِتُصۡنَعَ عَلَىٰ عَيۡنِيٓ ٣٩ إِذۡ تَمۡشِيٓ أُخۡتُكَ فَتَقُولُ
هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ مَن يَكۡفُلُهُۥۖ فَرَجَعۡنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَيۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا
وَلَا تَحۡزَنَۚ وَقَتَلۡتَ نَفۡسٗا فَنَجَّيۡنَٰكَ مِنَ ٱلۡغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ فُتُونٗاۚ
فَلَبِثۡتَ سِنِينَ فِيٓ أَهۡلِ مَدۡيَنَ ثُمَّ جِئۡتَ عَلَىٰ قَدَرٖ يَٰمُوسَىٰ ٤٠
وَٱصۡطَنَعۡتُكَ لِنَفۡسِي ٤١ ٱذۡهَبۡ أَنتَ وَأَخُوكَ بِـَٔايَٰتِي وَلَا
تَنِيَا فِي ذِكۡرِي ٤٢ ٱذۡهَبَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ٤٣ فَقُولَا لَهُۥ قَوۡلٗا
لَّيِّنٗا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوۡ يَخۡشَىٰ ٤٤ قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفۡرُطَ
عَلَيۡنَآ أَوۡ أَن يَطۡغَىٰ ٤٥ قَالَ لَا تَخَافَآۖ إِنَّنِي مَعَكُمَآ أَسۡمَعُ وَأَرَىٰ
٤٦ فَأۡتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
وَلَا تُعَذِّبۡهُمۡۖ قَدۡ جِئۡنَٰكَ بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكَۖ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ
ٱلۡهُدَىٰٓ ٤٧ إِنَّا قَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡنَآ أَنَّ ٱلۡعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ٤٨ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ ٤٩ قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِيٓ أَعۡطَىٰ
كُلَّ شَيۡءٍ خَلۡقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ ٥٠ قَالَ فَمَا بَالُ ٱلۡقُرُونِ ٱلۡأُولَىٰ ٥١

زمانی که به سوی مادرت وحی کردیم آنچه (از الله) وحی می شود ۳۸ که او را در صندوق قرار ده پس در آب (رودخانه نیل) او را بینداز پس آب او (موسی) را به ساحل آورد، تا دشمن من و دشمن او آن را بگیرد و بر تو (ای موسی) مهری از خویش قرار دادم تا برابر چشمم پرورش پیدا کنی ۳۹ هنگامیکه خواهرت رفت و (به فرعونیان) گفت: آیا شما را راهنمایی کنم بر کسی که او پرستارش باشد؟ پس تو را به سوی مادرت بازگرداندنم تا چشم او روشن شود و اندوهگین نشود و فردی را کُشتی پس تو را از اندوه رها ساختیم و تو را به سختی آزمودیم پس ای سالها در میان مردم مَدین ماندی سپس ای موسی در زمان معین شده (الله) آمدی ۴۰ و تو را برای خویش برگزیدم ۴۱ تو و برادرت با نشانه های من (به سوی فرعون) برو و در یادم سُستی نکنید ۴۲ به سوی فرعون بروید که سرکشی کرد ۴۳ پس با او گفتاری نرم بگویید، شاید یادآور شود یا بترسد ۴۴ (موسی و هارون) گفتند: پروردگارا ما می‌ترسیم که بر ما پیش دستی یا سرکشی (طُغیانگری) کند ۴۵ (الله) فرمود: نترسید که من با شما هستم، می شنوم و می بینم ۴۶ پس به سوی او بروید و بگویید: همانا ما فرستادگان پروردگارت هستیم پس با ما (قومِ) بنی اسرائیل را بفرست و ایشان را آزار نکن، همانا به تو نشانه ای از پروردگارت آوردیم و سلام بر آنکه هدایت را پیروی کند ۴۷ همانا به ما وحی شد که عذاب بر آن کسی است که (پیام الهی را) دروغ شُمارد و پُشت کند ۴۸ (فرعون) گفت: کیست پروردگار شما ای موسی؟ ۴۹ (موسی) گفت: پروردگار ما کسی است که به هر چیزی آفرینش آن را بخشید سپس هدایت کرد ۵۰ (فرعون) گفت: پس تکلیف گذشتگان چه می شود؟ ۵۱

قَالَ عِلۡمُهَا عِندَ رَبِّي فِي كِتَٰبٖۖ لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ٥٢ ٱلَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ مَهۡدٗا وَسَلَكَ لَكُمۡ فِيهَا سُبُلٗا وَأَنزَلَ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا مِّن نَّبَاتٖ شَتَّىٰ ٥٣ كُلُواْ
وَٱرۡعَوۡاْ أَنۡعَٰمَكُمۡۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّأُوْلِي ٱلنُّهَىٰ ٥٤ ۞مِنۡهَا
خَلَقۡنَٰكُمۡ وَفِيهَا نُعِيدُكُمۡ وَمِنۡهَا نُخۡرِجُكُمۡ تَارَةً أُخۡرَىٰ ٥٥ وَلَقَدۡ
أَرَيۡنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ٥٦ قَالَ أَجِئۡتَنَا لِتُخۡرِجَنَا
مِنۡ أَرۡضِنَا بِسِحۡرِكَ يَٰمُوسَىٰ ٥٧ فَلَنَأۡتِيَنَّكَ بِسِحۡرٖ مِّثۡلِهِۦ
فَٱجۡعَلۡ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكَ مَوۡعِدٗا لَّا نُخۡلِفُهُۥ نَحۡنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانٗا
سُوٗى ٥٨ قَالَ مَوۡعِدُكُمۡ يَوۡمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحۡشَرَ ٱلنَّاسُ ضُحٗى
٥٩ فَتَوَلَّىٰ فِرۡعَوۡنُ فَجَمَعَ كَيۡدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ٦٠ قَالَ لَهُم
مُّوسَىٰ وَيۡلَكُمۡ لَا تَفۡتَرُواْ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا فَيُسۡحِتَكُم بِعَذَابٖۖ
وَقَدۡ خَابَ مَنِ ٱفۡتَرَىٰ ٦١ فَتَنَٰزَعُوٓاْ أَمۡرَهُم بَيۡنَهُمۡ وَأَسَرُّواْ
ٱلنَّجۡوَىٰ ٦٢ قَالُوٓاْ إِنۡ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن يُخۡرِجَاكُم
مِّنۡ أَرۡضِكُم بِسِحۡرِهِمَا وَيَذۡهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلۡمُثۡلَىٰ ٦٣
فَأَجۡمِعُواْ كَيۡدَكُمۡ ثُمَّ ٱئۡتُواْ صَفّٗاۚ وَقَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡيَوۡمَ مَنِ ٱسۡتَعۡلَىٰ ٦٤

(موسی) گفت: دانش آن نزد پروردگارم در کتابی است که پروردگارم خطا نمی کند و فراموش نمی کند ۵۲ کسی که برای شما زمین را قرارگاهی قرار داد و برای شما در آن راههایی بنهاد و از آسمان آبی را فرستاد پس بدان جفت هایی از گیاهان گوناگون بیرون آوردیم ۵۳ بُخورید و دام های خود را بچرانید، همانا در آن برای صاحبان اندیشه ها نشانه هایی است ۵۴ از آن (زمین) شما را خلق کرد و در آن شما را بر می گرداند و از آن شما را بار دیگر بیرون آوریم ۵۵ و مسلّماً نشانه های خویش را نشان دادیم پس (فرعون) همگی را دروغ شُمرد و سرپیچی کرد ۵۶ (فرعون) گفت: آیا به سوی ما آمده ای تا ما را از سرزمینمان به جادوی خود بیرون کنی ای موسی؟ ۵۷ پس قطعاً جادویی همانند آن برای تو خواهیم آورد؛ پس میان ما و خودت موعدی را قرار ده که نه ما از آن تخلّف کنیم و نه تو، در مکانی مناسب ۵۸ (فرعون) گفت: وعده گاه شما روز جشن است و آنکه مردم ظهر گِرد آورده شوند ۵۹ پس فرعون برگشت و نیرنگ خویش را جمع کرد پس بیامد ۶۰ موسی به ایشان (جادوگران) گفت: وای بر شما، بر اللّه دروغی را نبندید پس به عذابی شما را نابود سازد و به درستی زیانکار شود آن که (بر اللّه دروغ) ببندد ۶۱ پس دربارهٔ کارشان میان خود کشمکش داشتند و راز را پنهان ساختند ۶۲ (فرعونیان) گفتند: اینان (موسی و هارون) دو جادوگر هستند که می خواهند شما را از زمین خود به جادوگریشان بیرون کنند و سُنت والای شما را براندازند ۶۳ پس نیرنگ خویش را گِرد آورید و در یک صف درآیید و به درستی امروز رستگار شد آنکه برتری جُست (آنکه جادوی برتری را ارائه دهد) ۶۴

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ٦٥ قَالَ بَلۡ
أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا
تَسۡعَىٰ ٦٦ فَأَوۡجَسَ فِي نَفۡسِهِۦ خِيفَةٗ مُّوسَىٰ ٦٧ قُلۡنَا لَا تَخَفۡ إِنَّكَ
أَنتَ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٦٨ وَأَلۡقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوٓاْۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ
كَيۡدُ سَٰحِرٖۖ وَلَا يُفۡلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيۡثُ أَتَىٰ ٦٩ فَأُلۡقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سُجَّدٗا
قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ هَٰرُونَ وَمُوسَىٰ ٧٠ قَالَ ءَامَنتُمۡ لَهُۥ قَبۡلَ أَنۡ ءَاذَنَ
لَكُمۡۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِي عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحۡرَۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيۡدِيَكُمۡ
وَأَرۡجُلَكُم مِّنۡ خِلَٰفٖ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمۡ فِي جُذُوعِ ٱلنَّخۡلِ وَلَتَعۡلَمُنَّ
أَيُّنَآ أَشَدُّ عَذَابٗا وَأَبۡقَىٰ ٧١ قَالُواْ لَن نُّؤۡثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَآءَنَا مِنَ
ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلَّذِي فَطَرَنَاۖ فَٱقۡضِ مَآ أَنتَ قَاضٍۖ إِنَّمَا تَقۡضِي هَٰذِهِ
ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَآ ٧٢ إِنَّآ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغۡفِرَ لَنَا خَطَٰيَٰنَا وَمَآ أَكۡرَهۡتَنَا
عَلَيۡهِ مِنَ ٱلسِّحۡرِۗ وَٱللَّهُ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰٓ ٧٣ إِنَّهُۥ مَن يَأۡتِ رَبَّهُۥ مُجۡرِمٗا
فَإِنَّ لَهُۥ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحۡيَىٰ ٧٤ وَمَن يَأۡتِهِۦ مُؤۡمِنٗا قَدۡ
عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلۡعُلَىٰ ٧٥ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ ٧٦

(جادوگران) گفتند: ای موسی یا تو بیفکن یا ما اوّلین کسی باشیم که بیفکند ۶۵ (موسی) گفت: بلکه شما بیفکنید پس ناگهان طنابها و عصاهای ایشان از جادوی ایشان به گُمانش (دیدند که راه) می روند ۶۶ پس موسی ترسی را در خود احساس کرد ۶۷ گفتیم: نترس، همانا تو برتر هستی ۶۸ و آنچه در دست تو است را بینداز تا آنچه را ساخته اند را ببلعد، همانا آنچه ساخته اند نقشهٔ جادوگری است و جادوگر هر جا که آید رستگار نمی شود (موفق نمی شود) ۶۹ پس جادوگران سجده کنان بیفتادند، (جادوگران) گفتند: به پروردگار هارون و موسی ایمان آوردیم ۷۰ (فرعون) گفت: قبل از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید؟ همانا او بزرگ (اُستاد) شماست که جادو را به شما آموخت پس دست‌ها و پاهای شما را برخلاف قطع کنم و بر تنه های نخل به دار می آویزم و خواهید دانست که عذاب کدام‌یک از ما سخت‌تر و پایدارتر است ۷۱ (جادوگران) گفتند: هرگز تو را بر نمی گزینیم بر آنچه ما را از دلایل روشن بیامد، سوگند بدان که ما را آفرید پس حُکم کن آنچه را حُکم می کنی جز این نیست که تو در این زندگی دنیا حُکم می کنی ۷۲ همانا ما به پروردگارمان ایمان آوردیم تا (اللّه) خطاهای ما را بیامرزد و آنچه تو (ای فرعون) ما را بر (اجرای) آن جادو وادار نمودی و (پاداش) اللّه بهتر و پایدارتر است ۷۳ همانا کسی که به سوی پروردگار خویش مُجرم (گناهکار) بیاید پس برای او (آتش) جهنم است، در آن (جهنم) نه بمیرد و نه زنده ماند ۷۴ و آن کس که به سوی او (اللّه) مؤمن بیاید که کارهای شایسته انجام داده باشد پس آنان بر ایشان مراتب برتری است ۷۵ باغ های جاودان که از زیر آنها نهرها جاریست، جاودان در آن (بهشت) هستند و این پاداش کسی است که پاکی جُست ۷۶

وَلَقَدۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَسۡرِ بِعِبَادِي فَٱضۡرِبۡ لَهُمۡ طَرِيقٗا
فِي ٱلۡبَحۡرِ يَبَسٗا لَّا تَخَٰفُ دَرَكٗا وَلَا تَخۡشَىٰ ٧٧ فَأَتۡبَعَهُمۡ فِرۡعَوۡنُ
بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلۡيَمِّ مَا غَشِيَهُمۡ ٧٨ وَأَضَلَّ فِرۡعَوۡنُ قَوۡمَهُۥ
وَمَا هَدَىٰ ٧٩ يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ قَدۡ أَنجَيۡنَٰكُم مِّنۡ عَدُوِّكُمۡ وَوَٰعَدۡنَٰكُمۡ
جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلۡأَيۡمَنَ وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰ ٨٠ كُلُواْ مِن
طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَلَا تَطۡغَوۡاْ فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبِي ۖ
وَمَن يَحۡلِلۡ عَلَيۡهِ غَضَبِي فَقَدۡ هَوَىٰ ٨١ وَإِنِّي لَغَفَّارٞ لِّمَن تَابَ
وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا ثُمَّ ٱهۡتَدَىٰ ٨٢ ۞وَمَآ أَعۡجَلَكَ عَن
قَوۡمِكَ يَٰمُوسَىٰ ٨٣ قَالَ هُمۡ أُوْلَآءِ عَلَىٰٓ أَثَرِي وَعَجِلۡتُ إِلَيۡكَ
رَبِّ لِتَرۡضَىٰ ٨٤ قَالَ فَإِنَّا قَدۡ فَتَنَّا قَوۡمَكَ مِنۢ بَعۡدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
ٱلسَّامِرِيُّ ٨٥ فَرَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ غَضۡبَٰنَ أَسِفٗاۚ قَالَ
يَٰقَوۡمِ أَلَمۡ يَعِدۡكُمۡ رَبُّكُمۡ وَعۡدًا حَسَنًاۚ أَفَطَالَ عَلَيۡكُمُ ٱلۡعَهۡدُ
أَمۡ أَرَدتُّمۡ أَن يَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبٞ مِّن رَّبِّكُمۡ فَأَخۡلَفۡتُم
مَّوۡعِدِي ٨٦ قَالُواْ مَآ أَخۡلَفۡنَا مَوۡعِدَكَ بِمَلۡكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلۡنَآ
أَوۡزَارٗا مِّن زِينَةِ ٱلۡقَوۡمِ فَقَذَفۡنَٰهَا فَكَذَٰلِكَ أَلۡقَى ٱلسَّامِرِيُّ ٨٧

و مسلّماً به موسی وحی فرستادیم شبانه بندگان مرا بیرون ببر پس برای ایشان راهی در دریا راهی خشک را برگیر، نترس که بر تو (فرعونیان) دست یابند و هراسان نباش ۷۷ پس به دنبال ایشان فرعون و لشگریانش آمدند پس (اللّه) ایشان را دریا تماماً پوشاند (غرق نمود) ۷۸ و فرعون قومش را گُمراه کرد و هدایت نکرد ۷۹ ای بنی اسرائیل، همانا شما را از دشمنانتان (فرعونیان) نجات دادیم و با شما در کنار (کوه) طُور ایمن وعده نهادیم و بر شما نان و گوشت فرستادیم ۸۰ از پاکیزه ها بُخورید آنچه شما را روزی دادیم و در آن سرکشی نکنید که بر شما خشم من فرود آید و آنکه بر او خشم (غضب) من فرود آید پس همانا (او) تباه شده است ۸۱ و همانا من (اللّه) آنکه توبه کرد و ایمان آورد و اعمال شایسته انجام داد سپس هدایت یافت را می آمرزم ۸۲ و (اللّه فرمود:) ای موسی چرا از قوم خویش پیشی گرفتی؟ ۸۳ (موسی) گفت: اینک ایشان (قومم در اُردوگاه) مانده اند و به سوی تو پروردگارا شتافتم تا خُشنود شوی ۸۴ (اللّه) فرمود: ما قومت را بعد از تو آزمایش کردیم (به فتنه انداختیم) و سامری ایشان را گُمراه کرد ۸۵ پس موسی به سوی قوم خویش خشمگین با تأسف بازگشت، (موسی) گفت: ای قوم من آیا شما را پروردگارتان نویدی خوش نداده بود؟ آیا مدّت قرار بر شما طولانی شد یا خواستید بر شما خشمی از پروردگارتان فرود آید پس وعدهٔ مرا خلاف کردید؟ ۸۶ (قوم بنی اسرائیل) گفتند: وعدهٔ تو را به خواست خود خلاف نکردیم و لیکن بار فراوانی از زیورآلات آن قوم بار ما شده بود پس آنها را از خود جدا کردیم اینچنین سامری القاء کرد ۸۷

فَأَخۡرَجَ لَهُمۡ عِجۡلٗا جَسَدٗا لَّهُۥ خُوَارٞ فَقَالُواْ هَٰذَآ إِلَٰهُكُمۡ
وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ٨٨ أَفَلَا يَرَوۡنَ أَلَّا يَرۡجِعُ إِلَيۡهِمۡ قَوۡلٗا
وَلَا يَمۡلِكُ لَهُمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗا ٨٩ وَلَقَدۡ قَالَ لَهُمۡ هَٰرُونُ
مِن قَبۡلُ يَٰقَوۡمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِۦۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ ٱلرَّحۡمَٰنُ فَٱتَّبِعُونِي
وَأَطِيعُوٓاْ أَمۡرِي ٩٠ قَالُواْ لَن نَّبۡرَحَ عَلَيۡهِ عَٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرۡجِعَ
إِلَيۡنَا مُوسَىٰ ٩١ قَالَ يَٰهَٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذۡ رَأَيۡتَهُمۡ ضَلُّوٓاْ ٩٢
أَلَّا تَتَّبِعَنِۖ أَفَعَصَيۡتَ أَمۡرِي ٩٣ قَالَ يَبۡنَؤُمَّ لَا تَأۡخُذۡ بِلِحۡيَتِي
وَلَا بِرَأۡسِيٓۖ إِنِّي خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقۡتَ بَيۡنَ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
وَلَمۡ تَرۡقُبۡ قَوۡلِي ٩٤ قَالَ فَمَا خَطۡبُكَ يَٰسَٰمِرِيُّ ٩٥ قَالَ
بَصُرۡتُ بِمَا لَمۡ يَبۡصُرُواْ بِهِۦ فَقَبَضۡتُ قَبۡضَةٗ مِّنۡ أَثَرِ
ٱلرَّسُولِ فَنَبَذۡتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتۡ لِي نَفۡسِي ٩٦ قَالَ
فَٱذۡهَبۡ فَإِنَّ لَكَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَۖ وَإِنَّ لَكَ
مَوۡعِدٗا لَّن تُخۡلَفَهُۥۖ وَٱنظُرۡ إِلَىٰٓ إِلَٰهِكَ ٱلَّذِي ظَلۡتَ عَلَيۡهِ
عَاكِفٗاۖ لَّنُحَرِّقَنَّهُۥ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُۥ فِي ٱلۡيَمِّ نَسۡفًا ٩٧ إِنَّمَآ
إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ وَسِعَ كُلَّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢا ٩٨

پس (سامری) برای آنان مجسمهٔ گوساله ای بیرون آورد که صدای گاو داشت؛ و گفتند: این صاحب قدرت شما و صاحب قدرت موسی است، امّا او (موسی) فراموش کرده است ۸۸ آیا ندیدند که با ایشان سخن نمی گوید و برای ایشان زیان و سودی ندارد؟ ۸۹ و مسلّماً هارون پیش از این گفت: که ای قوم من جز این نیست که بدان آزمایش شدید و همانا پروردگار شما، اللّٰه مهربان است پس او را پیروی کنید و فرمان او را اطاعت کنید ۹۰ (قوم بنی اسرائیل) گفتند: دائم پیرامون آن (گوساله) بمانیم و پراکنده نشویم تا به سوی ما موسی بازگردد ۹۱ (موسی) گفت: ای هارون هنگامی که اینان را دیدی که گُمراه شدند چه چیز تو را بازداشت ۹۲ که مرا پیروی نکردی؟ آیا از دستور من نافرمانی کردی؟ ۹۳ (هارون) گفت: ای فرزندِ مادرم ریش مرا و نه سر مرا نگیر، همانا ترسیدم که بگویی میان بنی اسرائیل تفرقه ایجاد کردی و سخن مرا گوش نکردی؟ ۹۴ (موسی) گفت: پس کار تو چیست ای سامری؟ ۹۵ (سامری) گفت: دیدم آنچه را آنها ندیدند پس من بخشی (مقداری) از آثار فرستاده (تعالیم و آموزه های رسول) را انتخاب کردم پس آن را (برای فریب مردم) القاء نمودم و اینچنین برای من نفسم آراسته شد ۹۶ (موسی) گفت: برو که برای تو در زندگی آن است که بگویی به من نزدیک نشوید و همانا تو را وعده ای است که هرگز از آن رها نشوی و به سوی صاحب قدرتت نگاه کن، آنکه پیوسته بر پیرامون آن (مُعتکف) هستی که قطعاً آن را بسوزانیم سپس آن را در دریا تماماً پراکنده سازیم ۹۷ جز این نیست که صاحب قدرت شما اللّٰه است، صاحب قدرتی جز او نیست، دانش او همه چیز را احاطه کرده است ۹۸

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ مِن لَّدُنَّا
ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُۥ يَحْمِلُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وِزْرًا
﴿١٠٠﴾ خَٰلِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنفَخُ
فِى ٱلصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَٰفَتُونَ
بَيْنَهُمْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْجِبَالِ
فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّى نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَآ أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِىَ
لَا عِوَجَ لَهُۥ ۖ وَخَشَعَتِ ٱلْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَرَضِىَ لَهُۥ
قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ
عِلْمًا ﴿١١٠﴾ ۞ وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلْحَىِّ ٱلْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
فِيهِ مِنَ ٱلْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

اینچنین بر تو (ای محمّد) از اخبار می خوانیم، از اخبار آنچه بُگذشته است و به درستی به تو از نزد خویش ذکر (قرآن) دادیم ۹۹ و آنکه از آن (یادآوری قرآن) روی گرداند پس همانا او روز قیامت بار گناه را به دوش می کشد ۱۰۰ جاودان در آن هستند و روز قیامت باری که حمل می کنند برای ایشان (چه) بد است ۱۰۱ روزی که در شیپور دمیده شود و مُجرمان (گناهکاران) را در آن روز کبود چشم محشور می کنیم ۱۰۲ میان خود آهسته گویند: جز ده روز نمانده اید ۱۰۳ ما داناتریم بدآنچه می گویند، هنگامیکه رهیافته ترین آنها گوید: یک روز نمانده اید ۱۰۴ و از تو دربارهٔ کوهها می پرسند، (ای محمّد) بگو: آنها را پروردگار من کاملاً پراکنده می سازد ۱۰۵ پس آنها را (در روز قیامت به شکل) زمینی هموار رها می سازد ۱۰۶ که در آن کجی و نه بلندی را نبینی ۱۰۷ در آن روز (روز قیامت) دعوت کننده ای را پیروی کنند که در او هیچ انحرافی نیست و صداها برای (اللّٰه) مهربان فروتن (فروکش) می کند پس جز صدای آهسته نشوی ۱۰۸ در آن روز میانجیگری سود ندهد مگر آن را که اللّٰه مهربان اجازه دهد و از او در گفتار خُشنود باشد ۱۰۹ و آنچه را پیش روی ایشان و پُشت سر ایشان است را می داند و (ایشان) به دانش او (اللّٰه) فراگیر نیستند ۱۱۰ و چهره ها (در روز قیامت) برای اللّٰه زنده پاینده تعظیم می کنند و به درستی زیانکار شود آنکه بار ستمی را برداشت ۱۱۱ و هر کس که شایسته ها را عمل کند در حالی که مؤمن باشد پس هیچ ستمی و نه پایمال شدنی را (برای خود) نترسد ۱۱۲ و اینچنین قرآنی عربی را نازل کردیم و در آن (قرآن) وعده ها (ی الهی) را مشخص کردیم تا شاید پرهیزکاری کنید یا برای ایشان یادآوری (و بیداری) ایجاد شود ۱۱۳

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡحَقُّۗ وَلَا تَعۡجَلۡ بِٱلۡقُرۡءَانِ مِن قَبۡلِ أَن
يُقۡضَىٰٓ إِلَيۡكَ وَحۡيُهُۥۖ وَقُل رَّبِّ زِدۡنِي عِلۡمٗا ١١٤ وَلَقَدۡ عَهِدۡنَآ
إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبۡلُ فَنَسِيَ وَلَمۡ نَجِدۡ لَهُۥ عَزۡمٗا ١١٥ وَإِذۡ قُلۡنَا
لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰ ١١٦
فَقُلۡنَا يَٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوّٞ لَّكَ وَلِزَوۡجِكَ فَلَا يُخۡرِجَنَّكُمَا
مِنَ ٱلۡجَنَّةِ فَتَشۡقَىٰٓ ١١٧ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعۡرَىٰ
١١٨ وَأَنَّكَ لَا تَظۡمَؤُاْ فِيهَا وَلَا تَضۡحَىٰ ١١٩ فَوَسۡوَسَ إِلَيۡهِ
ٱلشَّيۡطَٰنُ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ هَلۡ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلۡخُلۡدِ وَمُلۡكٖ
لَّا يَبۡلَىٰ ١٢٠ فَأَكَلَا مِنۡهَا فَبَدَتۡ لَهُمَا سَوۡءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخۡصِفَانِ عَلَيۡهِمَا مِن وَرَقِ ٱلۡجَنَّةِۚ وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ
١٢١ ثُمَّ ٱجۡتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيۡهِ وَهَدَىٰ ١٢٢ قَالَ ٱهۡبِطَا مِنۡهَا
جَمِيعَۢاۖ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوّٞۖ فَإِمَّا يَأۡتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدٗى
فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشۡقَىٰ ١٢٣ وَمَنۡ أَعۡرَضَ
عَن ذِكۡرِي فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةٗ ضَنكٗا وَنَحۡشُرُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
أَعۡمَىٰ ١٢٤ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرۡتَنِيٓ أَعۡمَىٰ وَقَدۡ كُنتُ بَصِيرٗا ١٢٥

پس اللّه پادشاه حقّ برتر است و (ای محمّد) به خواندن قرآن شتاب نکن پیش از آنکه به سوی تو وحی آن به پایان رسد و (ای محمّد) بگو: پروردگارا بر دانش من بیفزای ۱۱۴ و مسلّماً با آدم پیش از این عهد بستیم پس (پیمان خویش را) فراموش کرد و برای او اراده ای را نیافتیم ۱۱۵ و هنگامیکه به فرشتگان گفتیم: که برای آدم سجده کنید پس جز ابلیس که سرپیچی کرد (همه) سجده کردند ۱۱۶ پس گفتیم: ای آدم همانا این (ابلیس) برای تو و همسرت دشمنی است پس شما را از باغ بیرون نکند که بدبخت شوی ۱۱۷ همانا تو در آن گرسنه نمی شوی و برهنه نمی گردی ۱۱۸ و همانا تو در آن تشنه نمی شوی و در آفتاب نمی مانی ۱۱۹ پس شیطان (وسوسه گر) او را وسوسه کرد، (شیطان) گفت: (ای) آدم، آیا تو را بر درخت جاودان و فرمانروایی که نابود نشود رهبری کنم؟ ۱۲۰ پس از آن (درخت) خوردند و بر ایشان عورت هایشان آشکار شد و شروع کردند به این که برگهای درختان را بر خود بپیچند (بچسبانند) و آدم پروردگار خویش را نافرمانی کرد پس زیانکار شد ۱۲۱ سپس او را پروردگارش انتخاب کرد و توبه او را پذیرفت و آدم را هدایت کرد ۱۲۲ (اللّه) فرمود: هر دو از آن (باغ عدن) فرود آیید، در حالی که برخی از شما دشمن برخی دیگرند. پس اگر از سوی من هدایتی برای شما آمد، هر کس از هدایت من پیروی کند، نه گمراه می‌شود و نه به رنج می‌افتد ۱۲۳ و آنکه از یاد من روی گرداند پس همانا برای او زندگی سخت است و روز قیامت (او را) کور محشور می سازیم ۱۲۴ (کافر) می گوید: پروردگارا چرا مرا کور محشور ساختی در حالی که (در دنیا) بینا بودم؟ ۱۲۵

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ ٱلْيَوْمَ تُنسَىٰ ﴿١٢٦﴾
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنۢ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ۚ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ
أَشَدُّ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِى مَسَٰكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلنُّهَىٰ ﴿١٢٨﴾
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾
فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ
وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ ءَانَآئِ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ ٱلنَّهَارِ لَعَلَّكَ
تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ
ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ
بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَٱلْعَٰقِبَةُ
لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا۟ لَوْلَا يَأْتِينَا بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم
بَيِّنَةُ مَا فِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَٰهُم بِعَذَابٍ
مِّن قَبْلِهِۦ لَقَالُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
ءَايَٰتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا۟ ۖ
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِىِّ وَمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

(اللّٰه) فرمود: بدینسان که آیات ما بسوی تو آمد پس آنها را فراموش کردی و اینچنین امروز (روز قیامت) فراموش شوی ۱۲۶ و اینچنین آن را که تجاوز کند و به آیات پروردگار خویش ایمان نیاورد را مجازات دهیم و عذاب آخرت سخت تر و پاینده تر است ۱۲۷ آیا برای ایشان سبب هدایت نشد که چقدر از اقوام قبلی که در خانه های خود راه می رفتند را هلاک ساختیم؟ همانا در این نشانه هایی برای خردمندان است ۱۲۸ و اگر فرمان پروردگارت بر این نمی رفت (اینگونه مقرّر نمی شد) و مُهلت تعیین شده نبود، (عذاب اللّٰه) دامنگیر (کافران) می شد ۱۲۹ پس (ای محمّد) شکیبا باش بر آنچه (کافران) می گویند و به سپاس پروردگارت قبل از طلوع خورشید (نماز صبح) و قبل از غروب (نماز عصر) تسبیح کن و در پاره ای از شب (نماز عشاء) تسبیح کن و اطراف روز (نماز ظهر و نماز مغرب تسبیح کن) تا شاید خُشنود گردی ۱۳۰ و هرگز چشمانت را به آنچه گروه‌هایی از آنان را از آن بهره‌مند ساخته‌ایم، یعنی شکوفه و جلوه زندگی دنیا، مدوز؛ تا آنان را در آن بیازماییم. و روزی پروردگارت بهتر و پایدارتر است ۱۳۱ و (ای محمّد) خانواده خویش را به نماز سفارش کن و بر آن شکیبایی گزین، از تو روزی نمی خواهیم ما تو را روزی می دهیم و عاقبت از آنِ پرهیزکاران است ۱۳۲ و (کافران) گفتند: چرا ما را نشانه ای از پروردگار خویش نیاوردی؟ آیا ایشان را آنچه در کتاب های پیشین است نیامد؟ ۱۳۳ و اگر ایشان را به عذابی پیش از آن هلاک سازیم، همانا می گویند: پروردگارا چرا به سوی ما فرستاده ای نفرستادی تا آیات تو را پیروی کنیم پیش از آنکه خوار شویم و رسوا گردیم؟ ۱۳۴ (ای محمّد) بگو: همگی چشم به راه هستند پس چشم به راه باشید پس زود است بدانید چه کسی اهل راه راست است و چه کسی هدایت یافته است ۱۳۵

سُورَةُ الأَنبيَاءِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱقۡتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمۡ وَهُمۡ فِي غَفۡلَةٖ مُّعۡرِضُونَ ١
مَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّن رَّبِّهِم مُّحۡدَثٍ إِلَّا ٱسۡتَمَعُوهُ وَهُمۡ
يَلۡعَبُونَ ٢ لَاهِيَةٗ قُلُوبُهُمۡۗ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّجۡوَى ٱلَّذِينَ
ظَلَمُواْ هَلۡ هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡۖ أَفَتَأۡتُونَ ٱلسِّحۡرَ وَأَنتُمۡ
تُبۡصِرُونَ ٣ قَالَ رَبِّي يَعۡلَمُ ٱلۡقَوۡلَ فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۖ
وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٤ بَلۡ قَالُوٓاْ أَضۡغَٰثُ أَحۡلَٰمِۭ بَلِ
ٱفۡتَرَىٰهُ بَلۡ هُوَ شَاعِرٞ فَلۡيَأۡتِنَا بِـَٔايَةٖ كَمَآ أُرۡسِلَ ٱلۡأَوَّلُونَ
٥ مَآ ءَامَنَتۡ قَبۡلَهُم مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَآۖ أَفَهُمۡ يُؤۡمِنُونَ
٦ وَمَآ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِمۡۖ فَسۡـَٔلُوٓاْ أَهۡلَ
ٱلذِّكۡرِ إِن كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٧ وَمَا جَعَلۡنَٰهُمۡ جَسَدٗا
لَّا يَأۡكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَمَا كَانُواْ خَٰلِدِينَ ٨ ثُمَّ صَدَقۡنَٰهُمُ
ٱلۡوَعۡدَ فَأَنجَيۡنَٰهُمۡ وَمَن نَّشَآءُ وَأَهۡلَكۡنَا ٱلۡمُسۡرِفِينَ ٩
لَقَدۡ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ كِتَٰبٗا فِيهِ ذِكۡرُكُمۡۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٠

سوره انبیاء - ۲۱

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

حساب مردم به آنان نزدیک شده است، در حالی که آنان در غفلتی روی‌گردان‌اند ۱ برای ایشان تذکری از پروردگارشان مشخص نشد جز آن که می شنوند و ایشان به بازیچه می گیرند ۲ دل‌هایشان سرگرم و غافل است؛ و ستمگران، رازگویان با یکدیگر گفتند: آیا این جز انسانی همانند شماست؟ آیا با وجود اینکه می‌بینید، به سراغ سحر می‌روید؟ ۳ (محمّد) گفت: پروردگار من سخنان را در آسمان و زمین می داند و (او) شنوای داناست ۴ بلکه گفتند: خواب های پریشان (محمّد) است یا اینکه او (قرآن) را بافته یا که او شاعری است پس باید ما را نشانه ای بیاورد چنانکه پیشینیان فرستاده شدند ۵ پیش از ایشان شهری را هلاک ساختیم که ایمان نیاورد پس آیا (ایشان) ایمان می آورند؟ ۶ و پیش از تو (ای محمّد فرستاده ای) را ارسال نکردیم جز اشخاصی را که به سوی ایشان وحی می کردیم پس از اهل ذکر (پیروان حقیقی تورات و انجیل) سؤال کنید اگر نمی دانید ۷ و ایشان (فرستادگان) را جسمی قرار ندادیم که خوراک نخورند و جاودان باشند ۸ سپس برای ایشان وعده را برآورده ساختیم پس ایشان و هر که را خواستیم را نجات دادیم و (افرادِ) تجاوزکار را هلاک ساختیم ۹ مسلّماً به سوی شما کتابی را نازل کردیم که در آن یاد (وصف حال) شماست پس آیا تعقّل نمی کنید؟ ۱۰

وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّآ أَحَسُّواْ بَأْسَنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُواْ وَٱرْجِعُوٓاْ إِلَىٰ مَآ أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُواْ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَت تِّلْكَ
دَعْوَىٰهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَٰهُمْ حَصِيدًا خَٰمِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَآ أَن نَّتَّخِذَ
لَهْوًا لَّٱتَّخَذْنَٰهُ مِن لَّدُنَّآ إِن كُنَّا فَٰعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ
عَلَى ٱلْبَٰطِلِ فَيَدْمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ ٱلْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِندَهُۥ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمِ ٱتَّخَذُوٓاْ ءَالِهَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ﴿٢١﴾
لَوْ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمِ ٱتَّخَذُواْ
مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ قُلْ هَاتُواْ بُرْهَٰنَكُمْ ۖ هَٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِىَ وَذِكْرُ
مَن قَبْلِى ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْحَقَّ ۖ فَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

و چه بسا شهری را در هم شکستیم که ستمگر بودند و بعد از آن قومی دیگر را پدید آوردیم ۱۱ پس آنگاه که عذاب ما را احساس می کردند، ایشان در آن هنگام می گُریختند ۱۲ فرار نکنید و به سوی آنچه در آن خوشگذرانی می کردید و (به سوی) خانه های خویش بازگردید تا مورد سؤال قرار بگیرید ۱۳ (کافران) گفتند: ای وای بر ما، همانا ما ستمکاران بودیم ۱۴ پیوسته این سخن ایشان بود تا این که ایشان را درو شده (ریشه کن) و خاموش می سازیم ۱۵ و آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را بازیچه خلق نکرده ایم ۱۶ اگر می‌خواستیم که سرگرمی برگیریم همانا آن را از نزد خود اگر می خواستیم برمی گرفتیم ۱۷ بلکه حقّ را بر باطل می افکنیم تا آن را باطل سازد پس او (باطل) تباه شونده است و وای بر شما (ای کافران) از آنچه توصیف می‌کنید ۱۸ و برای اوست آنکه در آسمان ها و زمین است و آنان که نزد او هستند از عبادت او کِبر نمی ورزند و خسته نمی شوند ۱۹ شب و روز تسبیح می کنند و سُستی نمی کنند ۲۰ آیا صاحب قدرت هایی از زمین برگرفتند که ایشان را زنده می کنند؟ ۲۱ اگر در زمین و آسمان صاحب قدرت هایی جز اللّه می بود قطعاً فاسد می شدند پس مُنزه است اللّه پروردگار عرش از آنچه توصیف می کنند ۲۲ اللّه از آنچه می کند سؤال نمی شود و ایشان مورد سؤال قرار می‌گیرند ۲۳ آیا جز او صاحب قدرتی را گرفته اند؟، (ای محمّد) بگو: دلیل خود را بیاورید، همانا این پیام آنان است که با من هستند و پیام آنان که پیش از من بودند بلکه بیشتر ایشان چیزی از حقّ نمی دانند پس ایشان رویگردان هستند ۲۴

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ ٢٥ وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۚ
بَلۡ عِبَادٞ مُّكۡرَمُونَ ٢٦ لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم
بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ ٢٧ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ
وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ
٢٨ ۞وَمَن يَقُلۡ مِنۡهُمۡ إِنِّيٓ إِلَٰهٞ مِّن دُونِهِۦ فَذَٰلِكَ نَجۡزِيهِ
جَهَنَّمَۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٩ أَوَ لَمۡ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ
أَنَّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ كَانَتَا رَتۡقٗا فَفَتَقۡنَٰهُمَاۖ وَجَعَلۡنَا
مِنَ ٱلۡمَآءِ كُلَّ شَيۡءٍ حَيٍّۚ أَفَلَا يُؤۡمِنُونَ ٣٠ وَجَعَلۡنَا فِي ٱلۡأَرۡضِ
رَوَٰسِيَ أَن تَمِيدَ بِهِمۡ وَجَعَلۡنَا فِيهَا فِجَاجٗا سُبُلٗا لَّعَلَّهُمۡ
يَهۡتَدُونَ ٣١ وَجَعَلۡنَا ٱلسَّمَآءَ سَقۡفٗا مَّحۡفُوظٗاۖ وَهُمۡ عَنۡ
ءَايَٰتِهَا مُعۡرِضُونَ ٣٢ وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمۡسَ
وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ فِي فَلَكٖ يَسۡبَحُونَ ٣٣ وَمَا جَعَلۡنَا لِبَشَرٖ مِّن قَبۡلِكَ
ٱلۡخُلۡدَۖ أَفَإِيْن مِّتَّ فَهُمُ ٱلۡخَٰلِدُونَ ٣٤ كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ
ٱلۡمَوۡتِۗ وَنَبۡلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلۡخَيۡرِ فِتۡنَةٗۖ وَإِلَيۡنَا تُرۡجَعُونَ ٣٥

و فرستاده ای پیش از تو (ای محمّد) ارسال نکردیم جز آنکه به او وحی کردیم، همانا صاحب قدرتی جز من نیست پس مرا عبادت کنید ۲۵ و (مشرکان) گفتند: (اللّه) مهربان برای خود فرزندی گرفته است، پاک و منزه است (اللّه)، بلکه آنان کارگزاران گرامی (اللّه) هستند ۲۶ بر اللّه به سخن پیشی نمی گیرند و ایشان به فرمان او عمل می کنند ۲۷ آنچه پیش روی ایشان و آنچه پُشت سر ایشان است را می داند و میانجیگری نمی کنند جز برای آنان که اللّه از ایشان خُشنود باشد، ایشان (کارگزاران الهی) از بیم اللّه هراسان هستند ۲۸ و هر کس از ایشان بگوید: همانا من صاحب قدرتی جز او (اللّه) هستم پس او را به جهنم مجازات می دهیم، اینچنین ستمکاران را کیفر می دهیم ۲۹ آیا توجه نکرده اند کسانیکه کُفر ورزیدند که آسمان ها و زمین آمیخته بودند پس آنها را جدا ساختیم و از آب هر چیز را زنده قرار دادیم پس آیا ایمان نمی آورند؟ ۳۰ و در زمین کوه هایی را قرار دادیم تا شما را نلرزاند و در آن شکاف ها و راه هایی قرار دادیم تا شاید هدایت یابید ۳۱ و آسمان ها را سقفی حفظ شده قرار دادیم و ایشان از آیات او رویگردان هستند ۳۲ و او کسی است که شب و روز و خورشید و ماه را خلق کرد و هر کدام در مسیری در حرکت هستند ۳۳ و برای بشری پیش از تو (ای محمّد) جاودانگی را قرار ندادیم پس آیا تو بمیری ایشان جاودان هستند؟ ۳۴ هر (صاحبِ) جانی چشندهٔ مرگ است و شما را به شرّ و خیر آزمایش می کنیم و به سوی او باز می گردید ۳۵

وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا
ٱلَّذِى يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ هُمْ
كَٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ ٱلْإِنسَٰنُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُوْرِيكُمْ
ءَايَٰتِى فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ
إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ حِينَ
لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا
هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنْهُم مَّا كَانُواْ
بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ
مِنَ ٱلرَّحْمَٰنِ ۚ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾
أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰٓؤُلَآءِ
وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِى
ٱلْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَآ ۚ أَفَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

و هر گاه کسانیکه کُفر ورزیدند تو را (ای محمّد) ببینند به مسخره می گیرند، آیا این است که صاحب قدرت های شما را (به بدی) یاد می کند؟ در حالیکه ایشان (کافران) به یاد (اللّه) مهربان کافر هستند ۳۶ انسان عجول است، بزودی آیات خویش را به شما نشان دهیم پس شتاب نکنید ۳۷ و (کافران) می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ۳۸ کسانیکه کُفر ورزیدند (کاش) می دانستند زمانی را که نمی توانند از چهره های خویش و نه از پُشت خویش آتش را باز دارند و ایشان یاری نمی شوند ۳۹ بلکه ایشان را (عذاب) ناگهان می آید پس ایشان را سراسیمه می سازد پس نمی توانند که آن را بازگردانند و مُهلت داده نمی شوند ۴۰ و مسلّماً فرستادگان پیش از تو (ای محمّد) مسخره شدند پس مسخره کنندگان آنچه را که مسخره می کردند (عذاب الهی) بر سرشان آمد ۴۱ (ای محمّد) بگو: چه کسی شما را شب و روز از (عذاب) اللّه رحمان حفظ می‌کند؟ بلکه آنان از یاد پروردگارشان روی‌گردان‌اند ٤٢ آیا برای ایشان صاحب قدرت هایی هستند که جز ما از ایشان (عذاب را) باز دارند؟، نتوانند جز خویشتن را یاری کنند و از جانب ما پناه داده نشوند ٤٣ بلکه اینان و پدرانشان را بهره‌مند ساختیم تا آنکه عمر بر آنان طولانی شد. آیا نمی‌بینند که ما به سراغ زمین می‌آییم و از اطراف آن می‌کاهیم؟ آیا پس آنان پیروزند؟ ۴۴

قُلۡ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلۡوَحۡيِۚ وَلَا يَسۡمَعُ ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا
مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتۡهُمۡ نَفۡحَةٞ مِّنۡ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولُنَّ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ ٱلۡمَوَٰزِينَ
ٱلۡقِسۡطَ لِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَلَا تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗاۖ وَإِن كَانَ
مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٍ أَتَيۡنَا بِهَاۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ﴿٤٧﴾
وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٱلۡفُرۡقَانَ وَضِيَآءٗ وَذِكۡرٗا
لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ وَهُم مِّنَ ٱلسَّاعَةِ
مُشۡفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَٰذَا ذِكۡرٞ مُّبَارَكٌ أَنزَلۡنَٰهُۚ أَفَأَنتُمۡ لَهُۥ
مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾ ۞وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَآ إِبۡرَٰهِيمَ رُشۡدَهُۥ مِن قَبۡلُ وَكُنَّا
بِهِۦ عَٰلِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِيٓ
أَنتُمۡ لَهَا عَٰكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُواْ وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ
لَقَدۡ كُنتُمۡ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُمۡ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٥٤﴾ قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا
بِٱلۡحَقِّ أَمۡ أَنتَ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَل رَّبُّكُمۡ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ ٱلَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٦﴾
وَتَٱللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصۡنَٰمَكُم بَعۡدَ أَن تُوَلُّواْ مُدۡبِرِينَ ﴿٥٧﴾

(ای محمّد) بگو: جز این نیست که شما را به وحی هشدار می دهم ولی کرها وقتی هشدار داده شوند دعوت (الهی) را نمی شنوند ۴۵ و اگر گوشه ای از عذاب پروردگارت به ایشان برسد، هر آینه می گویند: وای بر ما که ستمگر بودیم ۴۶ و روز قیامت موازین عدالت را برپا می کنیم پس به کسی به اندازه ذرّه ای ستم نشود و اگر به سنگینی دانهٔ خردلی باشد آن را به حساب می آوریم و کافی است که ما حسابرس باشیم ۴۷ و مسلّماً به موسی و هارون جدا کننده و روشنایی و یادآوری برای پرهیزکاران را دادیم ۴۸ کسانیکه از پروردگار خویش در غیب می ترسند و ایشان از ساعت (قیامت) هراسان هستند ۴۹ و این (قرآن) یادآوری پُر برکتی است که آن را نازل کردیم، آیا شما انکار کنندهٔ آن هستید؟ ۵۰ و مسلّماً به ابراهیم رُشد او را از پیش دادیم و بدان آگاه بودیم ۵۱ هنگامیکه به پدرش و قوم خود گفت: این تمثال هایی که بر گِرد آنها جمع می شوید، چیست؟ ۵۲ گفتند: پدرانمان را عبادت کننده آنها یافتیم ۵۳ (ابراهیم) گفت: مسلّماً شما و پدرانتان در گُمراهی آشکار هستید ۵۴ (کافران)گفتند: آیا برای ما سخن حقّی را آورده ای یا تو اهل شوخی هستی؟ ۵۵ (ابراهیم) گفت: بلکه پروردگار شما، پروردگار آسمانها و زمین است آنکه آنها را پدید آورد و من بر شما از گواهان هستم ۵۶ و به اللّه سوگند بعد از آنکه پُشت بکنید (و) بروید قطعاً برای بُت های شما نقشه ای دارم ۵۷

فَجَعَلَهُمْ جُذَٰذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
٥٨ قَالُوا۟ مَن فَعَلَ هَٰذَا بِـَٔالِهَتِنَآ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٩
قَالُوا۟ سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُۥٓ إِبْرَٰهِيمُ ٦٠ قَالُوا۟ فَأْتُوا۟
بِهِۦ عَلَىٰٓ أَعْيُنِ ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ٦١ قَالُوٓا۟ ءَأَنتَ
فَعَلْتَ هَٰذَا بِـَٔالِهَتِنَا يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ٦٢ قَالَ بَلْ فَعَلَهُۥ كَبِيرُهُمْ
هَٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ إِن كَانُوا۟ يَنطِقُونَ ٦٣ فَرَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ
أَنفُسِهِمْ فَقَالُوٓا۟ إِنَّكُمْ أَنتُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٦٤ ثُمَّ نُكِسُوا۟
عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰٓؤُلَآءِ يَنطِقُونَ ٦٥ قَالَ
أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا
يَضُرُّكُمْ ٦٦ أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٦٧ قَالُوا۟ حَرِّقُوهُ وَٱنصُرُوٓا۟ ءَالِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ
فَٰعِلِينَ ٦٨ قُلْنَا يَٰنَارُ كُونِى بَرْدًا وَسَلَٰمًا عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ
٦٩ وَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَخْسَرِينَ ٧٠ وَنَجَّيْنَٰهُ
وَلُوطًا إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا لِلْعَٰلَمِينَ ٧١ وَوَهَبْنَا
لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَٰلِحِينَ ٧٢

پس (بُت های) ایشان را تکه تکه کرد مگر بزرگ آنها را تا به سوی آن بازگردند ۵۸ (کافران) گفتند: چه کسی این کار را با صاحب قدرتهای ما کرده است؟ همانا او از ستمکاران است ۵۹ شنیدیم جوانی که ایشان را (به بدی) یاد می‌کرد، به او ابراهیم گفته می‌شود ۶۰ (کافران) گفتند: او را پیش چشم مردم بیاورید تا گواه باشند ۶۱ (کافران) گفتند: ای ابراهیم، آیا تو این کار را با صاحب قدرت های ما کردی؟ ۶۲ (ابراهیم) گفت: بلکه آن کار را بزرگ ایشان (بُت بزرگ) انجام داد پس از ایشان سؤال کنید اگر حرف می زنند ۶۳ پس به خود بازگشتند و به خود گفتند: همانا شما از ستمکاران هستید ۶۴ سپس سرافکنده آمدند، مسلّماً تو (ای ابراهیم) می دانی که آنان (بُتها) سخن نمی گویند ۶۵ (ابراهیم) گفت: آیا عبادت می کنید جز اللّٰه آنچه شما را به چیزی سود نمی دهد و شما را زیان نمی رساند؟ ۶۶ از شما و از آنچه جز اللّٰه عبادت می کنید بیزار هستم پس آیا تعقّل می کنند؟ ۶۷ (کافران) گفتند: او را بسوزانید و صاحب قدرت های خویش را یاری کنید اگر می خواهید کاری را انجام دهید ۶۸ گفتیم: (ای) آتش سرد و سلامت بر ابراهیم باش ۶۹ و تصمیم گرفتند که در خصوص او (ابراهیم) نیرنگی بکار گیرند پس ایشان را (افرادِ) زیانکار قرار دادیم ۷۰ و او (ابراهیم) و لوط را نجات دادیم به سوی زمینی که در آن برای جهانیان برکت نهاده بودیم ۷۱ و به او اسحاق و یعقوب را (به عنوان) ارمغانی بخشیدیم و هر یک را (افرادِ) شایسته قرار دادیم ۷۲

وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِمْ فِعْلَ
ٱلْخَيْرَٰتِ وَإِقَامَ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءَ ٱلزَّكَوٰةِ ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا
عَٰبِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ
ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَت تَّعْمَلُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ
فَٰسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَٰهُ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَنَجَّيْنَٰهُ
وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَٰهُ مِنَ ٱلْقَوْمِ
ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِى ٱلْحَرْثِ
إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ ٱلْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَٰهِدِينَ ﴿٧٨﴾
فَفَهَّمْنَٰهَا سُلَيْمَٰنَ ۚ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَسَخَّرْنَا
مَعَ دَاوُۥدَ ٱلْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَٱلطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا فَٰعِلِينَ ﴿٧٩﴾
وَعَلَّمْنَٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّنۢ بَأْسِكُمْ ۖ
فَهَلْ أَنتُمْ شَٰكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَٰنَ ٱلرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِأَمْرِهِۦٓ
إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَٰلِمِينَ ﴿٨١﴾

و ایشان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما هدایت کنند و به سوی ایشان انجام کارهای خیر و به پا داشتن نماز و دادن زکات را وحی کردیم و بندگان ما بودند ۷۳ و لوط را به او حُکم و دانش را دادیم و او را نجات دادیم از مردم شهری که پلیدی ها را انجام می دادند، همانا ایشان قومی بدکار و نافرمان بودند ۷۴ و لوط را در رحمت خویش وارد کردیم، همانا او از (افرادِ) شایسته است ۷۵ و نوح را (یاد کن) هنگامی که پیش از این (ما را) ندا داد؛ پس دعایش را اجابت کردیم و او و خانواده‌اش را از اندوه بزرگ نجات دادیم ۷۶ و او را یاری کردیم از قومی که آیات ما را دروغ شُمردند، همانا ایشان قومی بد بودند پس همگی ایشان را غرق ساختیم ۷۷ و داوود و سلیمان که در (موردِ) کِشتزاری داوری می کردند وقتی که در آن گوسفندان قوم پخش شدند (پراکنده شدند) و ما بر داوری ایشان گواه بودیم ۷۸ پس آن (داوری) را به سلیمان فهماندیم؛ و به هر یک (از داوود و سلیمان) حکمت و دانش عطا کردیم؛ و کوه‌ها و پرندگان را همراه داوود مسخّر کردیم که (با او) تسبیح می‌گفتند، و ما انجام‌دهنده (این کار) بودیم ۷۹ و او را صنعت حفاظت از خویشتن را آموختیم تا شما را از دشمنانتان در امان نگاه دارد پس آیا شما سپاسگزار هستید؟ ۸۰ و برای سلیمان باد سخت (تندباد) که به فرمان او روان می شد را به سوی زمینی که در آن برکت نهادیم (حرکت دادیم) و به هر چیزی آگاه بودیم ۸۱

وَمِنَ ٱلشَّيَٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعۡمَلُونَ عَمَلٗا دُونَ
ذَٰلِكَۖ وَكُنَّا لَهُمۡ حَٰفِظِينَ ٨٢ ۞وَأَيُّوبَ إِذۡ نَادَىٰ
رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٨٣
فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ فَكَشَفۡنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرّٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ أَهۡلَهُۥ
وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ رَحۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَا وَذِكۡرَىٰ لِلۡعَٰبِدِينَ
٨٤ وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِدۡرِيسَ وَذَا ٱلۡكِفۡلِۖ كُلّٞ مِّنَ ٱلصَّٰبِرِينَ
٨٥ وَأَدۡخَلۡنَٰهُمۡ فِي رَحۡمَتِنَآۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٨٦
وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَٰضِبٗا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقۡدِرَ عَلَيۡهِ
فَنَادَىٰ فِي ٱلظُّلُمَٰتِ أَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبۡحَٰنَكَ إِنِّي
كُنتُ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٨٧ فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَنَجَّيۡنَٰهُ
مِنَ ٱلۡغَمِّۚ وَكَذَٰلِكَ نُنجِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٨٨ وَزَكَرِيَّآ
إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرۡنِي فَرۡدٗا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡوَٰرِثِينَ
٨٩ فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَوَهَبۡنَا لَهُۥ يَحۡيَىٰ وَأَصۡلَحۡنَا
لَهُۥ زَوۡجَهُۥٓۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِ
وَيَدۡعُونَنَا رَغَبٗا وَرَهَبٗاۖ وَكَانُواْ لَنَا خَٰشِعِينَ ٩٠

و از شیاطین (وسوسه گران) که برای او محاسبه می کردند و کارهائی دیگر را انجام می دادند و (او) بر ایشان نگهبان بود ۸۲ و ایّوب، زمانی که پروردگار خویش را ندا داد، همانا مرا رنج رسیده است و تو مهربان ترین مهربانان هستی ۸۳ پس دعایش را اجابت کردیم و آنچه از رنج و گرفتاری داشت برطرف ساختیم، و خانواده‌اش و همانند آنان را همراه آنان به او عطا کردیم؛ رحمتی از جانب ما و یادآوری‌ای برای عبادت‌کنندگان ۸۴ و اسماعیل و ادریس و ذوالکفل که همه (افرادِ) شکیبا بودند ۸۵ و ایشان را در رحمت خود داخل نمودیم، همانا ایشان از (افرادِ) شایسته هستند ۸۶ و یونس هنگامیکه خشمگین می رفت پس پنداشت که هرگز بر او تسلّط نداریم پس در تاریکی ها ندا داد که صاحب قدرتی جز تو نیست، مُنزهی تو، همانا من از ستمکاران بودم ۸۷ پس از او اجابت نمودیم و او را از اندوه نجات دادیم و اینچنین مؤمنان را نجات می دهیم ۸۸ و زکریّا زمانی که پروردگار خویش را ندا داد، پروردگارا: مرا تنها نگذار و تو بهترین وارثان هستی ۸۹ پس از او اجابت نمودیم و به او یحیی را بخشیدیم و برای او همسرش را شایسته گردانیدیم، همانا ایشان به کارهای خیر می شتافتند و ما را از روی میل و ترس صدا می زدند و برای ما فروتن بودند ۹۰

وَٱلَّتِيٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا
وَجَعَلۡنَٰهَا وَٱبۡنَهَآ ءَايَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٩١ إِنَّ هَٰذِهِۦٓ
أُمَّتُكُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَأَنَا۠ رَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُونِ ٩٢
وَتَقَطَّعُوٓاْ أَمۡرَهُم بَيۡنَهُمۡۖ كُلٌّ إِلَيۡنَا رَٰجِعُونَ ٩٣
فَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَا كُفۡرَانَ
لِسَعۡيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كَٰتِبُونَ ٩٤ وَحَرَٰمٌ عَلَىٰ قَرۡيَةٍ
أَهۡلَكۡنَٰهَآ أَنَّهُمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ٩٥ حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتۡ
يَأۡجُوجُ وَمَأۡجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٖ يَنسِلُونَ ٩٦
وَٱقۡتَرَبَ ٱلۡوَعۡدُ ٱلۡحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَٰخِصَةٌ أَبۡصَٰرُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ يَٰوَيۡلَنَا قَدۡ كُنَّا فِي غَفۡلَةٖ مِّنۡ هَٰذَا بَلۡ كُنَّا
ظَٰلِمِينَ ٩٧ إِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمۡ لَهَا وَٰرِدُونَ ٩٨ لَوۡ كَانَ
هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةٗ مَّا وَرَدُوهَاۖ وَكُلّٞ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٩٩
لَهُمۡ فِيهَا زَفِيرٞ وَهُمۡ فِيهَا لَا يَسۡمَعُونَ ١٠٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ
سَبَقَتۡ لَهُم مِّنَّا ٱلۡحُسۡنَىٰٓ أُوْلَٰٓئِكَ عَنۡهَا مُبۡعَدُونَ ١٠١

و آن زن (مریم) که از عورت خویش محافظت کرد پس در وی روح خویش را دمیدیم و او و پسرش را نشانه ای برای جهانیان قرار دادیم ۹۱ همانا این اُمّت شما یک اُمّت است و من پروردگار شما هستم پس مرا عبادت کنید ۹۲ و کار خویش را میان خودشان به تفرقه انداختند، همگی (ایشان) به سوی ما باز می گردند ۹۳ پس هر کس که اعمال شایسته انجام دهد و او مؤمن باشد پس ناسپاسی برای کوشش او (از جانبِ ما) نباشد و همانا ما اعمالش را می نویسیم ۹۴ و غیر ممکن است شهری که هلاکش کنیم که بسوی ما باز نگردند ۹۵ تا هنگامیکه یأجوج و مأجوج رها شوند و ایشان از هر سرزمینی سرازیر گردند ۹۶ و وعده حقّ نزدیک شد پس هنگامیکه چشمان کسانیکه کُفر ورزیدند (از حقایق الهی) باز شد، (می گویند:) ای وای بر ما که ما در غفلتی از این بودیم، بلکه ما ستمگران بودیم ۹۷ همانا شما و آنچه جز الله عبادت می کنید هیزم جهنم هستید، شما در آن وارد خواهید شد ۹۸ اگر آنان صاحب قدرت هایی بودند در آن (جهنم) وارد نمی شدند و همه در آن جاودان هستند ۹۹ در آن ناله و ضجه می کشند و ایشان در آن (جهنم) نمی شنوند ۱۰۰ همانا کسانیکه از جانبِ ما برای ایشان نیکویی پیشی گرفت آنان از آن (جهنم) بر کنار هستند ۱۰۱

لَا يَسۡمَعُونَ حَسِيسَهَاۖ وَهُمۡ فِي مَا ٱشۡتَهَتۡ أَنفُسُهُمۡ
خَٰلِدُونَ ١٠٢ لَا يَحۡزُنُهُمُ ٱلۡفَزَعُ ٱلۡأَكۡبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ
ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ هَٰذَا يَوۡمُكُمُ ٱلَّذِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ١٠٣
يَوۡمَ نَطۡوِي ٱلسَّمَآءَ كَطَيِّ ٱلسِّجِلِّ لِلۡكُتُبِۚ كَمَا بَدَأۡنَآ
أَوَّلَ خَلۡقٖ نُّعِيدُهُۥۚ وَعۡدًا عَلَيۡنَآۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ ١٠٤ وَلَقَدۡ
كَتَبۡنَا فِي ٱلزَّبُورِ مِنۢ بَعۡدِ ٱلذِّكۡرِ أَنَّ ٱلۡأَرۡضَ يَرِثُهَا
عِبَادِيَ ٱلصَّٰلِحُونَ ١٠٥ إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَٰغٗا لِّقَوۡمٍ
عَٰبِدِينَ ١٠٦ وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا رَحۡمَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ
١٠٧ قُلۡ إِنَّمَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ فَهَلۡ
أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٠٨ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ ءَاذَنتُكُمۡ عَلَىٰ سَوَآءٖۖ
وَإِنۡ أَدۡرِيٓ أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٞ مَّا تُوعَدُونَ ١٠٩ إِنَّهُۥ يَعۡلَمُ
ٱلۡجَهۡرَ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡتُمُونَ ١١٠ وَإِنۡ أَدۡرِي
لَعَلَّهُۥ فِتۡنَةٞ لَّكُمۡ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٖ ١١١ قَٰلَ رَبِّ ٱحۡكُم
بِٱلۡحَقِّۗ وَرَبُّنَا ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلۡمُسۡتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ١١٢

صدای (جهنم) را نمی شنوند و ایشان در (بهشتی) که هر چه دلهایشان خواهد (در آن) جاودان هستند ۱۰۲ ایشان را آن وحشت بزرگ اندوهگین نمی سازد و فرشتگان به ملاقات ایشان بیایند، این روز شماست که از پیش وعده داده می شدید ۱۰۳ روزی که آسمان ها را همچون پیچیدن طومار برای نوشته ها درهم می پیچیم، بدانسان که نخستین بار آفرینش را پدید آوردیم، وعده ای بر عهده ماست، همانا ما انجام دهنده آن (وعده) هستیم ۱۰۴ و مسلّماً در زبور بعد از ذکر (تورات)، مُقرّر داشتیم (نوشتیم) که زمین را بندگان شایسته من ارث می برند ۱۰۵ همانا در این ابلاغی است، برای گروهی که عبادت کننده هستند ۱۰۶ و ما تو را (ای محمّد)، جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم ۱۰۷ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که به سوی من وحی می شود که صاحب قدرت شما، صاحب قدرت یگانه است پس آیا شما تسلیم می گردید؟ ۱۰۸ پس اگر پُشت کردند پس (ای محمّد) بگو: شما را به طور یکسان هشدار دادم و نمی دانم آیا آنچه وعده داده شدید نزدیک است یا دور؟ ۱۰۹ همانا او (اللّه) آشکار از سخن را می داند و آنچه پنهان می سازید را می داند ۱۱۰ و (من) نمی دانم که شاید آزمایشی و بهره ای تا زمانی برای شما باشد ۱۱۱ (ای محمّد) بگو: پروردگارا به حقّ حُکم کن و پروردگار ما (اللّه) مهربان و یاری کننده است علیرغم آنچه توصیف می کنید ۱۱۲

سُورَةُ الحَجِّ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡۚ إِنَّ زَلۡزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَيۡءٌ عَظِيمٞ ١ يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا تَذۡهَلُ كُلُّ مُرۡضِعَةٍ عَمَّآ أَرۡضَعَتۡ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكَٰرَىٰ وَمَا هُم بِسُكَٰرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٞ ٢ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيۡطَٰنٖ مَّرِيدٖ ٣ كُتِبَ عَلَيۡهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهۡدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ٤ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّنَ ٱلۡبَعۡثِ فَإِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ ثُمَّ مِن مُّضۡغَةٖ مُّخَلَّقَةٖ وَغَيۡرِ مُخَلَّقَةٖ لِّنُبَيِّنَ لَكُمۡۚ وَنُقِرُّ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ نُخۡرِجُكُمۡ طِفۡلٗا ثُمَّ لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡۖ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡلَا يَعۡلَمَ مِنۢ بَعۡدِ عِلۡمٖ شَيۡـٔٗاۚ وَتَرَى ٱلۡأَرۡضَ هَامِدَةً فَإِذَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهَا ٱلۡمَآءَ ٱهۡتَزَّتۡ وَرَبَتۡ وَأَنۢبَتَتۡ مِن كُلِّ زَوۡجِۭ بَهِيجٖ ٥

سوره حجّ - ۲۲

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ای مردم، از پروردگارتان پروا کنید؛ زیرا زلزلهٔ قیامت، چیزی بسیار بزرگ است ۱ روزی که آن را ببینید، هر زن شیردهی از آنچه شیر می‌دهد غافل می‌شود، و هر زن بارداری بار خود را فرو می‌نهد، و مردم را مست می‌بینی، در حالی که مست نیستند؛ بلکه عذاب اللّٰه شدید است ۲ و از مردم کسی است که دربارهٔ اللّٰه به غیر دانشی مُجادله می کند و هر شیطان (وسوسه گر) سرکشی را پیروی می کند ۳ بر او مُقرّر شد که او را (شیطان) پُشتیبانی کند پس او را گُمراه سازد و به سوی عذاب سوزان (جهنم) هدایتش کند ۴ ای مردم اگر در شکّی از (روز) برانگیختن هستید پس ما شما را از خاک خلق کردیم سپس از نطفه ای سپس از لختهٔ خونی سپس از پارهٔ گوشتی شکل یافته و شکل نیافته تا برای شما مشخص کنیم و در رحم ها هر چه را بخواهیم تا مُهلت معین قرار می دهیم سپس (به شکل) نوزادی شما را بیرون آوریم تا به نهایت رُشد خود برسید، از شما است که بمیرد و از میان شماست آنکه به سالخوردگی (پیری) می رسد که بعد از دانش چیزی را نفهمد و زمین را پژمرده می بینی پس هنگامیکه بر آن آب بفرستیم حرکت و جُنبش بدان می اُفتد و رُشد و نمو می کند و از هر نوعی (گیاهی) سر سبز را برویاند ۵

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّهُۥ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ
قَدِيرٞ ٦ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٞ لَّا رَيۡبَ فِيهَا وَأَنَّ ٱللَّهَ يَبۡعَثُ مَن فِي
ٱلۡقُبُورِ ٧ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَلَا هُدٗى
وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ ٨ ثَانِيَ عِطۡفِهِۦ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۖ لَهُۥ فِي
ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞۖ وَنُذِيقُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ٩ ذَٰلِكَ
بِمَا قَدَّمَتۡ يَدَاكَ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ١٠ وَمِنَ ٱلنَّاسِ
مَن يَعۡبُدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ حَرۡفٖۖ فَإِنۡ أَصَابَهُۥ خَيۡرٌ ٱطۡمَأَنَّ بِهِۦۖ وَإِنۡ
أَصَابَتۡهُ فِتۡنَةٌ ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ خَسِرَ ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةَۚ ذَٰلِكَ
هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ ١١ يَدۡعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ
وَمَا لَا يَنفَعُهُۥۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلۡبَعِيدُ ١٢ يَدۡعُواْ لَمَن
ضَرُّهُۥٓ أَقۡرَبُ مِن نَّفۡعِهِۦۚ لَبِئۡسَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَلَبِئۡسَ ٱلۡعَشِيرُ ١٣
إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ١٤ مَن كَانَ
يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ بِسَبَبٍ إِلَى
ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لۡيَقۡطَعۡ فَلۡيَنظُرۡ هَلۡ يُذۡهِبَنَّ كَيۡدُهُۥ مَا يَغِيظُ ١٥

آن بدان خاطر است که اللّٰه حقّ است و آنکه او مُردگان را زنده می کند و همانا او بر همه چیز تواناست ۶ و آنکه ساعت (قیامت) فرا می رسد، در آن هیچ شکّی نیست و آنکه اللّٰه برمی‌انگیزد آنان را که در قبرها هستند ۷ و از مردم کسی است که دربارهٔ اللّٰه بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی روشنگر به ستیز می پردازد ۸ (آن هم) از سر بی اعتنایی (مُستکبرانه) تا مردم را از راه اللّٰه گُمراه کند، برای او در دنیا خواری است و در روز قیامت عذاب سوزان (جهنم را) به او می چشانیم ۹ آن (عذاب) به خاطرِ آنچه دستهایت پیش فرستاده می باشد و آنکه اللّٰه به بندگان ستمگر نیست ۱۰ و از مردم کسی است که اللّٰه را بر زبان (بدون عمل) عبادت می کند پس اگر او را خیری رسد به آن آرامش یابد و اگر او را آزمایشی رسد روی خویش را برتابد در دنیا و آخرت زیانکار است، این زیان آشکار است ۱۱ و جز اللّٰه (کسی) را صدا می زند که نه زیانش می رساند نه سودش، این آن گُمراهی دور است ۱۲ کسی را صدا می زند که زیان او از سودش نزدیکتر است و چه بد سرپرست و چه بد همدمی است ۱۳ همانا اللّٰه کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کند، همانا اللّٰه هر آنچه را بخواهد انجام می دهد ۱۴ آنکس که می پندارد که هرگز اللّٰه او را در دنیا و آخرت یاری نمی کند پس به طریق آسمان (کلام وحی الهی) مدد بجوید سپس (از غیر اللّٰه) بِبُرد (قطع اُمید کند) آنگاه ببیند آیا این کارش خشم او را فرو می نشاند ۱۵

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يُرِيدُ
﴿١٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ
وَٱلْمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
ٱلْقِيَٰمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ
يَسْجُدُ لَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ وَٱلشَّمْسُ
وَٱلْقَمَرُ وَٱلنُّجُومُ وَٱلْجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ
ٱلنَّاسِۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ ٱلْعَذَابُۗ وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن
مُّكْرِمٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿١٨﴾ ۞هَٰذَانِ خَصْمَانِ
ٱخْتَصَمُواْ فِى رَبِّهِمْۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِۦ
مَا فِى بُطُونِهِمْ وَٱلْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَآ
أَرَادُوٓاْ أَن يَخْرُجُواْ مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُواْ فِيهَا وَذُوقُواْ عَذَابَ
ٱلْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

و اینچنین به سوی تو (ای محمّد) آیات روشن را نازل کردیم و آنکه اللّٰه هر که را بخواهد هدایت می کند ۱۶ همانا کسانیکه ایمان آورده اند و کسانیکه یهود شدند و صابئان (پیروان توحید) و مسیحیان و مجوس و کسانیکه شرک ورزیدند، همانا اللّٰه روز قیامت میان ایشان داوری می کند، همانا اللّٰه بر همه چیز گواه است ۱۷ آیا توجه نکردی آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خورشید و ماه و ستارگان و کوه ها و درختان و جُنبندگان و بسیاری از مردم برای اللّٰه سجده می برند (مطیع هستند)؟ و بسیاری که عذاب حقّ ایشان است و آن را که اللّٰه خوار سازد پس برای او گرامی کننده ای نیست، همانا اللّٰه انجام می دهد آنچه را بخواهد ۱۸ این دو (گروه) دشمنان یکدیگر هستند که دربارهٔ پروردگارشان با هم ستیزه کردند پس کسانیکه کُفر ورزیدند برای ایشان لباس هایی از آتش بُریده شد، از بالای سرهای آنان آب جوشان ریخته می شود ۱۹ آنچه در شکم های ایشان است و پوستهایشان را گُداخته می کند ۲۰ و برای ایشان گُرزهایی از آهن است ۲۱ هر گاه بخواهند که از آن اندوه (جهنم) خارج شوند در آن بازگردانده شوند، (ای گناهکاران) عذاب سوزان (جهنم) را بچشید ۲۲ همانا اللّٰه کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاری است داخل می کند، در آن با دستبندهایی از طلا و مروارید زینت داده شوند و لباس ایشان در آن حریر است ۲۳

وَهُدُوٓاْ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَهُدُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡحَمِيدِ
٢٤ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلۡمَسۡجِدِ
ٱلۡحَرَامِ ٱلَّذِي جَعَلۡنَٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً ٱلۡعَٰكِفُ فِيهِ وَٱلۡبَادِۚ
وَمَن يُرِدۡ فِيهِ بِإِلۡحَادِۭ بِظُلۡمٖ نُّذِقۡهُ مِنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ
٢٥ وَإِذۡ بَوَّأۡنَا لِإِبۡرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلۡبَيۡتِ أَن لَّا تُشۡرِكۡ
بِي شَيۡـٔٗا وَطَهِّرۡ بَيۡتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلۡقَآئِمِينَ وَٱلرُّكَّعِ
ٱلسُّجُودِ ٢٦ وَأَذِّن فِي ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَجِّ يَأۡتُوكَ رِجَالٗا وَعَلَىٰ
كُلِّ ضَامِرٖ يَأۡتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٖ ٢٧ لِّيَشۡهَدُواْ
مَنَٰفِعَ لَهُمۡ وَيَذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡلُومَٰتٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلۡأَنۡعَٰمِۖ فَكُلُواْ مِنۡهَا
وَأَطۡعِمُواْ ٱلۡبَآئِسَ ٱلۡفَقِيرَ ٢٨ ثُمَّ لۡيَقۡضُواْ تَفَثَهُمۡ
وَلۡيُوفُواْ نُذُورَهُمۡ وَلۡيَطَّوَّفُواْ بِٱلۡبَيۡتِ ٱلۡعَتِيقِ ٢٩
ذَٰلِكَۖ وَمَن يُعَظِّمۡ حُرُمَٰتِ ٱللَّهِ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّهُۥ عِندَ
رَبِّهِۦۗ وَأُحِلَّتۡ لَكُمُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ إِلَّا مَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡۖ
فَٱجۡتَنِبُواْ ٱلرِّجۡسَ مِنَ ٱلۡأَوۡثَٰنِ وَٱجۡتَنِبُواْ قَوۡلَ ٱلزُّورِ ٣٠

و به سوی پاکیزه از سخن هدایت شدند و به سوی راه (اللّٰه) سُتوده هدایت یافتند ۲۴ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند و از راه اللّٰه و مسجدالحرام باز می دارند که آن را برای مردم چه ساکن آن و چه مسافر یکسان قرار دادیم و آنکه بخواهد در آن (مسجدالحرام) به ستم کجروی کند به او عذابی دردناک می چشانیم ۲۵ و زمانی که برای ابراهیم مکان خانه را مشخص کردیم که به اللّٰه چیزی را شرک نورز و خانهٔ مرا برای (افرادِ) طواف کننده و (افرادِ) قیام کننده و (افرادِ) متواضع سجده کننده پاک گردان ۲۶ و در میان مردم به هنگام حجّ (گردهمایی) بانگ برآور (اعلام کن) تا پیاده و سوار بر مَرکبها از هر راه دوری به سوی تو (ای محمّد) بیایند ۲۷ تا منافع آن را شاهد باشند و نام اللّٰه را در روزهایی که مشخص شده بر آنچه ایشان را از دام های چهارپا روزی شان داده است ببرند پس از آن بُخورید و به فقیر نیازمند بخورانید ۲۸ سپس آنچه که بر گردن دارند را اِدا کنند و به نذرهای خود وفا کنند و باید در خانهٔ قدیمی (مسجد الحرام) حضور بهم رسانند ۲۹ و هر کس حُرمت ها (اوامر و نواهی) اللّٰه را تکریم کند پس آن برای او نزدِ پروردگارش خیر است و برای شما چهارپایان حلال شد مگر آنچه بر شما خوانده شد پس از پلیدی بُت ها و سخنان ناروا دوری گزینید ۳۰

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيۡرَ مُشۡرِكِينَ بِهِۦۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ فَتَخۡطَفُهُ ٱلطَّيۡرُ أَوۡ تَهۡوِي بِهِ ٱلرِّيحُ فِي مَكَانٖ سَحِيقٖ
٣١ ذَٰلِكَۖ وَمَن يُعَظِّمۡ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقۡوَى ٱلۡقُلُوبِ ٣٢
لَكُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى ٱلۡبَيۡتِ ٱلۡعَتِيقِ
٣٣ وَلِكُلِّ أُمَّةٖ جَعَلۡنَا مَنسَكٗا لِّيَذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ
مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلۡأَنۡعَٰمِۗ فَإِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ فَلَهُۥٓ
أَسۡلِمُواْۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُخۡبِتِينَ ٣٤ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتۡ
قُلُوبُهُمۡ وَٱلصَّٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمۡ وَٱلۡمُقِيمِي ٱلصَّلَوٰةِ
وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ٣٥ وَٱلۡبُدۡنَ جَعَلۡنَٰهَا لَكُم مِّن شَعَٰٓئِرِ
ٱللَّهِ لَكُمۡ فِيهَا خَيۡرٞۖ فَٱذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَا صَوَآفَّۖ فَإِذَا وَجَبَتۡ
جُنُوبُهَا فَكُلُواْ مِنۡهَا وَأَطۡعِمُواْ ٱلۡقَانِعَ وَٱلۡمُعۡتَرَّۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرۡنَٰهَا
لَكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٣٦ لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا
وَلَٰكِن يَنَالُهُ ٱلتَّقۡوَىٰ مِنكُمۡۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمۡ لِتُكَبِّرُواْ
ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمۡۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٣٧ ۞إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ
عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٖ كَفُورٍ ٣٨

(افرادِ) یکتا پرست برای اللّٰه باشید نه مشرک به او، هر کس به اللّٰه شرک ورزد پس گویی از آسمان اُفتاده است و پرنده او را برُباید یا باد او را به جای دور افکند ۳۱ این است (سخن حقّ) و هر کس شعائر (مراسم و برنامه های) اللّٰه را بزرگ شُمارد پس همانا آن از پرهیزکاری قلبها می باشد ۳۲ برای ایشان تا مُهلت مشخص در آن منفعت است پس قربانگاه آنها به سوی خانهٔ کُهن (بیت اللّٰه الحرام) است ۳۳ و برای هر اُمّتی (مناسکی) را قرار دادیم تا نام اللّٰه را ببرند به آنچه ایشان را از دام های چهارپا روزی دادیم پس صاحب قدرت شما صاحب قدرت یکتاست پس برای او (اللّٰه) تسلیم شوید و به فروتنان مُژده بده ۳۴ کسانیکه هر گاه نام اللّٰه یاد شود دلهای ایشان بترسد و بر آنچه به ایشان مصیبتی رسد شکیبا هستند و به پا دارندگان نماز (هستند) و از آنچه ایشان را (روزی) داده ایم می بخشند ۳۵ و ما (ذبح) حیوانات چاق را برای شما از شعائر اللّٰه (مراسم و مناسک الهی) قربانی (در حجّ) قرار دادیم، برای شما در آنها خیر است پس نام اللّٰه را بر آنها ببرید در حالی که در صف هستند پس هنگامیکه بر پهلوهایشان اُفتادند (ذبح شدند) پس از آنها بُخورید و بینوا و گدایان را بخورانید، اینچنین برای شما آنها را مسخّر کردیم تا شاید سپاسگزار باشید ۳۶ هرگز به اللّٰه گوشتها و نه خونهای آن نمی رسد و لیکن به او پرهیزکاری شما می رسد، اینچنین آنها را برای شما مسخّر کرد تا اللّٰه را بزرگ شُمارید بر آنچه شما را هدایت کرد و به نیکوکاران نوید ده ۳۷ همانا اللّٰه از کسانیکه ایمان آوردند دفاع می کند، همانا اللّٰه هیچ خیانتکار ناسپاسی را دوست ندارد ۳۸

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ بِأَنَّهُمۡ ظُلِمُواْۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ نَصۡرِهِمۡ لَقَدِيرٌ ٣٩ ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بِغَيۡرِ حَقٍّ إِلَّآ أَن يَقُولُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُۗ وَلَوۡلَا دَفۡعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعۡضَهُم بِبَعۡضٖ لَّهُدِّمَتۡ صَوَٰمِعُ وَبِيَعٞ وَصَلَوَٰتٞ وَمَسَٰجِدُ يُذۡكَرُ فِيهَا ٱسۡمُ ٱللَّهِ كَثِيرٗاۗ وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤٠ ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُواْ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَنَهَوۡاْ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ ٤١ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدۡ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ وَعَادٞ وَثَمُودُ ٤٢ وَقَوۡمُ إِبۡرَٰهِيمَ وَقَوۡمُ لُوطٖ ٤٣ وَأَصۡحَٰبُ مَدۡيَنَۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰۖ فَأَمۡلَيۡتُ لِلۡكَٰفِرِينَ ثُمَّ أَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ ٤٤ فَكَأَيِّن مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٞ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئۡرٖ مُّعَطَّلَةٖ وَقَصۡرٖ مَّشِيدٍ ٤٥ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَتَكُونَ لَهُمۡ قُلُوبٞ يَعۡقِلُونَ بِهَآ أَوۡ ءَاذَانٞ يَسۡمَعُونَ بِهَاۖ فَإِنَّهَا لَا تَعۡمَى ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَلَٰكِن تَعۡمَى ٱلۡقُلُوبُ ٱلَّتِي فِي ٱلصُّدُورِ ٤٦

به کسانی که مورد ستم قرار گرفته اند اجازه نبرد داده شده است و همانا اللّه بر یاری آنها تواناست ۳۹ کسانیکه از خانه های خود به ناحقّ اخراج شدند مگر آنکه می گفتند: اللّه پروردگار ماست و اگر اللّه بعضی از مردم را با بعضی دیگر دفع نمی کرد، قطعاً پرستشگاه ها و کلیساها و کِنیسه ها و مساجدی که در آنها نام اللّه بسیار بُرده می‌شود ویران می شد و البته اللّه یاری می کند هر که را یاریش کند، همانا اللّه توانای شوکتمند است ۴۰ کسانیکه اگر در زمین به ایشان امکانات دهیم نماز را به پای می دارند و زکات را می دهند و به خوبیها اَمر می کنند و از بدیها باز می دارند و برای اللّه سرانجام کارهاست ۴۱ و اگر تو را (ای محمّد) دروغ شُمارند پس به درستی پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود (پیامبرانشان) را دروغ شُمردند ۴۲ و قوم ابراهیم و قوم لوط (پیامبرانشان را دروغ شُمردند) ۴۳ و یاران مَدین و موسی تکذیب شد پس به کافران مُهلت دادم سپس ایشان را (به عذاب) گرفتیم پس انتقام من چگونه بود؟ ۴۴ و چه بسا شهری که آن را نابود کردیم و آنها ستمگر بودند پس آن (خانه ها) بر پایه های خود فرود آمده است، چه چاه های رها شده ای و کاخهای اَفراشته (ایشان) ویران شدند ۴۵ آیا در زمین گردش نمی کنند تا ایشان را دلهایی باشد که دریابند یا گوش هایی که بدان بشنوند؟ پس دیدگان کور نمی شوند و لیکن دلها کور می شوند که در سینه هاست ۴۶

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا
عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن
قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَىَّ ٱلْمَصِيرُ
﴿٤٨﴾ قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَآ أَنَا۠ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَٱلَّذِينَ سَعَوْ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ
ٱلْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِىٍّ إِلَّآ
إِذَا تَمَنَّىٰٓ أَلْقَى ٱلشَّيْطَٰنُ فِىٓ أُمْنِيَّتِهِۦ فَيَنسَخُ ٱللَّهُ مَا يُلْقِى
ٱلشَّيْطَٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِّيَجْعَلَ
مَا يُلْقِى ٱلشَّيْطَٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَفِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُواْ بِهِۦ
فَتُخْبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

و از تو (ای محمّد) در (آمدن) عذاب شتاب می خواهند و هرگز اللّه خلاف وعده نمی کند و همانا یک دوره نزدِ اللّه مانند هزار سال است از آنچه شما می شُمارید ۴۷ و چه بسا شهری را که بدان مُهلت دادیم در حالی که ستمکار بودند و سپس آن را (به عذاب) فرو گرفتیم و به سوی ما بازگشت (ایشان) است ۴۸ (ای محمّد) بگو: ای مردم جز این نیست که من برای شما هشدار دهنده ای آشکار هستم ۴۹ پس کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند برای ایشان آمرزش و روزی گرامی است ۵۰ و کسانیکه در جهت ضدیّت با آیات الهی می کوشند آنان یاران دوزخ هستند ۵۱ و پیش از تو (ای محمّد) فرستاده و پیامبری را نفرستادیم مگر هنگامیکه وحی را بیان می کرد، شیطان (وسوسه گر) در بیان وحی او القاء می کرد پس اللّه آنچه شیطان (وسوسه گر) القاء می کرد را باطل می ساخت سپس اللّه آیاتش (وحی الهی) را تثبیت می کرد و اللّه دانای حکیم است ۵۲ تا آنچه شیطان (وسوسه گر) القاء می کرد را آزمایشی (فتنه ای) برای کسانیکه در دل های ایشان بیماری است و سنگدلان قرار دهد و همانا ستمگران در بدبختی دور هستند ۵۳ تا بدانند کسانیکه دانش داده شدند، همانا حقّ از جانب پروردگارت است پس بدان ایمان آورند و دلهای ایشان بدان نرم شود و همانا اللّه هدایت کننده کسانی است که به سوی راه راست ایمان آورند ۵۴ و پیوسته کسانیکه کُفر ورزیدند در شکّی از آن هستند تا ایشان را ساعت (قیامت) ناگهان بیاد یا عذاب روزی بی مانند بیاید ۵۵

ٱلۡمُلۡكُ يَوۡمَئِذٖ لِّلَّهِ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٥٦ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ
مُّهِينٞ ٥٧ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ قُتِلُواْ
أَوۡ مَاتُواْ لَيَرۡزُقَنَّهُمُ ٱللَّهُ رِزۡقٗا حَسَنٗاۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ
خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ٥٨ لَيُدۡخِلَنَّهُم مُّدۡخَلٗا يَرۡضَوۡنَهُۥۗ
وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٞ ٥٩ ۞ذَٰلِكَۖ وَمَنۡ عَاقَبَ بِمِثۡلِ
مَا عُوقِبَ بِهِۦ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيۡهِ لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُۗ إِنَّ ٱللَّهَ
لَعَفُوٌّ غَفُورٞ ٦٠ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي
ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ
بَصِيرٞ ٦١ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ
مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢
أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَتُصۡبِحُ ٱلۡأَرۡضُ
مُخۡضَرَّةًۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٞ ٦٣ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٦٤

پادشاهی در آن روز از آنِ اللّٰه است، میان ایشان حُکم می کند پس کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند در باغ هایی پُر نعمت هستند ۵۶ و کسانیکه کُفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شُمردند برای ایشان عذابی خوار کننده است ۵۷ و کسانیکه در راه اللّٰه مهاجرت کردند سپس کُشته شدند یا مُردند، اللّٰه به ایشان روزی می دهد روزی نیکو، همانا اللّٰه بهترین روزی دهندگان است ۵۸ قطعاً (اللّٰه) ایشان (ایمانداران) را به جایگاهی وارد می کند که آن را می پسندد و همانا اللّٰه دانای بُردبار است ۵۹ این است (حُکم اللّٰه) و هر کس مُجازات کند به تناسب ظلمی که بدان واقع شده، سپس (اگر دوباره) بر او ظلم شود هر آینه اللّٰه او را یاری کند و همانا اللّٰه گُذشت کننده آمرزنده است ۶۰ این است که اللّٰه شب را در روز فرو می برد و روز را در شب فرو می برد و آنکه اللّٰه شنوایی بیناست ۶۱ این از آن روست که اللّٰه خود حقّ است، و آنچه آنان جز او می‌خوانند باطل است، و اللّٰه همان بلندمرتبهٔ بزرگ است ٦٢ آیا توجه نکردی از آسمان آبی را فرستاد پس زمین سر سبز می گردد، همانا اللّٰه با محبّتِ آگاه است ۶۳ آنچه در آسمانها و در زمین است برای اوست و همانا اللّٰه بی نیازِ سُتوده است ۶۴

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلْأَرْضِ وَٱلْفُلْكَ تَجْرِي
فِي ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَآءَ أَن تَقَعَ عَلَى ٱلْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ ٱلَّذِيٓ
أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
لِّكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنَٰزِعُنَّكَ
فِي ٱلْأَمْرِ ۚ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾
وَإِن جَٰدَلُوكَ فَقُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ ٱللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ إِنَّ
ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ
مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِۦ
عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا
بَيِّنَٰتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْمُنكَرَ ۖ يَكَادُونَ
يَسْطُونَ بِٱلَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن
ذَٰلِكُمُ ۚ ٱلنَّارُ وَعَدَهَا ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

آیا توجه نکردی که الله برای شما آنچه در زمین است و کِشتی را که در دریا به فرمان او حرکت می کند را رام کرد و آسمان را نگه می‌دارد تا جز به اذن او بر زمین فرو نیفتد؟ همانا الله به مردم با محبّت مهربان است ۶۵ و اوست آنکه شما را زنده کرد سپس شما را می میراند سپس شما را زنده سازد، همانا انسان بسیار ناسپاس است ۶۶ بر هر اُمّتی روشی (برنامه ای) را قرار دادیم که ایشان رهرو آن هستند سپس با تو در اَمر اختلاف نکنند و (ای محمّد) به سوی پروردگارت بخوان، همانا تو بر هدایت درستی هستی ۶۷ و اگر با تو مُجادله کردند پس (ای محمّد) بگو: الله داناتر است بدآنچه می کنید ۶۸ الله میان شما روز قیامت داوری می کند بدآنچه که در آن اختلاف داشتید ۶۹ آیا ندانستند که الله می داند آنچه در آسمانها و زمین است، همانا این در کتابی (محفوظ) است، همانا این بر الله آسان است ۷۰ و جز الله را عبادت می کنند، آنچه را که بدان دلیلی را (الله) نازل نکرده است و بدان دانشی ندارند و برای ستمگران یاوری نیست ۷۱ و هنگامیکه بر ایشان آیات روشن ما تلاوت می شود، در چهره های کسانیکه کُفر ورزیدند (اثر) انکار را می شناسی، نزدیک است ایشان (کافران) بر آنان که آیات ما را تلاوت می کنند حمله ور شوند، (ای محمّد) بگو: آیا شما را به بدتر از این خبر دهم؟ آتش (جهنم) که الله آن را وعده داد به کسانیکه کُفر ورزیدند و بد بازگشتگاهی است ۷۲

يَـٰٓأَيُّـهَـا ٱلنَّـاسُ ضُرِبَ مَـثَـلٌ فَـٱسْـتَـمِـعُـواْ لَهُۥٓ إِنَّ ٱلَّذِيـنَ
تَـدْعُـونَ مِـن دُونِ ٱللَّهِ لَـن يَخْـلُـقُـواْ ذُبَـابًـا وَلَـوِ ٱجْـتَـمَـعُـواْ لَهُۥ
وَإِن يَسْـلُـبْـهُـمُ ٱلذُّبَـابُ شَـيْـًٔا لَّا يَسْـتَـنقِـذُوهُ مِـنْـهُ ضَـعُـفَ
ٱلـطَّـالِـبُ وَٱلْـمَـطْـلُـوبُ ﴿٧٣﴾ مَـا قَـدَرُواْ ٱللَّهَ حَـقَّ قَـدْرِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ
لَـقَـوِىٌّ عَـزِيـزٌ ﴿٧٤﴾ ٱللَّهُ يَصْـطَـفِى مِـنَ ٱلْـمَـلَـٰٓئِـكَـةِ رُسُـلًا
وَمِـنَ ٱلنَّـاسِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَـمِـيـعٌۢ بَصِـيـرٌ ﴿٧٥﴾ يَـعْـلَـمُ مَـا بَـيْـنَ
أَيْـدِيـهِـمْ وَمَـا خَـلْـفَـهُـمْ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُـرْجَـعُ ٱلْأُمُـورُ ﴿٧٦﴾ يَـٰٓأَيُّـهَـا
ٱلَّذِيـنَ ءَامَـنُـواْ ٱرْكَـعُـواْ وَٱسْجُدُواْ وَٱعْـبُـدُواْ رَبَّـكُـمْ
وَٱفْـعَـلُـواْ ٱلْخَـيْرَ لَـعَـلَّـكُـمْ تُـفْـلِـحُـونَ ﴿٧٧﴾ وَجَـٰهِـدُواْ فِى
ٱللَّهِ حَـقَّ جِـهَـادِهِۦ ۖ هُـوَ ٱجْـتَـبَـىٰـكُـمْ وَمَـا جَـعَـلَ عَـلَـيْـكُـمْ
فِى ٱلدِّيـنِ مِـنْ حَـرَجٍ ۚ مِّـلَّـةَ أَبِـيـكُـمْ إِبْـرَٰهِـيـمَ ۚ هُـوَ سَـمَّـىٰـكُـمُ
ٱلْمُسْـلِمِينَ مِن قَبْـلُ وَفِى هَـٰذَا لِيَكُونَ ٱلرَّسُـولُ شَـهِـيـدًا عَلَيْكُمْ
وَتَـكُـونُـواْ شُـهَـدَآءَ عَلَى ٱلنَّـاسِ ۚ فَـأَقِـيـمُـواْ ٱلصَّـلَـوٰةَ وَءَاتُـواْ ٱلزَّكَـوٰةَ
وَٱعْـتَـصِـمُـواْ بِٱللَّهِ هُـوَ مَـوْلَـىٰـكُـمْ ۖ فَنِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

ای مردم مَثلی زده شد پس آن را بشنوید، همانا کسانی را که جز اللّه صدا می زنید هرگز مگسی را خلق نکرده اند و هر چند برای آن جمع شوند و اگر مگس چیزی را از ایشان برُباید از آن نمی‌توانند بازستانند، طالب و مطلوب هر دو ناتوان هستند ۷۳ و اللّه را (آنطور که) شایسته ارجمندی اوست ارزش قائل نشدند، همانا اللّه توانای شوکتمند است ۷۴ اللّه از میان فرشتگان و از (میان) مردم فرستادگانی را بر می گزیند، همانا اللّه شنوای بیناست ۷۵ (اللّه) می داند آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه پُشت سر ایشان است و به سوی او کارها بازگردانده شوند ۷۶ ای کسانیکه ایمان آوردید، (در برابر اللّه) فروتن گردید و سجده کنید و پروردگار خویش را عبادت کنید و خوبی (خیر) را (در کارهایتان) به کار ببندید تا رستگار شوید ۷۷ و در راه اللّه شایسته کوشش (او) کوشش کنید، (اللّه) شما را انتخاب کرد و بر شما در دین سختی قرار نداد، آئین مقتدای شما ابراهیم، او شما را از قبل مسلمان (تسلیم شده اللّه) نامید و در این (قرآن نیز اینگونه نامیده شدید) تا فرستاده گواهی بر شما و شما گواهان بر مردم باشید پس نماز را بپا دارید و زکات را بدهید و به (فرامین) اللّه چنگ زنید، او سرپرست شماست پس چه خوب سرپرست و چه خوب یاوری است ۷۸

سُورَةُ المُؤۡمِنُونَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ۝١ ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي صَلَاتِهِمۡ خَٰشِعُونَ
۝٢ وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنِ ٱللَّغۡوِ مُعۡرِضُونَ ۝٣ وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِلزَّكَوٰةِ
فَٰعِلُونَ ۝٤ وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِفُرُوجِهِمۡ حَٰفِظُونَ ۝٥ إِلَّا عَلَىٰٓ
أَزۡوَٰجِهِمۡ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَإِنَّهُمۡ غَيۡرُ مَلُومِينَ ۝٦ فَمَنِ
ٱبۡتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡعَادُونَ ۝٧ وَٱلَّذِينَ هُمۡ
لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ۝٨ وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمۡ
يُحَافِظُونَ ۝٩ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡوَٰرِثُونَ ۝١٠ ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ
ٱلۡفِرۡدَوۡسَ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ۝١١ وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِن
سُلَٰلَةٖ مِّن طِينٖ ۝١٢ ثُمَّ جَعَلۡنَٰهُ نُطۡفَةٗ فِي قَرَارٖ مَّكِينٖ ۝١٣
ثُمَّ خَلَقۡنَا ٱلنُّطۡفَةَ عَلَقَةٗ فَخَلَقۡنَا ٱلۡعَلَقَةَ مُضۡغَةٗ فَخَلَقۡنَا
ٱلۡمُضۡغَةَ عِظَٰمٗا فَكَسَوۡنَا ٱلۡعِظَٰمَ لَحۡمٗا ثُمَّ أَنشَأۡنَٰهُ خَلۡقًا
ءَاخَرَۚ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحۡسَنُ ٱلۡخَٰلِقِينَ ۝١٤ ثُمَّ إِنَّكُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ
لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تُبۡعَثُونَ ۝١٦ وَلَقَدۡ
خَلَقۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ ٱلۡخَلۡقِ غَٰفِلِينَ ۝١٧

سوره مؤمنون - ۲۳

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

بدرستی مؤمنان رستگار شدند ۱ کسانیکه در نماز خویش فروتن هستند ۲ و کسانیکه از سخنان باطل رویگردان هستند ۳ و کسانیکه پرداخت کنندهٔ زکات هستند ۴ و کسانیکه ایشان، عورت های خویش را حفظ می کنند ۵ مگر بر همسران خویش یا زنانی که در پیمانشان هستند پس ایشان مورد سرزنش قرار نمی گیرند ۶ پس آن کس که غیر از این را بخواهد پس آنان (افرادِ) تجاوز کننده (به مرزهای اللّٰه) هستند ۷ و کسانیکه به امانتداری خویش و عهدهای خویش رعایت کننده هستند ۸ و کسانیکه ایشان به نمازهای خویش پایبند هستند ۹ آنان ارث برنده (بهشت جاودان) هستند ۱۰ کسانیکه بهشت را به ارث می برند، ایشان در آن جاودان هستند ۱۱ و مسلّماً انسان را از عُصاره ای از گِل خلق کردیم ۱۲ سپس او را (به صورت) نطفه ای در قرارگاه اُستوار (در رحم) قرار دادیم ۱۳ سپس نطفه را بصورت خون بسته در آوردیم بعد خون بسته را به (مانند) گوشتی تبدیل کردیم و آنگاه از گوشت استخوانهایی ایجاد کردیم بعد استخوانها را گوشتی پوشاندیم سپس او را در آفرینشی دیگر پدید آوریم پس مُبارک باد اللّٰه بهترین خلق کنندگان ۱۴ سپس همانا شما (در زمین) بعد از آن قطعاً می میرید ۱۵ سپس همانا شما در روز قیامت برانگیخته می شوید ۱۶ و مسلّماً بالای سر شما هفت طبقه (هفت آسمان) را خلق کردیم و از آفرینش آنها غافل (بی خبر) نبوده ایم ۱۷

وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءَۢ بِقَدَرٖ فَأَسۡكَنَّٰهُ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَإِنَّا عَلَىٰ
ذَهَابِۭ بِهِۦ لَقَٰدِرُونَ ١٨ فَأَنشَأۡنَا لَكُم بِهِۦ جَنَّٰتٖ مِّن نَّخِيلٖ
وَأَعۡنَٰبٖ لَّكُمۡ فِيهَا فَوَٰكِهُ كَثِيرَةٞ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ١٩ وَشَجَرَةٗ
تَخۡرُجُ مِن طُورِ سَيۡنَآءَ تَنۢبُتُ بِٱلدُّهۡنِ وَصِبۡغٖ لِّلۡأٰكِلِينَ ٢٠
وَإِنَّ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَنۡعَٰمِ لَعِبۡرَةٗۖ نُّسۡقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمۡ فِيهَا
مَنَٰفِعُ كَثِيرَةٞ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ٢١ وَعَلَيۡهَا وَعَلَى ٱلۡفُلۡكِ تُحۡمَلُونَ
٢٢ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ
مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٢٣ فَقَالَ ٱلۡمَلَؤُاْ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيۡكُمۡ
وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ مَّا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِيٓ ءَابَآئِنَا
ٱلۡأَوَّلِينَ ٢٤ إِنۡ هُوَ إِلَّا رَجُلُۢ بِهِۦ جِنَّةٞ فَتَرَبَّصُواْ بِهِۦ حَتَّىٰ حِينٖ
٢٥ قَالَ رَبِّ ٱنصُرۡنِي بِمَا كَذَّبُونِ ٢٦ فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِ أَنِ ٱصۡنَعِ
ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا فَإِذَا جَآءَ أَمۡرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ فَٱسۡلُكۡ
فِيهَا مِن كُلّٖ زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَأَهۡلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيۡهِ
ٱلۡقَوۡلُ مِنۡهُمۡۖ وَلَا تُخَٰطِبۡنِي فِي ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ ٢٧

و از آسمان آبی را به اندازه فرو فرستادیم پس آن را در زمین جای دادیم و همانا ما بر نابودی (از بین بُردن) آن توانا هستیم ۱۸ پس برای شما بدان باغهایی از نخلستانها و تاکستانها پدید آوریم و برای شما در آن میوه هایی فراوان است و از آن می خورید ۱۹ و نیز درختی را که از طور سینا می‌روید، (درخت زیتون) که روغن و خورشی برای خورندگان می‌رویاند ۲۰ و همانا برای شما در چهارپایان (درس) عبرتی است، از آنچه در شکم های آنهاست به شما می نوشانیم و برای شما در آن سودهای فراوان (است) و از (گوشت) آنها می خورید ۲۱ و بر آنها و بر کِشتی سوار می شوید ۲۲ و مسلّماً نوح را به سوی قومش فرستادیم، (نوح) گفت: ای قوم من اللّه را عبادت کنید، صاحب قدرتی غیر از او نیست، آیا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۲۳ پس رؤسای قومش آنان که کُفر ورزیدند، گفتند: این جز بشری همچون شما نیست، می خواهد بر شما چیرگی جوید و (اگر) اللّه می خواست قطعاً فرشتگانی را نازل می کرد که این (سخن) را در پدران پیشینیان نشنیده ایم ۲۴ او جز مردی دیوانه نیست پس تا مدّتی او را تحمل کنید ۲۵ (نوح) گفت: پروردگارا مرا یاری کن بر آنچه مرا دروغ شُمردند ۲۶ پس به او وحی کردیم که تحت نظارت ما و به وحی ما کِشتی را بساز پس هنگامیکه فرمان ما آید و (آب از) درون (زمین) بجوشد پس از هر کدام (از حیوانات) دو جُفت را و خاندان خویش را در آن کِشتی جای ده مگر آن کس که فرمان نابودیشان صادر شد و در مورد آنان که ستم کردند با من سخن نگو، همانا ایشان غرق خواهند شد ۲۷

فَإِذَا ٱسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلْفُلْكِ فَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى
نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِى مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ
خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا
مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ ٱعْبُدُوا۟
ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ
ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱلْءَاخِرَةِ وَأَتْرَفْنَٰهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ
مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ
﴿٣٤﴾ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ
﴿٣٥﴾ ۞ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا
ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُۥ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
ٱنصُرْنِى بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَٰدِمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ بِٱلْحَقِّ فَجَعَلْنَٰهُمْ غُثَآءً فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخَرِينَ ﴿٤٢﴾

پس هنگامیکه تو و آن که با تو در کِشتی است مستقر شدی، (نوح) بگو: سپاس برای اللّه کسی که ما را از قوم ستمکاران نجات داد ۲۸ و (نوح) بگو: پروردگارا، من را در جایگاهی مُبارک فرود آور و تو بهترین فرود آورنده هستی ۲۹ همانا در این نشانه هایی است، همانا ما آزمایش می نماییم ۳۰ سپس بعد از ایشان قومی دیگر را آفریدیم ۳۱ پس فرستاده ای از ایشان را در میان آنها ارسال کردیم که اللّه را عبادت کنید، شما را غیر از او صاحب قدرتی نیست، آیا پرهیزکاری می کنید؟ ۳۲ و رؤسای از قومش، کسانیکه کُفر ورزیدند و ملاقات آخرت را دروغ می پنداشتند و ایشان را در زندگی دنیا بهره مند ساختیم، گفتند: این جز بشری همچون شما نیست، از آنچه از آن می خورید می خورد و از آنچه می نوشید می نوشد ۳۳ و اگر بشری همانند خویش را اطاعت کنید، همانا شما در آن صورت زیانکار خواهید بود ۳۴ آیا شما را وعده می دهد هنگامیکه مُردید و خاک و استخوان شدید، همانا شما (در روز قیامت) بیرون آورده می‌شوید ۳۵ آنچه وعده داده شده اید هرگز امکان ندارد ۳۶ چیزی جز زندگی دنیا وجود ندارد، می میریم و زندگی می کنیم و ما برانگیخته نخواهیم شد ۳۷ او جز مردی که به اللّه دروغ بسته، نیست و ما به او ایمان نخواهیم آورد ۳۸ گفت: پروردگارا مرا یاری کن بدآنچه مرا دروغ شُمردند ۳۹ (اللّه) فرمود: بعد از اندکی مسلماً پشیمان خواهند گردید ۴۰ پس فریاد (مرگباری) به حقّ ایشان را فرا گرفت و ایشان را خاشاک بر روی سیلابی گردانیدیم پس نابود باد قومی که ستمکار هستند ۴۱ سپس بعد از ایشان قوم های دیگر را پدید آوردیم ۴۲

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَـْٔخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَاۖ كُلَّ مَا جَآءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُۖ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم بَعْضًا
وَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَۚ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
وَأَخَاهُ هَٰرُونَ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ
فَٱسْتَكْبَرُواْ وَكَانُواْ قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوٓاْ أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَٰبِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُواْ مِنَ ٱلْمُهْلَكِينَ
﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةً وَءَاوَيْنَٰهُمَآ إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
﴿٥٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ كُلُواْ مِنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَٱعْمَلُواْ صَٰلِحًاۖ إِنِّى بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ
فَٱتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوٓاْ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًاۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم
بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ
﴿٥٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَٱلَّذِينَ هُم
بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

مُهلت تعیین شده هیچ اُمّتی پیشی نمی گیرد و به تأخیر نمی اُفتد ۴۳ سپس فرستادگان خود را بدنبال هم ارسال کردیم، چون اُمّتی فرستاده اش می آمد او را دروغ می شُمردند سپس ما به دنبال اُمّتی، اُمّت دیگر را جایگزین کردیم (بعد از هلاکت ایشان) و ایشان را همچون افسانه هایی قرار دادیم پس نابود باد قومی که ایمان نمی آورند ۴۴ سپس موسی و برادرش هارون را با نشانه های خویش و دلیلی آشکار فرستادیم ۴۵ به سوی فرعون و رؤسایش پس تکبّر ورزیدند و قومی برتری جو بودند ۴۶ پس گفتند: آیا برای دو بشر همچون خودمان ایمان آوریم و قوم آنان (بنی اسرائیل) خدمتگزاران ما هستند ۴۷ پس ایشان را دروغ شُمردند پس هلاک گردیدند ۴۸ و مسلّماً به موسی کتاب (تورات) را دادیم تا شاید هدایت یابند ۴۹ و پسر مریم (عیسی) و مادرش را نشانه ای قرار دادیم و (ایشان را) به سوی مقام ارزشمندی که مطمئن و دلپذیر است جای دادیم ۵۰ ای فرستاده شدگان از غذاهای پاکیزه بُخورید و کار شایسته انجام دهید، همانا من بدآنچه انجام می دهید دانا هستم ۵۱ و همانا این اُمّت شما، یک اُمّت است و اگر بنا نبود که مردم یک اُمّت باشند قطعاً سقف خانه های کسانی را که به (اللّه) رحمان کُفر می ورزند را از نقره قرار می دادیم و نردبان هایی که بر آنها بالا روند ۳۳ است و من پروردگار شما هستم پس پرهیزکاری کنید ۵۲ پس دین خود را میان خود تکه تکه کردند، هر حزبی بدآنچه نزد ایشان است شادمان هستند ۵۳ پس ایشان را در گُمراهیشان تا زمانی رها کن ۵۴ آیا می‌پندارند که آنچه به ایشان از مال و فرزندان می دهیم ۵۵ در خیر و خوبی ها برای ایشان عجله کرده ایم؟ بلکه فهم ندارند ۵۶ همانا (مؤمنان) کسانی هستند که از ترس پروردگار خویش هراسانند ۵۷ و کسانیکه ایشان به آیات پروردگارشان ایمان می آورند ۵۸ و کسانیکه ایشان به پروردگارشان شرک نمی ورزند ۵۹

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَواْ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ ﴿٦٠﴾
أُوْلَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَٰبِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ يَنطِقُ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٦٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ
هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْـَٔرُونَ ﴿٦٤﴾ لَا تَجْـَٔرُواْ ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ
ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾
مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُواْ ٱلْقَوْلَ أَمْ
جَآءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُواْ رَسُولَهُمْ
فَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ
وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَٰرِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلْحَقُّ أَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ
ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ
وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَإِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ عَنِ ٱلصِّرَٰطِ لَنَٰكِبُونَ ﴿٧٤﴾

و کسانیکه عطا می کنند آنچه را باید ببخشند و دلهای ایشان هراسان است که به سوی پروردگارشان باز می گردند ۶۰ آنان در خیرات (نیکیها) می شتابند و ایشان در آن بر هم پیشی می گیرند ۶۱ و نفسی را جز به اندازهٔ توان او تکلیف نمی کنیم و نزد ما کتابی است که به حقّ سخن می گوید و ستمی به ایشان نمی گردد ۶۲ بلکه دل های ایشان از این (گفتار حقّ) در غفلت است و کارهای دیگری دارند که بدان مشغول هستند ۶۳ تا گاهی که افراد خوشگذران (عیاش) ایشان را به عذاب بگیریم، ناگهان (از آن کیفر) ناله برآورند ۶۴ امروز ناله نکنید که شما از عذاب ما یاری نمی شوید ۶۵ به درستی که آیات ما بر شما تلاوت می شدند پس شما همواره به قهقرا می رفتید ۶۶ همچون افراد مُتکبّر به (آیات الهی) و بی توجه آن را ترک می کردید ۶۷ آیا دربارهٔ این کلام اندیشه نکردند یا چیزی برای ایشان آمد که برای پدران پیشین ایشان نیامده است ۶۸ آیا فرستاده خویش را نمی شناسند لیکن ایشان او را انکار می کنند ۶۹ آیا به او می گویند: که دیوانه است، بلکه به سوی ایشان به حقّ آمد و بیشتر ایشان از حقّ کراهت دارند ۷۰ و اگر حقّ هوس‌های ایشان را پیروی می‌کرد قطعاً آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست فاسد می شد، بلکه به آنان ذکری در خصوص ایشان (کلام الهی) را دادیم پس آنها از ذکری که برای ایشان (آمده) رویگردان هستند ۷۱ آیا از ایشان مُزدی را درخواست می کنی؟ پس مُزد پروردگارت بهتر است و او بهترین روزی دهنده است ۷۲ و همانا تو (ای محمّد) ایشان را به راه راست می خوانی ۷۳ و همانا کسانیکه به آخرت ایمان نمی آورند از راه (راست) کناره می گیرند ۷۴

۞وَلَوۡ رَحِمۡنَٰهُمۡ وَكَشَفۡنَا مَا بِهِم مِّن ضُرّٖ لَّلَجُّواْ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ
يَعۡمَهُونَ ٧٥ وَلَقَدۡ أَخَذۡنَٰهُم بِٱلۡعَذَابِ فَمَا ٱسۡتَكَانُواْ لِرَبِّهِمۡ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ٧٦ حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَابٗا ذَا عَذَابٖ شَدِيدٍ
إِذَا هُمۡ فِيهِ مُبۡلِسُونَ ٧٧ وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ
وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ ٧٨ وَهُوَ ٱلَّذِي ذَرَأَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَإِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٧٩ وَهُوَ ٱلَّذِي يُحۡيِۦ وَيُمِيتُ وَلَهُ ٱخۡتِلَٰفُ
ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٨٠ بَلۡ قَالُواْ مِثۡلَ مَا قَالَ
ٱلۡأَوَّلُونَ ٨١ قَالُوٓاْ أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا
لَمَبۡعُوثُونَ ٨٢ لَقَدۡ وُعِدۡنَا نَحۡنُ وَءَابَآؤُنَا هَٰذَا مِن قَبۡلُ
إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٨٣ قُل لِّمَنِ ٱلۡأَرۡضُ وَمَن
فِيهَآ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨٤ سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ٨٥ قُلۡ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبۡعِ وَرَبُّ ٱلۡعَرۡشِ
ٱلۡعَظِيمِ ٨٦ سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٨٧ قُلۡ مَنۢ
بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيۡهِ إِن
كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨٨ سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ فَأَنَّىٰ تُسۡحَرُونَ ٨٩

اگر بر ایشان رحم می‌کردیم و آنچه از رنج (بلاها و گرفتاریها) به ایشان است را برطرف می‌کردیم باز در سرکشی خود پافشاری می کردند ۷۵ و مسلّماً ایشان را به عذاب گرفتار نمودیم پس برای پروردگار خویش فروتن نشدند (سر فرود نیاوردند) و زاری نمی کنند ۷۶ تا زمانی که بر ایشان دری از عذاب سخت را باز کنیم، ناگهان ایشان در آن ناأمید می گردند ۷۷ و او (اللّه) کسی است که برای شما گوش و چشم و دل ها را پدید آورد، چه اندک سپاسگزاری می کنید ۷۸ و او (اللّه) کسی است که شما را از زمین ایجاد کرد و به سوی او محشور می شوید ۷۹ و اوست کسی که زنده می‌کند و می‌میراند، و آمدوشدِ شب و روز از آنِ اوست؛ آیا نمی‌اندیشید؟ ۸۰ بلکه (کافران) گفتند همانند آنچه را پیشینیان گفتند ۸۱ (کافران) گفتند: آیا هنگامی که مُردیم و خاک و استخوان شدیم، همانا ما برانگیخته خواهیم شد؟ ۸۲ مسلّماً ما و پدران ما به این (سخنان) از پیش وعده داده شده بودیم، اینها جز افسانه های پیشینیان نیست ۸۳ (ای محمّد) بگو: زمین و آنکه در آن است از آن چه کسی است اگر شما دانا هستید؟ ۸۴ خواهند گفت: از آنِ اللّه است، (ای محمّد) بگو: چرا پند نمی گیرید؟ ۸۵ (ای محمّد) بگو: پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ چه کسی است؟ ۸۶ خواهند گفت: از آنِ اللّه است، (ای محمّد) بگو: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۸۷ (ای محمّد) بگو: چه کسی پادشاهی همه چیز را در دست دارد؟ و (او) پناه می دهد و (کسی) در برابر او پناه داده نمی شود، اگر می دانستید ۸۸ بزودی خواهند گفت: برای اللّه است، (ای محمّد) بگو: پس چگونه سحر شده اید؟ ۸۹

بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِٱلْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن
وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنْ إِلَٰهٍۚ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ
وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾
عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُل رَّبِّ
إِمَّا تُرِيَنِّى مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِى فِى ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَٰدِرُونَ ﴿٩٥﴾ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى
هِىَ أَحْسَنُ ٱلسَّيِّئَةَۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُل رَّبِّ
أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن
يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ٱرْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّىٓ أَعْمَلُ صَٰلِحًا فِيمَا تَرَكْتُۚ كَلَّآۚ إِنَّهَا
كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَاۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾
فَإِذَا نُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ
﴿١٠١﴾ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ
خَٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَٰلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

بلکه حقّ را به سوی ایشان آورده ایم و همانا ایشان دروغگو هستند ۹۰ الله فرزندی اختیار نکرد و با او صاحب قدرتی نبود، در آن هنگام هر صاحب قدرتی آنچه را خلق کرده است را (به سوی خود) می بُرد و بعضی از ایشان بر بعضی برتری می جُست، الله مُنزه است از آنچه (مشرکان) توصیف می کنند ۹۱ دانای غیب و آشکار پس (الله) برتر است از آنچه شرک می ورزند ۹۲ (ای محمّد) بگو: پروردگارا کاش به من نشان می دادی آنچه را وعده داده می شوند ۹۳ پروردگارا پس ما را در (کنار) گروه ستمکاران قرار مده ۹۴ و همانا ما بر آنچه به ایشان وعده داده ایم را به تو نشان دهیم قطعاً توانا هستیم ۹۵ بدی را بدآنچه بهتر است دور کن (بدی را با نیکی دور کن)، ما داناتر هستیم بدآنچه (کافران) توصیف می کنند ۹۶ و (ای محمّد) بگو: پروردگارا، از تحریکات (وسوسه های آزار دهنده) شیاطین به تو پناه می برم ۹۷ و به تو پروردگارا پناه می برم از آنکه (شیاطین) حاضر آیند ۹۸ تا هنگامیکه یکی از ایشان را مرگ بیاید، می گوید: پروردگارا مرا (به دنیا) بازگردان ۹۹ تا در آنچه (در دنیا از انجام کار) باقی گذاشتم عملی شایسته انجام دهم، چنین نیست همانا سخن (دروغی) است که او می‌گوید و مقابل ایشان فاصله ای است تا روزی که برانگیخته می شوند ۱۰۰ پس در شیپور دمیده شود، نسبتی میان ایشان در آن روز وجود نخواهد داشت و از همدیگر سؤال نخواهند کرد ۱۰۱ پس کسی که میزان اعمالش سنگین شود، ایشان رستگار هستند ۱۰۲ و کسی که میزان اعمالش سبک شود پس آنان کسانی هستند که به خویشتن زیان رساندند، در جهنم جاودان هستند ۱۰۳ چهره های ایشان را آتش (جهنم) می سوزاند، ایشان در آن پریشان هستند ۱۰۴

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُواْ
رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَآ
أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَٰلِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ ٱخْسَـُٔوا۟ فِيهَا
وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِى يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا
فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَٱتَّخَذْتُمُوهُمْ
سِخْرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِى وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾
إِنِّى جَزَيْتُهُمُ ٱلْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قَٰلَ
كَمْ لَبِثْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُواْ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ فَسْـَٔلِ ٱلْعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾ قَٰلَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ لَّوْ أَنَّكُمْ
كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا
هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا
ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ
ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾

آیا آیات من بر شما تلاوت نمی شد؟ پس شما آنها را دروغ می شُمردید ۱۰۵ (گناهکاران) گفتند: پروردگارا بر ما بدبختی ما غلبه پیدا کرد و ما قومی (مردمانی) گُمراه بودیم ۱۰۶ پروردگارا: ما را از آن خارج کن پس اگر (به آن کارها) بازگشتیم پس همانا ما ستمکار هستیم ۱۰۷ (اللّٰه) فرمود: در آن (آتش) گُم شوید و با من سخن نگویید ۱۰۸ همانا گروهی از بندگان من می گفتند: پروردگارا ما را بیامرز و بر ما رحم کن و تو بهترین رحم کنندگان هستی ۱۰۹ پس آنها را به مسخره می گرفتید تا این (کارتان) ذکر مرا از یادتان بُرد و به ایشان می خندیدید ۱۱۰ همانا من امروز ایشان را بدآنچه شکیبایی کردند مُزد دادم، همانا ایشان پیروز هستند ۱۱۱ (اللّٰه به کافران) فرمود: چه مقدار در زمین به شمارش سالها ماندید؟ ۱۱۲ (کافران) گفتند: روزی یا پاره‌ای از روزی پس از (افرادِ) شمارش کننده بپرس ۱۱۳ (اللّٰه) فرمود: جز اندکی نماندید اگر می دانستید ۱۱۴ آیا می پندارید که شما را به بیهودگی خلق کردیم و آنکه به سوی ما باز نمی گردید؟ ۱۱۵ پس اللّٰه پادشاه حقّ برتر است، صاحب قدرتی جز او نیست، پروردگار عرش گرامی (است) ۱۱۶ و هر کس با اللّٰه، صاحب قدرت دیگری را صدا بزند که بدان دلیلی (از جانب اللّٰه) ندارد پس جز این نیست که حساب او نزدِ پروردگار اوست، همانا کافران رستگار نمی شوند ۱۱۷ و (ای محمّد) بگو: پروردگارا بیامرز و رحم کن و تو بهترین رحم کنندگان هستی ۱۱۸

سُورَةُ النُّورِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنزَلۡنَٰهَا وَفَرَضۡنَٰهَا وَأَنزَلۡنَا فِيهَآ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ لَّعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ١ ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِي فَٱجۡلِدُواْ كُلَّ وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا مِاْئَةَ جَلۡدَةٖۖ وَلَا تَأۡخُذۡكُم بِهِمَا رَأۡفَةٞ فِي دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ وَلۡيَشۡهَدۡ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢ ٱلزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوۡ مُشۡرِكَةٗ وَٱلزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَآ إِلَّا زَانٍ أَوۡ مُشۡرِكٞۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٣ وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةٗ وَلَا تَقۡبَلُواْ لَهُمۡ شَهَٰدَةً أَبَدٗاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٤ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٥ وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ أَزۡوَٰجَهُمۡ وَلَمۡ يَكُن لَّهُمۡ شُهَدَآءُ إِلَّآ أَنفُسُهُمۡ فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمۡ أَرۡبَعُ شَهَٰدَٰتِۭ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٦ وَٱلۡخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٧ وَيَدۡرَؤُاْ عَنۡهَا ٱلۡعَذَابَ أَن تَشۡهَدَ أَرۡبَعَ شَهَٰدَٰتِۭ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٨ وَٱلۡخَٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَآ إِن كَانَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٩ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٞ ١٠

سوره نور - ٢٤

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

سوره ای که آن را نازل کردیم و آن را مقرّر داشتیم و در آن نشانه های روشن را نازل کردیم تا شاید یادآور شوید ۱ زن زناکار (مُجرد یا متأهل) و مرد زناکار (مُجرد یا متأهل) هر کدام از آنان را صد ضربه (شلاق) بزنید و به ایشان ترحمی در دین اللّٰه نگیرید اگر به اللّٰه و روز آخرت ایمان دارید، باید در مُجازات آنان گروهی از مؤمنان شاهد باشند ۲ مرد زناکار جز با زن زناکار یا مشرک ازدواج نکند و زن زناکار جز با مرد زناکار یا مشرکی ازدواج نکند، این (ازدواج) بر مؤمنان حرام است ۳ و کسانیکه زنان پاکدامن را به زنا متهم می‌کنند سپس چهار نفر گواه نمی آورند پس هشتاد ضربه (شلاق) به ایشان بزنید و از ایشان هیچگاه گواهی قبول نکنید و آنان نافرمان هستند ۴ مگر کسانیکه بعد از این توبه کردند و شایستگی گزیدند پس همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۵ کسانیکه همسران خویش را به زنا متهم می‌کنند و ایشان را جز خویشتن شاهدانی نباشد پس یکی از ایشان چهار بار به اللّٰه سوگند دهد که همانا او از راستگویان است ۶ و پنجمین بار بگوید: لعنت اللّٰه بر او باد اگر از (افرادِ) دروغگو باشد ۷ و اگر زن چهار بار شهادت دهد که سوگند به اللّٰه که همانا آن مرد از دروغگویان است، مُجازات (صد تازیانه شلاق) از او دور می گردد ۸ و پنجمین بار بگوید: خشم اللّٰه بر او باد اگر آن مرد از (افرادِ) راستگو باشد ۹ و اگر بخشش اللّٰه و رحمت او بر شما نبود (عذابی سخت به شما می رسید) و آنکه اللّٰه توبه پذیر دانا است ۱۰

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلۡإِفۡكِ عُصۡبَةٞ مِّنكُمۡۚ لَا تَحۡسَبُوهُ شَرّٗا لَّكُمۖ بَلۡ
هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۚ لِكُلِّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُم مَّا ٱكۡتَسَبَ مِنَ ٱلۡإِثۡمِۚ وَٱلَّذِي تَوَلَّىٰ
كِبۡرَهُۥ مِنۡهُمۡ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٞ ١١ لَّوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ ظَنَّ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ
وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ بِأَنفُسِهِمۡ خَيۡرٗا وَقَالُواْ هَٰذَآ إِفۡكٞ مُّبِينٞ ١٢ لَّوۡلَا
جَآءُو عَلَيۡهِ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَۚ فَإِذۡ لَمۡ يَأۡتُواْ بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُوْلَٰٓئِكَ
عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ١٣ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ
فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ لَمَسَّكُمۡ فِي مَآ أَفَضۡتُمۡ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٤
إِذۡ تَلَقَّوۡنَهُۥ بِأَلۡسِنَتِكُمۡ وَتَقُولُونَ بِأَفۡوَاهِكُم مَّا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ
وَتَحۡسَبُونَهُۥ هَيِّنٗا وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمٞ ١٥ وَلَوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ
قُلۡتُم مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبۡحَٰنَكَ هَٰذَا بُهۡتَٰنٌ عَظِيمٞ
١٦ يَعِظُكُمُ ٱللَّهُ أَن تَعُودُواْ لِمِثۡلِهِۦٓ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ١٧
وَيُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ ٱلۡفَٰحِشَةُ فِي ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ
فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ١٩ وَلَوۡلَا
فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ٢٠

همانا کسانی که آن تهمت بزرگ را مطرح کردند، گروهی از خود شما بودند. آن را برای خود بد مپندارید؛ بلکه برای شما خیر است. هر یک از آنان به اندازه گناهی که مرتکب شده، سهمی دارد؛ و آن کس از میان آنان که بخش بزرگ آن را بر عهده گرفت، عذابی بزرگ خواهد داشت ۱۱ چرا هنگامی که آن (تُهمت زنا) را شنیدید، مردان و زنان مؤمن به یکدیگر گُمان خیر (نیک) نبردند و نگفتند: این تُهمت آشکار است ۱۲ چرا بر آن چهار گواه نیاوردند پس چون گواهان را نیاوردند پس آنان نزد اللّٰه (از زُمره افرادِ) دروغگو هستند ۱۳ و اگر بخشش اللّٰه و رحمت او در دنیا و آخرت بر شما نبود قطعاً به شما در آنچه در آن (تُهمت زنا) به زبان آوردید عذابی بزرگ می رسید ۱۴ زمانی که از زبانهای یکدیگر (آن تُهمت زنا را) فرا می گرفتید و با دهان های خویش می‌گفتید آنچه شما را بدان دانشی نبود و آن (تُهمت زنا) را آسان می پنداشتید در حالی که آن نزد اللّٰه سنگین است ۱۵ و چرا هنگامیکه آن (تُهمت زنا) را شنیدید نگفتید شایسته ما نیست که بدان سخن گوییم، مُنزهی تو، این تهمتی (بُهتانی) بزرگ است ۱۶ شما را اللّٰه بدان پند می دهد که مبادا به مانند آن هیچگاه بازگردید اگر مؤمنان هستید ۱۷ و اللّٰه آیات را برای شما آشکار می سازد و اللّٰه دانای حکیم است ۱۸ همانا کسانیکه دوست دارند زشتکاریها در میان مؤمنان مُنتشر گردد ایشان را عذاب دردناک در دنیا و آخرت است، اللّٰه می داند و شما نمی دانید ۱۹ و اگر بخشش اللّٰه و رحمت او بر شما نبود (عذابتان می کرد) و آنکه اللّٰه با محبّت مهربان است ۲۰

۞يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ وَمَن يَتَّبِعۡ
خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَإِنَّهُۥ يَأۡمُرُ بِٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِۚ وَلَوۡلَا
فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنۡ أَحَدٍ أَبَدٗا وَلَٰكِنَّ
ٱللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٢١ وَلَا يَأۡتَلِ أُوْلُواْ ٱلۡفَضۡلِ
مِنكُمۡ وَٱلسَّعَةِ أَن يُؤۡتُوٓاْ أُوْلِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينَ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَلۡيَعۡفُواْ وَلۡيَصۡفَحُوٓاْۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ
لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ٢٢ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ
ٱلۡغَٰفِلَٰتِ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ لُعِنُواْ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ
عَظِيمٞ ٢٣ يَوۡمَ تَشۡهَدُ عَلَيۡهِمۡ أَلۡسِنَتُهُمۡ وَأَيۡدِيهِمۡ وَأَرۡجُلُهُم بِمَا
كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٤ يَوۡمَئِذٖ يُوَفِّيهِمُ ٱللَّهُ دِينَهُمُ ٱلۡحَقَّ وَيَعۡلَمُونَ أَنَّ
ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ ٱلۡمُبِينُ ٢٥ ٱلۡخَبِيثَٰتُ لِلۡخَبِيثِينَ وَٱلۡخَبِيثُونَ
لِلۡخَبِيثَٰتِۖ وَٱلطَّيِّبَٰتُ لِلطَّيِّبِينَ وَٱلطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَٰتِۚ
أُوْلَٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَۖ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ٢٦ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ
وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ٢٧

ای کسانیکه ایمان آورده اید گامهای شیطان (وسوسه گر) را پیروی نکنید و هر کس گامهای شیطان (وسوسه گر) را پیروی کند پس همانا او به زشتکاریها و منکرات (ناپسند) اَمر می کند و اگر بخشش اللّٰه و رحمت او بر شما نبود از شما هیچگاه کسی پاک نمی شد و لیکن اللّٰه پاک می سازد هر کس را بخواهد و اللّٰه شنوندهٔ داناست ۲۱ و توانگران از شما، (افرادِ) گُشاده دست کوتاهی نکنند که به خویشاوندان و بینوایان و (افرادِ) هجرت کننده در راه اللّٰه (مالی را) ببخشند و باید گُذشت کنند و چشم پوشی کنند، آیا نمی خواهید که اللّٰه برای شما (گناهانتان را) بیامرزد؟ و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۲۲ همانا کسانیکه زنان پاکدامن بی‌خبر مؤمن را تُهمت (زنا) می‌زنند، در دنیا و آخرت لعنت می شوند و برای ایشان عذابی بزرگ است ۲۳ روزی که بر علیه ایشان زبان ها و دست ها و پاهای ایشان گواهی می دهد بدآنچه انجام می دادند ۲۴ در آن روز اللّٰه مُجازات ایشان را به آنان به حقّ بپردازد و (آنها) می دانند که اللّٰه او حقّ آشکار است ۲۵ زنان پلید برای مردان پلید هستند و مردان پلید برای زنان پلید هستند و زنان پاک برای مردان پاک هستند و مردان پاک برای زنان پاک هستند، آنان (مؤمنان) مُنزه هستند از آنچه (افرادِ پلید) می گویند و برای ایشان آمرزشی و روزی گرامی است ۲۶ ای کسانیکه ایمان آورده اید در خانه‌هایی جز خانه های خویش داخل نشوید تا (با اهل آن) آشنا شوید (خودتان را معرفی کنید) و بر اهل آن سلام کنید، این برای شما بهتر است تا شاید یادآور شوید ۲۷

فَإِن لَّمْ تَجِدُواْ فِيهَآ أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْۖ
وَإِن قِيلَ لَكُمُ ٱرْجِعُواْ فَٱرْجِعُواْۖ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْۚ وَٱللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُواْ بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَٰعٌ لَّكُمْۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنْ أَبْصَٰرِهِمْ وَيَحْفَظُواْ
فُرُوجَهُمْۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْۗ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾
وَقُل لِّلْمُؤْمِنَٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَاۖ وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ
أَوْ ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِيٓ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِيٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيْرِ أُوْلِي ٱلْإِرْبَةِ مِنَ
ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُواْ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِۖ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّۚ وَتُوبُوٓاْ
إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

پس اگر در آنها (خانه ها) کسی را نیافتید در آنها داخل نشوید تا اجازه داده شوید و اگر به شما گفته شد بازگردید پس بازگردید، آن برای شما بهتر است و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید داناست ۲۸ بر شما مانعی نیست که به خانه های غیر مسکونی وارد شوید که در آن کالایی دارید و اللّٰه می داند آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می سازید ۲۹ (ای محمّد) به مؤمنان بگو: چشم های خویش را فرو بپوشند و عورتهای خود را نگاه دارند آن برای ایشان بهتر است، همانا اللّٰه بدآنچه فراهم می سازید آگاه است ۳۰ و (ای محمّد) به زنان مؤمنه بگو: که چشمهای خود را فرو بپوشند و عورتهای خود را حفظ کنند و زینت خود را آشکار نسازند مگر آنچه از آن آشکار است و باید پوشش های خود (چادر و روسری) را بر گریبان هایشان (برجستگهای بدنشان: گردن، سینه، شکاف سینه و غیره) بیفکنند و زینت خویش را آشکار نسازند مگر برای شوهران خود یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا فرزندان خود یا فرزندان شوهران خود یا برادران خود یا برادرزادگان خود یا خواهرزادگان خود یا زنان همکیش یا زنانی که در پیمان شما (زنان مؤمنه) هستند یا خدمتکاران مرد (خواجه) یا کودکانی که بر عورتهای زنان متوجه نشده اند و زنان پاهای خود را (به گونه‌ای) بر زمین (نکوبند) تا آنچه از زینت خویش پنهان ساخته اند آشکار گردد و ای مؤمنان همگی به سوی اللّٰه توبه کنید تا شاید رستگار شوید ۳۱

وَأَنكِحُواْ ٱلۡأَيَـٰمَىٰ مِنكُمۡ وَٱلصَّـٰلِحِينَ مِنۡ عِبَادِكُمۡ وَإِمَآئِكُمۡۚ إِن
يَكُونُواْ فُقَرَآءَ يُغۡنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٣٢
وَلۡيَسۡتَعۡفِفِ ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغۡنِيَهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۗ
وَٱلَّذِينَ يَبۡتَغُونَ ٱلۡكِتَـٰبَ مِمَّا مَلَكَتۡ أَيۡمَـٰنُكُمۡ فَكَاتِبُوهُمۡ إِنۡ
عَلِمۡتُمۡ فِيهِمۡ خَيۡرٗاۖ وَءَاتُوهُم مِّن مَّالِ ٱللَّهِ ٱلَّذِيٓ ءَاتَىٰكُمۡۚ وَلَا تُكۡرِهُواْ
فَتَيَـٰتِكُمۡ عَلَى ٱلۡبِغَآءِ إِنۡ أَرَدۡنَ تَحَصُّنٗا لِّتَبۡتَغُواْ عَرَضَ ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۚ وَمَن يُكۡرِههُّنَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ مِنۢ بَعۡدِ إِكۡرَٰهِهِنَّ غَفُورٞ رَّحِيمٞ
٣٣ وَلَقَدۡ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ ءَايَـٰتٖ مُّبَيِّنَـٰتٖ وَمَثَلٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ
مِن قَبۡلِكُمۡ وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ٣٤ ۞ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ
مَثَلُ نُورِهِۦ كَمِشۡكَوٰةٖ فِيهَا مِصۡبَاحٌۖ ٱلۡمِصۡبَاحُ فِي زُجَاجَةٍۖ
ٱلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوۡكَبٞ دُرِّيّٞ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٖ مُّبَٰرَكَةٖ زَيۡتُونَةٖ
لَّا شَرۡقِيَّةٖ وَلَا غَرۡبِيَّةٖ يَكَادُ زَيۡتُهَا يُضِيٓءُ وَلَوۡ لَمۡ تَمۡسَسۡهُ نَارٞۚ
نُّورٌ عَلَىٰ نُورٖۚ يَهۡدِي ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَيَضۡرِبُ ٱللَّهُ ٱلۡأَمۡثَـٰلَ
لِلنَّاسِۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ٣٥ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ ٱللَّهُ أَن تُرۡفَعَ
وَيُذۡكَرَ فِيهَا ٱسۡمُهُۥ يُسَبِّحُ لَهُۥ فِيهَا بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ ٣٦

و و زنان مُجرد از میان خودتان را همسر گیرید و (افرادِ) شایسته از زیردستان (تابع/تحت سرپرستی) مرد و زیردستان (تابع/تحت سرپرستی) زن، اگر فقیر باشند اللّٰه از نعمت خود ایشان را بی نیاز سازد، اللّٰه وسعت بخش داناست ۳۲ و باید عفت پیشه سازند کسانیکه مورد ازدواجی پیدا نمی کنند تا اللّٰه از بخشش خویش آنان را بی نیاز سازد و کسانی را که خواستار (عقد زناشویی) با زنانی که در پیمان شما هستند پس اگر خیری در ایشان می یابید پس آن را مکتوب کنید و به ایشان از مالی که اللّٰه به شما داده را بدهید و دختران جوانی را که در پیمان شما هستند، به فحشا مجبور نکنید تا بهرهٔ زندگی دنیا را به دست آورید؛ و هر کس آنان را مجبور کند، پس اللّٰه بعد از اجبارشان، آمرزنده مهربان است ۳۳ و مسلّماً به سوی تو (ای محمّد) نشانه های روشن را نازل کردیم و داستانهایی از کسانیکه پیش از شما بودند و پندی برای پرهیزکاران (است) ۳۴ اللّٰه نور آسمانها و زمین است، مثل نور او به مانند چراغدانی است که در آن چراغی است که آن چراغ در شیشه ای است، آن شیشه همچون ستارهٔ درخشانی است که اَفروخته شود از درخت خُجسته زیتونی که نه شرقی و نه غربی است، روغن آن روشنی دهد هر چند به آن آتش نرسیده باشد، نوری بر نوری است، اللّٰه به نور خویش هر کس را بخواهد هدایت می کند و اللّٰه این مَثَلها را برای مردم می زند و اللّٰه بر همه چیز داناست ۳۵ در خانه‌هایی که اللّٰه اجازه داده که افراشته شود و نام او در آن بُرده شود. در آن (خانه ها، ایمانداران) بامدادان و شامگاهان او را تسبیح می گویند ۳۶

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَٰرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَإِقَامِ ٱلصَّلَوٰةِ
وَإِيتَآءِ ٱلزَّكَوٰةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ ٱلْقُلُوبُ وَٱلْأَبْصَٰرُ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا۟ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ
يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَعْمَٰلُهُمْ كَسَرَابٍۭ
بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ ٱلظَّمْـَٔانُ مَآءً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَهُۥ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا
وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
أَوْ كَظُلُمَٰتٍ فِى بَحْرٍ لُّجِّىٍّ يَغْشَىٰهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ
سَحَابٌ ۚ ظُلُمَٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَآ أَخْرَجَ يَدَهُۥ لَمْ يَكَدْ
يَرَىٰهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورًا فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلطَّيْرُ صَٰٓفَّٰتٍ ۖ كُلٌّ
قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُۥ وَتَسْبِيحَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُزْجِى
سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُۥ ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ رُكَامًا فَتَرَى ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَٰلِهِۦ وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِنۢ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ
وَيَصْرِفُهُۥ عَن مَّن يَشَآءُ ۖ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِۦ يَذْهَبُ بِٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٣﴾

اشخاصی که ایشان را تجارت و نه معامله ای از یاد الله غافل نمی سازد و (آن داد و ستد ایشان را از) به پا داشتن نماز و دادن زکات غافل نمی کند، از روزی می ترسند که در آن دلها و چشم ها دگرگون می شود ۳۷ تا الله ایشان را به بهتر از آنچه انجام می دادند پاداش دهد و از بخشش خویش ایشان را بیفزاید و الله روزی را به هر کس که بخواهد بدون حساب می دهد ۳۸ و کسانیکه کُفر ورزیدند اعمال ایشان مانند سرابی در بیابان است که آن را تشنه لب آب می پندارد تا اینکه به آن می رسد چیزی را (در آن) پیدا نمی کند ولی الله را نزد آن می یابد پس الله حساب (اعمالش) را به او بدهد و الله در حسابرسی سریع است ۳۹ یا (اعمالشان) مانند تاریکی‌هایی در دریایی ژرف است که موجی آن را می‌پوشاند، و بر فراز آن موجی دیگر است، و بر فراز آن ابری است؛ تاریکی‌هایی است که برخی بر فراز برخی دیگرند. هنگامی که دست خود را بیرون آورد، نزدیک نیست آن را ببیند. و هر کس الله برای او نوری قرار ندهد، برای او هیچ نوری نیست ٤٠ آیا توجه نکردی هر که در آسمانها و زمین است و پرندگان بال گُستر الله را تسبیح گوید و هر کدام نماز و تسبیح او را می دانند و الله بدآنچه انجام می‌دهید داناست ۴۱ و برای الله پادشاهی آسمانها و زمین است و به سوی او بازگشت است ۴۲ آیا توجه نکردی که الله ابری را می راند سپس میان آن را پیوند می دهد پس آن را توده ای مُتراکم می گرداند پس برف را می بینی که از لابلای آن بیرون می آید و از آسمان از بلندی هایی که در آنهاست تگرگ می فرستد پس آنرا به هر که بخواهد برساند و آنرا از هر که بخواهد بازگرداند، درخشندگی آن نزدیک است چشمها را از میان بردارد ۴۳

يُقَلِّبُ ٱللَّهُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ﴿٤٤﴾
وَٱللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٖ مِّن مَّآءٖۖ فَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰ بَطۡنِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن
يَمۡشِي عَلَىٰ رِجۡلَيۡنِ وَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰٓ أَرۡبَعٖۚ يَخۡلُقُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُۚ
إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٤٥﴾ لَّقَدۡ أَنزَلۡنَآ ءَايَٰتٖ مُّبَيِّنَٰتٖۚ
وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعۡنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُم مِّنۢ بَعۡدِ
ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُم مُّعۡرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلۡحَقُّ
يَأۡتُوٓاْ إِلَيۡهِ مُذۡعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ٱرۡتَابُوٓاْ أَمۡ يَخَافُونَ
أَن يَحِيفَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَرَسُولُهُۥۚ بَلۡ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا
كَانَ قَوۡلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ أَن
يَقُولُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخۡشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقۡهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ
﴿٥٢﴾ ۞وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِنۡ أَمَرۡتَهُمۡ لَيَخۡرُجُنَّۖ قُل
لَّا تُقۡسِمُواْۖ طَاعَةٞ مَّعۡرُوفَةٌۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ﴿٥٣﴾

اللّه شب و روز را می گرداند، همانا در این عبرتی برای افراد دارای بصیرت است ۴۴ و اللّه هر جُنبنده ای را از آب خلق کرد پس از ایشان است که بر شکم خود راه می رود و از ایشان است آن که بر دو پا راه می رود و از ایشان است آنکه بر چهار پا راه می رود، اللّه هر چه را بخواهد خلق می کند، همانا اللّه بر هر چیز تواناست ۴۵ مسلّماً نشانه‌های آشکار را نازل کردیم و اللّه هر که را بخواهد به راه راست هدایت می کند ۴۶ و می گویند: به اللّه و فرستاده ایمان آوردیم و اطاعت کردیم سپس گروهی از ایشان بعد از آن پُشت کنند و آنان مؤمنان نیستند ۴۷ و هنگامیکه به سوی اللّه و فرستاده او خوانده شوند تا میان ایشان حُکم شود گروهی از ایشان رویگردان می شوند ۴۸ و اگر حقّ به سود ایشان باشد به سوی او فرمانبردارانه می آیند ۴۹ آیا در دل‌های ایشان بیماری است یا شکّ دارند یا می ترسند که اللّه و فرستاده او بر ایشان ستم کند؟ بلکه آنان (افرادِ) ستمکار هستند ۵۰ جز این نیست گفتار مؤمنان هنگامیکه به سوی اللّه و فرستاده او فرا خوانده می شوند تا میان ایشان حُکم کند، می گویند: شنیدیم و اطاعت کردیم و آنان (افرادِ) رستگار هستند ۵۱ و هر کس اللّه و فرستاده او را اطاعت کند و از اللّه بترسد و پرهیزکاری کند پس آنان پیروز هستند ۵۲ و به اللّه سخت ترین سوگند های خویش را یاد کردند که اگر به آنها اَمر کنی بیرون خواهند رفت، (ای محمّد) بگو: سوگند یاد نکنید اطاعتی شایسته کافی است، همانا اللّه بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۵۳

قُلۡ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيۡكُم مَّا حُمِّلۡتُمۡۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهۡتَدُواْۚ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ
إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ٥٤ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَيَسۡتَخۡلِفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ كَمَا ٱسۡتَخۡلَفَ
ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمۡ دِينَهُمُ ٱلَّذِي ٱرۡتَضَىٰ
لَهُمۡ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعۡدِ خَوۡفِهِمۡ أَمۡنٗاۚ يَعۡبُدُونَنِي لَا يُشۡرِكُونَ
بِي شَيۡـٔٗاۚ وَمَن كَفَرَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٥٥
وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ
تُرۡحَمُونَ ٥٦ لَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ
وَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ وَلَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٥٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لِيَسۡتَـٔۡذِنكُمُ ٱلَّذِينَ مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَبۡلُغُواْ ٱلۡحُلُمَ مِنكُمۡ
ثَلَٰثَ مَرَّٰتٖۚ مِّن قَبۡلِ صَلَوٰةِ ٱلۡفَجۡرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ
ٱلظَّهِيرَةِ وَمِنۢ بَعۡدِ صَلَوٰةِ ٱلۡعِشَآءِۚ ثَلَٰثُ عَوۡرَٰتٖ لَّكُمۡۚ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ
وَلَا عَلَيۡهِمۡ جُنَاحُۢ بَعۡدَهُنَّۚ طَوَّٰفُونَ عَلَيۡكُم بَعۡضُكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٥٨

(ای محمّد) بگو: اللّه را اطاعت کنید و فرستاده را اطاعت کنید پس اگر پُشت کردند پس جز این نیست که بر تو آنچه تکلیف شده و بر شماست آنچه تکلیف شده اید و اگر او را اطاعت کنید هدایت شوید و بر فرستاده جز ابلاغی (رساندنی) آشکار نیست ۵۴ اللّه کسانی را که از شما ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند را وعده داد که ایشان را در زمین جانشین گرداند، چنانکه کسانی را که پیش از ایشان بودند را جانشین گردانید و حتماً آئینی را که برای آنان پسندیده است برایشان اُستوار و پابرجا خواهد ساخت؛ و قطعاً بعد از ترس ایشان امنیتی را جایگزین گرداند، مرا عبادت کنند و به من چیزی را شرک نورزند و هر کس بعد از این کُفر ورزد پس همانا ایشان نافرمان هستند ۵۵ و نماز را بپا دارید و زکات را بدهید و فرستاده را اطاعت کنید تا مورد رحمت قرار گیرید ۵۶ مپندار کسانی را که کُفر ورزیدند ناتوان کنندهٔ ما در زمین هستند، جایگاه ایشان در آتش است و چه سرانجام زشتی است ۵۷ ای کسانیکه ایمان آورده اید باید از شما اجازه خواهند آنانی که در پیمان شما هستند و کسانیکه به سن بُلوغ از شما نرسیدند سه بار پیش از نماز صبح و گاهی که جامه های خود را ظهر در می آورید و بعد از نماز عشاء، این سه وقت خلوت شماست، غیر این وقت های (گفته شده) نه بر شما و نه بر آنها مانعی نیست که اطراف یکدیگر بچرخید (و با هم معاشرت کنید)، اینچنین اللّه برای شما آیات را مشخص می کند و اللّه دانای حکیم است ۵۸

وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟ كَمَا ٱسْتَـْٔذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَٱلْقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِى لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَٰتٍۭ بِزِينَةٍ ۖ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَّيْسَ عَلَى ٱلْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا۟ مِنۢ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ ءَابَآئِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَٰنِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَٰمِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَٰلِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُم مَّفَاتِحَهُۥٓ أَوْ صَدِيقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَأْكُلُوا۟ جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُبَٰرَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

و هنگامی که کودکان از شما به (رُشد) بلوغ رسیدند پس باید (از شما) اجازه خواهند چنانکه کسانیکه پیش از ایشان بودند اجازه خواستند، اینچنین اللّٰه بر شما آیات خویش را مشخص می کند و اللّٰه دانای حکیم است ۵۹ و بر زنان از کار اُفتاده ای که اُمید زناشویی ندارند پس بر ایشان مانعی نیست که پوشش خود را کنار نهند در صورتی که زینت نمایی (خودآرایی) نکنند و عفت گزینند برای ایشان بهتر است و اللّٰه شنوای داناست ۶۰ و بر نابینا و بر لنگ و بر بیمار و بر شما مانعی نیست که (غذا) بُخورید از خانه های خود یا خانه های پدران خود یا خانه های مادران خود یا خانه های برادران خود یا خانه های خواهران خود یا خانه های عموهای خود یا خانه های عمه های خود یا خانه‌های دایی های خود یا خانه های خاله خود یا آن خانه ها که کلیدهای آن را دارید یا با دوستانتان، بر شما مانعی نیست که همگی یا جدا جدا (غذا) بُخورید پس هنگامیکه به خانه هایی وارد می شوید بر همدیگر سلام کنید، زنده بادی از نزدِ اللّٰه فرخندهٔ پاک، اینچنین اللّٰه بر شما آیات را مشخص می کند تا شاید تعقّل کنید ۶۱

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَإِذَا كَانُوا۟ مَعَهُۥ
عَلَىٰٓ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا۟ حَتَّىٰ يَسْتَـْٔذِنُوهُ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَـْٔذِنُونَكَ
أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ فَإِذَا ٱسْتَـْٔذَنُوكَ
لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُمُ
ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَّا تَجْعَلُوا۟ دُعَآءَ ٱلرَّسُولِ
بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُم بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ
أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَآ إِنَّ
لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الفُرْقَانِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعَٰلَمِينَ نَذِيرًا
﴿١﴾ ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن
لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ فَقَدَّرَهُۥ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

جز این نیست مؤمنان کسانی هستند که به اللّٰه و فرستاده او ایمان آوردند و هنگامی که با او در کاری عمومی (دسته جمعی) باشند (به جایی) نروند تا از او اجازه خواهند، همانا کسانیکه از تو (ای محمّد) اجازه می خواهند آنان کسانی هستند که به اللّٰه و فرستاده او ایمان آورده اند پس هر گاه از تو برای بعضی از کارهایشان اجازه خواستند پس به هر که از ایشان (مؤمنان) خواستی اجازه بده و برای ایشان از اللّٰه آمرزش بخواه، همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است دعای رسول را در میان خود مانند دعای یکدیگر قرار ندهید (و او را همچون یکدیگر صدا نزنید). اللّٰه کسانی از شما را که پنهانی و با پوشش از میان دیگران خارج می‌شوند، به‌خوبی می‌داند. پس کسانی که با فرمان او مخالفت می‌کنند، باید بترسند که فتنه‌ای به آنان برسد یا عذابی دردناک به آنان برسد ٦٣ آگاه باشید که هر چه در آسمان‌ها و زمین است از آنِ اللّٰه است. او به خوبی می‌داند شما بر چه حال و وضعی هستید؛ و روزی که به سوی او بازگردانده شوند، آنان را از آنچه انجام داده‌اند آگاه خواهد کرد. و اللّٰه به هر چیزی داناست. ۶۴

سوره فرقان - ۲۵

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

مُبارک باد کسی که فُرقان (جدا کننده حقّ از باطل = قرآن) را بر بندهٔ خویش فرستاد تا برای جهانیان هشدار دهنده ای باشد ۱ کسی که برای او پادشاهی آسمانها و زمین است و (اللّٰه) واسطه‌ای را بر نگرفته است و در پادشاهی برای او شریکی نباشد و هر چیزی را خلق کرد پس برای آن به نیکی اندازه ای را مُقدّر نموده است ۲

وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ
إِفْكٌ ٱفْتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَآءُو ظُلْمًا
وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوٓاْ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٱكْتَتَبَهَا فَهِىَ تُمْلَىٰ
عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنزَلَهُ ٱلَّذِى يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ
فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦﴾
وَقَالُواْ مَالِ هَٰذَا ٱلرَّسُولِ يَأْكُلُ ٱلطَّعَامَ وَيَمْشِى فِى
ٱلْأَسْوَاقِ لَوْلَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُۥ نَذِيرًا ﴿٧﴾
أَوْ يُلْقَىٰٓ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُۥ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ
ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٨﴾ ٱنظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلْأَمْثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ ٱلَّذِىٓ إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذَٰلِكَ
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَيَجْعَل لَّكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
كَذَّبُواْ بِٱلسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِٱلسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

صاحب قدرتهایی را برگرفتند که چیزی را خلق نکرده اند و ایشان خلق می شوند و برای خویشتن اختیار زیان و سودی را ندارند و مرگ و زندگی و برانگیختن را مالک نیستند ۳ و کسانیکه کُفر ورزیدند، گفتند: این نیست جز دروغی که آن را (محمّد) بافته است و بر آن (نوشتن قرآن) گروهی دیگر او را یاری کرده اند پس همانا (سخنان) ستمگرانه و ناروایی را گفتند ۴ و (کافران) گفتند: افسانه های پیشینیان است، آنها را (محمّد) نوشته است پس بر او بامدادان و هنگام شب املاء می شوند ۵ (ای محمّد) بگو: آن (قرآن) را کسی که نهان را در آسمانها و زمین می داند نازل کرد، همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۶ و (کافران) گفتند: این چگونه فرستاده ای است که غذا می خورد و در بازارها راه می رود؟ چرا بر او فرشته ای نازل نشده است که با او هشدار دهنده ای باشد؟ ۷ یا به سوی او گنجینه ای افکنده شود یا برای او باغی باشد که از آن بُخورد و ستمگران گفتند: جز مرد جادو شده را پیروی نمی کنید ۸ (ای محمّد) نگاه کن که چگونه برای تو مَثل ها زدند پس گُمراه شدند پس نتوانستند راهی را بیابند ۹ مُبارک باد آنکه اگر بخواهد برای تو بهتر از این باغ هایی را قرار می‌دهد که از زیر آنها نهرها جاریست و برای تو قصرهایی را قرار دهد ۱۰ بلکه (کافران) ساعت (قیامت) را دروغ شُمردند و آنکه ساعت (قیامت) را دروغ شُمرد (آتش) سوزان را (برای او) آماده کرده ایم ۱۱

إِذَا رَأَتۡهُم مِّن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ سَمِعُواْ لَهَا تَغَيُّظٗا وَزَفِيرٗا ١٢
وَإِذَآ أُلۡقُواْ مِنۡهَا مَكَانٗا ضَيِّقٗا مُّقَرَّنِينَ دَعَوۡاْ هُنَالِكَ ثُبُورٗا
١٣ لَّا تَدۡعُواْ ٱلۡيَوۡمَ ثُبُورٗا وَٰحِدٗا وَٱدۡعُواْ ثُبُورٗا كَثِيرٗا ١٤
قُلۡ أَذَٰلِكَ خَيۡرٌ أَمۡ جَنَّةُ ٱلۡخُلۡدِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۚ كَانَتۡ
لَهُمۡ جَزَآءٗ وَمَصِيرٗا ١٥ لَّهُمۡ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَۚ
كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعۡدٗا مَّسۡـُٔولٗا ١٦ وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ وَمَا
يَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمۡ أَضۡلَلۡتُمۡ عِبَادِي
هَٰٓؤُلَآءِ أَمۡ هُمۡ ضَلُّواْ ٱلسَّبِيلَ ١٧ قَالُواْ سُبۡحَٰنَكَ مَا كَانَ
يَنۢبَغِي لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنۡ أَوۡلِيَآءَ وَلَٰكِن مَّتَّعۡتَهُمۡ
وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ نَسُواْ ٱلذِّكۡرَ وَكَانُواْ قَوۡمُۢا بُورٗا ١٨
فَقَدۡ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسۡتَطِيعُونَ صَرۡفٗا
وَلَا نَصۡرٗاۚ وَمَن يَظۡلِم مِّنكُمۡ نُذِقۡهُ عَذَابٗا كَبِيرٗا ١٩
وَمَآ أَرۡسَلۡنَا قَبۡلَكَ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّآ إِنَّهُمۡ لَيَأۡكُلُونَ
ٱلطَّعَامَ وَيَمۡشُونَ فِي ٱلۡأَسۡوَاقِۗ وَجَعَلۡنَا بَعۡضَكُمۡ
لِبَعۡضٖ فِتۡنَةً أَتَصۡبِرُونَۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرٗا ٢٠

هنگامی که از فاصله ای دور ایشان (جهنم) را ببینند بر آن خشم و خُروشی هولناک را بشنوند ۱۲ و هنگامی که از آن به مکانی تنگ به هم فشرده انداخته شوند در آنجا بازگشتن (به دنیا) را می خواهند ۱۳ امروز یکبار طلب بازگشت نکنید بلکه بارها آن را طلب کنید ۱۴ (ای محمّد) بگو: آیا این (مُجازات) بهتر است یا باغ (بهشت) جاودانی که پرهیزکاران مُژده داده شدند؟ برای ایشان پاداش و محلّ بازگشت آنهاست ۱۵ هر چه بخواهند در آنجا دارند و جاودان در آن هستند، آن وعده ای است که به عهده پروردگارت است ۱۶ و روزی که ایشان (کافران) و آنچه جز الله عبادت می کردند را محشور گردانیم پس (الله) می فرماید: آیا شما بندگان مرا گُمراه کردید یا خود گُمراه گشته اند؟ ۱۷ می گویند: مُنزهی تو، ما را شایسته نیست که جز تو سرپرستانی بگیریم و لیکن ایشان و پدرانشان را بهره مند ساختی تا ذکر (قرآن) را فراموش کردند و گروهی تباه شده گردیدند ۱۸ پس به درستی که شما را دروغ شُمردند بدآنچه می‌گویید پس نمی‌توانند عذاب را از خود دور کنند و نه خود را یاری نمایند و آنکه از شما ستم کند او را عذابی بزرگ می چشانیم ۱۹ و پیش از تو (ای محمّد) فرستادگانی را ارسال نکردیم جز آنکه ایشان غذا می خوردند و در بازارها راه می رفتند، بعضی از ایشان را به بعضی آزمایشی قرار دادیم، آیا صبر می کنید؟ و پروردگارت بینا بوده است ۲۰

۞وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡنَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
أَوۡ نَرَىٰ رَبَّنَاۗ لَقَدِ ٱسۡتَكۡبَرُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ وَعَتَوۡ عُتُوّٗا كَبِيرٗا
٢١ يَوۡمَ يَرَوۡنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ لَا بُشۡرَىٰ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُجۡرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجۡرٗا مَّحۡجُورٗا ٢٢ وَقَدِمۡنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُواْ مِنۡ عَمَلٖ فَجَعَلۡنَٰهُ
هَبَآءٗ مَّنثُورًا ٢٣ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ يَوۡمَئِذٍ خَيۡرٞ مُّسۡتَقَرّٗا
وَأَحۡسَنُ مَقِيلٗا ٢٤ وَيَوۡمَ تَشَقَّقُ ٱلسَّمَآءُ بِٱلۡغَمَٰمِ وَنُزِّلَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
تَنزِيلًا ٢٥ ٱلۡمُلۡكُ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡحَقُّ لِلرَّحۡمَٰنِۚ وَكَانَ يَوۡمًا عَلَى
ٱلۡكَٰفِرِينَ عَسِيرٗا ٢٦ وَيَوۡمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيۡهِ يَقُولُ
يَٰلَيۡتَنِي ٱتَّخَذۡتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلٗا ٢٧ يَٰوَيۡلَتَىٰ لَيۡتَنِي لَمۡ
أَتَّخِذۡ فُلَانًا خَلِيلٗا ٢٨ لَّقَدۡ أَضَلَّنِي عَنِ ٱلذِّكۡرِ بَعۡدَ إِذۡ جَآءَنِيۗ
وَكَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لِلۡإِنسَٰنِ خَذُولٗا ٢٩ وَقَالَ ٱلرَّسُولُ يَٰرَبِّ
إِنَّ قَوۡمِي ٱتَّخَذُواْ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ مَهۡجُورٗا ٣٠ وَكَذَٰلِكَ
جَعَلۡنَا لِكُلِّ نَبِيّٖ عَدُوّٗا مِّنَ ٱلۡمُجۡرِمِينَۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيٗا
وَنَصِيرٗا ٣١ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡلَا نُزِّلَ عَلَيۡهِ ٱلۡقُرۡءَانُ جُمۡلَةٗ
وَٰحِدَةٗۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَۖ وَرَتَّلۡنَٰهُ تَرۡتِيلٗا ٣٢

و کسانیکه به ملاقات ما اُمید ندارند، گفتند: چرا بر او (محمّد) فرشتگان نازل نمی شوند؟ یا پروردگار خویش را نمی بینیم؟ قطعاً در دلهایشان کِبر ورزیدند و به سختی سرکشی کردند ۲۱ روزی که فرشتگان را ببینند در آن روز برای مُجرمان (گناهکاران) مُژده ای نیست و می گویند: (از رحمت اللّه) دور باش ۲۲ و به سراغ اعمالی که انجام داده‌اند می‌رویم، پس آنها را همچون غباری پراکنده قرار می‌دهیم ۲۳ یاران باغ (بهشت) در آن روز در جایگاه بهترین هستند و در محلّ استراحت نیکوترند ۲۴ و روزی که آسمان با ابرها شکافته شود و فرشتگان همگی نازل گردند ۲۵ پادشاهی در آن روز به حقّ از آنِ (اللّه) مهربان است و چنین روزی بر کافران سخت است ۲۶ روزی که ستمگر دستهای خود را به (دندان) می گزد، گوید: کاش راه (الهی) فرستاده را پیروی می کردم ۲۷ ای وای بر من، کاش فلانی را به دوستی نمی‌گرفتم ۲۸ به درستی او مرا از یادآوری (قرآن)، پس از آنکه به من رسید، گمراه کرد؛ و شیطان همواره انسان را خوار و بی‌یاور می‌گذارد ۲۹ و فرستاده گفت: پروردگارا همانا قوم من این قرآن را ترک شده به کناری گذاشتند ۳۰ و اینچنین برای هر پیامبری دشمنی از مُجرمان (گناهکاران) را قرار دادیم و پروردگارت در مقام هدایت و یاری کافی است ۳۱ و کسانیکه کُفر ورزیدند، گفتند: چرا بر او (محمّد) قرآن به یکباره نازل نشده است؟ همینطور است تا بدان دلت را اُستوار سازیم و آن را بر تو به تدریج خواندیم ۳۲

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا
﴿٣٣﴾ ٱلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُو۟لَٰٓئِكَ
شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُۥٓ أَخَاهُ هَٰرُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا ٱذْهَبَآ
إِلَى ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا فَدَمَّرْنَٰهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾
وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا۟ ٱلرُّسُلَ أَغْرَقْنَٰهُمْ وَجَعَلْنَٰهُمْ لِلنَّاسِ
ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا۟
وَأَصْحَٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونًۢا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا
ضَرَبْنَا لَهُ ٱلْأَمْثَٰلَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا۟ عَلَى
ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِىٓ أُمْطِرَتْ مَطَرَ ٱلسَّوْءِ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا۟ يَرَوْنَهَا ۚ
بَل كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ
إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِى بَعَثَ ٱللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِن كَادَ
لَيُضِلُّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَآ أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَءَيْتَ
مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

و آنان هیچ مَثَلی (و ایرادی) برای تو نمی‌آورند، مگر آنکه ما حقّ را برای تو می‌آوریم و بهترین توضیح و تفسیر را (در پاسخ) ارائه می‌کنیم ۳۳ کسانی که بر چهره‌هایشان به سوی جهنم محشور می‌شوند، آنان بدترین جایگاه را دارند و گمراه‌ترین راه را پیموده‌اند ۳۴ و مسلّماً به موسی کتاب را دادیم و برادرش هارون را همراه او به عنوان یاری کننده قرار دادیم ۳۵ پس گفتیم: به سوی قومی که آیات ما را دروغ شُمردند بروید پس ایشان (فرعونیان) را به سختی سرنگون ساختیم ۳۶ و قوم نوح هنگامیکه فرستادگان را دروغ شُمردند، ایشان را غرق ساختیم و ایشان را برای مردم نشانه ای قرار دادیم و برای ستمگران عذابی دردناک آماده کرده ایم ۳۷ و (نیز) قوم عاد و ثمود و اصحاب رَسّ و نسل‌های بسیاری را که در میان اینها بودند (هلاک کردیم) ۳۸ و هر کدام از داستانها را در آن مشخص کردیم و همه را به سختی نابود کردیم ۳۹ و مسلّماً بر شهری که بارانی (از عذاب) بد (بر ایشان) باریده شد گُذر کرده اند، آیا آن را ندیدند؟ بلکه اُمید برانگیختنی را ندارند ۴۰ و هنگامی که تو را می‌بینند، تو را جز به مسخره نمی‌گیرند (و می‌گویند) : آیا این همان کسی است که الله او را به عنوان پیامبر فرستاده است؟ ۴۱ اگر بر آنها شکیبا نبودیم نزدیک بود که ما را از صاحب قدرت هایمان گُمراه کند و بزودی بدانند زمانی که عذاب را ببینند چه کسی در راه گُمراهتر است ۴۲ آیا دیدی آنکس را که دلخواسته های خویش را صاحب قدرت خود برگرفت پس آیا تو (ای محمّد) بر او وکیل هستی؟ ۴۳

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا
كَٱلْأَنْعَٰمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
ٱلظِّلَّ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهُۥ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا ٱلشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَٰهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
ٱلَّيْلَ لِبَاسًا وَٱلنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ ٱلنَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ
ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ
ٱلسَّمَآءِ مَآءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِّنُحْيِۦَ بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُۥ
مِمَّا خَلَقْنَآ أَنْعَٰمًا وَأَنَاسِىَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَٰهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَّكَّرُوا۟ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَجَٰهِدْهُم
بِهِۦ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ ۞ وَهُوَ ٱلَّذِى مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ هَٰذَا
عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ مِنَ ٱلْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُۥ
نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
مَا لَا يَنفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ ٱلْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِۦ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

آیا می پنداری که بیشترین ایشان می شنوند یا تعقّل می کنند؟ آنان جز مانند چهارپایان نیستند، بلکه ایشان گُمراه تر هستند ٤٤ آیا به (قدرت) پروردگارت ننگریسته‌ای که چگونه سایه را گسترده است؟ و اگر می‌خواست، آن را ساکن قرار می‌داد؛ سپس خورشید را بر آن راهنما قرار دادیم ۴۵ سپس آن (سایه) را به سوی خود به آسانی باز گرفتیم ۴۶ و او کسی است که برای شما شب را پوشش و خواب را آرامش قرار داد و روز را (وقت) بیداری قرار داد ۴۷ و او کسی است که بادها را مُژده ای پیش روی رحمتش فرستاد و از آسمان آبی پاک شده را نازل کردیم ۴۸ تا بدان شهری مُرده را زنده سازیم و دام ها و مردمی بسیار که خلق کرده ایم را بدان بنوشانیم ۴۹ و مسلّماً میان ایشان (آب را) تقسیم کردیم تا یادآور شوند پس بیشتر مردم خواستار ناسپاسی اند ۵۰ و اگر می‌خواستیم هر آینه در هر شهری هشدار دهنده ای برمی انگیختیم ۵۱ پس کافران را اطاعت مکن و با ایشان جهادی بزرگ کن ۵۲ اوست آنکه دو دریا را به هم آمیخت، این یکی شیرین و گوارا و آن یکی (دیگری) شور و تلخ است و میان آن دو جدا کننده ای و دیواری افراشته قرار داد ۵۳ و او کسی است که از آب، بشری آفرید و برای او پیوند نسبی و سببی قرار داد؛ و پروردگارت همواره تواناست ۵۴ و جز اللّٰه آنچه ایشان را سود ندهد و ایشان را زیان نرساند را عبادت می کنند و کافر همواره ضدّ پروردگار خویش است ۵۵

وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا ٥٦ قُلۡ مَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ
مِنۡ أَجۡرٍ إِلَّا مَن شَآءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلٗا ٥٧ وَتَوَكَّلۡ
عَلَى ٱلۡحَيِّ ٱلَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِهِۦۚ وَكَفَىٰ بِهِۦ
بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًا ٥٨ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ ٱلرَّحۡمَٰنُ
فَسۡـَٔلۡ بِهِۦ خَبِيرٗا ٥٩ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱسۡجُدُواْ لِلرَّحۡمَٰنِ قَالُواْ
وَمَا ٱلرَّحۡمَٰنُ أَنَسۡجُدُ لِمَا تَأۡمُرُنَا وَزَادَهُمۡ نُفُورَۢا ٦٠ تَبَارَكَ
ٱلَّذِي جَعَلَ فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجٗا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجٗا وَقَمَرٗا
مُّنِيرٗا ٦١ وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ خِلۡفَةٗ لِّمَنۡ أَرَادَ
أَن يَذَّكَّرَ أَوۡ أَرَادَ شُكُورٗا ٦٢ وَعِبَادُ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمۡشُونَ
عَلَى ٱلۡأَرۡضِ هَوۡنٗا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلۡجَٰهِلُونَ قَالُواْ سَلَٰمٗا
٦٣ وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمۡ سُجَّدٗا وَقِيَٰمٗا ٦٤ وَٱلَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱصۡرِفۡ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ٦٥ إِنَّهَا سَآءَتۡ مُسۡتَقَرّٗا وَمُقَامٗا ٦٦ وَٱلَّذِينَ إِذَآ
أَنفَقُواْ لَمۡ يُسۡرِفُواْ وَلَمۡ يَقۡتُرُواْ وَكَانَ بَيۡنَ ذَٰلِكَ قَوَامٗا ٦٧

و تو را (ای محمّد) جز بشارت دهنده و هشدار دهنده نفرستادیم ۵۶ (ای محمّد) بگو: از شما هیچ مزدی را بابت آن (ابلاغ قرآن) نمی طلبم مگر آنکه هر کس بسوی پروردگارش راهی را در پیش گیرد ۵۷ و بر زنده ای توکّل کن که نمی میرد و به سپاس او تسبیح گوی و او (اللّه) به گناهان بندگانش آگاه (و) کافی است ۵۸ کسی که آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست را در شش دوره خلق کرد سپس بر عرش پرداخت، (اللّه) مهربان، پس از او بپرس که با خبر است ۵۹ و هنگامی که به ایشان گفته شود برای (اللّه) مهربان سجده کنید، (کافران) می گویند: (اللّه) مهربان چیست؟ آیا سجده کنیم برای آنچه تو (ای محمّد) ما را اَمر می کنی و ایشان را نفرت می افزاید ۶۰ مُبارک باد کسی که در آسمانها بُرج هایی را قرار داد و در آن چراغی (خورشید) و ماهی تابان را قرار داد ۶۱ و او کسی است که شب و روز را جایگزین یکدیگر قرار داد برای آنکه بخواهد یادآور شود یا بخواهد سپاسگزار باشد ۶۲ و بندگان (اللّه) مهربان کسانی هستند که در زمین فروتنانه راه می روند و هر گاه نادانان ایشان را خطاب کنند سلام می گویند ۶۳ و کسانیکه شب را به روز برای پروردگار خویش سجده کننده و به پا ایستاده می گذرانند ۶۴ و کسانیکه می گویند: پروردگارا از ما عذاب جهنم را بازگردان، همانا عذاب آن بنیان افکن است ۶۵ همانا آن بد قرارگاه و جایگاهی است ۶۶ و کسانیکه چون می ببخشند، نه زیاده روی کنند و نه سخت گیرند و میان این دو راهی را انتخاب می کنند ۶۷

وَٱلَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ ٱلنَّفْسَ
ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ
يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَٰعَفْ لَهُ ٱلْعَذَابُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَيَخْلُدْ
فِيهِۦ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَٰلِحًا
فَأُو۟لَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَٰتٍ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ
غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ
إِلَى ٱللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَٱلَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ ٱلزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا۟
بِٱللَّغْوِ مَرُّوا۟ كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ
رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا۟ عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَٰجِنَا وَذُرِّيَّٰتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَٱجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ ٱلْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا۟
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَٰمًا ﴿٧٥﴾ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ
حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا۟ بِكُمْ رَبِّى
لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

و کسانیکه با الله صاحب قدرت دیگری را صدا نمی زنند و جان کسی را که الله حرام کرد جز به حقّ نمی کشند و زنا نکنند و آنکه این کار را انجام دهد به کیفر گرفتار شود ۶۸ بر او عذاب روز قیامت اَفزوده شود و در آن همیشه سرافکنده بمانند ۶۹ مگر آنکس که توبه کرد و ایمان آورد و اعمال شایسته انجام داد، بعد از آن الله بدیهای ایشان را به خوبی ها جایگزین کند و الله آمرزندهٔ مهربان بوده است ۷۰ و هر کس توبه کرد و عمل شایسته انجام داد پس همانا او به سوی الله بازمی گردد ۷۱ و کسانیکه به واسطهٔ فشار گواهی (دروغ) نمی دهند و هنگامی که به باطل بُگذرند بزرگوارانه بُگذرند ۷۲ و کسانیکه هر گاه به آیات پروردگار خویش یادآوری می شوند بر آنها کر و کور نیفتند ۷۳ و کسانی که می‌گویند: پروردگارا! از همسران و فرزندانمان مایه روشنی چشم و آرامش به ما عطا کن، و ما را برای پرهیزگاران پیشوا قرار ده ۷۴ آنان به غرفه های باغ (بهشت) پاداش داده شوند بدآنچه شکیبایی کردند و در آن (بهشت) به زنده باد و سلامی مواجه می شوند ۷۵ جاودان در آن (بهشت) هستند، چه نیکو آرامگاه و جایگاهی است ۷۶ (ای محمّد) بگو: اگر دعاهای شما نباشد پروردگارم به شما اعتنایی نمی کند پس همانا دروغ شُمردید پس بزودی (عذاب) لازم گردد ۷۷

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

طسٓمٓ ﴿١﴾ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ أَلَّا
يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ﴿٣﴾ إِن نَّشَأۡ نُنَزِّلۡ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ءَايَةٗ فَظَلَّتۡ
أَعۡنَٰقُهُمۡ لَهَا خَٰضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ مُحۡدَثٍ
إِلَّا كَانُواْ عَنۡهُ مُعۡرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدۡ كَذَّبُواْ فَسَيَأۡتِيهِمۡ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ
بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٦﴾ أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ كَمۡ أَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجٖ
كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَإِذۡ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱئۡتِ ٱلۡقَوۡمَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَۚ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّيٓ أَخَافُ
أَن يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدۡرِي وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِي فَأَرۡسِلۡ
إِلَىٰ هَٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمۡ عَلَيَّ ذَنۢبٞ فَأَخَافُ أَن يَقۡتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ
كَلَّاۖ فَٱذۡهَبَا بِـَٔايَٰتِنَآۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسۡتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأۡتِيَا فِرۡعَوۡنَ
فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنۡ أَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ
﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمۡ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدٗا وَلَبِثۡتَ فِينَا مِنۡ عُمُرِكَ سِنِينَ
﴿١٨﴾ وَفَعَلۡتَ فَعۡلَتَكَ ٱلَّتِي فَعَلۡتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿١٩﴾

سوره شعراء – ۲۶

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

طسم ۱ این آیات کتاب روشن (قرآن) است ۲ شاید تو (ای محمّد) جان خویش را که چرا مؤمن نیستند از دست بدهی ۳ اگر بخواهیم بر ایشان نشانه ای از آسمان نازل می کنیم پس در برابر آن فروتنانه گردن نهند ۴ و ایشان را تذکری جدیدی از (اللّٰه) مهربان نیامد جز آنکه از آن رویگردان باشند ۵ پس قطعاً دروغ شُمردند پس زود است اخبار (عذاب) آنچه که آن را مسخره می کردند به آنها بیاید ۶ آیا به سوی زمین نگاه نکردی که چه فراوان در آن از هر جُفتی گرامی را رویانیدیم؟ ۷ همانا در این نشانه هایی است و بیشتر ایشان ایمان نمی آورند ۸ و همانا پروردگارت شوکتمندِ مهربان است ۹ و هنگامی که پروردگارت موسی را ندا داد که به نزدِ قوم ستمکاران برو ۱۰ قوم فرعون، چرا پرهیزکاری نمی کنند؟ ۱۱ (موسی) گفت: پروردگارا من می ترسم که مرا دروغ شُمارند ۱۲ و سینه ام تنگ شود و زبانم روان نگردد پس به سوی هارون بفرست ۱۳ و ایشان (فرعونیان) بر علیه من ادعای گناهی را دارند پس می ترسم که مرا بُکشند ۱۴ (اللّٰه) فرمود: چنین نیست شما هر دو با نشانه های ما (به سوی فرعون) بروید که ما با شما می شنویم ۱۵ پس بر فرعون وارد شوید و بگویید: ما فرستاده پروردگار جهانیان هستیم ۱۶ با ما (قومِ) بنی اسرائیل را بفرست ۱۷ (فرعون) گفت: آیا تو را (ای موسی) در میان خودمان در کودکی پرورش ندادم و نزد ما سالیانی از عُمر خویش را ماندی؟ ۱۸ و کار خودت را انجام دادی، آنرا که انجام دادی و از ناسپاسان بودی ۱۹

قَالَ فَعَلْتُهَآ إِذًا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَىَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ
﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ ۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ
﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُۥٓ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ
ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِىٓ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ
﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِى لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ ٱلْمَسْجُونِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِۦٓ إِن كُنتَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾
وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُۥٓ
إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم
بِسِحْرِهِۦ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوٓا۟ أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَٱبْعَثْ فِى ٱلْمَدَآئِنِ
حَٰشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ
لِمِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُم مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

(موسی) گفت: آن هنگام که آن را انجام دادم من از گُمراهان بودم ۲۰ پس از (دست) شما فرار کردم وقتی که از شما ترسیدم پس پروردگارم مرا ببخشید و مرا از فرستادگان قرار داد ۲۱ و این نعمتی که منت آن را بر سر من می گذاری آن است که (قومِ) بنی اسرائیل را به خدمت گرفته‌ای ۲۲ فرعون گفت: و پروردگار جهانیان چیست؟ ۲۳ (موسی) گفت: پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، اگر یقین آورنده هستید ۲۴ (فرعون) به آنان که اطرافش بودند، گفت: آیا نمی شنوید؟ ۲۵ (موسی) گفت: پروردگار شما و پروردگار پدران پیشینیان ۲۶ (فرعون) گفت: همانا فرستاده ای که به سوی شما ارسال شده است قطعاً او دیوانه است ۲۷ (موسی) گفت: پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میان آنهاست اگر تعقّل می کنید ۲۸ (فرعون) گفت: اگر جز من صاحب قدرتی را گرفته باشی قطعاً تو را از زندانیان بگردانم ۲۹ (موسی) گفت: اگر چه تو را چیزی آشکار بیاورم ۳۰ (فرعون) گفت: آن را بیاور اگر از راستگویان هستی ۳۱ پس (موسی) عصای خود را افکند، ناگهان آن (عصا) ماری بزرگ آشکار شد ۳۲ و دست خود را برآورد ناگهان برای بینندگان سفید شد ۳۳ (فرعون) به آن رؤسایی که اطرافش بودند گفت: همانا این جادوگری داناست ۳۴ می خواهد شما را به جادوی خویش از سرزمینتان بیرون کند پس چه اَمر می کنید؟ ۳۵ (رؤسا) گفتند: او و برادرش را نگاه دار و در شهرها مأموران جمع آوری را بفرست ۳۶ تا برای تو هر جادوگر دانایی را بیاورند ۳۷ پس جادوگران برای موعود روزی مشخص جمع شدند ۳۸ و به مردم گفته شد: آیا شما جمع می شوید؟ ۳۹

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِن كَانُوا۟ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ
قَالُوا۟ لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا۟ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ
﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا۟ حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا۟ بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ
لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا۟ لَا ضَيْرَ ۖ إِنَّآ
إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَٰيَٰنَآ أَن كُنَّآ
أَوَّلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ ۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِىٓ إِنَّكُم
مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَٰهُم مِّن جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَٰهَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٥٩﴾ فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

تا جادوگران را پیروی کنیم، اگر آنان پیروز بودند ۴۰ پس هنگامی که جادوگران آمدند، به فرعون گفتند: آیا برای ما مُزدی است اگر ما پیروز شدیم؟ ۴۱ (فرعون) گفت: آری و همانا شما در آن هنگام از نزدیکان (کاخ فرعون) هستید ۴۲ موسی به ایشان (جادوگران) گفت: آنچه را شما می خواهید بیندازید، بیندازید ۴۳ پس طناب ها و چوب های خود را انداختند و (جادوگران) گفتند: به شُکوه فرعون سوگند همانا ما حتماً پیروزیم ۴۴ پس موسی عصای خویش را افکند، ناگهان آنچه را (جادوگران) به دروغ ساخته بودند را بلعید ۴۵ پس جادوگران سجده کننده (بر روی زمین) اُفتادند ۴۶ (جادوگران) گفتند: به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم ۴۷ پروردگار موسی و هارون ۴۸ (فرعون) گفت: پیش از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید، همانا او اُستاد شماست که به شما جادوگری را آموزش داد پس خواهید دید که دست‌ها و پاهای شما را از مقابل خواهم بُرید و هر آینه همه شما را به دار می کشم ۴۹ (جادوگران) گفتند: ترسی بر ما نیست، همانا ما به سوی پروردگار خویش بازگشت خواهیم کرد ۵۰ همانا ما اُمیدواریم برای ما (اللّٰه) خطاهای ما را بیامرزد که اوّلین ایمان آورنده بودیم ۵۱ و به موسی وحی کردیم که شبانه بندگانم (قوم بنی اسرائیل) را ببر که شما تعقیب خواهید شد ۵۲ پس فرعون در شهرها مأموران جمع آوری را فرستاد ۵۳ همانا اینان (قوم بنی اسرائیل) گروهی کم هستند ۵۴ و همانا ایشان (قوم بنی اسرائیل) ما را به خشم آوردند ۵۵ و همانا ما همگی (به حالت) آماده باش هستیم ۵۶ پس ایشان (فرعونیان) را از باغها و چشمه سارها بیرون راندیم ۵۷ و گنجینه ها و جایگاه گرامی (که داشتند) ۵۸ اینچنین (وعده دادیم) و همه را به بنی اسرائیل به ارث گذاشتیم ۵۹ پس (فرعونیان) هنگام طلوع خورشید آنها را تعقیب می کردند ۶۰

فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾
قَالَ كَلَّآ ۖ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ
ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْبَحْرَ ۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَٱلطَّوْدِ ٱلْعَظِيمِ
﴿٦٣﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجْمَعِينَ
﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾
وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا تَعْبُدُونَ
﴿٧٠﴾ قَالُوا۟ نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ
يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا۟
بَلْ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ
تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيٓ
إِلَّا رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٧﴾ ٱلَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَٱلَّذِي هُوَ
يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَٱلَّذِي
يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَٱلَّذِيٓ أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيٓـَٔتِي
يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٣﴾

پس گاهی که دو گروه یکدیگر را دیدار کردند، یاران موسی گفتند: همانا ما گرفتار شدیم ۶۱ (موسی) گفت: چنین نیست، همانا پروردگارم با من است به زودی راهنمائیم کند ۶۲ پس به موسی وحی کردیم که عصای خود را به دریا بزن پس آن را شکافت پس هر قسمت چون کوهی بزرگ بود ۶۳ و در آن (دریا) دیگران (فرعونیان) را فرو بُردیم ۶۴ و موسی و همه آنان را که با او بودند را نجات دادیم ۶۵ سپس دیگران را در دریا غرق ساختیم ۶۶ همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان ایمان نمی آورند ۶۷ و همانا پروردگارت قطعاً شوکتمندِ مهربان است ۶۸ و بر ایشان داستان ابراهیم را بخوان ۶۹ هنگامی که به پدر خود و قومش گفت: چه (چیز) عبادت می کنید؟ ۷۰ (کافران) گفتند: بُتانی را عبادت می کنیم پس همواره پایبند عبادت آنها هستیم ۷۱ (ابراهیم) گفت: زمانی که آنها را صدا می زنید، (صدای) شما را می شنوند؟ ۷۲ یا شما را منفعت یا زیان می رسانند؟ ۷۳ (کافران) گفتند: که پدران خود را اینچنین یافتیم که رفتار می نمودند ۷۴ (ابراهیم) گفت: آیا می دانید چه عبادت می کنید ۷۵ شما و پدران پیشین شما؟ ۷۶ پس همانا ایشان (بُتها) دشمن من هستند مگر پروردگار جهانیان ۷۷ کسی که مرا خلق کرد پس او هدایت می کند ۷۸ و کسی که او مرا خوراک می دهد و مرا می نوشاند ۷۹ و هنگامی که مریض می شوم پس او مرا شفا می دهد ۸۰ و کسی که مرا بمیراند سپس مرا زنده سازد ۸۱ و کسی که اُمید دارم که برای من گناهان مرا در روز جزا بیامرزد ۸۲ پروردگارا: مرا حُکمی ببخش و مرا با (افرادِ) شایسته مُلحق کن ۸۳

وَٱجۡعَل لِّي لِسَانَ صِدۡقٖ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَٱجۡعَلۡنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ
ٱلنَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَٱغۡفِرۡ لِأَبِيٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخۡزِنِي يَوۡمَ
يُبۡعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوۡمَ لَا يَنفَعُ مَالٞ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنۡ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلۡبٖ
سَلِيمٖ ﴿٨٩﴾ وَأُزۡلِفَتِ ٱلۡجَنَّةُ لِلۡمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِلۡغَاوِينَ
﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِن دُونِ ٱللَّهِ هَلۡ يَنصُرُونَكُمۡ
أَوۡ يَنتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبۡكِبُواْ فِيهَا هُمۡ وَٱلۡغَاوُۥنَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبۡلِيسَ
أَجۡمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُواْ وَهُمۡ فِيهَا يَخۡتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَٱللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي
ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذۡ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا
ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِن شَٰفِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٖ ﴿١٠١﴾ فَلَوۡ
أَنَّ لَنَا كَرَّةٗ فَنَكُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ
أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتۡ
قَوۡمُ نُوحٍ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ﴿١٠٧﴾ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ
عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ ۞قَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ لَكَ وَٱتَّبَعَكَ ٱلۡأَرۡذَلُونَ ﴿١١١﴾

و برای من در میان آیندگان نام نیک و بلند مرتبه ای قرار ده ۸۴ و مرا ارث برنده باغ (بهشت) نعمتها قرار ده ۸۵ و برای پدرم بیامرز که او از گُمراهان بود ۸۶ و در روزی که برانگیخته می شوند خوارم نکن ۸۷ روزی که مال و نه فرزندان سود ندهد ۸۸ مگر آنکه به نزد ما با دلی پاک بیاید ۸۹ و برای پرهیزکاران باغ (بهشت) آماده شد ۹۰ و برای گُمراهان دوزخ پدیدار شد ۹۱ و به ایشان گفته شد: آنچه عبادت می کردید کجا هستند ۹۲ جز اللّٰه؟ آیا شما را یاری می کنند یا یاری می جویند؟ ۹۳ پس در آن (جهنم) ایشان و گُمراهان سرنگون شدند ۹۴ و لشگریان ابلیس همگی (سرنگون شدند) ۹۵ (کافران) در حالیکه در آن (جهنم) ستیزه می‌کردند، گفتند: ۹۶ به اللّٰه سوگند که ما در گُمراهی آشکار بودیم ۹۷ هنگامی که شما را با پروردگار جهانیان یکسان قرار دادیم ۹۸ و ما را جز مُجرمان (گناهکاران) گُمراه نکردند ۹۹ پس ما را شفاعت کنندگانی نیست ۱۰۰ و نه دوستی مهربان ۱۰۱ پس کاش ما را بازگشتی (به دنیا) بود تا از (زُمره) مؤمنان می شدیم ۱۰۲ همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نبودند ۱۰۳ و همانا پروردگارت شوکتمندِ مهربان است ۱۰۴ قوم نوح فرستادگان را دروغ شُمردند ۱۰۵ هنگامی که به ایشان نوح که از خودشان بود، گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۰۶ همانا من برای شما فرستاده ای اَمین هستم ۱۰۷ پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۰۸ و از شما بر (ابلاغ) آن مُزدی نمی خواهم، مُزد من نزد پروردگار جهانیان است ۱۰۹ پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۱۰ (کافران) گفتند: آیا به تو ایمان آوریم در حالی که (افرادِ) فرومایه تو را پیروی کردند؟ ۱۱۱

قَالَ وَمَا عِلۡمِي بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنۡ حِسَابُهُمۡ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّيۖ
لَوۡ تَشۡعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٞ
﴿١١٥﴾ قَالُواْ لَئِن لَّمۡ تَنتَهِ يَٰنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمَرۡجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ
رَبِّ إِنَّ قَوۡمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَٱفۡتَحۡ بَيۡنِي وَبَيۡنَهُمۡ فَتۡحٗا وَنَجِّنِي وَمَن
مَّعِيَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنجَيۡنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِي ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ
﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا بَعۡدُ ٱلۡبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ
أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتۡ
عَادٌ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمۡ
رَسُولٌ أَمِينٞ ﴿١٢٥﴾ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ
مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبۡنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
ءَايَةٗ تَعۡبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمۡ تَخۡلُدُونَ ﴿١٢٩﴾
وَإِذَا بَطَشۡتُم بَطَشۡتُمۡ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾
وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِيٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعۡلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُم بِأَنۡعَٰمٖ وَبَنِينَ
﴿١٣٣﴾ وَجَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ
﴿١٣٥﴾ قَالُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ أَوَعَظۡتَ أَمۡ لَمۡ تَكُن مِّنَ ٱلۡوَٰعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

(نوح) گفت: مرا بدآنچه (ایشان) انجام داده اند دانشی نیست ۱۱۲ حساب ایشان جز بر پروردگار من نیست اگر می فهمیدید ۱۱۳ و من دور کنندهٔ مؤمنان (از خود) نیستم ۱۱۴ من جز هشدار دهنده ای آشکار نیستم ۱۱۵ (کافران) گفتند: ای نوح اگر (از تبلیغ) دست بر نداری قطعاً سنگسار خواهی شد ۱۱۶ (نوح) گفت: پروردگارا، قومم مرا دروغ شُمردند ۱۱۷ پس میان من و ایشان (گشایشی را) ایجاد کن، و مرا و آنان را که با من از مؤمنان هستند را نجات ده ۱۱۸ پس او (نوح) و آنان را که با او در کِشتی جمع شده بودند را نجات دادیم ۱۱۹ سپس بعد از آن (افرادِ) باقی مانده را غرق نمودیم ۱۲۰ همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نبودند ۱۲۱ و همانا پروردگارت شوکتمندِ مهربان است ۱۲۲ (قومِ) عاد فرستادگان را دروغ شُمردند ۱۲۳ هنگامی که به ایشان هود که از خودشان بود، گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۲۴ همانا من بر شما فرستاده ای اَمین هستم ۱۲۵ پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۲۶ و از شما بر (ابلاغ) آن مُزدی را نمی خواهم، مُزد من نزد پروردگار جهانیان است ۱۲۷ آیا بر هر بلندی بنایی سر خود (برای عبادت) را بُنیاد می نهید؟ ۱۲۸ و کاخ های اُستوار را بر می گیرید تا شاید جاودان بمانید؟ ۱۲۹ و هنگامی که حمله ور می شوید، زورمندانه (بیش از حدّ) حمله می کنید ۱۳۰ پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۳۱ و پرهیزکاری کنید از کسی که شما را یاری کرده است بدآنچه که می دانید ۱۳۲ (اللّٰه) شما را به دام ها و فرزندان یاری رسانده است ۱۳۳ و (به) باغها و چشمه سارها (شما را یاری رسانده است) ۱۳۴ همانا من بر شما از عذاب روزی بزرگ می ترسم ۱۳۵ (کافران) گفتند: چه ما را پند بدهی یا ندهی برای ما یکسان است ۱۳۶

إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَهۡلَكۡنَٰهُمۡۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتۡ ثَمُودُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذۡ
قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ صَٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ﴿١٤٣﴾
فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ
إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتۡرَكُونَ فِي مَا هَٰهُنَآ ءَامِنِينَ ﴿١٤٦﴾
فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٖ وَنَخۡلٖ طَلۡعُهَا هَضِيمٞ ﴿١٤٨﴾
وَتَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتٗا فَٰرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوٓاْ أَمۡرَ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ﴿١٥١﴾ ٱلَّذِينَ يُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَلَا يُصۡلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَآ أَنتَ
إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا فَأۡتِ بِـَٔايَةٍ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ
هَٰذِهِۦ نَاقَةٞ لَّهَا شِرۡبٞ وَلَكُمۡ شِرۡبُ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا
بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابُ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَأَصۡبَحُواْ
نَٰدِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ ٱلۡعَذَابُۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ
أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

این (گفتار) جز شیوهٔ پیشینیان نیست ۱۳۷ و ما عذاب نخواهیم شد ۱۳۸ پس او (هود) را دروغ شُمردند پس آنها (قومِ عاد) را هلاک ساختیم، همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نبودند ۱۳۹ و همانا پروردگارت شوکتمندِ مهربان است ۱۴۰ (قومِ) ثمود فرستادگان را دروغ شُمردند ۱۴۱ هنگامی که به ایشان صالح که از خودشان بود، گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۴۲ همانا من فرستاده اَمین (اللّٰه) هستم ۱۴۳ پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۴۴ و از شما بر آن (ابلاغ) مُزدی را نمی خواهم، مُزد من نزد پروردگار جهانیان است ۱۴۵ آیا شما را در این نعمتهایی که اینجاست (بدون آزمایش) آسوده رها می کنند؟ ۱۴۶ در باغ ها و چشمه سارها ۱۴۷ و کِشتزارها و نخلستانهایی که شکوفه آنها لطیف است ۱۴۸ و از کوهها خانه‌هایی ماهرانه می تراشید ۱۴۹ پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۵۰ و از فرمان (افرادِ) تجاوز کننده اطاعت نکنید ۱۵۱ کسانیکه در زمین فساد می کنند و اصلاح نمی کنند ۱۵۲ (قومِ ثمود) گفتند: جز این نیست که تو (ای صالح) از (افرادِ) جادو شده هستی ۱۵۳ و تو (ای صالح) جز بشری همچون ما نیستی پس نشانه ای را بیاور اگر از (افرادِ) راستگو هستی ۱۵۴ (صالح) گفت: این ماده شُتری است که نوبت آب خوردن آن و شما مشخص شده است ۱۵۵ و به بدی دور آن (شُتر) نچرخید که شما را عذاب روزی بزرگ فرا بگیرد ۱۵۶ پس به سراغ شتر رفتند پس (قومِ ثمود) از عمل خود پشیمان شدند ۱۵۷ پس ایشان (قومِ ثمود) را عذاب فرا گرفت، همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نیستند ۱۵۸ و همانا پروردگارت شوکتمندِ مهربان است ۱۵۹

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾ وَمَآ
أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦٤﴾
أَتَأْتُونَ ٱلذُّكْرَانَ مِنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم
مِّنْ أَزْوَٰجِكُمْۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُواْ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَٰلُوطُ
لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ ٱلْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْأَخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم
مَّطَرًاۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَةًۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَٰبُ
لْـَٔيْكَةِ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٨٠﴾ ۞أَوْفُواْ ٱلْكَيْلَ وَلَا
تَكُونُواْ مِنَ ٱلْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُواْ بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُواْ ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْاْ فِي ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

قومِ لوط فرستادگان را دروغ شُمردند ۱۶۰ هنگامی که به ایشان لوط که از خودشان بود، گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۶۱ همانا من بر شما فرستاده ای اَمین هستم ۱۶۲ پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۶۳ و از شما بر (ابلاغ) آن مُزدی را نمی خواهم و مُزد من نزد پروردگار جهانیان است ۱۶۴ آیا با مردان از میان مردم جهان رابطه جنسی برقرار می کنید؟ ۱۶۵ و رها می‌کنید آنچه را برای شما پروردگارتان از همسرانتان خلق کرده است؟ بلکه شما گروهی تجاوز کننده هستید ۱۶۶ (قومِ لوط) گفتند: ای لوط اگر بس نکنی از (افرادِ) اخراج شده می شوی ۱۶۷ (لوط گفت:) همانا من با عمل شما مخالف هستم ۱۶۸ پروردگارا: مرا و خاندانم را نجات ده از آنچه انجام می دهند ۱۶۹ پس او و همه خاندانش را نجات دادیم ۱۷۰ جز پیرزنی از باقی ماندگان ۱۷۱ سپس دیگران را نابود کردیم ۱۷۲ و بر آن بارانی را فرود آوردیم پس باران (عذاب افرادِ) هشدار داده شده چه زشت بود ۱۷۳ همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان ایمان نیاوردند ۱۷۴ و همانا پروردگارت شوکتمندِ مهربان است ۱۷۵ یاران أیکه فرستادگان را دروغ شُمردند ۱۷۶ هنگامی که به ایشان شُعیب گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۷۷ همانا من برای شما فرستاده ای اَمین هستم ۱۷۸ پس تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۱۷۹ و از شما بر (ابلاغ) آن مُزدی را نمی خواهم، مُزد من نزد پروردگار جهانیان است ۱۸۰ پیمانه را تمام دهید و از (افرادِ) کم فروش (در تجارت) نباشید ۱۸۱ و با ترازوی درست آن را سنجش کنید ۱۸۲ و به مردم چیزهای ایشان را کم ندهید (کم فروشی نکنید) و در زمین (به مانند افرادِ) فسادگر کوشش نکنید ۱۸۳

وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلْجِبِلَّةَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ
ٱلْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ
ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ إِن كُنتَ
مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ ٱلظُّلَّةِۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَأَيَةًۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ
ٱلرُّوحُ ٱلْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ
عَرَبِىٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُۥ لَفِى زُبُرِ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوَ لَمْ يَكُن لَّهُمْ ءَايَةً
أَن يَعْلَمَهُۥ عُلَمَٰٓؤُاْ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَٰهُ عَلَىٰ بَعْضِ ٱلْأَعْجَمِينَ
﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُۥ عَلَيْهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَٰهُ
فِى قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُاْ ٱلْعَذَابَ
ٱلْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُواْ
هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَءَيْتَ
إِن مَّتَّعْنَٰهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُواْ يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

و بپرهیزید کسی را که شما و نسل های گذشته را خلق کرده است ۱۸۴ (کافران) گفتند: جز این نیست که تو از (افرادِ) جادو شده هستی ۱۸۵ و تو (ای شُعیب) جز بشری همچون ما نیستی و تو را از (افرادِ) دروغگو می‌پنداریم ۱۸۶ پس بر ما قطعه ای از آسمان را بیفکن اگر راستگو هستی ۱۸۷ (شُعیب) گفت: پروردگار من داناتر است بدآنچه انجام می دهید ۱۸۸ پس او (شُعیب) را دروغ شُمردند و عذاب روزِ فراگیر ایشان را فرا گرفت، همانا آن عذاب روزیِ بزرگ است ۱۸۹ همانا در این نشانه ای است و بیشتر ایشان مؤمن نیستند ۱۹۰ و همانا پروردگارت شوکتمندِ مهربان است ۱۹۱ و همانا این (قرآن) نازل شدهٔ پروردگار جهانیان است ۱۹۲ آن را روح الامین (جبرئیل) نازل کرد ۱۹۳ بر دل تو (ای محمّد نازل کرد) تا از (افرادِ) هشدار دهنده باشی ۱۹۴ به زبان عربی آشکار (نازل کرد) ۱۹۵ و آن (پیام فرستاده شده) در کتابهای پیشین (الهی) است ۱۹۶ آیا برای ایشان نشانه ای نیست که پیروان واقعی بنی اسرائیل آن را می دانند؟ ۱۹۷ و اگر (این قرآن را) بر بعضی از (افرادِ) کینه توز (در برابر الله) نازل می کردیم ۱۹۸ پس آن را (محمّد) بر ایشان می خواند، به آن ایمان نمی آوردند ۱۹۹ اینچنین در دلهای مُجرمان (گناهکاران) آن را راه دادیم ۲۰۰ که بدان (قرآن) ایمان نیاورند تا عذاب دردناک را ببینند ۲۰۱ پس ناگهان (عذاب) بر ایشان بیاید و ایشان نمی فهمند ۲۰۲ پس می گویند: آیا ما را مُهلتی داده خواهد شد؟ ۲۰۳ آیا به عذاب ما شتاب می کنید؟ ۲۰۴ آیا دیدی که اگر ایشان را مدّتی بهره‌مند سازیم ۲۰۵ سپس آنچه وعده داده شدند بیاید ۲۰۶

مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا
لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكۡرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتۡ بِهِ
ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنۢبَغِي لَهُمۡ وَمَا يَسۡتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمۡ عَنِ
ٱلسَّمۡعِ لَمَعۡزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ
مِنَ ٱلۡمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنذِرۡ عَشِيرَتَكَ ٱلۡأَقۡرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَٱخۡفِضۡ
جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنۡ عَصَوۡكَ فَقُلۡ إِنِّي
بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ ٱلَّذِي
يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِي ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلۡعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلۡ أُنَبِّئُكُمۡ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ
كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٖ ﴿٢٢٢﴾ يُلۡقُونَ ٱلسَّمۡعَ وَأَكۡثَرُهُمۡ كَٰذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾
وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلۡغَاوُۥنَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمۡ تَرَ أَنَّهُمۡ فِي كُلِّ وَادٖ
يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمۡ يَقُولُونَ مَا لَا يَفۡعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا وَٱنتَصَرُواْ مِنۢ
بَعۡدِ مَا ظُلِمُواْۗ وَسَيَعۡلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَيَّ مُنقَلَبٖ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

آنچه (در دنیا) بهره مند (آن) شدند عذاب را از ایشان دفع نمی کند ۲۰۷ و شهری را هلاک نساختیم مگر برای آن (افرادِ) هشدار دهنده ای بودند ۲۰۸ تذکری (از نزدِ ما بود) و ما ستمکار نبودیم ۲۰۹ و آن (قرآن) را شیاطین (وسوسه گران) نازل نکردند ۲۱۰ و ایشان را شایسته (آن) نیست و (هرگز) نمی توانند ۲۱۱ همانا ایشان از گوش دادن به (کلام الهی) بازداشته شده اند ۲۱۲ پس با اللّٰه صاحب قدرت دیگری را صدا نزن پس (در آن صورت) از (زمرهٔ افرادِ) عذاب شده خواهی شد ۲۱۳ و خویشاوندان نزدیک خود را هشدار ده ۲۱۴ و بال (محبّت و فروتنی) خود را برای آنکس که تو را از مؤمنان پیروی کند فرود آور ۲۱۵ پس اگر تو را نافرمانی کردند پس (ای محمّد) بگو: همانا من از آنچه انجام می دهید بیزار هستم ۲۱۶ و (ای محمّد) بر اللّٰه شوکتمندِ مهربان توکّل کن ۲۱۷ کسی که تو را می بیند هنگامی که بر می خیزی ۲۱۸ و حرکات تو را در میان (افرادِ) سجده کننده (می بیند) ۲۱۹ همانا او (اللّٰه) شنوای داناست ۲۲۰ آیا شما را خبر دهم بر چه کسی شیاطین (وسوسه گر) فرود می آیند؟ ۲۲۱ بر هر دروغ پرداز گنهکاری فرود می آیند ۲۲۲ که وسوسه می کنند و بیشتر ایشان دروغگو هستند ۲۲۳ و گُمراهان پیرو شاعران هستند ۲۲۴ آیا نمی بینی که ایشان (شاعران) در هر راهی سرگردان هستند ۲۲۵ و آنکه (شاعران چیزهایی را) می گویند آنچه را که خودشان انجام نمی دهند ۲۲۶ مگر کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند و اللّٰه را بسیار یاد کردند و یاری جُستند بعد از آنکه ستم دیدند، به زودی کسانیکه ستم کردند می فهمند به چه بازگشتگاهی بازمی گردند ۲۲۷

سُورَةُ النَّمۡلِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

طسٓۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡقُرۡءَانِ وَكِتَابٖ مُّبِينٍ ١ هُدٗى وَبُشۡرَىٰ
لِلۡمُؤۡمِنِينَ ٢ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم
بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمۡ
أَعۡمَٰلَهُمۡ فَهُمۡ يَعۡمَهُونَ ٤ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ
وَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡأَخۡسَرُونَ ٥ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى ٱلۡقُرۡءَانَ مِن
لَّدُنۡ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٦ إِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهۡلِهِۦٓ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا سَـَٔاتِيكُم
مِّنۡهَا بِخَبَرٍ أَوۡ ءَاتِيكُم بِشِهَابٖ قَبَسٖ لَّعَلَّكُمۡ تَصۡطَلُونَ ٧ فَلَمَّا جَآءَهَا
نُودِيَ أَنۢ بُورِكَ مَن فِي ٱلنَّارِ وَمَنۡ حَوۡلَهَا وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٩ وَأَلۡقِ عَصَاكَۚ
فَلَمَّا رَءَاهَا تَهۡتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنّٞ وَلَّىٰ مُدۡبِرٗا وَلَمۡ يُعَقِّبۡۚ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفۡ
إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ١٠ إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسۡنَۢا بَعۡدَ
سُوٓءٖ فَإِنِّي غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١١ وَأَدۡخِلۡ يَدَكَ فِي جَيۡبِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ
غَيۡرِ سُوٓءٖۖ فِي تِسۡعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَقَوۡمِهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ
١٢ فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ ءَايَٰتُنَا مُبۡصِرَةٗ قَالُواْ هَٰذَا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ١٣

سوره نمل - ۲۷

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

طس. این آیات قرآن و کتاب روشنگر است ۱ هدایت و مُژده ای برای مؤمنین است ۲ کسانیکه نماز را به پای می دارند و زکات را می دهند و ایشان به آخرت یقین دارند ۳ همانا کسانیکه به آخرت ایمان نمی آورند برای ایشان اعمال آنها را آراسته نمودیم پس ایشان سرگردان هستند ۴ آنان کسانی هستند که برای ایشان عذابی سخت است و ایشان در آخرت (افرادِ) زیانکار هستند ۵ و همانا تو (ای محمّد) قرآن را از نزد با حکمت دانا دریافت می کنی ۶ هنگامی که موسی به خانواده خویش گفت: همانا من آتشی را دیدم به زودی برای شما خبری بیاورم یا شما را شعله ای بیاورم تا گرم شوید ۷ پس هنگامی که نزدیک آن (آتش) شد، ندا رسید که مُبارک باد آنکه در آتش و آنکه اطراف آن است و اللّٰه پروردگارِ جهانیان مُنزه است ۸ ای موسی، همانا من اللّٰه شوکتمندِ حکیم هستم ۹ و عصایت را بیفکن. پس هنگامی که آن را دید که همچون ماری تند و چابک به جُبش درآمد، پُشت کنان گریخت و بازنگشت. ای موسی، مترس؛ زیرا فرستادگان نزد من نمی ترسند ۱۰ مگر آن کس که ستم کند پس نیکی را بعد از بدی جایگزین گرداند پس همانا من آمرزندهٔ مهربان هستم ۱۱ و دست خود را در گریبان خود فرو ببر، سفیدی بی آزاری بیرون آید، با نُه نشانه به سوی فرعون و قوم او برو، همانا ایشان (فرعونیان) قومی نافرمان هستند ۱۲ پس هنگامی که نشانه های روشن ما به سوی ایشان آمد، (فرعونیان) گفتند: این جادویی آشکار است ۱۳

وَجَحَدُواْ بِهَا وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّاۚ فَٱنظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ عِلْمًاۖ
وَقَالَا ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ ٱلْمُؤْمِنِينَ
﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَٰنُ دَاوُۥدَۖ وَقَالَ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
ٱلطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَىْءٍۖ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٦﴾
وَحُشِرَ لِسُلَيْمَٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ وَٱلطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوْا۟ عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلنَّمْلُ ٱدْخُلُوا۟ مَسَٰكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَٰنُ وَجُنُودُهُۥ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ أَرَى ٱلْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ
مِنَ ٱلْغَآئِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَا۟ذْبَحَنَّهُۥٓ
أَوْ لَيَأْتِيَنِّى بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

و آنها را نپذیرفتند در حالی که دلهای ایشان به ستمگری و برتری جویی یقین داشت پس نگاه کن سرانجام (افرادِ) فسادگر چگونه بود ۱۴ و مسلّماً به داوود و سلیمان دانشی را دادیم و گفتند: سپاس اللّه را که ما را بر بسیاری از مؤمنان فراوانی داد ۱۵ و سلیمان از داوود ارث بُرد و (سلیمان) گفت: ای مردم سخن گفتن با پرندگان به ما آموزش داده شده و از هر چیزی (امکانات) به ما داده شده است، همانا این بخشش آشکار است ۱۶ و برای سلیمان لشگریانش از جِنّ و انسان و پرندگان گِرد آورده شد پس ایشان یکجا جمع شدند ۱۷ تا به سرزمین مورچه ها رسیدند، مورچه ای گفت: ای گروه مورچه ها به لانه های خویش داخل شوید مبادا سلیمان و لشگریانش شما را پایمال کنند و ایشان نفهمند ۱۸ پس (سلیمان) از گفتار او تبسّم کرد و خندید و گفت: پروردگارا مرا توفیق ده که نعمت تو را سپاس گزارم که بر من و والدینم ارزانی داشتی و آنکه عملی شایسته انجام دهم که تو را خُشنود گردد و مرا به رحمت خود در میان بندگان شایسته خویش داخل کن ۱۹ و پرندگان را جویا شد پس (سلیمان) گفت: چه شده که هُدهُد را نمی بینم یا از غایبان شده است؟ ۲۰ قطعاً او را کیفری سخت می دهم یا سر او را می بُرم تا آنکه مرا دلیلی آشکار (به خاطر نافرمانی) بیاورد ۲۱ پس دیری نپایید که (هُدهُد آمد و) گفت: به چیزی دست یافته ام که تو (ای سلیمان) به آن دست پیدا نکرده ای و از سَبَا خبری را به درستی برای تو آورده ام ۲۲

إِنِّي وَجَدتُّ ٱمۡرَأَةٗ تَمۡلِكُهُمۡ وَأُوتِيَتۡ مِن كُلِّ شَيۡءٖ وَلَهَا
عَرۡشٌ عَظِيمٞ ٢٣ وَجَدتُّهَا وَقَوۡمَهَا يَسۡجُدُونَ لِلشَّمۡسِ
مِن دُونِ ٱللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَصَدَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ
فَهُمۡ لَا يَهۡتَدُونَ ٢٤ أَلَّا يَسۡجُدُواْ لِلَّهِ ٱلَّذِي يُخۡرِجُ ٱلۡخَبۡءَ فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا تُخۡفُونَ وَمَا تُعۡلِنُونَ ٢٥ ٱللَّهُ
لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ٢٦ ۞قَالَ سَنَنظُرُ
أَصَدَقۡتَ أَمۡ كُنتَ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ٢٧ ٱذۡهَب بِّكِتَٰبِي هَٰذَا
فَأَلۡقِهۡ إِلَيۡهِمۡ ثُمَّ تَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَٱنظُرۡ مَاذَا يَرۡجِعُونَ ٢٨ قَالَتۡ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلۡمَلَؤُاْ إِنِّيٓ أُلۡقِيَ إِلَيَّ كِتَٰبٞ كَرِيمٌ ٢٩ إِنَّهُۥ مِن سُلَيۡمَٰنَ وَإِنَّهُۥ
بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣٠ أَلَّا تَعۡلُواْ عَلَيَّ وَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ ٣١
قَالَتۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ أَفۡتُونِي فِيٓ أَمۡرِي مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمۡرًا حَتَّىٰ
تَشۡهَدُونِ ٣٢ قَالُواْ نَحۡنُ أُوْلُواْ قُوَّةٖ وَأُوْلُواْ بَأۡسٖ شَدِيدٖ وَٱلۡأَمۡرُ
إِلَيۡكِ فَٱنظُرِي مَاذَا تَأۡمُرِينَ ٣٣ قَالَتۡ إِنَّ ٱلۡمُلُوكَ إِذَا دَخَلُواْ قَرۡيَةً
أَفۡسَدُوهَا وَجَعَلُوٓاْ أَعِزَّةَ أَهۡلِهَآ أَذِلَّةٗۚ وَكَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ ٣٤
وَإِنِّي مُرۡسِلَةٌ إِلَيۡهِم بِهَدِيَّةٖ فَنَاظِرَةُۢ بِمَ يَرۡجِعُ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٣٥

همانا زنی را (آنجا) یافتم که پادشاه آنان بود و از همه چیز (امکانات) به او داده شده بود و او را تختی بزرگ بود ۲۳ او را با قومش یافتم که به خورشید به جای اللّٰه سجده می کردند و شیطان (وسوسه گر) برای ایشان اعمالشان را آراسته بود، ایشان را از راه (اللّٰه) بازداشته بود پس آنان هدایت نشده اند ۲۴ چرا برای اللّٰه سجده نکنند (در حالیکه) کسی که نهان ها را در آسمانها و زمین بیرون می آورد و آنچه را پنهان و آشکار می سازید را می داند؟ ۲۵ اللّٰه، صاحب قدرتی جز او نیست، پروردگار عرش بزرگ است ۲۶ (سلیمان) گفت: بزودی نگاه کنیم که آیا راست می گویی یا خبر دروغ آورده ای؟ ۲۷ این نامه مرا ببر و به سوی آنان بیفکن سپس از ایشان به کناری برو پس نگاه کن چه پاسخ گویند ۲۸ آن زن گفت: ای گروه رؤسا به سوی من نامه ای گرامی افکنده شد ۲۹ همانا آن از سلیمان است و آن (نوشته این است:) به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان ۳۰ که بر من برتری مجوئید و به سوی من تسلیم (اللّٰه) بیایید ۳۱ آن زن گفت: نظر خود را در این اَمر به من بگویید که من (تاکنون) بدون نظر شما تصمیم قطعی نگرفته ام ۳۲ (رؤسا) گفتند: ما پُر نیرو و دارای قدرت شدید هستیم، فرمان با تو است پس نگاه کن چه دستور می دهی ۳۳ آن زن گفت: هنگامی که پادشاهان شهری را تصرف کنند آن را فاسد می کنند و بزرگانش را خوار می سازند و اینچنین انجام می دهند ۳۴ و من به سوی ایشان پیشکشی (هدیه ای) را ارسال می کنم پس نگاه می کنیم که فرستادگان چه پاسخ آورند ۳۵

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيۡمَٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٖ فَمَآ ءَاتَىٰنِۦَ ٱللَّهُ خَيۡرٞ مِّمَّآ
ءَاتَىٰكُمۚ بَلۡ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمۡ تَفۡرَحُونَ ٣٦ ٱرۡجِعۡ إِلَيۡهِمۡ فَلَنَأۡتِيَنَّهُم
بِجُنُودٖ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخۡرِجَنَّهُم مِّنۡهَآ أَذِلَّةٗ وَهُمۡ صَٰغِرُونَ ٣٧
قَالَ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَؤُاْ أَيُّكُمۡ يَأۡتِينِي بِعَرۡشِهَا قَبۡلَ أَن يَأۡتُونِي مُسۡلِمِينَ
٣٨ قَالَ عِفۡرِيتٞ مِّنَ ٱلۡجِنِّ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبۡلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَۖ
وَإِنِّي عَلَيۡهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٞ ٣٩ قَالَ ٱلَّذِي عِندَهُۥ عِلۡمٞ مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ أَنَا۠
ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبۡلَ أَن يَرۡتَدَّ إِلَيۡكَ طَرۡفُكَۚ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسۡتَقِرًّا عِندَهُۥ
قَالَ هَٰذَا مِن فَضۡلِ رَبِّي لِيَبۡلُوَنِيٓ ءَأَشۡكُرُ أَمۡ أَكۡفُرُۖ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشۡكُرُ لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٞ ٤٠ قَالَ نَكِّرُواْ لَهَا
عَرۡشَهَا نَنظُرۡ أَتَهۡتَدِيٓ أَمۡ تَكُونُ مِنَ ٱلَّذِينَ لَا يَهۡتَدُونَ ٤١ فَلَمَّا
جَآءَتۡ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرۡشُكِۖ قَالَتۡ كَأَنَّهُۥ هُوَۚ وَأُوتِينَا ٱلۡعِلۡمَ مِن قَبۡلِهَا
وَكُنَّا مُسۡلِمِينَ ٤٢ وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعۡبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ إِنَّهَا كَانَتۡ مِن
قَوۡمٖ كَٰفِرِينَ ٤٣ قِيلَ لَهَا ٱدۡخُلِي ٱلصَّرۡحَۖ فَلَمَّا رَأَتۡهُ حَسِبَتۡهُ لُجَّةٗ
وَكَشَفَتۡ عَن سَاقَيۡهَاۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرۡحٞ مُّمَرَّدٞ مِّن قَوَارِيرَۗ قَالَتۡ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمۡتُ نَفۡسِي وَأَسۡلَمۡتُ مَعَ سُلَيۡمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٤

پس چون (فرستاده ملکه سبا) نزد سلیمان آمد، سلیمان گفت: آیا می خواهید مرا به مال کمک کنید؟ پس آنچه اللّٰه مرا ارزانی نمود بهتر است از آنچه به شما داد، بلکه شما به هدیهٔ خود دل خوش کرده اید ۳۶ به سوی ایشان (ملکه سبا) بازگرد پس بر ایشان لشگریانی را می فرستیم که در برابر آن یارای تحمل نخواهند داشت و ایشان را از آن به خواری بیرون برانیم و ایشان سرافکنده شوند ۳۷ (سلیمان) گفت: ای رؤسا کدامیک از شما برای من تخت آن زن (ملکهٔ سبا) را می آورد قبل از آنکه ایشان تسلیم شده پیش من آورده شوند ۳۸ عِفریتی از جِنّ گفت: من آن را برایت می آورم پیش از آنکه از جای خویش برخیزی و همانا من بر آن نیرومندی اَمین هستم ۳۹ کسی که نزد او دانش از کتاب بود، گفت: قبل از آنکه چشم های خود را بر هم زنی من برای تو آن (تخت) را می آورم پس هنگامی که نزدِ خود آن تخت را حاضر دید، (سلیمان) گفت: این از لطف پروردگار من است تا مرا آزمایش کند آیا شکر می گویم یا کُفر می ورزم و آنکه شکر کند پس جز این نیست برای خویش شکر کرده است و هر کس کُفر ورزید پس همانا پروردگار من بی نیاز گرامی است ۴۰ (سلیمان) گفت: تخت او (ملکهٔ سبا) را دگرگون سازید، نگاه کنیم آیا متوجّه می شود یا از آنان است که متوجّه نمی شود؟ ۴۱ پس گاهی که آن زن (ملکهٔ سبا پیش سلیمان) بیامد، گفته شد: آیا تخت تو چنین است؟ (ملکهٔ سبا) گفت: گویا این همان (تخت) است و پیش از آن دانش داده شدیم و تسلیم (اللّٰه) بودیم ۴۲ و آنچه جز اللّٰه را عبادت می کردند او را (از فهم) بازداشته بود، همانا او از گروه کافران بود ۴۳ به او (ملکهٔ سبا) گفته شد: به کاخ داخل شو پس هنگامی که آن را نگاه کرد، پنداشت که سطح آبی است و ساقهای خود را بالا زد، (سلیمان) گفت: همانا آن کاخی صیقلی شده از بلورهاست، آن زن گفت: پروردگارا همانا به خود ستم کردم و همراه سلیمان تسلیم اللّٰه پروردگار جهانیان هستم ۴۴

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمۡ صَٰلِحًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ
فَإِذَا هُمۡ فَرِيقَانِ يَخۡتَصِمُونَ ٤٥ قَالَ يَٰقَوۡمِ لِمَ تَسۡتَعۡجِلُونَ
بِٱلسَّيِّئَةِ قَبۡلَ ٱلۡحَسَنَةِۖ لَوۡلَا تَسۡتَغۡفِرُونَ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ
تُرۡحَمُونَ ٤٦ قَالُواْ ٱطَّيَّرۡنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَۚ قَالَ طَٰٓئِرُكُمۡ
عِندَ ٱللَّهِۖ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ تُفۡتَنُونَ ٤٧ وَكَانَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ
تِسۡعَةُ رَهۡطٖ يُفۡسِدُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا يُصۡلِحُونَ ٤٨
قَالُواْ تَقَاسَمُواْ بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهۡلَهُۥ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِۦ
مَا شَهِدۡنَا مَهۡلِكَ أَهۡلِهِۦ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ٤٩ وَمَكَرُواْ
مَكۡرٗا وَمَكَرۡنَا مَكۡرٗا وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٥٠ فَٱنظُرۡ
كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ مَكۡرِهِمۡ أَنَّا دَمَّرۡنَٰهُمۡ وَقَوۡمَهُمۡ
أَجۡمَعِينَ ٥١ فَتِلۡكَ بُيُوتُهُمۡ خَاوِيَةَۢ بِمَا ظَلَمُوٓاْۗ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ٥٢ وَأَنجَيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ٥٣ وَلُوطًا إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَتَأۡتُونَ
ٱلۡفَٰحِشَةَ وَأَنتُمۡ تُبۡصِرُونَ ٥٤ أَئِنَّكُمۡ لَتَأۡتُونَ ٱلرِّجَالَ
شَهۡوَةٗ مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ تَجۡهَلُونَ ٥٥

و مسلّماً به سوی (قومِ) ثمود از خودشان صالح را فرستادیم که الله را عبادت کنید پس ایشان دو گروه شدند که ستیزه می کردند ۴۵ (صالح) گفت: ای قومِ من چرا به سوی بدی پیش از خوبی شتاب می کنید؟ چرا از الله آمرزش نمی خواهید تا شاید مورد رحم قرار گیرد ۴۶ (قومِ ثمود) گفتند: ما تو و آنان را که با تو هستند را به فال بد گرفتیم، (صالح) گفت: فال (بد و خوب شما) نزد الله است بلکه شما گروهی هستید که آزمایش می شوید ۴۷ و در شهر نُه دسته بودند که در زمین فساد می کردند و اصلاح نمی کردند ۴۸ (کافران) گفتند: به الله سوگند یاد کنید که به او (صالح) و خاندانش شبیخون می زنیم سپس به سرپرست او گوییم به هنگام هلاکت خاندانش گواه نبودیم و ما (از افرادِ) راستگو هستیم ۴۹ و نقشه ای را کشیدند و (ما) نقشه ای را کشیدیم و آنان نمی فهمند ۵۰ پس نگاه کن سرانجام نقشهٔ ایشان چگونه بود که ایشان را با قومشان همگی نابود ساختیم ۵۱ پس اینک خانه های ایشان (قومِ ثمود) فرو ریخته بدآنچه ستم کردند، همانا در این نشانه ای است برای گروهی که می‌دانند ۵۲ و کسانی را که ایمان آورده اند و پرهیزکار بودند را نجات دادیم ۵۳ و لوط را به یاد آور هنگامی که به قوم خود گفت: آیا فحشایی را مرتکب می شوید که خود می فهمید؟ ۵۴ آیا شما با مردان به جای زنان به شهوت رابطهٔ (جنسی) ایجاد می کنید؟ بلکه شما گروهی نادان هستید ۵۵

۞فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَخْرِجُوٓاْ ءَالَ
لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنجَيْنَٰهُ
وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَٰهَا مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِم مَّطَرًاۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ
وَسَلَٰمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَىٰٓۗ ءَآللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
مَآءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن
تُنۢبِتُواْ شَجَرَهَآۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
أَمَّن جَعَلَ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَٰلَهَآ أَنْهَٰرًا وَجَعَلَ
لَهَا رَوَٰسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ ٱلْبَحْرَيْنِ حَاجِزًاۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِۚ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا
دَعَاهُ وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ ٱلْأَرْضِۗ
أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي
ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَمَن يُرْسِلُ ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِۦٓۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِۚ تَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

پس جواب قوم او جز این نبود که گفتند: خاندان لوط را از شهر اخراج کنید، همانا ایشان ادعای پاکی دارند ۵۶ پس او (لوط) و خانواده اش را نجات دادیم، جز همسرش را؛ مقرر کردیم که او از باقی ماندگان باشد ۵۷ و بر ایشان بارانی (از گوگرد) باراندیم پس باران (عذاب افرادِ) هشدار داده شده چه زشت است ۵۸ (ای محمّد) بگو: سپاس اللّٰه را و سلام بر بندگان او که برگزیده است، اللّٰه بهتر است یا آنچه شرک می ورزند؟ ۵۹ آیا آن کس که آسمانها و زمین را خلق کرد و برای شما از آسمان آبی را نازل نمود پس بدان باغستانی خُرّم را رویانیدیم که برای شما توانایی آن نبود که درختانش را برویانید، آیا با اللّٰه صاحب قدرتی است؟ بلکه ایشان گروهی هستند که همانند (شریک) می سازند ۶۰ یا کسی که زمین را قرارگاهی قرار داد و در میان آن نهرهایی را قرار داد و برای آن کوههایی قرار داد و در میان دو دریا فاصله ای قرار داد، آیا با اللّٰه صاحب قدرتی است؟ بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۶۱ چه کسی است که درمانده را اجابت می کند هنگامی که او را صدا می زند و رنج را (از او) می زداید و شما را جانشینان زمین قرار می دهد، آیا با اللّٰه صاحب قدرتی است؟ چه اندک یادآور می شوید ۶۲ چه کسی شما را در تاریکیهای خشکی و دریا هدایت می کند و آنکه بادها را مُژده ای پیش روی (باران) رحمتش فرستاد، آیا با اللّٰه صاحب قدرتی است؟ اللّٰه برتر است از آنچه شرک می ورزید ۶۳

أَمَّن يَبْدَؤُاْ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ
أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ قُلْ هَاتُواْ بُرْهَٰنَكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُل
لَّا يَعْلَمُ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلْغَيْبَ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ٱدَّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِى
شَكٍّ مِّنْهَا ۖ بَلْ هُم مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَءِذَا
كُنَّا تُرَٰبًا وَءَابَآؤُنَآ أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا
نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
قُلْ سِيرُواْ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ
﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِى ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰٓ
أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ ٱلَّذِى تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ
فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ
يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَكْثَرَ ٱلَّذِى هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

چه کسی خلقت را آغاز می کند سپس آن را بر می گرداند (قیامت) و چه کسی شما را از آسمان و زمین روزی می دهد؟ آیا با اللّه صاحب قدرتی است؟ (ای محمّد) بگو: دلیل خود را بیاورید اگر راستگو هستید ۶۴ (ای محمّد) بگو: جز اللّه کسی در آسمانها و زمین غیب را نمی داند و نمی دانند که چه هنگام برانگیخته می شوند ۶۵ البته دانش ایشان دربارهٔ آخرت به پایان رسیده است ولی ایشان در شکّی از آن هستند بلکه ایشان به آن کوردل هستند ۶۶ و کسانیکه کُفر ورزیدند، گفتند: آیا هنگامی که به خاک تبدیل شدیم و نیز پدران ما، آیا ما بیرون آورده می شویم؟ ۶۷ مسلّماً این را ما و پدران ما از پیش وعده داده شدیم، این جز افسانه های پیشینیان نیست ۶۸ (ای محمّد) بگو: در زمین بگردید، نگاه کنید سرانجام مُجرمان (گناهکاران) چگونه بود ۶۹ و (ای محمّد) بر ایشان اندوهگین مباش و در آنچه نقشه می کشند دلتنگ مباش ۷۰ و (کافران) می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ۷۱ (ای محمّد) بگو: اُمید است که آن برای شما نزدیک باشد، پاره ای از آنچه بدان شتاب می‌جویید ۷۲ و همانا پروردگارت دارای لطف برای مردم است و لیکن بیشتر ایشان سپاسگزاری نمی کنند ۷۳ و همانا پروردگارت (ای محمّد) می داند آنچه سینه های ایشان پنهان می سازند و آنچه آشکار می کنند ۷۴ و ناپیدایی در آسمان و زمین نیست مگر در کتابی آشکار است ۷۵ همانا این قرآن بر بنی اسرائیل حکایت می کند بسیاری از آنچه را که در آن اختلاف می کنند ۷۶

وَإِنَّهُۥ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُم
بِحُكْمِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى
ٱلْحَقِّ ٱلْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ
إِذَا وَلَّوْا۟ مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِى ٱلْعُمْىِ عَن ضَلَٰلَتِهِمْ ۖ إِن
تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ ۞ وَإِذَا وَقَعَ
ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
ٱلنَّاسَ كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ
فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو قَالَ
أَكَذَّبْتُم بِـَٔايَٰتِى وَلَمْ تُحِيطُوا۟ بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا۟ فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ
يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِيَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَفَزِعَ مَن
فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ
دَٰخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى ٱلْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِىَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِ ۚ
صُنْعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ أَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ ۚ إِنَّهُۥ خَبِيرٌۢ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

و آن (قرآن) هدایت و رحمتی برای مؤمنان است ۷۷ همانا پروردگارت (ای محمّد) میان ایشان به حُکم خویش داوری می کند و او شوکتمندِ داناست ۷۸ پس بر الله توکّل کن، همانا تو (ای محمّد) بر حقّی آشکار هستی ۷۹ همانا تو (ای محمّد) مُردگان را شنوا نمی سازی و کرها را به صدا شنوا نمی سازی هنگامی که پُشت کننده رویگردن (از کلام الهی) هستند ۸۰ و تو (ای محمّد) هدایت کنندهٔ کورها از گُمراهیشان نیستی، نمی‌توانی (ایشان را) شنوا سازی مگر آن را که به آیات ما ایمان آورد پس ایشان تسلیم شده (در برابر الله) هستند ۸۱ و هنگامی که بر ایشان سخن (فرمان) ما واقع گردد بر ایشان جُنبنده ای را از زمین بیرون می آوریم تا با ایشان سخن بگوید که مردم به آیات ما یقین نمی آورند ۸۲ و روزی که از هر اُمّتی گروهی را محشور سازیم از آنان که آیات ما را دروغ پنداشتند پس ایشان نگاه داشته شوند ۸۳ تا هنگامی که (برای حسابرسی) آیند، (الله) می فرماید: آیا آیات مرا دروغ شُمردید و آنها را به دانش فرا نگرفتید، یا این چه کاری بود که انجام می دادید؟ ۸۴ و بر ایشان سخن (فرمان عذاب) واقع گردد بدآنچه ستم کردند پس ایشان سخن نمی گویند ۸۵ آیا نمی بینند که ما شب را قرار دادیم تا در آن بیارامند و روز را روشنی بخش (قرار دادیم)، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان آورند ۸۶ و روزی که در شیپور دمیده شود پس بترسند آنان که در آسمانها و آنان که در زمین هستند مگر آن کس که الله بخواهد و همه به سوی او (الله) باز می گردند ۸۷ و کوهها را می بینی، می پنداری بر جای خود ساکن هستند در حالیکه همانند حرکت ابرها حرکت می کنند، الله کسی (است) که همه چیز را در کمال استواری ساخت، همانا او آگاه است بدآنچه می کنید ۸۸

مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيۡرٞ مِّنۡهَا وَهُم مِّن فَزَعٖ يَوۡمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾
وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَكُبَّتۡ وُجُوهُهُمۡ فِي ٱلنَّارِ هَلۡ تُجۡزَوۡنَ إِلَّا
مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَآ أُمِرۡتُ أَنۡ أَعۡبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ ٱلۡبَلۡدَةِ
ٱلَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُۥ كُلُّ شَيۡءٖۖ وَأُمِرۡتُ أَنۡ أَكُونَ مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ
﴿٩١﴾ وَأَنۡ أَتۡلُوَاْ ٱلۡقُرۡءَانَۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهۡتَدِي لِنَفۡسِهِۦۖ
وَمَن ضَلَّ فَقُلۡ إِنَّمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ
سَيُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ فَتَعۡرِفُونَهَاۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ القَصَصِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

طسٓمٓ ﴿١﴾ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتۡلُواْ عَلَيۡكَ
مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرۡعَوۡنَ بِٱلۡحَقِّ لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
فِرۡعَوۡنَ عَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَجَعَلَ أَهۡلَهَا شِيَعٗا يَسۡتَضۡعِفُ
طَآئِفَةٗ مِّنۡهُمۡ يُذَبِّحُ أَبۡنَآءَهُمۡ وَيَسۡتَحۡيِۦ نِسَآءَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ
مِنَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ وَنَجۡعَلَهُمۡ أَئِمَّةٗ وَنَجۡعَلَهُمُ ٱلۡوَٰرِثِينَ ﴿٥﴾

آن کسی که نیکویی کند پس برای او بهتر از آن (در پاداش) است و ایشان در آن روز از هراس (بزرگ) امنیت دارند ۸۹ و هر کس کار بدی بیاورد، چهره هایشان در آتش افکنده می شود. آیا جز در برابر آنچه انجام می دادید، جزا داده می شوید؟ ۹۰ جز این نیست اَمر شده‌ام که پروردگار این سرزمین را عبادت کنم آنکه آن را حُرمت نهاد و همه چیز برای او است، اَمر شده‌ام که از (افرادِ) تسلیم شده (در برابر اللّٰه) باشم ۹۱ و آنکه قرآن را تلاوت کنم پس هر کس هدایت شود جز این نیست که به سود خویش هدایت شود و هر کس که گُمراه شود پس (ای محمّد) بگو: جز این نیست که من از (افرادِ) هشدار دهنده هستم ۹۲ و (ای محمّد) بگو: سپاس اللّٰه را، به زودی آیات خویش را به شما نشان خواهد داد پس آنها را خواهید شناخت و پروردگارت (ای محمّد) از آنچه انجام می دهند غافل (بی خبر) نیست ۹۳

سوره قصص - ۲۸

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

طسم ۱ این آیات کتاب روشنگر است ۲ و از سرگذشت موسی و فرعون، به حق، بر تو می‌خوانیم؛ برای مردمی که ایمان می‌آورند ۳ همانا فرعون در زمین برتری جُست و مردمش را فرقه فرقه گردانید، گروه هایی از آنان را ناتوان می کرد، فرزندان ایشان را سر می بُرید و زنان ایشان را زنده می گذاشت، همانا او از (زُمرهٔ افرادِ) فساد کننده بود ۴ و بر کسانیکه در زمین ضعیف واقع شدند خواستیم منت نهیم که ایشان را پیشوایانی قرار دهیم و ایشان را وارثان قرار دهیم ۵

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي ٱلْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُم مَّا كَانُواْ يَحْذَرُونَ ٦ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّ مُوسَىٰٓ
أَنْ أَرْضِعِيهِۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي ٱلْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
وَلَا تَحْزَنِيٓۖ إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ٧
فَٱلْتَقَطَهُۥٓ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًاۗ إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُواْ خَٰطِـِٔينَ ٨
وَقَالَتِ ٱمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَۖ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوْ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩
وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَٰرِغًاۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِۦ لَوْلَآ
أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ١٠ وَقَالَتْ
لِأُخْتِهِۦ قُصِّيهِۖ فَبَصُرَتْ بِهِۦ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
١١ ۞وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰٓ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُۥ لَكُمْ وَهُمْ لَهُۥ نَٰصِحُونَ
١٢ فَرَدَدْنَٰهُ إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٣

و ایشان را در زمین امکانات ببخشیم و به فرعون و هامان و لشگریانش نشان دهیم آنچه را از آن می ترسیدند ۶ و به سوی مادر موسی وحی کردیم که او را شیر بده پس هنگامی که بر او بیمناک شدی او را در آب بینداز و نترس و اندوهگین مباش که ما او را به سوی تو برمی‌گردانیم و او را از فرستادگان قرار خواهیم داد ۷ پس خاندان فرعون او را برگرفتند تا سرانجام دشمن و مایه اندوه آنان شود. همانا فرعون و هامان و سپاهیان آن دو خطاکار بودند ۸ و زن فرعون گفت: برای من و تو (ای فرعون) نور چشمی است و تو او را نکُش، شاید برای ما سودمند اُفتد یا او را به فرزندی بگیریم و ایشان نمی‌فهمیدند ۹ و دل مادر موسی (از هر چیز جز یاد موسی) تهی شد؛ نزدیک بود راز او را آشکار کند، اگر دلش را اُستوار نکرده بودیم تا از مؤمنان باشد ۱۰ و به خواهر (موسی) گفت: او را دنبال کن پس از دور او (موسی) را نگاه کرد و ایشان نمی دانستند ۱۱ و بر او (موسی) شیر دایگان را از پیش بازداشتیم پس خواهر موسی گفت: آیا شما را به خانواده ای که او را برای شما پرستاری کنند راهنمایی کنم در حالیکه خیرخواه او (موسی) هستند؟ ۱۲ پس او (موسی) را به سوی مادرش بازگرداندیم تا چشم او بدو روشن شود و اندوهگین نشود و تا بداند که وعدهٔ اللّٰه حقّ است و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ۱۳

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَٱسۡتَوَىٰٓ ءَاتَيۡنَٰهُ حُكۡمٗا وَعِلۡمٗاۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٤ وَدَخَلَ ٱلۡمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفۡلَةٖ مِّنۡ أَهۡلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيۡنِ يَقۡتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ وَهَٰذَا مِنۡ عَدُوِّهِۦۖ
فَٱسۡتَغَٰثَهُ ٱلَّذِي مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِي مِنۡ عَدُوِّهِۦ فَوَكَزَهُۥ
مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيۡهِۖ قَالَ هَٰذَا مِنۡ عَمَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِۖ إِنَّهُۥ عَدُوّٞ مُّضِلّٞ
مُّبِينٞ ١٥ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمۡتُ نَفۡسِي فَٱغۡفِرۡ لِي فَغَفَرَ لَهُۥٓۚ إِنَّهُۥ
هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ١٦ قَالَ رَبِّ بِمَآ أَنۡعَمۡتَ عَلَيَّ فَلَنۡ أَكُونَ
ظَهِيرٗا لِّلۡمُجۡرِمِينَ ١٧ فَأَصۡبَحَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ خَآئِفٗا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
ٱلَّذِي ٱسۡتَنصَرَهُۥ بِٱلۡأَمۡسِ يَسۡتَصۡرِخُهُۥۚ قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰٓ إِنَّكَ لَغَوِيّٞ
مُّبِينٞ ١٨ فَلَمَّآ أَنۡ أَرَادَ أَن يَبۡطِشَ بِٱلَّذِي هُوَ عَدُوّٞ لَّهُمَا قَالَ
يَٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن تَقۡتُلَنِي كَمَا قَتَلۡتَ نَفۡسَۢا بِٱلۡأَمۡسِۖ إِن تُرِيدُ
إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلۡمُصۡلِحِينَ
١٩ وَجَآءَ رَجُلٞ مِّنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ يَسۡعَىٰ قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ ٱلۡمَلَأَ
يَأۡتَمِرُونَ بِكَ لِيَقۡتُلُوكَ فَٱخۡرُجۡ إِنِّي لَكَ مِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ٢٠
فَخَرَجَ مِنۡهَا خَآئِفٗا يَتَرَقَّبُۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢١

و چون (موسی) به نیروی جوانی خود رسید و اُستوار گشت به او حُکم و دانش را ارزانی داشتیم و اینچنین به نیکوکاران پاداش می‌دهیم ۱۴ و (موسی) به شهر هنگام غفلت مردمش وارد شد پس در آن دو مرد را یافت که دعوا می کردند یکی از پیروانش بود و آن دیگری از دشمنانش بود پس آن را که از پیروانش بود در برابر کسی که از دشمنانش بود یاری کرد پس بر او موسی مُشتی زد که کار او را ساخت (مُرد)، (موسی) گفت: این از کار شیطان (وسوسه گر) بود، همانا او دشمنی گُمراه کننده آشکار است ۱۵ (موسی) گفت: پروردگارا همانا بر خود ستم کردم پس مرا بیامرز پس او را (اللّٰه) آمرزید، همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۱۶ (موسی) گفت: پروردگارا بدآنچه به من نعمت دادی هرگز پُشتیبان مُجرمان (گناهکاران) نباشم ۱۷ پس (موسی) در شهر هراسان و چشم به راه صبح کرد، پس کسی که دیروز او را یاری کرده بود او (موسی) را به یاری طلبید، موسی به او گفت: همانا تو گُمراهی آشکار هستی ۱۸ پس زمانی که (موسی) خواست به او که او دشمن هر دو ایشان بود حمله ور شود، (آن مرد) گفت: ای موسی آیا می‌خواهی مرا بُکشی چنانکه کسی را دیروز کُشتی؟ همانا جز زورگویی در زمین چیزی نمی خواهی و نمی خواهی از (افرادِ) اصلاح گر باشی ۱۹ و مردی از آن سوی شهر آمد (و او) می دوید، گفت: ای موسی همانا رؤسا در اندیشهٔ تو هستند که تو را بُکشند پس (از شهر) خارج شو که من برای تو از (افرادِ) خیرخواه هستم ۲۰ پس (موسی) از آن شهر هراسان خارج شد و مواظب خود بود، (موسی) گفت: پروردگارا مرا از قوم ستمگر نجات ده ۲۱

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلۡقَآءَ مَدۡيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يَهۡدِيَنِي سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ٢٢ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدۡيَنَ وَجَدَ عَلَيۡهِ أُمَّةٗ مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسۡقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ ٱمۡرَأَتَيۡنِ تَذُودَانِۖ قَالَ مَا خَطۡبُكُمَاۖ قَالَتَا لَا نَسۡقِي حَتَّىٰ يُصۡدِرَ ٱلرِّعَآءُۖ وَأَبُونَا شَيۡخٞ كَبِيرٞ ٢٣ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى ٱلظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَآ أَنزَلۡتَ إِلَيَّ مِنۡ خَيۡرٖ فَقِيرٞ ٢٤ فَجَآءَتۡهُ إِحۡدَىٰهُمَا تَمۡشِي عَلَى ٱسۡتِحۡيَآءٖ قَالَتۡ إِنَّ أَبِي يَدۡعُوكَ لِيَجۡزِيَكَ أَجۡرَ مَا سَقَيۡتَ لَنَاۚ فَلَمَّا جَآءَهُۥ وَقَصَّ عَلَيۡهِ ٱلۡقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفۡۖ نَجَوۡتَ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٥ قَالَتۡ إِحۡدَىٰهُمَا يَٰٓأَبَتِ ٱسۡتَـٔۡجِرۡهُۖ إِنَّ خَيۡرَ مَنِ ٱسۡتَـٔۡجَرۡتَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡأَمِينُ ٢٦ قَالَ إِنِّيٓ أُرِيدُ أَنۡ أُنكِحَكَ إِحۡدَى ٱبۡنَتَيَّ هَٰتَيۡنِ عَلَىٰٓ أَن تَأۡجُرَنِي ثَمَٰنِيَ حِجَجٖۖ فَإِنۡ أَتۡمَمۡتَ عَشۡرٗا فَمِنۡ عِندِكَۖ وَمَآ أُرِيدُ أَنۡ أَشُقَّ عَلَيۡكَۚ سَتَجِدُنِيٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٢٧ قَالَ ذَٰلِكَ بَيۡنِي وَبَيۡنَكَۖ أَيَّمَا ٱلۡأَجَلَيۡنِ قَضَيۡتُ فَلَا عُدۡوَٰنَ عَلَيَّۖ وَٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٞ ٢٨

و زمانی که به سوی (شهر) مَدین روی آورد، (موسی) گفت: اُمید است که پروردگارم مرا به راه راست هدایت کند ۲۲ و زمانی که به آب (شهرِ) مَدین وارد شد بر آن گروهی از مردم را یافت که (گله های خود را) آب می دادند و نزد ایشان دو زن را یافت که کنار ایستاده اند، (موسی) گفت: کار شما چیست؟ (آن دو زن) گفتند: ما آب نمی دهیم تا چوپانان بازگردند و پدر ما پیری سالخورده است ۲۳ پس (موسی) برای ایشان (گوسفندان) را سیراب کرد پس به سوی سایه بازگشت پس (موسی) گفت: پروردگارا همانا من به خیری که برایم بفرستی نیازمندم ۲۴ پس یکی از آن دو زن که با حیا قدم برمی داشت جلو آمد، گفت: همانا پدرم تو را فرا می خواند تا تو را پاداش دهد مُزد آنکه برای ما (گوسفندان را) آب دادی پس زمانی که بر او وارد شد و بر او سرگذشت خویش را گفت، (او) گفت: (ای موسی) نترس، از گروه ستمگران نجات داده شدی ۲۵ یکی از آن دو زن گفت: ای پدر او را استخدام کن، همانا بهترین کسی است که استخدام می کنی، فردی نیرومند و اَمین است ۲۶ گفت: من می‌خواهم یکی از این دو دخترم را به همسری تو درآورم، به شرط اینکه هشت سال برای من کار کنی؛ و اگر ده سال را کامل کنی، اختیار با خود توست. و نمی‌خواهم بر تو سخت بگیرم. اگر اللّٰه بخواهد، مرا از شایستگان خواهی یافت ۲۷ گفت: این (پیمان) میان من و تو باشد؛ هر یک از دو مدتی را که به پایان رساندم، بر من تعدّی و الزامی (بیش از آن) نباشد؛ و اللّٰه بر آنچه می‌گوییم گواه و نگهبان است ۲۸

۞فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى ٱلۡأَجَلَ وَسَارَ بِأَهۡلِهِۦٓ ءَانَسَ مِن جَانِبِ
ٱلطُّورِ نَارٗاۖ قَالَ لِأَهۡلِهِ ٱمۡكُثُوٓاْ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم
مِّنۡهَا بِخَبَرٍ أَوۡ جَذۡوَةٖ مِّنَ ٱلنَّارِ لَعَلَّكُمۡ تَصۡطَلُونَ
٢٩ فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِيَ مِن شَٰطِيِٕ ٱلۡوَادِ ٱلۡأَيۡمَنِ فِي ٱلۡبُقۡعَةِ
ٱلۡمُبَٰرَكَةِ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ أَن يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّيٓ أَنَا ٱللَّهُ رَبُّ
ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٠ وَأَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۚ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهۡتَزُّ كَأَنَّهَا
جَآنّٞ وَلَّىٰ مُدۡبِرٗا وَلَمۡ يُعَقِّبۡۚ يَٰمُوسَىٰٓ أَقۡبِلۡ وَلَا تَخَفۡۖ
إِنَّكَ مِنَ ٱلۡأٓمِنِينَ ٣١ ٱسۡلُكۡ يَدَكَ فِي جَيۡبِكَ تَخۡرُجۡ
بَيۡضَآءَ مِنۡ غَيۡرِ سُوٓءٖ وَٱضۡمُمۡ إِلَيۡكَ جَنَاحَكَ مِنَ ٱلرَّهۡبِۖ
فَذَٰنِكَ بُرۡهَٰنَانِ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَمَلَإِيْهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ
كَانُواْ قَوۡمٗا فَٰسِقِينَ ٣٢ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلۡتُ مِنۡهُمۡ نَفۡسٗا
فَأَخَافُ أَن يَقۡتُلُونِ ٣٣ وَأَخِي هَٰرُونُ هُوَ أَفۡصَحُ مِنِّي لِسَانٗا
فَأَرۡسِلۡهُ مَعِيَ رِدۡءٗا يُصَدِّقُنِيٓۖ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ٣٤
قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجۡعَلُ لَكُمَا سُلۡطَٰنٗا فَلَا
يَصِلُونَ إِلَيۡكُمَا بِـَٔايَٰتِنَآۚ أَنتُمَا وَمَنِ ٱتَّبَعَكُمَا ٱلۡغَٰلِبُونَ ٣٥

پس هنگامی که موسی آن مدت را به پایان رساند و با خانواده‌اش حرکت کرد، از جانب طور آتشی دید. به خانواده‌اش گفت: درنگ کنید؛ من آتشی دیده‌ام، شاید از آن خبری برای شما بیاورم، یا شعله‌ای از آتش، تا گرم شوید ۲۹ پس زمانی که (موسی) نزد آتش آمد از ناحیهٔ سرزمین اَمن در منطقهٔ مُبارکی از درخت ندا داده شد، ای موسی همانا من الله پروردگار جهانیان هستم ۳۰ و آنکه عصای خود را (ای موسی) بینداز پس آن را دید که همچون ماری می خزد به عقب برگشت و به پُشت نگاه نکرد، (الله فرمود:) ای موسی بیا و نترس همانا تو از (افرادِ) ایمن شده هستی ۳۱ (ای موسی) دست خویش را در گریبان خویش فرو ببر تا سفید بی آزار بیرون آید و به سوی خود دست و بازویت را بازگردان تا ترس تو فرو نشیند پس اینها دو دلیل از جانب پروردگارت به سوی فرعون و رؤسایش هستند، همانا ایشان گروهی نافرمانی بودند ۳۲ (موسی) گفت: پروردگارا همانا من از ایشان کسی را کُشته ام و می ترسم که مرا بُکشند ۳۳ و برادرم هارون، او از من زبانش روان تر است پس او را با من کمکی بفرست که مرا تصدیق کند، زیرا می ترسم که مرا (فرعونیان) دروغ شُمارند ۳۴ (الله) فرمود: بزودی بازوی تو را به وسیلهٔ برادرت اُستوار می سازیم و به شما دلیلی خواهیم داد تا به سبب نشانه های ما به شما دست نیابند، شما و هر که شما را پیروی کند پیروز می شوید ۳۵

فَلَمَّا جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا بَيِّنَـٰتٍ قَالُوا۟ مَا هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ
مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ مِنْ عِندِهِۦ وَمَن
تَكُونُ لَهُۥ عَـٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ
غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِى يَـٰهَـٰمَـٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجْعَل لِّى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ
أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ إِلَـٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ مِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾
وَٱسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَظَنُّوٓا۟
أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَـٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَـٰهُمْ
فِى ٱلْيَمِّ ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾
وَجَعَلْنَـٰهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَأَتْبَعْنَـٰهُمْ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ
وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ ٱلْأُولَىٰ
بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

پس هنگامی که موسی با نشانه های روشن به سوی ایشان آمد، (فرعونیان) گفتند: این جز جادویی بافته شده نیست و در میان پدران پیشینمان از اینها نشنیده ایم ۳۶ و موسی گفت: پروردگارم داناتر است به آنکه از نزد او هدایت آورده است و آنکه سرانجامش سرای (آخرت) است، همانا او (اللّٰه، افرادِ) ستمکار را رستگار نمی‌کند ۳۷ و فرعون گفت: ای رؤسا برای شما صاحب قدرتی جز خودم را نمی شناسم پس هامان از گِل برای من بنایی بساز و بعد برای من کاخ بزرگ (و بلند) بساز تا بر صاحب قدرت موسی اطلاع یابم و همانا من او را از (افرادِ) دروغ گو می پندارم ۳۸ و او (فرعون) و لشگریانش در زمین به ناحقّ کِبر ورزیدند و پنداشتند که ایشان به سوی ما بازگردانده نمی شوند ۳۹ پس او (فرعون) و لشگریانش را (به عذاب) گرفتیم و ایشان را به دریا افکندیم پس نگاه کن عاقبت ستمگران چگونه بود ۴۰ و ایشان را پیشوایانی قرار دادیم که به سوی آتش (جهنم) فرا می خوانند و روز قیامت یاری نمی شوند ۴۱ و در این دنیا لعنت بدرقه آنان کردیم و روز قیامت ایشان از (افرادِ) قبیح هستند ۴۲ و مسلّماً به موسی کتاب (تورات) را دادیم بعد از آنکه قوم های پیشین را هلاک ساختیم، بینش هایی برای مردم و هدایت و رحمتی تا شاید یادآور شوند ۴۳

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَى ٱلْأَمْرَ وَمَا كُنتَ
مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَٰكِنَّآ أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
ٱلْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ
ءَايَٰتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ
ٱلطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
وَلَوْلَآ أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا۟
رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ وَنَكُونَ
مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟
لَوْلَآ أُوتِىَ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ مُوسَىٰٓ ۚ أَوَ لَمْ يَكْفُرُوا۟ بِمَآ أُوتِىَ
مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۖ قَالُوا۟ سِحْرَانِ تَظَٰهَرَا وَقَالُوٓا۟ إِنَّا بِكُلٍّ كَٰفِرُونَ
﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا۟ بِكِتَٰبٍ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَآ أَتَّبِعْهُ
إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكَ فَٱعْلَمْ
أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِّنَ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٠﴾

و تو (ای محمّد) در جانب غربی (کوه طُور) نبودی هنگامی که به موسی فرمان را رساندیم و تو از گواهان نبودی ۴۴ و لیکن ما قوم هایی را پدید آوردیم پس بر ایشان روزگار طولانی شد و تو (ای محمّد) در میان مردم (شهرِ) مَدین اقامت نداشتی که بر ایشان آیات ما را تلاوت کنی و لیکن ما هستیم که تو را فرستاده ایم ۴۵ و تو (ای محمّد) در کنار (کوه) طُور نبودی هنگامی که ندا دادیم و لیکن رحمت ی از پروردگارت است تا قومی را که به سوی ایشان هشدار دهنده ای پیش از تو نیامده است هشدار دهی، تا شاید یادآور شوند ۴۶ و هر گاه مصیبتی بدآنچه دست های ایشان فراهم کرده است به ایشان می رسید پس می گفتند: پروردگارا چرا به سوی ما فرستاده ای نفرستادی که آیات تو را پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم ۴۷ پس هنگامی که حقّ از نزدِ ما به سوی ایشان آمد، گفتند: چرا به مانند آنچه به موسی داده شد (به محمّد) داده نشد؟ آیا کُفر نورزیدند بدآنچه به موسی از قبل داده شد، (کافران) گفتند: (موسی و هارون) دو جادوگر پُشتیبان یکدیگر هستند و گفتند: همانا ما به همه آنها کافر هستیم ۴۸ (ای محمّد) بگو: اگر راست می گوئید کتابی از نزد اللّه از این دو تا (تورات و قرآن) بیاورید که هدایت کننده تر باشد تا آن را پیروی کنم ۴۹ پس اگر از تو (ای محمّد) آن را نپذیرفتند پس بدان جز این نیست که هوس های خویش را پیروی می کنند و کیست گُمراه تر از آنکه هوس خویش را بدون هدایتی از اللّه پیروی کند، همانا اللّه گروه ستمکاران را هدایت نمی کند ۵۰

۞وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ ٱلْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ ٱلَّذِينَ
ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِهِۦ هُم بِهِۦ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّنَآ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِۦ
مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُوْلَٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُواْ وَيَدْرَءُونَ
بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُواْ
ٱللَّغْوَ أَعْرَضُواْ عَنْهُ وَقَالُواْ لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ سَلَٰمٌ
عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ أَحْبَبْتَ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
وَقَالُوٓاْ إِن نَّتَّبِعِ ٱلْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَآ ۚ أَوَ لَمْ
نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰٓ إِلَيْهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا
مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن
قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسَٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّنۢ
بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِىٓ أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ
ءَايَٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى ٱلْقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَٰلِمُونَ ﴿٥٩﴾

و مسلّماً بر ایشان سخنان (وحی الهی را) متّصل کردیم (زنجیره وحی) تا شاید یادآور گردند ۵۱ کسانی را که پیش از آن (قرآن) به ایشان کتاب داده ایم، ایشان به آن ایمان می آورند ۵۲ و هنگامی که بر ایشان (آیات قرآن) تلاوت شود، گویند: بدان ایمان آوردیم که آن حقّ از پروردگار ماست، همانا ما پیش از آن تسلیم شده (در برابر اللّه) بودیم ۵۳ به ایشان دو برابر مُزدشان داده شود بدآنچه شکیبایی کردند و بدیها را با خوبیها دفع می کنند و از آنچه به ایشان روزی داده ایم، می بخشند ۵۴ و هنگامی که سخن بیهوده ای را می‌شنیدند از آن روی می گرداندند و می گفتند: برای ما اعمال ماست و برای شما اعمال شما، سلام بر شما، ما خواهان (همنشینی با) نادانان نیستیم ۵۵ همانا تو (ای محمّد) آن را که دوست داری هدایت نمی کنی و لیکن اللّه هر کس را بخواهد هدایت می کند و (اللّه) به (حالِ افرادِ) هدایت یافته داناتر است ۵۶ و گفتند: اگر با تو (ای محمّد) هدایتِ (قرآن) را پیروی کنیم از سرزمین خویش اخراج می شویم، آیا ما سرزمین مطمئن امنی را برای ایشان قرار ندادیم که محصولات هر چیزی که روزی از جانب ماست به سوی آن سرازیر می شود؟ و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ۵۷ و چه بسا شهری را هلاک ساختیم که زندگی خویش را به سرمستی (و غرور) گرفته بودند پس این خانه های آنان است که بعد از ایشان جز اندکی خالی مانده است و ما وارث آن شده ایم ۵۸ و پروردگارت هلاک کنندهٔ شهری نیست تا در میان آنها فرستاده ای برانگیزد که بر ایشان آیات ما را تلاوت کند و ما هلاک کنندهٔ شهرها نیستیم جز آنان که ستمکار باشند ۵۹

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىۡءٖ فَمَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَزِينَتُهَاۚ وَمَا عِندَ
ٱللَّهِ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٦٠ أَفَمَن وَعَدۡنَٰهُ وَعۡدًا حَسَنٗا
فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعۡنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا ثُمَّ هُوَ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
مِنَ ٱلۡمُحۡضَرِينَ ٦١ وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ أَيۡنَ شُرَكَآءِيَ
ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ٦٢ قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ رَبَّنَا
هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَغۡوَيۡنَآ أَغۡوَيۡنَٰهُمۡ كَمَا غَوَيۡنَآۖ تَبَرَّأۡنَآ إِلَيۡكَۖ
مَا كَانُوٓاْ إِيَّانَا يَعۡبُدُونَ ٦٣ وَقِيلَ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ
فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ لَوۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ يَهۡتَدُونَ
٦٤ وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبۡتُمُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٦٥
فَعَمِيَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَنۢبَآءُ يَوۡمَئِذٖ فَهُمۡ لَا يَتَسَآءَلُونَ ٦٦ فَأَمَّا
مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ ٱلۡمُفۡلِحِينَ
٦٧ وَرَبُّكَ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخۡتَارُۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُۚ سُبۡحَٰنَ
ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٨ وَرَبُّكَ يَعۡلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمۡ وَمَا يُعۡلِنُونَ ٦٩ وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ
ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلۡأُولَىٰ وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٧٠

و آنچه از چیزی داده شده اید پس بهرهٔ زندگی دنیا و زینت آن است و آنچه نزدِ اللّٰه است بهتر و پایدارتر است، آیا تعقّل نمی کنید؟ ۶۰ آیا آن را که (به او) وعدهٔ نیکی وعده داده ایم و او به آن رسیده است همانند آن کس است که او را کامیابی دادیم سپس او در روز قیامت از زُمرهٔ (افرادِ) احضار شده (در جهنم) است؟ ۶۱ و روزی که ایشان را ندا می دهد پس (اللّٰه) می فرماید: شریکان من کجایند کسانیکه ایشان را می پنداشتید؟ ۶۲ کسانیکه بر ایشان (عذاب) قطعی شده است، گفتند: پروردگارا اینها کسانی هستند که آنها را گُمراه کردیم، ایشان را گُمراه کردیم بدانسان که گُمراه شدیم، به سوی تو (از آنها) بیزاری می جوئیم، ایشان ما را عبادت نمی کردند ۶۳ و گفته شد: شریکان خود را صدا بزنید پس ایشان را صدا می زنند، لیکن (شریکان) ایشان را اجابت نمی کنند و عذاب (آتش جهنم) را می بینند، (کافران در آن حال آرزو داشتند) که هدایت یافته بودند ۶۴ و روزی که (اللّٰه) ایشان را ندا دهد پس می فرماید: چگونه پاسخ فرستادگان را دادید؟ ۶۵ پس بر ایشان اخبار (اجابت) در آن روز (روز قیامت) پوشیده شود و از همدیگر سؤال نپرسند ۶۶ آنکه توبه کند و ایمان آورد و اعمال شایسته انجام دهد اُمید است که از (افرادِ) رستگار باشد ۶۷ و پروردگارت (ای محمّد) هر آنچه بخواهد را خلق می کند و بر می‌گزیند، اختیاری برای شما نیست، اللّٰه مُنزه و برتر است از آنچه شرک می ورزند ۶۸ و پروردگارت (ای محمّد) می داند آنچه سینه های ایشان پنهان می سازد و آنچه آشکار می کند ۶۹ و اوست اللّٰه، صاحب قدرتی جز او نیست، برای او در آغاز و انجام سپاس است و برای او حُکم است و به سوی او بازگردانده می شوید ۷۰

قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمُ ٱلَّيۡلَ سَرۡمَدًا إِلَىٰ يَوۡمِ
ٱلۡقِيَٰمَةِ مَنۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَأۡتِيكُم بِضِيَآءٍۚ أَفَلَا تَسۡمَعُونَ
٧١ قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمُ ٱلنَّهَارَ سَرۡمَدًا إِلَىٰ
يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ مَنۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَأۡتِيكُم بِلَيۡلٖ تَسۡكُنُونَ
فِيهِۚ أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ٧٢ وَمِن رَّحۡمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ
وَٱلنَّهَارَ لِتَسۡكُنُواْ فِيهِ وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ
تَشۡكُرُونَ ٧٣ وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ أَيۡنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ
كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ٧٤ وَنَزَعۡنَا مِن كُلِّ أُمَّةٖ شَهِيدٗا فَقُلۡنَا
هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ فَعَلِمُوٓاْ أَنَّ ٱلۡحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنۡهُم
مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٧٥ ۞إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوۡمِ مُوسَىٰ
فَبَغَىٰ عَلَيۡهِمۡۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ
بِٱلۡعُصۡبَةِ أُوْلِي ٱلۡقُوَّةِ إِذۡ قَالَ لَهُۥ قَوۡمُهُۥ لَا تَفۡرَحۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ
لَا يُحِبُّ ٱلۡفَرِحِينَ ٧٦ وَٱبۡتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَۖ
وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنۡيَاۖ وَأَحۡسِن كَمَآ أَحۡسَنَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ
وَلَا تَبۡغِ ٱلۡفَسَادَ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٧٧

(ای محمّد) بگو: آیا تصور کرده اید که اگر اللّٰه بر شما شب را همیشگی تا روز قیامت (طولانی) قرار دهد کدام صاحب قدرتی جز اللّٰه می تواند برای شما روشنایی بیاورد، آیا نمی شنوید؟ ۷۱ (ای محمّد) بگو: آیا تصور کرده اید اگر اللّٰه برای شما روز را همیشگی تا روز قیامت (طولانی) قرار دهد کدام صاحب قدرتی غیر اللّٰه برای شما شب را بیاورد که در آن آرامش پیدا کنید، آیا نمی بینید؟ ۷۲ و از رحمتش برای شما، شب و روز را قرار داد تا در آن آرامش پیدا کنید و تا از بخشش آن بجویید و شاید سپاسگزار باشید ۷۳ و روزی که ایشان (مُشرکان) را ندا دهد پس (اللّٰه) می فرماید: شریکانم کجا هستند، کسانیکه شما می پنداشتید؟ ۷۴ و از هر اُمّتی گواهی را گرفتیم پس گفتیم دلیل خویش را بیاورید پس دانستند که حقّ از آنِ اللّٰه است و از ایشان آنچه (دروغ) می بستند گُم شد ۷۵ همانا قارون از قوم موسی بود پس بر ایشان ستم کرد و از گنجینه ها به او دادیم آنچه کلیدهای آن بر گروهی نیرومند (حملش) سخت بود، هنگامی که به او قومش گفتند: (به خاطر ثروت و دارائی خود) دل شاد مباش، همانا اللّٰه (افرادِ) دلخوش (به اموال) را دوست ندارد ۷۶ و در آنچه اللّٰه به تو داده است خانهٔ آخرت را بجوی و بهرهٔ خویش را از دنیا فراموش نکن و نیکویی کن چنانکه اللّٰه به تو نیکویی کرد و در زمین تباهی مجوی، همانا اللّٰه (افرادِ) مُفسد را دوست ندارد ۷۷

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِيٓ ۚ أَوَ لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
مِن قَبْلِهِۦ مِنَ ٱلْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ
وَلَا يُسْـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ
فِى زِينَتِهِۦ ۖ قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا يَٰلَيْتَ لَنَا
مِثْلَ مَآ أُوتِىَ قَٰرُونُ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ
أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ
صَٰلِحًا ۚ وَلَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّٰبِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِۦ
وَبِدَارِهِ ٱلْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٍ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ
ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوْا۟
مَكَانَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن
يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ
وَيْكَأَنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ ٱلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ نَجْعَلُهَا
لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
﴿٨٣﴾ مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

(قارون) گفت: جز این نیست به من به خاطرِ دانشی که نزد من بود (این ثروت) داده شد، آیا نمی داند که الله پیش از او قوم هایی را هلاکت کرد آنان که از او سخت تر در نیرو و بیشتر در گروه بودند و مُجرمان (گناهکاران) از گناه ایشان سؤال پرسیده نشوند ۷۸ پس (قارون) در زینت خویش بر قوم خود وارد شد، کسانیکه (طالب) زندگی دنیا بودند، گفتند: کاش برای ما همانند آنچه به قارون داده شده، می بود همانا او دارای بهره ای بزرگ است ۷۹ و کسانیکه دانش داده شدند، گفتند: وای بر شما، پاداش الله بهتر است برای آن که ایمان آورد و کردار شایسته انجام دهد و جز (افرادِ) شکیبا آن را نیابند ۸۰ پس او (قارون) و خانهٔ او را در زمین فرو بردیم و جز الله برای او گروهی نبود که او را یاری کند و از (افرادِ) یاری شده نبود ۸۱ و کسانیکه دیروز آرزو می‌کردند به جای او بودند، می گفتند: وای گویا الله روزی را وسعت می دهد برای هر که از بندگانش بخواهد و اندازه می گرداند (برای هر که بخواهد)، اگر الله بر ما منت نمی نهاد هر آینه ما را (در زمین) فرو می بُرد، وای گویا کافران رستگار نمی شوند ۸۲ اینک خانهٔ آخرت را برای کسانی قرار می دهیم که برتری در زمین و فساد نمی جویند و عاقبت از آنِ پرهیزکاران است ۸۳ هر که نیکی بیاورد برای او بهتر از آن خواهد بود و هر که بدی آورد آنها که بدی کردند جز برابر آنچه انجام داده اند کیفر نمی بینند ۸۴

إِنَّ ٱلَّذِى فَرَضَ عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ مَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنتَ تَرْجُوٓاْ أَن يُلْقَىٰٓ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَٰفِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ ۖ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ ۘ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَىْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُۥ ۚ لَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ العَنكَبُوتِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ أَحَسِبَ ٱلنَّاسُ أَن يُتْرَكُوٓاْ أَن يَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَسْبِقُونَا ۚ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَن كَانَ يَرْجُواْ لِقَآءَ ٱللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَءَاتٍ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَن جَٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجَٰهِدُ لِنَفْسِهِۦٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٦﴾

همانا کسی که قرآن را بر تو (ای محمّد) واجب گردانده، بازگردانندهٔ تو به سوی معاد (قیامت) است، (ای محمّد) بگو: پروردگار من داناتر است به آنکه هدایت یافته تر است و آنکه در گُمراهی آشکار است ۸۵ و تو (ای محمّد) اُمیدوار به آن نبودی که به تو کتاب (قرآن) القاء (وحی) گردد بلکه این رحمتی از پروردگارت بود پس (هرگز) پُشتیبان کافران مباش ۸۶ و (کافران) تو را (ای محمّد) از آیات اللّٰه باز ندارند بعد از آنکه به سوی تو نازل شده است و به سوی پروردگارت بخوان و از مشرکان مباش ۸۷ و با اللّٰه صاحب قدرت دیگری را صدا نزن، صاحب قدرتی جز او نیست، همه چیز جز (ذات) او هلاک می گردد، حُکم از آنِ اوست و به سوی او بازگردانده می شوید ۸۸

سوره عنکبوت - ۲۹

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

الم آیا مردم پنداشته اند که همین که بگویند: ایمان آوردیم، رها می شوند و مورد آزمایش قرار نمی گیرند ۲ و مسلّماً کسانی را که پیش از ایشان بودند را آزمایش کردیم تا اللّٰه کسانی را که راست گفتند را مشخص سازد و تا (افرادِ) دروغگو را مشخص سازد ۳ آیا کسانیکه بدی ها را انجام می دهند گُمان می کنند که بر ما پیشی می‌گیرند، چه بد حُکم می کنند ۴ کسی که به ملاقات اللّٰه اُمید دارد پس بداند که وعدهٔ اللّٰه انجام شدنی است و او شنوای داناست ۵ و هر کس کوشش کند پس جز این نیست که برای خویشتن کوشش می کند، همانا اللّٰه بی نیازِ از جهانیان است ۶

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ
وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَحۡسَنَ ٱلَّذِى كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٧ وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ
بِوَٰلِدَيۡهِ حُسۡنًاۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشۡرِكَ بِى مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌ
فَلَا تُطِعۡهُمَآۚ إِلَىَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٨
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُدۡخِلَنَّهُمۡ فِى ٱلصَّٰلِحِينَ
٩ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ فَإِذَآ أُوذِىَ فِى ٱللَّهِ جَعَلَ
فِتۡنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِۖ وَلَئِن جَآءَ نَصۡرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمۡۚ أَوَ لَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَعۡلَمَ بِمَا فِى صُدُورِ ٱلۡعَٰلَمِينَ
١٠ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ
١١ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبِعُواْ سَبِيلَنَا
وَلۡنَحۡمِلۡ خَطَٰيَٰكُمۡ وَمَا هُم بِحَٰمِلِينَ مِنۡ خَطَٰيَٰهُم مِّن
شَىۡءٍۖ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ١٢ وَلَيَحۡمِلُنَّ أَثۡقَالَهُمۡ وَأَثۡقَالٗا مَّعَ
أَثۡقَالِهِمۡۖ وَلَيُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَمَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ
١٣ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَلَبِثَ فِيهِمۡ أَلۡفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمۡسِينَ عَامٗا فَأَخَذَهُمُ ٱلطُّوفَانُ وَهُمۡ ظَٰلِمُونَ ١٤

و کسانیکه ایمان آورده اند و کارهای شایسته انجام دادند قطعاً از ایشان بدیهای ایشان را بزُداییم و ایشان را بهتر از آنچه انجام می دادند پاداش دهیم ۷ و به انسان سفارش کردیم که با پدر و مادر خود به نیکی رفتار کند؛ و اگر آن دو تلاش کنند تا چیزی را که به آن علم نداری شریک من قرار دهی، از آنان اطاعت نکن. بازگشت شما به سوی من است، پس شما را از آنچه انجام می دادید باخبر خواهم کرد ۸ و کسانیکه ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند قطعاً ایشان را در میان (افرادِ) شایسته در می آوریم ۹ و از مردم کسانی هستند که می گویند: به الله ایمان آوردیم پس چون در راه الله آزار شوند فتنهٔ مردم را به مانند عذابِ الله قرار می دهد و اگر یاری از پروردگارت بیاید قطعاً می گویند: ما با شما بودیم، آیا الله داناتر نیست بدآنچه در سینه های جهانیان است؟ ۱۰ و تا الله کسانیکه ایمان آوردند را مشخص بسازد و تا آنان را که دورویی ورزیدند را مشخص بسازد ۱۱ و کسانیکه کُفر ورزیدند به کسانیکه ایمان آوردند، گفتند: از راه ما پیروی کنید و ما (بارِ) گناهان شما را به دوش خواهیم کشید؛ در حالیکه آنان چیزی از (بارِ) گناهان ایشان را بر عهده نخواهند گرفت. همانا آنان دروغگو هستند ۱۲ و بارهای (گناه) خود را حمل می کنند و بارهایی با بارهای (گناه) خود (را حمل می کنند) و قطعاً در روز قیامت از آنچه (دروغ) می بستند سؤال شوند ۱۳ و مسلّماً نوح را به سوی قومش فرستادیم پس در میان ایشان هزار سال جز پنجاه سال ماند (نهصد و پنجاه سال)؛ آنگاه در حالی که ستمکار بودند، طوفان آنان را فرا گرفت ۱۴

فَأَنجَيۡنَٰهُ وَأَصۡحَٰبَ ٱلسَّفِينَةِ وَجَعَلۡنَٰهَآ ءَايَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ
﴿١٥﴾ وَإِبۡرَٰهِيمَ إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُۖ ذَٰلِكُمۡ
خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعۡبُدُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ أَوۡثَٰنٗا وَتَخۡلُقُونَ إِفۡكًاۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعۡبُدُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمۡلِكُونَ لَكُمۡ رِزۡقٗا فَٱبۡتَغُواْ عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزۡقَ
وَٱعۡبُدُوهُ وَٱشۡكُرُواْ لَهُۥٓۖ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِن تُكَذِّبُواْ
فَقَدۡ كَذَّبَ أُمَمٞ مِّن قَبۡلِكُمۡۖ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ
ٱلۡمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ كَيۡفَ يُبۡدِئُ ٱللَّهُ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُۥٓۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ﴿١٩﴾ قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ
فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ بَدَأَ ٱلۡخَلۡقَۚ ثُمَّ ٱللَّهُ يُنشِئُ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأٓخِرَةَۚ
إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَرۡحَمُ
مَن يَشَآءُۖ وَإِلَيۡهِ تُقۡلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن
وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ﴿٢٢﴾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَلِقَآئِهِۦٓ
أُوْلَٰٓئِكَ يَئِسُواْ مِن رَّحۡمَتِي وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿٢٣﴾

پس او (نوح) و اهل کِشتی را نجات دادیم و آنها را نشانه ای برای جهانیان قرار دادیم ۱۵ و ابراهیم هنگامی که به قوم خود گفت: اللّه را عبادت کنید و او را پرهیزکاری کنید، این برای شما بهتر است اگر بدانید ۱۶ جز این نیست که به جای اللّه صاحب قدرتهای دوگانه ای را عبادت می کنید و دروغی را می سازید، همانا کسانی را که جز اللّه عبادت می کنند برای شما مالک روزی نیستند پس نزدِ اللّه روزی را بجویید و او را عبادت کنید و او را سپاس گزارید، به سوی او بازگردانده می شوید ۱۷ و اگر تکذیب کنید پس به درستی اُمّت های پیش از شما دروغ شُمرده اند و بر فرستاده جز ابلاغ آشکار (کلام الهی) نیست ۱۸ آیا توجه نکرده اند چگونه اللّه خلقت را پدید آورد پس آن را (در قیامت) بازمی گرداند، همانا این بر اللّه آسان است ۱۹ (ای محمّد) بگو: در زمین گردش کنید پس نگاه کنید چگونه اللّه خلقت را آغاز کرد سپس اللّه خلقت دیگر را پدید می آورد، همانا اللّه بر همه چیز تواناست ۲۰ هر کس را بخواهد عذاب می کند و هر کس را بخواهد رحم می کند و به سوی او بازگردانده می شوید ۲۱ و شما ناتوان کنندهٔ (اللّه) در زمین و نه در آسمان نیستید و برای شما جز اللّه سرپرست و یاوری نیست ۲۲ و کسانیکه به آیات اللّه و ملاقات او کُفر ورزیدند آنان از رحمت من نااُمید شدند و آنان را عذابی دردناک است ۲۳

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُواْ ٱقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَىٰهُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلنَّارِۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
٢٤ وَقَالَ إِنَّمَا ٱتَّخَذْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَٰنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَاۖ ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٢٥ ۞فَـَٔامَنَ لَهُۥ لُوطٌۘ وَقَالَ
إِنِّى مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّىٓۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ٢٦
وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِ
ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَٰبَ وَءَاتَيْنَٰهُ أَجْرَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَاۖ وَإِنَّهُۥ
فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٢٧ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ٢٨ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
ٱلسَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِى نَادِيكُمُ ٱلْمُنكَرَۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُواْ ٱئْتِنَا بِعَذَابِ ٱللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ
ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٩ قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْمُفْسِدِينَ ٣٠

پس جواب قومش جز این نبود آن که گفتند: او را بُکشید یا او را بسوزانید پس الله او (ابراهیم) را از آتش نجات داد، همانا در این نشانه هایی برای قومی است که ایمان می آورند ۲۴ (ابراهیم) گفت: جز این نیست که غیر الله، بُت هایی را (عامل) پیوند میان خویش در زندگی دنیا برگرفته اید سپس روز قیامت بعضی از شما به بعضی کُفر ورزند و برخی از شما برخی را لعنت کنند و جایگاه آنها در آتش (جهنم) است و شما را یاورانی نیست ۲۵ پس لوط به او ایمان آورد و (ابراهیم) گفت: همانا من هجرت کننده به سوی پروردگار خویش هستم، همانا او (الله) شوکتمندِ حکیم است ۲۶ و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و در نسل های او فرستادگان و کتاب را قرار دادیم و مُزد او را در دنیا دادیم و همانا در آخرت از (افرادِ) شایسته است ۲۷ و لوط هنگامی که به قوم خود گفت: همانا شما فحشایی را مرتکب می شوید که اَحدی از جهانیان پیشی نگرفته است ۲۸ آیا با مردان رابطه جنسی برقرار می کنید و راه (تداوم نسل) را می‌بندید و در مجالس خویش پلیدکاری می کنید؟ پس جواب قوم او جز آن نبود که گفتند: برای ما عذاب الله را بیاور اگر راستگو هستی ۲۹ (لوط) گفت: پروردگارا مرا بر قوم فساد کننده یاری کن ۳۰

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ قَالُوٓاْ إِنَّا مُهْلِكُوٓاْ
أَهْلِ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُواْ ظَٰلِمِينَ ﴿٣١﴾
قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًاۚ قَالُواْ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَاۖ لَنُنَجِّيَنَّهُۥ
وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّآ
أَن جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًاۖ
وَقَالُواْ لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا
ٱمْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهْلِ
هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ
﴿٣٤﴾ وَلَقَد تَّرَكْنَا مِنْهَآ ءَايَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ
وَٱرْجُواْ ٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَلَا تَعْثَوْاْ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُواْ فِى دَارِهِمْ
جَٰثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَاْ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم
مِّن مَّسَٰكِنِهِمْۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَكَانُواْ مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

و چون فرستادگان ما به سوی ابراهیم با مُژده آمدند، گفتند: ما هلاک کنندهٔ این شهر هستیم، همانا مردمش ستمکار هستند ۳۱ وی (ابراهیم) گفت: در آنجا لوط است. (فرستادگان الهی) گفتند: ما به کسانی که در آنجا هستند داناتریم؛ قطعاً او و خانواده اش را نجات خواهیم داد، جز همسرش را که از باقی ماندگان بود ۳۲ و هنگامی که فرستادگان ما نزد لوط آمدند از آمدن ایشان اندوهگین شد و توانش از آنان به تنگ آمد. (فرستادگان) گفتند: نترس و اندوهگین مباش؛ تو و خانواده ات را نجات خواهیم داد، مگر همسرت را که از باقی ماندگان بود ۳۳ همانا ما برای مردم این شهر عذابی را از آسمان خواهیم فرستاد بدآنچه نافرمانی می کردند ۳۴ و مسلّماً از آن (شهر) نشانه ای آشکار باقی گذاشتیم برای قومی که تعقّل می کنند ۳۵ و به سوی (شهرِ) مَدین از خودشان شُعیب را فرستادیم پس گفت: ای قوم اللّٰه را عبادت کنید و به (برپائی) روز آخرت اُمید داشته باشید و در زمین به فساد نکوشید ۳۶ پس او را دروغ شُمردند و ایشان را زلزله ای فرا گرفت که در خانه های خویش مُردند ۳۷ و (قومِ) عاد و (قومِ) ثمود و به درستی خانه‌های (ویران شدهٔ) آنان برای شما آشکار شد و برای ایشان شیطان (وسوسه گر) اعمال آنها را آراسته بود پس آنان را از راه (اللّٰه) بازداشت در حالی که بینا بودند ۳۸

وَقَٰرُونَ وَفِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَۖ وَلَقَدۡ جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ
فَٱسۡتَكۡبَرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا كَانُواْ سَٰبِقِينَ ٣٩
فَكُلًّا أَخَذۡنَا بِذَنۢبِهِۦۖ فَمِنۡهُم مَّنۡ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِ حَاصِبٗا
وَمِنۡهُم مَّنۡ أَخَذَتۡهُ ٱلصَّيۡحَةُ وَمِنۡهُم مَّنۡ خَسَفۡنَا بِهِ
ٱلۡأَرۡضَ وَمِنۡهُم مَّنۡ أَغۡرَقۡنَاۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ
وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٤٠ مَثَلُ ٱلَّذِينَ
ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡلِيَآءَ كَمَثَلِ ٱلۡعَنكَبُوتِ
ٱتَّخَذَتۡ بَيۡتٗاۖ وَإِنَّ أَوۡهَنَ ٱلۡبُيُوتِ لَبَيۡتُ ٱلۡعَنكَبُوتِۚ
لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٤١ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يَدۡعُونَ مِن
دُونِهِۦ مِن شَيۡءٖۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٤٢ وَتِلۡكَ
ٱلۡأَمۡثَٰلُ نَضۡرِبُهَا لِلنَّاسِۖ وَمَا يَعۡقِلُهَآ إِلَّا ٱلۡعَٰلِمُونَ
٤٣ خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٤٤ ٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ
وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ
وَٱلۡمُنكَرِۗ وَلَذِكۡرُ ٱللَّهِ أَكۡبَرُۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تَصۡنَعُونَ ٤٥

و قارون و فرعون و هامان را (هلاک کردیم) و مسلّماً موسی با نشانیها به نزد ایشان آمد، پس در زمین کِبر ورزیدند و نتوانستند (از عذاب ما) پیشی بگیرند ۳۹ پس هر یک را به سبب گناهش گرفتار ساختیم؛ بر بعضی از آنان طوفانی از سنگریزه فرستادیم، و بعضی را صدای (مرگبار) فرا گرفت و بعضی را در زمین فرو بُردیم و بعضی را غرق کردیم. و اللّٰه بر آن نبود که به آنان ستم کند، و لیکن آنها به خویشتن ستم می کردند ۴۰ مَثل کسانیکه جز اللّٰه سرپرستانی گرفته اند به مانند عنکبوتی است که خانه ای را بر گرفت و همانا سُست ترین خانه ها خانهٔ عنکبوت است اگر بدانند ۴۱ همانا اللّٰه آنچه را جز او صدا می زنند را می داند و او شوکتمندِ حکیم است ۴۲ و این مثل ها را برای مردم می زنیم و آن را جز دانایان نمی فهمند ۴۳ اللّٰه آسمان ها و زمین را به حقّ خلق کرد، همانا در این نشانه ای برای مؤمنان است ۴۴ آنچه را به سوی تو (ای محمّد) از کتاب (قرآن) وحی شد را بخوان و نماز را به پای دار، همانا نماز از فحشاء و زشتیها باز می دارد و یاد اللّٰه بزرگتر است و اللّٰه آنچه را فراهم می سازید را می داند ۴۵

۞وَلَا تُجَٰدِلُوٓاْ أَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ إِلَّا
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡۖ وَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَأُنزِلَ
إِلَيۡكُمۡ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمۡ وَٰحِدٞ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ
٤٦ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ
ٱلۡكِتَٰبَ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۖ وَمِنۡ هَٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤۡمِنُ بِهِۦۚ وَمَا
يَجۡحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلۡكَٰفِرُونَ ٤٧ وَمَا كُنتَ تَتۡلُواْ مِن
قَبۡلِهِۦ مِن كِتَٰبٖ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَۖ إِذٗا لَّٱرۡتَابَ
ٱلۡمُبۡطِلُونَ ٤٨ بَلۡ هُوَ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ فِي صُدُورِ ٱلَّذِينَ
أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَۚ وَمَا يَجۡحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّٰلِمُونَ ٤٩ وَقَالُواْ
لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَٰتٞ مِّن رَّبِّهِۦۚ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ
وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٥٠ أَوَ لَمۡ يَكۡفِهِمۡ أَنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ
ٱلۡكِتَٰبَ يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحۡمَةٗ وَذِكۡرَىٰ
لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٥١ قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ
شَهِيدٗاۖ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
بِٱلۡبَٰطِلِ وَكَفَرُواْ بِٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٥٢

و با اهلِ کتاب جز به شیوه‌ای که نیکوست مُجادله نکنید مگر با کسانیکه از ایشان ستم کردند و بگویید بدآنچه به سوی ما نازل شد و به سوی شما نازل شد ایمان آوردیم و صاحب قدرت ما و صاحب قدرت شما یکی است و ما برای او (اللّٰه) تسلیم شده هستیم ۴۶ و اینچنین به سوی تو (ای محمّد) کتاب (قرآن) را نازل کردیم پس کسانیکه به ایشان کتاب را داده‌ایم بدان ایمان می آورند و از ایشان است که بدان می گرود و آیات ما را جز کافران انکار نمی کنند ۴۷ و تو (ای محمّد) قبل از این کتابی (الهی) را تلاوت نمی کردی و با دست خود (کلام الهی را) نمی نوشتی، در آن هنگام اهلِ باطل به شکّ می اُفتادند ۴۸ بلکه آن (قرآن) آیاتی آشکار در سینه های کسانی است که دانش (الهی) یافته اند و آیات ما را جز (افرادِ) ستمکار انکار نمی کنند ۴۹ و گفتند: چرا بر او نشانه‌هایی از پروردگارش نازل نشد، (ای محمّد) بگو: جز این نیست نشانه ها نزدِ اللّٰه است و جز این نیست که من هشدار دهنده ای آشکار هستم ۵۰ آیا ایشان را کافی نشد که بر تو (ای محمّد) کتاب (قرآن) را نازل کردیم که بر ایشان تلاوت می شود، همانا در این رحمتی و یادآوری است برای قومی که ایمان می آورند ۵۱ (ای محمّد) بگو: اللّٰه میان من و شما گواه است، (اللّٰه) آنچه را در آسمانها و زمین است را می داند و کسانیکه به باطل ایمان آورند و به اللّٰه کُفر بورزند آنان (افرادِ) زیانکار هستند ۵۲

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَلَوْلَآ أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ ٱلْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ
مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُواْ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٥٥﴾ يَٰعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ أَرْضِى وَٰسِعَةٌ فَإِيَّٰىَ فَٱعْبُدُونِ
﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ ٱلْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِى
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ ﴿٥٨﴾ ٱلَّذِينَ
صَبَرُواْ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا ٱللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن
سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ ٱللَّهُ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ
عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥٓ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم
مَّن نَّزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

و (ای محمّد) از تو در عذاب شتاب می خواهند و اگر مُهلتی تعیین شده نبود ایشان را عذاب فرا می رسید و قطعاً ایشان را (عذاب) ناگهان بیاید و نمی فهمند ۵۳ (ای محمّد) از تو در عذاب شتاب می خواهند و همانا جهنم به کافران احاطه دارد ۵۴ روزی که ایشان را عذاب فرا گیرد از بالای (سر) ایشان و از زیر پاهایشان آنها را فرا خواهد گرفت و (اللّٰه) می فرماید: آنچه انجام می دادید را بچشید ۵۵ ای بندگان من که ایمان آورده اید، زمین پهناور است پس فقط مرا عبادت کنید ۵۶ هر (صاحبِ) جانی چشندهٔ مرگ است سپس به سوی ما بازگردانده می شوید ۵۷ و کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند قطعاً ایشان را در غُرفه هایی از باغ (بهشت) جای دهیم که از زیر آنها نهرها جاریست، جاودان در آن هستند، پاداش (افرادِ) عمل کننده (به نیکیها) چه خوب است ۵۸ کسانیکه شکیبایی کردند و بر پروردگار خویش توکّل می کنند ۵۹ و چه بسا جُنبنده ای روزی خویش را نمی تواند حمل کند، اللّٰه او را و شما را روزی می دهد و او شنوای داناست ۶۰ و اگر از ایشان سؤال کنید چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرد و خورشید و ماه را مسخّر کرد؟ قطعاً خواهند گفت: اللّٰه پس به کجا منحرف می شوند ۶۱ اللّٰه روزی را وسعت می دهد برای هر که از بندگانش بخواهد و اندازه می گرداند (برای هر که بخواهد)، همانا اللّٰه بر همه چیز دانا است ۶۲ و اگر از ایشان سؤال کنی چه کسی از آسمان آبی را فرو فرستاد پس زمین را بعد از مرگش زنده کرد؟ قطعاً گویند: اللّٰه، (ای محمّد) بگو: سپاس برای اللّٰه است، بلکه بیشتر ایشان تعقّل نمی کنند ۶۳

وَمَا هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ ٱلدَّارَ ٱلْءَاخِرَةَ لَهِىَ
ٱلْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا۟ فِى ٱلْفُلْكِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾
لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا۟ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾
أَوَ لَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُتَخَطَّفُ ٱلنَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ ۚ أَفَبِٱلْبَٰطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُۥٓ ۚ
أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَٰفِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟
فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ ٱلرُّومُ ﴿٢﴾ فِىٓ أَدْنَى ٱلْأَرْضِ وَهُم مِّنۢ
بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِى بِضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ ٱلْأَمْرُ
مِن قَبْلُ وَمِنۢ بَعْدُ ۚ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾
بِنَصْرِ ٱللَّهِ ۚ يَنصُرُ مَن يَشَآءُ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥﴾

و این زندگی دنیا جز هوسرانی و بازیچه نیست و همانا خانهٔ آخرت زندگی حقیقی است اگر می دانستند ۶۴ پس هنگامی که (مُشرکان) در کِشتی سوار شوند اللّه را خالصانه صدا می زنند پس زمانی که ایشان را به سوی خُشکی نجات دهیم آن هنگام ایشان شرک می ورزند ۶۵ تا بدآنچه به ایشان (نعمت) داده ایم، کفُر ورزند و بهره مند شوند پس بزودی خواهند دانست ۶۶ آیا نمی بینند که ما (مکه) را حرم و جایگاه اَمن قرار دادیم، در حالی که مردم پیرامون آن ربوده (و غارت) می شوند، آیا به باطل ایمان می آورند و نعمت اللّه را انکار می کنند؟ ۶۷ و کیست ستمگرتر از آنکه بر اللّه دروغی را بست یا حقّ را زمانی که بسوی او آمد دروغ پنداشت، آیا جهنم جایگاهی برای کافران نیست؟ ۶۸ و کسانیکه در راه ما کوشش کنند قطعاً راه‌های خویش را به ایشان نشان دهیم و همانا اللّه با نیکوکاران است ۶۹

سوره روم – ۳۰

بنام اللّه بخشندهٔ مهربان

الم ۱ روم شکست خورد ۲ در پست ترین زمین و ایشان بعد از شکستشان به زودی پیروز شوند ۳ ظرف چند سال، دستور چه پیش (از این پیروزی) چه بعد (از آن) متعلّق به اللّه است و در آن روز مؤمنان شادمان شوند ۴ به یاری اللّه، هر کس را بخواهد یاری می کند و او شوکتمندِ مهربان است ۵

وَعۡدَ ٱللَّهِۖ لَا يُخۡلِفُ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ
٦ يَعۡلَمُونَ ظَٰهِرٗا مِّنَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ عَنِ ٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ
غَٰفِلُونَ ٧ أَوَلَمۡ يَتَفَكَّرُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۗ مَّا خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَأَجَلٖ مُّسَمّٗىۗ وَإِنَّ كَثِيرٗا
مِّنَ ٱلنَّاسِ بِلِقَآيِٕ رَبِّهِمۡ لَكَٰفِرُونَ ٨ أَوَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي
ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَانُوٓاْ
أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗ وَأَثَارُواْ ٱلۡأَرۡضَ وَعَمَرُوهَآ أَكۡثَرَ مِمَّا
عَمَرُوهَا وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ
لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٩ ثُمَّ كَانَ
عَٰقِبَةَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ ٱلسُّوٓأَىٰٓ أَن كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَكَانُواْ
بِهَا يَسۡتَهۡزِءُونَ ١٠ ٱللَّهُ يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ثُمَّ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ
١١ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُبۡلِسُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ١٢ وَلَمۡ يَكُن لَّهُم مِّن
شُرَكَآئِهِمۡ شُفَعَٰٓؤُاْ وَكَانُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ كَٰفِرِينَ
١٣ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوۡمَئِذٖ يَتَفَرَّقُونَ ١٤ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَهُمۡ فِي رَوۡضَةٖ يُحۡبَرُونَ ١٥

وعدهٔ الله است و الله وعدهٔ خویش را نمی شکند و لیکن اکثر مردم نمی دانند ۶ ظاهری از زندگی دنیا را می دانند و ایشان از آخرت غافل هستند ۷ آیا در خویشتن اندیشه نکرده اید که آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست را جز به حقّ و مُهلتی تعیین شده خلق نکرده است، همانا بیشتر مردم به ملاقات پروردگار خویش کافر هستند (باور ندارند) ۸ آیا در روی زمین گردش نمی کنند پس نگاه کنند سرانجام کسانیکه پیش از ایشان بودند چگونه شد، سخت تر از ایشان در نیرو بودند و زمین را زیر و رو می کردند و آن را آباد می ساختند بیشتر از آنچه اینان آن را آباد کردند و فرستادگانشان به سوی ایشان با نشانیها آمدند پس الله بر آن نبود که به ایشان ستم کند و لیکن ایشان بر خود ستم می کردند ۹ سپس سرانجام (کار) کسانیکه بدی کردند بدآنجا رسید که آیات ما را دروغ پنداشتند و آنها را به مسخره می گرفتند ۱۰ الله خلقت را آغاز می کند سپس آن را بازمی گرداند سپس به سوی او بازگردانده می شوید ۱۱ و روزی که ساعت (قیامت) به پا گردد مُجرمان (گناهکاران) ناأُمید شوند ۱۲ و برای آنها از شریکانشان میانجیگری وجود ندارد و به شریکان خویش کُفر می ورزند ۱۳ و روزی که ساعت (قیامت) به پا شود در آن روز جدا می شوند ۱۴ پس امّا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس ایشان در گُلستانی شادمان هستند ۱۵

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلۡأٓخِرَةِ
فَأُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡعَذَابِ مُحۡضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمۡسُونَ
وَحِينَ تُصۡبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَعَشِيّٗا وَحِينَ تُظۡهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ
ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ وَيُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ وَكَذَٰلِكَ تُخۡرَجُونَ
﴿١٩﴾ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ إِذَآ أَنتُم بَشَرٞ
تَنتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ
أَزۡوَٰجٗا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم مَّوَدَّةٗ وَرَحۡمَةًۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ
خَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفُ أَلۡسِنَتِكُمۡ وَأَلۡوَٰنِكُمۡۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡعَٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ مَنَامُكُم
بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبۡتِغَآؤُكُم مِّن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلۡبَرۡقَ
خَوۡفٗا وَطَمَعٗا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَيُحۡيِۦ بِهِ ٱلۡأَرۡضَ
بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ﴿٢٤﴾

و امّا کسانیکه کُفر ورزیدند و آیات ما و ملاقات آخرت را دروغ شُمردند پس آنان در عذاب (جهنم) احضار می شوند ۱۶ پس اللّه مُنزه است هنگامی که به شامگاه می رسید و آنگاه که به صبح می رسید ۱۷ و برای اوست سپاس در آسمانها و زمین و شامگاهان و گاهی که به نیمروز می رسید ۱۸ زنده را از مُرده بیرون می آورد و مُرده را از زنده بیرون می آورد و زمین را بعد از مرگش زنده می کند، اینچنین (در روز قیامت) بیرون آورده می شوید ۱۹ و از نشانه های او آنکه شما را از خاک آفرید سپس شما (به صورت) بشری پراکنده می شوید ۲۰ و از نشانه های او آن است که برای شما از خودتان همسرانی را خلق کرد تا بدآنها آرامش پیدا کنید و میان شما عشق و بخشش را قرار داد، همانا در این نشانه‌هایی است برای گروهی که می اندیشند ۲۱ و از نشانه های او خلقت آسمانها و زمین و گوناگونی زبان های شما و رنگهای شما است، همانا در این نشانه هایی برای جهانیان است ۲۲ و از نشانه او خواب شما در شب و روز است و روزی جُستن شما از بخشش او (اللّه) است، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می شنوند ۲۳ و از نشانه های او این که به شما صاعقه را سبب بیم و اُمید برایتان نشان داد و از آسمان آبی را فرو فرستاد تا بدان زمین را بعد از مرگش زنده سازد، همانا در این نشانه هایی است برای قومی که تعقّل می کنند ۲۴

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ بِأَمْرِهِۦ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ إِذَآ أَنتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا
مِّنْ أَنفُسِكُمْ ۖ هَل لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُم مِّن
شُرَكَآءَ فِى مَا رَزَقْنَٰكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَآءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ ٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَهْوَآءَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ
فَمَن يَهْدِى مَنْ أَضَلَّ ٱللَّهُ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمْ
وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِى فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيْهَا ۚ
لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ ۝ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَٱتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا۟
ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ ٱلَّذِينَ فَرَّقُوا۟
دِينَهُمْ وَكَانُوا۟ شِيَعًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

و از نشانه های او آنکه آسمان و زمین به فرمان او برپاست پس هنگامی که (در روز قیامت) شما را صدا بزند (به) صدا زدنی، به ناگاه از زمین (قبور) بیرون می آیید ۲۵ و برای اوست آنچه در آسمانها و زمین است، همه برای او (اللّٰه) فرمانبردار هستند ۲۶ و او کسی است که خلقت را آغاز کرد سپس آن را بازمی گرداند و آن بر او (اللّٰه) آسان است و برای او صفتِ برتر در آسمانها و زمین است و او شوکتمندِ حکیم است ۲۷ (اللّٰه) برای شما از خودتان مثلی زده است، آیا در آنچه به شما روزی داده ایم شریکانی از افرادی که در پیمان شما هستند (سراغ) دارید که (بواسطهٔ اعطای ثروتتان) با ایشان مساوی شوید؟ و همانگونه که شما نسبت به یکدیگر نگران هستید نگران ایشان نیز باشید، (اللّٰه) اینچنین آیات را شرح می دهد برای قومی که تعقّل کنند ۲۸ بلکه کسانیکه ستم کردند هوس های خویش را به نادانی پیروی کردند پس چه کسی هدایت کند آنکس را که اللّٰه او را گُمراه ساخت و برای ایشان یاورانی نیست ۲۹ پس روی خود را به سوی دین یکتاپرستی (حقّ گرایی) متوجه ساز، همان سرشتی که اللّٰه مردم را بر آن نهاده است، در خلقت اللّٰه تغییری نیست، این دین اُستوار است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۳۰ به سوی او (اللّٰه) بازگردید و از او پرهیزکاری کنید و نماز را بپا دارید و از مُشرکان نباشید ۳۱ از کسانیکه دین خود را فرقه فرقه (پراکنده) ساختند و گروه‌هایی شدند، هر حزبی بدآنچه نزد ایشان است شادمان اند ۳۲

وَإِذَا مَسَّ ٱلنَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْاْ رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم
مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُواْ بِمَآ
ءَاتَيْنَٰهُمْۚ فَتَمَتَّعُواْ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطَٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُواْ بِهِۦ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَآ أَذَقْنَا
ٱلنَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُواْ بِهَاۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقْدِرُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَـَٔاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ
حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ ٱللَّهِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن رِّبًا
لِّيَرْبُوَاْ فِيٓ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ فَلَا يَرْبُواْ عِندَ ٱللَّهِۖ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن
زَكَوٰةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ ٱللَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾
ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْۖ هَلْ مِن
شُرَكَآئِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيْءٍۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِي ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِي عَمِلُواْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

و هنگامی که مردم را رنجی برسد پروردگار خویش را به فریاد صدا می زنند و به او (اللّٰه) پناه می برند سپس هنگامی که (اللّٰه) از رحمت خویش ایشان را چشانید آنگاه گروهی از آنان به پروردگار خویش شرک ورزیدند ۳۳ تا بدآنچه به ایشان داده‌ایم کُفر ورزند پس بهره مند شوید که به زودی می فهمید ۳۴ آیا برای ایشان دلیلی نازل کرده ایم که او بدآنچه بدان شرک می ورزند سخن می گوید؟ ۳۵ و هنگامی که مردم را رحمتی بچشانیم بدان شادمان شوند و اگر به ایشان بدی بدآنچه دست های ایشان پیش فرستاد، برسد آنگاه ایشان نااُمید می گردند ۳۶ آیا ندیدند که اللّٰه روزی را وسعت می دهد برای هر که از بندگانش بخواهد و اندازه می گرداند (برای هر که بخواهد)، همانا در این نشانه هایی است برای قومی که ایمان می آورند ۳۷ پس به خویشاوند و بینوا و در راه مانده حقّش را بده، این بهتر است برای کسانیکه خُشنودی اللّٰه را می خواهند و ایشان رستگار هستند ۳۸ و آنچه از ربا می دهید که در مال های مردم افزایش (سود برای خود) بردارید پس نزد اللّٰه فراوانی نگیرد و آنچه از زکات می دهید که بدان خُشنودی اللّٰه را می‌خواهید پس آن افزایش یابد ۳۹ اللّٰه کسی است که شما را خلق کرد سپس شما را روزی داد سپس شما را می میراند سپس شما را زنده می‌کند، آیا از شریکان شما کسی هست که از این کارها چیزی را انجام دهد؟ او مُنزه است و برتر است از آنچه شرک می ورزید ۴۰ فساد در زمین و دریا بدآنچه دستهای مردم فراهم ساخت پدیدار شد تا به بعضی از ایشان آنچه انجام می دادند را (عذاب) بچشانیم تا شاید تغییر رویه دهند ۴۱

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلُۚ كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّشۡرِكِينَ ٤٢ فَأَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّينِ ٱلۡقَيِّمِ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۖ يَوۡمَئِذٖ يَصَّدَّعُونَ ٤٣ مَن كَفَرَ فَعَلَيۡهِ كُفۡرُهُۥۖ وَمَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِأَنفُسِهِمۡ يَمۡهَدُونَ ٤٤ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٤٥ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن يُرۡسِلَ ٱلرِّيَاحَ مُبَشِّرَٰتٖ وَلِيُذِيقَكُم مِّن رَّحۡمَتِهِۦ وَلِتَجۡرِيَ ٱلۡفُلۡكُ بِأَمۡرِهِۦ وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٤٦ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوۡمِهِمۡ فَجَآءُوهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَٱنتَقَمۡنَا مِنَ ٱلَّذِينَ أَجۡرَمُواْۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيۡنَا نَصۡرُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٤٧ ٱللَّهُ ٱلَّذِي يُرۡسِلُ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابٗا فَيَبۡسُطُهُۥ فِي ٱلسَّمَآءِ كَيۡفَ يَشَآءُ وَيَجۡعَلُهُۥ كِسَفٗا فَتَرَى ٱلۡوَدۡقَ يَخۡرُجُ مِنۡ خِلَٰلِهِۦۖ فَإِذَآ أَصَابَ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦٓ إِذَا هُمۡ يَسۡتَبۡشِرُونَ ٤٨ وَإِن كَانُواْ مِن قَبۡلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيۡهِم مِّن قَبۡلِهِۦ لَمُبۡلِسِينَ ٤٩ فَٱنظُرۡ إِلَىٰٓ ءَاثَٰرِ رَحۡمَتِ ٱللَّهِ كَيۡفَ يُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٥٠

(ای محمّد) بگو: در زمین گردش کنید پس بنگرید سرانجام کسانیکه از قبل بودند چگونه بود، بیشتر ایشان مُشرک بودند ۴۲ پس روی خود را به سوی دین اُستوار متوجه ساز پیش از آنکه روزی بیاید که آن را بازگشتی از اللّٰه نیست، آن روز (روز قیامت) همه از هم جدا می شوند ۴۳ هر کس کُفر ورزد پس کُفرش بر علیه خود اوست و هر کس عمل شایسته کند پس برای خویش (پاداش) مهیا می کنند ۴۴ تا از بخشش او (اللّٰه) کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند را پاداش دهد، همانا او کافران را دوست ندارد ۴۵ و از نشانه های او (اللّٰه) آن که بادها را مُژده دهنده بفرستد و تا به شما از رحمت خویش بچشاند و تا کِشتی به فرمان او روان شود و تا از لطف او روزی بجویید و تا شاید سپاسگزار باشید ۴۶ و مسلّماً پیش از تو (ای محمّد) فرستادگانی را به سوی قوم خودشان ارسال کردیم پس با نشانیها به سوی ایشان آمدند پس از کسانیکه مُجرم (گناهکار) بودند انتقام گرفتیم و یاری کردن مؤمنان بر عهدهٔ ما واجب است ۴۷ اللّٰه کسی است که بادها را می فرستد پس ابری را بر می‌انگیزد و آن را در آسمان هر گونه که بخواهد پهن می سازد و آن را توده هایی می گرداند پس برف را می ببینی که از لابلای آن بیرون آید پس آن را به هر که از بندگانش بخواهد می رساند آنگاه ایشان شادمانی می کنند ۴۸ و اگر چه پیش از آنکه بر ایشان (برف و باران) فرستاده شود قبل از آن نااُمید بودند ۴۹ پس به آثار رحمت اللّٰه نگاه کن چگونه زمین را بعد از مرگش زنده می کند، همانا او (اللّٰه) زنده کنندهٔ مُردگان است و او بر همه چیز تواناست ۵۰

وَلَئِنۡ أَرۡسَلۡنَا رِيحٗا فَرَأَوۡهُ مُصۡفَرّٗا لَّظَلُّواْ مِنۢ بَعۡدِهِۦ يَكۡفُرُونَ
٥١ فَإِنَّكَ لَا تُسۡمِعُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَلَا تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوۡاْ
مُدۡبِرِينَ ٥٢ وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِ ٱلۡعُمۡيِ عَن ضَلَٰلَتِهِمۡۖ إِن تُسۡمِعُ إِلَّا
مَن يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسۡلِمُونَ ٥٣ ۞ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم
مِّن ضَعۡفٖ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعۡدِ ضَعۡفٖ قُوَّةٗ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعۡدِ
قُوَّةٖ ضَعۡفٗا وَشَيۡبَةٗۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡقَدِيرُ
٥٤ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقۡسِمُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ مَا لَبِثُواْ غَيۡرَ
سَاعَةٖۚ كَذَٰلِكَ كَانُواْ يُؤۡفَكُونَ ٥٥ وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ
ٱلۡعِلۡمَ وَٱلۡإِيمَٰنَ لَقَدۡ لَبِثۡتُمۡ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡبَعۡثِۖ
فَهَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡبَعۡثِ وَلَٰكِنَّكُمۡ كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٥٦ فَيَوۡمَئِذٖ
لَّا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَعۡذِرَتُهُمۡ وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ
٥٧ وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖۚ
وَلَئِن جِئۡتَهُم بِـَٔايَةٖ لَّيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا
مُبۡطِلُونَ ٥٨ كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ
٥٩ فَٱصۡبِرۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ وَلَا يَسۡتَخِفَّنَّكَ ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠

و اگر بادی را بفرستیم که آن (زراعت و باغ های خود) را پژمرده ببینند، قطعاً بعد از آن کُفر ورزی را آغاز کنند ۵۱ پس همانا تو (ای محمّد) مُردگان را شنوا نمی کنی و نمی توانی دعوت (خود) را زمانیکه پُشت کنند و بازگردند به گوش کرها برسانی ۵۲ و تو (ای محمّد) هدایت کننده کورها از گُمراهیشان نیستی، جز آنکسی را که به آیات ما ایمان آورد و تسلیم باشد را شنوا نسازی ۵۳ اللّٰه کسی است که شما را از ناتوانی (سُستی) آفرید سپس بعد از ناتوانی (به شما) قدرت بخشید سپس بعد از نیرومندی ناتوانی و پیری را قرار داد، هر چه را بخواهد خلق می کند، او (اللّٰه) دانای تواناست ۵۴ و روزی که ساعت (قیامت) به پا شود مُجرمان (گناهکاران) سوگند یاد می کنند که جز ساعتی را (در دنیا) نمانده اند، اینچنین (کافران از هدایت) بازداشته شده اند ۵۵ و کسانیکه دانش و ایمان داده شدند، گفتند: قطعاً (ای کافران شما) تا زمان مقرّر اللّٰه تا روز برانگیختن ماندگار بوده اید پس این روز برانگیختن است لیکن شما نمی دانستید ۵۶ پس آن روز کسانیکه ستم کردند عذرخواهی ایشان سود ندهد و پوزش خواهی ایشان را نپذیرند ۵۷ و مسلّماً برای مردم در این قرآن از هر مثلی زدیم و اگر برای آنها نشانه ای را بیاوری آنان که کفر ورزیدند، می گویند: شما جز باطل گرایان نیستید ۵۸ اینچنین اللّٰه بر دلهای ایشان مُهر نهاد کسانیکه نمی دانند ۵۹ پس شکیبایی کن، همانا وعدهٔ اللّٰه حقّ است و مبادا کسانیکه یقین ندارند (ایمان و اعتقاد) تو را تحقیر نکنند ۶۰

سُورَةُ لُقْمَانَ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم
بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْتَرِى لَهْوَ ٱلْحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا
كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِىٓ أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتُ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨﴾
خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ
بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا
فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَٰذَا خَلْقُ ٱللَّهِ فَأَرُونِى مَاذَا
خَلَقَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ ۚ بَلِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

سوره لقمان - ۳۱

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

الم ۱ این آیات کتاب حکیم است ۲ هدایت و رحمتی برای نیکوکاران است ۳ کسانیکه نماز را بر پای می دارند و زکات می دهند و ایشان به آخرت یقین دارند ۴ آنان بر هدایتی از پروردگار خویش هستند و آنان (افرادِ) رستگار هستند ۵ و از میان مردم کسی است که سخنان بیهوده را می طلبد تا بدون دانشی (مردم را) از راه اللّٰه گُمراه کند و آنها را به مسخره بگیرد، آنان بر ایشان عذابی خوار کننده است ۶ و هنگامی که بر او آیات ما تلاوت شود متکبّرانه پُشت کند چنانکه گویی آن را نشنیده است، در گوشهای او سنگینی است پس او را به عذاب دردناک بشارت بده ۷ همانا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند برای ایشان باغ های پُر نعمت است ۸ در آن جاودان هستند، وعدهٔ اللّٰه حقّ است و او شوکتمندِ حکیم است ۹ آسمانها را بدون سُتونی خلق کرد که آنها را ببینید و در زمین کوه هایی را قرار داد مبادا شما را به لرزش در آورد و در آن از هر جُنبنده ای پراکنده ساخت و از آسمان آبی را فرستادیم پس در آن از هر جُفتی گرامی رویانده ایم ۱۰ این خلقت اللّٰه است پس به من نشان دهید کسانیکه جز او هستند چه چیز خلق کرده‌اند، بلکه ستمگران در گُمراهی آشکار هستند ۱۱

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَٰنَ ٱلْحِكْمَةَ أَنِ ٱشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ
لُقْمَٰنُ لِٱبْنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ يَٰبُنَىَّ لَا تُشْرِكْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّ ٱلشِّرْكَ
لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ
وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَٰلُهُۥ فِى عَامَيْنِ أَنِ ٱشْكُرْ لِى وَلِوَٰلِدَيْكَ
إِلَىَّ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٤﴾ وَإِن جَٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبْهُمَا فِى ٱلدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ
وَٱتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىَّ ۚ ثُمَّ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَٰبُنَىَّ إِنَّهَآ إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
خَرْدَلٍ فَتَكُن فِى صَخْرَةٍ أَوْ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ أَوْ فِى ٱلْأَرْضِ يَأْتِ
بِهَا ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَٰبُنَىَّ أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ وَأْمُرْ
بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱنْهَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ
مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِى ٱلْأَرْضِ
مَرَحًا ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَٱقْصِدْ فِى مَشْيِكَ
وَٱغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنكَرَ ٱلْأَصْوَٰتِ لَصَوْتُ ٱلْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

و مسلّماً به لقمان حکمت را دادیم که برای الله سپاسگزار باش و هر کس قدردانی (الله) کند پس جز این نیست که به سود خودش سپاس می گزارد و هر کس کُفر ورزد پس همانا الله بی نیازِ سُتوده است ۱۲ و هنگامی که لقمان به پسر خود گفت و او را پند می داد ای پسرم به الله شرک نیاور، همانا شرک بزرگترین ستم است ۱۳ و انسان را به والدین او سفارش کردیم، مادرش به او با سستی های پیاپی حامله گشت و دوران شیر خوارگی او در دو سال است که بر من (الله) و والدین خود سپاسگزار باش، بازگشت (در روز قیامت) به سوی من است ۱۴ و اگر دربارهٔ تو (والدین) کوشیدند که به من (در خصوص) آنچه تو را بدان دانشی نیست شرک ورزی پس از آنها اطاعت نکن و در دنیا با آنها به خوبی همراهی کن و راه آن را پیروی کن که به سوی من توبه کند سپس بازگشت شما به سوی من است پس شما را بدآنچه انجام می دادید خبر می دهم ۱۵ ای پسرم اگر آن (اعمال) به سنگینی دانه ای از خردل باشد پس آن در صخره ای باشد یا در آسمانها یا در زمین باشد الله آن را بیاورد، همانا الله دقیقِ آگاه است ۱۶ ای پسرم نماز را به پای دار و به نیکی اَمر کن و از بدی بازدار و بر آنچه به تو می رسد شکیبا باش، همانا این از اُستواری کارهاست ۱۷ و چهرهٔ خود را برای مردم خشمگین مساز و در زمین با غرور راه مرو، همانا الله هیچ خودپسند مغروری را دوست ندارد ۱۸ و در راه رفتن خود متعادل باش و صدای خویش را پایین بیاور، همانا بدترین صداها صدای خر است ۱۹

أَلَمۡ تَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَأَسۡبَغَ
عَلَيۡكُمۡ نِعَمَهُۥ ظَٰهِرَةٗ وَبَاطِنَةٗۗ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ
بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَلَا هُدٗى وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ ٢٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ
مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ نَتَّبِعُ مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ
ٱلشَّيۡطَٰنُ يَدۡعُوهُمۡ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ٢١ ۞وَمَن يُسۡلِمۡ
وَجۡهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰۗ
وَإِلَى ٱللَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ ٢٢ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحۡزُنكَ كُفۡرُهُۥٓۚ
إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ
٢٣ نُمَتِّعُهُمۡ قَلِيلٗا ثُمَّ نَضۡطَرُّهُمۡ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٖ ٢٤
وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۚ قُلِ
ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٥ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٢٦ وَلَوۡ أَنَّمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ
مِن شَجَرَةٍ أَقۡلَٰمٞ وَٱلۡبَحۡرُ يَمُدُّهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦ سَبۡعَةُ أَبۡحُرٖ
مَّا نَفِدَتۡ كَلِمَٰتُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ٢٧ مَّا خَلۡقُكُمۡ
وَلَا بَعۡثُكُمۡ إِلَّا كَنَفۡسٖ وَٰحِدَةٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٌ ٢٨

آیا توجه نکردی که اللّٰه برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را مسخّر کرد و بر شما نعمت های خویش را آشکار و پنهان فراوان گردانید و از مردم کسی است که دربارهٔ اللّٰه بدون دانشی و بدون هدایتی و بدون کتابی درخشان مُجادله می کند ۲۰ و هنگامی که به ایشان گفته شود: آنچه اللّٰه نازل کرد پیروی کنید، می گویند: بلکه ما از چیزی پیروی می کنیم که پدران خود را بر آن یافتیم، اگر چه شیطان (وسوسه گر) ایشان را به سوی عذاب سوزان (جهنم) دعوت کند ۲۱ و هر کس روی خود را به سوی اللّٰه تسلیم کند و او نیکوکار باشد پس به درستی به دست آویزی اُستوار چنگ زده است و به سوی اللّٰه سرانجام کارهاست ۲۲ و هر کس کُفر ورزد کُفر او (ای محمّد) تو را اندوهگین نسازد، به سوی ما بازگشت ایشان (در روز قیامت) است پس ایشان را بدآنچه انجام داده اند خبر می‌دهم، همانا اللّٰه به رازِ سینه ها دانست ۲۳ ایشان را اندکی بهره مند سازم سپس ایشان را به سوی عذابی سخت (در جهنم) می کشانیم ۲۴ و اگر از ایشان بپرسید چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرد؟ قطعاً می گویند: اللّٰه، (ای محمّد) بگو: سپاس برای اللّٰه است، بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۲۵ آنچه در آسمانها و زمین است از آنِ اللّٰه است، همانا اللّٰه او بی نیازِ سُتوده است ۲۶ و اگر آنچه درخت در زمین است قلم شود و دریا (مُرکب باشد) و هفت دریای دیگر آن را یاری رساند سخنان اللّٰه پایان نمی یابد، همانا اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۲۷ خلقت شما و برانگیختن شما جز مانند یک تن نیست، همانا اللّٰه شنوای بیناست ۲۸

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ
وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِىٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ ٱللَّهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِن دُونِهِ ٱلْبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
ٱلْفُلْكَ تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ بِنِعْمَتِ ٱللَّهِ لِيُرِيَكُم مِّنْ ءَايَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّ
فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ
كَٱلظُّلَلِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ
فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
﴿٣٢﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ وَٱخْشَوْا۟ يَوْمًا لَّا يَجْزِى وَالِدٌ
عَن وَلَدِهِۦ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ
حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ
ٱلْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ
وَمَا تَدْرِى نَفْسٌۢ بِأَىِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

آیا توجه نکردی که اللّٰه شب را در روز و روز را در شب فرو می برد و خورشید و ماه را مسخّر کرد؟ هر کدام به سوی مُهلتی تعیین شده روان هستند و آنکه اللّٰه بدآنچه انجام می‌دهید آگاه است ۲۹ این بدان دلیل است که اللّٰه او حقّ است و آنچه جز او صدا می زنند، باطل است و آنکه اللّٰه او برترِ بزرگ است ۳۰ آیا توجه نکردی که کِشتی در دریا در (پرتوِ) نعمت اللّٰه حرکت می کند تا او (پاره ای) از نشانه های (قدرت) خود را به شما نشان دهد، همانا در این نشانه‌هایی برای هر شکیبای سپاسگزار است ۳۱ و هنگامی که موجی کوه آسا ایشان را فرا بگیرد خالصانه اللّٰه را صدا می زنند و دین (عبادت) را مخصوص او می دانند پس هنگامی که (اللّٰه) آنها را به سوی خشکی نجات داد پس از میان ایشان (بعضی) میانه روی را در پیش می گیرند و آیات ما را جز (افرادِ) خیانت پیشه ناسپاس انکار نمی کنند ۳۲ ای مردم از پروردگارتان پرهیزکاری کنید و بترسید از روزی که پدری، فرزند خویش را تاوان نمی دهد و نه فرزندی، پدر خویش را از چیزی تاوان دهد، همانا وعدهٔ اللّٰه حقّ است پس شما را زندگی دنیا فریب ندهد و آن فریبکار (شیطان) شما را (دربارهٔ) اللّٰه فریب ندهد ۳۳ همانا اللّٰه نزد او دانش ساعت (قیامت) است و باران را نازل کرد و آنچه در رحم هاست را می داند و کسی نداند چه چیز فردا به دست می‌آورد و کسی نداند در کدامین زمین می میرد، همانا اللّٰه دانای آگاه است ۳۴

سُورَةُ السَّجۡدَةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ لَا رَيۡبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ
﴿٢﴾ أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۚ بَلۡ هُوَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوۡمٗا
مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٖ مِّن قَبۡلِكَ لَعَلَّهُمۡ يَهۡتَدُونَ ﴿٣﴾ ٱللَّهُ
ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ
ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا شَفِيعٍۚ
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ يَعۡرُجُ
إِلَيۡهِ فِي يَوۡمٖ كَانَ مِقۡدَارُهُۥٓ أَلۡفَ سَنَةٖ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَٰلِكَ
عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦﴾ ٱلَّذِيٓ أَحۡسَنَ
كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥۖ وَبَدَأَ خَلۡقَ ٱلۡإِنسَٰنِ مِن طِينٖ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
نَسۡلَهُۥ مِن سُلَٰلَةٖ مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّىٰهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن
رُّوحِهِۦۖ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا
مَّا تَشۡكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُوٓاْ أَءِذَا ضَلَلۡنَا فِي ٱلۡأَرۡضِ أَءِنَّا لَفِي
خَلۡقٖ جَدِيدِۭۚ بَلۡ هُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمۡ كَٰفِرُونَ ﴿١٠﴾ ۞قُلۡ يَتَوَفَّىٰكُم
مَّلَكُ ٱلۡمَوۡتِ ٱلَّذِي وُكِّلَ بِكُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ﴿١١﴾

سوره سجده - ۳۲

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

الم ۱ نزول کتاب که شکّی در آن نیست از جانب پروردگار جهانیان است ۲ آیا می گویند او را (محمّد به دروغ) بافته است؟ بلکه آن (قرآن) حقّ از جانب پروردگارت است تا قومی را هشدار دهی که به سوی ایشان پیش از تو هشدار دهنده‌ای نیامده است شاید هدایت شوند ۳ اللّٰه کسی است که آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را در شش دوره خلق کرد سپس به عرش اُستوار شد، شما را جز او (اللّٰه) سرپرست و میانجیگری نیست، آیا متذکر می شوید؟ ۴ فرمان را از آسمان به سوی زمین تدبیر می‌کند سپس به سوی او در دوره ای که اندازهٔ آن هزار سال از آنچه شُمارش می کنید بالا می رود ۵ او دانای پنهان و آشکار است، شوکتمندِ مهربان است ۶ کسی که همه چیز را در آفرینش نیکو آفرید و خلقت انسان را از گِل آغاز نمود ۷ سپس نسل او را از آبی (منی) که از درون می آید قرار داد ۸ سپس او را شکل داد و در او منش (راه و روش) خویش را دمید و برای شما گوش و چشم ها و دل ها را قرار داد، چه اندک سپاسگزاری می کنید ۹ و (کافران) گفتند: آیا هر گاه در زمین گُم گشتیم (مُردیم)، آیا در خلقت جدیدی در خواهیم آمد؟ بلکه ایشان به دیدار پروردگارشان کافر هستند ۱۰ (ای محمّد) بگو: شما را فرشتهٔ مرگ در می یابد، کسی که (اللّٰه) بر شما گُمارده است سپس به سوی پروردگار خویش بازگردانده می شوید ۱۱

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلۡمُجۡرِمُونَ نَاكِسُواْ رُءُوسِهِمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ
رَبَّنَآ أَبۡصَرۡنَا وَسَمِعۡنَا فَٱرۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
١٢ وَلَوۡ شِئۡنَا لَأٓتَيۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدَىٰهَا وَلَٰكِنۡ حَقَّ
ٱلۡقَوۡلُ مِنِّي لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ
١٣ فَذُوقُواْ بِمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَٰكُمۡۖ
وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٤ إِنَّمَا يُؤۡمِنُ
بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُواْ بِهَا خَرُّواْ سُجَّدٗا وَسَبَّحُواْ بِحَمۡدِ
رَبِّهِمۡ وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ ١٥ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمۡ
عَنِ ٱلۡمَضَاجِعِ يَدۡعُونَ رَبَّهُمۡ خَوۡفٗا وَطَمَعٗا وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ
يُنفِقُونَ ١٦ فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ
جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٧ أَفَمَن كَانَ مُؤۡمِنٗا كَمَن كَانَ فَاسِقٗاۚ
لَّا يَسۡتَوُۥنَ ١٨ أَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ
جَنَّٰتُ ٱلۡمَأۡوَىٰ نُزُلَۢا بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٩ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُواْ
فَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ كُلَّمَآ أَرَادُوٓاْ أَن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَآ أُعِيدُواْ فِيهَا
وَقِيلَ لَهُمۡ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢٠

و کاش می دیدی هنگامیکه مُجرمان (گناهکاران) نزد پروردگارشان سرافکنده هستند، (کافران می گویند:) پروردگارا دیدیم و شنیدیم پس ما را (به دنیا) بازگردان تا کاری شایسته انجام دهیم، همانا یقین آوردیم ۱۲ و اگر می خواستیم قطعاً به هر کس هدایت او را می دادیم و لیکن حقّ از جانب من مقرّر گشت که قطعاً جهنم را از جِنّیان و انسان همگی پُر می سازم ۱۳ پس بدآنچه ملاقات این روزتان را فراموش کردید (عذاب) را بچشید، همانا ما شما را فراموش کردیم و عذاب جاودان را بدآنچه انجام می دادید بچشید ۱۴ جز این نیست کسانی به آیات ما ایمان می آورند که هر گاه بدآنها (آیات ما) یادآوری شوند (در برابر اللّٰه) سجده کننده (بر زمین) می اُفتند و به سپاس پروردگارشان تسبیح می گویند و تکبّر نمی ورزند ۱۵ پهلوهای ایشان از بسترهای خواب دور می شوند پروردگار خویش را با بیم و اُمید صدا می زنند و از آنچه به ایشان روزی داده ایم می بخشند ۱۶ پس کسی نداند چه چیزی از چشم روشنی برای ایشان (در آخرت) پنهان شده است، پاداشی بدآنچه انجام می دادند ۱۷ آیا کسی که مؤمن است به مانند کسی است که نافرمان است؟ (هرگز) برابر نیستند ۱۸ امّا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس برای ایشان باغستان جایگاه پذیرایی است، بدآنچه انجام می دادند ۱۹ و امّا کسانیکه نافرمانی کردند پس جایگاه ایشان آتش (جهنم) است، هر گاه بخواهند از آن خارج شوند به آن بازگردانده می شوند و به ایشان گفته شود: عذاب آتش (جهنم) را بچشید که آن را دروغ می شُمردید ۲۰

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡأَدۡنَىٰ دُونَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡأَكۡبَرِ
لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ثُمَّ
أَعۡرَضَ عَنۡهَآۚ إِنَّا مِنَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا
مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ فَلَا تَكُن فِي مِرۡيَةٖ مِّن لِّقَآئِهِۦۖ وَجَعَلۡنَٰهُ
هُدٗى لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلۡنَا مِنۡهُمۡ أَئِمَّةٗ يَهۡدُونَ بِأَمۡرِنَا
لَمَّا صَبَرُواْۖ وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
يَفۡصِلُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ
﴿٢٥﴾ أَوَ لَمۡ يَهۡدِ لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ
يَمۡشُونَ فِي مَسَٰكِنِهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍۖ أَفَلَا يَسۡمَعُونَ
﴿٢٦﴾ أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا نَسُوقُ ٱلۡمَآءَ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡجُرُزِ فَنُخۡرِجُ
بِهِۦ زَرۡعٗا تَأۡكُلُ مِنۡهُ أَنۡعَٰمُهُمۡ وَأَنفُسُهُمۡۖ أَفَلَا يُبۡصِرُونَ
﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡفَتۡحُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٢٨﴾
قُلۡ يَوۡمَ ٱلۡفَتۡحِ لَا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِيمَٰنُهُمۡ وَلَا هُمۡ
يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَٱنتَظِرۡ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

و قطعاً (ایشان را) پیش از عذاب بزرگتر از عذاب خفیف تر (این دنیا) می چشانیم تا شاید بازگردند ۲۱ و کیست ستمکارتر از آن کس که به آیات پروردگار خویش یادآوری شود پس از آنها روی گرداند، همانا از مُجرمان (گناهکاران) انتقام خواهیم گرفت ۲۲ و مسلّماً به موسی کتاب دادیم پس از نزول آن (تورات) در شکّ مباش و آن را هدایتی برای بنی اسرائیل قرار دادیم ۲۳ و از میان ایشان پیشوایانی را قرار دادیم که به فرمان ما هدایت می کنند چنانکه شکیبایی کردند و به آیات ما یقین داشتند ۲۴ همانا پروردگارت میان ایشان روز قیامت دربارهٔ آنچه در آن اختلاف می کردند داوری می کند ۲۵ آیا (اللّٰه) ایشان را هدایت نکرد، چه بسا قوم هایی پیش از ایشان که اینک در خانه های ایشان راه می روند را هلاک ساختیم، همانا در این نشانه هایی است پس آیا نمی شنوند؟ ۲۶ آیا توجه نکردند که آب را به سوی زمین بایر (برهوت) روان می سازیم پس بدان زراعتی را بیرون می آوریم که از آن دام های ایشان و خودشان می خورند پس آیا نمی بینند؟ ۲۷ و (کافران) می گویند: این جداسازی چه زمانی است اگر راست می گویید؟ ۲۸ (ای محمّد) بگو: روز جداسازی ایمان کسانیکه کُفر ورزیدند سود ندهد و مُهلت داده نشوند ۲۹ پس (ای محمّد) از ایشان (کافران) روی گردان و مُنتظر باش، همانا ایشان هم مُنتظر هستند ۳۰

سُورَةُ الأَحْزَابِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِى جَوْفِهِۦۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔى تُظَٰهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَٰتِكُمْۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَآءَكُمْ أَبْنَآءَكُمْۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُم بِأَفْوَٰهِكُمْۖ وَٱللَّهُ يَقُولُ ٱلْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى ٱلسَّبِيلَ ﴿٤﴾ ٱدْعُوهُمْ لِءَابَآئِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوٓاْ ءَابَآءَهُمْ فَإِخْوَٰنُكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمْۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَآ أَخْطَأْتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾ ٱلنَّبِىُّ أَوْلَىٰ بِٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْۖ وَأَزْوَٰجُهُۥٓ أُمَّهَٰتُهُمْۗ وَأُوْلُواْ ٱلْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُهَٰجِرِينَ إِلَّآ أَن تَفْعَلُوٓاْ إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِكُم مَّعْرُوفًاۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

سوره احزاب - ۳۳

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ای پیامبر تقوای الهی پیشه ساز و از کافران و مُنافقین اطاعت نکن، همانا اللّٰه دانای حکیم است ۱ و از آنچه به سوی تو (ای محمّد) وحی می شود پیروی کن، همانا اللّٰه بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۲ و بر اللّٰه توکّل کن و اللّٰه در مقام وکالت کافی است ۳ اللّٰه دو دل (اعتقاد به دو اَمر مُتضاد) را در درون کسی قرار نداده است و همسران شما آنان که ظِهار می کنید (یعنی با بیان سخنان جاهلانه بی اساس مادران خود فرض می کنید) را مادران شما قرار نداده است و پسر خواندگان شما را فرزندان شما قرار نداده است، این گفتار شما به زبانهایتان است در حالیکه اللّٰه حقّ را می گوید و او به راه (راست) هدایت می کند ۴ ایشان (پسر خواندگان) را به (نام) پدران ایشان صدا بزنید که این نزد اللّٰه عادلانه تر است پس اگر پدرانشان را نمی شناسید پس همراهان شما و دوستان شما در دین هستند و بر شما مانعی نیست در آنچه بدان اشتباه کرده اید و لیکن آنچه دلهای شما قصد کرده (گناه است) و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۵ پیامبر بر مؤمنان از خود ایشان مُقدم تر است و همسران او (مثل) مادران ایشان هستند و خویشاوندان در کتاب اللّٰه، بعضی نسبت به بعضی از مؤمنان و مهاجرین مُقدم ترند مگر آنکه بخواهید دربارهٔ مرتبطین خویش نیکویی کنید، آن حُکم مکتوب (الهی) است ۶

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِيثَٰقَهُمۡ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٖ وَإِبۡرَٰهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۖ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ٧
لِّيَسۡـَٔلَ ٱلصَّٰدِقِينَ عَن صِدۡقِهِمۡۚ وَأَعَدَّ لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابًا أَلِيمٗا
٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَآءَتۡكُمۡ
جُنُودٞ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا وَجُنُودٗا لَّمۡ تَرَوۡهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ
بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرًا ٩ إِذۡ جَآءُوكُم مِّن فَوۡقِكُمۡ وَمِنۡ أَسۡفَلَ
مِنكُمۡ وَإِذۡ زَاغَتِ ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَبَلَغَتِ ٱلۡقُلُوبُ ٱلۡحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِٱللَّهِ ٱلظُّنُونَا۠ ١٠ هُنَالِكَ ٱبۡتُلِيَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَزُلۡزِلُواْ
زِلۡزَالٗا شَدِيدٗا ١١ وَإِذۡ يَقُولُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٞ مَّا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ إِلَّا غُرُورٗا ١٢ وَإِذۡ قَالَت طَّآئِفَةٞ
مِّنۡهُمۡ يَٰٓأَهۡلَ يَثۡرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمۡ فَٱرۡجِعُواْۚ وَيَسۡتَـٔۡذِنُ فَرِيقٞ
مِّنۡهُمُ ٱلنَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوۡرَةٞ وَمَا هِيَ بِعَوۡرَةٍۖ إِن يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارٗا ١٣ وَلَوۡ دُخِلَتۡ عَلَيۡهِم مِّنۡ أَقۡطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُواْ ٱلۡفِتۡنَةَ
لَأٓتَوۡهَا وَمَا تَلَبَّثُواْ بِهَآ إِلَّا يَسِيرٗا ١٤ وَلَقَدۡ كَانُواْ عَٰهَدُواْ
ٱللَّهَ مِن قَبۡلُ لَا يُوَلُّونَ ٱلۡأَدۡبَٰرَۚ وَكَانَ عَهۡدُ ٱللَّهِ مَسۡـُٔولٗا ١٥

و هنگامی که از پیامبران پیمان گرفتیم و از تو (ای محمّد) و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم از ایشان پیمانی سخت گرفتیم ۷ تا (اللّه افرادِ) درستکار را از صداقت ایشان سؤال کند و برای کافران عذابی دردناک آماده کرده است ۸ ای کسانیکه ایمان آوردید نعمت اللّه بر خویش را به یاد آورید آنگاه که بر شما لشگریانی آمد پس بر آنان (کافران) تندبادی فرستادیم و لشگریانی که آنها را نمی دیدید و اللّه بدآنچه انجام می دهید، بیناست ۹ گاهی که (کافران) بر شما از بالای شما و از پایین شما (یورش) آوردند و زمانی که چشم های شما تیره شد و جانها به گلوگاه رسید و (بعضی از شما) به اللّه گُمانهای (ناروا) می بُردید ۱۰ آنجا مؤمنان آزمایش شدند و سخت لرزیدند ۱۱ و هنگامی که مُنافقین و کسانیکه در دلهایشان بیماری است، می گفتند: که ما را اللّه و فرستاده اش جز فریبی وعده ندادند ۱۲ و هنگامی که گروهی از ایشان (بیماردلان) گفتند: ای اهل یثرب (مدینه) جای ماندگاری بر شما (در جنگ) نیست پس (به خانه های خود) بازگردید و گروهی از ایشان از پیامبر اجازه می خواستند و می گفتند: همانا خانه‌های ما بدون حفاظ است، در حالی که آنها بدون حفاظ نیستند (ایشان) جز قصد فرار (از جنگ) را نداشتند ۱۳ و اگر ایشان در آن خانه ها از هر سو مورد هجوم قرار گیرند سپس از آنها (پیشنهاد) به فتنه (شرک و کفر) خواسته می شد هر آینه بدان روی می آوردند و جز اندک زمانی در آن درنگ نخواهند کرد ۱۴ و مسلّماً با اللّه از پیش پیمان بسته بودند که (در جنگ) پُشت نکنند و پیمان اللّه بازخواست خواهد شد ۱۵

قُل لَّن يَنفَعَكُمُ ٱلۡفِرَارُ إِن فَرَرۡتُم مِّنَ ٱلۡمَوۡتِ أَوِ ٱلۡقَتۡلِ وَإِذٗا
لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلٗا ١٦ قُلۡ مَن ذَا ٱلَّذِي يَعۡصِمُكُم مِّنَ ٱللَّهِ
إِنۡ أَرَادَ بِكُمۡ سُوٓءًا أَوۡ أَرَادَ بِكُمۡ رَحۡمَةٗۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ
ٱللَّهِ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ١٧ ۞قَدۡ يَعۡلَمُ ٱللَّهُ ٱلۡمُعَوِّقِينَ مِنكُمۡ وَٱلۡقَآئِلِينَ
لِإِخۡوَٰنِهِمۡ هَلُمَّ إِلَيۡنَاۖ وَلَا يَأۡتُونَ ٱلۡبَأۡسَ إِلَّا قَلِيلًا ١٨ أَشِحَّةً
عَلَيۡكُمۡۖ فَإِذَا جَآءَ ٱلۡخَوۡفُ رَأَيۡتَهُمۡ يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ تَدُورُ أَعۡيُنُهُمۡ
كَٱلَّذِي يُغۡشَىٰ عَلَيۡهِ مِنَ ٱلۡمَوۡتِۖ فَإِذَا ذَهَبَ ٱلۡخَوۡفُ سَلَقُوكُم
بِأَلۡسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى ٱلۡخَيۡرِۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَمۡ يُؤۡمِنُواْ فَأَحۡبَطَ
ٱللَّهُ أَعۡمَٰلَهُمۡۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ١٩ يَحۡسَبُونَ
ٱلۡأَحۡزَابَ لَمۡ يَذۡهَبُواْۖ وَإِن يَأۡتِ ٱلۡأَحۡزَابُ يَوَدُّواْ لَوۡ أَنَّهُم
بَادُونَ فِي ٱلۡأَعۡرَابِ يَسۡـَٔلُونَ عَنۡ أَنۢبَآئِكُمۡۖ وَلَوۡ كَانُواْ فِيكُم
مَّا قَٰتَلُوٓاْ إِلَّا قَلِيلٗا ٢٠ لَّقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِي رَسُولِ ٱللَّهِ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ
لِّمَن كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرٗا ٢١
وَلَمَّا رَءَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلۡأَحۡزَابَ قَالُواْ هَٰذَا مَا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ
وَصَدَقَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥۚ وَمَا زَادَهُمۡ إِلَّآ إِيمَٰنٗا وَتَسۡلِيمٗا ٢٢

(ای محمّد) بگو: شما را فرار سود ندهد اگر از مرگ یا کُشته شدن فرار کنید در آن هنگام جز اندکی بهره مند نشوید ۱۶ (ای محمّد) بگو: چه کسی است که شما را از الله حمایت کند، اگر (الله) برای شما رنجی را اراده کند یا برای شما رحمتی را اراده کند و جز الله برای خویش سرپرست و نه یاوری را نخواهند یافت ۱۷ به درستی الله کسانی از شما را که از جنگ باز می داشتند و کسانیکه به همراهانشان می گفتند که به سوی ما بیاید به خوبی می شناسد جز اندکی به جنگ نمی آیند ۱۸ بر شما بخیل هستند پس گاهی که ترس پیش آید ایشان را می بینی که به تو می نگرند، چشم های ایشان (در حدقه) می گردد به مانند آنکه او را مرگ فرا گرفته باشد پس هنگامی که ترس از میان برود با زبانهای تُند خود شما را آزار دهند، از نیکی خودداری می کنند، آنان ایمان نمی آورند پس الله اعمال ایشان را تباه ساخت و آن بر الله آسان است ۱۹ (آنان) می پندارند که احزاب (گروههای مخالف اسلام) نرفته اند و اگر احزاب بیایند دوست دارند کاش در میان اعراب بودند و از اخبار شما سؤال می‌کردند و اگر هم در میان شما بودند جز اندکی نبرد نمی کردند ۲۰ مسلّماً برای شما در فرستاده الله برای آنکه به الله و روز آخرت اُمید دارد و الله را بسیار یاد می کند سرمشقی نیکوست ۲۱ و هنگامی که مؤمنان احزاب (گروههای مخالف اسلام) را دیدند، گفتند: این است آنچه بر ما الله و فرستاده او وعده داد و الله و فرستاده او راست گفته اند و بر ایشان جز ایمان و تسلیم (در برابر الله) اُفزوده نشد ۲۲

مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ رِجَالٞ صَدَقُواْ مَا عَٰهَدُواْ ٱللَّهَ عَلَيۡهِۖ فَمِنۡهُم مَّن
قَضَىٰ نَحۡبَهُۥ وَمِنۡهُم مَّن يَنتَظِرُۖ وَمَا بَدَّلُواْ تَبۡدِيلٗا ٢٣ لِّيَجۡزِيَ
ٱللَّهُ ٱلصَّٰدِقِينَ بِصِدۡقِهِمۡ وَيُعَذِّبَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ إِن شَآءَ أَوۡ
يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٢٤ وَرَدَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بِغَيۡظِهِمۡ لَمۡ يَنَالُواْ خَيۡرٗاۚ وَكَفَى ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
ٱلۡقِتَالَۚ وَكَانَ ٱللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزٗا ٢٥ وَأَنزَلَ ٱلَّذِينَ ظَٰهَرُوهُم مِّنۡ
أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مِن صَيَاصِيهِمۡ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعۡبَ
فَرِيقٗا تَقۡتُلُونَ وَتَأۡسِرُونَ فَرِيقٗا ٢٦ وَأَوۡرَثَكُمۡ أَرۡضَهُمۡ
وَدِيَٰرَهُمۡ وَأَمۡوَٰلَهُمۡ وَأَرۡضٗا لَّمۡ تَطَـُٔوهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيۡءٖ قَدِيرٗا ٢٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدۡنَ
ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيۡنَ أُمَتِّعۡكُنَّ وَأُسَرِّحۡكُنَّ
سَرَاحٗا جَمِيلٗا ٢٨ وَإِن كُنتُنَّ تُرِدۡنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلدَّارَ
ٱلۡأٓخِرَةَ فَإِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلۡمُحۡسِنَٰتِ مِنكُنَّ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٢٩
يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ مَن يَأۡتِ مِنكُنَّ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖ يُضَٰعَفۡ
لَهَا ٱلۡعَذَابُ ضِعۡفَيۡنِۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ٣٠

از مؤمنان اشخاصی هستند که بدآنچه با الله پیمان بسته بودند وفا کردند پس از میان ایشان است آنکه پیمان خویش را به انجام رساند و از ایشان است آنکه انتظار می کشد و (پیمان الله) را تغییر ندادند ۲۳ تا الله (افرادِ) درستکار را به صداقت ایشان پاداش دهد و مُنافقین را عذاب کند یا اگر (الله) خواهد از ایشان توبه را پذیرد، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۲۴ و الله کسانی را که کُفر ورزیدند (بی آنکه به پیروزی رسیده باشند) به خشمشان برگرداند، به خیری نرسیدند و الله برای مؤمنان در نبرد کافی است و الله نیرومندِ شکست ناپذیر است ۲۵ و کسانی از اهل کتاب را که از ایشان (گروههای مخالف اسلام) پُشتیبانی کرده بودند از دژهای ایشان به زیر آورد و در دلهای ایشان ترس را انداخت که گروهی را می کُشتید و گروهی را اسیر می‌گرفتید ۲۶ و زمینشان و خانه ها و اموالشان و سرزمینی که در آن پا نگذاشته بودید به شما میراث داد و الله بر همه چیز تواناست ۲۷ ای پیامبر به همسران خویش بگو: اگر خواهان زندگی دنیا و زیور آن هستید پس بیایید که شما را بهره مند سازم و شما را به نیکویی رها کنم ۲۸ و اگر خواستار الله و فرستاده او و خانهٔ آخرت هستید پس همانا الله برای نیکوکاران از شما پاداشی بزرگ را آماده کرده است ۲۹ ای همسران پیامبر هر کس از شما فحشای آشکاری را به جا آورد برای او دو چندان عذاب افزوده می شود و آن بر الله آسان است ۳۰

۞وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتَعْمَلْ صَٰلِحًا نُّؤْتِهَآ
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ
لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِنِ ٱتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ
فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ
فِى بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ
ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ إِنَّمَا
يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجْسَ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَٱذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِى بُيُوتِكُنَّ مِنْ
ءَايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱلْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
إِنَّ ٱلْمُسْلِمِينَ وَٱلْمُسْلِمَٰتِ وَٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ
وَٱلْقَٰنِتِينَ وَٱلْقَٰنِتَٰتِ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلصَّٰدِقَٰتِ وَٱلصَّٰبِرِينَ
وَٱلصَّٰبِرَٰتِ وَٱلْخَٰشِعِينَ وَٱلْخَٰشِعَٰتِ وَٱلْمُتَصَدِّقِينَ
وَٱلْمُتَصَدِّقَٰتِ وَٱلصَّآئِمِينَ وَٱلصَّآئِمَٰتِ وَٱلْحَٰفِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَٱلْحَٰفِظَٰتِ وَٱلذَّٰكِرِينَ ٱللَّهَ كَثِيرًا
وَٱلذَّٰكِرَٰتِ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

و کسی که از شما (همسران پیامبر) برای الله و فرستاده او فروتنی کند و عمل شایسته انجام دهد مُزد او را دو چندان دهیم و برای او روزی گرامی را آماده کرده ایم ۳۱ ای زنان پیامبر، شما مانند یکی از زنان دیگر نیستید اگر پرهیزکاری می کنید پس در گفتار نرمی نشان ندهید تا کسی که در دل او بیماری است اُمید بندد و با گفتاری شایسته سخن بگویید ۳۲ و (ای زنان محمد) در خانه های خویش بمانید و به مانند جاهلیت نخستین خودنمایی نکنید و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید و از الله و فرستاده او اطاعت کنید جز این نیست که الله می خواهد تا از شما ای اهل خانه پلیدی را دور کند و شما را به نیکی پاک سازد ۳۳ و آنچه در خانه های شما از آیات الله و حکمت تلاوت می شود را ذکر کنید، همانا الله با محبّت آگاه است ۳۴ همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان مؤمن و مردان اطاعت پیشه و زنان اطاعت پیشه و مردان راستگو و زنان راستگو و مردان شکیبا و زنان شکیبا و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردانی که عورت های خود را حفظ می کنند و زنان حفظ کننده و مردانی که الله را بسیار یاد می کنند و زنان یاد کننده، الله برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ آماده کرده است ۳۵

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ
لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا
مُّبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِىٓ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَٱتَّقِ ٱللَّهَ وَتُخْفِى فِى نَفْسِكَ مَا ٱللَّهُ
مُبْدِيهِ وَتَخْشَى ٱلنَّاسَ وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَىٰهُ ۖ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ
مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَٰكَهَا لِكَىْ لَا يَكُونَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِىٓ
أَزْوَٰجِ أَدْعِيَآئِهِمْ إِذَا قَضَوْا۟ مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ مَفْعُولًا
﴿٣٧﴾ مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِىِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ ٱللَّهُ لَهُۥ ۖ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى
ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾ ٱلَّذِينَ
يُبَلِّغُونَ رِسَٰلَٰتِ ٱللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُۥ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ
بِٱللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن
رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ
بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُصَلِّى عَلَيْكُمْ وَمَلَٰٓئِكَتُهُۥ
لِيُخْرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَكَانَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

و هیچ مرد و زن مؤمن را نرسد چون اللّه و فرستاده او به کاری فرمان دهند برای ایشان در کارشان اختیاری باشد و هر کس اللّه و فرستاده او را نافرمانی کند پس قطعاً به طور آشکار گُمراه شدند ۳۶ و هنگامیکه (ای محمّد) می گفتی به آنکه اللّه به او نعمت داده بود و تو به او نعمت داده بودی که همسر خود را نزد خویش نگاه دار (طلاق نده) و تقوای الهی پیشه کن و در نفس خود آنچه اللّه آشکار کنندهٔ آن است را پنهان می داشتی (ابلاغ حُکم الهی مبنی بر الغای سنت جاهلی پسرخواندگی) و از مردم می ترسیدی و اللّه سزاوارتر است که از او بترسی پس چون زید (پسر خوانده ات) از آن (زن) طلاق گرفت، آن (زن) را به همسری تو درآوردیم تا بر مؤمنان مانعی در (ازدواج با زنان پسر خواندگانشان) هنگامی که ایشان را طلاق داده باشند، نباشد و فرمان اللّه (انجام) شدنی است ۳۷ بر پیامبر مانعی نیست در آنچه اللّه برای وی مُقرّر داشت، شیوهٔ اللّه (است) که از دیرباز در میان پیشینیان نیز (چنین) بوده است و فرمان اللّه همواره سنجیده و حساب شده است ۳۸ کسانیکه پیام اللّه را می رسانند و از او می ترسند و از اَحدی جز اللّه نمی ترسند و اللّه را در مقام حسابرسی کافی است ۳۹ و محمّد پدر یکی از مردان شما نیست و لیکن فرستاده اللّه و آخرین پیامبران (آخرین خبر دهنده غیب از سوی اللّه) است و اللّه به همه چیز داناست ۴۰ ای کسانیکه ایمان آوردید اللّه را فراوان یاد کنید ۴۱ و بامدادان و شامگاهان او را تسبیح گویید ۴۲ او (اللّه) کسی است که بر شما توجّه دارد و فرشتگان او نیز (همانطور بر شما توجّه دارند) تا شما را از تاریکی ها به سوی نور بیرون آورند و (نسبت) به مؤمنین مهربان است ۴۳

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُۥ سَلَٰمٌۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلنَّبِيُّ إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ شَٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
إِلَى ٱللَّهِ بِإِذْنِهِۦ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم
مِّنَ ٱللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ ٱلْكَٰفِرِينَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ
وَدَعْ أَذَىٰهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَكَحْتُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ
مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَاۖ
فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ
إِنَّآ أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَٰجَكَ ٱلَّٰتِيٓ ءَاتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّٰتِكَ
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَٰلَٰتِكَ ٱلَّٰتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَٱمْرَأَةً
مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ ٱلنَّبِيُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِيٓ أَزْوَٰجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٠﴾

زنده باد ایشان در روزی که او را ملاقات می کنند سلام است و (اللّٰه) برای ایشان پاداشی گرامی آماده کرد ۴۴ ای پیامبر همانا تو را گواهی دهنده و بشارت دهنده و هشدار دهنده فرستادیم ۴۵ و دعوت کننده ای به سوی اللّٰه با اجازهٔ او و چراغی درخشان ۴۶ و به مؤمنان نوید ده که برای آنان نزد اللّٰه فضلی بزرگ است ۴۷ و (ای محمّد) کافران و مُنافقین را اطاعت نکن و آزار دادن ایشان را نادیده بگیر و بر اللّٰه توکّل کن و اللّٰه در مقام وکالت کافی است ۴۸ ای کسانیکه ایمان آورده اید هر گاه با زنان مؤمنه (عقد) نکاح بستید سپس ایشان را پیش از آن که با آنان نزدیکی کنید طلاق دادید پس نیازی نیست که شما در خصوص آنها (زنان) شمارش ماههای عدّه را رعایت کنید پس ایشان را بهره مند سازید و ایشان را به نیکویی رها کنید ۴۹ ای پیامبر، ما برای تو همسران تو را حلال ساختیم که (حق و) حقوقشان را پرداختی و زنانی را که در پیمان تو هستند از آنچه اللّٰه بر تو ارزانی داشت و دختران عموهایت را و دختران عمه هایت را و دختران دایی ات را و دختران خاله هایت را که با تو مهاجرت کردند و زنی مؤمنه را اگر خود را به پیامبر ببخشد (مَهریه خویش را ببخشد)، اگر پیامبر بخواهد که با او ازدواج کند (این اجازه) مخصوص تو است نه دیگر مؤمنان، به درستی می دانیم آنچه مُقرّر نمودیم بر ایشان (در مورد) همسرانشان و زنانی که در پیمان شما هستند تا بر تو (ای محمّد) سختی نباشد و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۵۰

۞تُرۡجِي مَن تَشَآءُ مِنۡهُنَّ وَتُـٔۡوِيٓ إِلَيۡكَ مَن تَشَآءُۖ وَمَنِ ٱبۡتَغَيۡتَ
مِمَّنۡ عَزَلۡتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكَۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعۡيُنُهُنَّ
وَلَا يَحۡزَنَّ وَيَرۡضَيۡنَ بِمَآ ءَاتَيۡتَهُنَّ كُلُّهُنَّۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ٥١ لَّا يَحِلُّ لَكَ
ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعۡدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجٖ وَلَوۡ أَعۡجَبَكَ
حُسۡنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ يَمِينُكَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيۡءٖ رَّقِيبًا ٥٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتَ ٱلنَّبِيِّ
إِلَّآ أَن يُؤۡذَنَ لَكُمۡ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيۡرَ نَٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَٰكِنۡ
إِذَا دُعِيتُمۡ فَٱدۡخُلُواْ فَإِذَا طَعِمۡتُمۡ فَٱنتَشِرُواْ وَلَا مُسۡتَـٔۡنِسِينَ
لِحَدِيثٍۚ إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ يُؤۡذِي ٱلنَّبِيَّ فَيَسۡتَحۡيِۦ مِنكُمۡۖ
وَٱللَّهُ لَا يَسۡتَحۡيِۦ مِنَ ٱلۡحَقِّۚ وَإِذَا سَأَلۡتُمُوهُنَّ مَتَٰعٗا فَسۡـَٔلُوهُنَّ
مِن وَرَآءِ حِجَابٖۚ ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّۚ
وَمَا كَانَ لَكُمۡ أَن تُؤۡذُواْ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓاْ أَزۡوَٰجَهُۥ
مِنۢ بَعۡدِهِۦٓ أَبَدًاۚ إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ٥٣
إِن تُبۡدُواْ شَيۡـًٔا أَوۡ تُخۡفُوهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمًا ٥٤

هر کدام از آن زنان را که بخواهی اُمیدواری ده و هر کدام را بخواهی نزد خود پناه ده (جای ده) و اگر هر کدام را که دور کرده باشی (دوباره) خواستی، مانعی بر تو نیست، این بدآنچه چشم های ایشان روشن شود نزدیکتر است و اندوهگین نشوند و بدآنچه همگی ایشان را داده ای خُشنود شوند و اللّٰه آنچه در دلهای شماست را می داند و اللّٰه دانای بُردبار است ۵۱ (ای محمّد) برای تو زنان از این بعد حلال نیستند و نه جایگزین کردن زنی به جای زن دیگر هر چند نیکویی ایشان تو را به شگفت وا دارد مگر زنانی که در پیمان تو هستند و اللّٰه بر همه چیز نگهبان است ۵۲ ای کسانیکه ایمان آورده اید به خانه های پیامبر داخل نشوید جز آنکه به شما برای غذا خوردن اجازه داده شود بدون آنکه قصد فضولی داشته باشید، هر گاه دعوت شدید پس داخل شوید پس هنگامی که (غذا را) خوردید پس متفرق شوید و به گفتگو سرگرم نشوید، همانا این (کار) پیامبر را آزار می دهد و او از شما شرم می کرد و اللّٰه از (بیان) حقّ شرم نمی کند و هنگامی که از ایشان (همسران پیغمبر) خواستار چیزی هستید پس از پُشت پرده از ایشان بخواهید این بر دلهای شما و دلهای آنان پاکتر است، شایسته شما نیست که فرستاده اللّٰه را آزار دهید و هیچگاه همسران او را بعد از وی به همسری خود در نیاورید، همانا این کارها نزد اللّٰه (گناهی) بزرگ است ۵۳ اگر چیزی را آشکار سازید یا آن را پنهان سازید پس اللّٰه به همه چیز داناست ۵۴

لَّا جُنَاحَ عَلَيۡهِنَّ فِيٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآئِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآءِ إِخۡوَٰنِهِنَّ وَلَآ
أَبۡنَآءِ إِخۡوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبۡنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتۡ
أَيۡمَٰنُهُنَّۖ وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدًا
٥٥ إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ تَسۡلِيمًا ٥٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ
ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابٗا
مُّهِينٗا ٥٧ وَٱلَّذِينَ يُؤۡذُونَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ بِغَيۡرِ
مَا ٱكۡتَسَبُواْ فَقَدِ ٱحۡتَمَلُواْ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا ٥٨
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا
يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٥٩ ۞لَّئِن لَّمۡ يَنتَهِ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ
وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡمُرۡجِفُونَ فِي ٱلۡمَدِينَةِ
لَنُغۡرِيَنَّكَ بِهِمۡ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلٗا ٦٠ مَّلۡعُونِينَۖ
أَيۡنَمَا ثُقِفُوٓاْ أُخِذُواْ وَقُتِّلُواْ تَقۡتِيلٗا ٦١ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِي
ٱلَّذِينَ خَلَوۡاْ مِن قَبۡلُۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗا ٦٢

بر آنها در مورد پدران و پسران و برادران و برادر زاده ها و خواهر زاده هایشان و زنان همکیش خود و زنانی را که در پیمان شما هستند مانعی نیست و (ای زنان پیامبر) تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله بر همه چیز گواه است ۵۵ همانا الله و فرشتگان بر پیامبر توجّه دارند، ای کسانیکه ایمان آورده اید بر او (محمّد) توجّه داشته باشید و (در برابر پیامهای وحی شده به او = قرآن) بطور کامل تسلیم شوید ۵۶ همانا کسانیکه الله و فرستاده او را آزار دهند، ایشان را الله در دنیا و آخرت لعنت می کند و برای ایشان عذابی خوار کننده آماده کرده است ۵۷ و کسانیکه مردان و زنان مؤمن را به غیر آنچه انجام داده اند آزار دهند پس به درستی تُهمتی و گناهی آشکار برداشتند ۵۸ ای پیامبر به همسران خویش و دختران خویش و زنان مؤمنین بگو ازجلب نظر کردنهایشان (در مکانهای عمومی) بکاهند، این نزدیکتر (بهتر) است تا آنکه (به ایمان) شناخته شوند پس آزار نشوند و الله آمرزندهٔ مهربان است ۵۹ اگر مُنافقین و کسانیکه در دلهای ایشان بیماری است و شایعه سازان در مدینه دست بر ندارند، قطعاً تو را بر ضد آنان برمی انگیزیم؛ سپس جز اندکی در آنجا در کنار تو نخواهند ماند ۶۰ (افرادِ) لعنت شده (هستند)، هر جا یافت شوند، گرفته شوند و به سختی کُشته شوند ۶۱ این شیوهٔ الله در میان کسانی است که از قبل (پیش) بوده اند و هرگز در شیوهٔ الله تغییری نخواهی یافت ۶۲

يَسْـَٔلُكَ ٱلنَّاسُ عَنِ ٱلسَّـاعَةِۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ ٱللَّهِۚ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ ٱلسَّـاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًاۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِى ٱلنَّارِ يَقُولُونَ يَـٰلَيْتَنَآ أَطَعْنَا ٱللَّهَ
وَأَطَعْنَا ٱلرَّسُولَا۠ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّآ أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا
فَأَضَلُّونَا ٱلسَّبِيلَا۠ ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ ٱلْعَذَابِ
وَٱلْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ
ءَاذَوْا۟ مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ ٱللَّهُ مِمَّا قَالُوا۟ۚ وَكَانَ عِندَ ٱللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَقُولُوا۟ قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَـٰلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا ٱلْأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ وَٱلْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
ٱلْإِنسَـٰنُۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِّيُعَذِّبَ ٱللَّهُ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ
وَٱلْمُنَـٰفِقَـٰتِ وَٱلْمُشْرِكِينَ وَٱلْمُشْرِكَـٰتِ وَيَتُوبَ ٱللَّهُ
عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٣﴾

مردم از تو از ساعت (قیامت) سؤال می پرسند، (ای محمّد) بگو: جز این نیست که دانش آن نزد اللّه است و تو چه دانی شاید آن ساعت (قیامت) نزدیک است ۶۳ همانا اللّه کافران را لعنت کرده است و برای ایشان آتشی سوزان آماده کرد ۶۴ در آن همیشه جاودان هستند، سرپرست و یاوری نخواهند یافت ۶۵ روزی که چهره های ایشان در آتش دگرگون شود، (کافران) می گویند: کاش اللّه را اطاعت می کردیم و فرستاده را اطاعت می کردیم ۶۶ و (مُقلّدان) گفتند: پروردگارا همانا ما سادات (سیّدها) و بزرگان خویش را اطاعت کردیم پس ما را از راه (تو) گُمراه ساختند ۶۷ پروردگارا: به ایشان دو چندان عذاب بده و ایشان را دو چندان لعنت کن ۶۸ ای کسانیکه ایمان آورده اید، نباشید مانند آنان که موسی را آزار دادند پس اللّه از آنچه (کافران) می گفتند او را تبرئه کرد و (موسی) نزدِ اللّه آبرومند بود ۶۹ ای کسانیکه ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید و گفتاری اُستوار بگویید ۷۰ تا (اللّه) برای شما کارهای شما را اصلاح کند و گناهان شما را بیامرزد و کسی که اللّه و فرستاده او را اطاعت کند پس به درستی به پیروزی بزرگی نائل شده است ۷۱ همانا ما امانت (تسلّط بر آفرینش) را بر آسمانها و زمین و کوه ها عرضه داشتیم پس از پذیرفتن آن امانت امتناع ورزیدند و از آن هراسناک شدند و امّا انسان آن را برداشت (پذیرفت)، همانا او ستمگری نادان بود ۷۲ تا اللّه مردان مُنافق و زنان مُنافق و مردان مُشرک و زنان مُشرک را عذاب کند و اللّه توبه مردان مؤمن و زنان مؤمن را بپذیرد و اللّه آمرزندهٔ مهربان است ۷۳

سُورَةُ سَبَإٍ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ
فِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ١ يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا
يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَاۚ وَهُوَ
ٱلرَّحِيمُ ٱلۡغَفُورُ ٢ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَأۡتِينَا ٱلسَّاعَةُۖ
قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأۡتِيَنَّكُمۡ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِۖ لَا يَعۡزُبُ عَنۡهُ مِثۡقَالُ
ذَرَّةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَآ أَصۡغَرُ مِن ذَٰلِكَ
وَلَآ أَكۡبَرُ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ٣ لِّيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ
كَرِيمٞ ٤ وَٱلَّذِينَ سَعَوۡ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ
لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ أَلِيمٞ ٥ وَيَرَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ
ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ ٱلۡحَقَّ وَيَهۡدِيٓ إِلَىٰ صِرَٰطِ
ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ٦ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هَلۡ نَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ رَجُلٖ
يُنَبِّئُكُمۡ إِذَا مُزِّقۡتُمۡ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمۡ لَفِي خَلۡقٖ جَدِيدٍ ٧

سوره سبأ - ٣٤

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

سپاس اللّٰه را که برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و سپاسگزاری در آخرت (نیز) از آنِ اوست و او حکیم آگاه است ۱ و (اللّٰه) می داند آنچه را در زمین فرو می رود و آنچه از آن بیرون می آید و آنچه از آسمان نازل می شود و آنچه در آن بالا می رود و (اللّٰه) مهربان آمرزنده است ۲ و کسانیکه کُفر ورزیدند گفتند: ما را ساعت (قیامت) برپا نشود، (ای محمّد) بگو: بلی و سوگند به پروردگارم قطعاً (روز قیامت برای) شما خواهد آمد، (اللّٰه) دانای غیب است و هم وزن ذرّه ای نه در آسمان ها و نه در زمین و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر از آن پنهان نشود مگر آنکه به روشنی مقرّر شده است ۳ تا کسانی را که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند را پاداش دهد، برای ایشان (ایمانداران) آمرزش و روزی گرامی است ۴ و کسانیکه تلاش کردند که آیات ما را تضعیف سازند، آنان را عذابی دردناک از شکنجه هاست ۵ و کسانیکه به آنها دانش داده شد (ایشان) می دانند که به سوی تو (این قرآن) از (جانب) پروردگارت به حقّ نازل شد و به سوی راه شوکتمندِ سُتوده هدایت می کند ۶ و کسانیکه کُفر ورزیدند، گفتند: آیا به شما مردی را نشان بدهیم که شما را خبر دهد آنگاه که کاملاً متلاشی شدید قطعاً شما در آفرینشی جدید (برانگیخته) خواهید شد؟ ۷

أَفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِۦ جِنَّةُۢۗ بَلِ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ
فِي ٱلۡعَذَابِ وَٱلضَّلَٰلِ ٱلۡبَعِيدِ ٨ أَفَلَمۡ يَرَوۡاْ إِلَىٰ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ
وَمَا خَلۡفَهُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِن نَّشَأۡ نَخۡسِفۡ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ
أَوۡ نُسۡقِطۡ عَلَيۡهِمۡ كِسَفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ
لِّكُلِّ عَبۡدٖ مُّنِيبٖ ٩ ۞وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا دَاوُۥدَ مِنَّا فَضۡلٗاۖ
يَٰجِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُۥ وَٱلطَّيۡرَۖ وَأَلَنَّا لَهُ ٱلۡحَدِيدَ ١٠ أَنِ ٱعۡمَلۡ
سَٰبِغَٰتٖ وَقَدِّرۡ فِي ٱلسَّرۡدِۖ وَٱعۡمَلُواْ صَٰلِحًاۖ إِنِّي بِمَا تَعۡمَلُونَ
بَصِيرٞ ١١ وَلِسُلَيۡمَٰنَ ٱلرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهۡرٞ وَرَوَاحُهَا شَهۡرٞۖ
وَأَسَلۡنَا لَهُۥ عَيۡنَ ٱلۡقِطۡرِۖ وَمِنَ ٱلۡجِنِّ مَن يَعۡمَلُ بَيۡنَ يَدَيۡهِ بِإِذۡنِ
رَبِّهِۦۖ وَمَن يَزِغۡ مِنۡهُمۡ عَنۡ أَمۡرِنَا نُذِقۡهُ مِنۡ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ١٢
يَعۡمَلُونَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِن مَّحَٰرِيبَ وَتَمَٰثِيلَ وَجِفَانٖ كَٱلۡجَوَابِ
وَقُدُورٖ رَّاسِيَٰتٍۚ ٱعۡمَلُوٓاْ ءَالَ دَاوُۥدَ شُكۡرٗاۚ وَقَلِيلٞ مِّنۡ عِبَادِيَ
ٱلشَّكُورُ ١٣ فَلَمَّا قَضَيۡنَا عَلَيۡهِ ٱلۡمَوۡتَ مَا دَلَّهُمۡ عَلَىٰ مَوۡتِهِۦٓ
إِلَّا دَآبَّةُ ٱلۡأَرۡضِ تَأۡكُلُ مِنسَأَتَهُۥۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ ٱلۡجِنُّ
أَن لَّوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٱلۡغَيۡبَ مَا لَبِثُواْ فِي ٱلۡعَذَابِ ٱلۡمُهِينِ ١٤

آیا (محمّد) بر اللّٰه دروغی را بسته است یا دیوانه است، بلکه کسانیکه به آخرت ایمان ندارند در عذاب و گُمراهی دور هستند ٨ آیا (کافران) بدآنچه پیش روی ایشان و آنچه پشت سر ایشان از آسمان و زمین است را نگاه نمی کنند که اگر بخواهیم ایشان را در زمین فرو می بریم یا بر سر ایشان قطعه ای از آسمان را می افکنیم، همانا در این نشانه ای برای هر بندهٔ توبه کننده است ٩ و مسلّماً به داوود از جانب خویش گشایش دادیم، ای کوه ها و پرندگان با او تسبیح کنید و برای او آهن را نرم ساختیم ١٠ که زره های کامل بساز و آن را یکنواخت کن و کارهای شایسته انجام دهید، همانا من (اللّٰه) بدآنچه انجام می دهید بینا هستم ١١ و برای سلیمان باد را (روان ساختیم) که بامدادان یک ماه و شامگاهان یک ماه سیر می کرد و برای او چشمهٔ مس مذاب را روان ساختیم و عدّه ای از جِنّیان به دستور پروردگار پیش روی او کار می کردند و هر که از ایشان (جِنّیان) از فرمان ما سرپیچی می کرد او را عذابی سوزان می‌چشانیدم ١٢ (جِنّیان) برای او (سلیمان) هر چه می خواست از معبدها و مجسّمه ها و ظروف بزرگ مانند حوضچه‌ها و دیگ های ثابت می ساختند، ای خاندان داوود سپاسگزار باشید و از بندگان من اندکی سپاسگزار هستند ١٣ پس هنگامی که مرگ را برای او (سلیمان) مُقرّر داشتیم، جِنّیان را (اللّٰه) به مرگ سلیمان آگاه نکرد مگر جُنبنده ای (موریانه ای) که چوب دستی او را می خورد پس چون (پیکر سلیمان) اُفتاد جِنّیان متوجه (مرگ سلیمان) شدند که اگر (جِنّیان) غیب می دانستند در عذابی خوار کننده نمی ماندند ١۴

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ ءَايَةٌۖ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍۖ
كُلُواْ مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَٱشْكُرُواْ لَهُۥۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
١٥ فَأَعْرَضُواْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ ٱلْعَرِمِ وَبَدَّلْنَٰهُم بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ
١٦ ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِمَا كَفَرُواْۖ وَهَلْ نُجَٰزِيٓ إِلَّا ٱلْكَفُورَ ١٧
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ ٱلْقُرَى ٱلَّتِي بَٰرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَٰهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فِيهَا ٱلسَّيْرَۖ سِيرُواْ فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ١٨
فَقَالُواْ رَبَّنَا بَٰعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَٰهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ١٩ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُۥ فَٱتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٢٠ وَمَا كَانَ لَهُۥ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَٰنٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ بِٱلْأٓخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّۗ
وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ٢١ قُلِ ٱدْعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن
دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي
ٱلْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُۥ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ٢٢

مسلّماً برای مردم سبأ در محلّ سکونتشان نشانه ای بود، دو باغستان داشتند در جانب راست و چپ، (گفتیم): از روزی پروردگار خویش بُخورید و برای او سپاسگزاری کنید که شهری پاکیزه و پروردگاری آمرزنده (دارید) ۱۵ پس (از دستورات اللّه) روی گرداندند و بر ایشان سیل ویرانگر را فرستادیم و دو باغستان ایشان را به دو باغ دارای میوه های تلخ و شوره گَز و اندکی از درختان کُنار تبدیل نمودیم ۱۶ آن مُجازات ایشان به سبب کفرشان بود، آیا ما جز ناسپاس را مُجازات می کنیم؟ ۱۷ و میان ایشان و میان شهرهایی که در آنها برکت نهاده بودیم شهرهایی متصل به هم پدید آوردیم و در میان آنها فاصلهٔ (بین شهرها) را به اندازه مُقرّر کرده بودیم، در آنها (راه ها) شبها و روزها با امنیت (سفر کنید) ۱۸ پس گفتند: پروردگارا میان (منزل های) سفرهایمان فاصله ایجاد کن و بر خویشتن ستم کردند پس ایشان را چون قصه ها نمودیم (نابود کردیم) و ایشان را بطور کامل پراکنده ساختیم، همانا در این نشانه هایی برای هر شکیبای سپاسگزار است ۱۹ و مسلّماً گُمان ابلیس در خصوص ایشان محقّق شد پس جز گروهی از مؤمنان (بقیه) ابلیس را پیروی کردند ۲۰ و او (شیطان) را بر آنها تسلّطی نبود مگر آنکه تا مشخص سازیم آن را که ایمان به آخرت می آورد از کسی که در آن شکّ دارد و پروردگارت بر همه چیز نگهبان است ۲۱ (ای محمّد) بگو: کسانی را که جز اللّه پنداشته اید را صدا بزنید، آنها در آسمانها و زمین به قدر ذرّه ای مالک (چیزی) نیستند و در (خلقت) آنها مشارکتی را نداشته اند و از ایشان کسی پشتیبان اللّه نیست ۲۲

وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنۡ أَذِنَ لَهُۥۚ حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ عَن
قُلُوبِهِمۡ قَالُواْ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمۡۖ قَالُواْ ٱلۡحَقَّۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ
٢٣ ۞قُلۡ مَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ قُلِ ٱللَّهُۖ
وَإِنَّآ أَوۡ إِيَّاكُمۡ لَعَلَىٰ هُدًى أَوۡ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٢٤ قُل
لَّا تُسۡـَٔلُونَ عَمَّآ أَجۡرَمۡنَا وَلَا نُسۡـَٔلُ عَمَّا تَعۡمَلُونَ ٢٥ قُلۡ
يَجۡمَعُ بَيۡنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفۡتَحُ بَيۡنَنَا بِٱلۡحَقِّ وَهُوَ ٱلۡفَتَّاحُ ٱلۡعَلِيمُ
٢٦ قُلۡ أَرُونِيَ ٱلَّذِينَ أَلۡحَقۡتُم بِهِۦ شُرَكَآءَۖ كَلَّاۚ بَلۡ هُوَ ٱللَّهُ
ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٢٧ وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةٗ لِّلنَّاسِ
بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٨
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٩
قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوۡمٖ لَّا تَسۡتَـٔۡخِرُونَ عَنۡهُ سَاعَةٗ وَلَا تَسۡتَقۡدِمُونَ
٣٠ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن نُّؤۡمِنَ بِهَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ وَلَا
بِٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِۗ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ مَوۡقُوفُونَ عِندَ
رَبِّهِمۡ يَرۡجِعُ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ ٱلۡقَوۡلَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ
ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لَوۡلَآ أَنتُمۡ لَكُنَّا مُؤۡمِنِينَ ٣١

و نزد او میانجیگری سود نمی بخشد مگر دربارهٔ کسی که الله اجازه دهد، تا چون هراس از دل های ایشان بر طرف شود، گویند: پروردگار شما چه گفت؟ می گویند: حقّ را و او برترِ بزرگ است ۲۳ (ای محمّد) بگو: چه کسی شما را از آسمان و زمین روزی می دهد؟ بگو: الله و در حقیقت ما و شما یا بر هدایتی هستیم یا در گُمراهی آشکار (هستیم) ۲۴ (ای محمّد) بگو: شما به سبب گناهان ما مورد پرسش قرار نمی گیرید و ما به خاطر اعمال شما مورد پرسش قرار نمی گیریم ۲۵ (ای محمّد) بگو: پروردگارمان ما و شما را (در روز قیامت) جمع می کند پس میان ما به حقّ داوری می کند و او داورِ دانا است ۲۶ (ای محمّد) بگو: به من نشان دهید کسانی را که به عنوان شریکان الله برگزیدید، چنین نیست بلکه الله شوکتمندِ حکیم است ۲۷ و ما تو را (ای محمّد) جز بشارت دهنده و هشدار دهنده برای همه مردم نفرستادیم و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۲۸ و (کافران) می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ۲۹ (ای محمّد) بگو: برای شما وعده گاه روزی است که نه ساعتی از آن تأخیر کنید و نه پیشی گیرید ۳۰ و کسانیکه کُفر ورزیدند، گفتند: هرگز به این قرآن و نه به آن که پیش از آن است ایمان نیاوریم و کاش می دیدی هنگامی که ستمگران نزدِ پروردگار خویش بازداشت شده‌اند، بعضی از آنان با بعضی دیگر (به جدال) گفتگو می کنند، افراد ضعیف (در دنیا) به مُستکبران (آقایان و رهبران) می گویند: اگر شما نبودید هر آینه ما مؤمن بودیم ۳۱

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُوٓاْ أَنَحۡنُ صَدَدۡنَٰكُمۡ
عَنِ ٱلۡهُدَىٰ بَعۡدَ إِذۡ جَآءَكُمۡ بَلۡ كُنتُم مُّجۡرِمِينَ ٣٢ وَقَالَ ٱلَّذِينَ
ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ بَلۡ مَكۡرُ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ إِذۡ
تَأۡمُرُونَنَآ أَن نَّكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَنَجۡعَلَ لَهُۥٓ أَندَادٗاۚ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَغۡلَٰلَ فِيٓ أَعۡنَاقِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۖ
هَلۡ يُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٣٣ وَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِي قَرۡيَةٖ
مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٣٤
وَقَالُواْ نَحۡنُ أَكۡثَرُ أَمۡوَٰلٗا وَأَوۡلَٰدٗا وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ٣٥
قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ
ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٦ وَمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُكُم بِٱلَّتِي تُقَرِّبُكُمۡ
عِندَنَا زُلۡفَىٰٓ إِلَّا مَنۡ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ جَزَآءُ
ٱلضِّعۡفِ بِمَا عَمِلُواْ وَهُمۡ فِي ٱلۡغُرُفَٰتِ ءَامِنُونَ ٣٧ وَٱلَّذِينَ
يَسۡعَوۡنَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡعَذَابِ مُحۡضَرُونَ ٣٨
قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُ لَهُۥۚ
وَمَآ أَنفَقۡتُم مِّن شَيۡءٖ فَهُوَ يُخۡلِفُهُۥۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ٣٩

مُستکبران به ناتوانان می گویند: آیا ما شما را از هدایت بازداشتیم بعد از آنکه به سوی شما (کتاب اللّٰه) آمد؟ بلکه شما مُجرم (گناهکار) بودید ۳۲ و ناتوانان به مُستکبران می گویند: بلکه نقشهٔ شب و روز شما بود وقتی که ما را فرمان می دادید که به اللّٰه کُفر ورزیم و برای او همتایانی را قرار دهیم و پشیمانی (خود) را آنگاه که عذاب را می بینند پنهان می کنند و زنجیرها را در گردن های کسانیکه کُفر ورزیدند می نهیم، آیا جز بسزای آنچه انجام می دادند مجازات می شوند؟ ۳۳ و در شهری هشدار دهنده ای را نفرستادیم مگر آنکه افراد خوشگذران (عیاش) آن (شهر) گفتند: که ما بدآنچه فرستاده شده اید کافر هستیم ۳۴ و گفتند: ما در اموال و فرزندان بیشتر هستیم و ما عذاب نخواهیم شد ۳۵ (ای محمّد) بگو: همانا پروردگار من روزی را برای هر که بخواهد وسعت می دهد و برای (هر کس که بخواهد) به اندازه قرار می دهد و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۳۶ و اموال و فرزندانتان چیزی نیست که شما را به پیشگاه ما نزدیک گرداند مگر آن کس که ایمان آورد و اعمال شایسته انجام دهد که برای آنان بدآنچه انجام داده اند پاداش دو چندان است، آنان در غرفه‌های آسوده و ایمن خواهند بود ۳۷ و کسانیکه بر علیه آیات ما می کوشند که ما را ناتوان جلوه دهند، آنان در عذاب (جهنم) احضار خواهند شد ۳۸ (ای محمّد) بگو: همانا پروردگار من روزی را برای هر که از بندگان خویش بخواهد وسعت می دهد یا برای او به اندازه می گرداند و آنچه از چیزی می بخشید پس جایگزینش (را اللّٰه) می دهد و او بهترین روزی دهنده است ۳۹

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ أَهَٰٓؤُلَآءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا۟
يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِمۖ بَلْ كَانُوا۟
يَعْبُدُونَ ٱلْجِنَّۖ أَكْثَرُهُم بِهِم مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَٱلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذُوقُوا۟ عَذَابَ
ٱلنَّارِ ٱلَّتِى كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ
قَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ
وَقَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ مُّفْتَرًىۚ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلْحَقِّ لَمَّا
جَآءَهُمْ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَآ ءَاتَيْنَٰهُم مِّن كُتُبٍ
يَدْرُسُونَهَاۖ وَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا۟ مِعْشَارَ مَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ فَكَذَّبُوا۟
رُسُلِىۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ ۞ قُلْ إِنَّمَآ أَعِظُكُم بِوَٰحِدَةٍۖ أَن
تَقُومُوا۟ لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَٰدَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا۟ۚ مَا بِصَاحِبِكُم مِّن
جِنَّةٍۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَىْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ
مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِۖ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّى يَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

و روزی که همه ایشان را محشور سازیم پس (اللّه) به فرشتگان می فرماید: آیا اینان بودند که شما را عبادت می کردند؟ ۴۰ (فرشتگان) گفتند: تو مُنزه هستی، تو سرپرست ما هستی نه آنان، بلکه ایشان جِنّیان را عبادت می کردند، بیشتر آنها به جِنّیان ایمان داشتند ۴۱ پس امروز (روز قیامت) بعضی از ایشان برای بعضی سود و زیانی را دارا نیستند و به آنان که ستم کردند، می گوییم: عذاب آتش (جهنم) را بچشید که آن را دروغ می پنداشتید ۴۲ و هنگامیکه بر ایشان آیات روشن ما تلاوت شود، (کافران) می گویند: او (محمّد) جز شخصی نیست که می خواهد شما را از آنچه که پدرانتان عبادت می کردند باز دارد و (کافران) گفتند: این جز دروغی بافته شده نیست و کسانیکه کافر شدند دربارهٔ حقّ زمانی که به سوی ایشان آمد، گفتند: این جز جادویی آشکار نیست ۴۳ و ما هیچ کتابی به آنها نداده ایم که آن را بخوانند و به سوی ایشان پیش از تو (ای محمّد) هشدار دهنده ای نفرستادیم ۴۴ و کسانیکه پیش از ایشان بودند نیز دروغ شُمردند در حالیکه قدرت آنان دهها بار بیشتر از اینان بود و فرستادگانم را دروغ شُمردند پس کیفر من چگونه بود؟ ۴۵ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که شما را به یک چیز پند می دهم که دو تا دو تا و یک یک برای اللّه قیام کنید سپس اندیشه کنید تا بدانید که این هم صحبت شما دیوانه نیست، بلکه او (محمّد) جز هشدار دهنده‌ای برای شما نیست که پیش رویش عذابی سخت در حال وقوع است ۴۶ (ای محمّد) بگو: هر مُزدی که از شما خواستم پس برای خودتان باشد، مُزد من جز بر عهده اللّه نیست و او بر همه چیز گواه است ۴۷ (ای محمّد) بگو: همانا پروردگار من حقّ را چیره می گرداند و او دانای غیب است ۴۸

قُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ ٱلْبَٰطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِن ضَلَلْتُ
فَإِنَّمَآ أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِى ۖ وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِىٓ إِلَىَّ رَبِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُوا۟ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا۟ مِن
مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن
مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ
بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ فِى شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ جَاعِلِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُو۟لِىٓ
أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ ۚ يَزِيدُ فِى ٱلْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ
وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢﴾
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَٰلِقٍ غَيْرُ ٱللَّهِ
يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

(ای محمّد) بگو: حقّ آمد و باطل نه برقرار ماند و نه بازگشت کند ۴۹ (ای محمّد) بگو: اگر گُمراه شوم پس جز این نیست که به زیان خویش گُمراه شوم و اگر بدان هدایت یابم (به این خاطر) است که پروردگارم به سوی من (قرآن را) وحی می فرستد، همانا او شنوا و نزدیک است ۵۰ و کاش می دیدی زمانی را که (کافران) هراسان شدند و (راه) فراری نیست و از مکانی نزدیک گرفتار (مرگ) می شوند ۵۱ و (کافران) گفتند: بدان ایمان آوردیم ولی چگونه از مکانی دور (وقتی بُرده شوند) دستیابی به (ایمان) میسّر است؟ ۵۲ و بدرستی بدان (کلام الهی) از پیش کُفر ورزیدند و از مکانی دور (دنیا) به (عالم) غیب (نسبتهای) ناروایی می زدند ۵۳ و میان ایشان و میان آنچه بدان هوس داشتند (دنیا) جدایی اُفتاد همانطور که با پیروانشان از پیش رفتار شد همانا ایشان در شکّ و تردید بودند ۵۴

سوره فاطر - ۳۵

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

سپاس اللّٰه را که پدید آورندهٔ آسمانها و زمین است، قراردهنده فرشتگان به عنوان رسولانی دارای بال هایی دوتایی و سه تایی و چهارتایی است؛ در خلقت هر چه بخواهد می افزاید، همانا اللّٰه بر هر چیز تواناست ۱ هر آنچه اللّٰه از رحمتش برای مردم بُگشاید بعد از آن باز دارنده ای وجود ندارد و آنچه باز دارد پس رساننده ای برای آن بعد از او نیست، او شوکتمندِ حکیم است ۲ ای مردم نعمت اللّٰه بر شما را به یاد آورید، آیا غیر اللّٰه آفریننده ای است؟ شما را از آسمان و زمین روزی می دهد، صاحب قدرتی جز او نیست پس به کجا منحرف می گردید؟ ۳

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدۡ كُذِّبَتۡ رُسُلٞ مِّن قَبۡلِكَۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ
٤ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ ٥ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمۡ عَدُوّٞ فَٱتَّخِذُوهُ
عَدُوًّاۚ إِنَّمَا يَدۡعُواْ حِزۡبَهُۥ لِيَكُونُواْ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ٦ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم
مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٌ ٧ أَفَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ فَرَءَاهُ حَسَنٗاۖ فَإِنَّ
ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۖ فَلَا تَذۡهَبۡ نَفۡسُكَ عَلَيۡهِمۡ
حَسَرَٰتٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِمَا يَصۡنَعُونَ ٨ وَٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ
ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابٗا فَسُقۡنَٰهُ إِلَىٰ بَلَدٖ مَّيِّتٖ فَأَحۡيَيۡنَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ
بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ كَذَٰلِكَ ٱلنُّشُورُ ٩ مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلۡعِزَّةَ فَلِلَّهِ ٱلۡعِزَّةُ جَمِيعًاۚ
إِلَيۡهِ يَصۡعَدُ ٱلۡكَلِمُ ٱلطَّيِّبُ وَٱلۡعَمَلُ ٱلصَّٰلِحُ يَرۡفَعُهُۥۚ وَٱلَّذِينَ
يَمۡكُرُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۖ وَمَكۡرُ أُوْلَٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ
١٠ وَٱللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ جَعَلَكُمۡ أَزۡوَٰجٗاۚ
وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلۡمِهِۦۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٖ
وَلَا يُنقَصُ مِنۡ عُمُرِهِۦٓ إِلَّا فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ١١

و اگر تو را (ای محمّد) دروغ شُمارند، همانا فرستادگان پیش از تو دروغ شُمرده شدند و به سوی الله بازگشت همه کارها است ۴ ای مردم، همانا وعدهٔ الله حقّ است پس شما را زندگی دنیا فریب ندهد و فریبنده (شیطان) شما را دربارهٔ الله فریب ندهد ۵ همانا شیطان (وسوسه گر) برای شما دشمنی آشکار است پس او را (قویاً) دشمن بگیرید جز این نیست که (شیطان) گروه خویش را دعوت می کند تا از یاران آتش سوزان (جهنم) شوند ۶ کسانیکه کُفر ورزیدند برای ایشان عذابی سخت است و کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند برای ایشان آمرزش و مُزدی بزرگ است ۷ آیا کسی که بدی کارهایش برای او آراسته شد و آن را نیکو می پندارد (هدایت یافته است) پس همانا الله گمراه می کند هر که را بخواهد و هدایت می کند هر که را بخواهد پس (ای محمّد) جان خود را به خاطر ایشان هلاک نکن، همانا الله بدآنچه انجام می دهند داناست ۸ الله آن کسی است که بادها را فرستاد تا ابرها را برانگیزاند پس آنها را به سوی سرزمین مُرده راندیم و زمین را بدان بعد از مرگش زنده کردیم، برانگیختن (شما در روز قیامت) اینچنین است ۹ هر کس جویای عزّت است پس عزّت همگی به الله اختصاص دارد و به سوی او سخنان پاک بالا می رود و اعمال نیک آن را بالاتر می برد و کسانیکه نقشه های زشت کشیدند برای ایشان عذابی سخت است و نقشهٔ آنان حتماً تباه است ۱۰ و الله شما را از خاک سپس از نطفه خلق کرد سپس شما را جفت هایی قرار داد و ماده‌ای بارور نگردد و بارش را جز با دانش او (الله) نمی نهد، هیچ شخص سالمندی عُمر طولانی پیدا نمی کند و از عُمر او کاسته نمی شود مگر مقرّر شده است، همانا این برای الله آسان است ۱۱

وَمَا يَسْتَوِي ٱلْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُۥ وَهَٰذَا
مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى ٱلْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ
ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِى
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ ۚ وَٱلَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِن
تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا۟ دُعَآءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا۟ مَا ٱسْتَجَابُوا۟ لَكُمْ ۖ
وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
﴿١٤﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلْغَنِىُّ
ٱلْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾
وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن
تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَىْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ
إِنَّمَا تُنذِرُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ
وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِۦ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

و دو دریا یکسان نیستند، این یک شیرین و گوارا و نوشیدن آن گواراست و آن (دیگری) شور و تلخ است، از هر یک گوشت تازه می خورید و زینتی استخراج می کنید که آن را می پوشید و کِشتی ها را در آنها می بینی که آب را می شکافند؛ تا از او فضل بجویید و تا شاید سپاس گزارید ۱۲ شب را در روز فرو می برد و روز را در شب فرو می برد و خورشید و ماه را رام گرداند، هر کدام تا مُهلتی تعیین شده روان هستند، این پروردگار شما است، برای او پادشاهی است و کسانیکه جز او صدا می زنید مالک پوست هسته خرمایی هم نیستند ۱۳ اگر آنها را صدا بزنید، ندای شما را نمی شنوند و اگر می شنیدند شما را پاسخ نمی گفتند و روز قیامت به شرک شما کُفر ورزند و تو را هیچکس به مانند (اللّٰه) کاردان باخبر نمی سازد ۱۴ ای مردم شما نیازمندان به اللّٰه هستید و اللّٰه بی نیاز سُتوده است ۱۵ اگر بخواهد شما را می برد و خلقتی جدید را می آورد ۱۶ و این برای اللّٰه شوکتمند سخت نیست ۱۷ و باربرنده ای بار (گناه) دیگری را بر ندارد و اگر باربری کسی را به سوی بار خود صدا بزند از بار او چیزی برداشته نمی شود و اگرچه او خویشاوند باشد، جز این نیست که (ای محمّد) کسانیکه پروردگار خویش را در نهان می ترسند و نماز را به پای می دارند هشدار می دهی و هر کس پاکی جوید پس جز این نیست که به سود خود پاک شده است و به سوی اللّٰه بازگشت است ۱۸

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا ٱلظُّلُمَٰتُ وَلَا ٱلنُّورُ
﴿٢٠﴾ وَلَا ٱلظِّلُّ وَلَا ٱلْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَحْيَآءُ وَلَا
ٱلْأَمْوَٰتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَآءُ ۖ وَمَآ أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِى
ٱلْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا ۚ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ
فَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ
وَبِٱلزُّبُرِ وَبِٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۖ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ ثَمَرَٰتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهَا ۚ وَمِنَ ٱلْجِبَالِ
جُدَدٌۢ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾
وَمِنَ ٱلنَّاسِ وَٱلدَّوَآبِّ وَٱلْأَنْعَٰمِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ كَذَٰلِكَ ۗ
إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَٰٓؤُا۟ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا
رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَٰرَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ
أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

کور و بینا یکسان نیستند ۱۹ و تاریکی ها و روشنایی ۲۰ و نه سایه و نه گرما ۲۱ و زندگان و مُردگان یکسان نیستند، همانا اللّٰه هر کس را بخواهد شنوا می سازد و تو (ای محمّد) آنان که در قبرها هستند را شنوا نمی سازی ۲۲ (ای محمّد) جز این نیست که تو هشدار دهنده هستی ۲۳ همانا ما تو را به حقّ بشارت دهنده و هشدار دهنده فرستادیم و هیچ اُمّتی نیست مگر آنکه در میان آنان هشدار دهنده‌ای وجود داشته است ۲۴ و اگر (ای محمّد) تو را دروغ پنداشتند پس به درستی کسانیکه پیش از ایشان بودند نیز دروغ شُمردند، فرستادگان ایشان با نشانیهای آشکار و با نامه های (الهی) و با کتاب روشنگر به سوی ایشان آمدند ۲۵ سپس کسانیکه کُفر ورزیدند را گرفتار کردم پس کیفر من چگونه بود؟ ۲۶ آیا ندیدی اللّٰه از آسمان آبی فرستاد پس بدان محصولات گوناگونِ رنگارنگ و از کوه ها خطوط و رگه هایی سفید و سرخ به رنگ های مُختلف و سیاه پُر رنگ پدید آورده ایم ۲۷ و از (میان) مردم و جُنبندگان و دام ها نیز همانطور رنگ هایشان مختلف است، جز این نیست که از میان بندگان اللّٰه تنها دانشمندان (به کلام الهی) از اللّٰه می ترسند، همانا اللّٰه شوکتمندِ آمرزنده است ۲۸ همانا کسانیکه کتاب اللّٰه را تلاوت می کنند و نماز را به پای می دارند و از آنچه به ایشان روزی داده ایم پنهان و آشکار می بخشند به تجارتی اُمید دارند که هرگز نابود نشود ۲۹ تا پاداش ایشان را (اللّٰه) به تمام بپردازد و از بخشش خویش ایشان را بیفزاید، همانا او آمرزندهٔ سپاسگزار است ۳۰

وَٱلَّذِىٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ هُوَ ٱلۡحَقُّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ
يَدَيۡهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِعِبَادِهِۦ لَخَبِيرُۢ بَصِيرٞ ٣١ ثُمَّ أَوۡرَثۡنَا ٱلۡكِتَٰبَ
ٱلَّذِينَ ٱصۡطَفَيۡنَا مِنۡ عِبَادِنَاۖ فَمِنۡهُمۡ ظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ وَمِنۡهُم
مُّقۡتَصِدٞ وَمِنۡهُمۡ سَابِقُۢ بِٱلۡخَيۡرَٰتِ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُوَ
ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡكَبِيرُ ٣٢ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا يُحَلَّوۡنَ
فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَلُؤۡلُؤٗاۖ وَلِبَاسُهُمۡ فِيهَا حَرِيرٞ ٣٣
وَقَالُواْ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِىٓ أَذۡهَبَ عَنَّا ٱلۡحَزَنَۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٞ
شَكُورٌ ٣٤ ٱلَّذِىٓ أَحَلَّنَا دَارَ ٱلۡمُقَامَةِ مِن فَضۡلِهِۦ لَا يَمَسُّنَا
فِيهَا نَصَبٞ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٞ ٣٥ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ
نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقۡضَىٰ عَلَيۡهِمۡ فَيَمُوتُواْ وَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُم مِّنۡ
عَذَابِهَاۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي كُلَّ كَفُورٖ ٣٦ وَهُمۡ يَصۡطَرِخُونَ
فِيهَا رَبَّنَآ أَخۡرِجۡنَا نَعۡمَلۡ صَٰلِحًا غَيۡرَ ٱلَّذِي كُنَّا نَعۡمَلُۚ
أَوَ لَمۡ نُعَمِّرۡكُمۡ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ ٱلنَّذِيرُۖ
فَذُوقُواْ فَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ٣٧ إِنَّ ٱللَّهَ عَٰلِمُ
غَيۡبِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٣٨

و آنچه به سوی تو (ای محمّد) از کتاب (قرآن) وحی فرستادیم آن حقّ است، تصدیق کننده کتابهای الهی قبل از آن است، همانا اللّه به بندگان خویش آگاه و بیناست ۳۱ سپس کتاب را ارث دادیم به کسانیکه از بندگان خویش برگزیدیم پس از آنها برخی بر خود ستمکارند و از ایشان عدّه‌ای میانه رو هستند و از ایشان برخی پیشرو به سوی خوبی ها به اراده اللّه هستند، همانا این بخششی بزرگ است ۳۲ باغ های (بهشت های) جاودان در آن داخل شوند، در آنها با زیورها و دستبند های طلا و مُروارید آراسته شوند، لباس های ایشان در آن حریر است ۳۳ و (اهل بهشت) می گویند: سپاس اللّه را که از ما اندوه را برطرف کرد، همانا پروردگار ما آمرزندهٔ سپاسگزاران است ۳۴ کسی که ما را در سرای جاودان (بهشت) از لطف خویش ساکن ساخت، ما را در آن (بهشت) خستگی نرسد و ما را در آن رنجی نرسد ۳۵ و کسانیکه کُفر ورزیدند آتش جهنم نصیب ایشان است، بر ایشان آتش تمامی ندارد پس (دائماً) مرگ را می چشند و از ایشان عذاب آتش کاسته نشود، اینچنین هر ناسپاسی را مجازات می کنیم ۳۶ و ایشان (اهل جهنم) در آن ناله می کنند، پروردگارا: ما را (از آتش جهنم) بیرون بیاور تا عمل شایسته انجام دهیم غیر آنچه در گذشته انجام می دادیم، آیا شما را عُمر ندادیم تا در آن هر کس که اهل پند گرفتن است متوجه گردد؟ و شما را هشدار دهندگانی آمد پس (عذاب همیشگی جهنم را) بچشید که یاوری برای ستمگران نیست ۳۷ همانا اللّه دانای غیب آسمانها و زمین است، همانا او دانا به درون سینه هاست ۳۸

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمۡ خَلَٰٓئِفَ فِى ٱلۡأَرۡضِۚ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيۡهِ كُفۡرُهُۥۖ وَلَا
يَزِيدُ ٱلۡكَٰفِرِينَ كُفۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ إِلَّا مَقۡتٗاۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلۡكَٰفِرِينَ
كُفۡرُهُمۡ إِلَّا خَسَارٗا ٣٩ قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ شُرَكَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن
دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُواْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ لَهُمۡ شِرۡكٞ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
أَمۡ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ كِتَٰبٗا فَهُمۡ عَلَىٰ بَيِّنَتٖ مِّنۡهُۚ بَلۡ إِن يَعِدُ ٱلظَّٰلِمُونَ
بَعۡضُهُم بَعۡضًا إِلَّا غُرُورًا ٤٠ ۞إِنَّ ٱللَّهَ يُمۡسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضَ أَن تَزُولَاۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنۡ أَمۡسَكَهُمَا مِنۡ أَحَدٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦٓۚ
إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورٗا ٤١ وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِن جَآءَهُمۡ
نَذِيرٞ لَّيَكُونُنَّ أَهۡدَىٰ مِنۡ إِحۡدَى ٱلۡأُمَمِۖ فَلَمَّا جَآءَهُمۡ نَذِيرٞ
مَّا زَادَهُمۡ إِلَّا نُفُورًا ٤٢ ٱسۡتِكۡبَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَكۡرَ ٱلسَّيِّئِۚ
وَلَا يَحِيقُ ٱلۡمَكۡرُ ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهۡلِهِۦۚ فَهَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
ٱلۡأَوَّلِينَۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗاۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحۡوِيلًا
٤٣ أَوَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن
قَبۡلِهِمۡ وَكَانُوٓاْ أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعۡجِزَهُۥ مِن شَيۡءٖ
فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرٗا ٤٤

او کسی است که شما را جانشینانی در زمین قرار داد پس هر کس کُفر ورزد پس کُفر او به زیان خود اوست و کافران را کُفرشان نزدِ پروردگارشان جز خشم نیفزاید و کافران را کُفرشان جز زیان نیفزاید ۳۹ (ای محمّد) بگو: آیا شریکان خویش را دیدی کسانیکه جز اللّه صدا می‌زدید به من نشان دهید چه چیزی از زمین را خلق کرده اند؟ یا آنان در (خلقت) آسمانها شراکتی داشته اند یا به ایشان کتابی داده ایم پس بر نشانه ای از آن هستند؟ بلکه ستمکاران بعضی از ایشان به بعضی جز فریب وعده نمی‌دهند ٤٠ همانا اللّه آسمانها و زمین را نگاه می دارد تا از جای خود نیفتند؛ و اگر بیفتند؛ هیچکس جز اللّه نمی تواند آنها را نگاه دارد، همانا او بُردبار آمرزنده است ۴۱ و به اللّه سخت‌ترین سوگندهای خویش را یاد کردند که اگر هشدار دهنده ای برای ایشان بیاید قطعاً از هر اُمّتی هدایت یافته تر باشند پس هنگامی که هشدار دهنده ای برای ایشان آمد ایشان را جز فرار نیفزود ۴۲ (از روی) کِبر ورزی در زمین و نقشهٔ زشت، و نقشهٔ زشت جز دامن صاحبش را نگیرد پس آیا جز شیوهٔ پیشینیان را انتظار می کشند؟ پس هرگز در شیوهٔ اللّه تبدیل نخواهی یافت و هرگز در شیوهٔ اللّه دگرگونی نخواهی یافت ۴۳ آیا در زمین گردش نکرده اند تا نگاه کنند سرانجام کسانیکه پیش از ایشان بودند چگونه بود در حالیکه آنها از ایشان نیرومندتر بودند و هیچ چیز نه در آسمانها و نه در زمین اللّه را ناتوان نمی سازد، همانا او دانای تواناست ۴۴

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِمَا كَسَبُواْ مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا
مِن دَآبَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّىۖ فَإِذَا
جَآءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِۦ بَصِيرَۢا ﴿٤٥﴾

سُورَةُ يسٓ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يسٓ ﴿١﴾ وَٱلْقُرْءَانِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَىٰ
صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنزِيلَ ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنذِرَ قَوْمًا
مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمْ فَهُمْ غَٰفِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ أَغْلَٰلًا فَهِىَ إِلَى
ٱلْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَآءٌ
عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ
مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ وَخَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُواْ
وَءَاثَٰرَهُمْۚ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ فِىٓ إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

و اگر الله مردم را به سزای آنچه فراهم کرده‌اند مؤاخذه می‌کرد بر روی زمین جُنبنده ای باقی نمی گذاشت و لیکن مدّت (عُمر) ایشان را تا مُهلتی تعیین شده به تأخیر می اندازد پس هنگامی که مُهلت ایشان فرا رسد پس الله به (حالِ) بندگان خویش بیناست ۴۵

سوره یس - ۳۶

بنام الله بخشندهٔ مهربان

یس ۱ قرآن حکیم ۲ همانا تو (ای محمّد) از فرستادگان هستی ۳ بر راهی راست ۴ (قرآن) نازل شده شوکتمندِ مهربان (است) ۵ تا (بدین قرآن) قومی را هشدار دهی که پدران ایشان هشدار داده نشدند پس ایشان غافل هستند ۶ مسلّماً گفتار حقّ (قرآن) بر بیشتر ایشان آمد پس آنان ایمان نمی آورند ۷ همانا ما بر گردن های ایشان (گناهکاران) زنجیرهایی قرار می دهیم که تا زیر چانه هاست به طوری که سرهایشان را بالا نگاه داشته اند ۸ و پیش روی ایشان سدّی را قرار دادیم و از پُشت سر ایشان سدّی است و حائلی را میان ایشان قرار دادیم پس ایشان نمی بینند ۹ و بر ایشان یکسان است که ایشان را (ای محمّد) هشدار دهی یا هشدار ندهی، ایمان نمی آورند ۱۰ جز این نیست که آنکس را که ذکر (قرآن) را پیروی می کند و از (الله) مهربان در نهان می ترسد را هشدار می دهی پس او را به آمرزش و مُزدی گرامی نوید ده ۱۱ همانا ما مُردگان را زنده می کنیم و آنچه (از اعمالشان) پیش فرستادند و آنچه از ایشان بر جای مانده را می نویسیم و هر چیزی را در کارنامه ای آشکار شُمرده ایم ۱۲

وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلًا أَصۡحَٰبَ ٱلۡقَرۡيَةِ إِذۡ جَآءَهَا ٱلۡمُرۡسَلُونَ
﴿١٣﴾ إِذۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱثۡنَيۡنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزۡنَا بِثَالِثٖ فَقَالُوٓاْ
إِنَّآ إِلَيۡكُم مُّرۡسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُواْ مَآ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا
وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا تَكۡذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُواْ
رَبُّنَا يَعۡلَمُ إِنَّآ إِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيۡنَآ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ
ٱلۡمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوٓاْ إِنَّا تَطَيَّرۡنَا بِكُمۡۖ لَئِن لَّمۡ تَنتَهُواْ لَنَرۡجُمَنَّكُمۡ
وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١٨﴾ قَالُواْ طَٰٓئِرُكُم مَّعَكُمۡ أَئِن
ذُكِّرۡتُمۚ بَلۡ أَنتُمۡ قَوۡمٞ مُّسۡرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ مِنۡ أَقۡصَا ٱلۡمَدِينَةِ
رَجُلٞ يَسۡعَىٰ قَالَ يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُواْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٢٠﴾ ٱتَّبِعُواْ
مَن لَّا يَسۡـَٔلُكُمۡ أَجۡرٗا وَهُم مُّهۡتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَآ أَعۡبُدُ
ٱلَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً
إِن يُرِدۡنِ ٱلرَّحۡمَٰنُ بِضُرّٖ لَّا تُغۡنِ عَنِّي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا
وَلَا يُنقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّيٓ إِذٗا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّيٓ ءَامَنتُ
بِرَبِّكُمۡ فَٱسۡمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَۖ قَالَ يَٰلَيۡتَ قَوۡمِي
يَعۡلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ﴿٢٧﴾

و برای ایشان مثل یاران آن شهر را بزن، هنگامی که فرستادگان به آنجا آمدند ۱۳ هنگامی که به سوی ایشان دو نفر (از فرستادگان) را ارسال کردیم پس آنها را دروغ شُمردند پس ایشان را به سوّمین نفر حمایت کردیم پس گفتند: همانا ما به سوی شما فرستادگان هستیم ۱۴ گفتند: شما جز بشری مانند ما نیستید و (اللّه) مهربان چیزی را نازل نکرده است و شما دروغگو هستید ۱۵ (فرستادگان) گفتند: پروردگار ما می داند، همانا ما به سوی شما یقیناً فرستاده شده ایم ۱۶ و بر عهدهٔ ما جز ابلاغ (رساندن) پیام آشکار (اللّه) نیست ۱۷ گفتند: همانا ما شما را به فال بد گرفتیم، اگر کوتاه نیایید شما را سنگسار می کنیم و قطعاً از سوی ما به شما شکنجه ای دردناک خواهد رسید ۱۸ (فرستادگان) گفتند: بد یُمنی شما همراه خود شماست، آیا اگر پندتان دهند (به فال بد می گیرید؟) بلکه شما گروهی متجاوز هستید ۱۹ و مردی از انتهای شهر آمد که می دوید، گفت: ای قوم من فرستادگان را پیروی کنید ۲۰ آنان را که از شما مُزدی نمی خواهند و ایشان هدایت یافته هستند را پیروی کنید ۲۱ و مرا چه شود که آنکس که مرا خلق کرد و به سوی او بازگردانده می شوید را عبادت نکنم ۲۲ آیا جز او صاحب قدرتی برگُزینم که اگر (اللّه) مهربان برای من رنجی را اراده کند میانجیگری ایشان مرا به چیزی بی‌نیاز نگرداند و نه نجاتم می دهند؟ ۲۳ همانا من در آن هنگام در گُمراهی آشکار هستم ۲۴ همانا من به پروردگار شما ایمان آوردم پس بشنوید ۲۵ گفته شد: به باغ (بهشت) داخل شو، گفت: ای کاش قوم من می دانستند ۲۶ که من را پروردگارم آمرزید و مرا از (افرادِ) ارجمند قرار داد ۲۷

۞وَمَآ أَنزَلۡنَا عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا
كُنَّا مُنزِلِينَ ٢٨ إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ
٢٩ يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِۚ مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ
يَسۡتَهۡزِءُونَ ٣٠ أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ
أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ٣١ وَإِن كُلٞ لَّمَّا جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ
٣٢ وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا وَأَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبّٗا
فَمِنۡهُ يَأۡكُلُونَ ٣٣ وَجَعَلۡنَا فِيهَا جَنَّٰتٖ مِّن نَّخِيلٖ
وَأَعۡنَٰبٖ وَفَجَّرۡنَا فِيهَا مِنَ ٱلۡعُيُونِ ٣٤ لِيَأۡكُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦ
وَمَا عَمِلَتۡهُ أَيۡدِيهِمۡۖ أَفَلَا يَشۡكُرُونَ ٣٥ سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي
خَلَقَ ٱلۡأَزۡوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلۡأَرۡضُ وَمِنۡ أَنفُسِهِمۡ
وَمِمَّا لَا يَعۡلَمُونَ ٣٦ وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلَّيۡلُ نَسۡلَخُ مِنۡهُ ٱلنَّهَارَ
فَإِذَا هُم مُّظۡلِمُونَ ٣٧ وَٱلشَّمۡسُ تَجۡرِي لِمُسۡتَقَرّٖ لَّهَاۚ
ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٣٨ وَٱلۡقَمَرَ قَدَّرۡنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
عَادَ كَٱلۡعُرۡجُونِ ٱلۡقَدِيمِ ٣٩ لَا ٱلشَّمۡسُ يَنۢبَغِي لَهَآ أَن تُدۡرِكَ
ٱلۡقَمَرَ وَلَا ٱلَّيۡلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِۚ وَكُلّٞ فِي فَلَكٖ يَسۡبَحُونَ ٤٠

و بر قوم او بعد از او لشگریانی از آسمان نفرستادیم و (بنای) فرستادن هم نداشتیم ۲۸ تنها یک فریادِ (مرگبار) کافی بود و آنگاه همه در جا خاموش و بی جان اُفتادند ۲۹ ای افسوس بر بندگان که آنها را فرستاده ای نیامد جز آنکه او را مسخره می کردند ۳۰ آیا ندیدند پیش از ایشان قوم های گذشته را نابود کردیم که همانا ایشان به سویشان باز نمی گردند ۳۱ و هر آینه همگی با هم نزدِ ما حاضر می شوید ۳۲ و نشانه ای برای ایشان زمین مُرده است که آن را زنده کردیم و از آن دانه را بیرون آوردیم که از آن می خورند ۳۳ و در آن باغ هایی از نخلستانها و تاکستانها قرار دادیم و در آن چشمه ها را روان کردیم ۳۴ تا از محصول آن بُخورند و از آنچه دستهای ایشان به عمل آورده است، آیا (باز هم) سپاسگزاری نخواهند کرد؟ ۳۵ مُنزه است آنکه همه جفت ها را خلق کرد از آنچه زمین می رویاند و از خود ایشان و از آنچه نمی دانند ۳۶ و شب نشانه ای برای آنهاست که از آن روز را برکَنیم پس آنگاه آنان در تاریکی ها فرو می روند ۳۷ و خورشید به سوی قرارگاههای خود روان است، این اندازه گیری (الله) شوکتمندِ داناست ۳۸ و برای ماه منزلگاه هایی را تعیین کردیم که به صورت شاخک خُشک خوشهٔ خرما به حالت قبلی خود باز گردد ۳۹ و خورشید به ماه نمی رسد و شب از روز پیشی نمی گیرد و هر کدام در مسیری در حرکت هستند ۴۰

وَءَايَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُم مِّن مِّثْلِهِۦ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُواْ مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُواْ عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنْ
أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَآ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يَنسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُواْ يَٰوَيْلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا وَعَدَ
ٱلرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً
وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَٱلْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

و نشانه ای برای ایشان است، همانا ما نسل ایشان را در کِشتی انباشته سوار کردیم ۴۱ و برای ایشان مانند آن چیزی را خلق کردیم که بر آن سوار می شوند ۴۲ و اگر بخواهیم ایشان را غرق می سازیم تا بر ایشان فریادرسی نباشد و نجات نیابند ۴۳ مگر رحمت ما که تا زمانی بهره (ایشان) است ۴۴ و هنگامی که به ایشان گفته شود: از آنچه پیش روی شما و آنچه پُشت سر شما است (اعمالتان) بپرهیزید تا مورد رحم قرار گیرید، (قبول نمی کنند) ۴۵ و نشانه‌ای از نشانه‌های پروردگارشان به ایشان نمی آید جز از آن رویگردان هستند ۴۶ و هنگامی که به ایشان گفته شود: (در راه اللّٰه) از آنچه اللّٰه به شما روزی داده است ببخشید کسانیکه کُفر ورزیدند به آنان که ایمان آوردند، می‌گوید: آیا کسی را خوراک دهم که اگر اللّٰه می‌خواست او را غذا می داد؟ شما جز در گُمراهی آشکار نیستید ۴۷ و (کافران) می گویند: این وعده چه هنگام است اگر راستگو هستید؟ ۴۸ جز یک فریادِ (مرگبار) را انتظار نخواهند کشید که ایشان را فرا بگیرد در حالی که با هم ستیزه می کنند ۴۹ پس (فرصت) وصیتی را نخواهند داشت و (فرصت) بازگشت به سوی خانواده خویش را نمی یابند ۵۰ و در شیپور دمیده شود پس ناگهان ایشان از گورها به سوی پروردگار خویش می شتابند ۵۱ (کافران) گویند: وای بر ما چه کسی ما را از قبرهایمان برانگیخت، این است آنچه (اللّٰه) مهربان وعده داد و فرستادگان راست گفتند ۵۲ آن جز یک فریاد نیست که ناگهان همگی با هم نزد ما حاضر می شوند ۵۳ پس امروز بر کسی چیزی ستم نشود و جز آنچه انجام می دادید جزا داده نمی شوید ۵۴

إِنَّ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ ٱلۡيَوۡمَ فِي شُغُلٖ فَٰكِهُونَ ٥٥ هُمۡ وَأَزۡوَٰجُهُمۡ
فِي ظِلَٰلٍ عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ٥٦ لَهُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٞ
وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ٥٧ سَلَٰمٞ قَوۡلٗا مِّن رَّبّٖ رَّحِيمٖ ٥٨ وَٱمۡتَٰزُواْ
ٱلۡيَوۡمَ أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٥٩ ۞أَلَمۡ أَعۡهَدۡ إِلَيۡكُمۡ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ
أَن لَّا تَعۡبُدُواْ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٦٠ وَأَنِ
ٱعۡبُدُونِيۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٦١ وَلَقَدۡ أَضَلَّ مِنكُمۡ
جِبِلّٗا كَثِيرًاۖ أَفَلَمۡ تَكُونُواْ تَعۡقِلُونَ ٦٢ هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي
كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ٦٣ ٱصۡلَوۡهَا ٱلۡيَوۡمَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ٦٤
ٱلۡيَوۡمَ نَخۡتِمُ عَلَىٰٓ أَفۡوَٰهِهِمۡ وَتُكَلِّمُنَآ أَيۡدِيهِمۡ وَتَشۡهَدُ أَرۡجُلُهُم
بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٦٥ وَلَوۡ نَشَآءُ لَطَمَسۡنَا عَلَىٰٓ أَعۡيُنِهِمۡ
فَٱسۡتَبَقُواْ ٱلصِّرَٰطَ فَأَنَّىٰ يُبۡصِرُونَ ٦٦ وَلَوۡ نَشَآءُ لَمَسَخۡنَٰهُمۡ
عَلَىٰ مَكَانَتِهِمۡ فَمَا ٱسۡتَطَٰعُواْ مُضِيّٗا وَلَا يَرۡجِعُونَ
٦٧ وَمَن نُّعَمِّرۡهُ نُنَكِّسۡهُ فِي ٱلۡخَلۡقِۖ أَفَلَا يَعۡقِلُونَ ٦٨
وَمَا عَلَّمۡنَٰهُ ٱلشِّعۡرَ وَمَا يَنۢبَغِي لَهُۥٓۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ وَقُرۡءَانٞ مُّبِينٞ
٦٩ لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيّٗا وَيَحِقَّ ٱلۡقَوۡلُ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧٠

همانا یاران باغ (بهشت) امروز در شادمانی هستند ۵۵ ایشان و همسرانشان در سایه هایی بر تخت ها تکیه زده اند ۵۶ در آنجا برای ایشان انواع میوه ها و هر چه بخواهند وجود دارد ۵۷ سلامتی که گفتاری از جانبِ پروردگارِ مهربان است ۵۸ و امروز ای مُجرمان (گناهکاران) جدا شوید ۵۹ آیا با شما ای فرزندان آدم عهد نبستم که شیطان (وسوسه گر) را عبادت نکنید، همانا او برای شما دشمنی آشکار است؟ ۶۰ و آنکه مرا عبادت کنید، این راه راست است ۶۱ و مسلّماً (شیطان) گروهی بسیار از شما را گُمراه کرد، آیا تعقّل نمی کردید؟ ۶۲ این همان جهنم است که وعده داده می شدید ۶۳ امروز عذاب را بدآنچه کُفر می ورزیدید بچشید ۶۴ امروز بر دهان های ایشان (گناهکاران) مُهر می زنیم و با ما دستهایشان سخن می‌گویند و پاهایشان بدآنچه فراهم می‌کردند گواهی می دهند ۶۵ و اگر بخواهیم چشمهای ایشان را از بین می بریم، (و اگر بخواهند) به سوی راه (هدایت) پیشی گیرند پس چگونه ببینند؟ ۶۶ و اگر بخواهیم قطعاً ایشان را بر جای خود مسخ می کنیم پس نتوانند پیش بروند و نه (به عقب) بازگردند ۶۷ و هر کس را عُمر طولانی بدهیم او را در خلقت بکاهیم (که ناتوان شود)، آیا تعقّل نمی کنند؟ ۶۸ و ما به او (محمّد) شعر نیاموختیم و (شعر سُرائی) در خور او نیست، آن جز یادآوری و قرآنی روشنگر نیست ۶۹ تا (ای محمّد) آن کس را که زنده است را هشدار بدهی و گفتار حقّ بر کافران مُسلّم گردد ۷۰

أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا خَلَقۡنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتۡ أَيۡدِينَآ أَنۡعَٰمٗا فَهُمۡ لَهَا
مَٰلِكُونَ ٧١ وَذَلَّلۡنَٰهَا لَهُمۡ فَمِنۡهَا رَكُوبُهُمۡ وَمِنۡهَا يَأۡكُلُونَ
٧٢ وَلَهُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ وَمَشَارِبُۚ أَفَلَا يَشۡكُرُونَ ٧٣ وَٱتَّخَذُواْ
مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةٗ لَّعَلَّهُمۡ يُنصَرُونَ ٧٤ لَا يَسۡتَطِيعُونَ
نَصۡرَهُمۡ وَهُمۡ لَهُمۡ جُندٞ مُّحۡضَرُونَ ٧٥ فَلَا يَحۡزُنكَ قَوۡلُهُمۡۘ
إِنَّا نَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَ ٧٦ أَوَ لَمۡ يَرَ ٱلۡإِنسَٰنُ أَنَّا
خَلَقۡنَٰهُ مِن نُّطۡفَةٖ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٞ مُّبِينٞ ٧٧ وَضَرَبَ لَنَا
مَثَلٗا وَنَسِيَ خَلۡقَهُۥۖ قَالَ مَن يُحۡيِ ٱلۡعِظَٰمَ وَهِيَ رَمِيمٞ ٧٨
قُلۡ يُحۡيِيهَا ٱلَّذِيٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٖۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلۡقٍ عَلِيمٌ
٧٩ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلۡأَخۡضَرِ نَارٗا فَإِذَآ أَنتُم
مِّنۡهُ تُوقِدُونَ ٨٠ أَوَ لَيۡسَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ
بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخۡلُقَ مِثۡلَهُمۚ بَلَىٰ وَهُوَ ٱلۡخَلَّٰقُ ٱلۡعَلِيمُ ٨١
إِنَّمَآ أَمۡرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيۡـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٨٢
فَسُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيۡءٖ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٨٣

آیا ندیدند که ما برای ایشان از قدرت خود چهارپایانی را خلق کردیم پس ایشان بر آنها اختیار دارند؟ ۷۱ و برای ایشان (چهارپایان را) رام کردیم پس هم سوارشان می شوند و (هم) از آنها می خورند ۷۲ و در چهارپایان برای ایشان سودها و نوشیدنی هایی است پس چرا سپاسگزاری نمی کنید؟ ۷۳ و جز اللّٰه صاحب قدرت هایی گرفتند تا شاید (ایشان) یاری شوند ۷۴ و (آن صاحب قدرت‌ها) ایشان را نمی توانند یاری کنند و (روز قیامت) برای ایشان لشگریانی احضار شده هستند ۷۵ پس تو را (ای محمّد) سخن ایشان اندوهگین نسازد، همانا آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می سازند را می دانیم ۷۶ آیا انسان ندیده است که ما او را از نطفه ای خلق کردیم پس اکنون او دشمنی آشکار است؟ ۷۷ و (انسان کافر) برای ما مَثلی آورد و خلقت خود را فراموش کرد، گفت: کیست که استخوان هایی که در خاک پوسیده شده اند را زنده کند؟ ۷۸ (ای محمّد) بگو: کسی که نخستین بار آنها را خلق کرد ایشان را زنده می کند و او به هر آفرینشی داناست ۷۹ کسی که برای شما از درخت سبز آتشی را قرار داد، آنگاه شما از آن آتش روشن می کنید ۸۰ آیا آن کسی که آسمانها و زمین را خلق کرد توانا نیست بر آنکه به مانند ایشان را خلق کند، بلی و او (اللّٰه) آفرینندهٔ داناست ۸۱ جز این نیست فرمان او (اللّٰه) هنگامی که چیزی را اراده کند، گوید: بشو پس بشود ۸۲ مُنزه است آنکه پادشاهی همه چیز به دست اوست و به سوی او بازگردانده می شوید ۸۳

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا ١ فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا ٢ فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا ٣ إِنَّ
إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٞ ٤ رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَرَبُّ
ٱلۡمَشَٰرِقِ ٥ إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِزِينَةٍ ٱلۡكَوَاكِبِ ٦ وَحِفۡظٗا
مِّن كُلِّ شَيۡطَٰنٖ مَّارِدٖ ٧ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ ٱلۡأَعۡلَىٰ وَيُقۡذَفُونَ
مِن كُلِّ جَانِبٖ ٨ دُحُورٗا وَلَهُمۡ عَذَابٞ وَاصِبٌ ٩ إِلَّا مَنۡ خَطِفَ
ٱلۡخَطۡفَةَ فَأَتۡبَعَهُۥ شِهَابٞ ثَاقِبٞ ١٠ فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ أَهُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَم
مَّنۡ خَلَقۡنَآۚ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم مِّن طِينٖ لَّازِبِۭ ١١ بَلۡ عَجِبۡتَ وَيَسۡخَرُونَ
١٢ وَإِذَا ذُكِّرُواْ لَا يَذۡكُرُونَ ١٣ وَإِذَا رَأَوۡاْ ءَايَةٗ يَسۡتَسۡخِرُونَ ١٤
وَقَالُوٓاْ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٌ ١٥ أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗا وَعِظَٰمًا
أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ١٦ أَوَ ءَابَآؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ ١٧ قُلۡ نَعَمۡ وَأَنتُمۡ دَٰخِرُونَ
١٨ فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٞ وَٰحِدَةٞ فَإِذَا هُمۡ يَنظُرُونَ ١٩ وَقَالُواْ يَٰوَيۡلَنَا
هَٰذَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ٢٠ هَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢١
٭ٱحۡشُرُواْ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَأَزۡوَٰجَهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَعۡبُدُونَ ٢٢ مِن دُونِ
ٱللَّهِ فَٱهۡدُوهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡجَحِيمِ ٢٣ وَقِفُوهُمۡۖ إِنَّهُم مَّسۡـُٔولُونَ ٢٤

سوره صافات - ۳۷

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و (سوگند) به صف بستگان ۱ پس (سوگند) به بازدارندگان (از گناهان) ۲ پس (سوگند) به تلاوت کنندگان ذکر ۳ همانا پروردگار شما یکتاست ۴ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست و پروردگار مشرق هاست ۵ همانا آسمان دنیا را به زیور ستارگان آراسته نمودیم ۶ و از هر شیطان (وسوسه گر) گردنکشی آن را حفظ کردیم ۷ به سران بالا (عالم بالا) نمی‌توانند گوش فرا دهند و از هر سویی (تیرهای شهاب به آنها) پرتاب شوند ۸ رانده شوند و برای ایشان عذابی دائمی است ۹ مگر آنکه سخنی را به سرعت برُباید؛ که در پی او شهابی سوزان می آید ۱۰ پس از ایشان بپرس، آیا آنان در خلقت قویتر هستند یا آنچه ما خلق کردیم؟ همانا ایشان را از گِلی بهم چسبیده شده خلق کردیم ۱۱ بلکه تو (ای محمّد) در شگفتی و آنها مسخره می کنند ۱۲ و هنگامی که پند داده شوند، متذکّر نمی گردند ۱۳ و هنگامی که نشانه ای را ببینند به مسخره می گیرند ۱۴ و (کافران) گفتند: این جز جادویی آشکار نیست ۱۵ آیا زمانی که مُردیم و خاک و استخوانها شدیم، آیا ما برانگیخته می شویم؟ ۱۶ آیا پدران پیشین ما (نیز برانگیخته می شوند)؟ ۱۷ (ای محمّد) بگو: آری و شما در آن (روز) خوار خواهید شد ۱۸ پس جز این نیست که این یک فریاد است پس بناگاه ایشان می نگرند ۱۹ و (کافران) گفتند: وای بر ما این روز جزاست ۲۰ این روز جدا شدن است که آن را دروغ می پنداشتید ۲۱ آنان را و همسران ایشان که ستم کردند را گِرد آورید و آنچه را که عبادت می‌کردند ۲۲ جز اللّٰه (گِرد آورید)، پس ایشان را به سوی دوزخ راهنمایی کنید ۲۳ و ایشان را نگاه دارید، همانا ایشان مسئول هستند ۲۴

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ ٱلْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوٓاْ إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ ٱلْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
قَالُواْ بَل لَّمْ تَكُونُواْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَٰنٍۖ
بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآۖ إِنَّا لَذَآئِقُونَ ﴿٣١﴾
فَأَغْوَيْنَٰكُمْ إِنَّا كُنَّا غَٰوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا
لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَآءَ بِٱلْحَقِّ وَصَدَّقَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ
لَذَآئِقُواْ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾
فَوَٰكِهُ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَٰبِلِينَ
﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ
﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ
ٱلطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّى كَانَ لِى قَرِينٌ ﴿٥١﴾

شما را چه شود همدیگر را یاری نمی کنید؟ ۲۵ بلکه امروز تسلیم شده هستید ۲۶ و بعضی از بعضی می پرسند ۲۷ (پیروان) می گویند: همانا شما بودید که ما را اجبار می کردید ۲۸ (رهبران) می گویند: بلکه شما (خودتان) مؤمن نبودید ۲۹ و ما را بر شما تسلّطی نبود بلکه شما گروهی سرکش بودید ۳۰ پس گفتار حقّ پروردگارمان بر ما آمد، همانا ما چشندهٔ عذاب هستیم ۳۱ پس اگر شما را گُمراه کردیم همانا ما گُمراه بودیم ۳۲ پس ایشان در آن روز در عذاب شریک هستند ۳۳ همانا با مُجرمان (گناهکاران) چنین می کنیم ۳۴ همانا آنان بودند که وقتی به ایشان گفته می‌شد: صاحب قدرتی جز اللّه نیست، کِبر می ورزیدند ۳۵ و (کافران) می گفتند: آیا ما صاحب قدرت های خویش را بخاطر شاعری دیوانه رها کنیم؟ ۳۶ بلکه او (محمّد) با حقّ آمد و فرستادگان را تصدیق کرد ۳۷ همانا شما چشندهٔ عذاب دردناک خواهید بود ۳۸ و مجازات نخواهید شد مگر به آنچه انجام می دادید ۳۹ بجز بندگان مُخلص اللّه ۴۰ برای ایشان روزی مشخص است ۴۱ پس انواع میوه ها (نصیبشان است) و آنان (افرادِ) گرامی شده هستند ۴۲ در باغهای پُر نعمت ۴۳ بر تخت های رو در رو ۴۴ بر ایشان جامی از نوشیدنی پاکیزه می گردانند ۴۵ نوشیدنی سفید که برای (افرادِ) نوشنده لذّت است ۴۶ در آن تباهی عقل نیست و از آن مست نشوند ۴۷ و نزد ایشان چشم نوازانی دلبسته وجود دارند ۴۸ گویا آنان مرواریدهای سفیدی هستند ۴۹ پس بعضی از ایشان (اهل بهشت) از بعضی سؤال می پرسند ۵۰ گوینده ای از ایشان می گوید: همانا مرا همنشینی بود ۵۱

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا
لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِى سَوَآءِ
ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى
لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا
ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَٰمِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ
ٱلزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَٰهَا فِتْنَةً لِّلظَّٰلِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِىٓ أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ
﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَءَاكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
إِنَّهُمْ أَلْفَوْا۟ ءَابَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم
مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَىٰنَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
ٱلْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

(او) می گفت: همانا واقعاً تو (رستاخیز) را قبول داری ۵۲ آیا هنگامی که مُردیم و خاک و استخوانها شدیم، آیا (پس از رستاخیز) ما مجازات می شویم؟ ۵۳ (اهل بهشت) گفت: آیا شما (از او) اطلاع دارید؟ ۵۴ پس اطلاع یافت و او را در میان دوزخ دید ۵۵ (اهل بهشت) گفت: به الله سوگند، همانا نزدیک بود مرا هلاک کنی ۵۶ و اگر نعمت پروردگارم نبود قطعاً از (افرادِ) احضار شده (در جهنم) بودم ۵۷ حال، ما را دیگر مرگی نیست ۵۸ جز مرگ نخستین و ما عذاب نخواهیم شد ۵۹ همانا این پیروزی بزرگ است ۶۰ پس (افرادِ) عمل کننده باید به مانند این عمل کنند ۶۱ آیا این پذیرایی بهتر است یا درخت زقّوم؟ ۶۲ همانا ما آن (درخت) را عذابی برای ستمکاران قرار دادیم ۶۳ همانا آن درختی است که از اعماق دوزخ می روید ۶۴ شُکوفه آن همچون سرهای شیاطین (وسوسه گران) است ۶۵ پس ایشان قطعاً از آن می خورند پس شکم ها را از آن پُر می سازند ۶۶ بعد همانا بر آن آبی از آب جوشان است ۶۷ و بعد از آن قطعاً به آتش (دوزخ) بازگردانده می شوند ۶۸ همانا ایشان گِرد (آئین) پدران گمراه خویش در آمدند ۶۹ و ایشان دنباله رو آنان بودند ۷۰ و مسلّماً پیش از ایشان بیشتر پیشینیان گُمراه شدند ۷۱ و مسلّماً در میان ایشان (افرادِ) هشدار دهنده ای فرستادیم ۷۲ پس نگاه کن سرانجام (اقوام) هشدار داده شده چگونه شد ۷۳ جز بندگان مُخلص الله ۷۴ و مسلماً نوح ما را ندا داد، چه خوب اجابت کننده بودیم ۷۵ و او را با خاندانش از اندوه بزرگ نجات دادیم ۷۶

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُۥ هُمُ ٱلْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَٰمٌ
عَلَىٰ نُوحٍ فِى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُۥ
مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٨٢﴾ ۞وَإِنَّ مِن
شِيعَتِهِۦ لَإِبْرَٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ
﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِى ٱلنُّجُومِ ﴿٨٨﴾
فَقَالَ إِنِّى سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا۟ عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ
فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا
بِٱلْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
﴿٩٥﴾ وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ لَهُۥ بُنْيَٰنًا فَأَلْقُوهُ
فِى ٱلْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
وَقَالَ إِنِّى ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِى مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعْىَ قَالَ يَٰبُنَىَّ
إِنِّىٓ أَرَىٰ فِى ٱلْمَنَامِ أَنِّىٓ أَذْبَحُكَ فَٱنظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَٰٓأَبَتِ
ٱفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٠٢﴾

و نسل او را از (افرادِ) باقی مانده قرار دادیم ۷۷ و در نسل‌های بعد (آیندگان) از وی (نام نیک) بر جای نهادیم ۷۸ سلام بر نوح در میان جهانیان ۷۹ همانا ما پاداش به نیکوکاران می دهیم ۸۰ همانا او (نوح) از بندگان مؤمن ما بود ۸۱ سپس دیگران را غرق نمودیم ۸۲ و همانا از پیروان او ابراهیم بود ۸۳ آنگاه که به سوی پروردگار خویش با دلی پاک آمد ۸۴ هنگامی که به پدر خویش و قومش گفت: چه چیز را عبادت می کنید؟ ۸۵ آیا به دروغ جز اللّٰه صاحب قدرت های دیگر را می خواهید؟ ۸۶ پس در خصوص پروردگار جهانیان چه تصور می کنید؟ ۸۷ پس (ابراهیم) با دقت در ستارگان نگریست ۸۸ و (ابراهیم) گفت: همانا من بیمار هستم ۸۹ پس (قوم او) از او روی گرداندند و برگشتند ۹۰ و (ابراهیم) به سوی صاحب قدرت های ایشان رفت و گفت: چرا غذا نمی خورید؟ ۹۱ شما را چه شود که سخن نمی گویید؟ ۹۲ پس سراغ (بُت های) ایشان رفت، ضربه های سخت بر آنها کوبید ۹۳ و (کافران) به سوی او (ابراهیم) شتابان روی آوردند ۹۴ (ابراهیم) گفت: آیا آنچه را تراشیده اید را عبادت می کنید؟ ۹۵ در حالیکه اللّٰه شما را و هر چه را می سازید را آفریده است ۹۶ (کافران) گفتند: برای او آتشگاهی بسازید و او را در آتش بیفکنید ۹۷ و خواستند برای او نیرنگی فراهم کنند پس ایشان (کافران) را خوار کردیم ۹۸ و (ابراهیم) گفت: همانا به سوی پروردگارم می روم، بزودی مرا هدایت کند ۹۹ پروردگارا: به من (فرزندان) شایسته عطا کن ۱۰۰ پس بشارت پسر بُردباری را به او دادیم (بشارت اسحاق) ۱۰۱ پس هنگامی که با او به حدّ تلاش (کار و کوشش) رسید، (ابراهیم) گفت: ای پسرم همانا من در خواب دیدم که سر تو را می بُرم پس نگاه کن که رأی تو چیست؟ گفت: ای پدر آنچه را فرمان (از سوی اللّٰه) داده می شوی را انجام ده، بزودی مرا اگر اللّٰه بخواهد از (افرادِ) شکیبا خواهی یافت ۱۰۲

فَلَمَّآ أَسۡلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلۡجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَٰدَيۡنَٰهُ أَن يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾
قَدۡ صَدَّقۡتَ ٱلرُّءۡيَآۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ
هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡبَلَٰٓؤُاْ ٱلۡمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيۡنَٰهُ بِذِبۡحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكۡنَا
عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١١٠﴾ إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرۡنَٰهُ
بِإِسۡحَٰقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَٰرَكۡنَا عَلَيۡهِ وَعَلَىٰٓ إِسۡحَٰقَۚ
وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحۡسِنٞ وَظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ مُبِينٞ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدۡ مَنَنَّا
عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيۡنَٰهُمَا وَقَوۡمَهُمَا مِنَ ٱلۡكَرۡبِ
ٱلۡعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرۡنَٰهُمۡ فَكَانُواْ هُمُ ٱلۡغَٰلِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَاتَيۡنَٰهُمَا
ٱلۡكِتَٰبَ ٱلۡمُسۡتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيۡنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ
﴿١١٨﴾ وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِمَا فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ
وَهَٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا
مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلۡيَاسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٢٣﴾
إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدۡعُونَ بَعۡلٗا وَتَذَرُونَ أَحۡسَنَ
ٱلۡخَٰلِقِينَ ﴿١٢٥﴾ ٱللَّهَ رَبَّكُمۡ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

پس چون هر دو (به اَمر اللّه) تسلیم شدند او را به پیشانی (در خاک) افکند ۱۰۳ و او (ابراهیم) را ندا دادیم، ای ابراهیم ۱۰۴ به درستی رؤیایت را تأیید کردی، همانا ما (افرادِ) نیکوکار را اینچنین پاداش می‌دهیم ۱۰۵ همانا این قطعاً آزمایشی آشکار است ۱۰۶ و او (اسحاق) را به ذبحی بزرگ (از جانب اللّه) فدیه دادیم ۱۰۷ و بر او در میان آیندگان (نام نیک) بر جای نهادیم ۱۰۸ سلام بر ابراهیم ۱۰۹ اینچنین (افرادِ) نیکوکار را پاداش دهیم ۱۱۰ همانا او از بندگان مؤمن ما بود ۱۱۱ و او را به اسحاق پیامبری از شایستگان نوید دادیم ۱۱۲ و بر ابراهیم و بر اسحاق برکت نهادیم و از نسل آنان بعضی نیکوکار و بعضی آشکارا بر خود ستمکارند ۱۱۳ و مسلّماً بر موسی و هارون منت نهادیم ۱۱۴ و آنها را و قوم آنها را از اندوه بزرگ نجات دادیم ۱۱۵ و ایشان را یاری کردیم پس ایشان چیره شدند ۱۱۶ و به ایشان کتابی روشنگر دادیم ۱۱۷ و آنها را به راهی پایدار هدایت کردیم ۱۱۸ و برای ایشان در میان آیندگان (نام نیک) بر جای نهادیم ۱۱۹ سلام بر موسی و هارون ۱۲۰ همانا ما اینچنین (افرادِ) نیکوکار را پاداش دهیم ۱۲۱ همانا آنها از بندگان مؤمن ما بودند ۱۲۲ و همانا الیاس از فرستادگان بود ۱۲۳ هنگامی که به قوم خود گفت: چرا پرهیزکاری نمی کنید؟ ۱۲۴ آیا "بعل" را صدا می زنید و بهترین آفرینندگان را رها می کنید ۱۲۵ اللّه پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شماست ۱۲۶

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي ٱلْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ
﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ
﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ
لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِٱلَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ
يُونُسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ ٱلْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَٱلْتَقَمَهُ ٱلْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ ۞ فَنَبَذْنَٰهُ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنۢبَتْنَا
عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ مِاْئَةِ أَلْفٍ أَوْ
يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَـَٔامَنُوا۟ فَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَٱسْتَفْتِهِمْ
أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثًا
وَهُمْ شَٰهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَآ إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
ٱللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

پس او را دروغ شُمردند و ایشان از (افرادِ) احضار شده (در جهنم) هستند ۱۲۷ مگر بندگان مُخلص الله ۱۲۸ و برای او در آیندگان (نام نیک) بر جای نهادیم ۱۲۹ سلام بر الیاس ۱۳۰ همانا ما اینچنین (افرادِ) نیکوکار را پاداش دهیم ۱۳۱ همانا او از بندگان مؤمن ما بود ۱۳۲ و همانا لوط از فرستادگان بود ۱۳۳ هنگامی که او و همه خاندانش را نجات دادیم ۱۳۴ مگر پیرزنی که در میان باقی ماندگان (در عذاب) بود ۱۳۵ سپس دیگران را در هم کوبیدیم ۱۳۶ و همانا شما بر (خرابه های) ایشان صبحگاهان عبور می کنید ۱۳۷ و نیز شامگاهان، آیا نمی اندیشید؟ ۱۳۸ و همانا یونس از فرستادگان بود ۱۳۹ هنگامی که به سوی کِشتی پُر فرار کرد ۱۴۰ پس قُرعه کشی کردند پس (قُرعه) به نام او در آمد (و او را در نهایت در دریا افکندند) ۱۴۱ پس (نوعی) ماهی او را بلعید و او خودش را سرزنش می کرد ۱۴۲ پس اگر از (زُمرهٔ افرادِ) تسبیح کننده نبود ۱۴۳ قطعاً تا روزی که (مردم) برانگیخته شوند در شکم ماهی می ماند ۱۴۴ پس او را به خشکی افکندیم و او بیمار بود ۱۴۵ و بر او بوته ای از کدو رویانیدیم ۱۴۶ و او را به سوی (جمعیّت) صد هزار نفر یا بیشتر فرستادیم ۱۴۷ پس ایمان آوردند و ایشان را تا زمانی بهرمند ساختیم ۱۴۸ پس از ایشان سؤال کن، آیا برای پروردگارت دخترانی است و ایشان را پسران است؟ ۱۴۹ آیا ما فرشتگان را دخترانی خلق کردیم و ایشان گواه بودند؟ ۱۵۰ آگاه باشید آنان از دروغ پردازیشان است که (این سخن ناروا را) می گویند ۱۵۱ آیا الله واسطه گرفته است؟! و همانا ایشان از (افرادِ) دروغگو هستند ۱۵۲ آیا الله دختران را بر پسران برگزیده است؟ ۱۵۳

مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمۡ لَكُمۡ سُلۡطَٰنٞ مُّبِينٞ ﴿١٥٦﴾
فَأۡتُواْ بِكِتَٰبِكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُواْ بَيۡنَهُۥ وَبَيۡنَ ٱلۡجِنَّةِ
نَسَبٗاۚ وَلَقَدۡ عَلِمَتِ ٱلۡجِنَّةُ إِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُونَ ﴿١٦١﴾
مَآ أَنتُمۡ عَلَيۡهِ بِفَٰتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنۡ هُوَ صَالِ ٱلۡجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّآ إِلَّا
لَهُۥ مَقَامٞ مَّعۡلُومٞ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلصَّآفُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحۡنُ ٱلۡمُسَبِّحُونَ
﴿١٦٦﴾ وَإِن كَانُواْ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوۡ أَنَّ عِندَنَا ذِكۡرٗا مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا
عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُواْ بِهِۦۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدۡ
سَبَقَتۡ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمۡ لَهُمُ ٱلۡمَنصُورُونَ ﴿١٧٢﴾
وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ حِينٖ ﴿١٧٤﴾ وَأَبۡصِرۡهُمۡ
فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسۡتَعۡجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمۡ
فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلۡمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ حَتَّىٰ حِينٖ ﴿١٧٨﴾ وَأَبۡصِرۡ
فَسَوۡفَ يُبۡصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبۡحَٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلۡعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
﴿١٨٠﴾ وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٨٢﴾

شما را چه شود چگونه حُکم می کنید؟ ۱۵۴ آیا یادآور نمی شوید؟ ۱۵۵ یا اینکه شما را دلیلی آشکار است ۱۵۶ پس کتاب (الهی) خویش را بیاورید اگر راستگو هستید ۱۵۷ و میان او (اللّه) و میان جِنّیان پیوندی را قرار دادند و قطعاً جِنّیان می دانند که ایشان (افرادِ) احضار شده (در قیامت) هستند ۱۵۸ پس اللّه از آنچه توصیف می کنند مُنزه است ۱۵۹ جز بندگان مُخلص اللّه ۱۶۰ پس همانا شما و آنچه عبادت می کنید ۱۶۱ شما منحرف کنندهٔ کسی نیستید ۱۶۲ مگر کسی را که چشندهٔ دوزخ است ۱۶۳ و از ما کسی نیست مگر آنکه او جایگاه مشخص دارد ۱۶۴ و همانا ما قطعاً (برای اطاعت اللّه) به صف ایستاده ایم ۱۶۵ و همانا ما قطعاً تسبیح کننده (اللّه) هستیم ۱۶۶ و هر چند که (مشرکان) می‌گفتند ۱۶۷ اگر که نزد ما تذکری از پیشینیان می بود ۱۶۸ قطعاً بندگان مُخلص اللّه می‌شدیم ۱۶۹ پس بدان کُفر ورزیدند و بزودی می فهمند ۱۷۰ و مسلّماً فرمان ما در خصوص بندگان فرستادهٔ ما از قبل مقرّر شد ۱۷۱ که همانا ایشان قطعاً یاری می گردند ۱۷۲ و همانا لشگریان ما، آنان چیره می گردند ۱۷۳ پس (ای محمّد) از ایشان (کافران) تا مدّتی روی بگردان ۱۷۴ و ایشان را ببین پس به زودی (روز وعده داده شده را) می بینند ۱۷۵ آیا به (فرا رسیدن) عذاب ما عجله دارند؟ ۱۷۶ پس هنگامی که (عذاب ما) به آستانهٔ (زندگی) ایشان فرود آید، عاقبت (افرادِ) هشدار داده شده چه زشت است ۱۷۷ (ای محمّد) از ایشان (کافران) تا مدّتی روی بگردان ۱۷۸ و نگاه کن پس به زودی می بینند ۱۷۹ پروردگارت مُنزه است پروردگارِ شوکتمند از آنچه توصیف می کنند ۱۸۰ سلام بر فرستادگان ۱۸۱ و سپاس برای اللّه پروردگار جهانیان است ۱۸۲

سُورَةُ صٓ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

صٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ذِي ٱلذِّكۡرِ ١ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي عِزَّةٖ وَشِقَاقٖ ٢
كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ فَنَادَواْ وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٖ ٣ وَعَجِبُوٓاْ
أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡۖ وَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا سَٰحِرٞ كَذَّابٌ ٤
أَجَعَلَ ٱلۡأٓلِهَةَ إِلَٰهٗا وَٰحِدًاۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٌ عُجَابٞ ٥ وَٱنطَلَقَ ٱلۡمَلَأُ
مِنۡهُمۡ أَنِ ٱمۡشُواْ وَٱصۡبِرُواْ عَلَىٰٓ ءَالِهَتِكُمۡۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٞ يُرَادُ ٦
مَا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِي ٱلۡمِلَّةِ ٱلۡأٓخِرَةِ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا ٱخۡتِلَٰقٌ ٧ أَءُنزِلَ
عَلَيۡهِ ٱلذِّكۡرُ مِنۢ بَيۡنِنَاۚ بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ مِّن ذِكۡرِيۚ بَل لَّمَّا يَذُوقُواْ عَذَابِ
٨ أَمۡ عِندَهُمۡ خَزَآئِنُ رَحۡمَةِ رَبِّكَ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡوَهَّابِ ٩ أَمۡ لَهُم مُّلۡكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَاۖ فَلۡيَرۡتَقُواْ فِي ٱلۡأَسۡبَٰبِ ١٠ جُندٞ
مَّا هُنَالِكَ مَهۡزُومٞ مِّنَ ٱلۡأَحۡزَابِ ١١ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ
وَعَادٞ وَفِرۡعَوۡنُ ذُو ٱلۡأَوۡتَادِ ١٢ وَثَمُودُ وَقَوۡمُ لُوطٖ وَأَصۡحَٰبُ
لۡـَٔيۡكَةِۚ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡأَحۡزَابُ ١٣ إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ
فَحَقَّ عِقَابِ ١٤ وَمَا يَنظُرُ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ مَّا لَهَا
مِن فَوَاقٖ ١٥ وَقَالُواْ رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبۡلَ يَوۡمِ ٱلۡحِسَابِ ١٦

سوره ص - ۳۸

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ص و قرآن که حاوی تذکر است ۱ بلکه کسانیکه کُفر ورزیدند در تکبّر و بدبختی اند ۲ چه بسا پیش از ایشان قوم هایی را هلاک کردیم پس فریاد بر آوردند و در آن هنگام مجال رهایی نبود ۳ و تعجب کردند که هشدار دهنده ای از میان خودشان به سوی ایشان آمدند و کافران گفتند: این جادوی آشکار است ۴ آیا (محمّد می گوید) به جای (چند) صاحب قدرت یک صاحب قدرت وجود دارد؟ همانا این چیزی عجیب است ۵ و رؤسا از ایشان به راه اُفتادند که بروید و بر صاحب قدرت های خودتان شکیبا باشید، همانا این هدف ماست ٦ این را در آئین دیگری نشنیده ایم، این جز دروغ بافی نیست ۷ آیا بر او (محمّد) ذکر از میان ما نازل شده است؟ بلکه ایشان در شکّی از ذکر من هستند، بلکه هنوز عذاب را نچشیده اند ۸ آیا گنجینه های رحمت پروردگارِ شوکتمندِ بخشندهٔ تو نزد ایشان است؟ ۹ آیا برای ایشان پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست؟ پس باید با اسباب (وسایل) بالا روند ۱۰ خیل کثیری از اقوام شکست خورده وجود داشتند ۱۱ پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحبان اَهرام (نشانه های الهی را) دروغ شُمردند ۱۲ و (قومِ) ثمود و قوم لوط و یاران أیکه (قوم شعیب)، آنان همان گروه های (مخالف اسلام) بودند ۱۳ از ایشان کسی نبود مگر اینکه فرستادگان را دروغ شُمرد پس سزاوار عذاب شدند ۱۴ و اینان جز انتظار یک فریادِ (مرگبار) را ندارند که از آن (عذاب) نمی توانند بگریزند ۱۵ و (کافران به مسخره) گفتند: پروردگارا پیش از روز حساب (اگر می توانی) هر چه زودتر ما را عذاب کن ۱۶

ٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱذۡكُرۡ عَبۡدَنَا دَاوُۥدَ ذَا ٱلۡأَيۡدِۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٞ ١٧ إِنَّا
سَخَّرۡنَا ٱلۡجِبَالَ مَعَهُۥ يُسَبِّحۡنَ بِٱلۡعَشِيِّ وَٱلۡإِشۡرَاقِ ١٨ وَٱلطَّيۡرَ
مَحۡشُورَةٗۖ كُلّٞ لَّهُۥٓ أَوَّابٞ ١٩ وَشَدَدۡنَا مُلۡكَهُۥ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡحِكۡمَةَ
وَفَصۡلَ ٱلۡخِطَابِ ٢٠ ۞وَهَلۡ أَتَىٰكَ نَبَؤُاْ ٱلۡخَصۡمِ إِذۡ تَسَوَّرُواْ
ٱلۡمِحۡرَابَ ٢١ إِذۡ دَخَلُواْ عَلَىٰ دَاوُۥدَ فَفَزِعَ مِنۡهُمۡۖ قَالُواْ لَا تَخَفۡۖ
خَصۡمَانِ بَغَىٰ بَعۡضُنَا عَلَىٰ بَعۡضٖ فَٱحۡكُم بَيۡنَنَا بِٱلۡحَقِّ وَلَا تُشۡطِطۡ
وَٱهۡدِنَآ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلصِّرَٰطِ ٢٢ إِنَّ هَٰذَآ أَخِي لَهُۥ تِسۡعٞ وَتِسۡعُونَ نَعۡجَةٗ
وَلِيَ نَعۡجَةٞ وَٰحِدَةٞ فَقَالَ أَكۡفِلۡنِيهَا وَعَزَّنِي فِي ٱلۡخِطَابِ ٢٣ قَالَ
لَقَدۡ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعۡجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِۦۖ وَإِنَّ كَثِيرٗا مِّنَ ٱلۡخُلَطَآءِ لَيَبۡغِي
بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٍ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَقَلِيلٞ
مَّا هُمۡۗ وَظَنَّ دَاوُۥدُ أَنَّمَا فَتَنَّٰهُ فَٱسۡتَغۡفَرَ رَبَّهُۥ وَخَرَّ رَاكِعٗا وَأَنَابَ۩
٢٤ فَغَفَرۡنَا لَهُۥ ذَٰلِكَۖ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلۡفَىٰ وَحُسۡنَ مَـَٔابٖ ٢٥
يَٰدَاوُۥدُ إِنَّا جَعَلۡنَٰكَ خَلِيفَةٗ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱحۡكُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعِ ٱلۡهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُّونَ
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدُۢ بِمَا نَسُواْ يَوۡمَ ٱلۡحِسَابِ ٢٦

بر آنچه می گویند شکیبا باش و بنده ما داوود دارای قدرت را یاد کن، او بسیار توبه کننده بود ۱۷ همانا ما کوهها را با او مسخّر کردیم؛ آنها شامگاهان و هنگام طلوع آفتاب، همراه او تسبیح می گفتند ۱۸ و پرندگان (به دستور) او جمع می شدند و همه به سوی او باز می گشتند ۱۹ و پادشاهی او را اُستوار ساختیم و به او حکمت و داوری قاطع (عادلانه) را دادیم ۲۰ و آیا به تو خبر شاکیان رسید، زمانی که از دیوار محراب بالا می رفتند؟ ۲۱ هنگامی که بر داوود وارد شدند پس داوود از آنان ترسید، گفتند: نترس، دو نفر شاکی هستیم که یکی از ما بر دیگری ستم کرده است پس میان ما به حقّ حُکم کن و ستم روا مدار و ما را به سوی راه راست هدایت کن ۲۲ همانا این برادر من است و او را نود و نه گوسفند است و مرا یک گوسفند است پس به من گفت: آن یکی را به من واگذار کن و بر این سخن بر من اِصرار دارد ۲۳ (داوود) گفت: مسلّماً بر تو ظلم کرده است به این دلیل که می خواهد (به اِصرار) گوسفند تو را به گوسفندانش ملحق کند و همانا بسیاری از شریکان بر همدیگر ستم می کنند مگر کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند و ایشان چه کم هستند و داوود فهمید که همانا ما او را آزمایش کردیم پس از پروردگارش آمرزش خواست و به رو در (خاک) اُفتاد و (از گناهش) توبه کرد ۲۴ پس برای او آن (خطایش) را بخشیدیم و همانا او نزد ما دارای مقامی نزدیک (والا) و بازگشتگاه نیکویی است ۲۵ ای داوود ، همانا ما تو را در زمین جانشین قرار دادیم پس میان مردم به حقّ (بر اساس وحی الهی) حُکم کن و هوس را پیروی نکن که تو را از راه اللّه گُمراه می‌کند، همانا کسانیکه از راه اللّه گُمراه می شوند برای ایشان بدآنچه روز حساب را فراموش کردند عذابی سخت است ۲۶

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَٰطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنَ ٱلنَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟
ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَٱلْمُفْسِدِينَ فِى ٱلْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ ٱلْمُتَّقِينَ كَٱلْفُجَّارِ
﴿٢٨﴾ كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ مُبَٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوٓا۟ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُو۟لُوا۟
ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيْمَٰنَ ۚ نِعْمَ ٱلْعَبْدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ
﴿٣٠﴾ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِٱلْعَشِىِّ ٱلصَّٰفِنَٰتُ ٱلْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّىٓ أَحْبَبْتُ
حُبَّ ٱلْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّى ۖ حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِٱلْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَىَّ ۖ
فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِٱلسُّوقِ وَٱلْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَٰنَ
وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِۦ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَهَبْ
لِى مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِى لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِىٓ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
فَسَخَّرْنَا لَهُ ٱلرِّيحَ تَجْرِى بِأَمْرِهِۦ رُخَآءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَٱلشَّيَٰطِينَ
كُلَّ بَنَّآءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِى ٱلْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَٰذَا
عَطَآؤُنَا فَٱمْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَـَٔابٍ ﴿٤٠﴾ وَٱذْكُرْ عَبْدَنَآ أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلشَّيْطَٰنُ
بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ٱرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

و آسمان و زمین و آنچه میان آنها را به باطل نیافریدیم این تصور کسانی است که کُفر ورزیدند پس وای بر کافران در آتش (جهنم) ۲۷ آیا کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند را به مانند مفسدان در زمین قرار می دهیم؟ آیا پرهیزکاران را به مانند گناهکاران قرار خواهیم داد؟ ۲۸ (قرآن) کتابی است مُبارک که آن را به سوی تو (ای محمّد) نازل کردیم تا در آیات آن بیندیشند و خردمندان متذکر شوند ۲۹ و به داوود ، سلیمان را بخشیدیم چه بندهٔ نیکویی بود، همانا او بسیار توبه کننده بود ۳۰ زمانی که شامگاهان اسبهای اصیلِ تندرو را برای او به نمایش گذاشتند ۳۱ پس (سلیمان) گفت: همانا من علاقه به اسب ها را بر یاد پروردگار خویش ترجیح دادم تا این که (اسب ها) از چشم او (در گرد و غبار) پنهان شدند ۳۲ (سلیمان گفت:) اسب ها را پیش من بازگردانید پس شروع به نوازش ساق ها و گردن های آنها کرد ۳۳ و همانا سلیمان را آزمایش کردیم و بر تخت او جسدی را افکندیم سپس او توبه کرد ۳۴ (سلیمان) گفت: پروردگارا مرا ببخش و مرا پادشاهی ارزانی دار که اَحدی را بعد از من شایسته نباشد، همانا تو بسیار بخشنده هستی ۳۵ پس برای او باد را مسخّر کردیم که به فرمان او، به آرامی و نرمی هر کجا (که) می خواست روان می شد ۳۶و شیاطین (وسوسه گران) همه (برای او) بنّایی و غواصی می کردند ۳۷ و گروهی دیگر (از شیاطین) به زنجیر بسته شده بودند ۳۸ این رحمت ما است پس (ای سلیمان) بی شمار ببخش یا نگهدار ۳۹ و همانا او نزدِ ما مقامی ارجمند و سرانجام نیکویی دارد ۴۰ و (ای محمّد) بنده ما ایّوب را یاد کن، هنگامی که پروردگار خویش را ندا داد، همانا شیطان (وسوسه گر) به من رنج و عذابی را رسانده است ۴۱ (ای ایّوب) پای خویش را بر زمین بکوب، اینک این (چشمه سار برای تو) شستشوگاهی خُنک و نوشیدنی است ۴۲

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ
﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَٱضْرِب بِّهِۦ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَٰهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ
ٱلْعَبْدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَٱذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ أُو۟لِى
ٱلْأَيْدِى وَٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٥﴾ إِنَّآ أَخْلَصْنَٰهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى ٱلدَّارِ ﴿٤٦﴾
وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ ٱلْمُصْطَفَيْنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَٱذْكُرْ إِسْمَٰعِيلَ
وَٱلْيَسَعَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
لَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـِٔينَ
فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ ۞ وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ
ٱلطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰذَا
لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٍ
﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ
وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَءَاخَرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَٰجٌ ﴿٥٨﴾ هَٰذَا فَوْجٌ
مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا۟ ٱلنَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا۟
بَلْ أَنتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ۖ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ ٱلْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
قَالُوا۟ رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى ٱلنَّارِ ﴿٦١﴾

و (دوباره) به او (ایّوب) خاندانش را و مانند آنها را به او بخشیدیم تا رحمتی از جانبِ ما و یادآوری برای (افرادِ) خردمند باشد ۴۳ (ای ایّوب) با دست خویش دستهٔ گیاهی را بگیر پس با آن (به زخم هایت) بزن و دلسرد مباش، همانا او را شکیبا یافتیم، چه بندهٔ خوبی بود، همانا او بسیار توبه کننده بود ۴۴ و بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را یاد کن، صاحب قدرت و فهم بودند ۴۵ همانا ایشان را به خلوصی که یادآور آن سرای (جاودان) است خالص کردیم ۴۶ و همانا ایشان نزد ما از (افرادِ) برگزیده و نیکان هستند ۴۷ و اسماعیل و یَسَع و ذوالکفل را یاد کن، هر کدام از نیکان بودند ۴۸ این (قرآن) تذکری است، همانا برای پرهیزکاران سرانجام نیکویی است ۴۹ باغ های جاودان که دروازه های آن برای ایشان گُشوده است ۵۰ در آنها تکیه می کنند، در آن میوه فراوان و نوشیدنی طلب می کنند ۵۱ و نزد ایشان چشم نوازانی همتراز به عنوان ارمغان وجود دارند ۵۲ این است آنچه برای روز حساب وعده داده می شوید ۵۳ همانا این (نعمت ها) روزی ماست، پایانی در آن نیست ۵۴ این است و همانا (افرادِ) گردنکش را بدترین بازگشتگاه است ۵۵ جهنم که به آن وارد می شوند پس چه بد قرارگاهی است ۵۶ این آب جوشان و چرکاب است که باید آن را بچشند ۵۷ و از همین قبیل انواع دیگر (عذاب ها را دارند) ۵۸ گروهی دیگر (نیز) هست که با شما داخل (آتش) می شوند، خوشی بر ایشان نیست، همانا ایشان وارد آتش می شوند ۵۹ (پیروان و مُقلّدان) می گویند: بلکه بر شما خوشی نباشد که شما مسبب عذاب ما هستید پس آن (جهنم) چه قرارگاه بدی است ۶۰ (پیروان و مُقلّدان) می گویند: پروردگارا هر کس که باعث شد که ما عذاب شویم برای او عذابی دو چندان در آتش بیفزای ۶۱

وَقَالُواْ مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ ٱلْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتَّخَذْنَٰهُمْ
سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ ٱلْأَبْصَٰرُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
ٱلنَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ مُنذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلْعَزِيزُ ٱلْغَفَّٰرُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَؤٌا۟
عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِىَ مِنْ عِلْمٍۭ بِٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰٓ
إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِن يُوحَىٰٓ إِلَىَّ إِلَّآ أَنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ
رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ
فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّآ إِبْلِيسَ ٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
يَٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَىَّ ۖ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ
مِنَ ٱلْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِى مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ
﴿٧٦﴾ قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ
﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
ٱلْمُنظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

و (اهل جهنم) می گویند: چرا ما اشخاصی را نمی بینیم که ایشان را (در دنیا) از (افرادِ) شریر به حساب می آوردیم؟ ۶۲ آیا ما آنان را به مسخره گرفته بودیم، یا چشم ها از دیدن آنان منحرف شده بود؟ ۶۳ همانا این مشاجرات اهل آتش (جهنم) حقیقت دارد ۶۴ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که من هشدار دهنده هستم و صاحب قدرتی جز اللّٰه یگانهٔ چیره نیست ۶۵ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، (اللّٰه) شوکتمندِ آمرزنده (است) ۶۶ (ای محمّد) بگو: آن خبری بزرگ است ۶۷ که شما از آن رویگردان هستید ۶۸ (ای محمّد بگو:) من اطلاعی از مشاجرات ساکنان عالم بالا ندارم ۶۹ به من وحی می شود که همانا من جز هشدار دهنده ای آشکار نیستم ۷۰ وقتی که پروردگارت به فرشتگان گفت: همانا من خلق کننده بشری از گِل هستم ۷۱ پس زمانی که او (آدم) را آراسته نمودم و در او از روح خود دمیدم (منش و طریقت الهی را به او واگذار نمودم) پس (ای فرشتگان) برای او سجده کنید ۷۲ پس همگی فرشتگان با هم سجده کردند ۷۳ مگر ابلیس (که از جِنّیان بود ولی در میان فرشتگان بود) که کِبر ورزید و از کافران شد ۷۴ (اللّٰه) فرمود: ای ابلیس چه چیز تو را مانع گردید که برای آنچه با دستان (قدرت) خود خلق کردم سجده نکنی، آیا کبر ورزیدی یا از برتری جویان بودی؟ ۷۵ (ابلیس) گفت: من از او بهترم، مرا از آتش خلق کردی و او را از گِل آفریدی ۷۶ (اللّٰه) فرمود: از آن (مقام) خارج شو پس همانا تو رانده شده هستی ۷۷ و همانا بر تو لعنت تا روز جزاست ۷۸ (ابلیس) گفت: پروردگارا پس مرا مُهلت ده تا روزی که (مردم) برانگیخته شوند ۷۹ (اللّٰه) فرمود: پس همانا تو از (افرادِ) مُهلت یافته هستی ۸۰ تا آن روز که وقت مشخص است ۸۱ (ابلیس) گفت: (ای اللّٰه) به شُکوه تو سوگند قطعاً همگی ایشان (انسانها) را گُمراه سازم ۸۲ مگر بندگان تو از ایشان که خالص شده اند ۸۳

قَالَ فَٱلْحَقُّ وَٱلْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُتَكَلِّفِينَ
﴿٨٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعْدَ حِينٍۭ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ
ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا
لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ ۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ
كَٰذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَّوْ أَرَادَ ٱللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا لَّٱصْطَفَىٰ
مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ ۖ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ
﴿٤﴾ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۖ يُكَوِّرُ ٱلَّيْلَ عَلَى
ٱلنَّهَارِ وَيُكَوِّرُ ٱلنَّهَارَ عَلَى ٱلَّيْلِ ۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ
كُلٌّ يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْغَفَّٰرُ ﴿٥﴾

(اللّٰه) فرمود: پس حقّ است و حقّ را می گویم ۸۴ قطعاً جهنم را از تو و آنان که تو را پیروی کنند یکسره پُر خواهم کرد ۸۵ (ای محمّد) بگو: بابت آن (ابلاغ پیام اللّٰه) از شما مُزدی نمی خواهم و من اهل سخنان ساختگی و بی اساس نیستم ۸٦ آن (قرآن) جز تذکری برای جهانیان نیست ۸۷ و قطعاً بعد از مدّتی خبر آن را خواهید دانست ۸۸

سوره زمر - ۳۹

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

نزول (این) کتاب از جانب اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۱ همانا کتاب را به حقّ به سوی تو (ای محمّد) فرستادیم پس اللّٰه را عبادت کن در حالی که دین (عبادت) را برای او خالص کرده ای ۲ آگاه باشید برای اللّٰه دین پاک است و کسانیکه جز اللّٰه سرپرستانی گرفته اند (می گویند:) ما ایشان را عبادت نمی کنیم جز آن که (این اولیاء) ما را به سوی اللّٰه نزدیک می گردانند، همانا اللّٰه میان ایشان در آنچه در آن اختلاف کردند حُکم می‌کند، همانا اللّٰه کسی که دروغگویی ناسپاس است را هدایت نمی کند ۳ اگر اللّٰه می خواست که واسطه‌ای را قرار دهد قطعاً (هر که را می خواست) از آنچه خلق می کند را بر می گزید، او منزه است، اللّٰه یکتای چیره گر است ۴ آسمانها و زمین را به حقّ خلق کرد، شب را بر روز می‌افکند و روز را بر شب می‌افکند و خورشید و ماه را مسخّر کرد هر کدام به سوی مُهلتی تعیین شده روان است، همانا او (اللّٰه) شوکتمندِ آمرزنده است ۵

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم
مِّنَ ٱلْأَنْعَٰمِ ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ ۚ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ
خَلْقًا مِّنۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِى ظُلُمَٰتٍ ثَلَٰثٍ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
ٱلْمُلْكُ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ
ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلْكُفْرَ ۖ وَإِن تَشْكُرُوا۟ يَرْضَهُ
لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٧﴾
۞ وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُۥ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُۥ نِعْمَةً
مِّنْهُ نَسِىَ مَا كَانَ يَدْعُوٓا۟ إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ
عَن سَبِيلِهِۦ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۖ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ
﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَٰنِتٌ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَحْذَرُ ٱلْءَاخِرَةَ
وَيَرْجُوا۟ رَحْمَةَ رَبِّهِۦ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٩﴾ قُلْ يَٰعِبَادِ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ
وَأَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

شما را از یک نفس (آدم) خلق کرد سپس از او جفتش را خلق کرد و برای شما از دام ها هشت گونه پدید آورد، شما را در شکم های مادرانتان مرحله به مرحله در تاریکیهای سه گانه خلق می کند، این اللّٰه پروردگار شماست، برای او پادشاهی است، صاحب قدرتی جز او نیست پس به کجا بازگردانده می شوید؟ ۶ اگر کُفر ورزید پس همانا اللّٰه از شما بی نیاز است، (اللّٰه) برای بندگان خود ناسپاسی را نمی پسندد و اگر سپاسگزار باشید برای شما می پسندد و هیچ بار برنده ای بار (گناه) دیگری را بر ندارد پس به سوی پروردگارتان بازگشت شما است پس شما را بدآنچه انجام می دادید خبر می دهد، همانا او به درون سینه ها آگاه است ۷ و هنگامی که به انسان رنجی برسد پروردگار خویش را توبه کننده صدا می زند سپس هنگامی که به او نعمتی از جانب خویش را می دهد آنکه را قبلاً صدا می زند (اللّٰه) را فراموش می کند، برای اللّٰه همتایانی را قرار می‌دهد تا از راه او (اللّٰه) گُمراه سازد، (ای محمّد) بگو: به کُفر خویش اندکی بهره مند باش، همانا تو از یاران آتش هستی ۸ آیا کسی که او در طول شب سجده کننده و یا ایستاده اطاعت می کند، از آخرت می ترسد و به رحمت پروردگارِ خویش اُمید دارد (مانند فرد کافر است؟)، آیا یکسان هستند کسانیکه می دانند و کسانیکه نمی دانند؟ همانا جز افراد خردمند یادآور نمی شوند ۹ (ای محمّد) بگو: ای بندگان من که ایمان آورده اید از پروردگار خویش بپرهیزید، آنان که در این دنیا نیکویی کردند (پاداش) خوبی دارند و زمین اللّٰه پهناور است، جز این نیست که (پاداش افرادِ) شکیبا بی انتها است ۱۰

قُلْ إِنِّيٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿١٣﴾ قُلِ ٱللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُۥ دِينِي ﴿١٤﴾ فَٱعْبُدُواْ مَا شِئْتُم مِّن دُونِهِۦۗ
قُلْ إِنَّ ٱلْخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِۗ
أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ ٱلنَّارِ
وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥۚ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ﴿١٦﴾
وَٱلَّذِينَ ٱجْتَنَبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰۚ
فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥٓۚ
أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمْ أُوْلُواْ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٨﴾
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِي ٱلنَّارِ ﴿١٩﴾
لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُۖ وَعْدَ ٱللَّهِ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ ٱلْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ
أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُۥ يَنَٰبِيعَ فِي ٱلْأَرْضِ ثُمَّ
يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
يَجْعَلُهُۥ حُطَٰمًاۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُوْلِي ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٢١﴾

(ای محمّد) بگو: همانا من اَمر شدم که اللّٰه را عبادت کنم و دین (عبادت) را برای او خالص گردانم ۱۱ و اَمر شدم که نخستین تسلیم شده (در برابر اللّٰه) باشم ۱۲ (ای محمّد) بگو: بواسطهٔ عذاب روز بزرگ از اینکه پروردگار خویش را نافرمانی کنم می ترسم ۱۳ (ای محمّد) بگو: اللّٰه را عبادت می کنم، برای او دینم (عبادتم) را خالص می گردانم ۱۴ پس (ای مُشرکان) هر چه جز او (اللّٰه) صدا می زنید را عبادت کنید، (ای محمّد) بگو: همانا (افرادِ) زیانکار کسانی هستند که به خویش و خاندان خود در روز قیامت زیان رساندند، همانا این زیانی آشکار است ۱۵ برای ایشان از بالای سرشان و از زیرشان پرده هایی از آتش است، این چیزی است که اللّٰه بندگان خویش را از آن می ترساند، ای بندگانم پس پرهیزکاری کنید ۱۶ و کسانیکه از اینکه طاغوت (استبداد) را عبادت کنند دوری نمودند و به سوی اللّٰه بازگشتند برای ایشان مُژده است پس بندگانم را مُژده بده ۱۷ کسانیکه گفتار (اللّٰه) را می شنوند پس همهٔ آن را پیروی می کنند، آنان کسانی هستند که اللّٰه ایشان را هدایت کرده است و آنان (افرادِ) خردمند هستند ۱۸ آیا کسی که بر او فرمان عذاب صادر شد، آیا تو (ای محمّد) آن را از آتش (جهنم) می رهانی؟ ۱۹ لیکن کسانیکه از پروردگار پرهیز کردند برای آنان غُرفه هایی است که بالای آنها غرفه‌هایی (دیگر) بنا شده که از زیر آنها نهرها روان است، وعدهٔ اللّٰه است و اللّٰه وعدهٔ خویش را نمی شکند ۲۰ آیا ندیدی که اللّٰه از آسمان آبی را فرود آورد پس آن را به سوی چشمه هایی که در زمین است راه داد سپس به وسیلهٔ آن زراعت را بیرون می آورد که رنگ های آن گوناگون است سپس آن را خُشک می گرداند پس آن را زرد می بینی سپس آن را خُرد می گرداند، همانا در این یادآوری برای (افرادِ) خردمند است ۲۱

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٖ مِّن رَّبِّهِۦۚ فَوَيۡلٞ
لِّلۡقَٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٢٢
ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحۡسَنَ ٱلۡحَدِيثِ كِتَٰبٗا مُّتَشَٰبِهٗا مَّثَانِيَ تَقۡشَعِرُّ مِنۡهُ
جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُمۡ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمۡ وَقُلُوبُهُمۡ
إِلَىٰ ذِكۡرِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهۡدِي بِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَمَن
يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٍ ٢٣ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجۡهِهِۦ سُوٓءَ
ٱلۡعَذَابِ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَقِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ ذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ
٢٤ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ
لَا يَشۡعُرُونَ ٢٥ فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلۡخِزۡيَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ
ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٢٦ وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي
هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ٢٧ قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا
غَيۡرَ ذِي عِوَجٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ٢٨ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا رَّجُلٗا فِيهِ
شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ وَرَجُلٗا سَلَمٗا لِّرَجُلٍ هَلۡ يَسۡتَوِيَانِ مَثَلًاۚ
ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٢٩ إِنَّكَ مَيِّتٞ وَإِنَّهُم
مَّيِّتُونَ ٣٠ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمۡ تَخۡتَصِمُونَ ٣١

آیا آن کس که اللّه سینهٔ او را برای اسلام گُشوده و او بر روشنایی از پروردگار خویش است (مانند فرد کافر است) پس وای بر سنگدلان که اللّه را یاد نمی کنند، آنان در گُمراهی آشکار هستند ۲۲ اللّه همه سخن (هدایتگر الهی) را در قالب کتابی بازگرداندنی و تکرار شونده نازل کرد که پوست بدن کسانیکه از پروردگار خویش می ترسند از آن به لرزه می اُفتد، سپس پوستها و دلهای ایشان به یاد اللّه نرم شود، این هدایتِ اللّه است، بدان (سخن) هر کس را بخواهد هدایت می کند و کسی که اللّه گُمراه کند پس برای او هدایت کننده ای نیست ۲۳ پس آیا آنکه چهره خویش را از عذاب سخت روز قیامت دور می کند (با مؤمن برابر است)؟ و به ستمکاران گفته شود: آنچه فراهم کرده اید را بچشید ۲۴ کسانیکه پیش از ایشان بودند دروغ شُمردند پس (اللّه) ایشان را از جایی که نمی‌فهمیدند به عذاب گرفتار نمود ۲۵ پس اللّه به ایشان در زندگی دنیا خواری را چشاند و قطعاً عذاب آخرت بزرگتر است اگر می دانستند ۲۶ و مسلّماً برای مردم در این قرآن هر مثلی را زدیم تا شاید یادآور شوند ۲۷ قرآنی رسا بدون کجی و انحراف تا شاید پرهیزکاری کنند ۲۸ اللّه مَثَل مردی را زد که شریکانی ناسازگار دارد و مردی که تنها فرمانبر یک نفر است، آیا این دو مَثَل یکسان هستند؟ سپاس اللّه را بلکه بیشتر ایشان نمی دانند ۲۹ همانا تو (ای محمّد) می میری و ایشان نیز خواهند مُرد ۳۰ سپس همانا شما روز قیامت نزد پروردگارتان (با هم) مشاجره خواهید کرد ۳۱

۞فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى ٱللَّهِ وَكَذَّبَ بِٱلصِّدْقِ
إِذْ جَآءَهُۥٓ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَٱلَّذِى
جَآءَ بِٱلصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾
لِيُكَفِّرَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم
بِأَحْسَنِ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُۥ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ
فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّضِلٍّ ۗ
أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِى ٱنتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ
مِن دُونِ ٱللَّهِ إِنْ أَرَادَنِىَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَٰشِفَٰتُ
ضُرِّهِۦٓ أَوْ أَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَٰتُ رَحْمَتِهِۦ ۚ
قُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ ۖ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَٰقَوْمِ
ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

پس کیست ستمکارتر از آنکه بر اللّٰه دروغی را ببندد و (سخن) راست را هنگامی که به (سوی) او بیاید دروغ پندارد، آیا جایگاهی در جهنم برای کافران نیست؟ ۳۲ و کسی که (سخن) راست آورد و آن را تصدیق نماید آنان پرهیزکاران هستند ۳۳ هر چه بطلبند نزدِ پروردگارشان دارند، این پاداش نیکوکاران است ۳۴ تا اللّٰه از ایشان بدترین عملی که انجام دادند را از ایشان بزُداید و به آنان مُزد ایشان را به بهتر از آنچه انجام می‌دادند بپردازد ۳۵ آیا اللّٰه برای بنده اش کافی نیست؟ و (ای محمّد) تو را از کسانی بجز اللّٰه می ترسانند و هر کس را اللّٰه گُمراه کند برای او هدایت کننده ای نیست ۳۶ و آنکه را اللّٰه هدایت کند پس برای او گُمراه کننده ای نیست، آیا اللّٰه شوکتمندِ صاحبِ انتقام نیست؟ ۳۷ و اگر از ایشان (مشرکان) بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرده؟ قطعاً خواهند گفت: اللّٰه، (ای محمّد) بگو: آیا آنچه را جز اللّٰه صدا می زنید اگر اللّٰه بخواهد به من رنجی را برساند آیا آنان دفع کننده زیان او هستند؟ و اگر اللّٰه رحمتی را برای من بخواهد آیا آنان بازدارندهٔ رحمت او هستند؟ (ای محمّد) بگو: اللّٰه مرا بس است، (افرادِ) توکّل کننده بر اللّٰه توکّل می کنند ۳۸ (ای محمّد) بگو: ای قوم با امکاناتتان کار خویش را انجام دهید که همانا من نیز کار خویش را انجام می دهم پس به زودی خواهید دانست ۳۹ چه کسی وقتی عذاب بیاید او را رسوا می سازد و او را عذاب همیشگی (جهنم) در برمی گیرد ۴۰

إِنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلۡحَقِّۖ فَمَنِ ٱهۡتَدَىٰ
فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَاۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم
بِوَكِيلٖ ٤١ ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلۡأَنفُسَ حِينَ مَوۡتِهَا وَٱلَّتِي
لَمۡ تَمُتۡ فِي مَنَامِهَاۖ فَيُمۡسِكُ ٱلَّتِي قَضَىٰ عَلَيۡهَا ٱلۡمَوۡتَ
وَيُرۡسِلُ ٱلۡأُخۡرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ
يَتَفَكَّرُونَ ٤٢ أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَۚ قُلۡ
أَوَلَوۡ كَانُواْ لَا يَمۡلِكُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَعۡقِلُونَ ٤٣ قُل
لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعٗاۖ لَّهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ ثُمَّ
إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٤٤ وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحۡدَهُ ٱشۡمَأَزَّتۡ
قُلُوبُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِۖ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن
دُونِهِۦٓ إِذَا هُمۡ يَسۡتَبۡشِرُونَ ٤٥ قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ عَٰلِمَ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحۡكُمُ بَيۡنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ٤٦ وَلَوۡ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَا فِي
ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا وَمِثۡلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفۡتَدَوۡاْ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلۡعَذَابِ
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمۡ يَكُونُواْ يَحۡتَسِبُونَ ٤٧

همانا بر تو (ای محمّد) این کتاب (قرآن) را به حقّ برای (هدایت) مردم نازل کردیم پس کسی که هدایت شود پس به سود خود اوست و هر کس که گُمراه شود پس جز این نیست که به زیان خود گُمراه شود و تو بر ایشان وکیل نیستی ۴۱ اللّه جان ها را هنگام مرگشان می گیرد و آنکه به هنگام خواب نمُرده است (جانش را می گیرد) پس آن را که حُکم مرگ بر او مُقدّر کرده است را نگاه می دارد و دیگری را تا مُهلتی مشخص باز می فرستد، همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می اندیشند ۴۲ آیا جز اللّه شفیعانی گرفته اند؟ (ای محمّد) بگو: اگر چه صاحب اختیار چیزی نباشند و چیزی را نفهمند؟ ۴۳ (ای محمّد) بگو: شفاعت یکسره از آنِ اللّه است، برای او پادشاهی آسمانها و زمین است سپس به سوی او بازمی گردید ۴۴ و هنگامی که اللّه به تنهایی یاد می شود دلهای کسانیکه به آخرت ایمان ندارند دچار انزجار می شود و وقتی کسانی غیر اللّه یاد شوند آنگاه ایشان شادمانی می کنند ۴۵ (ای محمّد) بگو: یا اللّه پدید آورندهٔ آسمانها و زمین، دانای نهان و آشکار، تو میان بندگان خود در آنچه در آن اختلاف می کردند حُکم می کنی ۴۶ و اگر همه آنچه در زمین است و همانند آن برای ستمکاران می بود قطعاً برای رهایی خود از عذاب سخت روز قیامت آن را به عنوان بازخرید می دادند و بر ایشان از اللّه چیزهایی آشکار می شود که حسابش را نمی کردند ۴۷

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَٰهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍۚ بَلْ هِىَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَآ
أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا كَسَبُواْۚ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنْ هَٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ
مَا كَسَبُواْ وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ
ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٥٢﴾ ۞قُلْ يَٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُواْ
مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًاۚ إِنَّهُۥ هُوَ
ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُواْ لَهُۥ مِن
قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَٱتَّبِعُوٓاْ أَحْسَنَ
مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَٰحَسْرَتَىٰ
عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِى جَنۢبِ ٱللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾

و بر ایشان بدیهای آنچه انجام می دادند، آشکار شد و آنچه آن را مسخره می‌کردند ایشان را فرا می گیرد ۴۸ پس هنگامی که به انسان آسیبی برسد ما را صدا می زند پس زمانی که نعمتی از خودمان به او بدهیم، گوید: جز این نیست (که این نعمت ها) به من به خاطر دانشم داده شد، بلکه آن آزمایش است و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ۴۹ همانا این سخن (اقوام) پیشین نیز بوده است پس آنچه کسب کردند ایشان را (از عذاب) نجات نداد ۵۰ پس زشتی های آنچه فراهم کرده بودند به ایشان رسید پس بزودی تبعات بدکاریهای ایشان به افراد ستمکار ایشان خواهد رسید و ایشان اللّٰه را درمانده نمی کنند ۵۱ آیا ندانستند که اللّٰه روزی را وسعت می دهد برای هر که از بندگانش بخواهد و اندازه می گرداند (برای هر که بخواهد)، در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ۵۲ (ای محمّد) بگو: ای بندگان من که بر خویشتن زیاده روی کردید از رحمت اللّٰه ناأُمید نشوید، همانا اللّٰه همه گناهان را می آمرزد، همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۵۳ و به سوی پروردگار خویش توبه کنید و برای او تسلیم شوید پیش از آنکه عذاب به سوی شما بیاید و یاری نشوید ۵۴ و از همه آنچه به سوی شما از (جانبِ) پروردگارتان نازل شده است پیروی کنید پیش از آنکه عذاب به ناگاه شما را دریابد و شما نفهمید ۵۵ (مثل) آن کس که گوید: افسوس بر آنچه دربارهٔ (عبادت) اللّٰه کوتاهی کردم و هر آینه من از (افرادِ) مسخره کننده بودم ۵۶

أَوۡ تَقُولَ لَوۡ أَنَّ ٱللَّهَ هَدَىٰنِي لَكُنتُ مِنَ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوۡ تَقُولَ
حِينَ تَرَى ٱلۡعَذَابَ لَوۡ أَنَّ لِي كَرَّةٗ فَأَكُونَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ
﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدۡ جَآءَتۡكَ ءَايَٰتِي فَكَذَّبۡتَ بِهَا وَٱسۡتَكۡبَرۡتَ وَكُنتَ
مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تَرَى ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ عَلَى
ٱللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسۡوَدَّةٌۚ أَلَيۡسَ فِي جَهَنَّمَ مَثۡوٗى لِّلۡمُتَكَبِّرِينَ
﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَواْ بِمَفَازَتِهِمۡ لَا يَمَسُّهُمُ ٱلسُّوٓءُ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ﴿٦١﴾ ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيۡءٖ وَكِيلٞ ﴿٦٢﴾ لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلۡ
أَفَغَيۡرَ ٱللَّهِ تَأۡمُرُوٓنِّيٓ أَعۡبُدُ أَيُّهَا ٱلۡجَٰهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدۡ
أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ
لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ
ٱللَّهَ فَٱعۡبُدۡ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ
قَدۡرِهِۦ وَٱلۡأَرۡضُ جَمِيعٗا قَبۡضَتُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ
مَطۡوِيَّٰتُۢ بِيَمِينِهِۦۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿٦٧﴾

یا گوید: اگر الله مرا هدایت می کرد قطعاً از پرهیزکاران می شدم ۵۷ یا زمانی که عذاب را ببیند گوید: کاش مرا بازگشتی (به دنیا) بود تا از (افرادِ) نیکوکار می شدم ۵۸ بلی، آیات من به سوی تو آمد پس آنها را دروغ پنداشتی و تکبّر ورزیدی و از کافران بودی ۵۹ و روز قیامت کسانیکه بر الله دروغ بستند را می بینی که چهره های ایشان سیاه شده است، آیا جایگاه متکبّران در جهنم نیست؟ ۶۰ و الله کسانی که تقوای الهی پیشه کرده اند، به سبب رستگاری شان نجات می دهد؛ قطعاً به ایشان بدی نخواهد رسید و اندوهگین نخواهند شد ۶۱ الله خالق هر چیزی است و او بر همه چیز وکیل است ۶۲ سیطرهٔ آسمانها و زمین برای اوست و کسانیکه به آیات الله کُفر ورزیدند آنان زیانکار هستند ۶۳ (ای محمّد) بگو: ای نادانان، آیا مرا فرمان می دهید که غیر الله را عبادت کنم؟ ۶۴ و مسلّماً به سوی من و به سوی کسانیکه پیش از من بودند وحی شد که اگر شرک ورزی قطعاً اعمالت تباه شود و قطعاً از (افرادِ) زیانکار خواهی شد ۶۵ بلکه الله را عبادت کن و از (افرادِ) سپاسگزار باش ۶۶ و الله را آنطور که شایسته ارجمندی اوست قدر ننهادند و زمین در روز قیامت در چنگ اوست و آسمان ها به دست (قدرت) او پیچیده شده‌اند، او مُنزه و برتر است از آنچه شرک می ورزند ۶۷

وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ
إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخۡرَىٰ فَإِذَا هُمۡ قِيَامٞ يَنظُرُونَ
٦٨ وَأَشۡرَقَتِ ٱلۡأَرۡضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ ٱلۡكِتَٰبُ وَجِاْيٓءَ
بِٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ
٦٩ وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا عَمِلَتۡ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِمَا يَفۡعَلُونَ ٧٠
وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا
فُتِحَتۡ أَبۡوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمۡ خَزَنَتُهَآ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ
يَتۡلُونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِ رَبِّكُمۡ وَيُنذِرُونَكُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ
هَٰذَاۚ قَالُواْ بَلَىٰ وَلَٰكِنۡ حَقَّتۡ كَلِمَةُ ٱلۡعَذَابِ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ
٧١ قِيلَ ٱدۡخُلُوٓاْ أَبۡوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ فَبِئۡسَ مَثۡوَى
ٱلۡمُتَكَبِّرِينَ ٧٢ وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ إِلَى ٱلۡجَنَّةِ
زُمَرًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتۡ أَبۡوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمۡ خَزَنَتُهَا
سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡ طِبۡتُمۡ فَٱدۡخُلُوهَا خَٰلِدِينَ ٧٣ وَقَالُواْ
ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي صَدَقَنَا وَعۡدَهُۥ وَأَوۡرَثَنَا ٱلۡأَرۡضَ
نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلۡجَنَّةِ حَيۡثُ نَشَآءُۖ فَنِعۡمَ أَجۡرُ ٱلۡعَٰمِلِينَ ٧٤

و در شیپور دمیده شود پس آنان که در آسمانها و آنان که در زمین هستند بیهوش خواهند اُفتاد مگر آنچه اللّه بخواهد سپس بار دیگر در آن (شیپور) دمیده شود پس آنگاه ایشان به پا خیزند و نگاه کنند ۶۸ و زمین به نور پروردگار خویش روشن خواهد شد و کتاب (حسابرسی) گُذارده خواهد شد و پیامبران و گواهان آورده شوند و میان آنان به حقّ داوری شود و (در حقّ) ایشان ستم نشود ۶۹ و به هر کس هر آنچه انجام داده است (بطور کامل) پرداخت شود و اللّه بدآنچه انجام می دهند داناتر است ۷۰ و کسانیکه کُفر ورزیدند به سوی جهنم گروه گروه رانده شوند تا گاهی که بدآنجا برسند دروازه هایش گُشوده شود و نگهبانان آن به ایشان گویند: آیا شما را فرستادگانی از خود شما نیامد که بر شما آیات پروردگارتان را تلاوت کنند و شما را از رسیدن به این روز هشدار دهند؟ گویند: بله و لیکن فرمان عذاب بر کافران مقرّر شده است ۷۱ گفته شود: به دروازه های جهنم جاودان در آن داخل شوید پس جایگاه (افرادِ) گردنکش چه بد است ۷۲ و کسانیکه پروردگار خویش را پرهیزکاری کردند به سوی باغ (بهشت) گروه گروه بُرده می شوند تا زمانی که به آن برسند دروازه های آن گُشوده شود و به ایشان نگهبانان آن گویند: سلام بر شما، کامل شدید پس در آن (بهشت) جاودان وارد شوید ۷۳ و (اهل بهشت) می گویند: سپاس برای اللّه که وعدهٔ خویش را محقّق کرد و به ما زمین را میراث داد، هر جای باغ (بهشت) که بخواهیم جای می گیریم پس پاداش (افرادِ) عمل کننده (به دستورات الهی) چه خوب است ۷۴

وَتَرَى ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنۡ حَوۡلِ ٱلۡعَرۡشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡۚ وَقُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡحَقِّۚ وَقِيلَ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٧٥

سُورَةُ غَافِرٍ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ١ تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ٢ غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ وَقَابِلِ ٱلتَّوۡبِ شَدِيدِ ٱلۡعِقَابِ ذِي ٱلطَّوۡلِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ إِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ٣ مَا يُجَٰدِلُ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَا يَغۡرُرۡكَ تَقَلُّبُهُمۡ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ٤ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ وَٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَعۡدِهِمۡۖ وَهَمَّتۡ كُلُّ أُمَّةِۭ بِرَسُولِهِمۡ لِيَأۡخُذُوهُۖ وَجَٰدَلُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ لِيُدۡحِضُواْ بِهِ ٱلۡحَقَّ فَأَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ عِقَابِ ٥ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ ٦ ٱلَّذِينَ يَحۡمِلُونَ ٱلۡعَرۡشَ وَمَنۡ حَوۡلَهُۥ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيُؤۡمِنُونَ بِهِۦ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْۖ رَبَّنَا وَسِعۡتَ كُلَّ شَيۡءٖ رَّحۡمَةٗ وَعِلۡمٗا فَٱغۡفِرۡ لِلَّذِينَ تَابُواْ وَٱتَّبَعُواْ سَبِيلَكَ وَقِهِمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ٧

و فرشتگان را می بینی که پیرامون عرش حلقه زده اند و به سپاسِ پروردگار خویش تسبیح می گویند و میان ایشان به حقّ داوری شود و گفته شود: سپاس برای پروردگارِ جهانیان است ۷۵

سوره غافر - ۴۰

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

حم ۱ نازل شدن کتاب (قرآن) از (جانب) اللّٰه شوکتمندِ داناست ۲ (اللّٰه) آمرزندهٔ گناه و قبول کنندهٔ توبه، سخت کیفر دهنده، نیرومند، صاحب قدرتی جز او نیست و بازگشت به سوی اوست ۳ در آیات اللّٰه جز کسانیکه کُفر ورزیدند مُجادله نکنند پس (ای محمّد) رفت و آمد ایشان در شهرها تو را فریب ندهد ۴ پیش از ایشان قوم نوح و اُمّتهای بعد از ایشان (آیات الهی را) دروغ شُمردند و هر اُمّتی قصد (کُشتن) فرستاده (اللّٰه) به سوی ایشان را نمود تا او را گرفتار سازند و به وسیلهٔ باطل مُجادله کردند تا بدان حقّ را نابود کنند پس ایشان را (عذاب) کردیم پس کیفر من چگونه بود؟ ۵ و اینچنین فرمان پروردگارت در خصوص کسانیکه کفُر ورزیدند به حقیقت پیوست و آنان گرفتار آتش هستند ۶ کسانیکه عرش را حمل می کنند و هر کس اطراف آن است به سپاس پروردگار خویش تسبیح می گویند و بدان ایمان دارند و برای کسانیکه ایمان آورده اند آمرزش می خواهند، (می گویند:) پروردگارا: رحمت و دانش تو همه چیز را فرا گرفته است پس کسانیکه توبه کردند و راه تو را پیروی کردند را بیامرز و ایشان را از عذاب دوزخ بازدار ۷

رَبَّنَا وَأَدۡخِلۡهُمۡ جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدتَّهُمۡ وَمَن صَلَحَ
مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَأَزۡوَٰجِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ
ٱلۡحَكِيمُ ٨ وَقِهِمُ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ وَمَن تَقِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ
يَوۡمَئِذٖ فَقَدۡ رَحِمۡتَهُۥۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٩ إِنَّ
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنَادَوۡنَ لَمَقۡتُ ٱللَّهِ أَكۡبَرُ مِن مَّقۡتِكُمۡ
أَنفُسَكُمۡ إِذۡ تُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلۡإِيمَٰنِ فَتَكۡفُرُونَ ١٠ قَالُواْ رَبَّنَآ
أَمَتَّنَا ٱثۡنَتَيۡنِ وَأَحۡيَيۡتَنَا ٱثۡنَتَيۡنِ فَٱعۡتَرَفۡنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلۡ
إِلَىٰ خُرُوجٖ مِّن سَبِيلٖ ١١ ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ إِذَا دُعِيَ ٱللَّهُ
وَحۡدَهُۥ كَفَرۡتُمۡ وَإِن يُشۡرَكۡ بِهِۦ تُؤۡمِنُواْۚ فَٱلۡحُكۡمُ لِلَّهِ
ٱلۡعَلِيِّ ٱلۡكَبِيرِ ١٢ هُوَ ٱلَّذِي يُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ
ٱلسَّمَآءِ رِزۡقٗاۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ١٣ فَٱدۡعُواْ ٱللَّهَ
مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ١٤ رَفِيعُ
ٱلدَّرَجَٰتِ ذُو ٱلۡعَرۡشِ يُلۡقِي ٱلرُّوحَ مِنۡ أَمۡرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ
مِنۡ عِبَادِهِۦ لِيُنذِرَ يَوۡمَ ٱلتَّلَاقِ ١٥ يَوۡمَ هُم بَٰرِزُونَۖ لَا يَخۡفَىٰ
عَلَى ٱللَّهِ مِنۡهُمۡ شَيۡءٞۚ لِّمَنِ ٱلۡمُلۡكُ ٱلۡيَوۡمَۖ لِلَّهِ ٱلۡوَٰحِدِ ٱلۡقَهَّارِ ١٦

پروردگارا: و ایشان را و آنان که از پدرانشان و همسرانشان و فرزندان ایشان به اصلاح آمدند در باغ (بهشت) جاودان وارد کن که به ایشان وعده دادی، همانا تو شوکتمندِ حکیم هستی ۸ و ایشان را از بدیها دور ساز و آنکه از بدیهای آن روز (روز قیامت) دور کنی پس به درستی بر او رحم کرده ای و این همانا کامیابی بزرگی است ۹ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند ندا داده شوند، قطعاً خشم اللّٰه بزرگتر از خشم شما بر خودتان است آنگاه که به سوی ایمان فرا خوانده می شدید امّا کُفر می ورزیدید ۱۰ (اهل جهنم می گویند:) پروردگارا ما را دو بار میراندی و دو بار زنده ساختی پس به گناهان خویش اعتراف کردیم پس آیا راهی برای بیرون رفتن (از آتش جهنم) هست؟ ۱۱ این برای آن است که هر گاه اللّٰه به تنهایی صدا زده می شد، کُفر می ورزیدید امّا اگر به اللّٰه شرک ورزیده می شد ایمان می آوردید پس حُکم از آنِ اللّٰه برترِ بزرگ است ۱۲ او کسی است که به شما آیات خویش را نشان داد و برای شما از آسمان روزی را می فرستد و جز افراد توبه کننده متذکر نمی شوند ۱۳ پس اللّٰه را در حالی که عبادت را برای او مختص کرده اید صدا بزنید و اگر چه کافران نپذیرند ۱۴ (اللّٰه) دارای درجات والا، صاحب عرش است، روح (القدس) را از فرمان خویش بر هر که از بندگانش بخواهد می فرستد تا روزِ ملاقات را هشدار دهد ۱۵ روزی که آشکار (حاضر) شوند و چیزی از ایشان برای اللّٰه مخفی نمی ماند، پادشاهی در آن روز از آنِ اللّٰه یکتای چیره گر است ۱۶

ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡۚ لَا ظُلۡمَ ٱلۡيَوۡمَۚ إِنَّ
ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ١٧ وَأَنذِرۡهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡأٓزِفَةِ إِذِ ٱلۡقُلُوبُ
لَدَى ٱلۡحَنَاجِرِ كَٰظِمِينَۚ مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ حَمِيمٖ وَلَا شَفِيعٖ
يُطَاعُ ١٨ يَعۡلَمُ خَآئِنَةَ ٱلۡأَعۡيُنِ وَمَا تُخۡفِي ٱلصُّدُورُ ١٩ وَٱللَّهُ
يَقۡضِي بِٱلۡحَقِّۖ وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَقۡضُونَ
بِشَيۡءٍۗ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ٢٠ ۞أَوَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي
ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ كَانُواْ مِن قَبۡلِهِمۡۚ
كَانُواْ هُمۡ أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗ وَءَاثَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ
بِذُنُوبِهِمۡ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ ٢١ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ
كَانَت تَّأۡتِيهِمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَكَفَرُواْ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُۚ
إِنَّهُۥ قَوِيّٞ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢٢ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا
وَسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ٢٣ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَ وَقَٰرُونَ
فَقَالُواْ سَٰحِرٞ كَذَّابٞ ٢٤ فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلۡحَقِّ مِنۡ
عِندِنَا قَالُواْ ٱقۡتُلُوٓاْ أَبۡنَآءَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ وَٱسۡتَحۡيُواْ
نِسَآءَهُمۡۚ وَمَا كَيۡدُ ٱلۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ٢٥

امروز هر کس بدآنچه کسب کرده است پاداش داده شود، امروز ستمی (بر کسی) نمی گردد، همانا اللّه در حسابرسی سریع است ۱۷ و (ای محمّد) آنها را از روز نزدیک شونده هشدار بده؛ آن هنگام که دل ها از شـدت هراس به گلوگاه ها می رسـند و (آنان) خشـم و اندوه خود را فرو می خورند، برای ستمکاران هیچ دوست دلسوزی نیست و نه میانجیگری که پذیرفته شود ۱۸ (اللّه) خیانت چشـم ها و آنچه سـینه ها پنهان می دارند را می داند ۱۹ و اللّه به حقّ داوری می کند و کسانیکه جز اللّه صدا می زنید داور (و قاضی) به چیزی نیستند، همانا اللّه او شنوای بیناست ۲۰ آیا در زمین گردش نمی کنند تا نگاه کنند سرانجام کسانیکه پیش از آنها بوده اند چگونه بود؟ نیرو و نشـانیهای ایشـان از اینان در زمین بیشـتر بود پس اللّه ایشـان را به گناهانشـان گرفتار سـاخت و ایشـان را در برابر اللّه نگهبانی نبود ۲۱ این بدان سـبب اسـت که فرستادگانشان به سوی ایشان با نشانه‌های آشکار می آمدند ولی کُفر ورزیدند پس اللّه ایشان را (به سبب گناهانشان) گرفتار ساخت، همانا او سخت کیفر دهنده است ۲۲ و مسلّماً موسی را با نشـانه‌های خویش و دلایل آشـکار فرسـتادیم ۲۳ به سـوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند: جادوگری دروغگوسـت ۲۴ پس هنگامی که حق از جانب ما برای آنان آمد، (فرعونیان) گفتند: پسران کسانیکه با او (موسی) ایمان آوردند را بُکشید و زنان ایشان را زنده بگذارید در حـالـیـکـه نـیـرنـگ کـافـران جـز در گـمـراهـی نـیسـت ۲۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِيٓ أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُۥٓ ۖ إِنِّيٓ أَخَافُ
أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي ٱلْأَرْضِ ٱلْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ
بِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ ٱللَّهُ وَقَدْ
جَآءَكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُۥ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ ٱلَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَٰقَوْمِ لَكُمُ
ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ظَٰهِرِينَ فِي ٱلْأَرْضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأْسِ ٱللَّهِ
إِن جَآءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ أُرِيكُمْ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ ٱلَّذِيٓ ءَامَنَ يَٰقَوْمِ إِنِّيٓ أَخَافُ
عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ ٱلْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
وَيَٰقَوْمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ ٱلتَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ
مَا لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

و فرعون گفت: مرا بگذارید تا موسی را بُکشم و او پروردگار خویش را صدا بزند، همانا من می ترسم که دین شما را دگرگون کند یا آنکه در زمین فساد به بار آورد ۲۶ و موسی گفت: همانا من به پروردگار خود و پروردگار شما از هر (فردِ) گردنکشی که به روز حساب ایمان ندارد پناه می برم ۲۷ و شخصی مؤمن از خاندان فرعون که ایمان خود را پنهان می داشت گفت: آیا مردی را به خاطر اینکه می گوید پروردگار من اللّٰه است را می کُشید؟ و به درستی برای شما نشانیهای از پروردگار خویش آورده است و اگر دروغگو باشد پس دروغش بر علیه خود اوست و اگر راستگو باشد برخی از آنچه به شما وعده می دهد به شما خواهد رسید، همانا اللّٰه هر که تجاوزگرِ دروغگوست را هدایت نمی کند ۲۸ ای قوم من امروز پادشاهی از آنِ شماست، در زمین چیرگی دارید پس چه کسی ما را از عذاب اللّٰه اگر بر ما بیاید یاری می کند، فرعون گفت: به شما جز آنچه (مصلحت) می بینم را ارائه ندهم و شما را جز به راه صحیح (رُشد) هدایت نمی کنم ۲۹ و گفت آن کس که ایمان آورده بود: ای قوم همانا من از اینکه به (سرنوشت) امّتهای قبل دچار گردید می ترسم ۳۰ همانند سرنوشت قوم نوح و عاد و ثمود و کسانیکه بعد از ایشان بودند؛ و اللّٰه خواهان ستم بر بندگانش نیست ۳۱ و ای قوم، همانا بر شما از روزِ فریاد (روز قیامت) می ترسم ۳۲ روزی که پُشت کننده روی برگردانید، کسی شما را از (خشم) اللّٰه حفظ نمی کند و هر کس را اللّٰه گُمراه کند برای او هدایتگری نیست ۳۳

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِى
شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ ٱللَّهُ
مِنۢ بَعْدِهِۦ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ
أَتَىٰهُمْ ۖ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ كَذَٰلِكَ
يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَٰهَٰمَٰنُ ٱبْنِ لِى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَبْلُغُ ٱلْأَسْبَٰبَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَٰبَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ كَٰذِبًا ۚ
وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ عَنِ ٱلسَّبِيلِ ۚ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِى تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ
يَٰقَوْمِ ٱتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَٰقَوْمِ
إِنَّمَا هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا مَتَٰعٌ وَإِنَّ ٱلْءَاخِرَةَ هِىَ
دَارُ ٱلْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ
وَمَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

و مسلّماً پیش از این یوسف با نشانیها به سوی شما آمد پس پیوسته از آنچه شما را بیاورد در شکّ ماندید تا زمانی که مُرد، گفتید: هرگز اللّه بعد از او فرستاده ای را مبعوث نمی کند، اینچنین اللّه هر کس را که او تجاوزگرِ شکّ کننده است را گُمراه می کند ۳۴ کسانیکه در آیات اللّه بدون دلیلی مُجادله می کنند بدون اینکه دلیل روشنی از اللّه داشته باشند نزد اللّه و نزد کسانیکه ایمان دارند دشمنی بزرگی مرتکب شده اند، اینچنین اللّه بر دل هر (فردِ) گردنکش زورگویی مُهر می نهد ۳۵ و فرعون گفت: ای هامان برای من بنایی بساز تا شاید من به آن راه ها دست یابم ۳۶ راههای آسمان، تا از صاحب قدرت موسی اطلاع یابم که همانا من می پندارم که موسی دروغگو است و اینچنین اعمال زشت او (فرعون) آراسته شد و از راه (اللّه) بازداشته شد و نیرنگ فرعون جز به تباهی نینجامید ۳۷ و آن کس که ایمان آورده بود گفت: ای قوم مرا پیروی کنید تا شما را به راه صحیح (رُشد) هدایت کنم ۳۸ ای قوم، جز این نیست که این زندگی دنیا بهره ای اندک است و همانا آخرت سرای ماندگاری است ۳۹ هر کس اعمال زشت انجام دهد جز به مانندش کیفر نخواهد شد و هر که اعمال شایسته انجام دهد از مرد یا زن در حالی که او مؤمن باشد پس آنان به باغ (بهشت) داخل خواهند شد، روزی بیشمار به آنها داده می شود ۴۰

۞وَيَٰقَوۡمِ مَا لِيٓ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدۡعُونَنِيٓ إِلَى ٱلنَّارِ
﴿٤١﴾ تَدۡعُونَنِي لِأَكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشۡرِكَ بِهِۦ مَا لَيۡسَ لِي بِهِۦ
عِلۡمٞ وَأَنَا۠ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡغَفَّٰرِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا
تَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِ لَيۡسَ لَهُۥ دَعۡوَةٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَلَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ
وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ
﴿٤٣﴾ فَسَتَذۡكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمۡۚ وَأُفَوِّضُ أَمۡرِيٓ إِلَى ٱللَّهِۚ
إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُواْ
وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٥﴾ ٱلنَّارُ يُعۡرَضُونَ
عَلَيۡهَا غُدُوّٗا وَعَشِيّٗاۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدۡخِلُوٓاْ ءَالَ
فِرۡعَوۡنَ أَشَدَّ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذۡ يَتَحَآجُّونَ فِي ٱلنَّارِ
فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَٰٓؤُاْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُنَّا لَكُمۡ
تَبَعٗا فَهَلۡ أَنتُم مُّغۡنُونَ عَنَّا نَصِيبٗا مِّنَ ٱلنَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ
ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُوٓاْ إِنَّا كُلّٞ فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ قَدۡ حَكَمَ
بَيۡنَ ٱلۡعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِي ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ٱدۡعُواْ رَبَّكُمۡ يُخَفِّفۡ عَنَّا يَوۡمٗا مِّنَ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٩﴾

و ای قوم، چگونه است که من شما را به سوی نجات فرا می خوانم و شما مرا به سوی آتش فرا می خوانید؟ ۴۱ مرا فرا می خوانید که به اللّه کُفر ورزم و بر اساس آنچه مرا بدان دانشی نیست به او شرک ورزم و من شما را به سوی (اللّه) شوکتمندِ آمرزنده دعوت می کنم بدون شکّ، آنچه مرا به سوی آن فرا می خوانید، در دنیا و در آخرت هیچ دعوت و حقّی برای خوانده شدن ندارد؛ و آنکه بازگشت ما به سوی اللّه است و آنکه (افرادِ) تجاوزگر گرفتار آتش (جهنم) هستند ۴۳ پس به زودی آنچه به شما می گویم را به خاطر خواهید آورد و من کار خویش را به اللّه واگذار می کنم، همانا اللّه به حال بندگان بینا است ۴۴ پس اللّه او را از بدی های آنچه (فرعونیان) نقشه می کشیدند حفظ نمود و بر پیروان فرعون بدترین عذاب فرا رسید ۴۵ آتشی که در آن بامدادان و شامگاهان عرضه می شوند؛ و روزی که ساعت (قیامت) به پا شود، (گفته می شود:) خاندان فرعون را در شدیدترین عذاب وارد کنید ۴۶ و آنگاه که در آتش مُجادله می کنند پس ناتوانان (پیروان و مُقلّدین) به کسانیکه کِبر می ورزیدند، می گویند: همانا ما پیروان شما (در دنیا) بودیم پس آیا از ما مقداری از آتش را باز می دارید؟ ۴۷ مُستکبران (رهبران دینی و سیاسی) می گویند: همه ما در آن (آتش) هستیم، همانا اللّه میان بندگان حُکم کرده است ۴۸ و کسانیکه در آتش هستند به نگهبانان جهنم گویند: از پروردگار خویش بخواهید که از ما مدّتی از عذاب را بکاهد ۴۹

قَالُوٓاْ أَوَ لَمۡ تَكُ تَأۡتِيكُمۡ رُسُلُكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ قَالُواْ بَلَىٰۚ
قَالُواْ فَٱدۡعُواْۗ وَمَا دُعَٰٓؤُاْ ٱلۡكَٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ ٥٠
إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا
وَيَوۡمَ يَقُومُ ٱلۡأَشۡهَٰدُ ٥١ يَوۡمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّٰلِمِينَ مَعۡذِرَتُهُمۡۖ
وَلَهُمُ ٱللَّعۡنَةُ وَلَهُمۡ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ٥٢ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَى
ٱلۡهُدَىٰ وَأَوۡرَثۡنَا بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ ٥٣ هُدٗى
وَذِكۡرَىٰ لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٥٤ فَٱصۡبِرۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ
حَقّٞ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ بِٱلۡعَشِيِّ
وَٱلۡإِبۡكَٰرِ ٥٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
بِغَيۡرِ سُلۡطَٰنٍ أَتَىٰهُمۡ إِن فِي صُدُورِهِمۡ إِلَّا كِبۡرٞ
مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِۚ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلۡبَصِيرُ ٥٦ لَخَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ أَكۡبَرُ مِنۡ
خَلۡقِ ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٥٧
وَمَا يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلۡمُسِيٓءُۚ قَلِيلٗا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ٥٨

(نگهبانان جهنم) می گویند: مگر فرستادگان به سوی شما نشانیهای روشن (پروردگارتان را) برای شما نیاوردند؟ می گویند: بله، (نگهبانان جهنم) می گویند: پس دعا کنید و دعای کافران جز در بیهودگی نیست ۵۰ همانا ما فرستادگان خویش و کسانیکه ایمان آوردند را در زندگی دنیا یاری می کنیم و روزی که گواهان بر می خیزند ۵۱ روزی که عذرخواهی (افرادِ) ستمگر سودی برای ایشان ندارد؛ و بر آنان لعنت است و برای ایشان بدترین سرانجام و جایگاه است ۵۲ و مسلّماً به موسی هدایت را ارزانی داشتیم و به بنی اسرائیل کتاب را ارث دادیم ۵۳ هدایت و یادآوری برای (افرادِ) خردمند است ۵۴ پس (ای محمّد) شکیبا باش، همانا وعدهٔ اللّه حقّ است و برای گناه خود آمرزش بخواه و به سپاس پروردگارت شامگاهان و بامدادان تسبیح بگوی ۵۵ همانا کسانیکه در آیات ما بدون دلیلی که به ایشان رسیده باشد مُجادله می کنند در سینه های آنان جز کِبرخواهی نیست که به (این خواستهٔ خود) نخواهند رسید پس به اللّه پناه ببر، همانا او شنوای بینا است ۵۶ همانا خلقت آسمانها و زمین از خلقت انسان بزرگتر است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۵۷ و کور و بینا یکسان نیستند و کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند با (افرادِ) بدکار (یکسان) نیستند، چه اندک متذکر می شوید ۵۸

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِيٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْۚ
إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُواْ
فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ
خَٰلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾
كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ ٱلَّذِينَ كَانُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾
ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ
ٱلطَّيِّبَٰتِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْۖ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ
ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ ٱلْحَيُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ
لَهُ ٱلدِّينَۗ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٦٥﴾ ۞قُلْ إِنِّي
نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَمَّا جَآءَنِيَ
ٱلْبَيِّنَٰتُ مِن رَّبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٦٦﴾

همانا ساعت (قیامت) می آید، شکّی در آن نیست و لیکن اکثر مردم ایمان نمی آورند ۵۹ و پروردگارتان فرمود: مرا صدا بزنید تا شما را اجابت کنم، همانا کسانیکه از عبادت من کِبر می ورزند به زودی به جهنم سرافکنده وارد شوند ۶۰ اللّه کسی است که برای شما شب را قرار داد تا در آن آرام گیرید و روز را روشن ساخت، همانا اللّه به مردم لطف دارد و لیکن بیشتر مردم سپاسگزار نیستند ۶۱ این است اللّه پروردگار شما، آفرینندهٔ هر چیزی است، صاحب قدرتی جز او نیست پس چگونه به انحراف بازگردانده می شوید؟ ۶۲ کسانیکه آیات ما را دروغ می پندارند اینچنین به انحراف کشیده می شوند ۶۳ اللّه کسی است که برای شما زمین را قرارگاهی ساخت و آسمان را سر پناهی ساخت و شما را شکل داد پس شکل های شما را نیکو نمود و شما را از پاکیزه ها روزی داد، این است اللّه پروردگارِ شما پس مُبارک است اللّه پروردگار جهانیان ۶۴ اوست که زنده می کند، صاحب قدرتی جز او نیست پس او را صدا بزنید در حالی که دین (عبادت) را برای او خالص کرده اید، سپاس مخصوص اللّه پروردگارِ جهانیان است ۶۵ (ای محمّد) بگو: همانا من نهی شده ام که عبادت کنم کسانی را که جز اللّه صدا می زنید وقتی که نشانیهای روشن برای من از جانب پروردگارم آمد و فرمان داده شده ام که برای پروردگار جهانیان تسلیم شده باشم ۶۶

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُواْ شُيُوخًا
وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوٓاْ أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ
فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِٱلْكِتَٰبِ
وَبِمَآ أَرْسَلْنَا بِهِۦ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ ٱلْأَغْلَٰلُ
فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ وَٱلسَّلَٰسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِى ٱلْحَمِيمِ
ثُمَّ فِى ٱلنَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ
تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِن دُونِ ٱللَّهِ قَالُواْ ضَلُّواْ عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن
نَّدْعُواْ مِن قَبْلُ شَيْـًٔا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾
ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ
تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ٱدْخُلُوٓاْ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

او (اللّٰه) کسی است که شما را از خاک خلق کرد سپس از نطفه ای سپس از خونی بسته سپس شما را (به شکل) نوزادی بیرون می‌آورد سپس به کمال نیرومندی خویش می رسید و سپس پیر می شوید و از میان شما کسی است که پیش از پیری می میرد و تا به مُهلت تعیین شده (خود) برسید و شاید تعقّل کنید ۶۷ او (اللّٰه) کسی است که زنده می کند و می میراند پس زمانی که فرمان ما برسد پس جز این نیست که به او بگوید: بشو پس بشود ۶۸ آیا ندیدی کسانیکه در آیات اللّٰه مُجادله می کنند به کجا رانده می شوند؟ ۶۹ کسانیکه کتاب (اللّٰه) و آنچه بدان فرستادگان خویش را فرستادیم را دروغ پنداشتند پس به زودی خواهند دانست ۷۰ گاهی که زنجیرها در گردن های گناهکاران باشد و بر صورت کشیده می‌شوند ۷۱ در آب جوشان سپس در آتش (جهنم) افکنده شوند ۷۲ سپس به ایشان (مُشرکان) گفته شود: کجا هستند آنان که شریک می گرفتید ۷۳ جز اللّٰه؟ (مُشرکان) می گویند: از (چشم) ما ناپدید شدند بلکه ما از پیش چیزی را صدا نمی زدیم، اینچنین اللّٰه کافران را گُمراه می کند ۷۴ این بدان سبب است که در زمین به ناحقّ دلخوش بودید و بدآنچه هوسرانی می کردید ۷۵ به دروازه های جهنم جاودان در آن وارد شوید پس جایگاه (افرادِ) گردنکش چه زشت است ۷۶ پس (ای محمّد) شکیبا باش، همانا وعدهٔ اللّٰه حقّ است پس اگر بعضی از آنچه به آنان وعده داده ایم را به تو نشان دهیم یا تو را برگیریم (بمیرانیم)، پس به سوی ما بازگردانده می شوند ۷۷

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ مِنۡهُم مَّن قَصَصۡنَا عَلَيۡكَ
وَمِنۡهُم مَّن لَّمۡ نَقۡصُصۡ عَلَيۡكَۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأۡتِيَ
بِـَٔايَةٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ فَإِذَا جَآءَ أَمۡرُ ٱللَّهِ قُضِيَ بِٱلۡحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ ٱلۡمُبۡطِلُونَ ٧٨ ٱللَّهُ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَنۡعَٰمَ
لِتَرۡكَبُواْ مِنۡهَا وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ٧٩ وَلَكُمۡ فِيهَا مَنَٰفِعُ
وَلِتَبۡلُغُواْ عَلَيۡهَا حَاجَةٗ فِي صُدُورِكُمۡ وَعَلَيۡهَا وَعَلَى
ٱلۡفُلۡكِ تُحۡمَلُونَ ٨٠ وَيُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ فَأَيَّ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ
تُنكِرُونَ ٨١ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ
كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَانُوٓاْ أَكۡثَرَ مِنۡهُمۡ وَأَشَدَّ
قُوَّةٗ وَءَاثَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ
٨٢ فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَرِحُواْ بِمَا عِندَهُم مِّنَ
ٱلۡعِلۡمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٨٣ فَلَمَّا رَأَوۡاْ
بَأۡسَنَا قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥ وَكَفَرۡنَا بِمَا كُنَّا بِهِۦ
مُشۡرِكِينَ ٨٤ فَلَمۡ يَكُ يَنفَعُهُمۡ إِيمَٰنُهُمۡ لَمَّا رَأَوۡاْ بَأۡسَنَاۖ سُنَّتَ
ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ فِي عِبَادِهِۦۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ٨٥

و مسلّماً فرستادگانی پیش از تو (ای محمّد) روانه کردیم، کسانی (از فرستادگان) هستند که برای تو داستان ایشان را بازگو کردیم و از ایشان کسانی هستند که داستان ایشان را برای تو بازگو نکردیم و هیچ فرستاده ای را نرسد که جز به اجازه اللّه نشانه ای را بیاورد پس هنگامی که فرمان اللّه به حقّ بیاید در آنجا باطل گرایان زیانکار می شوند ۷۸ اللّه کسی است که برای شما چهارپایان را قرار داد تا بر بعضی از آنها سوار شوید و از آنها می خورید ۷۹ و برای شما در آنان سودهایی است تا بدآنها به نیازی برسید که در سینه ها دارید و بر آنها و بر کِشتی سوار می شوید ۸۰ و (تا اللّه) نشانه های خویش را به شما نشان دهد پس کدام یک از آیات اللّه را نمی پذیرید؟ ۸۱ آیا در زمین گردش نکردند تا نگاه کنند سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند چگونه بوده است؟ آنها (در جمعیّت) زیادتر و در روی زمین نیرومندتر و پُر اثرتر بودند پس (این امکانات) ایشان را (از) آنچه کسب کرده بودند نجات نداد ۸۲ پس هنگامی که فرستادگانشان با نشانیهای آشکار بر ایشان آمدند پس به دانشی که نزدشان بود دلخوش بودند و (سرانجام) آنچه را که مسخره می کردند آنها را فرا گرفت ۸۳ پس چون عذاب ما را دیدند، گفتند: به اللّه یکتا ایمان آوردیم و بدآنچه شرک می ورزیدیم دیگر اعتقادی نداریم ۸۴ پس وقتی که عذاب ما را دیدند دیگر ایمانشان برایشان سودی نداشت، شیوهٔ (همیشگی) اللّه است که در میان بندگانش جاری شد و در آنجا کافران زیانکار شدند ۸۵

سُورَةُ فُصِّلَتْ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلٌ مِّنَ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كِتَٰبٌ فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥ
قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُواْ قُلُوبُنَا فِىٓ أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ
وَفِىٓ ءَاذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَٱعْمَلْ إِنَّنَا عَٰمِلُونَ
﴿٥﴾ قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ
فَٱسْتَقِيمُوٓاْ إِلَيْهِ وَٱسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾ ٱلَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ ۞ قُلْ أَئِنَّكُمْ
لَتَكْفُرُونَ بِٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَرْضَ فِى يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادًا ۚ
ذَٰلِكَ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ مِن فَوْقِهَا
وَبَٰرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقْوَٰتَهَا فِىٓ أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَآءً
لِّلسَّآئِلِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَلِلْأَرْضِ ٱئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَآ أَتَيْنَا طَآئِعِينَ ﴿١١﴾

سوره فصّلت - ۴۱

بنام الله بخشندهٔ مهربان

حم ۱ فرو فرستاده شده از جانب (الله) بخشندهٔ مهربان (است) ۲ کتابی است که آیاتش به روشنی بیان و تفصیل داده شده است؛ قرآنی عربی، برای قومی که می دانند ۳ مُژده دهنده و هشدار دهنده پس بیشتر ایشان (از قرآن) رویگردان شدند پس ایشان نمی‌شنوند ۴ و (کافران) گفتند: دلهای ما در پوشش‌هایی است از آنچه ما را بدان می خوانید و در گوش های ما سنگینی است و میان ما و تو (ای محمّد) پرده ای است پس (به راه خودت) عمل کن، همانا ما (به راه خودمان) عمل می کنیم ۵ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که من همانند شما بشری هستم، به سوی من وحی می شود که صاحب قدرت شما صاحب قدرتی یکتاست پس به سوی الله روی آورید و از او آمرزش خواهید و وای بر مشرکان ۶ کسانیکه زکات را نمی دهند و ایشان به آخرت کافر هستند ۷ همانا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند برای ایشان مُزدی بی منت است ۸ (ای محمّد) بگو: آیا شما کُفر می ورزید بدان که زمین را در دو دوره خلق کرده است و برای او همتایانی قرار می دهید؟ آن پروردگارِ جهانیان است ۹ و در آن (زمین) کوههایی از بالای آن قرار داده است و در آن برکت نهاده است و در آن (زمین) روزی آن را در چهار دوره برای نیازمندان به طور یکسان قرار داده است ۱۰ سپس به سوی آسمان پرداخت، در حالی که دود بود؛ پس به آن و به زمین فرمود: خواه یا ناخواه بیایید. آن دو گفتند: مُطیعانه آمدیم ۱۱

فَقَضَىٰهُنَّ سَبۡعَ سَمَٰوَاتٖ فِي يَوۡمَيۡنِ وَأَوۡحَىٰ فِي كُلِّ سَمَآءٍ أَمۡرَهَاۚ وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَحِفۡظٗاۚ ذَٰلِكَ تَقۡدِيرُ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ١٢ فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَقُلۡ أَنذَرۡتُكُمۡ صَٰعِقَةٗ مِّثۡلَ صَٰعِقَةِ عَادٖ وَثَمُودَ ١٣ إِذۡ جَآءَتۡهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ قَالُواْ لَوۡ شَآءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ فَإِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ١٤ فَأَمَّا عَادٞ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَقَالُواْ مَنۡ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۖ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِي خَلَقَهُمۡ هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗۖ وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ ١٥ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا صَرۡصَرٗا فِيٓ أَيَّامٖ نَّحِسَاتٖ لِّنُذِيقَهُمۡ عَذَابَ ٱلۡخِزۡيِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَخۡزَىٰۖ وَهُمۡ لَا يُنصَرُونَ ١٦ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيۡنَٰهُمۡ فَٱسۡتَحَبُّواْ ٱلۡعَمَىٰ عَلَى ٱلۡهُدَىٰ فَأَخَذَتۡهُمۡ صَٰعِقَةُ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡهُونِ بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٧ وَنَجَّيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ ١٨ وَيَوۡمَ يُحۡشَرُ أَعۡدَآءُ ٱللَّهِ إِلَى ٱلنَّارِ فَهُمۡ يُوزَعُونَ ١٩ حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ عَلَيۡهِمۡ سَمۡعُهُمۡ وَأَبۡصَٰرُهُمۡ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٠

پس آنها را در دو دوره هفت آسمان قرار داد و در هر آسمانی امر آن را وحی کرد؛ و آسمان دنیا (نزدیک) را با چراغ هایی آراسته نمودیم و (آن را) حفظ کردیم. این برنامه ریزی (اللّه) شوکتمندِ داناست ۱۲ پس اگر (کافران) رویگردان شوند، (ای محمّد) بگو: شما را به صاعقه ای مانند صاعقهٔ عاد و ثمود هشدار می دهم ۱۳ گاهی که فرستادگانشان از پیش روی ایشان و از پشت سر ایشان به سوی آنها آمدند که جز اللّه را عبادت نکنید، گفتند: اگر پروردگار ما می‌خواست قطعاً فرشتگانی نازل می کرد پس همانا ما بدآنچه بدان فرستاده شده اید کافر هستیم ۱۴ امّا (قومِ) عاد پس در زمین به ناحقّ کِبر ورزیدند، گفتند: چه کسی قدرتش از ما بیشتر است؟ آیا ندیدند اللّه که ایشان را خلق کرد او از ایشان نیرومندتر است؟ و (قومِ عاد) با آیات ما ستیزه می کردند ۱۵ پس بر ایشان تُندبادی را در روزهایی شوم فرستادیم تا ایشان را عذاب خواری در دنیا بچشانیم و قطعاً عذاب آخرت خوارتر است و یاری نخواهند داشت ۱۶ و امّا (قومِ) ثمود پس ایشان را هدایت کردیم پس کوری را بر هدایت برگزیدند پس بدآنچه فراهم می کردند صاعقهٔ عذاب خوار کننده ایشان را فرا گرفت ۱۷ و کسانیکه ایمان آوردند و پرهیزکاری کردند را نجات دادیم ۱۸ و روزی که دشمنان اللّه را به سوی آتش گِرد آورند پس ایشان را (یکجا و در یک صف) بازداشت می کنند ۱۹ تا آنگاه که به آنجا برسند، گوشها و چشم‌ها و پوست های ایشان بدآنچه انجام می دادند بر علیه ایشان گواهی دهند ۲۰

وَقَالُواْ لِجُلُودِهِمۡ لِمَ شَهِدتُّمۡ عَلَيۡنَاۖ قَالُوٓاْ أَنطَقَنَا ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ
أَنطَقَ كُلَّ شَيۡءٖ وَهُوَ خَلَقَكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢١
وَمَا كُنتُمۡ تَسۡتَتِرُونَ أَن يَشۡهَدَ عَلَيۡكُمۡ سَمۡعُكُمۡ وَلَآ أَبۡصَٰرُكُمۡ
وَلَا جُلُودُكُمۡ وَلَٰكِن ظَنَنتُمۡ أَنَّ ٱللَّهَ لَا يَعۡلَمُ كَثِيرٗا مِّمَّا تَعۡمَلُونَ
٢٢ وَذَٰلِكُمۡ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِي ظَنَنتُم بِرَبِّكُمۡ أَرۡدَىٰكُمۡ فَأَصۡبَحۡتُم
مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٢٣ فَإِن يَصۡبِرُواْ فَٱلنَّارُ مَثۡوٗى لَّهُمۡۖ وَإِن يَسۡتَعۡتِبُواْ
فَمَا هُم مِّنَ ٱلۡمُعۡتَبِينَ ٢٤ ۞وَقَيَّضۡنَا لَهُمۡ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُواْ لَهُم
مَّا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَحَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ
خَلَتۡ مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ خَٰسِرِينَ ٢٥
وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَسۡمَعُواْ لِهَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ وَٱلۡغَوۡاْ فِيهِ
لَعَلَّكُمۡ تَغۡلِبُونَ ٢٦ فَلَنُذِيقَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَذَابٗا شَدِيدٗا
وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَسۡوَأَ ٱلَّذِي كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٧ ذَٰلِكَ جَزَآءُ أَعۡدَآءِ ٱللَّهِ
ٱلنَّارُۖ لَهُمۡ فِيهَا دَارُ ٱلۡخُلۡدِ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ
٢٨ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ رَبَّنَآ أَرِنَا ٱلَّذَيۡنِ أَضَلَّانَا مِنَ ٱلۡجِنِّ
وَٱلۡإِنسِ نَجۡعَلۡهُمَا تَحۡتَ أَقۡدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ ٱلۡأَسۡفَلِينَ ٢٩

و (کافران) به پوست های خویش می گویند: چرا بر علیه ما گواهی دادی؟ می گویند: الله ما را به سخن آورد، کسی که همه چیز را به سخن می آورد و شما را نخستین بار خلق کرد و به سوی او بازگردانده می شوید ۲۱ و از اینکه گوشهایتان و چشم هایتان و پوست هایتان بر (علیه) شما گواهی دهند نمی توانستید آن را مخفی سازید و لیکن تصور می کردید که الله بسیاری از آنچه انجام می دادید را نمی داند ۲۲ و این پندار بدی بود که به پروردگار خویش داشتید، شما را هلاک نمود پس از (افرادِ) زیانکار شدید ۲۳ پس حتّی اگر شکیبایی کنند نیز آتش (جهنم) جایگاه ایشان است و اگر درخواست گُذشت (از درگاه الهی) کنند مورد پذیرش قرار نمی‌گیرند ۲۴ و برای ایشان همنشینانی (از شیاطین) قرار دادیم پس برای ایشان آنچه پیش روی ایشان و پُشت سر ایشان است را زینت دادند و بر ایشان همانند اُمّت هایی که پیش از آنان از جِنّ و انسان بودند (عذاب) صادر شد، همانا ایشان (افرادِ) زیانکار بودند ۲۵ و کسانیکه کُفر ورزیدند، گفتند: به این قرآن گوش فرا ندهید و در خصوص آن ایجاد انحراف کنید تا شاید چیره شوید ۲۶ پس قطعاً کسانیکه کُفر ورزیدند را عذابی سخت می چشانیم و حتماً به ایشان بدترینِ آنچه را انجام می‌دادند مُجازات کنیم ۲۷ آتش (جهنم) مُجازات دشمنان الله است، جهنم سرای همیشگی آنان است، مُجازاتی بدآنچه که آیات ما را نمی پذیرفتند ۲۸ و کسانیکه کُفر ورزیدند، گفتند: پروردگارا به ما آن جِنّ و انسان را نشان بده که ما را گُمراه کردند تا ایشان را زیر پاهای خویش بگذاریم تا از پست ترین ها گردند ۲۹

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسۡتَقَٰمُواْ تَتَنَزَّلُ عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ وَأَبۡشِرُواْ بِٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ٣٠ نَحۡنُ أَوۡلِيَآؤُكُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَكُمۡ فِيهَا مَا تَشۡتَهِيٓ أَنفُسُكُمۡ وَلَكُمۡ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ٣١ نُزُلٗا مِّنۡ غَفُورٖ رَّحِيمٖ ٣٢ وَمَنۡ أَحۡسَنُ قَوۡلٗا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ٣٣ وَلَا تَسۡتَوِي ٱلۡحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُۚ ٱدۡفَعۡ بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِي بَيۡنَكَ وَبَيۡنَهُۥ عَدَٰوَةٞ كَأَنَّهُۥ وَلِيٌّ حَمِيمٞ ٣٤ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٖ ٣٥ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٦ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِ ٱلَّيۡلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُۚ لَا تَسۡجُدُواْ لِلشَّمۡسِ وَلَا لِلۡقَمَرِ وَٱسۡجُدُواْ لِلَّهِ ٱلَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ٣٧ فَإِنِ ٱسۡتَكۡبَرُواْ فَٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُۥ بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَهُمۡ لَا يَسۡـَٔمُونَ ٣٨

همانا کسانیکه گفتند: پروردگار ما اللّٰه است سپس استقامت کردند بر ایشان فرشتگان نازل می شوند که نترسید و اندوهگین نباشید و شما را به بهشتی (جاودان) که وعده داده شده اید مُژده باد ۳۰ ما دوستان شما در زندگی دنیا و در آخرت هستیم و (در بهشت) آنچه میل داشته باشید برای شما هست و هر آنچه درخواست کنید در آن وجود دارد ۳۱ (اللّٰه) آمرزندهٔ مهربان آن را فرو فرستاده است ۳۲ و سخن چه کسی نیکوتر از کسی است که به سوی اللّٰه فرا بخواند و اعمال نیک انجام دهد و گوید: همانا من از (افرادِ) تسلیم شده (در برابر اللّٰه) هستم ۳۳ و خوبی و بدی یکسان نیستند و بدی را به شیوه‌ای که نیکوتر است دور کن پس آنگاه کسی که میان تو و او دشمنی است تبدیل به دوستی مهربان می گردد ۳۴ و جز کسانیکه شکیبا هستند به آن دست نیابند و جز کسانیکه بهره بزرگی (از کلام اللّٰه) دارند به آن نائل نشوند ۳۵ و اگر شیطان (وسوسه گر) در دل تو (ای محمّد) وسوسه ای ایجاد کرد پس به اللّٰه پناه ببر، همانا او شنوای داناست ۳۶ و از نشانه های او شب و روز و خورشید و ماه است، برای خورشید و برای ماه سجده نکنید، برای اللّٰه که آنها را خلق کرد سجده کنید اگر تنها اللّٰه را عبادت می کنید ۳۷ پس اگر کِبر ورزیدند پس کسانیکه نزد پروردگارت (ای محمّد) هستند برای اللّٰه شب و روز تسبیح می گویند و ایشان خسته نمی شوند ۳۸

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنَّكَ تَرَى ٱلْأَرْضَ خَٰشِعَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْۚ إِنَّ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاهَا لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰٓۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَآۗ أَفَمَن يُلْقَىٰ فِى ٱلنَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِىٓ ءَامِنًا يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِۚ ٱعْمَلُوا۟ مَا شِئْتُمْ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِٱلذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْۖ وَإِنَّهُۥ لَكِتَٰبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَّا يَأْتِيهِ ٱلْبَٰطِلُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِۦۖ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا۟ لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥٓۖ ءَأَعْجَمِىٌّ وَعَرَبِىٌّۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌۖ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًىۚ أُو۟لَٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْۚ وَإِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَّنْ عَمِلَ صَٰلِحًا فَلِنَفْسِهِۦۖ وَمَنْ أَسَآءَ فَعَلَيْهَاۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

و از نشانه‌های اوست که زمین را پژمرده می بینی پس آنگاه که بر آن آب (باران) را فرستادیم به جُنبش در آید و پُر (از گیاهان) گردد، همان کسی که زمین را زنده می کند زنده کنندهٔ مُردگان است، همانا اللّه بر همه چیز تواناست ۳۹ همانا کسانیکه در آیات ما (ایجاد) کجروی می کنند بر ما پوشیده نیستند، آیا آنکه در آتش (جهنم) افکنده شود بهتر است یا آنکه در روز قیامت ایمن بیاید؟ هر آنچه می خواهید را انجام دهید، همانا اللّه بدآنچه انجام می دهید بیناست ۴۰ همانا کسانیکه که وقتی ذکر (کلام الهی) به سویشان آمد، به آن کُفر ورزیدند؛ و قطعاً آن (قرآن) کتابی ارزشمند (ارجمند) است ۴۱ که باطل از پیش روی آن و نه از پُشت سرش نمی آید، (آنها بدانند) که از سوی حکیمی سُتوده نازل شده است ۴۲ (ای محمّد) به تو گفته نمی شود جز آنچه به فرستادگان پیش از تو گفته شد، همانا پروردگارت صاحبِ آمرزش و صاحبِ کیفری دردناک است ۴۳ و اگر آن را قرآنی گُنگ قرار می دادیم، قطعاً می گفتند: چرا به درستی بیان نشده است، گُنگ یا رسا، (ای محمّد) بگو: قرآن برای کسانیکه ایمان آوردند هدایت و درمان است و کسانیکه ایمان نمی آورند در گوش های ایشان سنگینی است و قرآن برای ایشان مایهٔ کوری است، آنان از جایگاهی دور فرا خوانده می‌شوند ۴۴ و مسلّماً به موسی کتاب را دادیم پس در خصوص آن اختلاف شد و اگر از جانب پروردگارت سخنی (از مُهلت تعیین شده خویش) نگذشته بود قطعاً میان ایشان داوری می شد و همانا ایشان از آن (تورات) در شکّ شدیدی هستند ۴۵ هر کس نیکویی کند پس به سود خود اوست و هر کس بدی کند پس به زیان اوست و پروردگارت بر بندگان ستم نمی کند ۴۶

۞إِلَيۡهِ يُرَدُّ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِۚ وَمَا تَخۡرُجُ مِن ثَمَرَٰتٖ مِّنۡ أَكۡمَامِهَا
وَمَا تَحۡمِلُ مِنۡ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلۡمِهِۦۚ وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ أَيۡنَ
شُرَكَآءِي قَالُوٓاْ ءَاذَنَّٰكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٖ ٤٧ وَضَلَّ عَنۡهُم
مَّا كَانُواْ يَدۡعُونَ مِن قَبۡلُۖ وَظَنُّواْ مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٖ ٤٨
لَّا يَسۡـَٔمُ ٱلۡإِنسَٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلۡخَيۡرِ وَإِن مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ فَيَـُٔوسٞ
قَنُوطٞ ٤٩ وَلَئِنۡ أَذَقۡنَٰهُ رَحۡمَةٗ مِّنَّا مِنۢ بَعۡدِ ضَرَّآءَ مَسَّتۡهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةٗ وَلَئِن رُّجِعۡتُ إِلَىٰ
رَبِّيٓ إِنَّ لِي عِندَهُۥ لَلۡحُسۡنَىٰۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِمَا عَمِلُواْ
وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيظٖ ٥٠ وَإِذَآ أَنۡعَمۡنَا عَلَى ٱلۡإِنسَٰنِ
أَعۡرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٖ
٥١ قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كَانَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ كَفَرۡتُم بِهِۦ
مَنۡ أَضَلُّ مِمَّنۡ هُوَ فِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ٥٢ سَنُرِيهِمۡ ءَايَٰتِنَا
فِي ٱلۡأٓفَاقِ وَفِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّۗ
أَوَ لَمۡ يَكۡفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ٥٣ أَلَآ إِنَّهُمۡ
فِي مِرۡيَةٖ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمۡۗ أَلَآ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٖ مُّحِيطُۢ ٥٤

دانش ساعت (قیامت) مختص به اوست و میوه ها از شکوفه هایشان بیرون نمی آیند و هیچ ماده‌ای باردار نمی‌شود و نمی زاید مگر به دانش اللّه، و روزی که (اللّه) ایشان را ندا دهد شریکان من کجا هستند؟ می گویند: بر تو اعلام می کنیم که ما شاهد نبودیم ۴۷ و از ایشان آنچه از پیش صدا می زدند ناپدید می شود و متوجه می شوند که راه فراری نیست ۴۸ انسان از دعای (طلب) خیر خسته نمی شود و اگر او را بلایی (سختی و رنج) رسد پس نااُمید (و) دلسرد می شود ۴۹ و اگر بعد از رنجی که به او رسیده از جانب خود رحمتی به او بچشانیم، قطعاً می گوید: این حقّ من است و تصور نمی کنم که ساعت (قیامت) برپا شود و اگر به سوی پروردگارم بازگردانده شوم، همانا برای من نزدِ او نیکویی است پس کسانی را که کُفر ورزیدند را بدآنچه انجام می‌دادند با خبر می گردانیم و عذابی سخت به ایشان می چشانیم ۵۰ و هر گاه به انسان نعمت دهیم رویگردان می شود و شانه ها را بالا می اندازد (مغرور می شود) و هر گاه به او بلایی (گرفتاری) برسد پس او دعای فراوان خواهد کرد ۵۱ (ای محمّد) بگو: آیا توجه کرده اید که اگر (این قرآن) از نزد اللّه باشد، سپس شما بدان کُفر ورزید؛ پس کیست گُمراه تر از آنکه در مخالفتی عمیق و دور از حقّ قرار دارد؟ ۵۲ به زودی نشانه های خویش را در سراسر گیتی و در خود ایشان به آنها نشان خواهیم داد تا برای ایشان روشن گردد که اللّه حقّ است، آیا پروردگارت کافی نیست که او بر همه چیز گواه است؟ ۵۳ آگاه باشید که آنان درباره دیدار پروردگارشان در شکّ هستند؛ همانا اللّه بر همه چیز احاطه دارد ۵۴

سُورَةُ الشُّورَىٰ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذَٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٣﴾ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِن فَوۡقِهِنَّۚ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِمَن فِي ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيۡهِمۡ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ﴿٦﴾ وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَا وَتُنذِرَ يَوۡمَ ٱلۡجَمۡعِ لَا رَيۡبَ فِيهِۚ فَرِيقٞ فِي ٱلۡجَنَّةِ وَفَرِيقٞ فِي ٱلسَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَهُمۡ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ وَلَٰكِن يُدۡخِلُ مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾ أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۖ فَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡوَلِيُّ وَهُوَ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٩﴾ وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّي عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَإِلَيۡهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

سوره شوری - ۴۲

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

حم ۱ عسق ۲ بدینسان اللّٰه شوکتمندِ حکیم به سوی تو (ای محمّد) و به سوی آنان که پیش از تو بودند وحی کرد ۳ آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است برای اوست، او برترِ بزرگ است ۴ نزدیک است از بالای (سرِ) ایشان آسمان ها شکافته شود و فرشتگان به سپاسِ پروردگار خویش تسبیح می گویند و برای آنان که در زمین هستند آمرزش می خواهند، همانا او آمرزندهٔ مهربان است ۵ و کسانیکه جز اللّٰه سرپرستانی را بر گرفتند، اللّٰه بر ایشان نگهبان است و تو (ای محمّد) بر ایشان وکیل نیستی ۶ و بدینسان این قرآن عربی را به سوی تو (ای محمّد) وحی کردیم تا اُم القری (= مکّه) و آنان که پیرامون آن هستند را هشدار دهی و به روز جمع شدن (روز قیامت) که در آن شکّی نیست هشدار دهی پس گروهی در باغ (بهشت) خواهند بود و گروهی در آتش (جهنم) خواهند بود ۷ و اگر اللّٰه می خواست قطعاً ایشان را یک اُمّت قرار می‌داد و لیکن هر که را (اللّٰه) بخواهد در رحمت خود وارد می کند و برای ستمگران از ایشان سرپرست و یاوری نیست ۸ آیا جز اللّٰه سرپرستانی گرفته اند پس اللّٰه است که سرپرست (راستین) است و او مُردگان را زنده می کند و او بر هر چیز تواناست ۹ و آنچه از چیزی در آن اختلاف کردید پس حُکم آن نزدِ اللّٰه است، این است اللّٰه پروردگار من، بر او توکّل می کنم و به سوی او بازمی گردم ۱۰

فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا
وَمِنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ أَزۡوَٰجٗا يَذۡرَؤُكُمۡ فِيهِۚ لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ
ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١١ لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يَبۡسُطُ
ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١٢ ۞شَرَعَ
لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحٗا وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَمَا
وَصَّيۡنَا بِهِۦٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓۖ أَنۡ أَقِيمُواْ ٱلدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِۚ كَبُرَ عَلَى ٱلۡمُشۡرِكِينَ مَا تَدۡعُوهُمۡ إِلَيۡهِۚ ٱللَّهُ
يَجۡتَبِيٓ إِلَيۡهِ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَن يُنِيبُ ١٣ وَمَا تَفَرَّقُوٓاْ
إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ
مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى لَّقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُواْ
ٱلۡكِتَٰبَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لَفِي شَكّٖ مِّنۡهُ مُرِيبٖ ١٤ فَلِذَٰلِكَ
فَٱدۡعُۖ وَٱسۡتَقِمۡ كَمَآ أُمِرۡتَۖ وَلَا تَتَّبِعۡ أَهۡوَآءَهُمۡۖ وَقُلۡ
ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٖۖ وَأُمِرۡتُ لِأَعۡدِلَ بَيۡنَكُمُۡۖ
ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمُۡۖ لَنَآ أَعۡمَٰلُنَا وَلَكُمۡ أَعۡمَٰلُكُمُۡۖ لَا حُجَّةَ
بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُۡۖ ٱللَّهُ يَجۡمَعُ بَيۡنَنَاۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ١٥

(اللّٰه) پدید آورندهٔ آسمانها و زمین است، برای شما از خودتان همسرانی و از دام ها (بر ایشان) جفت هایی را قرار داد که نسلتان را با آنها زیاد می کند، کسی به مانند اللّٰه نیست و او شنوای بیناست ۱۱ کلیدهای آسمانها و زمین از آنِ اوست، روزی را برای هر که بخواهد وسعت می دهد و (برای هر که بخواهد) به اندازه می گرداند، همانا او بر همه چیز داناست ۱۲ برای شما (ای بنی آدم) از دین شریعت نهاد آنچه بدان نوح را سفارش کرد و آنچه به سوی تو (ای محمّد) وحی می کنیم و آنچه بدان ابراهیم و موسی و عیسی را سفارش کردیم که دین را برپا دارید و در آن اختلاف نکنید، آنچه ایشان را بدان می خوانیم بر مشرکان سخت است، اللّٰه هر کس را بخواهد به سوی خویش بر می گزیند و هر کس را که به سوی اللّٰه بازگشت کند به سوی خویش هدایت می کند ۱۳ و آنان پراکنده و گروه گروه نشدند مگر پس از آنکه دانش و آگاهی برایشان آمد، از روی حسد و سرکشی در میان خودشان. و اگر سخنی از سوی پروردگارت از پیش تا زمانی معین مقرّر نشده بود، قطعاً میان آنان داوری و کارشان یکسره می شد. و بی تردید کسانی که پس از آنان وارث کتاب شدند، درباره آن در شکّی تردیدآمیزند. ۱۴ پس (ای محمّد) به سوی این (قرآن) دعوت کن و پایداری کن چنانکه فرمان داده شدی و از هوس‌های ایشان پیروی نکن و بگو: ایمان آوردم بدآنچه اللّٰه از کتاب نازل نمود و اَمر شدم که میان شما به عدالت رفتار کنم، اللّٰه پروردگار ما و پروردگار شماست، برای ما اعمال ما و برای شما اعمال شماست، هیچ ستیزه ای میان ما و شما نیست، اللّٰه ما را (روز قیامت) گِرد می آورد و به سوی او بازگشت است ۱۵

وَٱلَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي ٱللَّهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا ٱسۡتُجِيبَ لَهُۥ حُجَّتُهُمۡ
دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمۡ وَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ وَلَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞ
١٦ ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ وَٱلۡمِيزَانَۗ وَمَا يُدۡرِيكَ
لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ قَرِيبٞ ١٧ يَسۡتَعۡجِلُ بِهَا ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ
بِهَاۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مُشۡفِقُونَ مِنۡهَا وَيَعۡلَمُونَ أَنَّهَا ٱلۡحَقُّۗ
أَلَآ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُمَارُونَ فِي ٱلسَّاعَةِ لَفِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٍ ١٨
ٱللَّهُ لَطِيفُۢ بِعِبَادِهِۦ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡعَزِيزُ
١٩ مَن كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلۡأٓخِرَةِ نَزِدۡ لَهُۥ فِي حَرۡثِهِۦۖ وَمَن
كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ
مِن نَّصِيبٍ ٢٠ أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ
مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةُ ٱلۡفَصۡلِ لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۗ
وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢١ تَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ
مُشۡفِقِينَ مِمَّا كَسَبُواْ وَهُوَ وَاقِعُۢ بِهِمۡۗ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِي رَوۡضَاتِ ٱلۡجَنَّاتِۖ لَهُم
مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمۡۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡكَبِيرُ ٢٢

و کسانیکه دربارهٔ اللّٰه مُجادله می کنند بعد از آن که دعوت اللّٰه توسط ایشان پذیرفته شد، بهانه ایشان نزدِ پروردگارشان باطل است و خشم الهی بر ایشان است و آنان را عذابی سخت خواهد بود ۱۶ اللّٰه کسی است که کتاب را که (حاوی) حقّ و میزان است را نازل کرد و تو (ای محمّد) چه می دانی شاید ساعت (قیامت) نزدیک است ۱۷ کسانیکه به آن ایمان ندارند (از روی تمسخر) بدان عجله دارند و کسانیکه ایمان آورده اند از (وقوع) آن هراسان هستند و می دانند که آن حقّ است، همانا کسانیکه دربارهٔ ساعت (قیامت) شکّ دارند قطعاً در گُمراهی دوری هستند ۱۸ اللّٰه به بندگان خویش لُطف دارد، هر کس را بخواهد روزی می دهد و او نیرومندِ شکست ناپذیر است ۱۹ هر کس که ثمره آخرت را بخواهد، ثمره او را می افزاییم و آن کس که ثمره دنیا را بخواهد از آن به او می‌دهیم و در آخرت برای او نصیبی نیست ۲۰ آیا ایشان شریکانی دارند که از دین آنچه را اللّٰه بدان اجازه نداده شرع (وضع) می کنند؟ و اگر دستور الهی مبنی بر دادن مهلت نبود قطعاً میان ایشان داوری می شد و همانا ستمگران را عذابی دردناک است ۲۱ ستمگران را از آنچه فراهم کرده اند، هراسان می بینی و عذاب بر ایشان فرود خواهد آمد و کسانیکه ایمان آورده اند و اعمال شایسته انجام دادند در باغستان های بهشت هستند، برای ایشان نزدِ پروردگارشان هر آنچه بخواهند وجود دارد، این لُطفی بزرگ است ۲۲

ذَٰلِكَ ٱلَّذِى يُبَشِّرُ ٱللَّهُ عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِۗ
قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا ٱلْمَوَدَّةَ فِى ٱلْقُرْبَىٰۗ وَمَن يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُۥ فِيهَا حُسْنًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ
ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًاۖ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَۗ وَيَمْحُ ٱللَّهُ
ٱلْبَٰطِلَ وَيُحِقُّ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ ٱلَّذِى يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَعْفُواْ عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦۚ وَٱلْكَٰفِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ ۞وَلَوْ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزْقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوْاْ فِى ٱلْأَرْضِ
وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُۚ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرٌۢ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ
ٱلَّذِى يُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ مِنۢ بَعْدِ مَا قَنَطُواْ وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُۥۚ وَهُوَ ٱلْوَلِىُّ ٱلْحَمِيدُ
﴿٢٨﴾ وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَآبَّةٍۚ
وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَآءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا
كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُواْ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ
فِى ٱلْأَرْضِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

این است آنچه اللّٰه به بندگانش مُژده می دهد همان کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند، (ای محمّد) بگو: از شما بر آن (ابلاغ قرآن) مُزدی را نمی خواهم مگر علاقه شما به نزدیکی (به سوی اللّٰه) و هر کس که (کار) نیکی را انجام دهد (پاداش) نیکویی را برای او بیفزاییم، همانا اللّٰه آمرزندهٔ سپاسگزار است ۲۳ یا می گویند: (محمّد) بر اللّٰه دروغ بسته است پس اگر اللّٰه بخواهد بر دل تو مُهر می زند در حالیکه اللّٰه باطل را محو و حقّ را با فرمان خویش اُستوار می گرداند، همانا او به درون سینه ها داناست ۲۴ و او کسی است که توبه را از بندگان خویش می پذیرد و از بدیها گُذشت می کند و آنچه انجام می دهید را می داند ۲۵ و (دعای) کسانیکه ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند را می پذیرد و از لُطف خویش به آنها زیاده می دهد و کافران عذابی سخت خواهند داشت ۲۶ و اگر روزی را برای بندگانش وسعت دهد قطعاً در زمین سرکشی می کنند و لیکن (اللّٰه) به اندازه‌ای که بخواهد (روزی را) می فرستد، همانا او به (حال) بندگانش آگاه بیناست ۲۷ و او کسی است که بعد از آنکه (مردم) ناأُمید شدند، باران را فرو می فرستد؛ و رحمت خویش را گُسترش می دهد و او سرپرستِ سُتوده است ۲۸ و از نشانه های او خلقت آسمانها و زمین و آنچه از جُنبندگان در آن پراکنده ساخته است؛ و او هرگاه بخواهد بر گردآوردن آنان تواناست ۲۹ و اگر مصیبتی به شما برسد پس به خاطرِ آن چیزی است که دست های شما فراهم کرده است و (اللّٰه) از بسیاری گُذشت می کند ۳۰ و شما ناتوان کننده (اللّٰه) در زمین نیستید، شما را جز اللّٰه سرپرست و یاوری نیست ۳۱

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلْجَوَارِ فِى ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَٰمِ ﴿٣٢﴾ إِن يَشَأْ يُسْكِنِ ٱلرِّيحَ
فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
﴿٣٣﴾ أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا۟ وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ
يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ
ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ وَإِذَا مَا
غَضِبُوا۟ هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَابَهُمُ
ٱلْبَغْىُ هُمْ يَنتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَٰٓؤُا۟ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ
بَعْدَ ظُلْمِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى
ٱلَّذِينَ يَظْلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
ٱلْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِىٍّ مِّنۢ بَعْدِهِۦ ۗ وَتَرَى
ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

و از نشانه های او کِشتیهایی است که همچون کوه ها در دریا روان هستند ۳۲ اگر (اللّه) بخواهد باد را ساکن می گرداند تا (کِشتی ها) بر روی آب متوقف بمانند، همانا در این نشانه هایی برای هر (فردِ) شکیبای سپاسگزار است ۳۳ یا (اللّه) ایشان (اهل کِشتی) را بدآنچه (از گناهان) فراهم کرده اند نابود کند یا از بسیاری گُذشت کند ۳۴ و کسانیکه در آیات ما مُجادله می کنند، برای ایشان راه فراری نیست ۳۵ پس آنچه از چیزی به شما داده شد پس بهره زندگی دنیا است و آنچه نزد اللّه است برای آنان که ایمان دارند بهتر و پایدارتر است و بر پروردگار خویش توکّل می کنند ۳۶ و کسانیکه از گناهان بزرگ و زشتکاریها دوری می کنند و آنگاه که خشمگین می شوند گُذشت می کنند ۳۷ و کسانیکه دعوت پروردگار خویش را پذیرفتند و نماز را به پای داشتند و کار ایشان در میانشان به مشورت انجام می شود و از آنچه به ایشان روزی داده ایم، می بخشند ۳۸ و کسانیکه هر گاه ستمی به آنها رسد، یاری می جویند ۳۹ و مُجازات بدی، بدی به مانند آن است پس هر کس ببخشد و اصلاح کند پس پاداش او بر اللّه است، همانا او ستمگران را دوست ندارد ۴۰ و قطعاً آن کس که بعد از ستمی که بر او شده، (برای گرفتن حقّش) یاری طلبد پس بر آنان راه (سرزنشی) نیست ۴۱ جز این نیست که راه (سرزنش) بر کسانی است که بر مردم ستم می کنند و در زمین به ناحقّ سرکشی می کنند، بر ایشان عذابی دردناک خواهد بود ۴۲ و هر کس شکیبایی کند و گُذشت کند، همانا آن از اُستواری کارهاست ۴۳ و هر کس را اللّه گُمراه کند پس برای او بعد از اللّه سرپرستی نیست و ستمگران را می بینی که چون عذاب را بنگرند، می گویند: آیا برای بازگشت (به دنیا) راهی هست؟ ۴۴

وَتَرَىٰهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَٰشِعِينَ مِنَ ٱلذُّلِّ يَنظُرُونَ
مِن طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ ٱلْخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ
خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنْ أَوْلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم
مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ ٱسْتَجِيبُواْ
لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۚ مَا لَكُم
مِّن مَّلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُواْ
فَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَإِنَّآ إِذَآ
أَذَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِّلَّهِ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ إِنَٰثًا
وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَٰثًا ۖ
وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ ۞ وَمَا كَانَ
لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَآيِٕ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِۦ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

و ایشان را که بر آن (آتش جهنم) عرضه می شوند را می بینی (که) از خواری سرافکنده خواهند شد، از گوشهٔ چشم پنهانی نگاه می کنند و کسانیکه ایمان آورده اند، می گویند: همانا (افرادِ) زیانکار کسانی هستند که به خود و خاندان خویش روزِ قیامت زیان رساندند، همانا ستمگران در عذابی همیشگی هستند ۴۵ و سرپرستانی جز اللّٰه برای ایشان نبود که ایشان را یاری کنند و هر کس را اللّٰه گُمراه کند پس برای او راهی نیست ۴۶ دعوت پروردگار خویش را بپذیرید پیش از آنکه روزی بیاید که بازگشتی (به دنیا) از اللّٰه (برای شما) نیست و شما آن روز پناهگاهی ندارید و نمی توانید چیزی را انکار کنید ۴۷ پس (ای محمّد) اگر رویگردان شدند پس تو را بر ایشان نگهبان نفرستادیم، وظیفه تو جز رساندن (کلام اللّٰه) نیست و همانا (اگر) انسان را از نزدِ خود رحمتی بچشانیم بدان دلخوش گردد و اگر بدآنچه دستهای ایشان فراهم نموده است آسیبی به او برسد پس همانا انسان بسیار ناسپاس می گردد ۴۸ برای اللّٰه پادشاهی آسمانها و زمین است، هر آنچه بخواهد را خلق می کند، برای هر کس که بخواهد دخترانی را می بخشد و هر کس را بخواهد پسرانی می بخشد ۴۹ و یا (اگر بخواهد) به آنها پسران و دختران را با هم می دهد و هر کس را که بخواهد نازا می کند، همانا او دانای تواناست ۵۰ و بشری نبوده است که اللّٰه با او سخن گوید مگر (از طریق) وحی یا از فراسوی پوششی یا فرستاده ای را ارسال کند که به او هر چه را بخواهد وحی کند، همانا او برترِ حکیم است ۵۱

وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ رُوحٗا مِّنۡ أَمۡرِنَاۚ مَا كُنتَ تَدۡرِي مَا ٱلۡكِتَٰبُ
وَلَا ٱلۡإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلۡنَٰهُ نُورٗا نَّهۡدِي بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِنَاۚ
وَإِنَّكَ لَتَهۡدِيٓ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٥٢ صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ
مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلۡأُمُورُ ٥٣

سُورَةُ الزُّخۡرُفِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ١ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ٢ إِنَّا جَعَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا
لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٣ وَإِنَّهُۥ فِيٓ أُمِّ ٱلۡكِتَٰبِ لَدَيۡنَا
لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ٤ أَفَنَضۡرِبُ عَنكُمُ ٱلذِّكۡرَ صَفۡحًا
أَن كُنتُمۡ قَوۡمٗا مُّسۡرِفِينَ ٥ وَكَمۡ أَرۡسَلۡنَا مِن نَّبِيّٖ فِي
ٱلۡأَوَّلِينَ ٦ وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ
٧ فَأَهۡلَكۡنَآ أَشَدَّ مِنۡهُم بَطۡشٗا وَمَضَىٰ مَثَلُ ٱلۡأَوَّلِينَ
٨ وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡعَلِيمُ ٩ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ
مَهۡدٗا وَجَعَلَ لَكُمۡ فِيهَا سُبُلٗا لَّعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٠

و بدینسان به سوی تو (ای محمّد) روحی از فرمان خود را وحی فرستادیم، (ای محمّد) تو نمی دانستی که کتاب (الهی) و نه ایمان چیست و لیکن آن (قرآن) را نوری ساختیم که بوسیلهٔ آن هر کس از بندگان خود را بخواهیم هدایت می کنیم و همانا تو به سوی راه راست هدایت می کنی ۵۲ راه اللّٰه، برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است، آگاه باشید کارها به سوی اللّٰه باز می گردند ۵۳

سوره زخرف - ۴۳

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

حم ۱ و کتاب روشنگر ۲ همانا ما آن را قرآنی عربی قرار دادیم تا شاید تعقّل کنید ۳ و همانا آن (قرآن) در کتاب اصلی (لوح محفوظ) نزد ما قطعاً (دارای) مقامی والا و (پُر) حکمت است ۴ آیا از شما ذکر (قرآن) را باز داریم چون گروهی مُتجاوز هستید؟ ۵ و چه بسیار پیامبر که در میان پیشینیان فرستادیم ۶ و پیامبری به سوی ایشان نمی آمد مگر آنکه او را مسخره می کردند ۷ پس قدرتمندتر از ایشان را هلاک ساختیم و نمونه هایی (از داستان هلاکت) پیشینیان سپری شد ۸ و اگر از ایشان بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرده است؟ قطعاً گویند: آنها را (اللّٰه) شوکتمندِ دانا آفرید ۹ کسی که برای شما زمین را محلّ آرامش قرار داد و برای شما در آن راههایی قرار داد تا هدایت یابید ۱۰

وَٱلَّذِى نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ
كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُم مِّنَ ٱلْفُلْكِ وَٱلْأَنْعَٰمِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُۥا۟ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ
ثُمَّ تَذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا ٱسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا۟ سُبْحَٰنَ
ٱلَّذِى سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا
لَمُنقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا۟ لَهُۥ مِنْ عِبَادِهِۦ جُزْءًا ۚ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ
لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَىٰكُم
بِٱلْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوَ مَن يُنَشَّؤُا۟ فِى
ٱلْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى ٱلْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا۟ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ
ٱلَّذِينَ هُمْ عِبَٰدُ ٱلرَّحْمَٰنِ إِنَٰثًا ۚ أَشَهِدُوا۟ خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ
شَهَٰدَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱلرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَٰهُمْ ۗ
مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ
كِتَٰبًا مِّن قَبْلِهِۦ فَهُم بِهِۦ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوٓا۟ إِنَّا
وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

و کسی که از آسمان آبی به اندازه فرستاد پس به وسیلهٔ آن سرزمین مُرده را زنده ساختیم، بدینسان (روز قیامت) بیرون آورده می‌شوید ۱۱ و کسی که جُفت ها را همگی خلق کرد و برای شما کِشتی ها و دام ها را قرار داد که بر آنها سوار می شوید ۱۲ تا بر پُشت های آنها سوار شوید پس نعمت پروردگار خویش را به یاد آورید هنگامی که بر آنها سوار می شوید و بگویید مُنزه است اللّٰه که برای ما این را مسخّر کرد در حالیکه ما بر رام کردن آنها توانا نبودیم ۱۳ و همانا ما به سوی پروردگارمان باز می گردیم ۱۴ و برای اللّٰه از بندگانش پاره ای (واسطه ای) قرار دادند، همانا انسان آشکارا ناسپاس است ۱۵ آیا از آنچه (اللّٰه) خلق نموده برای خود دخترانی گرفته است و برای شما پسران را برگزیده است ۱۶ و هنگامی که یکی از ایشان را بدآنچه برای (اللّٰه) مهربان مَثل زده است (تولد) دختر مُژده داده می شود چهرهٔ او سیاه می گردد و او پُر از خشم می شود ۱۷ آیا آنکه در پندارهایش پرورش یافته و مردی ستیزه گر و یاوه گو است (علم دارد؟) ۱۸ و فرشتگان را که بندگان (اللّٰه) مهربان هستند دختران می انگارند، آیا شاهد خلقت ایشان بودند؟ به زودی گواهی ایشان نوشته شود و مورد پرسش قرار گیرند ۱۹ و گفتند: اگر (اللّٰه) مهربان می خواست ما ایشان را عبادت نمی کردیم، ایشان به آن سخنشان دانشی ندارند و جز (سخنانِ) نسنجیده نمی گویند ۲۰ آیا به ایشان کتابی (الهی) پیش از قرآن داده ایم که آنها به آن تمسک می جویند؟ ۲۱ بلکه گفتند: پدران خویش را بر آئینی یافته‌ایم و همانا ما به تبعیت از پدرانمان هدایت شده ایم ۲۲

وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ
إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقۡتَدُونَ ٢٣
۞قَٰلَ أَوَلَوۡ جِئۡتُكُم بِأَهۡدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمۡ عَلَيۡهِ ءَابَآءَكُمۡۖ
قَالُوٓاْ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٢٤ فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡۖ فَٱنظُرۡ
كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٢٥ وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦٓ
إِنَّنِي بَرَآءٞ مِّمَّا تَعۡبُدُونَ ٢٦ إِلَّا ٱلَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُۥ سَيَهۡدِينِ
٢٧ وَجَعَلَهَا كَلِمَةَۢ بَاقِيَةٗ فِي عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٢٨ بَلۡ
مَتَّعۡتُ هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ وَرَسُولٞ مُّبِينٞ ٢٩
وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلۡحَقُّ قَالُواْ هَٰذَا سِحۡرٞ وَإِنَّا بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٣٠ وَقَالُواْ
لَوۡلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ عَلَىٰ رَجُلٖ مِّنَ ٱلۡقَرۡيَتَيۡنِ عَظِيمٍ ٣١ أَهُمۡ
يَقۡسِمُونَ رَحۡمَتَ رَبِّكَۚ نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَيۡنَهُم مَّعِيشَتَهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَاۚ وَرَفَعۡنَا بَعۡضَهُمۡ فَوۡقَ بَعۡضٖ دَرَجَٰتٖ لِّيَتَّخِذَ بَعۡضُهُم
بَعۡضٗا سُخۡرِيّٗاۗ وَرَحۡمَتُ رَبِّكَ خَيۡرٞ مِّمَّا يَجۡمَعُونَ ٣٢ وَلَوۡلَآ
أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةٗ وَٰحِدَةٗ لَّجَعَلۡنَا لِمَن يَكۡفُرُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ
لِبُيُوتِهِمۡ سُقُفٗا مِّن فِضَّةٖ وَمَعَارِجَ عَلَيۡهَا يَظۡهَرُونَ ٣٣

و بدینسان پیش از تو در شهری هشدار دهنده ای نفرستادیم جز آنکه (افرادِ) خوشگذران (عیاش) ایشان گفتند: همانا ما پدران خویش را بر آئینی یافته ایم و همانا ما به ایشان اقتداء می کنیم ۲۳ (پیغمبرشان به ایشان) گفت: اگر چه برای شما هدایت بخش تر از آنچه پدران خویش را بر آن یافتید بیاورم؟ گفتند: همانا ما بدآنچه شما بدان فرستاده شده‌اید کافر هستیم ۲۴ سپس از ایشان انتقام گرفتیم و نگاه کن سرانجام (افرادِ) تکذیب کننده چگونه بود ۲۵ و هنگامی که ابراهیم به پدرش و قومش گفت: همانا من از آنچه عبادت می کنید، بیزارم ۲۶ مگر کسی که مرا آفرید پس همانا او مرا هدایت خواهد کرد ۲۷ و آن را پیامی پایدار در نسل خویش (فرزندانش) قرار داد تا شاید ایشان بازگردند ۲۸ بلکه ایشان و پدرانشان را بهره مند ساختیم تا حقّ و فرستاده ای روشنگر برای آنان آمد ۲۹ و هنگامی که حقّ برای ایشان آمد، گفتند: این جادو است و همانا ما بدان کافر هستیم ۳۰ و گفتند: چرا این قرآن بر شخصی از دو شهر بزرگ نازل نشده؟ ۳۱ آیا ایشان رحمت پروردگارت را تقسیم می کنند؟ ما معاش آنها را در زندگی دنیا میانشان تقسیم کرده ایم، و برخی از ایشان را بر برخی دیگر در مراتبی گشایش داده ایم تا بعضی از آنان بعضی دیگر را به خدمت بگیرند؛ و رحمت پروردگارت از آنچه آنان جمع می کنند بهتر است ۳۲ و اگر بنا نبود که مردم یک اُمّت باشند قطعاً سقف خانه های کسانی را که به (اللّٰه) رحمان کُفر می ورزند را از نقره قرار می دادیم و نردبان هایی که بر آنها بالا روند ۳۳

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَٰبًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن
كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَٱلْـَٔاخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا
فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ
بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلْيَوْمَ
إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ
ٱلصُّمَّ أَوْ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَمَن كَانَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَإِمَّا
نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِى
وَعَدْنَٰهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَٱسْتَمْسِكْ بِٱلَّذِىٓ أُوحِىَ
إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُۥ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ
وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَآ
أَجَعَلْنَا مِن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَقَالَ إِنِّى رَسُولُ رَبِّ
ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

و برای خانه های ایشان دروازه ها و همچنین تخت هایی که بر آنها تکیه کنند ۳۴ و (انواع) زیور آلات در حالیکه همه اینها جز بهرهٔ زندگی دنیا نیست و آخرت نزدِ پروردگارت از آنِ پرهیزکاران است ۳۵ و هر کس از یاد (اللّٰه) مهربان روی گرداند برای او شیطانی (وسوسه گری) را بر می انگیزیم پس شیطان همنشین وی می گردد ۳۶ و همانا شیاطین، قطعاً آنان را از راه (اللّٰه) باز می دارند در حالیکه می‌پندارند که هدایت یافته اند ۳۷ تا هنگامی که به سوی ما آید، می گوید: کاش میان من و تو (ای شیطان) فاصلهٔ مشرق و مغرب بود که چه بد همنشینی بودی ۳۸ و هرگز امروز (روز قیامت) برای شما منفعتی ندارد چرا که شما ستم کردید، بدون شکّ در عذاب مُشترک هستید ۳۹ پس (ای محمّد) آیا تو کرها را شنوا می سازی یا کورها را هدایت می کنی و آن کس که در گُمراهی آشکار است (را هدایت می کنی)؟ ۴۰ پس اگر تو را (ای محمّد از دنیا) ببریم پس همانا از ایشان انتقام خواهیم گرفت ۴۱ یا به تو (در همین دنیا) آنچه به ایشان وعده دادیم را نشان دهیم پس همانا ما بر ایشان اقتدار داریم ۴۲ پس (ای محمّد) بدآنچه بسوی تو وحی می شود متوسّل شو، همانا تو بر راه راست هستی ۴۳ و همانا (قرآن) یادآوری برای تو و قوم توست و به زودی مورد پرسش قرار می گیرید ۴۴ و از آنان که پیش از تو از فرستادگان خویش ارسال کردیم بپرس، آیا جز (اللّٰه) مهربان صاحب قدرت هایی را قرار داده ایم که عبادت شوند؟ ۴۵ و مسلّماً موسی را با آیات خویش به سوی فرعون و رؤسایش فرستادیم پس (موسی) گفت: همانا من فرستاده پروردگار جهانیان هستم ۴۶ پس چون با آیات ما به سوی ایشان آمد، آنگاه ایشان (موسی) را مسخره می کردند ۴۷

وَمَا نُرِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَٰهُم
بِٱلْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا۟ يَٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ ٱدْعُ لَنَا
رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِى قَوْمِهِۦ
قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِى مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ ٱلْأَنْهَٰرُ تَجْرِى مِن
تَحْتِىٓ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى هُوَ مَهِينٌ
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَآ أُلْقِىَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَآءَ
مَعَهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَٱسْتَخَفَّ قَوْمَهُۥ
فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا
ٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَٰهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْءَاخِرِينَ ﴿٥٦﴾ ۞ وَلَمَّا ضُرِبَ ٱبْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوٓا۟ ءَأَٰلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ
هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًۢا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ
إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٥٩﴾
وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِى ٱلْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

و نشانه ای را بر ایشان آشکار نسازیم مگر آنکه از مشابه آن بزرگتر است و ایشان را گرفتار عذاب کردیم تا شاید بازگردند ۴۸ و (فرعونیان) گفتند: ای جادوگر (موسی) برای ما از پروردگارت بخواه بدآنچه نزد تو وعده داده (تا عذاب را برطرف سازد)، همانا ما قطعاً هدایت می شویم ۴۹ پس هنگامی که از ایشان عذاب را برداشتیم آنگاه ایشان پیمان را شکستند ۵۰ و فرعون در قوم خویش اعلام کرد، گفت: ای قوم من، آیا پادشاهی مصر از آنِ من نیست و آیا این نهرها تحت فرمان من جاری نیستند، آیا نمی بینید؟ ۵۱ آیا من بهتر نیستم از کسی که لُکنت زبان دارد و نمی تواند سخنش را مشخص کند ۵۲ پس چرا برای او دستبندهایی از طلا افکنده نشد یا فرشتگان همراه او نیامده اند؟ ۵۳ پس (فرعون) قوم خود را تحقیر کرد و او را (مصریان) اطاعت کردند، همانا ایشان قومی نافرمان بودند ۵۴ پس چون ما را به تأسف وا داشتند، از ایشان انتقام گرفتیم پس همگی ایشان را غرق ساختیم ۵۵ پس ایشان را گذشتگانی (در کُفر) و نمونه ای (برای عبرت) دیگران قرار دادیم ۵۶ و چون پسر مریم (عیسی) مَثل زده شد، آنگاه قوم تو (از آنکه داستان او یاد شود به تمسخر) باز می داشتند ۵۷ و گفتند: آیا صاحب قدرت های ما بهتر هستند یا او؟ آن مَثل را برای تو جز (برای) ستیزه جویی نزدند، بلکه ایشان گروهی ستیزه جو هستند ۵۸ او (عیسی پسر مریم) جز بنده ای نیست که به او نعمت بخشیدیم و او را مَثلی برای بنی اسرائیل قرار دادیم ۵۹ و اگر می خواستیم به جای شما فرشتگانی در زمین قرار می دادیم که جانشین (شما) شوند ۶۰

وَإِنَّهُۥ لَعِلۡمٞ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمۡتَرُنَّ بِهَا وَٱتَّبِعُونِۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ
مُّسۡتَقِيمٞ ٦١ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ
٦٢ وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدۡ جِئۡتُكُم بِٱلۡحِكۡمَةِ
وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعۡضَ ٱلَّذِي تَخۡتَلِفُونَ فِيهِۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ
٦٣ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ
٦٤ فَٱخۡتَلَفَ ٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَيۡنِهِمۡۖ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ ظَلَمُواْ
مِنۡ عَذَابِ يَوۡمٍ أَلِيمٍ ٦٥ هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن
تَأۡتِيَهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ٦٦ ٱلۡأَخِلَّآءُ يَوۡمَئِذِۭ
بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلۡمُتَّقِينَ ٦٧ يَٰعِبَادِ لَا خَوۡفٌ
عَلَيۡكُمُ ٱلۡيَوۡمَ وَلَآ أَنتُمۡ تَحۡزَنُونَ ٦٨ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِـَٔايَٰتِنَا
وَكَانُواْ مُسۡلِمِينَ ٦٩ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ أَنتُمۡ وَأَزۡوَٰجُكُمۡ
تُحۡبَرُونَ ٧٠ يُطَافُ عَلَيۡهِم بِصِحَافٖ مِّن ذَهَبٖ وَأَكۡوَابٖۖ
وَفِيهَا مَا تَشۡتَهِيهِ ٱلۡأَنفُسُ وَتَلَذُّ ٱلۡأَعۡيُنُۖ وَأَنتُمۡ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ٧١ وَتِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِيٓ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ
تَعۡمَلُونَ ٧٢ لَكُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٞ كَثِيرَةٞ مِّنۡهَا تَأۡكُلُونَ ٧٣

و همانا او (عیسی پسر مریم) نشانه ای برای ساعت (قیامت) است پس بدان شکّ نکنید و مرا پیروی کنید، این راه راست است ۶۱ و شیطان (وسوسه گر) شما را (از قیامت) باز ندارد، همانا او دشمنی آشکار برای شماست ۶۲ و آنگاه که عیسی با نشانیها آمد، (عیسی) گفت: همانا برای شما حکمت (کلام اللّٰه) را آوردم تا برای شما بعضی از آنچه در آن اختلاف داشتید را مشخص کنم، تقوای الهی پیشه سازید و مرا اطاعت کنید ۶۳ همانا اللّٰه پروردگار من و پروردگار شما است پس او را عبادت کنید، این راه راست است ۶۴ پس آن گروه ها در میان خود اختلاف کردند پس وای بر آنان که ستم کردند از عذاب روزی دردناک ۶۵ آیا جز این انتظار دارند که قیامت ناگهان بر آنان فرا رسد، در حالی که نمی فهمند ۶۶ در آن روز دوستان، دشمن یکدیگرند مگر پرهیزکاران ۶۷ ای بندگان من بر شما امروز ترسی نیست و اندوهگین نباشید ۶۸ کسانیکه به آیات ما ایمان آوردند و تسلیم (اللّٰه) بودند ۶۹ شما و همسرانتان شادمان وارد باغ (بهشت) شوید ۷۰ بین ایشان کاسه ها و جام های طلا گردانیده می شود و در آن (باغ) هر آنچه دلخواه آنهاست و چشم ها لذّت می برند وجود دارد و شما در آن جاودان هستید ۷۱ این باغی (بهشتی) است که وارث آن شده اید، به پاداش آنچه انجام می دادید ۷۲ برای شما در آن میوه های فراوان وجود دارد که از آنها می خورید ۷۳

إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنۡهُمۡ وَهُمۡ
فِيهِ مُبۡلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمۡنَٰهُمۡ وَلَٰكِن كَانُواْ هُمُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧٦﴾
وَنَادَوۡاْ يَٰمَٰلِكُ لِيَقۡضِ عَلَيۡنَا رَبُّكَۖ قَالَ إِنَّكُم مَّٰكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدۡ
جِئۡنَٰكُم بِٱلۡحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَكُمۡ لِلۡحَقِّ كَٰرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمۡ أَبۡرَمُوٓاْ أَمۡرٗا
فَإِنَّا مُبۡرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمۡ يَحۡسَبُونَ أَنَّا لَا نَسۡمَعُ سِرَّهُمۡ وَنَجۡوَىٰهُمۚ بَلَىٰ
وَرُسُلُنَا لَدَيۡهِمۡ يَكۡتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلۡ إِن كَانَ لِلرَّحۡمَٰنِ وَلَدٞ فَأَنَا۠ أَوَّلُ
ٱلۡعَٰبِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبۡحَٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ رَبِّ ٱلۡعَرۡشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ
ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٞ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ
إِلَٰهٞۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ
﴿٨٥﴾ وَلَا يَمۡلِكُ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا
مَن شَهِدَ بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَهُمۡ
لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۖ فَأَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِۦ يَٰرَبِّ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوۡمٞ
لَّا يُؤۡمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَٱصۡفَحۡ عَنۡهُمۡ وَقُلۡ سَلَٰمٞۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿٨٩﴾

همانا مُجرمان (گناهکاران) در عذاب جهنم جاودان هستند ۷۴ از ایشان (عذاب) کاسته نخواهد شد و ایشان در آن ناأُمید خواهند بود ۷۵ و ما بر ایشان ستم نکردیم و لیکن آنان خود ستمکار بودند ۷۶ (اهل جهنم) ندا می دهند: ای نگهبان (جهنم) بُگذار پروردگارت ما را (برای همیشه) بمیراند، او (نگهبان جهنم) می گوید: همانا شما (در جهنم) ماندگارید ۷۷ مسلّماً برای شما حقّ را آوردیم و لیکن بیشتر شما حقّ را نمی پذیرفتید ۷۸ بلکه (آنها) تصمیم مُحکمی (بر مخالفت با ما) را گرفتند پس همانا ما تصمیم گیرندهٔ (بر کیفر ایشان) هستیم ۷۹ یا (کافران) تصور می کنند که ما راز آنها و گفت و گوی پنهانیِ ایشان را نمی شنویم؟ بلکه فرستادگان ما نزد ایشان (اعمالشان را) می نویسند ۸۰ (ای محمّد) بگو: اگر برای اللّه واسطه‌ای باشد هر آینه من اوّلین عبادت کننده خواهم بود ۸۱ مُنزه است اللّه پروردگار آسمانها و زمین، پروردگارِ عرش از آنچه توصیف می کنند ۸۲ پس (ای محمّد) ایشان را رها کن (که در کُفر و شرک خویش) فرو روند و بازی کنند تا به روزشان، آن روزی که وعده داده می شوند برسند ۸۳ و اللّه کسی است که در آسمانها صاحب قدرت است و در زمین صاحب قدرت است و (اللّه) حکیمِ داناست ۸۴ و مُبارک باد کسی که پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه بین آنهاست از آنِ اوست و نزدِ او دانش ساعت (قیامت) است و به سوی او بازگردانده می شوید ۸۵ و کسانیکه جز اللّه را صدا می زنند، اختیار میانجیگری ندارند جز آن کس که به حقّ گواهی دهد و ایشان علم (به حقیقت) داشته باشند ۸۶ و اگر از ایشان سؤال کنی چه کسی ایشان را خلق کرده است؟ قطعاً خواهند گفت: اللّه پس چرا از حقّ روی می گردانند؟ ۸۷ و گفتار او، ای پروردگارم همانا آنان گروهی هستند که ایمان نمی آورند ۸۸ پس از ایشان روی برتاب و بگو: به سلامت پس بزودی خواهند فهمید ۸۹

سُورَةُ الدُّخَانِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةٖ مُّبَٰرَكَةٍۚ
إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفۡرَقُ كُلُّ أَمۡرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَمۡرٗا
مِّنۡ عِندِنَآۚ إِنَّا كُنَّا مُرۡسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ إِنَّهُۥ هُوَ
ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَآۖ
إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ رَبُّكُمۡ
وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلۡ هُمۡ فِي شَكّٖ يَلۡعَبُونَ ﴿٩﴾
فَٱرۡتَقِبۡ يَوۡمَ تَأۡتِي ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٖ مُّبِينٖ ﴿١٠﴾ يَغۡشَى ٱلنَّاسَۖ
هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١١﴾ رَّبَّنَا ٱكۡشِفۡ عَنَّا ٱلۡعَذَابَ إِنَّا مُؤۡمِنُونَ
﴿١٢﴾ أَنَّىٰ لَهُمُ ٱلذِّكۡرَىٰ وَقَدۡ جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مُّبِينٞ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
تَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ وَقَالُواْ مُعَلَّمٞ مَّجۡنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُواْ ٱلۡعَذَابِ قَلِيلًاۚ
إِنَّكُمۡ عَآئِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوۡمَ نَبۡطِشُ ٱلۡبَطۡشَةَ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ إِنَّا مُنتَقِمُونَ
﴿١٦﴾ ۞وَلَقَدۡ فَتَنَّا قَبۡلَهُمۡ قَوۡمَ فِرۡعَوۡنَ وَجَآءَهُمۡ رَسُولٞ كَرِيمٌ
﴿١٧﴾ أَنۡ أَدُّوٓاْ إِلَيَّ عِبَادَ ٱللَّهِۖ إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ﴿١٨﴾

سوره دُخان - ۴۴

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

حم ۱ و کلام روشنگر ۲ همانا ما (کلام اللّٰه) را در شبی مُبارک نازل کردیم، همانا ما هشدار دهنده بودیم ۳ در آن (شب) هر کار حکیمانه ای بطور جداگانه (مقرّر) شده است ۴ فرمانی از نزد ما، همانا ما فرستندهٔ (پیامبران) بودیم ۵ رحمتی از پروردگارت، همانا او شنوای داناست ۶ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، اگر یقین دارید ۷ (اللّٰه) صاحب قدرتی جز او نیست، زنده می کند و می میراند، پروردگارِ شما و پروردگارِ پدران پیشین شماست ۸ بلکه ایشان در شکّ هستند و (آن را به) بازی می گیرند ۹ پس مُنتظر روزی باش که آسمان دودی آشکار را بیاورد ۱۰ که مردم را فرا گیرد، این عذاب دردناک است ۱۱ پروردگارا عذاب را از ما دور کن که ایمان خواهیم آورد ۱۲ چگونه ایشان متذکر خواهند شد در حالیکه (قبلاً) فرستاده ای آشکار به سوی ایشان آمد؟ ۱۳ سپس از او رویگردان شدند و گفتند: تعلیم یافته ای دیوانه است ۱۴ همانا (اینک) عذاب را اندکی بر می داریم، (و لیکن) شما (به کُفر خود) باز می گردید ۱۵ روزی که با قدرت بزرگ (بر کافران) حمله ور می شویم، همانا ما انتقام گیرنده هستیم ۱۶ و مسلّماً پیش از ایشان قوم فرعون را آزمایش کردیم و فرستاده ای بزرگ به سوی ایشان آمد ۱۷ که بندگان اللّٰه (قوم بنی اسرائیل) را به من بسپارید، همانا من برای شما فرستاده ای اَمین هستم ۱۸

وَأَن لَّا تَعْلُواْ عَلَى ٱللَّهِۖ إِنِّيٓ ءَاتِيكُم بِسُلْطَٰنٖ مُّبِينٖ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُذْتُ
بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُواْ لِي فَٱعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾
فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٞ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم
مُّتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَٱتْرُكِ ٱلْبَحْرَ رَهْوًاۖ إِنَّهُمْ جُندٞ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ
تَرَكُواْ مِن جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٖ وَمَقَامٖ كَرِيمٖ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٖ
كَانُواْ فِيهَا فَٰكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَٰلِكَۖ وَأَوْرَثْنَٰهَا قَوْمًا ءَاخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا
بَكَتْ عَلَيْهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ وَمَا كَانُواْ مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
نَجَّيْنَا بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِن فِرْعَوْنَۚ إِنَّهُۥ
كَانَ عَالِيًا مِّنَ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ ٱخْتَرْنَٰهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى
ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَاتَيْنَٰهُم مِّنَ ٱلْأٓيَٰتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٞاْ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾
إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُواْ بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهُمْ
خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٖ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَٰهُمْۚ إِنَّهُمْ كَانُواْ
مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ
﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

و آنکه در برابر اللّه برتری نجوئید، همانا من شما را دلیل آشکار آورده ام ۱۹ و همانا به پروردگارم و پروردگار شما پناه بُردم از آنکه سنگسارم کنید ۲۰ و اگر به من ایمان نمی آورید پس از من دوری گزینید ۲۱ پس پروردگار خویش را صدا زد که اینان گروهی مُجرم (گناهکار) هستند۲۲ پس (ای موسی) بندگانم را در شبی روانه کن که همانا شما مورد تعقیب قرار خواهید گرفت ۲۳ و دریا را آرام به حال خود رها کن، همانا لشگریان (فرعون) غرق خواهند شد ۲۴ چه بسیار باغ ها و چشمه سارانی که رها کردند ۲۵ و کِشتزارها و جایگاههای گرامی ۲۶ و نعمتی که در آن شادمان بودند ۲۷ بدینسان آنها را به گروهی دیگر ارث دادیم ۲۸ پس بر ایشان آسمان و زمین گریه نکرد و مُهلتی به ایشان داده نشد ۲۹ و مسلّماً بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده نجات دادیم ۳۰ از فرعون، همانا او برتری جویی از تجاوزکاران بود ۳۱ و مسلّماً ایشان (قوم بنی اسرائیل) را از روی علم (تورات) بر جهانیان انتخاب کردیم ۳۲ و به ایشان از آنچه که در آن آزمایشی آشکار است نشانه ها دادیم ۳۳ همانا آنان (کافران) می گویند ۳۴ جز مرگ نخستین وجود ندارد و ما (روز قیامت) برانگیخته نمی شویم ۳۵ پس پدران ما را بازگردانید اگر راستگو هستید ۳۶ آیا اینان بهتر هستند یا قوم تُبَّع و کسانیکه پیش از ایشان بودند در حالیکه ایشان را هلاک کردیم، همانا ایشان از مُجرمان (گناهکاران) بودند ۳۷ و آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست را به بازیچه نیافریدیم ۳۸ آنها را جز به حقّ خلق نکردیم و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ۳۹

إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ مِيقَٰتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِى مَوْلًى
عَن مَّوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُ
إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
ٱلْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَٱلْمُهْلِ يَغْلِى فِى ٱلْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْىِ
ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَٱعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
صُبُّوا۟ فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمْتَرُونَ
﴿٥٠﴾ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِى جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ
﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٥٣﴾
كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَٰكِهَةٍ ءَامِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلْمَوْتَ إِلَّا
ٱلْمَوْتَةَ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَوَقَىٰهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِّن
رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَٱرْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

همانا روز جدایی (روز قیامت) وعده گاه همه ایشان است ۴۰ روزی که هیچ دوستی از دوستی چیزی را دفع نمی کند و ایشان یاری نمی شوند ۴۱ مگر آنکه اللّٰه بر او رحم کند، همانا او شوکتمندِ مهربان است ۴۲ همانا درخت زَقّوم ۴۳ خوراک گنهکار است ۴۴ چون فلز گُداخته در شکم ها می جوشد ۴۵ به مانند جوشیدن آبِ جوشان ۴۶ او را بگیرید پس او را به سوی دوزخ بِکشید ۴۷ سپس بر سرش از عذابِ آب جوشان بریزید ۴۸ بچش، همانا تو شوکتمندِ گرامی هستی! ۴۹ همانا این است آنچه در آن شکّ می کردید ۵۰ همانا پرهیزکاران در جایگاه ایمنی هستند ۵۱ در باغستان ها و چشمه سارها ۵۲ جامه هایی از حریر نازک و حریر ضخیم می پوشند، در حالیکه رو به روی یکدیگر نشسته اند ۵۳ اینچنین ایشان را به اختصاص یافتگانی چشم نواز همسر می گردانیم ۵۴ در آن هر میوه ای را که بخواهند در امنیت می طلبند ۵۵ در آن مرگ را جز مرگ نخستین (دنیا) نمی چشند و آنها را (اللّٰه) از عذاب دوزخ محافظت می کند ۵۶ بخشش از پروردگارت است، این کامیابی بزرگ است ۵۷ پس جز این نیست که بر زبان تو (قرآن را) آسان ساختیم تا شاید یادآور شوند ۵۸ پس مُنتظر باش همانا ایشان مُنتظر هستند ۵۹

سُورَةُ الجَاثِيَةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلۡقِكُمۡ وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ ءَايَٰتٞ
لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ
مِن رِّزۡقٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ ءَايَٰتٞ لِّقَوۡمٖ
يَعۡقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتۡلُوهَا عَلَيۡكَ بِٱلۡحَقِّۖ فَبِأَيِّ حَدِيثِۭ بَعۡدَ
ٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ يُؤۡمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيۡلٞ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٖ ﴿٧﴾ يَسۡمَعُ ءَايَٰتِ
ٱللَّهِ تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسۡتَكۡبِرٗا كَأَن لَّمۡ يَسۡمَعۡهَاۖ فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٖ
﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنۡ ءَايَٰتِنَا شَيۡـٔا ٱتَّخَذَهَا هُزُوًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ
مُّهِينٞ ﴿٩﴾ مِّن وَرَآئِهِمۡ جَهَنَّمُۖ وَلَا يُغۡنِي عَنۡهُم مَّا كَسَبُواْ شَيۡـٔٗا
وَلَا مَا ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡلِيَآءَۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿١٠﴾ هَٰذَا
هُدٗىۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ أَلِيمٞ ﴿١١﴾
۞ٱللَّهُ ٱلَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ ٱلۡبَحۡرَ لِتَجۡرِيَ ٱلۡفُلۡكُ فِيهِ بِأَمۡرِهِۦ وَلِتَبۡتَغُواْ
مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي
ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا مِّنۡهُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

سوره جاثیه - ۴۵

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

حم ۱ نازل شدن کتاب (قرآن) از اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۲ همانا در آسمانها و زمین نشانه هایی برای مؤمنین است ۳ و (همچنین) در خلقت شما و آنچه از جُنبندگان پراکنده می کند نشانه ها برای قومی است که یقین دارند ۴ و (همچنین) در دگرگونی شب و روز و آنچه اللّٰه از آسمان روزی فرو می فرستد پس بدان زمین را بعد از مرگش زنده می سازد و در وزش بادها نشانه ها برای قومی است که تعقّل می کنند ۵ (ای محمّد) این آیات اللّٰه است که آن را به حقّ بر تو تلاوت می کنیم پس به کدامین سخن بعد از اللّٰه و آیات او ایمان می آورند؟ ۶ وای بر هر دروغگوی گناهکاری ۷ آیات اللّٰه که بر او تلاوت می شود را می شنود امّا بر تکبّر پافشاری می کند، گویی آن را نشنیده است پس او را به عذابی دردناک نوید ده ۸ و آنگاه که از آیات ما چیزی را بفهمد آن را به مسخره می گیرد، آنان بر ایشان عذابی خوار کننده است ۹ پیش روی ایشان بدآنچه فراهم کرده اند جهنم است و سرپرستانی که جز اللّٰه (برای خود) گرفته اند به کارشان نمی‌آید و برای ایشان عذابی بزرگ است ۱۰ این (قرآن کتاب) هدایت است و کسانیکه به آیات پروردگارشان کُفر ورزیدند برای ایشان عذابی از شکنجه های دردناک است ۱۱ اللّٰه کسی است که برای شما دریا را مسخّر کرد تا کِشتی ها به فرمان او حرکت کنند و تا از لُطف او روزی بجویید و تا شاید سپاسگزار باشید ۱۲ آنچه در آسمانها و آنچه در زمین مُسخّر شما ساخته است همه از اوست، همانا در این نشانه ها برای گروهی است که می اندیشند ۱۳

قُل لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ يَغۡفِرُواْ لِلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ أَيَّامَ ٱللَّهِ لِيَجۡزِيَ
قَوۡمَۢا بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ١٤ مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِنَفۡسِهِۦۖ
وَمَنۡ أَسَآءَ فَعَلَيۡهَاۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ١٥ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا
بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ وَرَزَقۡنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
وَفَضَّلۡنَٰهُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦ وَءَاتَيۡنَٰهُم بَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِۖ
فَمَا ٱخۡتَلَفُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ إِنَّ رَبَّكَ
يَقۡضِي بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ
١٧ ثُمَّ جَعَلۡنَٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٖ مِّنَ ٱلۡأَمۡرِ فَٱتَّبِعۡهَا وَلَا تَتَّبِعۡ
أَهۡوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ١٨ إِنَّهُمۡ لَن يُغۡنُواْ عَنكَ مِنَ ٱللَّهِ
شَيۡـٔٗاۚ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلِيَآءُ بَعۡضٖۖ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُتَّقِينَ
١٩ هَٰذَا بَصَٰٓئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٞ لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ٢٠
أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجۡتَرَحُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن نَّجۡعَلَهُمۡ كَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَوَآءٗ مَّحۡيَاهُمۡ وَمَمَاتُهُمۡۚ سَآءَ
مَا يَحۡكُمُونَ ٢١ وَخَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ
وَلِتُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٢٢

(ای محمّد) به کسانیکه ایمان آورده اند، بگو: برای آنان که روزهای (انتقام) الله را باور ندارند ببخشایند تا (الله) قومی را بدآنچه فراهم کرده اند پاداش دهد ۱۴ هر کس عمل شایسته انجام دهد پس به سود خود اوست و هر کس بدی کند پس به زیان خود اوست پس به سوی پروردگارتان باز می گردید ۱۵ و مسلّماً به بنی اسرائیل کتاب و داوری و پیامبری را ارزانی داشتیم و از پاکیزه ها ایشان را روزی دادیم، آنها را بر جهانیان (بخاطر آن نعمت ها) فراوانی بخشیدیم ۱۶ و از فرمان (خود) دلایل روشن را به ایشان ارزانی داشتیم پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دانش (تورات) برای ایشان آمد بخاطر ستمی که میان خودشان بود، همانا پروردگارت روز قیامت بین ایشان در آنچه در آن اختلاف کردند داوری خواهد کرد ۱۷ سپس (ای محمّد) تو را بر شریعتی (از دین) که از اَمر (الله) است قرار دادیم پس آن را پیروی کن و هوس های آنان که نمی دانند را پیروی نکن ۱۸ همانا ایشان هرگز در برابر الله از تو چیزی را دفع نمی کنند و همانا ستمگران سرپرست یکدیگرند و الله سرپرست پرهیزکاران است ۱۹ این (قرآن) بینش و هدایت و رحمتی برای مردمی است که یقین دارند ۲۰ آیا کسانیکه بدیها را فراهم کردند، پنداشتند که ایشان را همچون کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند قرار می دهیم؟ آیا زندگان و مُردگان یکسان هستند؟ چه بد قضاوت می کنند ۲۱ و الله آسمانها و زمین را به حقّ خلق کرد، هر نفسی بدآنچه فراهم نموده پاداش داده می شود و به ایشان ستم نخواهد شد ۲۲

أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِۦ
وَقَلْبِهِۦ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِۦ غِشَٰوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِنۢ بَعْدِ ٱللَّهِ ۚ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا۟ مَا هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ
إِلَّا ٱلدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ
عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ ٱئْتُوا۟ بِـَٔابَآئِنَآ إِن
كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ ٱللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾
وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰٓ إِلَىٰ كِتَٰبِهَا ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَٰذَا كِتَٰبُنَا يَنطِقُ عَلَيْكُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِى رَحْمَتِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَٱسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا
مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱلسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
قُلْتُم مَّا نَدْرِى مَا ٱلسَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

آیا دیدی آن را که هوس خویش را صاحب قدرت خود گرفت و اللّه با دانایی او را گُمراه کرد و بر گوش و قلب او مُهر نهاد و بر چشم او پرده ای قرار داد پس چه کسی بعد از اللّه او را هدایت می‌کند؟ آیا متذکر نمی شوند؟ ۲۳ و (کافران) گفتند: جز زندگی دنیا هیچ نیست، می میریم و زنده می شویم و ما را جز روزگار (طبیعت) هلاک نمی کند، ایشان به این دانشی ندارند، آنان جز (افرادِ) خیالباف نیستند ۲۴ و گاهی که بر ایشان آیات روشن ما تلاوت شود دلیل ایشان جز این نیست که گویند: پدران ما را بازگردانید اگر راستگو هستید ۲۵ (ای محمّد) بگو: اللّه شما را زنده می سازد سپس شما را می میراند سپس در روز قیامت که شکّی در آن نیست شما را جمع خواهد کرد و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۲۶ و برای اللّه پادشاهی آسمانها و زمین است و روزی که ساعت (قیامت) به پا شود، آن روز اهلِ باطل زیانکار خواهند شد ۲۷ و هر اُمّتی را به زانو درآمده می بینی، هر اُمّتی به سوی کتاب (نامهٔ اعمال) خویش خوانده می شوند، امروز پاداش داده می شوید بدآنچه انجام می دادید ۲۸ این کتاب ماست که با شما به حقّ سخن می گوید، همانا ما آنچه را انجام می دادید را می نوشتیم ۲۹ پس امّا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس پروردگارشان ایشان را در رحمت (خود) در می آورد، این همان کامیابی بزرگ است ۳۰ و امّا کسانیکه کُفر ورزیدند پس آیا بر شما آیات ما تلاوت نمی شد؟ پس شما تکبّر داشتید و گروهی مُجرم (گناهکار) شدید ۳۱ و هنگامی که گفته می شد همانا وعدهٔ اللّه حقّ است و (برپائی) ساعت (قیامت) در آن شکّی نیست و می گفتید: نمی دانم ساعت (قیامت) چیست؟ جز گُمانی (دربارهٔ آن) متصوّر نیستیم و ما (به آن) یقین نداریم ۳۲

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ ٱلْيَوْمَ نَنسَىٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۚ فَٱلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ ٱلْحَمْدُ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَرَبِّ ٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ ٱلْكِبْرِيَآءُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الأَحْقَافِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَمَّآ أُنذِرُواْ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُواْ مِنَ ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ ۖ ٱئْتُونِى بِكِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ هَٰذَآ أَوْ أَثَٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَٰفِلُونَ ﴿٥﴾

و برای ایشان بدی هایی که انجام می دادند آشکار شود و آنچه بدان مسخره می‌کردند ایشان را فرا می گیرد ۳۳ و به آنها گفته شود: امروز شما را فراموش می کنیم همانطور که دیدار امروزتان (قیامت) را فراموش کردید و جایگاه شما آتش است و شما را یاورانی نخواهد بود ۳۴ این بدان است که آیات اللّٰه را به مسخره می گرفتید و زندگی دنیا شما را فریب داد پس امروز از این (آتش جهنم) بیرون آورده نخواهید شد و از ایشان عُذر (بهانه) پذیرفته نخواهد شد ۳۵ پس سپاس از آنِ اللّٰه پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگارِ جهانیان است ۳۶ و بزرگواری (والایی) در آسمانها و زمین از آنِ اوست و او شوکتمندِ حکیم است ۳۷

سوره احقاف - ۴۶

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

حم ۱ نازل شدن کتاب از (سوی) اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۲ آسمانها و زمین و آنچه بین آنهاست را جز به حقّ تا مُهلتی مشخص خلق نکردیم و کسانیکه کُفر ورزیدند از آنچه هشدار داده می شوند (قیامت) رویگردان هستند ۳ (ای محمّد) بگو: به من خبر دهید آنچه جز اللّٰه صدا می زنید به من نشان دهید چه چیز از زمین خلق کرده اند یا ایشان را شراکتی در (اُمور) آسمانهاست؟ اگر راستگو هستید کتابی (الهی) که پیش از قرآن باشد یا آثاری (بازمانده ای) از دانش (الهی) را برای من بیاورید ۴ و کیست گُمراه تر از آن کس که جز اللّٰه را صدا می زند که تا روز قیامت او را پاسخ نمی گوید و آنان از دعای ایشان بی خبر هستند ۵

وَإِذَا حُشِرَ ٱلنَّاسُ كَانُواْ لَهُمۡ أَعۡدَآءٗ وَكَانُواْ بِعِبَادَتِهِمۡ كَٰفِرِينَ ٦ وَإِذَا
تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٖ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمۡ هَٰذَا
سِحۡرٞ مُّبِينٌ ٧ أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۖ قُلۡ إِنِ ٱفۡتَرَيۡتُهُۥ فَلَا تَمۡلِكُونَ
لِي مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِۦۖ كَفَىٰ بِهِۦ شَهِيدَۢا بَيۡنِي
وَبَيۡنَكُمۡۖ وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٨ قُلۡ مَا كُنتُ بِدۡعٗا مِّنَ ٱلرُّسُلِ
وَمَآ أَدۡرِي مَا يُفۡعَلُ بِي وَلَا بِكُمۡۖ إِنۡ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ وَمَآ أَنَا۠
إِلَّا نَذِيرٞ مُّبِينٞ ٩ قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِن كَانَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَكَفَرۡتُم بِهِۦ
وَشَهِدَ شَاهِدٞ مِّنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ مِثۡلِهِۦ فَـَٔامَنَ وَٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡۚ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَوۡ كَانَ خَيۡرٗا مَّا سَبَقُونَآ إِلَيۡهِۚ وَإِذۡ لَمۡ يَهۡتَدُواْ بِهِۦ
فَسَيَقُولُونَ هَٰذَآ إِفۡكٞ قَدِيمٞ ١١ وَمِن قَبۡلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ
إِمَامٗا وَرَحۡمَةٗۚ وَهَٰذَا كِتَٰبٞ مُّصَدِّقٞ لِّسَانًا عَرَبِيّٗا لِّيُنذِرَ
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُحۡسِنِينَ ١٢ إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا
ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسۡتَقَٰمُواْ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ١٣
أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٤

و هنگامی که مردم محشور گردند دشمنان ایشان باشند و به عبادت ایشان کُفر ورزند ۶ و هنگامیکه بر ایشان آیات روشنگر ما تلاوت می شود کسانیکه کُفر می ورزیدند آنگاه که حقّ به سوی ایشان آید، می گویند: این (قرآن) جادویی آشکار است ۷ یا می گویند: او (قرآن) را بافته است، (ای محمّد) بگو: اگر آن را (به دروغ) بافته بودم پس شما نمی توانید چیزی از (خشم) اللّٰه را از من باز دارید، اللّٰه بدآنچه می گوئید داناتر است، او میان من و شما گواه است و او آمرزنده مهربان است ۸ (ای محمّد) بگو: من فرستاده نوآوری نیستم و نمی‌دانم (اللّٰه) با من و با شما چه خواهد کرد جز آنچه را به سوی من وحی می شود را پیروی نمی کنم، من جز هشدار دهنده ای آشکار نیستم ۹ (ای محمّد) بگو: آیا دیده اید که اگر (قرآن) از نزد اللّٰه باشد و شما بدان کُفر بورزید در حالیکه شاهدی از بنی اسرائیل به مانند قرآن را گواهی داد (تورات) سپس خودش (به قرآن) ایمان آورد در حالیکه شما تکبّر نمودید، همانا اللّٰه گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۱۰ و کسانیکه کُفر ورزیدند در خصوص آنان که ایمان آوردند، گفتند: اگر خیری در ایمان به قرآن وجود داشت از ما به آن سبقت نمی جستند و چون بوسیلهٔ قرآن هدایت نشدند، خواهند گفت: این دروغی قدیمی است ۱۱ و پیش از آن (قرآن)، کتاب موسی (تورات) پیشوا و رحمت است و این (قرآن) کتابی تصدیق کننده به زبانی عربی است تا کسانی را که ستم کردند هشدار دهد و نیکوکاران را مُژده دهد ۱۲ همانا کسانیکه گفتند: پروردگار ما اللّٰه است سپس پایداری کردند پس ترسی بر ایشان نیست و اندوهی ندارند ۱۳ آنان باغ نشینانِ (بهشت) هستند، در آن جاودان هستند پاداشی بخاطر آنچه انجام می دادند ۱۴

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ إِحْسَٰنًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَبَلَغَ
أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ
عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَصْلِحْ لِى فِى ذُرِّيَّتِىٓ ۖ
إِنِّى تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ نَتَقَبَّلُ
عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا۟ وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّـَٔاتِهِمْ فِىٓ أَصْحَٰبِ
ٱلْجَنَّةِ ۖ وَعْدَ ٱلصِّدْقِ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَٱلَّذِى قَالَ
لِوَٰلِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَآ أَتَعِدَانِنِىٓ أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ ٱلْقُرُونُ مِن
قَبْلِى وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ ٱللَّهَ وَيْلَكَ ءَامِنْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
مَا هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ
فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ خَٰسِرِينَ
﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوا۟ ۖ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَٰلَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَٰتِكُمْ فِى حَيَاتِكُمُ
ٱلدُّنْيَا وَٱسْتَمْتَعْتُم بِهَا فَٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

و انسان را دربارهٔ والدینش سفارش کردیم که نیکی کند، مادرش با دشواری به او باردار شد و به دشواری او را وضع حمل کرد و حاملگی و از شیر بازگرفتن او سی ماه است تا آنکه به رُشد کامل خود برسد و چهل ساله شود، گفت: پروردگارا توفیقی به من عطا کن تا سپاس نعمتی که به من و والدینم ارزانی داشته ای را به جای آورم تا کاری شایسته انجام دهم که تو می پسندی و فرزندانم را برایم صالح گردان، همانا به سوی تو بازگشتم و همانا من از (افرادِ) تسلیم شده (در برابر اللّٰه) هستم ۱۵ آنان کسانی هستند که از ایشان بهتر از آنچه انجام داده اند را می پذیریم و از بدیهای ایشان در میان باغ نشینان (بهشت) گُذشت کنیم، این وعدهٔ راستینی است که به ایشان داده شده است ۱۶ و آن کسی که به والدین خویش گفت: بیزارم از شما، آیا مرا وعده می دهید که (از قبر زنده) بیرون آورده می شوم و حال آنکه قوم های پیش از من رفته اند؟ و آن دو (پدر و مادر) پیوسته اللّٰه را به یاری می خوانند، وای بر تو، ایمان بیاور، همانا وعدهٔ اللّٰه حقّ است پس گفت: این جز افسانه های پیشینیان نیست ۱۷ آنان کسانی هستند که وعدهٔ عذاب بر آنها مثل اُمّت هایی از جِنّ و انسان که پیش از ایشان گذشتند حتمی شد، همانا ایشان زیانکار بودند ۱۸ و برای هر یک از آنها از آنچه انجام می دهند مراتبی است و تا (اللّٰه پاداش) اعمالشان را به تمام بدهد و آنان مورد ستم قرار نخواهند گرفت ۱۹ روزی که کسانیکه کُفر ورزیدند به آتش (جهنم) عرضه شوند (به ایشان گفته می شود:) شما لذّت های (ناحقّ) خود را در زندگی دنیای خویش به پایان بُردید و از آنها بهره مند شدید پس امروز بدآنچه در زمین به ناحقّ کِبر می ورزیدید و بدآنچه نافرمانی می کردید به عذابی خوار کننده کیفر می‌شوید ۲۰

۞وَٱذۡكُرۡ أَخَا عَادٍ إِذۡ أَنذَرَ قَوۡمَهُۥ بِٱلۡأَحۡقَافِ وَقَدۡ خَلَتِ ٱلنُّذُرُ
مِنۢ بَيۡنِ يَدَيۡهِ وَمِنۡ خَلۡفِهِۦٓ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ
عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ٢١ قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِتَأۡفِكَنَا عَنۡ ءَالِهَتِنَا فَأۡتِنَا
بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ٢٢ قَالَ إِنَّمَا ٱلۡعِلۡمُ عِندَ ٱللَّهِ
وَأُبَلِّغُكُم مَّآ أُرۡسِلۡتُ بِهِۦ وَلَٰكِنِّيٓ أَرَىٰكُمۡ قَوۡمٗا تَجۡهَلُونَ ٢٣ فَلَمَّا
رَأَوۡهُ عَارِضٗا مُّسۡتَقۡبِلَ أَوۡدِيَتِهِمۡ قَالُواْ هَٰذَا عَارِضٞ مُّمۡطِرُنَاۚ
بَلۡ هُوَ مَا ٱسۡتَعۡجَلۡتُم بِهِۦۖ رِيحٞ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢٤ تُدَمِّرُ كُلَّ
شَيۡءِۭ بِأَمۡرِ رَبِّهَا فَأَصۡبَحُواْ لَا يُرَىٰٓ إِلَّا مَسَٰكِنُهُمۡۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي
ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٢٥ وَلَقَدۡ مَكَّنَّٰهُمۡ فِيمَآ إِن مَّكَّنَّٰكُمۡ فِيهِ
وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ سَمۡعٗا وَأَبۡصَٰرٗا وَأَفۡـِٔدَةٗ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُمۡ سَمۡعُهُمۡ
وَلَآ أَبۡصَٰرُهُمۡ وَلَآ أَفۡـِٔدَتُهُم مِّن شَيۡءٍ إِذۡ كَانُواْ يَجۡحَدُونَ بِـَٔايَٰتِ
ٱللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ٢٦ وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَا
مَا حَوۡلَكُم مِّنَ ٱلۡقُرَىٰ وَصَرَّفۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٢٧
فَلَوۡلَا نَصَرَهُمُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ قُرۡبَانًا ءَالِهَةَۢۖ
بَلۡ ضَلُّواْ عَنۡهُمۡۚ وَذَٰلِكَ إِفۡكُهُمۡ وَمَا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٨

و (فرستاده) از خود قوم عاد را یاد کن آنگاه که قوم خویش را به حقیقت عذاب هشدار داد با آنکه پیش از او و بعد از او نیز (افرادِ) هشدار دهنده ای آمده بودند که جز اللّٰه را عبادت نکنید، همانا من از عذاب روزی بزرگ بر شما می ترسم ۲۱ (قوم عاد) گفتند: آیا به سوی ما آمده ای تا ما را از صاحب قدرتهایمان برگردانی؟ پس برای ما آنچه وعده می دهی را بیاور اگر از (افرادِ) راستگو هستی؟ ۲۲ (هود) گفت: جز این نیست که دانش (وقوع) عذاب با اللّٰه است و من چیزی را به شما می رسانم که بدان فرستاده شده ام و لیکن شما را قومی جاهل می بینم ۲۳ پس چون (قوم عاد) آن ابر را دیدند که به سوی سرزمینشان می آید، (خوشحال شدند و) گفتند: این ابری باران زا است (پیامبرشان گفت:) خیر این همان (عذاب) است که آن را به شتاب می‌خواستید، تُندبادی که در آن عذابی دردناک است ۲۴ هر چیزی را به فرمان پروردگارش در هم می کوبد پس (قومِ عاد) به گونه ای درآمدند که چیزی جز (خرابه های) خانه هایشان دیده نمی شد، اینچنین گروه مُجرمان (گناهکاران) را مُجازات می کنیم ۲۵ و مسلّماً ایشان (قومِ عاد) را امکانات دادیم در آنچه شما را در آن امکانات نداده بودیم و بر ایشان گوش و چشم و دل قرار داده بودیم پس چون آیات اللّٰه را نپذیرفتند نه گوشهایشان و نه چشم ها و نه دل های ایشان سودی به (حالِ) آنان نبخشید و عذابی که آن را مسخره می کردند بر ایشان فرود آمد ۲۶ و مسلّماً شهرهایی را که پیرامون شما بودند را هلاک کردیم و آیات خود را به شکل های گوناگون بیان کردیم تا شاید (از گناهان) بازگردند ۲۷ پس چرا صاحب قدرت هایی که به جای اللّٰه برای نزدیکی (به سوی اللّٰه) گرفته بودند ایشان را یاری نکردند؟ بلکه از ایشان (محو و) ناپدید شدند و اینها دروغهایی بود که می بافتند ۲۸

وَإِذْ صَرَفْنَآ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقُرْءَانَ فَلَمَّا
حَضَرُوهُ قَالُوٓاْ أَنصِتُواْۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْاْ إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ
٢٩ قَالُواْ يَٰقَوْمَنَآ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيٓ إِلَى ٱلْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
٣٠ يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُواْ دَاعِيَ ٱللَّهِ وَءَامِنُواْ بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم مِّن
ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٣١ وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ ٱللَّهِ
فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُۚ أُوْلَٰٓئِكَ
فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ٣٢ أَوَ لَمْ يَرَوْاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِيَ ٱلْمَوْتَىٰۚ بَلَىٰٓ
إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٣ وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَلَى ٱلنَّارِ
أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّۖ قَالُواْ بَلَىٰ وَرَبِّنَاۚ قَالَ فَذُوقُواْ ٱلْعَذَابَ بِمَا
كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ٣٤ فَٱصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُوْلُواْ ٱلْعَزْمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِل لَّهُمْۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوٓاْ إِلَّا
سَاعَةً مِّن نَّهَارٍۚ بَلَٰغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ٣٥

و چون گروهی چند از جِنّیان را به سوی تو (ای محمّد) روانه ساختیم که به قرآن گوش دهند پس هنگامی که نزد او حاضر شدند، گفتند: ساکت باشید و گوش فرا دهید پس هنگامی که (تلاوت آن) پایان یافت به سوی قوم خویش هشدار دهنده بازگشتند ۲۹ (جِنّیان) گفتند: ای قوم ما همانا کتابی را شنیدیم که بعد از موسی نازل شده، (کتابهای الهی) پیش از خود را تصدیق می‌کند و به سوی حقّ و به سوی راهی پایدار هدایت می کند ۳۰ ای قوم ما، دعوت کنندهٔ الله را اجابت کنید و به او ایمان آورید تا برای شما گناهانتان را بیامرزد و شما را از عذابی دردناک پناه دهد ۳۱ و هر کس که دعوت الله را پاسخ نگوید پس ناتوان کنندهٔ (الله) در زمین نیست و جز الله سرپرستانی برای او نیست، آنان در گُمراهی آشکار هستند ۳۲ آیا ندیدند که الله کسی است که آسمانها و زمین را خلق کرد و از خلقت آنها درمانده نشد، (الله) تواناست که مُردگان را زنده کند، بلی همانا او بر همه چیز تواناست ۳۳ و روزی که کافران بر آتش (جهنم) عرضه می شوند (گفته شود:) آیا این حقّ نیست؟ گویند: بله پروردگارا، (الله) می فرماید: پس عذاب را بدآنچه کُفر می ورزیدید بچشید ۳۴ پس (ای محمّد) شکیبایی کن، همانگونه که فرستادگان صاحبِ اراده پایداری کردند و بر (عذاب) آنان شتاب نکن، همانا ایشان روزی که وعده داده می‌شوند را ببینند، مثل این است که جز ساعتی از روز (در دنیا) نمانده اند، اعلام (ما) است که آیا جز قوم نافرمان هلاک می گردند؟ ۳۵

سُورَةُ مُحَمَّدٍ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ أَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ١ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَءَامَنُواْ بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٖ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ مِن
رَّبِّهِمۡ كَفَّرَ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَأَصۡلَحَ بَالَهُمۡ ٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
ٱتَّبَعُواْ ٱلۡبَٰطِلَ وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبَعُواْ ٱلۡحَقَّ مِن رَّبِّهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ
ٱللَّهُ لِلنَّاسِ أَمۡثَٰلَهُمۡ ٣ فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَضَرۡبَ ٱلرِّقَابِ حَتَّىٰٓ
إِذَآ أَثۡخَنتُمُوهُمۡ فَشُدُّواْ ٱلۡوَثَاقَ فَإِمَّا مَنَّۢا بَعۡدُ وَإِمَّا فِدَآءً حَتَّىٰ تَضَعَ ٱلۡحَرۡبُ
أَوۡزَارَهَاۚ ذَٰلِكَۖ وَلَوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَٱنتَصَرَ مِنۡهُمۡ وَلَٰكِن لِّيَبۡلُوَاْ بَعۡضَكُم
بِبَعۡضٖۗ وَٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٤ سَيَهۡدِيهِمۡ
وَيُصۡلِحُ بَالَهُمۡ ٥ وَيُدۡخِلُهُمُ ٱلۡجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمۡ ٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓاْ إِن تَنصُرُواْ ٱللَّهَ يَنصُرۡكُمۡ وَيُثَبِّتۡ أَقۡدَامَكُمۡ ٧ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
فَتَعۡسٗا لَّهُمۡ وَأَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٨ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَرِهُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
فَأَحۡبَطَ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٩ ۞أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ
عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ دَمَّرَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۖ وَلِلۡكَٰفِرِينَ أَمۡثَٰلُهَا ١٠ ذَٰلِكَ
بِأَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَأَنَّ ٱلۡكَٰفِرِينَ لَا مَوۡلَىٰ لَهُمۡ ١١

سوره محمّد - ۴۷

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

کسانیکه کُفر ورزیدند و از راه اللّٰه بازداشتند، اعمال ایشان تباه می گردد ۱ کسانیکه ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند و بدآنچه بر محمّد نازل شد که آن حقّ و از جانب پروردگارشان است ایمان آوردند، (اللّٰه) گناهان ایشان را بُزداید و وضع ایشان را سامان بخشد ۲ این بدان (سبب) است که کسانیکه کُفر ورزیدند، باطل را پیروی می‌کردند و آنان که ایمان آوردند حقّ از جانب پروردگارشان را پیروی می کردند، اینچنین اللّٰه مَثل های ایشان (وصف حال ایشان) را بیان می کند ۳ پس چون با کافران (مُتجاوز در میدان جنگ) روبرو شدید گردن های ایشان را بزنید تا هنگامیکه بر ایشان تسلّط یابید پس (اسیران) را مُحکم ببندید، بعد یا به منت یا به عوض (اسیران را آزاد کنید) تا جنگ به اتمام برسد و اگر اللّٰه می خواست قطعاً (خود) بر ایشان پیروز می شد و لیکن خواست شما را به یکدیگر آزمایش کند و کسانیکه در راه اللّٰه کُشته شدند پس هرگز (اللّٰه) اعمال ایشان را نادیده نمی گیرد ۴ به زودی (اللّٰه) ایشان را هدایت کند و (وضع و حال) ایشان را اصلاح کند ۵ و ایشان را به باغی (بهشتی) داخل کند که آن را بر ایشان معرفی نموده است ۶ ای کسانیکه ایمان آورده اید اگر اللّٰه را یاری کنید، (اللّٰه) یاریتان می کند و گام های شما را اُستوار می سازد ۷ و کسانیکه کُفر ورزیدند پس وای بر ایشان و (اللّٰه) اعمال ایشان را باطل کرد ۸ این بدان (سبب) است که ایشان آنچه را اللّٰه نازل کرده نمی پذیرفتند پس اعمال ایشان باطل شد ۹ آیا در زمین گردش نکرده اند تا نگاه کنند سرانجام کسانیکه پیش از ایشان بودند چگونه شد؟ اللّٰه ایشان را سرنگون ساخت (نابود کرد) و برای کافران مانند این (مُجازاتها) وجود خواهد داشت ۱۰ این بدان سبب است که اللّٰه سرپرست کسانی است که ایمان آوردند ولی برای کافران سرپرستی نیست ۱۱

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن
تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَتَمَتَّعُونَ وَيَأۡكُلُونَ كَمَا تَأۡكُلُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ
وَٱلنَّارُ مَثۡوٗى لَّهُمۡ ١٢ وَكَأَيِّن مِّن قَرۡيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةٗ مِّن قَرۡيَتِكَ
ٱلَّتِيٓ أَخۡرَجَتۡكَ أَهۡلَكۡنَٰهُمۡ فَلَا نَاصِرَ لَهُمۡ ١٣ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٖ مِّن
رَّبِّهِۦ كَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُم ١٤ مَّثَلُ ٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي
وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۖ فِيهَآ أَنۡهَٰرٞ مِّن مَّآءٍ غَيۡرِ ءَاسِنٖ وَأَنۡهَٰرٞ مِّن لَّبَنٖ لَّمۡ يَتَغَيَّرۡ
طَعۡمُهُۥ وَأَنۡهَٰرٞ مِّنۡ خَمۡرٖ لَّذَّةٖ لِّلشَّٰرِبِينَ وَأَنۡهَٰرٞ مِّنۡ عَسَلٖ مُّصَفّٗىۖ وَلَهُمۡ
فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَمَغۡفِرَةٞ مِّن رَّبِّهِمۡۖ كَمَنۡ هُوَ خَٰلِدٞ فِي ٱلنَّارِ وَسُقُواْ
مَآءً حَمِيمٗا فَقَطَّعَ أَمۡعَآءَهُمۡ ١٥ وَمِنۡهُم مَّن يَسۡتَمِعُ إِلَيۡكَ حَتَّىٰٓ إِذَا
خَرَجُواْ مِنۡ عِندِكَ قَالُواْ لِلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ
ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡ ١٦ وَٱلَّذِينَ ٱهۡتَدَوۡاْ
زَادَهُمۡ هُدٗى وَءَاتَىٰهُمۡ تَقۡوَىٰهُمۡ ١٧ فَهَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ
أَن تَأۡتِيَهُم بَغۡتَةٗۖ فَقَدۡ جَآءَ أَشۡرَاطُهَاۚ فَأَنَّىٰ لَهُمۡ إِذَا جَآءَتۡهُمۡ
ذِكۡرَىٰهُمۡ ١٨ فَٱعۡلَمۡ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لِذَنۢبِكَ
وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مُتَقَلَّبَكُمۡ وَمَثۡوَىٰكُمۡ ١٩

همانا الله کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست داخل می کند و کسانیکه کُفر ورزیدند به مانند چهارپایان (در دنیا) بهره می برند و می خورند در حالیکه جایگاه ایشان آتش است ۱۲ و چه بسا شهرها که (مردم) آنها از (اهل) شهر تو که اخراجت کرده اند، نیرومندتر بودند، آنان را هلاک ساختیم پس برای ایشان یاوری نبود ۱۳ آیا آن کس که بر دلیلی روشن از پروردگارش است به مانند کسی است که اعمال بد او برایش آراسته شده است و هوس های خودشان را پیروی کردند؟ ۱۴ وصف (مَثل) باغی (بهشتی) که به پرهیزکاران وعده داده شده است (چنین است که) در آن نهرهایی است که آب آن گندیده (بدبو) نشود و نهرهایی از شیری که مزه اش تغییر نکند و نهرهایی از شراب که لذّت برای (افرادِ) نوشندهٔ (بهشتی) است و نهرهایی از عسل خالص و در آنجا انواع میوه ها و آمرزشی از پروردگارشان برای ایشان وجود دارد، (آیا این افراد) همانند کسی است که در آتش همیشگی (جهنم) است و از آب جوشان نوشانده می شوند که روده های ایشان را پاره پاره می کند؟ ۱۵ و (ای محمّد) از ایشان کسانی هستند که به تو گوش فرا می دهند ولی چون از نزد تو بیرون می روند به (افرادِ) دانش یافته (دینی) می گویند: (محمّد) چه سخنانی را می گفت؟ چنین افرادی، کسانی هستند که الله بر دلهایشان مُهر نهاد و هوس های خویش را پیروی کردند ۱۶ و کسانیکه خواهان هدایت هستند بر هدایت ایشان اُفزوده می شود و (الله) به ایشان پرهیزکاریشان را عطا می کند ۱۷ پس آیا (کافران) چشم به راه هستند که ناگهان ساعتِ (قیامت) بر ایشان بیاید پس به درستی شرطهای لازم برای (تحقّق آن) آمده است پس آنگاه که (قیامت) فرا رسد (دیگر) یادآوریشان چه سود دارد ۱۸ پس (ای محمّد) بدان که صاحب قدرتی جز الله نیست و برای گناه خویش و برای (گناهان) مردان مؤمن و زنان مؤمن آمرزش بخواه و الله سعی و تلاش شما و جایگاه شما را می داند ۱۹

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَوۡلَا نُزِّلَتۡ سُورَةٞۖ فَإِذَآ أُنزِلَتۡ سُورَةٞ
مُّحۡكَمَةٞ وَذُكِرَ فِيهَا ٱلۡقِتَالُ رَأَيۡتَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ
يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ نَظَرَ ٱلۡمَغۡشِيِّ عَلَيۡهِ مِنَ ٱلۡمَوۡتِۖ فَأَوۡلَىٰ لَهُمۡ
٢٠ طَاعَةٞ وَقَوۡلٞ مَّعۡرُوفٞۚ فَإِذَا عَزَمَ ٱلۡأَمۡرُ فَلَوۡ صَدَقُواْ ٱللَّهَ
لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ ٢١ فَهَلۡ عَسَيۡتُمۡ إِن تَوَلَّيۡتُمۡ أَن تُفۡسِدُواْ
فِي ٱلۡأَرۡضِ وَتُقَطِّعُوٓاْ أَرۡحَامَكُمۡ ٢٢ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ
ٱللَّهُ فَأَصَمَّهُمۡ وَأَعۡمَىٰٓ أَبۡصَٰرَهُمۡ ٢٣ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلۡقُرۡءَانَ
أَمۡ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقۡفَالُهَآ ٢٤ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱرۡتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِم
مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡهُدَى ٱلشَّيۡطَٰنُ سَوَّلَ لَهُمۡ وَأَمۡلَىٰ
لَهُمۡ ٢٥ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لِلَّذِينَ كَرِهُواْ مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ
سَنُطِيعُكُمۡ فِي بَعۡضِ ٱلۡأَمۡرِۖ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِسۡرَارَهُمۡ ٢٦
فَكَيۡفَ إِذَا تَوَفَّتۡهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُونَ وُجُوهَهُمۡ
وَأَدۡبَٰرَهُمۡ ٢٧ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُواْ مَآ أَسۡخَطَ ٱللَّهَ
وَكَرِهُواْ رِضۡوَٰنَهُۥ فَأَحۡبَطَ أَعۡمَٰلَهُمۡ ٢٨ أَمۡ حَسِبَ
ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخۡرِجَ ٱللَّهُ أَضۡغَٰنَهُمۡ ٢٩

و کسانیکه ایمان آورده اند، می گویند: چرا سوره ای (دربارهٔ نبرد) نازل نمی شود؟ پس هنگامی که سوره‌ای مُحکم نازل گردد و در آن نبرد یادآوری شود بیماردلان را می بینی که همچون کسی به تو نگاه می کنند که به حالت بیهوشی مرگ اُفتاده است پس (مرگ) شایسته ایشان باد ۲۰ اطاعت و گفتاری پسندیده (نزدِ اللّٰه بهتر است) پس گاهی که کار جدّی شد پس اگر با اللّٰه صادق بودند، قطعاً بر ایشان بهتر بود ۲۱ پس آیا (ای مُنافقان) اُمید دارید که هر گاه به سرپرستی (زمین) گُمارده شوید در زمین فساد کنید؟ و (پیوندِ) خویشاوندی را قطع کنید؟ ۲۲ منافقان کسانی هستند که اللّٰه ایشان را لعنت می کند پس ایشان را کَر ساخت و چشمهای ایشان را کور نمود ۲۳ آیا در قرآن نمی اندیشند یا بر دلهایشان قفل هایی قرار دارد؟ ۲۴ همانا کسانیکه بعد از آنکه هدایت بر ایشان روشن شد (به کُفر) بر می گردند، شیطان (وسوسه گر) بر ایشان (کارهایشان را) آراسته می کند و ایشان را فریب می دهد ۲۵ این (رویگردانی ایشان) بدان خاطر است که به کسانیکه آنچه اللّٰه نازل کرده را نمی پذیرفتند، می گفتند: در بعضی از کارها شما را پیروی خواهیم کرد در حالیکه اللّٰه پنهانکاری ایشان را می داند ۲۶ پس چگونه اند هنگامی که فرشتگانِ (مرگ) جانشان را می گیرند در حالی که بر چهره ها و پُشت های ایشان می زنند ۲۷ آن بدان خاطر است که آنها آنچه اللّٰه را به خشم می‌آورد پیروی می کردند و خُشنودی اللّٰه را نمی پذیرفتند پس اعمال ایشان تباه شد ۲۸ آیا کسانیکه در دل های ایشان بیماری است تصور می کنند که هرگز اللّٰه کینه های آنان را آشکار نخواهد کرد؟ ۲۹

وَلَوْ نَشَآءُ لَأَرَيْنَٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَٰهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِى
لَحْنِ ٱلْقَوْلِ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَٰلَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ
ٱلْمُجَٰهِدِينَ مِنكُمْ وَٱلصَّٰبِرِينَ وَنَبْلُوَا۟ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَشَآقُّوا۟ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَٰلَهُمْ
﴿٣٢﴾ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوٓا۟ أَعْمَٰلَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا۟ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا۟
وَتَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱلسَّلْمِ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ وَٱللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ
أَعْمَٰلَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا۟ وَتَتَّقُوا۟
يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ أَمْوَٰلَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِن يَسْـَٔلْكُمُوهَا
فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا۟ وَيُخْرِجْ أَضْغَٰنَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ
تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ
فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْغَنِىُّ وَأَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ ۚ وَإِن
تَتَوَلَّوْا۟ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوٓا۟ أَمْثَٰلَكُم ﴿٣٨﴾

و اگر می خواستیم قطعاً آنها را به تو معرفی می‌کردیم و ایشان را به چهره هایشان می شناختی و هر آینه تو (ای محمّد) آنها را بواسطهٔ نوع حرف زدنشان می شناسی و اللّٰه کارهای (مُنافقانه) ایشان را می داند ۳۰ و قطعاً شما را امتحان می‌کنیم تا (افرادِ) کوشش کننده از شما و (افرادِ) شکیبا را معلوم سازیم و اخبار (مربوط به) شما را ارزیابی کنیم ۳۱ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند و از راه اللّٰه بازداشتند و با فرستاده (اللّٰه) بعد از آنکه هدایت برای ایشان آشکار شد ستیزه کردند هرگز زیانی را به اللّٰه نمی رسانند و اعمال ایشان تباه خواهد شد ۳۲ ای کسانیکه ایمان آورده اید اللّٰه را اطاعت کنید و فرستاده را اطاعت کنید و اعمال خویش را باطل نسازید ۳۳ همانا کسانیکه کُفر ورزیدند و از راه اللّٰه بازداشتند سپس مُردند و کافر بودند پس هرگز اللّٰه آنان را مورد آمرزش قرار نمی دهد ۳۴ پس سُست نشوید و (کافران را) به سوی آشتی نخوانید در حالیکه شما برتر هستید و اللّٰه با شماست و هرگز از اعمال شما (چیزی) را نمی کاهد ۳۵ جز این نیست که زندگی دنیا به مانند بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید به شما پاداش شما را می پردازد و از شما اموالتان را نمی خواهد ۳۶ اگر (اللّٰه) اموالتان را از شما بخواهد و شما را مُلزم سازد آنگاه شما خسیس می شوید و (اللّٰه) کینه های شما را آشکار می سازد ۳۷ اینک شما هستید که به بخشیدن در راه اللّٰه دعوت می شوید پس برخی از شما بُخل می ورزند، و هر کس بُخل ورزد تنها به زیان خود بُخل ورزیده و اللّٰه بی نیاز است در حالیکه شما نیازمند هستید و اگر رویگردان شوید به جای شما گروهی جز شما را خواهد آورد پس آنان همچون شما نخواهند بود ۳۸

سُورَةُ الفَتْحِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِّيَغْفِرَ لَكَ ٱللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنۢبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
وَيَنصُرَكَ ٱللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ فِى قُلُوبِ
ٱلْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوٓا۟ إِيمَٰنًا مَّعَ إِيمَٰنِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِّيُدْخِلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
سَيِّـَٔاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ ٱللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ
ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلْمُشْرِكِينَ وَٱلْمُشْرِكَٰتِ ٱلظَّآنِّينَ
بِٱللَّهِ ظَنَّ ٱلسَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ ٱلسَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّآ
أَرْسَلْنَٰكَ شَٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِّتُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

سوره فتح - ۴۸

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

همانا (ای محمّد) ما تو را گشایشی آشکار دادیم (نزول قرآن) ۱ تا اللّٰه گناه گذشته و آینده تو را بیامرزد و نعمتش را بر تو تمام گرداند و تو را به راه راست هدایت کند ۲ و (ای محمّد) اللّٰه تو را به حمایتی بدون شکست یاری خواهد کرد ۳ او کسی است که آرامش را در دل های مؤمنان فرستاد تا ایمانی بر ایمان خود بیفزایند و لشگریان آسمانها و زمین از آنِ اللّٰه است و اللّٰه دانای حکیم است ۴ تا مردان مؤمن و زنان مؤمن را به باغ هایی که زیر آنها نهرها جاریست وارد کند، جاودان در آن باشند و گناهان ایشان را بزُداید و آن نزدِ اللّٰه کامیابی بزرگ است ۵ و مردان و زنان مُنافق و مردان و زنان مشرک که به اللّٰه گُمان بد دارند را عذاب کند، پیش آمد بد بر خود آنهاست و اللّٰه بر ایشان خشم گرفته و بر ایشان لعنت کرده و جهنم را برای آنها آماده کرده و (جهنم) چه بد جایگاهی است ۶ و لشگریان آسمانها و زمین از آنِ اللّٰه است و اللّٰه شوکتمندِ حکیم است ۷ همانا (ای محمّد) تو را گواهی دهنده و بشارتگر و هشدار دهنده فرستادیم ۸ تا به اللّٰه و فرستاده ایمان آورید و اللّٰه را یاری کنید و بزرگش دارید و او را صبح و شام تسبیح گویید ۹

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ ٱللَّهَ يَدُ ٱللَّهِ فَوۡقَ
أَيۡدِيهِمۡۚ فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ أَوۡفَىٰ
بِمَا عَٰهَدَ عَلَيۡهُ ٱللَّهَ فَسَيُؤۡتِيهِ أَجۡرًا عَظِيمَا ١٠ سَيَقُولُ
لَكَ ٱلۡمُخَلَّفُونَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ شَغَلَتۡنَآ أَمۡوَٰلُنَا وَأَهۡلُونَا
فَٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَاۚ يَقُولُونَ بِأَلۡسِنَتِهِم مَّا لَيۡسَ فِي قُلُوبِهِمۡۚ قُلۡ
فَمَن يَمۡلِكُ لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـًٔا إِنۡ أَرَادَ بِكُمۡ ضَرًّا أَوۡ أَرَادَ بِكُمۡ
نَفۡعَۢاۚ بَلۡ كَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرًا ١١ بَلۡ ظَنَنتُمۡ أَن لَّن
يَنقَلِبَ ٱلرَّسُولُ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِلَىٰٓ أَهۡلِيهِمۡ أَبَدٗا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي
قُلُوبِكُمۡ وَظَنَنتُمۡ ظَنَّ ٱلسَّوۡءِ وَكُنتُمۡ قَوۡمَۢا بُورَۢا ١٢ وَمَن لَّمۡ يُؤۡمِنۢ
بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ سَعِيرٗا ١٣ وَلِلَّهِ مُلۡكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ يَغۡفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٤ سَيَقُولُ ٱلۡمُخَلَّفُونَ إِذَا
ٱنطَلَقۡتُمۡ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأۡخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعۡكُمۡۖ يُرِيدُونَ
أَن يُبَدِّلُواْ كَلَٰمَ ٱللَّهِۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمۡ قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبۡلُۖ
فَسَيَقُولُونَ بَلۡ تَحۡسُدُونَنَاۚ بَلۡ كَانُواْ لَا يَفۡقَهُونَ إِلَّا قَلِيلٗا ١٥

همانا کسانیکه (ای محمّد) با تو پیمان می بندند جز این نیست که با الله پیمان می بندند دست (بیعت) الله بالای دستهایشان است پس هر کس عهدشکنی کند پس جز این نیست که بر علیه خویش پیمان می شکند و هر کس بدآنچه پیمان بسته پایدار بماند، الله به زودی به او پاداش بزرگ می دهد ۱۰ اعراب به جنگ نرفته می گویند: (ای محمّد) اموال ما و خانواده، ما را مشغول ساخت پس برای ما آمرزش بخواه، با زبان های خویش چیزی را می گویند که در دل های ایشان نیست، (ای محمّد) بگو: اگر او (الله) بخواهد به شما زیان یا سودی را برساند چه کسی در برابر الله برای شما اختیار چیزی را دارد؟ بلکه الله بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۱۱ بلکه تصور کردید که فرستاده و مؤمنان هرگز به سوی خانواده هایشان باز نمی گردند و این (موضوع) در دل های شما آراسته شد و گُمان بد داشتید و قومی بی فهم بودید ۱۲ و هر کس به الله و فرستاده ایمان نیاورد پس همانا برای کافران آتشِ سوزان را آماده کردیم ۱۳ و پادشاهی آسمانها و زمین از آنِ الله است، هر کس را بخواهد می آمرزد و هر کس را بخواهد عذاب می کند و الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۴ به زودی (افراد) به جنگ نرفته خواهند گفت: هنگامی که شما (مجاهدان) به طرف غنائم حرکت می کنید تا آن را به چنگ آورید، بُگذارید تا به دنبال شما بیاییم، می خواهند سخن الله را دگرگون سازند، (ای محمّد) بگو: هرگز به دنبال ما نخواهید آمد اینطور الله از پیش چنین فرموده است پس آنها (به شما مجاهدان راه الله) خواهند گفت: شما به ما حسادت می کنید بلکه جز اندکی (از ایشان) نمی فهمند ۱۵

قُل لِّلۡمُخَلَّفِينَ مِنَ ٱلۡأَعۡرَابِ سَتُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ قَوۡمٍ أُوْلِي بَأۡسٖ شَدِيدٖ
تُقَٰتِلُونَهُمۡ أَوۡ يُسۡلِمُونَۖ فَإِن تُطِيعُواْ يُؤۡتِكُمُ ٱللَّهُ أَجۡرًا حَسَنٗاۖ
وَإِن تَتَوَلَّوۡاْ كَمَا تَوَلَّيۡتُم مِّن قَبۡلُ يُعَذِّبۡكُمۡ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٦ لَّيۡسَ
عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞۗ
وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا
ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبۡهُ عَذَابًا أَلِيمٗا ١٧ ۞لَّقَدۡ رَضِيَ ٱللَّهُ
عَنِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ يُبَايِعُونَكَ تَحۡتَ ٱلشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي
قُلُوبِهِمۡ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَثَٰبَهُمۡ فَتۡحٗا قَرِيبٗا ١٨ وَمَغَانِمَ
كَثِيرَةٗ يَأۡخُذُونَهَاۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا ١٩ وَعَدَكُمُ ٱللَّهُ
مَغَانِمَ كَثِيرَةٗ تَأۡخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمۡ هَٰذِهِۦ وَكَفَّ أَيۡدِيَ
ٱلنَّاسِ عَنكُمۡ وَلِتَكُونَ ءَايَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ وَيَهۡدِيَكُمۡ صِرَٰطٗا
مُّسۡتَقِيمٗا ٢٠ وَأُخۡرَىٰ لَمۡ تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهَا قَدۡ أَحَاطَ ٱللَّهُ بِهَاۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٗا ٢١ وَلَوۡ قَٰتَلَكُمُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ لَوَلَّوُاْ ٱلۡأَدۡبَٰرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ٢٢ سُنَّةَ
ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلُۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗا ٢٣

(ای محمّد) به (افرادِ) بازمانده (جنگ) از اعراب بگو: به زودی به سوی گروهی بسیار نیرومند فرا خوانده می شوید که با ایشان نبرد کنید تا اسلام آورند پس اگر اطاعت کنید، اللّه به شما پاداش نیکو می بخشد و اگر رویگردان شوید چنان که از پیش پُشت کردید شما را به عذابی دردناک عذاب می کند ۱۶ بر کور و لنگ و بیمار مانعی نیست و هر کس اللّه و فرستاده او را اطاعت کند او را به باغستان هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد می کند و آن کس که رویگردان شود او را به عذابی دردناک عذاب می کند ۱۷ مسلّماً اللّه از مؤمنان زمانی که با تو (ای محمّد) زیر آن درخت پیمان بستند خُشنود شد پس آنچه در دل های ایشان بود را می دانست پس آرامش را در دلهای آنان فرود آورد و ایشان را به پیروزی نزدیکی پاداش داد ۱۸ و غنائم فراوانی که آنها را به چنگ آوردید و اللّه شوکتمندِ حکیم است ۱۹ اگر (اللّه) به شما غنائم فراوان را وعده داده که آنها را به چنگ آورید پس برای شما این (غنیمت ها) را ارزانی داشت، دست (آزار) مردم را از شما بازداشت تا برای مؤمنان نشانه ای باشد و شما را به راه راست هدایت کند ۲۰ و (چیزهای) دیگری که بر آنها (هنوز) دست نیافته اید، به درستی اللّه بر آنها فراگیر است و اللّه بر همه چیز تواناست ۲۱ و اگر آنان که کُفر ورزیدند به نبرد با شما بیایند هر آینه رویگردان می شوند سپس سرپرست و یاوری را نخواهند یافت۲۲ شیوهٔ اللّه است که از قبل وجود داشته و هرگز در شیوهٔ اللّه تغییری نخواهد یافت ۲۳

وَهُوَ ٱلَّذِى كَفَّ أَيۡدِيَهُمۡ عَنكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ عَنۡهُم بِبَطۡنِ مَكَّةَ مِنۢ
بَعۡدِ أَنۡ أَظۡفَرَكُمۡ عَلَيۡهِمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾
هُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّوكُمۡ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ
وَٱلۡهَدۡيَ مَعۡكُوفًا أَن يَبۡلُغَ مَحِلَّهُۥۚ وَلَوۡلَا رِجَالٞ مُّؤۡمِنُونَ وَنِسَآءٞ
مُّؤۡمِنَٰتٞ لَّمۡ تَعۡلَمُوهُمۡ أَن تَطَـُٔوهُمۡ فَتُصِيبَكُم مِّنۡهُم مَّعَرَّةُۢ
بِغَيۡرِ عِلۡمٖۖ لِّيُدۡخِلَ ٱللَّهُ فِي رَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ لَوۡ تَزَيَّلُواْ لَعَذَّبۡنَا
ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذۡ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
فِي قُلُوبِهِمُ ٱلۡحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ
عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَأَلۡزَمَهُمۡ كَلِمَةَ ٱلتَّقۡوَىٰ
وَكَانُوٓاْ أَحَقَّ بِهَا وَأَهۡلَهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
لَّقَدۡ صَدَقَ ٱللَّهُ رَسُولَهُ ٱلرُّءۡيَا بِٱلۡحَقِّۖ لَتَدۡخُلُنَّ ٱلۡمَسۡجِدَ
ٱلۡحَرَامَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمۡ وَمُقَصِّرِينَ
لَا تَخَافُونَۖ فَعَلِمَ مَا لَمۡ تَعۡلَمُواْ فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَٰلِكَ
فَتۡحٗا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ
ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدٗا ﴿٢٨﴾

و اوست آنکه دستهای ایشان (کافران) را از شما و دستهای شما (مؤمنان) را از ایشان در درون مکّه کوتاه نمود (یعنی) بعد از آنکه شما را بر ایشان پیروز نمود و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید بیناست ۲۴ ایشان بودند که کُفر ورزیدند و شما را از مسجد الحرام بازداشتند و از آنکه قربانی به قربانگاه برسد (شما را بازداشتند) و اگر مردان و زنان مؤمن نبودند که شما (ممکن بود جان) آنها را ناآگاهانه پایمال کنید و به سبب بی خبریتان آسیب به ایشان وارد سازید که این کار باعث می شد بی آبرویی بخاطرِ این کارِ بیخردانه به شما برسد (پس فرمان حمله را صادر می کردیم) تا اللّٰه به رحمت خویش هر کس را بخواهد وارد کند، هر آینه آنان که از ایشان کُفر ورزیدند را به عذابی دردناک عذاب خواهیم کرد ۲۵ آنگاه کسانی که کُفر ورزیدند در دلهای خویش تعصب ورزیدند (به مانند) تعصب جاهلیت پس اللّٰه آرامش خویش را بر رسولش و بر مؤمنان نازل کرد و آنها را پایبند پرهیزکاری نمود که آنان بدان شایسته بودند و شایستگی آن را داشتند و اللّٰه بر همه چیز تواناست ۲۶ مسلّماً اللّٰه بر فرستاده خویش رؤیا را به درستی محقّق ساخت که شما بدون شک به خواست اللّٰه سر تراشیده و موی سر کوتاه کرده بدون هیچ ترسی با خاطری آسوده به مسجد الحرام وارد خواهید شد پس (اللّٰه) چیزهایی می دانست که شما نمی دانستید پس به غیر از آن، پیروزی نزدیکی را فراهم نمود ۲۷ او کسی است که فرستاده خود را همراه با هدایت و دین حقّ فرستاد تا آن را بر تمام دین ها چیره و آشکار گرداند، و اللّٰه در مقام گواهی کافی است ۲۸

مُّحَمَّدٞ رَّسُولُ ٱللَّهِۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلۡكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيۡنَهُمۡۖ تَرَىٰهُمۡ رُكَّعٗا سُجَّدٗا يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗاۖ سِيمَاهُمۡ فِي وُجُوهِهِم مِّنۡ أَثَرِ ٱلسُّجُودِۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمۡ فِي ٱلتَّوۡرَىٰةِۚ وَمَثَلُهُمۡ فِي ٱلۡإِنجِيلِ كَزَرۡعٍ أَخۡرَجَ شَطۡـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَٱسۡتَغۡلَظَ فَٱسۡتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِۦ يُعۡجِبُ ٱلزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلۡكُفَّارَۗ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنۡهُم مَّغۡفِرَةٗ وَأَجۡرًا عَظِيمَۢا ٢٩

سُورَةُ الحُجُرَاتِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيِ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ١ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَرۡفَعُوٓاْ أَصۡوَٰتَكُمۡ فَوۡقَ صَوۡتِ ٱلنَّبِيِّ وَلَا تَجۡهَرُواْ لَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ كَجَهۡرِ بَعۡضِكُمۡ لِبَعۡضٍ أَن تَحۡبَطَ أَعۡمَٰلُكُمۡ وَأَنتُمۡ لَا تَشۡعُرُونَ ٢ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصۡوَٰتَهُمۡ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمۡتَحَنَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمۡ لِلتَّقۡوَىٰۚ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٌ عَظِيمٌ ٣ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَآءِ ٱلۡحُجُرَٰتِ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ٤

و محمّد فرستادهٔ اللّه است و کسانیکه با او هستند در برابر کفار قاطع اند و با همدیگر مهربان هستند، آنها را در تواضع و فروتنی (در برابر اللّه) می بینی، لُطف اللّه و خُشنودی او را می جویند، نشانهٔ فروتنی در چهره های ایشان نمایان است، وصف (حال) ایشان در تورات و انجیل چون کِشتزاری است که جوانه خود را برآورد پس آن را مُحکم کند تا قوی گردد و بر ساقه های خویش بایستد (به گونه ای که) کشاورزان را به شگفت آورد تا (انبوهی) آنها کافران را به خشم آورد و اللّه کسانی را که ایمان دارند و عمل شایسته انجام می دهند را به آمرزش و پاداشی بزرگ وعده داده است ۲۹

سوره حُجرات - ۴۹

بنام اللّه بخشندهٔ مهربان

ای کسانیکه ایمان آورده‌اید بر اللّه و فرستاده او (در اُمور دینی) پیش دستی نکنید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا اللّه شنوای داناست ۱ ای کسانیکه ایمان آورده اید صدای خود را بُلندتر از صدای پیامبر نکنید و با او به مانند آنکه با همدیگر بُلند سخن می گوئید بُلند سخن نگویید تا (به این خاطر) اعمال شما تباه گردد و شما متوجه نباشید ۲ همانا کسانیکه صداهای خویش را نزدِ فرستاده پایین می آورند، آنان کسانی هستند که اللّه دلهای ایشان را به پرهیزکاری امتحان کرده است، بر ایشان آمرزش و مُزدی بزرگ است ۳ همانا کسانیکه از بیرون خانه (ای محمّد) تو را صدا می زنند بیشتر ایشان عاقل نیستند ۴

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا۟ حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوٓا۟ أَن
تُصِيبُوا۟ قَوْمًۢا بِجَهَٰلَةٍ فَتُصْبِحُوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَٰدِمِينَ ﴿٦﴾
وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ ٱللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِى كَثِيرٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِى قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
إِلَيْكُمُ ٱلْكُفْرَ وَٱلْفُسُوقَ وَٱلْعِصْيَانَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ ﴿٧﴾
فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَآئِفَتَانِ
مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱقْتَتَلُوا۟ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنۢ بَغَتْ إِحْدَىٰهُمَا
عَلَى ٱلْأُخْرَىٰ فَقَٰتِلُوا۟ ٱلَّتِى تَبْغِى حَتَّىٰ تَفِىٓءَ إِلَىٰٓ أَمْرِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن فَآءَتْ
فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَهُمَا بِٱلْعَدْلِ وَأَقْسِطُوٓا۟ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ
﴿٩﴾ إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ
عَسَىٰٓ أَن يَكُونُوا۟ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّن نِّسَآءٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ ۖ وَلَا تَلْمِزُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا۟ بِٱلْأَلْقَٰبِ ۖ بِئْسَ ٱلِٱسْمُ
ٱلْفُسُوقُ بَعْدَ ٱلْإِيمَٰنِ ۚ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿١١﴾

و اگر آنان صبر می‌کردند تا (از خانه) بر ایشان بیرون بیایی هر آینه برای آنها بهتر بود و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۵ ای کسانیکه ایمان آورده اید اگر خبر آورنده ای پیغامی برای شما آورد پس (موضوع را خوب) پیگیری کنید که مبادا به نادانی قومی را آسیب رسانید تا بر آنچه انجام داده‌اید، پشیمان گردید ۶ و بدانید که در میان شما فرستاده اللّٰه است، اگر در بسیاری از کارها شما را اطاعت می کرد قطعاً به رنج می اُفتادید و لیکن اللّٰه ایمان را نزد شما محبوب کرد و آن را در دل های شما آراسته نمود و کُفر و نافرمانی و سرکشی را نزد شما ناخوشایند (جلوه) نمود آنان (افرادِ) رُشد یافته هستند ۷ بخشش و نعمتی از جانب اللّٰه است و اللّٰه دانای حکیم است ۸ و اگر دو گروه از مؤمنان (با هم) نبرد کردند پس میان آنان را آشتی دهید و اگر یکی از ایشان بر دیگری ستم کرد پس با آنکه ستمگر است نبرد کنید تا به سوی فرمان اللّٰه بازگشت نماید و اگر (به سوی فرمان اللّٰه) بازگشت پس میان آنان به عدالت اصلاح کنید و (به حقّ) پایبند باشید، همانا اللّٰه دادگران را دوست دارد ۹ جز این نیست که مؤمنان همکیش یکدیگرند پس میان همراهان خویش آشتی افکنید و تقوای الهی پیشه سازید تا شاید مورد رحم قرار گیرید ۱۰ ای کسانیکه ایمان آورده اید نباید قومی قوم دیگر را مسخره کنند چه بسا آنها از ایشان بهتر باشند و نه زنانی زنان (دیگر را مسخره کنند) چه بسا آنها از اینها بهتر باشند و از یکدیگر عیب مگیرید و همدیگر را به لقب های زشت صدا نزنید، چه زشت است نامگذاری (افراد) به بدی بعد از ایمان، هر کس توبه نکرد پس آنان ستمگران هستند ۱۱

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجْتَنِبُواْ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ
إِثْمٌۖ وَلَا تَجَسَّسُواْ وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًاۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ
تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَـٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَـٰكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْۚ إِنَّ ٱللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ ۞قَالَتِ ٱلْأَعْرَابُ ءَامَنَّاۖ قُل لَّمْ تُؤْمِنُواْ وَلَـٰكِن
قُولُوٓاْ أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ ٱلْإِيمَـٰنُ فِى قُلُوبِكُمْۖ وَإِن تُطِيعُواْ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتْكُم مِّنْ أَعْمَـٰلِكُمْ شَيْـًٔاۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾
إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُواْ
وَجَـٰهَدُواْ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِۚ أُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ
ٱلصَّـٰدِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمْ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى
ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ
عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُواْۖ قُل لَّا تَمُنُّواْ عَلَىَّ إِسْلَـٰمَكُمۖ بَلِ ٱللَّهُ يَمُنُّ
عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَـٰنِ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ
غَيْبَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِۚ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

ای کسانیکه ایمان آوردید از بسیاری از گُمانها دوری کنید، همانا گُمان (ناروا) هر چند کوچک باشد گناه است و جاسوسی (همدیگر را) نکنید و غیبت همدیگر را نکنید، آیا یکی از شما دوست دارد گوشت برادر مُرده خویش را بُخورد؟ در حالیکه از این کار بدتان می آید پس تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله توبه پذیرِ مهربان است ۱۲ ای مردم همانا شما را از مرد و زنی خلق کردیم و شما را تیره ها و قبیله ها قرار دادیم تا همدیگر را بشناسید، همانا گرامی ترین شما نزد الله پرهیزکارترین شماست، همانا الله دانای آگاه است ۱۳ اعراب گفتند: ایمان آوردیم، (ای محمّد) بگو: ایمان نیاورده اید و لیکن بگویید اسلام آوردیم و هنوز ایمان در دل های شما وارد نشده است و اگر الله و فرستاده او را اطاعت کنید چیزی از اعمال شما را کم نخواهد کرد، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۴ جز این نیست که مؤمنان کسانی هستند که به الله و فرستاده او ایمان دارند سپس دچار تردید نمی شوند و با مال ها و جان های خویش در راه الله کوشش می کنند، آنان (افرادِ) راستگو هستند ۱۵ (ای محمّد) بگو: آیا به دینداری خویش الله را آگاه می سازید؟ در حالیکه الله آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را می داند و الله بر همه چیز داناست ۱۶ بر تو منت می‌گذارند که اسلام آورده اند، (ای محمّد) بگو: منت اسلام (آوردن) خویش را بر من نگذارید بلکه الله بر شما منت نهاد که شما را به سوی ایمان هدایت کرد اگر راستگو باشید ۱۷ همانا الله غیب آسمانها و زمین را می داند و الله بدآنچه انجام می دهید بیناست ۱۸

سُورَةُ قٓ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ٱلۡمَجِيدِ ١ بَلۡ عَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡ
فَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا شَيۡءٌ عَجِيبٌ ٢ أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗاۖ ذَٰلِكَ
رَجۡعُۢ بَعِيدٞ ٣ قَدۡ عَلِمۡنَا مَا تَنقُصُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۡهُمۡۖ وَعِندَنَا كِتَٰبٌ
حَفِيظُۢ ٤ بَلۡ كَذَّبُواْ بِٱلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمۡ فَهُمۡ فِيٓ أَمۡرٖ مَّرِيجٍ ٥
أَفَلَمۡ يَنظُرُوٓاْ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَوۡقَهُمۡ كَيۡفَ بَنَيۡنَٰهَا وَزَيَّنَّٰهَا
وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٖ ٦ وَٱلۡأَرۡضَ مَدَدۡنَٰهَا وَأَلۡقَيۡنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ
وَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجِۭ بَهِيجٖ ٧ تَبۡصِرَةٗ وَذِكۡرَىٰ لِكُلِّ عَبۡدٖ
مُّنِيبٖ ٨ وَنَزَّلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ مُّبَٰرَكٗا فَأَنۢبَتۡنَا بِهِۦ جَنَّٰتٖ
وَحَبَّ ٱلۡحَصِيدِ ٩ وَٱلنَّخۡلَ بَاسِقَٰتٖ لَّهَا طَلۡعٞ نَّضِيدٞ ١٠ رِّزۡقٗا
لِّلۡعِبَادِۖ وَأَحۡيَيۡنَا بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗاۚ كَذَٰلِكَ ٱلۡخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ
قَوۡمُ نُوحٖ وَأَصۡحَٰبُ ٱلرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢ وَعَادٞ وَفِرۡعَوۡنُ وَإِخۡوَٰنُ
لُوطٖ ١٣ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡأَيۡكَةِ وَقَوۡمُ تُبَّعٖۚ كُلّٞ كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ
١٤ أَفَعَيِينَا بِٱلۡخَلۡقِ ٱلۡأَوَّلِۚ بَلۡ هُمۡ فِي لَبۡسٖ مِّنۡ خَلۡقٖ جَدِيدٖ ١٥

سوره ق - ۵۰

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ق. و قرآن باشکوه ۱ بلکه از اینکه هشدار دهنده‌ای از ایشان به سوی آنها آمد تعجب کردند پس کافران گفتند: این چیزی عجیب است ۲ آیا هنگامی که مُردیم و خاک شدیم (قیامت به پا می شود)، این بازگشت بعید است ۳ به درستی آنچه را زمین از ایشان (اجسادشان) می کاهد را می دانیم و نزدِ ما مقرّر شده و محفوظ است ۴ بلکه حقّ را وقتی که به سوی ایشان آمد دروغ شُمردند پس آنان در (وضعیت) آشفته ای هستند ۵ آیا به آسمان بالای سرشان نگاه نکردند چگونه آن را بنا کردیم و آن را آراسته نمودیم و هیچ شکافی در آن نیست؟ ۶ و زمین را گُسترش دادیم و در آن کوه هایی را قرار دادیم و در آن انواع گیاهان خُرّم را رویانیدیم ۷ بینش و یادآوری برای هر بندهٔ توبه کننده ای است ۸ و از آسمان آبی پُر برکت را نازل کردیم پس بدان باغ ها و دانه های که محصول می آورند را رویاندیم ۹ و نخلستان ها را بلند با خوشه های به هم پیوسته (رویانیدیم) ۱۰ روزی برای بندگان است و به سبب (باران) سرزمین مُرده را زنده می کنیم و بیرون آمدن (در روز قیامت) چنین خواهد بود ۱۱ قوم نوح و یاران رَسّ و ثمود پیش از ایشان (پیامبران را) دروغ شُمردند ۱۲ و (قومِ) عاد و فرعون و مخالفین لوط ۱۳ و اهل أیکه (قوم شعیب) و قوم تُبَّع، هر کدام فرستادگان را دروغ شُمردند پس وعدهٔ حقّ رسید ۱۴ آیا از آفرینش نخستین (انسان) درمانده بودیم؟ بلکه ایشان (کافران) در تردیدی از خلقت مجددشان (در قیامت) هستند ۱۵

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ وَنَعۡلَمُ مَا تُوَسۡوِسُ بِهِۦ نَفۡسُهُۥۖ وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ إِلَيۡهِ
مِنۡ حَبۡلِ ٱلۡوَرِيدِ ١٦ إِذۡ يَتَلَقَّى ٱلۡمُتَلَقِّيَانِ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ
قَعِيدٞ ١٧ مَّا يَلۡفِظُ مِن قَوۡلٍ إِلَّا لَدَيۡهِ رَقِيبٌ عَتِيدٞ ١٨ وَجَآءَتۡ سَكۡرَةُ
ٱلۡمَوۡتِ بِٱلۡحَقِّۖ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنۡهُ تَحِيدُ ١٩ وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِۚ ذَٰلِكَ
يَوۡمُ ٱلۡوَعِيدِ ٢٠ وَجَآءَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّعَهَا سَآئِقٞ وَشَهِيدٞ ٢١ لَّقَدۡ
كُنتَ فِي غَفۡلَةٖ مِّنۡ هَٰذَا فَكَشَفۡنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلۡيَوۡمَ حَدِيدٞ
٢٢ وَقَالَ قَرِينُهُۥ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ٢٣ أَلۡقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
عَنِيدٖ ٢٤ مَّنَّاعٖ لِّلۡخَيۡرِ مُعۡتَدٖ مُّرِيبٍ ٢٥ ٱلَّذِي جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا
ءَاخَرَ فَأَلۡقِيَاهُ فِي ٱلۡعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ ٢٦ ۞قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا مَآ أَطۡغَيۡتُهُۥ
وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٖ ٢٧ قَالَ لَا تَخۡتَصِمُواْ لَدَيَّ وَقَدۡ قَدَّمۡتُ
إِلَيۡكُم بِٱلۡوَعِيدِ ٢٨ مَا يُبَدَّلُ ٱلۡقَوۡلُ لَدَيَّ وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ٢٩
يَوۡمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ ٱمۡتَلَأۡتِ وَتَقُولُ هَلۡ مِن مَّزِيدٖ ٣٠ وَأُزۡلِفَتِ
ٱلۡجَنَّةُ لِلۡمُتَّقِينَ غَيۡرَ بَعِيدٖ ٣١ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٖ
٣٢ مَّنۡ خَشِيَ ٱلرَّحۡمَٰنَ بِٱلۡغَيۡبِ وَجَآءَ بِقَلۡبٖ مُّنِيبٍ ٣٣ ٱدۡخُلُوهَا
بِسَلَٰمٖۖ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلۡخُلُودِ ٣٤ لَهُم مَّا يَشَآءُونَ فِيهَا وَلَدَيۡنَا مَزِيدٞ ٣٥

و مسلّماً ما انسان را خلق کردیم و آنچه نفسش او را بدان وسوسه می کند را می دانیم و ما از رگ گردن به او نزدیکتر هستیم ۱۶ هنگامی که آن دو (مأمور) دریافت کننده، (اعمال او را) دریافت می کنند که از راست و چپ نشسته‌اند ۱۷ (انسان) هیچ سخنی را نگوید جز آنکه نزد او نگهبانی ثبت کننده حاضر است ۱۸ و بیهوشی مرگ به سوی تو به حقّ خواهد آمد، این است آنچه از آن کناره گیری می کردی (و می گُریختی) ۱۹ و در شیپور دمیده خواهد شد این روز وعده داده شده است ۲۰ و هر کس با مأمور و گواهی دهنده (خویش) بیاید ۲۱ مسلّماً تو از این (روز) در غفلت بودی؛ پس پرده ات را از تو کنار زدیم، پس امروز دیدگانت به حقیقت بینا (تیزبین) است ۲۲ و همنشین او (ثبت کننده اعمالش) گفت: این است آنچه نزد من ثبت شده است ۲۳ هر ناسپاس کینه ورزی را در جهنم بیفکنید ۲۴ آنکه از (کارِ) خیر باز می داشت، تجاوز کننده شکّاک بود ۲۵ کسی که با الله صاحب قدرت دیگری را قرار داد پس او را در عذاب سخت بیفکنید ۲۶ همنشین او (شیطان) گفت: پروردگارا من او را به سرکشی وادار نکردم و لیکن او در گُمراهی دوری بود ۲۷ (الله) فرمود: نزد من مُجادله نکنید در حالی که به سوی شما از پیش وعدهٔ (عذاب را) فرستادم ۲۸ و فرمان نزد من تغییر نکند و به بندگان ستم نخواهم کرد ۲۹ روزی که به جهنم می گوییم: آیا پُر شدی؟ و (جهنم در پاسخ) گوید: آیا بیش از این هست؟ ۳۰ و باغ (بهشت) برای پرهیزکاران نزدیک آورده شود و دور نباشد ۳۱ این است آنچه وعده داده شدید که برای هر توبه کننده ای که حافظِ (احکام دین الهی است) فراهم شده است ۳۲ هر کس در نهان (از الله) مهربان بترسد و با دلی بازگشت کننده بیاید ۳۳ به سلامت در آن (بهشت) داخل شوید، این روز جاودانی است ۳۴ برای آنان (اهلِ بهشت) هر آنچه بخواهند در آنجا موجود است و نزد ما بیشتر نیز است ۳۵

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم بَطْشًا فَنَقَّبُوا۟
فِى ٱلْبِلَٰدِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن
كَانَ لَهُۥ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى ٱلسَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ ٱلْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَأَدْبَٰرَ ٱلسُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَٱسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ ٱلْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ ٱلصَّيْحَةَ بِٱلْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نُحْىِۦ وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلْأَرْضُ
عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۖ
وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ ۖ فَذَكِّرْ بِٱلْقُرْءَانِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلذَّٰرِيَٰتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَٱلْحَٰمِلَٰتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَٱلْجَٰرِيَٰتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
فَٱلْمُقَسِّمَٰتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ ٱلدِّينَ لَوَٰقِعٌ ﴿٦﴾

و چه بسا پیش از ایشان قوم هایی که نیرومندتر از ایشان بودند و در شهرها تکاپو داشتند را هلاک ساختیم، آیا (از قدرت عذاب اللّٰه) راه فراری هست؟ ۳۶ همانا این (قرآن) یادآوری است برای آن کس که دلی (آگاه) داشته باشد یا گوش فرا دهد در حالی که او گواه است ۳۷ و مسلّماً آسمانها و زمین و آنچه را میان آنهاست را در شش دوره خلق کردیم و به ما درماندگی نرسید ۳۸ پس (ای محمّد) بر آنچه (کافران) می گویند شکیبا باش و به سپاس پروردگارت پیش از طلوع خورشید (نماز صبح) و قبل غروب (نماز عصر) تسبیح بگوی ۳۹ و پاسی از شب، او را فروتنانه تسبیح گوی ۴۰ و گوش فرا دار به روزی که ندا دهنده‌ای از مکانی نزدیک ندا می دهد ۴۱ روزی که فریادی را به حقّ می شنوند، آن روز بیرون آمدن (از قبرها) است ۴۲ همانا ما زنده می کنیم و می میرانیم و بازگشت (همگی شما) به سوی ماست ۴۳ روزی که زمین از (روی) آنان می شکافد و آنان شتابان (از آن) بیرون می آیند؛ این گردآوری برای ما آسان است ۴۴ ما بدآنچه (کافران) می گویند داناتر هستیم و تو (ای محمّد) مجبور کننده ایشان نیستی پس آن را که بترسد با قرآن وعده بده ۴۵

سوره الذاریات - ۵۱

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و پراکنده کنندگان به سرعت (بادها) ۱ پس حمل کنندگان بارهای سنگین (ابرها) ۲ پس (کشتی هایی که) به آسانی شناورند ۳ پس (فرشتگانی) که تقسیم کنندگان کارها هستند ۴ جز این نیست که آنچه وعدهٔ داده شده اید حقیقت دارد ۵ و همانا روز جزا فرا می رسد ۶

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلۡحُبُكِ ۝٧ إِنَّكُمۡ لَفِي قَوۡلٖ مُّخۡتَلِفٖ ۝٨ يُؤۡفَكُ عَنۡهُ مَنۡ
أُفِكَ ۝٩ قُتِلَ ٱلۡخَرَّٰصُونَ ۝١٠ ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي غَمۡرَةٖ سَاهُونَ ۝١١ يَسۡـَٔلُونَ
أَيَّانَ يَوۡمُ ٱلدِّينِ ۝١٢ يَوۡمَ هُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ يُفۡتَنُونَ ۝١٣ ذُوقُواْ فِتۡنَتَكُمۡ
هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تَسۡتَعۡجِلُونَ ۝١٤ إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ
۝١٥ ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَبۡلَ ذَٰلِكَ مُحۡسِنِينَ ۝١٦
كَانُواْ قَلِيلٗا مِّنَ ٱلَّيۡلِ مَا يَهۡجَعُونَ ۝١٧ وَبِٱلۡأَسۡحَارِ هُمۡ يَسۡتَغۡفِرُونَ ۝١٨
وَفِيٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ حَقّٞ لِّلسَّآئِلِ وَٱلۡمَحۡرُومِ ۝١٩ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ ءَايَٰتٞ
لِّلۡمُوقِنِينَ ۝٢٠ وَفِيٓ أَنفُسِكُمۡۚ أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ۝٢١ وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزۡقُكُمۡ
وَمَا تُوعَدُونَ ۝٢٢ فَوَرَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ إِنَّهُۥ لَحَقّٞ مِّثۡلَ مَآ أَنَّكُمۡ
تَنطِقُونَ ۝٢٣ هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ۝٢٤ إِذۡ
دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗاۖ قَالَ سَلَٰمٞ قَوۡمٞ مُّنكَرُونَ ۝٢٥ فَرَاغَ إِلَىٰٓ
أَهۡلِهِۦ فَجَآءَ بِعِجۡلٖ سَمِينٖ ۝٢٦ فَقَرَّبَهُۥٓ إِلَيۡهِمۡ قَالَ أَلَا تَأۡكُلُونَ
۝٢٧ فَأَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ خِيفَةٗۖ قَالُواْ لَا تَخَفۡۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٖ ۝٢٨
فَأَقۡبَلَتِ ٱمۡرَأَتُهُۥ فِي صَرَّةٖ فَصَكَّتۡ وَجۡهَهَا وَقَالَتۡ عَجُوزٌ عَقِيمٞ
۝٢٩ قَالُواْ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ۝٣٠

و آسمان تو در تو ۷ همانا سخنان شما (پُر از) اختلاف است ۸ از آن (کلام الهی) کسی منحرف می شود که (از مسیر اللّه) منحرف شده باشند ۹ مرگ بر (افرادِ) دروغ پرداز (کسانیکه خلاف کلام الهی سخن می گویند) ۱۰ کسانیکه در گردابی فرو رفته، غافلند ۱۱ (ای محمّد از تو) می پرسند: روز جزا چه هنگام است؟ ۱۲ روزی که ایشان بر آتش (جهنم) تباه می گردند ۱۳ فتنهٔ (دست) خود را بچشید، این است آنچه بدان عجله داشتید ۱۴ همانا پرهیزکاران در باغستانها و چشمه ساران هستند ۱۵ آنچه را پروردگارشان به ایشان عطا می کند را دریافت می کنند، همانا ایشان پیش از این (افرادِ) نیکوکار بودند ۱۶ آنها اندکی از شب را می خوابیدند ۱۷ و در (موقعِ) سحر آمرزش (از اللّه) می خواستند ۱۸ و در اموال ایشان حقّی برای نیازمندان و بینوایان بود ۱۹ و در زمین برای (افرادِ) یقین آورنده نشانه‌هایی است ۲۰ و در بدنهای خودتان (نشانه هایی است)، آیا نگاه نمی کنید؟ ۲۱ و روزی شما و آنچه وعده داده می شوید در آسمان است ۲۲ پس به پروردگار آسمان و زمین (سوگند)، همانا (وعده قیامت) حقیقت دارد مثل حقانیّت صحبت کردنتان ۲۳ آیا به تو داستان مهمانان بزرگوار ابراهیم رسید ۲۴ هنگامی که (با ابراهیم) ملاقات کردند پس (فرستادگان الهی) گفتند: سلام، (ابراهیم) گفت: سلام، گروهی ناشناس هستید ۲۵ پس به سوی خاندان خویش رفت و گوساله بریان شده ای را آورد ۲۶ پس آن را جلوی ایشان گذاشت، (ابراهیم) گفت: آیا نمی خورید؟ ۲۷ پس (ابراهیم) از ایشان احساس ترس کرد، (فرستادگان الهی) گفتند: نترس و او را به پسری دانا بشارت دادند ۲۸ پس زن او با فریاد روی آورد و به صورت خویش (از تعجب) سیلی زد و گفت: پیرزنی نازا؟ ۲۹ (فرستادگان الهی) گفتند: پروردگارت آنطور فرموده است، همانا او با حکمت و داناست ۳۰

۞قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ
مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ
لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا
فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَآ ءَايَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ
ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰٓ إِذْ أَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِۦ وَقَالَ سَٰحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ
فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِى عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلرِّيحَ
ٱلْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِن شَىْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَٱلرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾
وَفِى ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُواْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْاْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا ٱسْتَطَٰعُواْ مِن قِيَامٍ
وَمَا كَانُواْ مُنتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُواْ قَوْمًا
فَٰسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَٱلسَّمَآءَ بَنَيْنَٰهَا بِأَيْىدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَٱلْأَرْضَ
فَرَشْنَٰهَا فَنِعْمَ ٱلْمَٰهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِن كُلِّ شَىْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ ۖ إِنِّى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾
وَلَا تَجْعَلُواْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ ۖ إِنِّى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

(ابراهیم) گفت: ای فرستادگان پس کار شما چیست؟ ۳۱ (فرستادگان) گفتند: همانا به سوی گروه مُجرم (گناهکار) فرستاده شده ایم ۳۲ تا بر آنها سنگی از گِل را فرو بفرستیم ۳۳ نزد پروردگارت برای (افرادِ) تجاوزکار نشان دار است ۳۴ پس هر کس که از مؤمنان در آن (سرزمین) بود را بیرون آوردیم ۳۵ پس در آن جز خانه ای از (افرادِ) تسلیم شده (در برابر اللّٰه) را نیافتیم ۳۶ و در آن برای کسانیکه از عذاب دردناک می ترسند، نشانه ای بر جا گذاشتیم ۳۷ و در (مورد) موسی، هنگامی که به سوی فرعون او را با دلیلی آشکار فرستادیم ۳۸ پس (فرعون) روی گرداند و گفت: (موسی) جادوگر یا دیوانه ای است ۳۹ پس او و لشگریانش را (به عذاب سخت) گرفتیم پس آنان را در دریا غرق ساختیم، او شایسته سرزنش بود ۴۰ و در (قوم) عاد، هنگامی که بر ایشان تُندبادی مُهلک را فرستادیم ۴۱ (آن تُندباد) بر چیزی برخورد نمی کرد مگر اینکه آن را خُرد و نابود می کرد ۴۲ و در (قومِ) ثمود هنگامی که به ایشان گفته شد تا هنگامی بهره مند باشید ۴۳ پس از فرمان پروردگارشان سرپیچی کردند پس ایشان را در حالیکه نگاه می کردند صاعقهٔ (عذاب) فرا گرفت ۴۴ پس نتوانستند برخیزند و کسی یاریشان نکرد ۴۵ و قوم نوح را از پیش (عذاب کردیم)، همانا ایشان قومی نافرمان بودند ۴۶ و آسمان را به نیرویی بنا ساخته ایم و همانا ما آن را گُسترش می دهیم ۴۷ و زمین را پهن کردیم پس چه نیکو آماده ساخته ایم ۴۸ و از هر چیزی، دو جُفت را خلق کردیم تا شاید یادآور شوند ۴۹ پس به سوی اللّٰه فرار کنید، همانا من برای شما از جانب او هشدار دهنده ای آشکار هستم ۵۰ و با اللّٰه صاحب قدرت دیگری را قرار ندهید، همانا من برای شما هشدار دهنده‌ای آشکار هستم ۵۱

كَذَٰلِكَ مَآ أَتَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُواْ سَاحِرٌ أَوۡ مَجۡنُونٌ ﴿٥٢﴾ أَتَوَاصَوۡاْ بِهِۦۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَمَآ أَنتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرۡ فَإِنَّ ٱلذِّكۡرَىٰ تَنفَعُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقۡتُ ٱلۡجِنَّ وَٱلۡإِنسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَآ أُرِيدُ مِنۡهُم مِّن رِّزۡقٖ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطۡعِمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلۡقُوَّةِ ٱلۡمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذَنُوبٗا مِّثۡلَ ذَنُوبِ أَصۡحَٰبِهِمۡ فَلَا يَسۡتَعۡجِلُونِ ﴿٥٩﴾ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن يَوۡمِهِمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الطُّورِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَٰبٖ مَّسۡطُورٖ ﴿٢﴾ فِي رَقّٖ مَّنشُورٖ ﴿٣﴾ وَٱلۡبَيۡتِ ٱلۡمَعۡمُورِ ﴿٤﴾ وَٱلسَّقۡفِ ٱلۡمَرۡفُوعِ ﴿٥﴾ وَٱلۡبَحۡرِ ٱلۡمَسۡجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَٰقِعٞ ﴿٧﴾ مَّا لَهُۥ مِن دَافِعٖ ﴿٨﴾ يَوۡمَ تَمُورُ ٱلسَّمَآءُ مَوۡرٗا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ ٱلۡجِبَالُ سَيۡرٗا ﴿١٠﴾ فَوَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي خَوۡضٖ يَلۡعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوۡمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعّٗا ﴿١٣﴾ هَٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

و بدینسان فرستاده ای پیش از ایشان نیامد جز آنکه گفتند: جادوگر یا دیوانه است ۵۲ آیا اینان نیز بدان سفارش می کنند؟ بلکه ایشان گروهی سرکش اند ۵۳ پس (ای محمّد) از ایشان رویگردان پس تو (موردِ) سرزنش قرار نمی گیری ۵۴ و (ای محمّد) متذکر شو که تذکر (به کلام الهی) به مؤمنان سود می دهد ۵۵ و جِنّ و انسان را خلق نکردیم مگر برای آنکه مرا عبادت کنند (احکام اللّٰه را اجرا کنند) ۵۶ از آنان روزی را نمی خواهم و نمی خواهم که به من خوراک دهند ۵۷ همانا اللّٰه روزی دهندهٔ صاحبِ قدرت اُستوار است ۵۸ پس آنان که ستم کردند گناهی به مانند گناهان همفکرانشان دارند پس (در وقوع عذاب) عجله نکنند ۵۹ پس وای بر کسانیکه کُفر ورزیدند از روزی که وعده داده می شوند ۶۰

سوره طور - ۵۲

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و طور ۱ و دستورات نوشته شده ۲ در نوشته ای سرگُشاده ۳ و خانهٔ ساخته شده ۴ و سقفِ اَفراشته ۵ و دریای از هم شکافته ۶ همانا عذاب پروردگارت فرود خواهد آمد ۷ (هیچکس) دفع کنندهٔ آن (عذاب) نیست ۸ روزی که آسمان به لرزه در می آید ۹ و کوه ها روان می گردند ۱۰ پس وای در آن روز بر (افرادِ) تکذیب کننده ۱۱ کسانیکه به یاوه گویی سرگرم هستند ۱۲ روزی که به سوی جهنم به شدّت کشیده می شوند ۱۳ این آن آتشی است که آن را دروغ می شُمردید ۱۴

أَفَسِحْرٌ هَٰذَآ أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ ٱصْلَوْهَا فَٱصْبِرُوٓاْ
أَوْ لَا تَصْبِرُواْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ
وَوَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُواْ وَٱشْرَبُواْ هَنِيٓـًٔا بِمَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍۖ وَزَوَّجْنَٰهُم
بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ أَلَتْنَٰهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَيْءٍۚ كُلُّ ٱمْرِيٕۭ بِمَا
كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾
يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ ۞وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ
غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ
﴿٢٦﴾ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا
مِن قَبْلُ نَدْعُوهُۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَآ أَنتَ بِنِعْمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيْبَ
ٱلْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُواْ فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

پس آیا این جادو است یا شما نمی بینید؟ ۱۵ آن (عذاب) را بچشید، صبر کنید یا صبر نکنید بر شما یکسان است، جز این نیست که بدآنچه انجام می دادید مُجازات می شوید ۱۶ همانا پرهیزکاران در باغها و نعمت ها هستند ۱۷ پس از آنچه به آنها پروردگارشان (از نعمت ها) داده است برخوردار هستند و پروردگارشان عذاب دوزخ را از ایشان باز خواهد داشت ۱۸ بُخورید و بنوشید، به پاداش آنچه می کردید گوارایتان باد ۱۹ بر تخت هایی ردیف به هم تکیه می زنند و ایشان را به مُختص شدگانی چشم نواز همدم می گردانیم ۲۰ و کسانیکه ایمان آورده اند و فرزندانشان که در ایمان پیرویشان کردند، فرزندانشان را به آنها مُلحق می کنیم و از اعمال ایشان چیزی را کم نخواهیم کرد، هر کس در گرو آنچه انجام داده می باشد ۲۱ و ایشان را به میوه ها و گوشتی از آنچه بخواهند، پذیرایی می کنیم ۲۲ از جامی که در آن نه بیهودگی و نه گناهی است (از آن) می نوشند ۲۳ بر اطراف ایشان خدمتکاران (بهشتی) گردش می کنند، گویا آنان مرواریدی پوشیده اند ۲۴ (اهل بهشت) به یکدیگر روی می آورند و از هم می پرسند ۲۵ می گویند: همانا ما پیش از این (در دنیا) در خانوادهٔ خود بیم داشتیم ۲۶ پس اللّٰه بر ما منت نهاد و ما را از عذاب سوزندهٔ (جهنم) نگاه داشت ۲۷ همانا ما از پیش اللّٰه را صدا می زدیم، همانا او نیکوکارِ مهربان است ۲۸ پس (ای محمّد) یادآوری کن که تو به نعمت پروردگارت غیبگو و دیوانه نیستی ۲۹ آیا می گویند: (محمّد) شاعری است که انتظار مرگ او را می بریم ۳۰ (ای محمّد) بگو: منتظر باشید که من (نیز) با شما از (افرادِ) مُنتظر هستم ۳۱

أَمۡ تَأۡمُرُهُمۡ أَحۡلَٰمُهُم بِهَٰذَآۚ أَمۡ هُمۡ قَوۡمٞ طَاغُونَ ٣٢ أَمۡ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥۚ
بَل لَّا يُؤۡمِنُونَ ٣٣ فَلۡيَأۡتُواْ بِحَدِيثٖ مِّثۡلِهِۦٓ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ
٣٤ أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ٣٥ أَمۡ خَلَقُواْ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ٣٦ أَمۡ عِندَهُمۡ خَزَآئِنُ رَبِّكَ
أَمۡ هُمُ ٱلۡمُصَيۡطِرُونَ ٣٧ أَمۡ لَهُمۡ سُلَّمٞ يَسۡتَمِعُونَ فِيهِۖ فَلۡيَأۡتِ
مُسۡتَمِعُهُم بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ٣٨ أَمۡ لَهُ ٱلۡبَنَٰتُ وَلَكُمُ ٱلۡبَنُونَ ٣٩
أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ أَجۡرٗا فَهُم مِّن مَّغۡرَمٖ مُّثۡقَلُونَ ٤٠ أَمۡ عِندَهُمُ ٱلۡغَيۡبُ
فَهُمۡ يَكۡتُبُونَ ٤١ أَمۡ يُرِيدُونَ كَيۡدٗاۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هُمُ ٱلۡمَكِيدُونَ ٤٢
أَمۡ لَهُمۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٤٣ وَإِن يَرَوۡاْ كِسۡفٗا
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ سَاقِطٗا يَقُولُواْ سَحَابٞ مَّرۡكُومٞ ٤٤ فَذَرۡهُمۡ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ
يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي فِيهِ يُصۡعَقُونَ ٤٥ يَوۡمَ لَا يُغۡنِي عَنۡهُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـٔٗا
وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ٤٦ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ عَذَابٗا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ
أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٤٧ وَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعۡيُنِنَاۖ وَسَبِّحۡ
بِحَمۡدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ٤٨ وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡهُ وَإِدۡبَٰرَ ٱلنُّجُومِ ٤٩

آیا پندارهای ایشان، آنها را به این اَمر وا می دارد یا ایشان قومی سرکش هستند؟ ۳۲ آیا (کافران) می گویند: آن (قرآن) را ساخته است، بلکه ایمان نمی‌آورند ۳۳ پس اگر راستگو هستید سخنی همچون آن (قرآن) را بیاورید ۳۴ آیا از هیچ خلق شده اند یا ایشان خالق هستند؟ ۳۵ آیا آسمانها و زمین را خلق کرده اند؟ بلکه یقین ندارند ۳۶ آیا نزد ایشان گنجینه‌های پروردگارت است یا ایشان (بر آنها) تسلّط دارند؟ ۳۷ آیا آنان را نردبانی است که با آن (بالا رفته و) بشنوند پس شنوندهٔ آنان دلیلی آشکار بیاورد؟ ۳۸ آیا اللّٰه دختران دارد و شما پسران دارید؟ ۳۹ آیا (محمّد) از آنها مُزدی را می‌خواهی پس ایشان از پرداخت آن درمانده اند؟ ۴۰ آیا غیب نزد ایشان است و ایشان (آن را) می نویسند؟ ۴۱ آیا نیرنگی را می خواهند بزنند؟ پس کسانیکه کُفر ورزیدند خود در نیرنگ خویش گرفتار هستند ۴۲ آیا برای ایشان صاحب قدرتی غیر از اللّٰه است؟ اللّٰه مُنزّه است از آنچه شرک می ورزند ۴۳ و اگر قطعه سنگی را در حال سقوط از آسمان ببینند، (کافران) گویند: ابری مُتراکم است ۴۴ پس (ای محمّد) ایشان را رها کن تا ایشان به روزی برسند که در آن به صاعقهٔ (عذاب) گرفتار می شوند ۴۵ روزی که از ایشان نیرنگ آنها چیزی را دفع نکند و آنان یاری نشوند ۴۶ و همانا برای کسانیکه ستم کردند عذابی غیر از آن است و لیکن بیشتر ایشان نمی دانند ۴۷ و (ای محمّد) برای حُکم پروردگارت شکیبا باش پس همانا تو زیر نظر ما هستی و به سپاس پروردگارت هنگامی که بر می خیزی، تسبیح گوی ۴۸ و (پاسی) از شب پس هنگام رفتن ستارگان (نیز) اللّٰه را تسبیح گوی ۴۹

سُورَةُ النَّجۡمِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلنَّجۡمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمۡ وَمَا غَوَىٰ ۝٢ وَمَا يَنطِقُ عَنِ
ٱلۡهَوَىٰٓ ۝٣ إِنۡ هُوَ إِلَّا وَحۡيٞ يُوحَىٰ ۝٤ عَلَّمَهُۥ شَدِيدُ ٱلۡقُوَىٰ ۝٥
ذُو مِرَّةٖ فَٱسۡتَوَىٰ ۝٦ وَهُوَ بِٱلۡأُفُقِ ٱلۡأَعۡلَىٰ ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝٨
فَكَانَ قَابَ قَوۡسَيۡنِ أَوۡ أَدۡنَىٰ ۝٩ فَأَوۡحَىٰٓ إِلَىٰ عَبۡدِهِۦ مَآ أَوۡحَىٰ ۝١٠
مَا كَذَبَ ٱلۡفُؤَادُ مَا رَأَىٰٓ ۝١١ أَفَتُمَٰرُونَهُۥ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝١٢ وَلَقَدۡ رَءَاهُ
نَزۡلَةً أُخۡرَىٰ ۝١٣ عِندَ سِدۡرَةِ ٱلۡمُنتَهَىٰ ۝١٤ عِندَهَا جَنَّةُ ٱلۡمَأۡوَىٰٓ ۝١٥
إِذۡ يَغۡشَى ٱلسِّدۡرَةَ مَا يَغۡشَىٰ ۝١٦ مَا زَاغَ ٱلۡبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝١٧ لَقَدۡ رَأَىٰ
مِنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ ۝١٨ أَفَرَءَيۡتُمُ ٱللَّٰتَ وَٱلۡعُزَّىٰ ۝١٩ وَمَنَوٰةَ
ٱلثَّالِثَةَ ٱلۡأُخۡرَىٰٓ ۝٢٠ أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلۡأُنثَىٰ ۝٢١ تِلۡكَ إِذٗا قِسۡمَةٞ
ضِيزَىٰٓ ۝٢٢ إِنۡ هِيَ إِلَّآ أَسۡمَآءٞ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ
ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَمَا تَهۡوَى ٱلۡأَنفُسُۖ
وَلَقَدۡ جَآءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ ٱلۡهُدَىٰٓ ۝٢٣ أَمۡ لِلۡإِنسَٰنِ مَا تَمَنَّىٰ ۝٢٤ فَلِلَّهِ
ٱلۡأٓخِرَةُ وَٱلۡأُولَىٰ ۝٢٥ ۞وَكَم مِّن مَّلَكٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي
شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ۝٢٦

سوره نجم - ۵۳

به نام اللّه بخشندهٔ مهربان

و ستاره هنگامیکه می درخشد ۱ هم صحبت شما (محمّد) گُمراه نشده و مُنحرف نیست ۲ از روی هوای نفس سخن نمی گوید ۳ بلکه آن جز وحی ای که وحی می شود نیست ۴ آنرا بسیار نیرومند به او (محمّد) تعلیم داد ۵ نیرومندی که در (عرش) اُستوار است ۶ و او بر اُفق بالا است ۷ سپس فرود آمد و نزدیک شد ۸ به اندازهٔ پهنای دو کمان یا نزدیکتر آمد ۹ آنگاه به بنده او آنچه را وحی کرد که وحی کرد ۱۰ دل آنچه را دید، دروغ نشمرد ۱۱ آیا با او (محمّد) دربارهٔ آنچه می بیند مُجادله می کنید؟ ۱۲ و مسلّماً او را بار دیگر دید ۱۳ نزد "سِدرة المُنتهی" ۱۴ که نزدِ آن، باغ (بهشتِ) پناهگاه است ۱۵ آنگاه که سِدره را آنچه باید بپوشاند، می پوشاند ۱۶ دیدگان (محمّد) منحرف نشد و از حدّ نگذشت ۱۷ مسلّماً آیات بزرگ پروردگار خویش را دید ۱۸ آیا شما (نیز) لات و عُزّی را دیدید ۱۹ و مَنات (همان) سوّمین دیگر را (دیدید)؟ ۲۰ آیا شما پسر دارید و اللّه دختر دارد؟ ۲۱ آنگاه آن تقسیم کردنی غیر عادلانه است ۲۲ آنها جز (اسامی) نیستند که شما و پدرانتان آنها را نامیده اید، اللّه بدآنها دلیلی را نازل نکرده است جز پندار (باطل) و آنچه نفس (انسان) به آن میل دارد را پیروی نمی کنند و هر آینه هدایت از پروردگارشان به سوی ایشان آمد ۲۳ آیا انسان آنچه آرزو کند را بدست می آورد؟ ۲۴ بلکه برای اللّه سرانجام و آغاز کارهاست ۲۵ و چه بسا فرشتگانی در آسمانها هستند که میانجیگری ایشان چیزی را دفع نمی کند جز بعد از آنکه اللّه به هر کس که بخواهد اجازه دهد و خُشنود باشد ۲۶

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ تَسۡمِيَةَ ٱلۡأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾
وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّۖ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغۡنِي مِنَ
ٱلۡحَقِّ شَيۡـٔٗا ﴿٢٨﴾ فَأَعۡرِضۡ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكۡرِنَا وَلَمۡ يُرِدۡ إِلَّا ٱلۡحَيَوٰةَ
ٱلدُّنۡيَا ﴿٢٩﴾ ذَٰلِكَ مَبۡلَغُهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن
سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱهۡتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي
ٱلۡأَرۡضِ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ بِمَا عَمِلُواْ وَيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ
بِٱلۡحُسۡنَى ﴿٣١﴾ ٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمَۚ
إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلۡمَغۡفِرَةِۚ هُوَ أَعۡلَمُ بِكُمۡ إِذۡ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ
وَإِذۡ أَنتُمۡ أَجِنَّةٞ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡۖ فَلَا تُزَكُّوٓاْ أَنفُسَكُمۡۖ هُوَ أَعۡلَمُ
بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ ﴿٣٢﴾ أَفَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾ وَأَعۡطَىٰ قَلِيلٗا وَأَكۡدَىٰٓ
﴿٣٤﴾ أَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلۡغَيۡبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ﴿٣٥﴾ أَمۡ لَمۡ يُنَبَّأۡ بِمَا فِي صُحُفِ
مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَإِبۡرَٰهِيمَ ٱلَّذِي وَفَّىٰٓ ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰ
﴿٣٨﴾ وَأَن لَّيۡسَ لِلۡإِنسَٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعۡيَهُۥ سَوۡفَ يُرَىٰ
﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجۡزَىٰهُ ٱلۡجَزَآءَ ٱلۡأَوۡفَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلۡمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾
وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضۡحَكَ وَأَبۡكَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحۡيَا ﴿٤٤﴾

همانا کسانیکه به آخرت ایمان ندارند، فرشتگان را به اسم دختران می نامند ۲۷ و آنان به آن دانشی ندارند، جز پندار (باطل) را پیروی نمی کنند و همانا پندار به اندازهٔ ذرّه ای از حقّ بی نیاز نمی کند ۲۸ پس (ای محمّد) از آن کس که از یاد من روی می گرداند و جز زندگی دنیا را طالب نیست دوری کن ۲۹ این مُنتهای دانش ایشان است، همانا پروردگارت داناتر است به کسی که از راهش گُمراه شده و او به کسی که هدایت یافته داناتر است ۳۰ و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آنِ الله است تا کسانی را که بدی کرده اند بدآنچه انجام داده اند مُجازات کند و کسانیکه نیکویی کرده اند را به نیکویی پاداش دهد ۳۱ کسانیکه از گناهان بزرگ و زشتکاریها جز لغزشهای نآگاهانه دوری کردند، همانا آمرزش پروردگارت گسترده است، او به شما داناتر است زمانی که شما را از زمین پدید آورد و زمانی که در شکم های مادرانتان نهان بودید پس از خودتان به پاکی یاد نکنید، او به کسی که پرهیزکاری می کند داناست ۳۲ آیا آن را دیدی که به (فرمان الله) پُشت کرد ۳۳ و (فقط) اندکی بخشید و خودداری کرد؟ ۳۴ آیا علم به غیب نزد اوست و او بصیرت دارد؟ ۳۵ آیا بدآنچه در صحیفه های موسی است خبردار نشده؟ ۳۶ و ابراهیم، کسی که (به عهدش) وفا کرد ۳۷ هیچ باربرنده ای بار (گناه) دیگری را برندارد ۳۸ و انسان (پاداشی در قیامت) نخواهد داشت جز آنکه کوشش کند ۳۹ و آنکه کوشش او (توسط الله) دیده خواهد شد ۴۰ سپس پاداشش به او به تمامی داده خواهد شد ۴۱ و آنکه عاقبت کارها به سوی پروردگارت است ۴۲ و همانا الله است که می خنداند و می گریاند ۴۳ و همانا الله است که می میراند و زنده می سازد ۴۴

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوۡجَيۡنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطۡفَةٍ إِذَا تُمۡنَىٰ
﴿٤٦﴾ وَأَنَّ عَلَيۡهِ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأُخۡرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغۡنَىٰ وَأَقۡنَىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُۥ
هُوَ رَبُّ ٱلشِّعۡرَىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُۥٓ أَهۡلَكَ عَادًا ٱلۡأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَاْ فَمَآ
أَبۡقَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوۡمَ نُوحٖ مِّن قَبۡلُۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ هُمۡ أَظۡلَمَ وَأَطۡغَىٰ
﴿٥٢﴾ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَةَ أَهۡوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نَذِيرٞ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلۡأُولَىٰٓ ﴿٥٦﴾ أَزِفَتِ ٱلۡأٓزِفَةُ
﴿٥٧﴾ لَيۡسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنۡ هَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ
تَعۡجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضۡحَكُونَ وَلَا تَبۡكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنتُمۡ سَٰمِدُونَ
﴿٦١﴾ فَٱسۡجُدُواْ لِلَّهِ وَٱعۡبُدُواْ ﴿٦٢﴾

سُورَةُ القَمَرِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱقۡتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلۡقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوۡاْ ءَايَةٗ يُعۡرِضُواْ وَيَقُولُواْ
سِحۡرٞ مُّسۡتَمِرّٞ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُواْ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَكُلُّ أَمۡرٖ مُّسۡتَقِرّٞ ﴿٣﴾
وَلَقَدۡ جَآءَهُم مِّنَ ٱلۡأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزۡدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكۡمَةُۢ بَٰلِغَةٞۖ فَمَا تُغۡنِ
ٱلنُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡۘ يَوۡمَ يَدۡعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَيۡءٖ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

و همانا اوست که دو جفت، نر و ماده را خلق می کند ۴۵ از نطفه ای که (در رحم) ریخته می شود ۴۶ و همانا پدید آوردن خلقت دیگر نیز بر عهدهٔ اوست ۴۷ و همانا اوست که بی نیاز کرد و نگهداری نمود ۴۸ و آنکه او پروردگار حواسها (ی پنجگانه) است ۴۹ و همانا او (قومِ) عاد نخستین را هلاک کرد ۵۰ و (قومِ) ثمود را باقی نگذاشت ۵۱ و قوم نوح را از قبل (نابود کرد)، همانا ایشان ستمکار و سرکش بودند ۵۲ و دروغ پردازان را نابود ساخت ۵۳ پس آنها را (عذاب) به سختی پوشاند ۵۴ پس به کدامین نعمت های پروردگارت می ستیزی؟ ۵۵ این (پیامبر) هشدار دهنده ای چون هشدار دهنده های پیشین است ۵۶ (عذاب) نزدیک گشت ۵۷ جز الله کسی نمی تواند آن را برطرف کند ۵۸ آیا از این سخن تعجب می کنید ۵۹ و می خندید و گریه نمی کنید؟ ۶۰ و شما (پیوسته) در گمراهی هستید ۶۱ پس برای الله سجده کنید و (او را) عبادت کنید ۶۲

سوره قمر - ۵۴

به نام الله بخشندهٔ مهربان

ساعت (قیامت) نزدیک گردید و ماه شکافته شد ۱ و اگر نشانه ای را ببینند روی می گردانند و (کافران) می گویند: جادویی همیشگی است ۲ (آیات الله را) دروغ شُمردند و هوس های خویش را پیروی کردند در حالیکه هر فرمانی مقرّر شده است ۳ و مسلّماً اخبار آنچه مورد نکوهش است بر ایشان آمده ۴ حِکمتی رسا (سخنان پندآموز) است پس (هشدار) هشدار دهندگان ایشان را سودی نداد ۵ پس (ای محمّد) از ایشان رویگردان، روزی که دعوت کننده به چیزی ناخوشایند فرا می خواند ۶

خُشَّعًا أَبۡصَٰرُهُمۡ يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ كَأَنَّهُمۡ جَرَادٞ مُّنتَشِرٞ ۝٧
مُّهۡطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِۖ يَقُولُ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا يَوۡمٌ عَسِرٞ ۝٨ ۞كَذَّبَتۡ
قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ فَكَذَّبُواْ عَبۡدَنَا وَقَالُواْ مَجۡنُونٞ وَٱزۡدُجِرَ ۝٩ فَدَعَا
رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَغۡلُوبٞ فَٱنتَصِرۡ ۝١٠ فَفَتَحۡنَآ أَبۡوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٖ مُّنۡهَمِرٖ
۝١١ وَفَجَّرۡنَا ٱلۡأَرۡضَ عُيُونٗا فَٱلۡتَقَى ٱلۡمَآءُ عَلَىٰٓ أَمۡرٖ قَدۡ قُدِرَ ۝١٢
وَحَمَلۡنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلۡوَٰحٖ وَدُسُرٖ ۝١٣ تَجۡرِي بِأَعۡيُنِنَا جَزَآءٗ لِّمَن كَانَ
كُفِرَ ۝١٤ وَلَقَد تَّرَكۡنَٰهَآ ءَايَةٗ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ۝١٥ فَكَيۡفَ كَانَ
عَذَابِي وَنُذُرِ ۝١٦ وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ۝١٧
كَذَّبَتۡ عَادٞ فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝١٨ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا
صَرۡصَرٗا فِي يَوۡمِ نَحۡسٖ مُّسۡتَمِرّٖ ۝١٩ تَنزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمۡ أَعۡجَازُ نَخۡلٖ
مُّنقَعِرٖ ۝٢٠ فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝٢١ وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ
لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ۝٢٢ كَذَّبَتۡ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ ۝٢٣ فَقَالُوٓاْ أَبَشَرٗا
مِّنَّا وَٰحِدٗا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذٗا لَّفِي ضَلَٰلٖ وَسُعُرٍ ۝٢٤ أَءُلۡقِيَ ٱلذِّكۡرُ عَلَيۡهِ
مِنۢ بَيۡنِنَا بَلۡ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٞ ۝٢٥ سَيَعۡلَمُونَ غَدٗا مَّنِ ٱلۡكَذَّابُ ٱلۡأَشِرُ
۝٢٦ إِنَّا مُرۡسِلُواْ ٱلنَّاقَةِ فِتۡنَةٗ لَّهُمۡ فَٱرۡتَقِبۡهُمۡ وَٱصۡطَبِرۡ ۝٢٧

چشمانشان به زیر افتاده است، از گورها بیرون می آیند گویا ایشان ملخ های پراکنده هستند ۷ به سوی دعوتگر چشم می دوزند، کافران می گویند: امروز روزی سخت است ۸ پیش از ایشان قومِ نوح، بندهٔ ما را دروغ شُمردند و گفتند: دیوانه است و (نوح) آزرده شد ۹ پس پروردگار خویش را صدا زد که من شکست خورده ام پس مرا یاری کن ۱۰ پس دروازه های آسمان را به آبی سیل‌آسا گُشودیم ۱۱ و چشمه های زمین را شکافتیم پس آبها بر کاری مُقدّر شده به هم پیوستند ۱۲ و او (نوح) را بر (کِشتی ساخته شده) از تخته ها و میخ ها حمل کردیم ۱۳ (کِشتی) تحت نظر ما روان بود این پاداش کسی است که انکارش کردند ۱۴ و مسلّماً آن رخداد را نشانه ای قرار دادیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۱۵ پس عذاب من و هشدار من چگونه بود ۱۶ و مسلّماً قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۱۷ و (قومِ) عاد (آیات الله را) دروغ شُمردند پس عذاب من و هشدار من چگونه بود؟ ۱۸ همانا ما بر ایشان تندبادی در دوره ای شوم پیوسته فرستادیم ۱۹ مردم را از جا می کَند، گویا آنها ریشه های نخلستانهای کَنده شده هستند ۲۰ پس عذاب و هشدار من چگونه بود؟ ۲۱ و مسلّماً قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۲۲ و (قوم) ثمود (افرادِ) هشدار دهنده را دروغ شُمردند ۲۳ پس گفتند: آیا بشری از خویش را که یک نفر است، او را پیروی کنیم؟ ما در آن هنگام در گُمراهی و دیوانگی هستیم ۲۴ (کافران گفتند): آیا ذکر (کلام الهی) از بین ما بر او (صالح) نازل شده؟ بلکه او دروغگویی شرور است ۲۵ پس به زودی فردا بدانند (سر موعدش بدانند) چه کسی دروغگو و شرور است ۲۶ همانا ما ماده شُتری را برای آزمایش ایشان خواهیم فرستاد پس (ای صالح) ایشان را نظاره کن و صبور باش ۲۷

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْۖ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْاْ صَاحِبَهُمْ
فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَكَانُواْ كَهَشِيمِ ٱلْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِۭ بِٱلنُّذُرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ لُوطٍۖ نَّجَّيْنَٰهُم بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَاۚ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَن شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْاْ بِٱلنُّذُرِ
﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَآ أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُواْ عَذَابِي
وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُواْ
عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ جَآءَ ءَالَ فِرْعَوْنَ ٱلنُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَٰهُمْ
أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُوْلَٰٓئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَآءَةٌ
فِي ٱلزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ ٱلْجَمْعُ
وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَٱلسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾
إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي ٱلنَّارِ عَلَىٰ
وُجُوهِهِمْ ذُوقُواْ مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

و ایشان را خبر ده که آب میان ایشان تقسیم شده، هر کدام در نوبت آب حاضر شود ۲۸ پس هم صحبت خویش را صدا زدند تا بیامد و (ماده شُتر) را کُشت ۲۹ پس عذاب و هشدار من چگونه بود؟ ۳۰ همانا بر ایشان فریادِ (مرگباری) را فرستادیم پس مانند برگ خُشکیده خُرد (و ریز) شدند ۳۱ و مسلّماً قرآن را آسان ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۳۲ و قوم لوط (افرادِ) هشدار دهنده را دروغ شُمردند ۳۳ همانا بر ایشان سنگهایی فرستادیم جز خاندان لوط که به هنگام صبح ایشان را نجات دادیم ۳۴ (این نجات) نعمتی از جانب ما بود، بدینسان کسی که سپاس گُزارد را پاداش می‌دهیم ۳۵ و مسلّماً (لوط) ایشان را از خشم ما هشدار داد پس با (افرادِ) هشدار دهنده (پیامبران) ستیزه کردند ۳۶ و مسلّماً از مهمانان لوط کام خواستند پس چشمان ایشان را محو کردیم پس عذاب من و آنچه (پیامبران) هشدار دادند را بچشید ۳۷ و مسلّماً صبحگاه بر ایشان (قومِ لوط) عذابی پایدار آمد ۳۸ پس عذاب من و آنچه (پیامبران) هشدار دادند را بچشید ۳۹ و مسلّماً قرآن را برای یادآوری آسان ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۴۰ و مسلّماً (افرادِ) هشدار دهنده به سوی خاندان فرعون آمدند ۴۱ همه نشانه های مرا دروغ شُمردند پس (عذابِ) شوکتمندی با اقتدار ایشان را فرا گرفت ۴۲ آیا کافران شما از آنها بهترند یا شما اَمان نامه ای از کتاب های (الهی) دارید؟ ۴۳ آیا می گویند: ما متحد هستیم و چیره می گردیم؟ ۴۴ به زودی جمعشان شکست خواهد خورد و رویگردان خواهند شد ۴۵ بلکه ساعت (قیامت) وعده گاه ایشان است و ساعت (قیامت) هولناکتر و تلخ تر (از هر چیزی) است ۴۶ همانا مُجرمان (گناهکاران) در گُمراهی و شعله های آتش (جهنم) هستند ۴۷ روزی که در آتش (جهنم) بر صورت های خویش کِشیده می‌شوند که (عذاب آن) آتش را بچشید ۴۸ همانا ما همه چیز را به حدّ و اندازه خلق کردیم ۴۹

وَمَآ أَمۡرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٞ كَلَمۡحِۭ بِٱلۡبَصَرِ ٥٠ وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَآ
أَشۡيَاعَكُمۡ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٥١ وَكُلُّ شَيۡءٖ فَعَلُوهُ فِي ٱلزُّبُرِ
٥٢ وَكُلُّ صَغِيرٖ وَكَبِيرٖ مُّسۡتَطَرٞ ٥٣ إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ
فِي جَنَّٰتٖ وَنَهَرٖ ٥٤ فِي مَقۡعَدِ صِدۡقٍ عِندَ مَلِيكٖ مُّقۡتَدِرِۢ ٥٥

سُورَةُ الرَّحۡمَٰن

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلرَّحۡمَٰنُ ١ عَلَّمَ ٱلۡقُرۡءَانَ ٢ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ ٣ عَلَّمَهُ ٱلۡبَيَانَ ٤
ٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ بِحُسۡبَانٖ ٥ وَٱلنَّجۡمُ وَٱلشَّجَرُ يَسۡجُدَانِ ٦
وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلۡمِيزَانَ ٧ أَلَّا تَطۡغَوۡاْ فِي ٱلۡمِيزَانِ ٨
وَأَقِيمُواْ ٱلۡوَزۡنَ بِٱلۡقِسۡطِ وَلَا تُخۡسِرُواْ ٱلۡمِيزَانَ ٩ وَٱلۡأَرۡضَ
وَضَعَهَا لِلۡأَنَامِ ١٠ فِيهَا فَٰكِهَةٞ وَٱلنَّخۡلُ ذَاتُ ٱلۡأَكۡمَامِ ١١
وَٱلۡحَبُّ ذُو ٱلۡعَصۡفِ وَٱلرَّيۡحَانُ ١٢ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
١٣ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِن صَلۡصَٰلٖ كَٱلۡفَخَّارِ ١٤ وَخَلَقَ ٱلۡجَآنَّ مِن
مَّارِجٖ مِّن نَّارٖ ١٥ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٦ رَبُّ
ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ وَرَبُّ ٱلۡمَغۡرِبَيۡنِ ١٧ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٨

و فرمان ما جز یک چشم بر هم زدن نیست ۵۰ و مسلّماً پیروان ایشان را هلاک ساختیم پس آیا یادآورنده ای است؟ ۵۱ و هر کاری که کردند پس در کتابها (ثبت و ضبط) است ۵۲ هر کوچک و بزرگی نوشته شده است ۵۳ همانا پرهیزکاران در باغستان ها و چشمه سارها هستند ۵۴ در جایگاه راستینی نزدِ پادشاه با اقتدار ۵۵

سوره رحمان - ۵۵

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

(اللّٰه) مهربان ۱ قرآن را آموزش داد ۲ انسان را خلق کرد ۳ به او بیان آموخت ۴ خورشید و ماه در کار هستند ۵ و ستارگان و درختان مطیع دستورات (اللّٰه) هستند ۶ و آسمانها را برافراشت و میزان را قرار داد ۷ تا در میزان (سنجش) سرکشی نکنید ۸ و وزن کردن را به عدالت به پا دارید و در وزن کردن کم نگذارید ۹ و زمین را برای موجودات قرار داد ۱۰ در آن (انواع) میوه ها و نخل دارای شکوفه است ۱۱ و دانه های دارای پوست و گیاهان خوشبوست ۱۲ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۱۳ انسان را از گِلی خُشکیده سُفال مانند خلق کرد ۱۴ و جِنّ را از آمیخته ای از آتش خلق کرد ۱۵ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۱۶ پروردگار مشرق ها و پروردگار مغرب ها ۱۷ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۱۸

مَرَجَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ يَلۡتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيۡنَهُمَا بَرۡزَخٞ لَّا يَبۡغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخۡرُجُ مِنۡهُمَا ٱللُّؤۡلُؤُ وَٱلۡمَرۡجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ ٱلۡجَوَارِ ٱلۡمُنشَـَٔاتُ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ ﴿٢٤﴾
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنۡ عَلَيۡهَا فَانٖ ﴿٢٦﴾ وَيَبۡقَىٰ وَجۡهُ
رَبِّكَ ذُو ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
يَسۡـَٔلُهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ كُلَّ يَوۡمٍ هُوَ فِي شَأۡنٖ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفۡرُغُ لَكُمۡ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ إِنِ ٱسۡتَطَعۡتُمۡ
أَن تَنفُذُواْ مِنۡ أَقۡطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ فَٱنفُذُواْۚ لَا تَنفُذُونَ
إِلَّا بِسُلۡطَٰنٖ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرۡسَلُ عَلَيۡكُمَا
شُوَاظٞ مِّن نَّارٖ وَنُحَاسٞ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ وَرۡدَةٗ كَٱلدِّهَانِ
﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُسۡـَٔلُ عَن
ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٞ وَلَا جَآنّٞ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾
يُعۡرَفُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ بِسِيمَٰهُمۡ فَيُؤۡخَذُ بِٱلنَّوَٰصِي وَٱلۡأَقۡدَامِ ﴿٤١﴾

دو دریا که با هم مُجاورند را روان ساخت ۱۹ که میان آنها فاصله‌ای است که در هم آمیخته نشوند ۲۰ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۲۱ از آنها (دریاها) مُروارید و مرجان بیرون می آید ۲۲ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۲۳ (حرکت) کِشتی های برافراشته مثل کوه در دریا از آن اوست ۲۴ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۲۵ هر که بر آن (زمین) است از بین خواهد رفت ۲۶ تنها ذات پروردگارت که صاحبِ شُکوه و بزرگواری است باقی می ماند ۲۷ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۲۸ هر که در آسمانها و زمین است از اللّه درخواست می کند و او هر روز دست به (انجام) کاری است ۲۹ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۳۰ به زودی ای دو گرانمایه (انسان و جِنّ) به شما خواهیم پرداخت ۳۱ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۳۲ ای گروه جِنّ و انسان اگر می توانید از مرزهای آسمان و زمین بُگذرید پس بُگذرید (ولی) جز با داشتن تسلّطی عبور نخواهید کرد ۳۳ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۳٤ بر شما شَراره هایی از آتش و مس گُداخته فرستاده شود پس یاری نخواهید شد ۳۵ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۳٦ پس هنگامی که (در روز قیامت) آسمان شکافته شود پس چون روغن گُداخته (روان گردد) ۳۷ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۳۸ پس در آن روز از گناه انسان و جِنّ پرسیده نشود ۳۹ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٤۰ مُجرمان (گناهکاران) از چهره هایشان شناخته می شوند؛ پس (موهای) پیشانی ها و پاهایشان گرفته می شود ۴۱

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥٣﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍۚ وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَآءُ ٱلْإِحْسَٰنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَٰنُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَآمَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾
فِيهِمَا فَٰكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٤٢ این جهنمی است که آن را مُجرمان (گناهکاران) دروغ می‌شُمردند ۴۳ میان آتش و آب جوشان گردش خواهند کرد ۴۴ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٤٥ و (برای) آنکس که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ است ۴۶ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٤٧ (باغهای) دارنده شاخسارها ۴۸ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٤٩ در آن دو چشمه روان است ۵۰ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۵۱ در آن از هر میوه ای دو جفت موجود است ۵۲ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۵۳ بر بسترهایی که آستر آنها از حریر سبز است تکیه کنند و میوهٔ دو باغ در دسترس است ۵۴ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۵۵ در آن باغ ها (بهشت)، کسانی هستند که چشم ها را (از غیر همسر خود) فرو می گیرند؛ که پیش از آنها هیچ انسان و جنّی با ایشان نیامیخته است ۵۶ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۵۷ که ایشان چون یاقوت و مرجان هستند ۵۸ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۵۹ آیا پاداش نیکوکاری جز نیکوکاری است؟ ۶۰ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٦١ و غیر آن دو باغ، دو باغ دیگر است ۶۲ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٦٣ دو باغ سبزِ تیره ۶۴ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٦٥ در آنها دو چشمه جوشان است ۶۶ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٦٧ در آنها انواع میوه ها و نخل و انار موجود است ۶۸ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ٦٩

فِيهِنَّ خَيۡرَٰتٌ حِسَانٞ ٧٠ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٧١ حُورٞ مَّقۡصُورَٰتٞ فِي ٱلۡخِيَامِ ٧٢ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٧٣ لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٞ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنّٞ ٧٤ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٥ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفۡرَفٍ خُضۡرٖ
وَعَبۡقَرِيٍّ حِسَانٖ ٧٦ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٧
تَبَٰرَكَ ٱسۡمُ رَبِّكَ ذِي ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ٧٨

سُورَةُ الوَاقِعَةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ١ لَيۡسَ لِوَقۡعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٢ خَافِضَةٞ رَّافِعَةٌ
٣ إِذَا رُجَّتِ ٱلۡأَرۡضُ رَجّٗا ٤ وَبُسَّتِ ٱلۡجِبَالُ بَسّٗا ٥ فَكَانَتۡ
هَبَآءٗ مُّنۢبَثّٗا ٦ وَكُنتُمۡ أَزۡوَٰجٗا ثَلَٰثَةٗ ٧ فَأَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ
مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ٨ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ مَآ أَصۡحَٰبُ
ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ٩ وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلسَّٰبِقُونَ ١٠ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ١١
فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ١٢ ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٣ وَقَلِيلٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ
١٤ عَلَىٰ سُرُرٖ مَّوۡضُونَةٖ ١٥ مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيۡهَا مُتَقَٰبِلِينَ ١٦

در آنجا (بهشت) نیکوکارانی خوش سیما وجود دارند ۷۰ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۷۱ مُختص شدگانی نگه داشته شده در خیمه‌ها هستند ۷۲ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۷۳ با آنان پیش از ایشان، انسان و جنّ نیامیخته است ۷۴ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۷۵ بر بالش های سبز و بسترهای نیکو تکیه زده اند ۷۶ پس کدامین نعمت های پروردگارتان را دروغ می شُمارید؟ ۷۷ مُبارک باد نام پروردگار صاحبِ شُکوه و گرامی تو (که مهیّا کننده همه اینهاست) ۷۸

سوره واقعه – ۵۶

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

هنگامی که (قیامت) رُخ دهد ۱ که در وقوع آن تردیدی نیست ۲ خوار کننده و بالا برنده (انسانهاست) ۳ آنگاه که زمین به شدّت بلرزد ۴ و کوه ها به شدّت رانده شوند ۵ پس به مانند گَرد و غبار پراکنده شوند ۶ و شما به گروه های سه گانه (تقسیم) شوید ۷ پس اهل نیکبختی، اهل نیکبختی چه کسانی هستند؟ ۸ و اهل ذلّت و اهل ذلّت چه کسانی هستند؟ ۹ و سبقت گیرندگان (این دنیا) همان سبقت گیرندگان آخرت هستند ۱۰ آنان نزدیکان (به خوشبختی) هستند ۱۱ در باغ های پُر نعمت ۱۲ بعضی از پیشینیان ۱۳ و اندکی از (افرادِ) آینده ۱۴ بر تخت های سایه دار ۱۵ روبروی هم تکیه زده اند ۱۶

يَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَٰنٞ مُّخَلَّدُونَ ١٧ بِأَكۡوَابٖ وَأَبَارِيقَ وَكَأۡسٖ مِّن مَّعِينٖ
١٨ لَّا يُصَدَّعُونَ عَنۡهَا وَلَا يُنزِفُونَ ١٩ وَفَٰكِهَةٖ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ
٢٠ وَلَحۡمِ طَيۡرٖ مِّمَّا يَشۡتَهُونَ ٢١ وَحُورٌ عِينٞ ٢٢ كَأَمۡثَٰلِ ٱللُّؤۡلُوِ
ٱلۡمَكۡنُونِ ٢٣ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٤ لَا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوٗا
وَلَا تَأۡثِيمًا ٢٥ إِلَّا قِيلٗا سَلَٰمٗا سَلَٰمٗا ٢٦ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡيَمِينِ مَآ أَصۡحَٰبُ
ٱلۡيَمِينِ ٢٧ فِي سِدۡرٖ مَّخۡضُودٖ ٢٨ وَطَلۡحٖ مَّنضُودٖ ٢٩ وَظِلّٖ مَّمۡدُودٖ
٣٠ وَمَآءٖ مَّسۡكُوبٖ ٣١ وَفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ ٣٢ لَّا مَقۡطُوعَةٖ وَلَا مَمۡنُوعَةٖ
٣٣ وَفُرُشٖ مَّرۡفُوعَةٍ ٣٤ إِنَّآ أَنشَأۡنَٰهُنَّ إِنشَآءٗ ٣٥ فَجَعَلۡنَٰهُنَّ أَبۡكَارًا
٣٦ عُرُبًا أَتۡرَابٗا ٣٧ لِّأَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ٣٨ ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ٣٩
وَثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ ٤٠ وَأَصۡحَٰبُ ٱلشِّمَالِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلشِّمَالِ
٤١ فِي سَمُومٖ وَحَمِيمٖ ٤٢ وَظِلّٖ مِّن يَحۡمُومٖ ٤٣ لَّا بَارِدٖ
وَلَا كَرِيمٍ ٤٤ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَبۡلَ ذَٰلِكَ مُتۡرَفِينَ ٤٥ وَكَانُواْ
يُصِرُّونَ عَلَى ٱلۡحِنثِ ٱلۡعَظِيمِ ٤٦ وَكَانُواْ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا
تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ٤٧ أَوَ ءَابَآؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ ٤٨ قُلۡ إِنَّ
ٱلۡأَوَّلِينَ وَٱلۡأٓخِرِينَ ٤٩ لَمَجۡمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ٥٠

بر(گِرد) ایشان کودکانی جاودان می چرخند ۱۷ با جام ها و ظرف ها و پیاله ای از نوشیدنی گوارا ۱۸ از آن سر درد نمی گیرند و (از نوشیدن آن) بی خرد نمی گردند ۱۹ انواع میوه ها از آنچه میل داشته باشند ۲۰ و گوشت پرنده از آنچه هوس کنند ۲۱ و مختص شدگانی چشم نواز ۲۲ همچون مُروارید دست نخورده ۲۳ پاداشی بدآنچه انجام می دادند ۲۴ در آن (بهشت) سخن بیهوده و گناه آلود نمی شنوند ۲۵ جز اینکه گفته می شود سلام و درود بر شما ۲۶ و اهل نیکبختی، اهل نیکبختی چه کسانی هستند؟ ۲۷ در نظمی بی مثال ۲۸ و انبوهی از کامیابی ۲۹ و سایهٔ گُسترده ۳۰ و (در کنار) آبشارها ۳۱ و میوهٔ فراوان ۳۲ نه قطع شدنی و نه ممنوع شده ۳۳ و همسرانی بلند مرتبه ۳۴ همانا ما آنها را به دقت پدید آورده ایم ۳۵ پس ایشان را پاک و دست نخورده قرار دادیم ۳۶ شیفتگانی همتراز ۳۷ برای اهل نیکبختی ۳۸ گروهی از پیشینیان ۳۹ و گروهی از آیندگان ۴۰ و اهل ذلّت و اهل ذلّت چه کسانی هستند ۴۱ در آتشی سوزان و آبی جوشان ۴۲ و سایه ای از دود ۴۳ نه خُنک و نه گرامی (می شوند) ۴۴ همانا ایشان از پیش (در دنیا از افرادِ) خوشگذران (عیاش) بودند ۴۵ و بر گناه بزرگ پافشاری می کردند ۴۶ و می گفتند: آیا زمانی که مُردیم و خاک و استخوانها شدیم، آیا ما برانگیخته خواهیم شد؟ ۴۷ آیا پدران پیشین ما (نیز برانگیخته خواهند شد)؟ ۴۸ (ای محمّد) بگو: همانا اوّلین و آخرین (از شما) ۴۹ به سوی وعده گاه مشخص (در روز قیامت) گِردآورده می شوند ۵۰

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ ٱلْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَآكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾
فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَٰرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَٰرِبُونَ
شُرْبَ ٱلْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَٰكُمْ فَلَوْلَا
تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ
ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
عَلِمْتُمُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ
﴿٦٣﴾ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ
حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ
مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ
مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا
تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ
شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا
لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ ۞ فَلَآ أُقْسِمُ
بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

سپس شما ای (افرادِ) گُمراه دروغ پرداز ۵۱ قطعاً از درخت زَقُّوم خواهید خورد ۵۲ پس از آن (درخت) شکم ها را پُر خواهید کرد ۵۳ سپس روی آن از آبِ جوشان می نوشید ۵۴ پس چون شُتران عطش زده می نوشید ۵۵ این پذیرایی در روز جزا است ۵۶ ما شما را خلق کردیم پس چرا تصدیق نمی کنید؟ ۵۷ آیا دیدید آنچه (از منی در رحم) می ریزید ۵۸ آیا شما آن را خلق می کنید یا ما خالق هستیم؟ ۵۹ ما میان شما مرگ را قرار دادیم و ما پیشی گیرنده نیستیم ۶۰ بر اینکه تا شما را جایگزین سازیم و شما را از آنچه نمی دانید (در آفرینشی دیگر) پدید می آوریم ۶۱ و مسلّماً متوجه پیدایش نخستین شدید پس چرا متذکر نمی شوید؟ ۶۲ آیا در آنچه که کِشت می کنید اندیشه کرده‌اید؟ ۶۳ آیا شما آن را می رویانید یا ما آن را می رویانیم؟ ۶۴ اگر بخواهیم آن (کِشتزار) را خُشک می گردانیم پس حسرت زده می شوید ۶۵ (و می گویید:) همانا ما زیان دیده‌ایم ۶۶ بلکه ما (از روزی) محروم شده ایم ۶۷ آیا در آبی که می نوشید اندیشه کرده‌اید؟ ۶۸ آیا شما آن را از ابر فرود می آورید یا ما فرود آورنده (آن) هستیم؟ ۶۹ اگر می خواستیم آن را شور می گردانیدیم پس چرا سپاسگزاری نمی کنید؟ ۷۰ آیا در آتشی که (آن را) روشن می کنید اندیشه می کنید؟ ۷۱ آیا شما درخت آن را پدید آورده اید یا ما پدیدآورنده (آن) هستیم؟ ۷۲ ما آن را یادآوری و بهره ای برای (افرادِ) جوینده قرار دادیم ۷۳ پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح بگوی ۷۴ پس سوگند به موقعیت های ستارگان ۷۵ و همانا آن سوگندی بزرگ است اگر بدانید ۷۶

إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِى كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا
ٱلْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ
أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَآ
إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ
﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ
ٱلْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ
ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ
﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الحَدِيدِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُۥ مُلْكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ
ٱلْأَوَّلُ وَٱلْءَاخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

همانا آن قرآن گرامی است ۷۷ در کتابی پوشیده ۷۸ بدان جز پاکان دسترسی ندارند ۷۹ نازل شده ای از پروردگار جهانیان است ۸۰ پس آیا به این سخن بی اعتنا هستید؟ ۸۱ و بهرهٔ خود را در دروغ شُمردن آن قرار می دهید ۸۲ پس هنگامی که جان به گلوگاه رسد ۸۳ و شما در آن هنگام نظاره گر باشید ۸۴ و ما به آن لحظه از شما نزدیکتر هستیم و لیکن (شما) نمی بینید ۸۵ پس اگر شما مُجازات شدنی نیستید ۸۶ آن (عذاب) را باز دارید اگر راستگو هستید ۸۷ پس اگر از نزدیکان (به درگاه الهی و ایماندار) باشد ۸۸ آرامش و روزی و باغی پُر نعمت (برای) اوست ۸۹ و امّا اگر از اهل نیکبختی باشد ۹۰ پس تو را سلامتی باد (ای) اهل نیکبختی ۹۱ و امّا اگر از (افرادِ) تکذیب کننده گُمراه باشد ۹۲ پس نصیبش از آب جوشان است ۹۳ و وارد شدن به دوزخ ۹۴ همانا اینها، حقیقت (و) یقین است ۹۵ پس به نام پروردگار خویش تسبیح بگو ۹۶

سوره حدید - ۵۷

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آنچه در آسمانها و زمین است اللّٰه را تسبیح می گوید و او شوکتمندِ حکیم است ۱ پادشاهیِ آسمانها و زمین برای اوست، زنده می‌کند و می میراند و او بر همه چیز تواناست ۲ او (اللّٰه) اوّل و آخر و پیدا و نهان است و او به هر چیزی تواناست ۳

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ
عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلۡأَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَاۖ وَهُوَ مَعَكُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَّهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ
﴿٥﴾ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيۡلِۚ وَهُوَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
ٱلصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُواْ مِمَّا جَعَلَكُم
مُّسۡتَخۡلَفِينَ فِيهِۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَأَنفَقُواْ لَهُمۡ أَجۡرٞ كَبِيرٞ ﴿٧﴾
وَمَا لَكُمۡ لَا تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ لِتُؤۡمِنُواْ بِرَبِّكُمۡ وَقَدۡ
أَخَذَ مِيثَٰقَكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦٓ
ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ لِّيُخۡرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمۡ
لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمۡ أَلَّا تُنفِقُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَا يَسۡتَوِى مِنكُم مَّنۡ أَنفَقَ مِن قَبۡلِ ٱلۡفَتۡحِ
وَقَٰتَلَۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡظَمُ دَرَجَةٗ مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُواْ مِنۢ بَعۡدُ وَقَٰتَلُواْۚ
وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ﴿١٠﴾ مَّن ذَا
ٱلَّذِى يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥ وَلَهُۥٓ أَجۡرٞ كَرِيمٞ ﴿١١﴾

او کسی است که آسمانها و زمین را در شش دوره خلق کرد سپس بر عرش استقرار یافت، آنچه در زمین فرو می رود و آنچه از آن خارج می شود و آنچه از آسمان نازل می شود و آنچه در آن بالا می رود را (اللّٰه) می داند، او (اللّٰه) با شماست هر کجا باشید و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید بیناست ۴ پادشاهی آسمانها و زمین برای اوست و بازگشت کارها به سوی اوست ۵ شب را در روز فرو می برد و روز را در شب فرو می برد و او به راز سینه ها داناست ۶ به اللّٰه و فرستاده او ایمان آورید و از آنچه شما را در (استفاده از) آن جانشین (دیگران) کرده، ببخشید پس کسانیکه از شما ایمان آورند و بخشش کنند، برای ایشان مُزدی بزرگ است ۷ و شما را چه شود که به اللّٰه و فرستاده او ایمان نمی آورید؟ او شما را دعوت می کند تا به پروردگار خویش ایمان آورید، به درستی (اللّٰه) از شما پیمان گرفت اگر ایمان دارید ۸ او کسی است که بر بندهٔ خویش آیات روشن را نازل کرد تا شما را از تاریکی ها به سوی نور بیرون آورد و همانا اللّٰه (نسبت) به شما با محبّتِ مهربان است ۹ و شما را چه شود که در راه اللّٰه نمی بخشید؟ و (حال آنکه) میراث آسمانها و زمین از آنِ اللّٰه است، از میان شما (دو گروه) یکسان نیستند، کسانی هستند که پیش از پیروزی و نبرد (در راه اللّٰه) بخشش کردند، آنان درجاتشان (نزدِ اللّٰه) از کسانیکه بعد از نبرد (در راه اللّٰه) بخشش کردند بالاتر است و هر کدام را اللّٰه وعدهٔ نیکویی داده است و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۱۰ کیست آنکه به اللّٰه وامی نیکو بدهد پس (اللّٰه) برای او (سپرده اش را) دو چندان بگرداند و برای او مُزدی گرامی است ۱۱

يَوْمَ تَرَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَٰنِهِم بُشْرَىٰكُمُ ٱلْيَوْمَ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱنظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ٱرْجِعُوا۟ وَرَآءَكُمْ
فَٱلْتَمِسُوا۟ نُورًا ۖ فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُۥ بَابٌۢ بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحْمَةُ
وَظَٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ ٱلْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ
وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَٱرْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ ٱلْأَمَانِىُّ
حَتَّىٰ جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ وَغَرَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَٱلْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ
فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ مَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ ۖ هِىَ مَوْلَىٰكُمْ ۖ
وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ ۞ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَن تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ
أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ
مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿١٦﴾ ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ ٱلْمُصَّدِّقِينَ وَٱلْمُصَّدِّقَٰتِ
وَأَقْرَضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

روزی که مردان و زنان مؤمن را می بینی که نور آنها پیش روی ایشان و از سوی راست ایشان به شتاب می رود، شما را امروز مُژده باد به باغستانهایی که زیر آنها نهرها جاریست که جاودان در آنها هستند، این همان کامیابی بزرگ است ۱۲ روزی که مردان و زنان مُنافق به کسانیکه ایمان آوردند، می گویند: به ما نگاه کنید تا از نور شما بهره گیریم؟ گفته شود: به دنیا بازگردید (اگر می توانید) و طلب نور کنید پس میان ایشان دیواری که آن را دروازه ای است (ایجاد می گردد) که درون آن رحمت است و بیرون آن رو به عذاب باز می گردد ۱۳ (مُنافقان) آنها (مؤمنان) را ندا دهند، آیا با شما نبودیم؟ (مؤمنان) می گویند: بله و لیکن شما خودتان را در آشوبگری (بلای دورویی) انداختید و به انتظار نشستید و شکّ کردید و آرزوها شما را سرگرم ساخت تا فرمان اللّٰه آمد و آن فریبکار (شیطان) شما را دربارهٔ اللّٰه فریب داد ۱۴ پس امروز از شما و از آنانکه کُفر ورزیدند جایگزینی گرفته نمی شود، جایگاه شما آتش (جهنم) است، آن همدم شماست و چه بد جایگاهی است ۱۵ آیا برای آنان که ایمان آوردند هنگام آن نشده است که دلهای ایشان برای یاد اللّٰه و آنچه از حقّ نازل شد فُروتن گردد؟ و همچون کسانی نباشند که صاحب کتابهای (الهی) پیشین شدند پس زمان بر ایشان طولانی شد و دل های ایشان سخت گردید و بسیاری از ایشان نافرمان اند ۱۶ بدانید آنکه اللّٰه زمین را بعد از مرگش زنده می سازد، همانا برای شما آیات را مشخص کردیم تا شاید تعقّل کنید ۱۷ همانا مردان و زنان صدقه دهنده و کسانیکه به اللّٰه وامی نیکو می دهند بر ایشان (پاداش) افزوده می شود و برای ایشان مُزدی گرامی است ۱۸

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَ ۖ وَٱلشُّهَدَآءُ
عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ
بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ ٱعْلَمُوٓاْ أَنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ
ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ
وَٱلْأَوْلَٰدِ ۖ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ ٱلْكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَٰمًا ۖ وَفِى ٱلْأَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٌ ۚ وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
سَابِقُوٓاْ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ ٱلسَّمَآءِ
وَٱلْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ
ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَآ أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مِّن
قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا
تَأْسَوْاْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُواْ بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ وَٱللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

و کسانیکه به اللّٰه و فرستادگان او ایمان آوردند، آنان (افرادِ) راستگو هستند و گواهان نزد پروردگار خویش (هستند)، برای ایشان مُزد و نورشان (محفوظ) است و کسانیکه کُفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شُمردند آنان یاران دوزخ هستند ۱۹ بدانید که زندگی دنیا بازیچه و هوسرانی و خودآرایی و فخرکردن بر همدیگر و پیشی گرفتن در اموال و فرزندان است، به مانند بارانی است که گیاهان (حاصل از) آن کافران را به شگفتی وا می دارد سپس خُشک شود پس آن را زرد شده ببینند سپس خاشاک شود و در آخرت (برای کافران) عذابی سخت است و آمرزشی از اللّٰه و خُشنودیی (برای ایمانداران) وجود دارد و زندگی دنیا جز بهره ای فریب دهنده نیست ۲۰ به سوی آمرزشی از پروردگارتان و باغی (بهشتی) که پهنای آن همچون پهنای آسمان ها و زمین است بر یکدیگر پیشی بگیرید که برای کسانیکه به اللّٰه و فرستادگان او ایمان آورده اند آماده شده است، این لطف اللّٰه است، آنرا به هر که بخواهد می دهد و اللّٰه صاحب لطفی بزرگ است ۲۱ هیچ مُصیبتی نه در زمین و نه در جانتان روی نمی دهد مگر پیش از آنکه آن را پدید آوردیم مقرّر شده است، همانا آن بر اللّٰه آسان است ۲۲ تا بر آنچه از دست شما رود افسوس نخورید و بدآنچه شما را داده شود دلخوش نشوید و اللّٰه هیچ خودخواه گردنکشی را دوست ندارد ۲۳ کسانیکه (از بخشیدن) خودداری می کنند و مردم را به خودداری ورزیدن (از بخشش) اَمر می کنند و هر کس (به فرمانِ اللّٰه) پُشت کند پس همانا اللّٰه او بی نیاز سُتوده است ۲۴

لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلۡنَا مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ
وَٱلۡمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَأَنزَلۡنَا ٱلۡحَدِيدَ فِيهِ
بَأۡسٞ شَدِيدٞ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ
بِٱلۡغَيۡبِۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٞ ٢٥ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحٗا وَإِبۡرَٰهِيمَ
وَجَعَلۡنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلۡكِتَٰبَۖ فَمِنۡهُم مُّهۡتَدٖۖ
وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ٢٦ ثُمَّ قَفَّيۡنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيۡنَا بِعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَۖ وَجَعَلۡنَا
فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ رَأۡفَةٗ وَرَحۡمَةٗۚ وَرَهۡبَانِيَّةً
ٱبۡتَدَعُوهَا مَا كَتَبۡنَٰهَا عَلَيۡهِمۡ إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ رِضۡوَٰنِ ٱللَّهِ
فَمَا رَعَوۡهَا حَقَّ رِعَايَتِهَاۖ فَـَٔاتَيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۡهُمۡ أَجۡرَهُمۡۖ
وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ٢٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَءَامِنُواْ بِرَسُولِهِۦ يُؤۡتِكُمۡ كِفۡلَيۡنِ مِن رَّحۡمَتِهِۦ وَيَجۡعَل لَّكُمۡ نُورٗا
تَمۡشُونَ بِهِۦ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٨ لِّئَلَّا يَعۡلَمَ
أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ أَلَّا يَقۡدِرُونَ عَلَىٰ شَيۡءٖ مِّن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَأَنَّ
ٱلۡفَضۡلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٢٩

مسلّماً فرستادگانمان را با نشانیها فرستادیم و با ایشان کتاب و میزان را نازل نمودیم تا مردم به (اجرای) دستورات الهی بپا خیزند و آهن را که در آن نیروی سخت و سودهایی برای مردم است را فرو فرستادیم و تا اللّه معلوم بدارد چه کسی در نهان او و فرستادگانش را یاری می کند، همانا اللّه نیرومندِ با شوکت است ۲۵ و مسلّماً نوح و ابراهیم را فرستادیم و در نسل های آنها پیامبری و کتاب را قرار داده ایم پس بعضی از ایشان هدایت یافته اند و بسیاری از ایشان نافرمان هستند ۲۶ سپس به دنبال ایشان فرستادگان خویش را آوردیم و پُشت سر ایشان عیسی پسر مریم را آوردیم و به او انجیل را عطا نمودیم و در دل های کسانیکه از آن (انجیل) پیروی نمودند مهربانی و رحمت را قرار دادیم و روحانیتی که از (نزدِ) خود ساخته بودند را ما بر ایشان مُقرّر نکردیم، (ایشان) جز در پی خُشنودی اللّه (آن را انجام ندادند) پس آنها (فرامینِ اللّه) را چنانکه حقّ رعایتش بود را رعایت نکردند پس کسانی را که از ایشان ایمان آوردند مُزدهایشان را دادیم و بسیاری از ایشان نافرمان هستند ۲۷ ای کسانیکه ایمان آوردید تقوای الهی پیشه سازید و به فرستاده ایمان آورید که به شما دو بهره از رحمتش را خواهد داد و برای شما نوری را قرار می دهد که بدان راه روید و بر شما ببخشاید و اللّه آمرزندهٔ مهربان است ۲۸ تا اهل کتاب بدانند که قادر بر چیزی از فضل (عطا) اللّه نیستند و آنکه بخشش به دست اللّه است، آن را به هر کس بخواهد، می دهد و اللّه صاحب لطفی بزرگ است ۲۹

سُورَةُ المُجَادلَةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قَدۡ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوۡلَ ٱلَّتِي تُجَٰدِلُكَ فِي زَوۡجِهَا وَتَشۡتَكِيٓ إِلَى ٱللَّهِ وَٱللَّهُ يَسۡمَعُ تَحَاوُرَكُمَآۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٌ ١ ٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَآئِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهَٰتِهِمۡۖ إِنۡ أُمَّهَٰتُهُمۡ إِلَّا ٱلَّٰٓـِٔي وَلَدۡنَهُمۡۚ وَإِنَّهُمۡ لَيَقُولُونَ مُنكَرٗا مِّنَ ٱلۡقَوۡلِ وَزُورٗاۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٞ ٢ وَٱلَّذِينَ يُظَٰهِرُونَ مِن نِّسَآئِهِمۡ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُواْ فَتَحۡرِيرُ رَقَبَةٖ مِّن قَبۡلِ أَن يَتَمَآسَّاۚ ذَٰلِكُمۡ تُوعَظُونَ بِهِۦۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٣ فَمَن لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ شَهۡرَيۡنِ مُتَتَابِعَيۡنِ مِن قَبۡلِ أَن يَتَمَآسَّاۖ فَمَن لَّمۡ يَسۡتَطِعۡ فَإِطۡعَامُ سِتِّينَ مِسۡكِينٗاۚ ذَٰلِكَ لِتُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۚ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۗ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٤ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ كُبِتُواْ كَمَا كُبِتَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ وَقَدۡ أَنزَلۡنَآ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖۚ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٞ مُّهِينٞ ٥ يَوۡمَ يَبۡعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعٗا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓاْۚ أَحۡصَىٰهُ ٱللَّهُ وَنَسُوهُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ٦

سوره مجادله - ۵۸

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

به درستی اللّٰه سخنان آن زن را که با تو (ای محمّد) دربارهٔ شوهرش مُجادله می کرد و به اللّٰه شکایت می‌نمود را شنید و اللّٰه گفتگوی شما را می شنود، همانا اللّٰه شنوندهٔ بیناست ۱ کسانی از شما که زنان خود را ظِهار می کنند (یعنی با بیان سخنان بی اساس جاهلی می گویند تو مثل مادر من هستی) آنها مادرانشان نیستند، مادرانشان تنها کسانی هستند که ایشان را زاییده اند و قطعاً آنها سخن زشت و باطلی را می گویند و همانا اللّٰه با گُذشتِ آمرزنده است ۲ و کسانیکه زنان خویش را ظِهار می کنند (مادر خود می خوانند) سپس از آنچه گفته اند باز می گردند قبل از آنکه (با همسرانشان) آمیزش (جنسی) کنند پس (باید) گردن (کسی) را آزاد کنند (فردی را از زندگی ذلّت وار و دیون رهائی دهد)، این (حُکمی) است که بدان پند داده می شوید و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۳ پس هر کس (فردی را) نیافت باید پیش از آمیزش (جنسی با همسرش) دو ماه پیاپی روزه بگیرد و آن که نتوانست (روزه بگیرد) پس شصت نفر بینوا را خوراک دهد، این (حُکم) برای آن است که به اللّٰه و فرستاده ایمان آورد و این مرزهای اللّٰه است و برای کافران عذابِ دردناک است ۴ همانا کسانیکه با اللّٰه و فرستاده او دشمنی می کنند، سرنگون شدند چنانکه پیشینیان آنها سرنگون شدند و به درستی آیات روشن را نازل کردیم و برای کافران عذابی خوار کننده است ۵ روزی که اللّٰه همه آنها را (از زمین) بر می انگیزد پس بدآنچه انجام داده اند آنان را آگاهی می دهد، (اللّٰه) آنها (گناهان) را شُمارش کرد و ایشان فراموش کردند و اللّٰه بر همه چیز گواه است ۶

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ مَا يَكُونُ مِن
نَّجۡوَىٰ ثَلَٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمۡ وَلَا خَمۡسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمۡ وَلَآ أَدۡنَىٰ
مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكۡثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمۡ أَيۡنَ مَا كَانُواْۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا
عَمِلُواْ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ٧ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ
نُهُواْ عَنِ ٱلنَّجۡوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُواْ عَنۡهُ وَيَتَنَٰجَوۡنَ بِٱلۡإِثۡمِ
وَٱلۡعُدۡوَٰنِ وَمَعۡصِيَتِ ٱلرَّسُولِۖ وَإِذَا جَآءُوكَ حَيَّوۡكَ بِمَا لَمۡ يُحَيِّكَ
بِهِ ٱللَّهُ وَيَقُولُونَ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ لَوۡلَا يُعَذِّبُنَا ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُۚ حَسۡبُهُمۡ
جَهَنَّمُ يَصۡلَوۡنَهَاۖ فَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا
تَنَٰجَيۡتُمۡ فَلَا تَتَنَٰجَوۡاْ بِٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِ وَمَعۡصِيَتِ ٱلرَّسُولِ
وَتَنَٰجَوۡاْ بِٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ إِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ٩ إِنَّمَا
ٱلنَّجۡوَىٰ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ لِيَحۡزُنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَيۡسَ بِضَآرِّهِمۡ
شَيۡـٔٗا إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٠ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَكُمۡ تَفَسَّحُواْ فِي ٱلۡمَجَٰلِسِ فَٱفۡسَحُواْ يَفۡسَحِ
ٱللَّهُ لَكُمۡۖ وَإِذَا قِيلَ ٱنشُزُواْ فَٱنشُزُواْ يَرۡفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ
وَٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ دَرَجَٰتٖۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١١

آیا ندیدی که اللّٰه آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را می داند و سه نفر گفت و گوی پنهانیِ ندارند مگر آنکه اللّٰه چهارمین آنهاست یا پنج نفر مگر آنکه اللّٰه ششمین آنهاست و نه کمتر از این و نه بیشتر، جز آنکه اللّٰه هر جا باشند با ایشان است و سپس در روز قیامت بدآنچه انجام می دادند ایشان را آگاهی می دهد، همانا اللّٰه بر همه چیز داناست ۷ آیا کسانیکه از گفت و گوی پنهانیِ منع شده اند را ندیدی سپس بدآنچه از آن نهی شدند باز می گردند و به گناه و دشمنی و مخالفت با فرستاده با یکدیگر گفت و گوی پنهانیِ می کنند و هنگامی که نزد تو (ای محمّد) می آیند (تو را) بدآنچه بدان اللّٰه زنده باد نگفته، زنده باد گویند و در دل خود می گویند: چرا اللّٰه ما را بدآنچه می گوییم عذاب نمی کند؟ جهنم برای ایشان کافی است پس چه جایگاه زشتی است ۸ ای کسانیکه ایمان آورده اید هنگامی که با هم گفت و گوی پنهانیِ می کنید به گناه و دشمنی و نافرمانی فرستاده گفت و گوی پنهانیِ نکنید و به نیکی و پرهیزکاری گفت و گوی پنهانیِ کنید و از کسی که به سوی او محشور خواهید شد پرهیزکاری کنید ۹ جز این نیست که گفت و گوی پنهانیِ از شیطان (وسوسه گر) است تا آنان که ایمان آورده اند را اندوهگین سازد ولی جز با اجازهٔ اللّٰه هیچ زیانی به آنها نمی رساند پس مؤمنان باید به اللّٰه توکّل کنند ۱۰ ای کسانیکه ایمان آوردید هر گاه به شما گفته شود: در مجالس (برای همراهان خویش) جا باز کنید پس جای دهید تا اللّٰه شما را (به خاطر ایمان در بهشت) جای دهد و هنگامی که گفته شود: برخیزید پس برخیزید، اللّٰه آنان را که از شما ایمان آوردند را (به درجات) بالا می برد و کسانیکه دانش (دینی) داده شدند را درجاتی است و اللّٰه بدآنچه می کنید آگاه است ۱۱

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَـٰجَيْتُمُ ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُواْ بَيْنَ يَدَىْ نَجْوَىٰكُمْ
صَدَقَةً ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ فَإِن لَّمْ تَجِدُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿١٢﴾ ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُواْ بَيْنَ يَدَىْ نَجْوَىٰكُمْ صَدَقَـٰتٍ ۚ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُواْ
وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْاْ
قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُم مِّنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى ٱلْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُواْ
يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ ٱتَّخَذُوٓاْ أَيْمَـٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَـٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ
شَيْـًٔا ۚ أُوْلَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
ٱللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
عَلَىٰ شَىْءٍ ۚ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْكَـٰذِبُونَ ﴿١٨﴾ ٱسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ ٱلشَّيْطَـٰنُ
فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ ٱللَّهِ ۚ أُوْلَـٰٓئِكَ حِزْبُ ٱلشَّيْطَـٰنِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱلشَّيْطَـٰنِ
هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُوْلَـٰٓئِكَ فِى ٱلْأَذَلِّينَ
﴿٢٠﴾ كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِىٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

ای کسانیکه ایمان آوردید هر گاه خواستید با فرستاده در گوشی صحبت کنید پس پیش از در گوشی حرف زدن خویش صدقه ای را بفرستید، این برای شما بهتر و پاکتر است پس اگر چیزی نداشتید پس همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۱۲ آیا ترس داشتید که قبل از در گوشی حرف زدن خویش صدقه هایی را تقدیم کنید پس چون (این دستور را) انجام ندادید اللّٰه آن را به شما بخشید پس نماز را به پا دارید و زکات بدهید و اللّٰه و فرستاده او را اطاعت کنید و اللّٰه بدآنچه انجام می‌دهید آگاه است ۱۳ آیا ندیدی کسانیکه با گروهی دوستی می کنند که اللّٰه بر ایشان خشم گرفته است؟ ایشان نه از شما هستند و نه از آنان، به دروغ سوگند یاد کنند و خود می‌دانند ۱۴ اللّٰه برای ایشان عذابی سخت را آماده کرده است، همانا آنچه انجام می‌دهند زشت است ۱۵ سوگندهای خویش را سپری گرفتند تا (مردم را) از راه اللّٰه بازدارند پس برای ایشان عذابی خوار کننده است ۱۶ هرگز در برابر اللّٰه اموالشان و نه فرزندانشان چیزی را دفع نخواهد کرد، آنان اهل آتش هستند و در آن جاودان اند ۱۷ روزی که اللّٰه همگی (ایشان) را (از زمین) بر می انگیزد پس چنانکه برای شما سوگند می خورند برای اللّٰه سوگند خواهند خورد و تصور می کنند که در راهی (درست) هستند، آگاه باشید همانا ایشان (افرادِ) دروغگو هستند ۱۸ شیطان (وسوسه گر) بر ایشان چیره شده است پس (شیطان) ایشان را از یاد اللّٰه فراموش ساخته، آنان طرفدار شیطان هستند، آگاه باشید همانا طرفداران شیطان ایشان زیانکار هستند ۱۹ همانا کسانیکه با اللّٰه و فرستاده او دشمنی می کنند، آنان سرافکنده هستند ۲۰ اللّٰه مُقرّر داشته که من و فرستادگانم قطعاً پیروز می شویم، همانا اللّٰه نیرومندِ با شوکت است ۲۱

لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِ يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ
ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوْ كَانُوٓاْ ءَابَآءَهُمْ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ
أَوْ عَشِيرَتَهُمْۚ أُوْلَٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَأَيَّدَهُم
بِرُوحٍ مِّنْهُۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ
خَٰلِدِينَ فِيهَاۚ رَضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُۚ أُوْلَٰٓئِكَ حِزْبُ
ٱللَّهِۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الحَشْرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَخْرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مِن دِيَٰرِهِمْ
لِأَوَّلِ ٱلْحَشْرِۚ مَا ظَنَنتُمْ أَن يَخْرُجُوا۟ۖ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَأَتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا۟ۖ وَقَذَفَ
فِى قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبَۚ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِى ٱلْمُؤْمِنِينَ
فَٱعْتَبِرُوا۟ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمُ
ٱلْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَاۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْأَخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ ﴿٣﴾

قومی را پیدا نخواهی کرد که به اللّٰه و روز آخرت ایمان داشته باشند و با کسانیکه با اللّٰه و فرستاده او دشمنی دارند همدلی کنند، هر چند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا خویشاوندان ایشان باشند، آنان کسانی هستند که (اللّٰه) ایمان را در دل های ایشان مُقرّر نموده و آنها را با نیرویی از خویش تقویت کرده و آنان را به باغ هایی وارد می کند که از زیر آنها نهرها جاریست که در آن جاودان خواهند بود، اللّٰه از ایشان خُشنود است و آنها از او خُشنود هستند، آنان طرفدار اللّٰه هستند، آگاه باشید همانا طرفداران اللّٰه ایشان رستگار هستند ۲۲

سوره حشر - ۵۹

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است اللّٰه را تسبیح می گویند، او شوکتمندِ حکیم است ۱ او (اللّٰه) کسی است که کافرانِ اهلِ کتاب را در آغاز تجمع از سرزمینشان بیرون راند، شما نمی پنداشتید که بیرون روند و آنان می پنداشتند که دژهایشان از (اَمر) اللّٰه ایشان را حفظ می کند پس (عذاب) اللّٰه از جایی که نمی پنداشتند بر ایشان آمد و (اللّٰه) در دلهای ایشان وحشت افکند، خانه های خود را با دست‌های خود و با دستهای مؤمنان خراب می‌کردند پس ای صاحبان بینش ها عبرت بگیرید ۲ و اگر اللّٰه ترکِ دیار را بر آنها (کافران اهل کتاب) مُقرّر نکرده بود قطعاً ایشان را در دنیا عذاب می کرد و در آخرت (برای ایشان) عذاب آتش (جهنم) مقرّر است ۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ شَآقُّواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥۖ وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ
ٱلۡعِقَابِ ٤ مَا قَطَعۡتُم مِّن لِّينَةٍ أَوۡ تَرَكۡتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلَىٰٓ
أُصُولِهَا فَبِإِذۡنِ ٱللَّهِ وَلِيُخۡزِيَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ٥ وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ
عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنۡهُمۡ فَمَآ أَوۡجَفۡتُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ خَيۡلٖ وَلَا رِكَابٖ
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ
قَدِيرٞ ٦ مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ كَيۡ لَا يَكُونَ
دُولَةَۢ بَيۡنَ ٱلۡأَغۡنِيَآءِ مِنكُمۡۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ
وَمَا نَهَىٰكُمۡ عَنۡهُ فَٱنتَهُواْۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ
٧ لِلۡفُقَرَآءِ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأَمۡوَٰلِهِمۡ
يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٗا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ
أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ٨ وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلۡإِيمَٰنَ مِن
قَبۡلِهِمۡ يُحِبُّونَ مَنۡ هَاجَرَ إِلَيۡهِمۡ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمۡ
حَاجَةٗ مِّمَّآ أُوتُواْ وَيُؤۡثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ وَلَوۡ كَانَ بِهِمۡ خَصَاصَةٞۚ
وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفۡسِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٩

این بدان است که با اللّه و فرستاده او ستیزه کردند و هر کس با اللّه ستیزه کند پس همانا اللّه سخت کیفر است ۴ آنچه از درختان بُریدید و یا بر پایه هایش ایستاده بر جای گذاشتید پس با اجازه اللّه بود و تا (اللّه) نافرمانان (به دستورات خویش) را خوار سازد ۵ آنچه اللّه از ایشان نصیب فرستاده خویش کرد پس شما اسب ها و سوارانی (جنگی) را بر آن به تاخت در نیاورده اید و لیکن اللّه فرستادگانش را بر هر چه که بخواهد مسلّط می گرداند و اللّه بر همه چیز تواناست ۶ و آنچه اللّه از اهل شهرها (از غنایم) نصیب فرستاده اش گرداند پس از آنِ اللّه و از آنِ فرستاده و از آنِ نزدیکان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است تا میان (افرادِ) توانگر شما دست به دست نگردد و آنچه فرستاده (از غنائم) به شما داد پس آن را بگیرید و آنچه (از غنائم) شما را بازداشت پس پیگیر نشوید و تقوای الهی پیشه سازید، همانا اللّه سخت کیفر دهنده است ۷ (این غنایم) از آنِ نیازمندان از مهاجرینی است که از سرزمین خود و اموال خویش رانده شدند و در طلب لطف اللّه و خُشنودی او هستند و اللّه و فرستاده او را یاری می‌کنند، آنان (افرادِ) راست کردار هستند ۸ و کسانیکه قبل از ایشان در سرای (هجرت) و ایمان ساکن شده اند، آنان کسانی هستند که به (مؤمنین) مهاجرِ (بعد خود) محبّت می ورزند و نسبت به آنچه به آنها داده شده در دل های خود احساس نیاز نمی کنند و (مهاجرین جدید را) بر خود ترجیح می دهند هر چند خود بدان نیاز سختی داشته باشند و هر کس بُخل خویش را مهار کند پس آنان رستگار هستند ۹

وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعۡدِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا وَلِإِخۡوَٰنِنَا
ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلۡإِيمَٰنِ وَلَا تَجۡعَلۡ فِي قُلُوبِنَا غِلّٗا لِّلَّذِينَ
ءَامَنُواْ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٞ رَّحِيمٌ ١٠ ۞أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ
نَافَقُواْ يَقُولُونَ لِإِخۡوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ
لَئِنۡ أُخۡرِجۡتُمۡ لَنَخۡرُجَنَّ مَعَكُمۡ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمۡ أَحَدًا أَبَدٗا
وَإِن قُوتِلۡتُمۡ لَنَنصُرَنَّكُمۡ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ
١١ لَئِنۡ أُخۡرِجُواْ لَا يَخۡرُجُونَ مَعَهُمۡ وَلَئِن قُوتِلُواْ لَا يَنصُرُونَهُمۡ
وَلَئِن نَّصَرُوهُمۡ لَيُوَلُّنَّ ٱلۡأَدۡبَٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ١٢ لَأَنتُمۡ
أَشَدُّ رَهۡبَةٗ فِي صُدُورِهِم مِّنَ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ
لَّا يَفۡقَهُونَ ١٣ لَا يُقَٰتِلُونَكُمۡ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرٗى مُّحَصَّنَةٍ
أَوۡ مِن وَرَآءِ جُدُرِۭۚ بَأۡسُهُم بَيۡنَهُمۡ شَدِيدٞۚ تَحۡسَبُهُمۡ جَمِيعٗا
وَقُلُوبُهُمۡ شَتَّىٰۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡقِلُونَ ١٤ كَمَثَلِ
ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَرِيبٗاۖ ذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ
أَلِيمٞ ١٥ كَمَثَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ إِذۡ قَالَ لِلۡإِنسَٰنِ ٱكۡفُرۡ فَلَمَّا
كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّنكَ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٦

و کسانیکه بعد از ایشان آمدند، می گویند: پروردگارا ما را و همراهان ما را کسانیکه بر ما در ایمان پیشی گرفتند را بیامرز و در دل های ما نسبت به مؤمنین کینه ای را قرار نده، پروردگارا همانا تو با محّبتِ مهربان هستی ۱۰ آیا کسانی را که نفاق (دورویی) ورزیدند را ندیدی که به همراهان کافرشان از اهلِ کتاب می گفتند: اگر اخراج شوید با شما بیرون می آییم و دربارهٔ شما پیرو اَحدی دیگر نیستیم و اگر با شما نبرد شود قطعاً شما را یاری می‌کنیم و اللّٰه گواه است که ایشان (افرادِ) دروغگو هستند ۱۱ و اگر اخراج شوند با ایشان خارج نخواهند شد و اگر با آنها نبرد شود آنان را یاری نخواهند کرد و اگر به یاریشان بیایند رویگردان خواهند شد سپس یاری نشوند ۱۲ قطعاً در دلهای خود از شما بیشتر از اللّٰه می ترسند چرا که ایشان گروهی هستند که فهم ندارند ۱۳ آنها با شما به صورت گروهی جز در شهرهای مُحافظت شده یا از پُشت دیوارها نبرد نخواهند کرد، ترس در میانشان شدید است، آنها را متحد می پنداری در حالی که دلهای ایشان پراکنده است، این بدان سبب است که ایشان گروهی هستند که فهم ندارند ۱۴ به مانند کسانیکه پیش از ایشان بودند، سزای کار خود را چشیدند و برای ایشان عذابی دردناک است ۱۵ مانند شیطان (وسوسه گر) زمانی که به انسان گفت: کافر شو پس هنگامی که (انسان) کُفر ورزید، (شیطان) گفت: من از تو بیزار هستم، همانا من از اللّٰه پروردگار جهانیان می ترسم ۱۶

فَكَانَ عَٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ خَٰلِدَيْنِ فِيهَاۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ
مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمْ أَنفُسَهُمْۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِىٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصْحَٰبُ
ٱلْجَنَّةِۚ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا
ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
ٱللَّهِۚ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٢١﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِۖ
هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ
ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ
ٱلْمُتَكَبِّرُۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ
ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰۚ يُسَبِّحُ
لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

پس عاقبت آن دو این شد که هر دو در آتش (جهنم) جاودان در آن هستند و این مُجازات ستمگران است ۱۷ ای کسانیکه ایمان آوردید تقوای الهی پیشه سازید و باید هر کس بنگرد چه چیز برای فردا (روز قیامت) مهیّا کرده است و تقوای الهی پیشه سازید، همانا الله بدآنچه انجام می‌دهید آگاه است ۱۸ و مانند آنان که الله را فراموش کردند نباشید پس (الله) سبب شد که ایشان خودشان را فراموش کنند، آنان همان نافرمانان (دستورات الهی) هستند ۱۹ اهل آتش و اهل باغ (بهشت) یکسان نیستند، اهل باغ (بهشت افرادِ) کامیاب اند ۲۰ و اگر این قرآن را بر کوه نازل می کردیم قطعاً آن را از ترس الله نرم شده و از هم پاشیده می دیدی و این مثل ها را برای مردم می زنیم تا شاید اندیشه کنند ۲۱ اوست الله که صاحب قدرتی جز او نیست، دانای غیب و آشکار (است)، او بخشندهٔ مهربان است ۲۲ اوست الله که صاحب قدرتی جز او نیست، پادشاه قدوس، بی عیب و نقص، اَمان دهنده، محافظ، شوکتمند، چیره، والا مقام است، الله مُنزه است از آنچه شرک می ورزند ۲۳ اوست الله، آفریدگار، پدید آورندهٔ شکل دهنده، او را نام های نیکوست، آنچه در آسمانها و زمین است او را تسبیح می گویند و الله شوکتمندِ حکیم است ۲۴

سُورَةُ المُمْتَحنَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَآءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُواْ بِمَا جَآءَكُم مِّنَ ٱلْحَقِّ يُخْرِجُونَ ٱلرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُواْ بِٱللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَٰدًا فِى سَبِيلِى
وَٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِىۚ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعْلَمُ بِمَآ أَخْفَيْتُمْ
وَمَآ أَعْلَنتُمْۚ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١﴾ إِن
يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُواْ لَكُمْ أَعْدَآءً وَيَبْسُطُوٓاْ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم
بِٱلسُّوٓءِ وَوَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُمْۚ
يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ
لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ إِذْ قَالُواْ لِقَوْمِهِمْ إِنَّا
بُرَءَٰٓؤُاْ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةُ وَٱلْبَغْضَآءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُواْ بِٱللَّهِ وَحْدَهُۥٓ إِلَّا قَوْلَ
إِبْرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ أَمْلِكُ لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍۖ
رَّبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ وَٱغْفِرْ لَنَا رَبَّنَآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٥﴾

سوره ممتحنه - ۶۰

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ای کسانیکه ایمان آوردید دشمن من و دشمن خویش را سرپرستان (خود) نگیرید که با ایشان دوستی کنید در حالیکه بدآنچه از حقّ برای شما آمده کُفر ورزیده اند، فرستاده و شما را از آن جهت که به پروردگار خویش ایمان آورده‌اید (و) بخاطر اینکه شما در راه من مجاهدانه و بدنبال خُشنودی های من بیرون آمدید را اخراج می‌کنند، (شما) پنهانی با ایشان دوستی می کنید در حالیکه من بدآنچه پنهان می سازید و آنچه را آشکار می سازید داناتر هستم و هر کس که از شما این کار را انجام دهد پس به درستی راه راست را گُم کرده است ۱ اگر بر شما دست یابند دشمنان شما می گردند، دستها و زبان‌های خویش را به بدی به سوی شما باز می کنند و دوست دارند کاش کافر می شدید ۲ هرگز خویشاوندان و فرزندان شما سودی برای شما نخواهند داشت، در روز قیامت میان شما جدایی انداخته می شود و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید بیناست ۳ و به درستی برای شما در ابراهیم و کسانیکه با او بودند سرمشقی نیکوست، هنگامی که به قوم خویش گفتند: ما از شما و از آنچه جز اللّٰه عبادت می کنید بیزار هستیم، به شما کُفر می ورزیم و میان ما و شما دشمنی و کینه ای همیشگی پدیدار شد مگر آنکه تنها به اللّٰه ایمان آورید جز گُفتار ابراهیم که به پدرش (گفت:) که البته برای تو (از اللّٰه) آمرزش می خواهم و برای تو از (عذاب) اللّٰه چیزی را مالک نیستم، پروردگارا بر تو توکّل کردم و به سوی تو بازگشتم و به سوی تو بازگشت است ۴ پروردگارا: ما را وسیلهٔ آزمایش برای آنان که کُفر ورزیدند قرار نده و ما را بیامرز، پروردگارا همانا تو شوکتمندِ حکیم هستی ۵

لَقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِيهِمۡ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ لِّمَن كَانَ يَرۡجُواْ ٱللَّهَ وَٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَۚ
وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٦ ۞عَسَى ٱللَّهُ أَن يَجۡعَلَ بَيۡنَكُمۡ
وَبَيۡنَ ٱلَّذِينَ عَادَيۡتُم مِّنۡهُم مَّوَدَّةٗۚ وَٱللَّهُ قَدِيرٞۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ
٧ لَّا يَنۡهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يُقَٰتِلُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ وَلَمۡ يُخۡرِجُوكُم
مِّن دِيَٰرِكُمۡ أَن تَبَرُّوهُمۡ وَتُقۡسِطُوٓاْ إِلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ
٨ إِنَّمَا يَنۡهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ قَٰتَلُوكُمۡ فِي ٱلدِّينِ وَأَخۡرَجُوكُم مِّن
دِيَٰرِكُمۡ وَظَٰهَرُواْ عَلَىٰٓ إِخۡرَاجِكُمۡ أَن تَوَلَّوۡهُمۡۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٖ
فَٱمۡتَحِنُوهُنَّۖ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّۖ فَإِنۡ عَلِمۡتُمُوهُنَّ مُؤۡمِنَٰتٖ فَلَا
تَرۡجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلۡكُفَّارِۖ لَا هُنَّ حِلّٞ لَّهُمۡ وَلَا هُمۡ يَحِلُّونَ لَهُنَّۖ وَءَاتُوهُم
مَّآ أَنفَقُواْۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيۡتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّۚ
وَلَا تُمۡسِكُواْ بِعِصَمِ ٱلۡكَوَافِرِ وَسۡـَٔلُواْ مَآ أَنفَقۡتُمۡ وَلۡيَسۡـَٔلُواْ مَآ أَنفَقُواْۚ
ذَٰلِكُمۡ حُكۡمُ ٱللَّهِ يَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡۖ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ١٠ وَإِن فَاتَكُمۡ
شَيۡءٞ مِّنۡ أَزۡوَٰجِكُمۡ إِلَى ٱلۡكُفَّارِ فَعَاقَبۡتُمۡ فَـَٔاتُواْ ٱلَّذِينَ ذَهَبَتۡ
أَزۡوَٰجُهُم مِّثۡلَ مَآ أَنفَقُواْۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِيٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤۡمِنُونَ ١١

مسلّماً برای شما در ایشان سرمشقی نیکویی است برای آنکه به الله و روز آخرت اُمید دارد و هر کس (به ایمان) پُشت کند پس همانا الله او بی نیازِ سُتوده است ۶ اُمید است که الله میان شما و میان آنان که با ایشان دشمنی کرده اید، دوستی ایجاد کند و الله تواناست و الله آمرزندهٔ مهربان است ۷ الله شما را از (نیکی کردن) به کسانیکه با شما در راه دین نبرد نکردند و شما را از سرزمینتان اخراج نکردند باز نمی دارد که با آنان نیکی کنید و با آنان دادگری کنید، همانا الله (افرادِ) دادگر را دوست دارد ۸ جز این نیست که الله شما را از کسانیکه با شما در راه دین جنگ کردند و شما را از سرزمینتان اخراج کردند و بر اخراج شما همدستی کردند (باز می دارد) که با آنان دوستی کنید و هر کس با ایشان دوستی کند، همانا آنان (افرادِ) ستمگر هستند ۹ ای کسانیکه ایمان آورده اید هنگامی که زنان مؤمن هجرت کننده به سوی شما آمدند پس ایشان را امتحان کنید، الله به ایمان آنان داناتر است پس اگر ایشان را ایماندار تشخیص دادید ایشان را به سوی کافران باز نگردانید، نه این زنان بر آن مردان حلال هستند و نه آن مردان بر این زنان حلال هستند، و به ایشان (کافران) آنچه هزینه کرده‌اند را بپردازید و بر شما (مردان مؤمن) مانعی نیست که با این زنان (زنان کافر یا مشرک مهاجر تازه مسلمان شده) زناشویی کنید هنگامی که (حق و) حقوقشان را بپردازید و طبق سنت کفار عمل نکنید و آنچه هزینه کرده‌اید را (در خصوص زنان مُرتد خودتان که به سوی کفار می روند از ایشان) بخواهید و باید آنها آنچه هزینه کردند را (از شما) بخواهند، این حُکم الله است که میان شما حُکم می کند الله دانای حکیم است ۱۰ و اگر کسی از زنان شما (مُرتد شد و) به سوی کُفار رفت پس پیگیری کردید (و اگر نتیجه نداد) آنگاه (مؤمنین) به کسانی که همسرانشان (مُرتد شده و به سوی کُفار) رفتند آنچه هزینه کرده اند را بپردازند و از الله که به او ایمان دارید تقوای الهی پیشه سازید ۱۱

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَـٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِٱللَّهِ
شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَـٰدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَـٰنٍ يَفْتَرِينَهُۥ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِى
مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿١٢﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَوَلَّوْا۟ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
يَئِسُوا۟ مِنَ ٱلْـَٔاخِرَةِ كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَـٰبِ ٱلْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
﴿١﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُوا۟ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ يُقَـٰتِلُونَ فِى سَبِيلِهِۦ صَفًّا كَأَنَّهُم
بُنْيَـٰنٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَـٰقَوْمِ لِمَ
تُؤْذُونَنِى وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوٓا۟
أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَـٰسِقِينَ ﴿٥﴾

ای پیامبر هر گاه زنان با ایمان بیایند که با تو بیعت کنند بر آنکه به الله چیزی را شرک نورزند و دزدی نکنند و زنا نکنند و فرزندان خویش را نکُشند و تُهمتی که خودشان سرهم کرده اند را به شوهران خویش نسبت ندهند و تو را در دستورات الهی نافرمانی نکنند پس با ایشان بیعت کن و برای ایشان آمرزش بخواه، همانا الله آمرزندهٔ مهربان است ۱۲ ای کسانیکه ایمان آوردید با گروهی که الله بر ایشان خشم آورده دوستی نکنید، به درستی از آخرت نااُمید شدند چنانکه کافران از (رستاخیز) اهل قبور (مُردگان) نااُمید هستند ۱۳

سوره صف - ۶۱

بنام الله بخشندهٔ مهربان

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است الله را تسبیح می گویند و او شوکتمندِ حکیم است ۱ ای کسانیکه ایمان آورده اید، چرا چیزی را می گویید که بدان عمل نمی کنید ۲ نزدِ الله سخت ناپسند است که چیزی را بگویید که بدان عمل نمی کنید ۳ همانا الله کسانی را که در راه او صف بسته به مانند بنایی پیوسته نبرد می کنند را دوست دارد ۴ و هنگامی که موسی به قوم خود گفت: چرا مرا آزار می دهید و شما می دانید که من فرستاده الله به سوی شما هستم؟ پس آنگاه که (از حقّ) منحرف شدند، الله دلهای ایشان را برگرداند و الله گروه نافرمان (به دستوراتش) را هدایت نمی کند ۵

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنۢ بَعْدِى ٱسْمُهُۥٓ أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا
جَآءَهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى
ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰٓ إِلَى ٱلْإِسْلَٰمِ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَٱللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ
ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ
عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
وَتُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن
تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾
وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ كُونُوٓا۟ أَنصَارَ ٱللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّۧنَ مَنْ
أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ۖ فَـَٔامَنَت طَّآئِفَةٌ مِّنۢ بَنِىٓ
إِسْرَٰٓءِيلَ وَكَفَرَت طَّآئِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا۟ ظَٰهِرِينَ
﴿١٤﴾

و هنگامی که عیسی پسر مریم گفت: ای بنی اسرائیل همانا من فرستادۀ الله به سوی شما هستم، تصدیق کننده آنچه قبل من از تورات است و مُژده دهنده به پیام آوری که بعد از من بیاید، نام او "احمد" است پس هنگامی که نشانیهای آشکار برای ایشان آمد، (کافران) گفتند: این جادویی آشکار است ۶ و کیست ستمکارتر از آنکه بر الله دروغی را ببندد در حالیکه او به سوی اسلام دعوت می شود و الله گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۷ (کافران) می خواهند نور الله را با دهان های خویش خاموش کنند و الله تمام کنندۀ نور خویش است و اگر چه کافران خوششان نیاید ۸ او کسی است که فرستاده خود را همراه با هدایت و دین حقّ فرستاد تا آن را بر تمام دین ها چیره و آشکار گرداند، و اگر چه مشرکان خوششان نیاید ۹ ای کسانیکه ایمان آوردید، آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذابی دردناک نجات می دهد ۱۰ به الله و فرستاده ایمان آورید و در راه او با مال ها و جان های خویش کوشش کنید، این برای شما بهتر است اگر بدانید ۱۱ گناهان شما را می آمرزد و شما را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست و خانه های پاک در باغ های جاودان وارد می کند، این کامیابی بزرگ است ۱۲ و اضافه بر آن آنچه دوست دارید، (یعنی) یاری الله و پیروزی نزدیک را و مؤمنان را نوید بده ۱۳ ای کسانیکه ایمان آوردید یاران الله باشید چنانکه عیسی پسر مریم به حواریون گفت: یاران من در راه الله چه کسانی هستند؟ حواریون گفتند: ما یاران الله هستیم پس گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کُفر ورزیدند پس آنان که ایمان آوردند را بر دشمنانشان یاری کردیم پس ایشان پیروز شدند ۱۴

سُورَةُ الجُمُعَةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡمَلِكِ ٱلۡقُدُّوسِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ١ هُوَ ٱلَّذِي بَعَثَ فِي ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُواْ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمۡ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبۡلُ لَفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ٢ وَءَاخَرِينَ مِنۡهُمۡ لَمَّا يَلۡحَقُواْ بِهِمۡۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٣ ذَٰلِكَ فَضۡلُ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٤ مَثَلُ ٱلَّذِينَ حُمِّلُواْ ٱلتَّوۡرَىٰةَ ثُمَّ لَمۡ يَحۡمِلُوهَا كَمَثَلِ ٱلۡحِمَارِ يَحۡمِلُ أَسۡفَارَۢاۚ بِئۡسَ مَثَلُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥ قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ هَادُوٓاْ إِن زَعَمۡتُمۡ أَنَّكُمۡ أَوۡلِيَآءُ لِلَّهِ مِن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٦ وَلَا يَتَمَنَّوۡنَهُۥٓ أَبَدَۢا بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٧ قُلۡ إِنَّ ٱلۡمَوۡتَ ٱلَّذِي تَفِرُّونَ مِنۡهُ فَإِنَّهُۥ مُلَٰقِيكُمۡۖ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٨

سوره جمعه - ۶۲

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است اللّٰه را تسبیح می گوید، پادشاه قدوس شوکتمندِ حکیم را (تسبیح می گوید) ۱ او کسی است که از میان اُمّییون (کسانیکه از کلام الهی بی خبر و بی اطلاع هستند) فرستاده ای از ایشان را برانگیخت تا بر آنها آیات او را تلاوت کند و آنان را (به وسیلهٔ آیات) پاک سازد و دستورات (قرآن) و حکمت به ایشان آموزش دهد و اگر چه پیش از آن در گُمراهی آشکار بودند ۲ و دیگران از ایشان که (هنوز) به آنها نپیوسته اند و اللّٰه توانای حکیم است ۳ این لطف اللّٰه است که به هر کس که بخواهد آن را می دهد و اللّٰه صاحب لطفی بزرگ است ۴ مثل کسانیکه بر آنها تورات مُقرّر شد سپس آن را اجرا نکردند، مانند خر است که کتاب هایی را با خود می برد، زشت است مَثل گروهی که آیات اللّٰه را دروغ شُمردند و اللّٰه گروه ستمگران را هدایت نمی کند ۵ (ای محمّد) بگو: ای کسانیکه یهودی شدید اگر می پندارید که فقط شما، نه مردم (دیگر) اولیاء (دوستان) اللّٰه هستید پس آرزوی مرگ کنید اگر راست می گوئید ۶ و مرگ را بخاطر کارهایی که از پیش انجام داده اند هرگز آرزو نکنند و اللّٰه به (حالِ) ستمگران داناست ۷ (ای محمّد) بگو: همانا مرگی که از آن فرار می‌کردید به شما (بالاخره) خواهد رسید پس به سوی دانای غیب و آشکار باز می گردید سپس بدآنچه انجام می دادید شما را آگاهی دهد ۸

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نُودِىَ لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوۡمِ ٱلۡجُمُعَةِ فَٱسۡعَوۡاْ
إِلَىٰ ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَذَرُواْ ٱلۡبَيۡعَۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ
٩ فَإِذَا قُضِيَتِ ٱلصَّلَوٰةُ فَٱنتَشِرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَٱبۡتَغُواْ
مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١٠
وَإِذَا رَأَوۡاْ تِجَٰرَةً أَوۡ لَهۡوًا ٱنفَضُّوٓاْ إِلَيۡهَا وَتَرَكُوكَ قَآئِمٗاۚ قُلۡ مَا عِندَ
ٱللَّهِ خَيۡرٞ مِّنَ ٱللَّهۡوِ وَمِنَ ٱلتِّجَٰرَةِۚ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ١١

سُورَةُ المُنَافِقُونَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ قَالُواْ نَشۡهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِۘ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِنَّكَ
لَرَسُولُهُۥ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ ١ ٱتَّخَذُوٓاْ
أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ فَهُمۡ
لَا يَفۡقَهُونَ ٣ ۞وَإِذَا رَأَيۡتَهُمۡ تُعۡجِبُكَ أَجۡسَامُهُمۡۖ وَإِن يَقُولُواْ
تَسۡمَعۡ لِقَوۡلِهِمۡۖ كَأَنَّهُمۡ خُشُبٞ مُّسَنَّدَةٞۖ يَحۡسَبُونَ كُلَّ صَيۡحَةٍ
عَلَيۡهِمۡۚ هُمُ ٱلۡعَدُوُّ فَٱحۡذَرۡهُمۡۚ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٤

ای کسانیکه ایمان آوردید، هنگامی که برای نماز روز جمعه ندا داده شد پس به سوی یاد اللّٰه بشتابید و داد و ستد را رها کنید، این برای شما بهتر است اگر بدانید ۹ پس هنگامی که نماز پایان یافت پس در زمین پراکنده شوید و از لطف اللّٰه بجویید و اللّٰه را بسیار یاد کنید تا رستگار شوید ۱۰ و هنگامی که تجارتی یا سرگرمی ایی را ببینند به سوی آن بروند و تو را (در حال) برپائی (نماز) رها کنند، (ای محمّد) بگو: آنچه نزدِ اللّٰه است از سرگرمی و از تجارت (شما) بهتر است و اللّٰه بهترین روزی دهندگان است ۱۱

سوره منافقون - ۶۳

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

هنگامی که مُنافقان نزد تو آیند، می گویند: گواهی می دهیم که تو فرستاده اللّٰه هستی و اللّٰه می داند که تو فرستاده او هستی و اللّٰه گواهی می دهد همانا مُنافقین دروغگو هستند ۱ (منافقان) سوگندهای خویش را سپری (پوششی) قرار داده اند پس (مردم را) از راه اللّٰه بازداشتند، همانا ایشان آنچه انجام می دهند زشت است ۲ این بدان سبب است که آنان ایمان آوردند سپس کُفر ورزیدند پس (اللّٰه) بر دلهایشان مُهر نهاد پس ایشان نمی فهمند ۳ و هنگامی که ایشان را ببینی ظاهرشان تو را (ای محمّد) به تعجب وا می دارد و اگر سخن گویند به گفتار آنها گوش می دهی، گویا آنان چون چوب های خُشک (مُتکبّر) هستند، هر فریاد (توحیدی) را بر علیه خودشان می پندارند، ایشان دشمن هستند پس از آنها بر حذر باش، اللّٰه آنها را بُکشد به کجا مُنحرف می شوند ۴

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ ٱللَّهِ لَوَّوْا۟ رُءُوسَهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنفِقُوا۟ عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا۟ ۗ وَلِلَّهِ
خَزَآئِنُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَآ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ ٱلْأَعَزُّ
مِنْهَا ٱلْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ
ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنفِقُوا۟ مِن مَّا رَزَقْنَٰكُم
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ أَخَّرْتَنِىٓ
إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَن
يُؤَخِّرَ ٱللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَآءَ أَجَلُهَا ۚ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

و هنگامی که به آنان گفته شود: بیایید تا فرستاده برای شما آمرزش خواهد، سرهای خویش را باز گردانند و آنها را می بینی که (از حقّ) باز می دارند و ایشان کِبر می ورزند ۵ (ای محمّد) بر آنان (منافقان) یکسان است چه برای ایشان آمرزش بخواهی یا برای آنها آمرزش نخواهی، الله هرگز آنان را نمی آمرزد، همانا الله قوم نافرمان را هدایت نمی کند ۶ ایشان کسانی هستند که می گویند بر آنان که نزد فرستاده الله هستند، (چیزی را) نبخشید تا پراکنده شوند در حالیکه گنجینه های آسمانها و زمین از آنِ الله است، لیکن مُنافقین در نمی یابند ۷ (مُنافقان) می گویند: اگر به سوی مدینه بازگردیم قطعاً (افرادِ) قدرتمند، (افرادِ) خوار (ناتوان) را از آن بیرون کنند و حال آنکه شوکت از آنِ الله و از آنِ فرستاده او و از آنِ مؤمنین است و لیکن مُنافقان نمی دانند ۸ ای کسانیکه ایمان آورده‌اید اموال شما و نه فرزندانتان، شما را از یاد الله سرگرم (و غافل) نسازد و هر کس این کار را انجام بدهد پس آنان (افرادِ) زیانکار هستند ۹ و از آنچه به شما روزی داده ایم ببخشید قبل از آنکه مرگ یکی از شما فرا رسد پس گوید: پروردگارا کاش مرا مُهلتی بیشتر می دادی تا صدقه بدهم و از (افرادِ) شایسته بشوم ۱۰ و هنگامی که اجلِ کسی فرا رسد، الله هرگز آن را به تأخیر نخواهد انداخت؛ و الله بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۱۱

سُورَةُ التَّغَابُنِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١ هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ فَمِنكُمۡ كَافِرٞ وَمِنكُم مُّؤۡمِنٞۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ٢ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ وَصَوَّرَكُمۡ فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ٣ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٤ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبۡلُ فَذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٥ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُۥ كَانَت تَّأۡتِيهِمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَقَالُوٓاْ أَبَشَرٞ يَهۡدُونَنَا فَكَفَرُواْ وَتَوَلَّواْۖ وَّٱسۡتَغۡنَى ٱللَّهُۚ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٞ ٦ زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبۡعَثُواْۚ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلنُّورِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلۡنَاۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٨ يَوۡمَ يَجۡمَعُكُمۡ لِيَوۡمِ ٱلۡجَمۡعِۖ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلتَّغَابُنِۗ وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٩

سوره تغابن - ۶۴

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است اللّٰه را تسبیح می گویند و برای او پادشاهی است و سپاسگزاری به او اختصاص دارد و او بر همه چیز تواناست ۱ او کسی است که شما را خلق کرد پس بعضی از شما کافر و بعضی از شما مؤمن هستید و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید بیناست ۲ آسمانها و زمین را به حقّ خلق کرد و شما را شکل داد پس شکل های شما را نیکو ساخت و بازگشت شما به سوی اوست ۳ آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است را می داند و آنچه پنهان می سازید و آنچه آشکار می کنید را می داند اللّٰه به درون سینه ها داناست ۴ آیا برای شما خبر کسانیکه پیش از شما کُفر ورزیدند نیامد پس سرانجام کارهای خود را چشیدند و برای ایشان عذابی دردناک بود ۵ این بدان سبب است که فرستادگانشان با نشانیها به سوی ایشان می آمدند پس می گفتند: آیا بشری ما را هدایت کند؟ پس کُفر ورزیدند و (به کلام الهی) پُشت کردند و اللّٰه نیازی (به ایشان) نداشت و اللّٰه بی نیازِ سُتوده است ۶ کافران پنداشتند که هرگز برانگیخته نمی شوند، (ای محمّد) بگو: بله (سوگند) به پروردگارم قطعاً برانگیخته خواهید شد پس بدآنچه انجام می دادید آگاه خواهید شد و این بر اللّٰه آسان است ۷ پس به اللّٰه و فرستاده او و نوری (= قرآن) که نازل نمودیم، ایمان آورید و اللّٰه بدآنچه انجام می دهید آگاه است ۸ روزی که (اللّٰه) شما را برای روز گِردآوری (قیامت) جمع می کند، آن روز زیانکاری است و هر کس به اللّٰه ایمان آورد و عمل شایسته کند از او گناهانش را می زُداید و او را به باغ هایی که زیر آنها نهرها جاریست جاودان و ماندگار وارد می کند، آن (ورود به بهشت) پیروزی بزرگ است ۹

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ
خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ١٠ مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ
إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ يَهۡدِ قَلۡبَهُۥۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ
شَيۡءٍ عَلِيمٞ ١١ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۚ فَإِن
تَوَلَّيۡتُمۡ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ١٢ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١٣ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ مِنۡ أَزۡوَٰجِكُمۡ وَأَوۡلَٰدِكُمۡ عَدُوّٗا
لَّكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُمۡۚ وَإِن تَعۡفُواْ وَتَصۡفَحُواْ وَتَغۡفِرُواْ
فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٤ إِنَّمَآ أَمۡوَٰلُكُمۡ وَأَوۡلَٰدُكُمۡ
فِتۡنَةٞۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ١٥ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ
وَٱسۡمَعُواْ وَأَطِيعُواْ وَأَنفِقُواْ خَيۡرٗا لِّأَنفُسِكُمۡۗ وَمَن يُوقَ
شُحَّ نَفۡسِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ١٦ إِن تُقۡرِضُواْ
ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا يُضَٰعِفۡهُ لَكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ١٧ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٨

و کسانیکه کُفر ورزیدند و آیات ما را دروغ شُمردند آنان اهل آتش (جهنم) هستند، در آن جاودان هستند و چه جایگاه بدی است ۱۰ هیچ مُصیبتی جز با اجازه اللّٰه (بر شما) نمی رسد و آن کس که به اللّٰه ایمان بیاورد، (اللّٰه) دل او را هدایت می کند و اللّٰه بر همه چیز تواناست ۱۱ و اللّٰه را اطاعت کنید و فرستاده را اطاعت کنید پس اگر (از اطاعت) روی گردانند پس جز این نیست که بر عهدهٔ فرستاده ما جز رساندن آشکار (کلام قرآن) نیست ۱۲ صاحب قدرتی جز اللّٰه نیست و مؤمنان باید بر اللّٰه توکّل کنند ۱۳ ای کسانیکه ایمان آورده اید، همانا برخی از زنان شما و فرزندان شما دشمنان شما هستند پس از ایشان برحذر باشید و اگر گُذشت کنید و چشم پوشی کنید و ببخشایید پس همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۱۴ جز این نیست که اموال شما و فرزندانتان آزمایشی (برای شما) هستند در حالیکه پاداش بزرگ نزد اللّٰه است ۱۵ پس هر آنچه می توانید تقوای الهی پیشه سازید و (دستورات اللّٰه را) بشنوید و اطاعت کنید و ببخشید که برای خودتان بهتر است و هر کس سرکشی نفس خویش را مهار سازد پس آنان (افرادِ) رستگار هستند ۱۶ و اگر به اللّٰه وامی نیکو می‌دهید، آن را برای شما می افزاید و شما را می آمرزد و اللّٰه قدرشناسِ بُردبار است ۱۷ دانای غیب و آشکار، شوکتمندِ حکیم است ۱۸

سُورَةُ الطَّلَاقِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحۡصُواْ ٱلۡعِدَّةَۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ رَبَّكُمۡۖ لَا تُخۡرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخۡرُجۡنَ إِلَّآ أَن يَأۡتِينَ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖۚ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥۚ لَا تَدۡرِي لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحۡدِثُ بَعۡدَ ذَٰلِكَ أَمۡرٗا ١ فَإِذَا بَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمۡسِكُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ أَوۡ فَارِقُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٖ وَأَشۡهِدُواْ ذَوَيۡ عَدۡلٖ مِّنكُمۡ وَأَقِيمُواْ ٱلشَّهَٰدَةَ لِلَّهِۚ ذَٰلِكُمۡ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ٢ وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسۡبُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمۡرِهِۦۚ قَدۡ جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَيۡءٖ قَدۡرٗا ٣ وَٱلَّٰٓـِٔي يَئِسۡنَ مِنَ ٱلۡمَحِيضِ مِن نِّسَآئِكُمۡ إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ أَشۡهُرٖ وَٱلَّٰٓـِٔي لَمۡ يَحِضۡنَۚ وَأُوْلَٰتُ ٱلۡأَحۡمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا ٤ ذَٰلِكَ أَمۡرُ ٱللَّهِ أَنزَلَهُۥٓ إِلَيۡكُمۡۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُعۡظِمۡ لَهُۥٓ أَجۡرًا ٥

سوره طلاق - ٦٥

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ای پیامبر، هر گاه زنان را طلاق می دهید پس ایشان را به وقت عدهٔ (شمارش ماههای مقرّر) آنان طلاق دهید و عدهٔ (شمارش ماهها) را حساب کنید (بعد جدا شوید) و از پروردگارتان تقوا پیشه سازید، (زنانی که قرار است جدا شوید) را از خانه هایشان بیرون نکنید و (زنان نیز تا عدّه تمام نشده) بیرون نروند جز آنکه زشتکاری آشکاری را مرتکب شده باشند و این مرزهای اللّٰه است و هر کس به مرزهای اللّٰه تجاوز کند پس به درستی بر خویشتن ستم کرده است، (ای محمّد) چه می دانی؟ شاید اللّٰه بعد از این پیشامدی را ایجاد کند (و از طلاق منصرف شوند) ۱ پس هنگامی که به پایان مدت عدّه خود نزدیک شدند، یا آنان را به شایستگی نگه دارید یا به شایستگی از آنان جدا شوید؛ و دو مرد عادل از میان خودتان را گواه بگیرید و گواهی را برای اللّٰه برپا دارید. این پندی است برای کسی که به اللّٰه و روز واپسین ایمان دارد. و هر کس از اللّٰه پروا کند، اللّٰه راه بیرون‌رفتنی برای او قرار می‌دهد ۲ و او را از آنجا که گُمان نمی کند، روزی می دهد و هر کس که بر اللّٰه توکّل کند پس اللّٰه برای وی کافی است، همانا اللّٰه انجام دهندهٔ فرمان خویش است و به درستی اللّٰه برای هر چیزی اندازه ای را قرار داده است ۳ و آنان که از زنان شما از حیض (عادت ماهانه) ناأُمید شدند، اگر شکّ داشتید پس عدهٔ ایشان سه ماه است و آنان که (به دلیل مشکلات هورمونی زنانگی) حیض نشدند (نیز سه ماه است) و زنان باردار مُهلت (زمان مقرّر) برای ایشان آن است که وضع حمل کنند و هر کس تقوای الهی پیشه سازد، اللّٰه برای او در کارش آسانی قرار می دهد ۴ این فرمان اللّٰه است که به سوی شما نازل کرد و هر کس تقوای الهی پیشه سازد اللّٰه گناهانش را می پوشاند و پاداش او را بزرگ خواهد ساخت ۵

أَسۡكِنُوهُنَّ مِنۡ حَيۡثُ سَكَنتُم مِّن وُجۡدِكُمۡ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُواْ
عَلَيۡهِنَّۚ وَإِن كُنَّ أُوْلَٰتِ حَمۡلٖ فَأَنفِقُواْ عَلَيۡهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ فَإِنۡ
أَرۡضَعۡنَ لَكُمۡ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأۡتَمِرُواْ بَيۡنَكُم بِمَعۡرُوفٖۖ وَإِن
تَعَاسَرۡتُمۡ فَسَتُرۡضِعُ لَهُۥٓ أُخۡرَىٰ ٦ لِيُنفِقۡ ذُو سَعَةٖ مِّن سَعَتِهِۦۖ وَمَن
قُدِرَ عَلَيۡهِ رِزۡقُهُۥ فَلۡيُنفِقۡ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُۚ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا
مَآ ءَاتَىٰهَاۚ سَيَجۡعَلُ ٱللَّهُ بَعۡدَ عُسۡرٖ يُسۡرٗا ٧ وَكَأَيِّن مِّن قَرۡيَةٍ عَتَتۡ
عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسَبۡنَٰهَا حِسَابٗا شَدِيدٗا وَعَذَّبۡنَٰهَا عَذَابٗا
نُّكۡرٗا ٨ فَذَاقَتۡ وَبَالَ أَمۡرِهَا وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمۡرِهَا خُسۡرًا ٩ أَعَدَّ ٱللَّهُ
لَهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدٗاۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ قَدۡ أَنزَلَ
ٱللَّهُ إِلَيۡكُمۡ ذِكۡرٗا ١٠ رَّسُولٗا يَتۡلُواْ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَٰتٖ لِّيُخۡرِجَ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَمَن يُؤۡمِنۢ
بِٱللَّهِ وَيَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَآ أَبَدٗاۖ قَدۡ أَحۡسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزۡقًا ١١ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ
وَمِنَ ٱلۡأَرۡضِ مِثۡلَهُنَّۖ يَتَنَزَّلُ ٱلۡأَمۡرُ بَيۡنَهُنَّ لِتَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢا ١٢

زنان را در همان جایی که خود سکونت دارید، به اندازه توانتان سکونت دهید و ایشان را آزار ندهید که بر آنان تنگ بگیرید و اگر باردار باشند، پس برای آنها هزینه کنید تا وضع حمل نمایند و اگر برای شما کودک را شیر دادند، پس (حق و) حقوقشان را بپردازید و به نیکی با یکدیگر بسازید و اگر با یکدیگر به دشواری اُفتادید، پس زن دیگری آن کودک را شیر دهد ۶ باید توانگر از دارایی خویش هزینه کند و آنکه بر او روزی به اندازه داده شده پس باید از آنچه الله به او ارزانی داشته بدهد، الله کسی را جز بر اساس آنچه به او داده تکلیف نمی کند، به زودی الله بعد از سختی آسانی را قرار می دهد ۷ و چه بسا شهری که از فرمان پروردگارش و فرستادگان سرپیچی کردندپس ما سخت به حسابشان رسیدیم و آنها را به شدّت عذاب کردیم ۸ پس سرانجام کار خویش را چشیدند و عاقبت کارشان زیانکاری شد ۹ الله بر ایشان عذابی سخت را آماده کرد پس ای خردمندان که ایمان آورده اید تقوای الهی پیشه سازید به درستی به سوی شما یادآوری از الله نازل شده است ۱۰ فرستاده ای که آیات را به روشنی بر شما تلاوت می کند تا کسانیکه ایمان آورده اند و عمل شایسته انجام دادند را از تاریکی ها به سوی نور وارد کند و هر کس به الله ایمان آورد و عمل شایسته انجام دهد او را به باغ هایی که زیر آنها نهرها جاریست جاودان و ماندگار وارد می کند، به درستی الله روزی نیکو برای او آماده کرده است ۱۱ الله همان کسی است که هفت آسمان را آفرید و از زمین نیز همانند آنها؛ فرمان او (الله) میان آنها فرود می آید، تا بدانید که الله بر همه چیز تواناست و آنکه دانش الله بر هر چیز احاطه دارد ۱۲

سُورَةُ التَّحۡرِيمِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكَۖ تَبۡتَغِي مَرۡضَاتَ أَزۡوَٰجِكَۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١ قَدۡ فَرَضَ ٱللَّهُ لَكُمۡ تَحِلَّةَ أَيۡمَٰنِكُمۡۚ وَٱللَّهُ مَوۡلَىٰكُمۡۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡحَكِيمُ ٢ وَإِذۡ أَسَرَّ ٱلنَّبِيُّ إِلَىٰ بَعۡضِ أَزۡوَٰجِهِۦ حَدِيثٗا فَلَمَّا نَبَّأَتۡ بِهِۦ وَأَظۡهَرَهُ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ عَرَّفَ بَعۡضَهُۥ وَأَعۡرَضَ عَنۢ بَعۡضٖۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِۦ قَالَتۡ مَنۡ أَنۢبَأَكَ هَٰذَاۖ قَالَ نَبَّأَنِيَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ٣ إِن تَتُوبَآ إِلَى ٱللَّهِ فَقَدۡ صَغَتۡ قُلُوبُكُمَاۖ وَإِن تَظَٰهَرَا عَلَيۡهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوۡلَىٰهُ وَجِبۡرِيلُ وَصَٰلِحُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَعۡدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ٤ عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبۡدِلَهُۥٓ أَزۡوَٰجًا خَيۡرٗا مِّنكُنَّ مُسۡلِمَٰتٖ مُّؤۡمِنَٰتٖ قَٰنِتَٰتٖ تَٰٓئِبَٰتٍ عَٰبِدَٰتٖ سَٰٓئِحَٰتٖ ثَيِّبَٰتٖ وَأَبۡكَارًا ٥ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَأَهۡلِيكُمۡ نَارٗا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُ عَلَيۡهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٞ شِدَادٞ لَّا يَعۡصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمۡ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ ٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَعۡتَذِرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٧

سوره تحریم - ۶۶

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ای پیامبر چرا آنچه را اللّٰه بر تو حلال کرد، حرام می کنی؟ خُشنودی همسران خویش را می خواهی و اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ۱ به درستی اللّٰه برای شما خلوص پیمانهایتان را مقرّر داشته و اللّٰه سرپرست شماست و او دانایِ حکیم است ۲ و آنگاه که پیامبر با یکی از همسرانش سخنی را در میان گذاشت پس آن زن آن را فاش کرد و اللّٰه پیامبر را آگاه ساخت و (اللّٰه) قسمتی را بر محمّد افشاء کرد و از افشای قسمتی خودداری کرد پس هنگامی که (اللّٰه) بدان (موضوع) محمّد را آگاهی داد، (همسرش)گفت: تو را چه کسی بدین آگاه کرده است؟ (محمّد) گفت: آن دانای آگاه (اللّٰه) باخبرم ساخته است ۳ (ای همسران پیامبر) اگر شما به سوی اللّٰه توبه کنید (به نفع خودتان است چرا که) به درستی دل های شما (از حقّ) برگشته است و اگر بر ضدّ او (محمّد) همدستی کنید پس همانا اللّٰه و جبرئیل و (افرادِ) شایسته از مؤمنین پشتیبان او هستند و فرشتگان بعد از آنها حامی او هستند ۴ چه بسا اگر (محمّد) شما را طلاق دهد، پروردگارش به جای آن به او زنانی نیکوتر از شما عوض دهد، همسرانی مسلمان، مؤمن، مُطیع، توبه کننده، عبادت کننده، روزه دار، بازگشت کننده (به سوی اللّٰه) و باکره ۵ ای کسانیکه ایمان آوردید خود و خانوادهٔ خویش را از آتشی که سوخت آن مردم و سنگ هاست باز دارید بر آن آتش فرشتگانی سختگیر هستند که اللّٰه آنچه اَمرشان کند (هرگز) نافرمانی نمی کنند و مأمورند که انجام دهند ۶ ای کسانیکه کُفر ورزیدید امروز پوزش نخواهید، جز این نیست که بدآنچه انجام می دادید مُجازات می شوید ۷

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ تُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ تَوۡبَةٗ نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمۡ
أَن يُكَفِّرَ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيُدۡخِلَكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي
مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يَوۡمَ لَا يُخۡزِي ٱللَّهُ ٱلنَّبِيَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
مَعَهُۥۖ نُورُهُمۡ يَسۡعَىٰ بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَآ
أَتۡمِمۡ لَنَا نُورَنَا وَٱغۡفِرۡ لَنَآۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٨
يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡۚ
وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٩ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا
لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱمۡرَأَتَ نُوحٖ وَٱمۡرَأَتَ لُوطٖۖ كَانَتَا تَحۡتَ
عَبۡدَيۡنِ مِنۡ عِبَادِنَا صَٰلِحَيۡنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمۡ يُغۡنِيَا عَنۡهُمَا
مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗا وَقِيلَ ٱدۡخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ ١٠
وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱمۡرَأَتَ فِرۡعَوۡنَ إِذۡ
قَالَتۡ رَبِّ ٱبۡنِ لِي عِندَكَ بَيۡتٗا فِي ٱلۡجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِن فِرۡعَوۡنَ
وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ١١ وَمَرۡيَمَ ٱبۡنَتَ
عِمۡرَٰنَ ٱلَّتِيٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا
وَصَدَّقَتۡ بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتۡ مِنَ ٱلۡقَٰنِتِينَ ١٢

ای کسانیکه ایمان آوردید به سوی اللّٰه توبه ای راستین کنید و اُمید است پروردگارتان از شما بدی های شما را بزُداید و شما را به باغ هایی که از زیر آنها نهرها جاریست وارد کند، روزی که اللّٰه پیامبر و کسانی را که با او هستند را خوار نخواهد ساخت و نورشان پیشاپیش آنها و سمت راستشان می شتابد، (ایمانداران) می گویند: پروردگارا برای ما نور ما را تمام گردان و ما را بیامرز، همانا تو بر همه چیز توانا هستی ۸ ای پیامبر با کافران و مُنافقان جهاد کن و بر ایشان سخت بگیر، جایگاه ایشان (آتش) جهنم است چه سرانجام بدی است ۹ اللّٰه برای آنان که کُفر ورزیدند زن نوح و زن لوط را مَثل زده است، آن دو زن تحت سرپرستی دو بنده از بندگان شایسته ما بودند امّا به آنان خیانت کردند آن دو (پیامبر) در برابر اللّٰه کاری را نتوانستند برای آن دو (زن) انجام دهند و گفته شد: شما (دو زن) با (افرادِ) وارد شده، داخل آتش (جهنم) شوید ۱۰ اللّٰه برای آنان که ایمان آوردند زن فرعون را مَثل زده است، آنگاه که گفت: پروردگارا نزدِ خویش در باغ (بهشت) خانه ای برایم بساز و مرا از فرعون و اعمالش نجات ده و (مرا) از گروه ستمگران نجات ده ۱۱ و مریم دخترِ عمران را که عورت خویش را حفظ نمود پس از نیروی خودمان در او دمیدیم و مریم تصدیق کننده فرمان پروردگار خویش و کتابهای او بود و (او) از (افرادِ) مُطیع (الهی) بوده است ۱۲

سُورَةُ المُلْكِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَبَٰرَكَ ٱلَّذِى بِيَدِهِ ٱلْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ ٱلَّذِى خَلَقَ
ٱلْمَوْتَ وَٱلْحَيَوٰةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْغَفُورُ
﴿٢﴾ ٱلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ طِبَاقًا ۖ مَّا تَرَىٰ فِى خَلْقِ ٱلرَّحْمَٰنِ مِن
تَفَٰوُتٍ ۖ فَٱرْجِعِ ٱلْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ٱرْجِعِ ٱلْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنقَلِبْ إِلَيْكَ ٱلْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ
ٱلدُّنْيَا بِمَصَٰبِيحَ وَجَعَلْنَٰهَا رُجُومًا لِّلشَّيَٰطِينِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
ٱلسَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ
﴿٦﴾ إِذَآ أُلْقُوا۟ فِيهَا سَمِعُوا۟ لَهَا شَهِيقًا وَهِىَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ ٱلْغَيْظِ ۖ كُلَّمَآ أُلْقِىَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
قَالُوا۟ بَلَىٰ قَدْ جَآءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ إِنْ أَنتُمْ
إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا۟ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِىٓ أَصْحَٰبِ
ٱلسَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَٱعْتَرَفُوا۟ بِذَنۢبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ
ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

سوره مُلک - ۶۷

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

مُبارک باد (اللّٰه)، کسی که پادشاهی در دست اوست و او بر همه چیز تواناست ۱ کسی که مرگ و زندگی را خلق کرد، تا شما را آزمایش کند تا کدامیک عمل نیکوتری دارید و او شوکتمندِ آمرزنده است ۲ همان کسی که هفت آسمان را طبقه طبقه خلق کرد. در آفرینش (اللّٰه) مهربان هیچ ناهماهنگی نمی بینی؛ پس بار دیگر نگاه کن (و بنگر)، آیا هیچ شکافی می بینی؟ ۳ سپس باز هم چشم خود را بگردان (و بنگر) تا نگاهت خسته و درمانده به سویت بازگردد (خواهی دید) که خللی در آفرینش نیست ۴ و مسلّماً آسمان دنیا را به چراغهایی آراسته نمودیم و آنها را وسیلهٔ راندن شیاطین (وسوسه گران) قرار دادیم و برای ایشان عذابی سوزان آماده کرده ایم ۵ و برای آنانکه به پروردگار خویش کُفر ورزیدند، عذاب جهنم مقرّر است و چه جایگاه بدی است ۶ هنگامی که در آن (آتش جهنم) انداخته شوند، از آن صدای دلخراشی را بشنوند و (آتش) آن فوران می کند ۷ (جهنم) از شدّت خشم نزدیک است پاره پاره شود، هر گاه که در آن گروهی انداخته می شوند، نگهبانانش (مأموران جهنم) از ایشان می پرسند: آیا شما را هشدار دهنده ای نیامد؟ ۸ (اهل جهنم) می گویند: بله ما را هشدار دهنده ای آمد پس (آن را) دروغ شُمردیم و گفتیم اللّٰه چیزی را نازل نکرده است (و) شما دچار گُمراهی بزرگی هستید ۹ و (اهل جهنم) گفتند: اگر می شنیدیم یا تعقّل می کردیم، اهل آتش سوزان (جهنم) نمی شدیم ۱۰ پس به گُناه خویش اعتراف می کنند پس دوری (از رحمت اللّٰه) برای اهل آتش سوزان مقرّر است ۱۱ همانا کسانیکه از پروردگار خویش در نهان بترسند، آنان آمرزشی و مُزدی بزرگ دارند ۱۲

وَأَسِرُّواْ قَوۡلَكُمۡ أَوِ ٱجۡهَرُواْ بِهِۦٓۖ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
يَعۡلَمُ مَنۡ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ
ذَلُولٗا فَٱمۡشُواْ فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُواْ مِن رِّزۡقِهِۦۖ وَإِلَيۡهِ ٱلنُّشُورُ ﴿١٥﴾
ءَأَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يَخۡسِفَ بِكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾
أَمۡ أَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يُرۡسِلَ عَلَيۡكُمۡ حَاصِبٗاۖ فَسَتَعۡلَمُونَ
كَيۡفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدۡ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾
أَوَ لَمۡ يَرَوۡاْ إِلَى ٱلطَّيۡرِ فَوۡقَهُمۡ صَٰٓفَّٰتٖ وَيَقۡبِضۡنَۚ مَا يُمۡسِكُهُنَّ إِلَّا
ٱلرَّحۡمَٰنُۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءِۭ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنۡ هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ جُندٞ لَّكُمۡ
يَنصُرُكُم مِّن دُونِ ٱلرَّحۡمَٰنِۚ إِنِ ٱلۡكَٰفِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنۡ هَٰذَا
ٱلَّذِي يَرۡزُقُكُمۡ إِنۡ أَمۡسَكَ رِزۡقَهُۥۚ بَل لَّجُّواْ فِي عُتُوّٖ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن
يَمۡشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجۡهِهِۦٓ أَهۡدَىٰٓ أَمَّن يَمۡشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَٰطٖ
مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٢٢﴾ قُلۡ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَكُمۡ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ
وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلۡ هُوَ ٱلَّذِي ذَرَأَكُمۡ فِي
ٱلۡأَرۡضِ وَإِلَيۡهِ تُحۡشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ
صَٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡعِلۡمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٞ ﴿٢٦﴾

و سخن خویش را پنهان کنید یا آن را آشکار سازید، همانا اللّه به درون سینه ها داناست ۱۳ آیا کسی که خلق کرده و او دقیقِ و آگاه است علم ندارد ۱۴ او (اللّه) کسی است که زمین را برای شما رام گردانید پس به هر سوی آن راه بروید و از روزی آن بُخورید و جمع شدن (در روز قیامت) بسوی اوست ۱۵ آیا از آن کس که در آسمان است، امنیت دارید که شما را در زمین فرو نبرد؟ پس (زمین) به ناگاه به لرزه در آید ۱۶ آیا از آن کس که در آسمان است، امنیت دارید که بر شما سنگها نفرستد تا بفهمید هشدار من چگونه است؟ ۱۷ و مسلّماً کسانیکه پیش از ایشان بودند دروغ شُمردند پس خشم من چگونه بود؟ ۱۸ آیا به پرندگان بالای سرشان نگاه نکردند که بال های خود را باز و بسته می کنند جز (اللّه) مهربان کسی آنها را (در آسمان) نگاه نمی دارد، همانا او بر همه چیز بیناست ۱۹ و جز (اللّه) مهربان کیست که شما را یاری کند که برای شما چون لشکری باشد؟ کافران جز فریب خوردگانی بیش نیستند ۲۰ یا چه کسی شما را روزی می دهد اگر اللّه آن را باز دارد؟ بلکه (کافران) در سرکشی و فرار (از حقّ) پافشاری می کنند ۲۱ آیا آن کس که با چهره ای سرافکنده راه می رود، هدایت یافته تر است یا آنکه سربلند بر راه اُستوار قدم بر می دارد؟ ۲۲ (ای محمّد) بگو: اوست که شما را پدید آورد و برای شما گوش و چشم و دل را قرار داد، چه اندک سپاسگزاری می کنید ۲۳ (ای محمّد) بگو: اوست که شما را در زمین پراکنده کرد و به سوی او بازگردانده می شوید ۲۴ (کافران) می‌گویند: این وعده (قیامت) چه هنگام است اگر راست می گوئید؟ ۲۵ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که دانش آن نزدِ اللّه است و جز این نیست که من فقط هشدار دهنده ای آشکار هستم ۲۶

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَقِيلَ هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم
بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِىَ أَوْ رَحِمَنَا
فَمَن يُجِيرُ ٱلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ
ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ
﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ القَلَمِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نٓ ۚ وَٱلْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ
لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَييِّكُمُ ٱلْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ
عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ ٱلْمُكَذِّبِينَ
﴿٨﴾ وَدُّواْ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ
﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾
عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ
ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾

پس چون آن (وعدهٔ عذاب) را نزدیک ببینند، چهره های کسانیکه کُفر ورزیدند در هم می گردد و گفته می شود: این است آنچه آن را طلب می کردید ۲۷ (ای محمّد) بگو: آیا دیدید اگر الله مرا و آنان که با من هستند را هلاک سازد یا بر ما رحم کند پس چه کسی کافران را از عذاب دردناک پناه خواهد داد؟ ۲۸ (ای محمّد) بگو: او (الله) مهربان است، به او ایمان آوردیم و بر او توکّل می کنیم پس به زودی می فهمید چه کسی در گُمراهی آشکار است ۲۹ (ای محمّد) بگو: آیا دیده اید اگر الله آب های (زمین های) شما را فرو ببرد پس چه کسی برای شما آب چشمه ها را می آورد؟ ۳۰

سوره قلم - ۶۸

بنام الله بخشندهٔ مهربان

ن . و قلم و آنچه می نویسند ۱ که تو (ای محمّد) به نعمت پروردگارت دیوانه نیستی ۲ و همانا تو را مُزدی بی پایان خواهد بود ۳ و همانا تو به حقّ بر نصیب عظیمی هستی (اعطای قرآن) ۴ پس بزودی خواهی دید و خواهند دید ۵ که کدامیک از شما کم خِرد هستید ۶ همانا پروردگارت بدان که از راه او گُمراه بوده داناتر است و او به (حال افرادِ) هدایت یافته داناست ۷ پس (افرادِ) تکذیب کننده را اطاعت نکن ۸ (آنها) دوست داشتند نرمش نشان دهی تا کنار آیند ۹ و هیچ پندارباف دروغگویی را اطاعت نکن ۱۰ عیب جویی که دائماً سخن چینی می کند ۱۱ بازدارندهٔ از خیر و تجاوز کنندهٔ گناهکار است ۱۲ علاوه بر آن درشتخوی (گُستاخ) و بدنام است ۱۳ اگر چه دارای اموال و فرزندان هست ۱۴ هر گاه بر او آیات ما تلاوت شود، می گوید افسانه های پیشینیان است ۱۵ به زودی به بینی او مُهر (ننگ) می نهیم (رسوایش می کنیم) ۱۶

إِنَّا بَلَوۡنَٰهُمۡ كَمَا بَلَوۡنَآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ إِذۡ أَقۡسَمُواْ لَيَصۡرِمُنَّهَا مُصۡبِحِينَ ١٧
وَلَا يَسۡتَثۡنُونَ ١٨ فَطَافَ عَلَيۡهَا طَآئِفٞ مِّن رَّبِّكَ وَهُمۡ نَآئِمُونَ ١٩ فَأَصۡبَحَتۡ
كَٱلصَّرِيمِ ٢٠ فَتَنَادَوۡاْ مُصۡبِحِينَ ٢١ أَنِ ٱغۡدُواْ عَلَىٰ حَرۡثِكُمۡ إِن كُنتُمۡ
صَٰرِمِينَ ٢٢ فَٱنطَلَقُواْ وَهُمۡ يَتَخَٰفَتُونَ ٢٣ أَن لَّا يَدۡخُلَنَّهَا ٱلۡيَوۡمَ عَلَيۡكُم
مِّسۡكِينٞ ٢٤ وَغَدَوۡاْ عَلَىٰ حَرۡدٖ قَٰدِرِينَ ٢٥ فَلَمَّا رَأَوۡهَا قَالُوٓاْ إِنَّا لَضَآلُّونَ
٢٦ بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُومُونَ ٢٧ قَالَ أَوۡسَطُهُمۡ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ لَوۡلَا تُسَبِّحُونَ
٢٨ قَالُواْ سُبۡحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٢٩ فَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ
يَتَلَٰوَمُونَ ٣٠ قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ٣١ عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبۡدِلَنَا
خَيۡرٗا مِّنۡهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ٣٢ كَذَٰلِكَ ٱلۡعَذَابُۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ
أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٣٣ إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٣٤
أَفَنَجۡعَلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ كَٱلۡمُجۡرِمِينَ ٣٥ مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ٣٦ أَمۡ لَكُمۡ
كِتَٰبٞ فِيهِ تَدۡرُسُونَ ٣٧ إِنَّ لَكُمۡ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ٣٨ أَمۡ لَكُمۡ أَيۡمَٰنٌ عَلَيۡنَا
بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ إِنَّ لَكُمۡ لَمَا تَحۡكُمُونَ ٣٩ سَلۡهُمۡ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ
زَعِيمٌ ٤٠ أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَآءُ فَلۡيَأۡتُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ ٤١ يَوۡمَ
يُكۡشَفُ عَن سَاقٖ وَيُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ ٤٢

همانا ما ایشان را چنانکه یاران باغ را آزمایش کردیم، آزمودیم وقتی که سوگند خوردند که محصول باغ را بامداد خواهند چید ۱۷ و چیزی (برای افرادِ تهیدست) باقی نخواهند گذاشت ۱۸ پس باغ را (بلای) فراگیری از پروردگارت فرا گرفت در حالیکه ایشان خواب بودند ۱۹ پس (باغ سوخت و) مانند شب (تاریک و سیاه) گردید ۲۰ پس همدیگر را صبح صدا زدند ۲۱ که اگر می خواهید محصول را برداشت کنید به باغ خود رهسپار بشوید ۲۲ پس (به باغ) می رفتند در حالیکه ایشان (خود را از بینوایان) مخفی می کردند ۲۳ که مبادا امروز بینوایی به باغ شما داخل شود ۲۴ و صبح در حالیکه مصمم به راندن (بینوایان) بودند راهی شدند ۲۵ پس هنگامی که باغ را دیدند، گفتند: همانا ما راه را گُم کرده ایم ۲۶ (نه؟) بلکه ما (از نعمت باغ) محروم شده ایم ۲۷ فرد میانه روی از ایشان گفت: آیا به شما نگفتم چرا (اللّٰه) را تسبیح نمی گویید؟ ۲۸ گفتند: پروردگار ما مُنزه است، همانا ما (افرادِ) ستمکاری بودیم ۲۹ پس بعضی بر بعضی دیگر روی آورده (و) همدیگر را سرزنش کردند ۳۰ گفتند: وای بر ما همانا ما سرکش (نافرمان) بودیم ۳۱ اُمید است که پروردگارم باغی بهتر از این را به ما ارزانی دارد، همانا ما به پروردگار خویش مُشتاقیم ۳۲ عذاب اینگونه است و همانا عذاب آخرت اگر بدانید شدیدتر است ۳۳ همانا (افرادِ) پرهیزکار نزد پروردگارشان در باغهای پُر نعمت هستند ۳۴ آیا (افرادِ) تسلیم شده (در برابر اللّٰه) را چون مُجرمان قرار می دهیم؟ ۳۵ شما را چه شده است که اینگونه حُکم می کنید ۳۶ آیا شما کتابی (الهی) دارید که از روی آن یاد می گیرید؟ ۳۷ آیا هر آنچه میل دارید در آن کتاب وجود دارد؟ ۳۸ یا با ما پیمان هایی بسته اید که تا روز قیامت به هر چه حُکم کنید حقّ با شما باشد ۳۹ و از ایشان بپرس کدام یک از ایشان بدان ضامن هستند ۴۰ آیا ایشان را شریکانی است پس شریکان خویش را بیاورید اگر راستگو هستید ۴۱ روزی که ساق آشکار می شود (قیامت واقع می شود) و به سجده کردن فرا خوانده شوند و نتوانند (سجده کنند) ۴۲

خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۖ وَقَدۡ كَانُواْ يُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمۡ
سَٰلِمُونَ ٤٣ فَذَرۡنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِۖ سَنَسۡتَدۡرِجُهُم
مِّنۡ حَيۡثُ لَا يَعۡلَمُونَ ٤٤ وَأُمۡلِي لَهُمۡۚ إِنَّ كَيۡدِي مَتِينٌ ٤٥ أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ
أَجۡرٗا فَهُم مِّن مَّغۡرَمٖ مُّثۡقَلُونَ ٤٦ أَمۡ عِندَهُمُ ٱلۡغَيۡبُ فَهُمۡ يَكۡتُبُونَ
٤٧ فَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلۡحُوتِ إِذۡ نَادَىٰ
وَهُوَ مَكۡظُومٞ ٤٨ لَّوۡلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعۡمَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلۡعَرَآءِ
وَهُوَ مَذۡمُومٞ ٤٩ فَٱجۡتَبَىٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
٥٠ وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَيُزۡلِقُونَكَ بِأَبۡصَٰرِهِمۡ لَمَّا سَمِعُواْ
ٱلذِّكۡرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجۡنُونٞ ٥١ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٥٢

سُورَةُ الحَاقَّةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلۡحَآقَّةُ ١ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٢ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٣ كَذَّبَتۡ ثَمُودُ وَعَادُۢ
بِٱلۡقَارِعَةِ ٤ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهۡلِكُواْ بِٱلطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا عَادٞ فَأُهۡلِكُواْ بِرِيحٖ
صَرۡصَرٍ عَاتِيَةٖ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيۡهِمۡ سَبۡعَ لَيَالٖ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومٗاۖ فَتَرَى
ٱلۡقَوۡمَ فِيهَا صَرۡعَىٰ كَأَنَّهُمۡ أَعۡجَازُ نَخۡلٍ خَاوِيَةٖ ٧ فَهَلۡ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٖ
٨

چشمان ایشان به زیر خواهد اُفتاد و خواری ایشان را فرا می گیرد و به درستی (در دنیا) به سوی سجده کردن (از اللّه) دعوت می شدند ولی امتناع می ورزیدند ۴۳ پس مرا با آنکه این سخن (آیات) را دروغ می شُمارد رها کن، به زودی ایشان را از آنجا که نمی دانند گرفتار می کنیم ۴۴ و ایشان را مُهلت می دهم، همانا نیرنگ من اُستوار (مُحکم) است ۴۵ آیا (محمّد تو) از آنان مُزدی را می خواهی که پرداخت آن بر ایشان سنگین است؟ ۴۶ آیا غیب نزد ایشان است و ایشان (آن را) می نویسند؟ ۴۷ پس (ای محمّد) بر فرمان پروردگارت شکیبا باش و مانند صاحب ماهی (یونس) مباش که (اللّه را) صدا زد و سخت غمگین بود ۴۸ اگر نعمتی از پروردگارش به او نرسیده بود قطعاً سرزنش شده (در شکم ماهی) در تنهایی می ماند ۴۹ پس پروردگارش او را انتخاب کرد و او را از (افرادِ) شایسته گرداند ۵۰ و آنان که کافر شدند، هنگامی که قرآن را می شنوند، نزدیک است با نگاه هایشان تو را بلغزانند و می گویند: او قطعاً دیوانه است ۵۱ در حالیکه قرآن جز تذکری برای جهانیان نیست ۵۲

سوره الحاقه - ۶۹

بنام اللّه بخشندهٔ مهربان

آنچه محقّق می شود ۱ و چیست آنچه محقّق می شود؟ ۲ و تو (ای محمّد) چه می دانی آنچه که محقّق می شود چیست ۳ (قومِ) ثمود و (قومِ) عاد روز کوبنده را دروغ شُمردند ۴ پس امّا (قومِ) ثمود به خاطرِ سرکشی (از فرمان الهی) هلاک شدند ۵ و امّا (قومِ) عاد به سببِ تند بادی ویرانگر هلاک شدند ۶ (اللّه تُندبادی را) هفت شب و هشت روز پیاپی بر ایشان فرستاد پس قوم را در آن بیهوش و اُفتاده می دیدی، انگار ایشان تنه های توخالی درختان خرما هستند ۷ پس آیا هیچ باقی مانده ای از ایشان را می بینی؟ ۸

وَجَآءَ فِرۡعَوۡنُ وَمَن قَبۡلَهُۥ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتُ بِٱلۡخَاطِئَةِ ۝٩ فَعَصَوۡاْ رَسُولَ
رَبِّهِمۡ فَأَخَذَهُمۡ أَخۡذَةٗ رَّابِيَةً ۝١٠ إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلۡمَآءُ حَمَلۡنَٰكُمۡ فِي ٱلۡجَارِيَةِ
۝١١ لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ تَذۡكِرَةٗ وَتَعِيَهَآ أُذُنٞ وَٰعِيَةٞ ۝١٢ فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ
نَفۡخَةٞ وَٰحِدَةٞ ۝١٣ وَحُمِلَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةٗ وَٰحِدَةٗ ۝١٤
فَيَوۡمَئِذٖ وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ۝١٥ وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِيَ يَوۡمَئِذٖ وَاهِيَةٞ
۝١٦ وَٱلۡمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرۡجَآئِهَاۚ وَيَحۡمِلُ عَرۡشَ رَبِّكَ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ ثَمَٰنِيَةٞ
۝١٧ يَوۡمَئِذٖ تُعۡرَضُونَ لَا تَخۡفَىٰ مِنكُمۡ خَافِيَةٞ ۝١٨ فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ
بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقۡرَءُواْ كِتَٰبِيَهۡ ۝١٩ إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَٰقٍ حِسَابِيَهۡ
۝٢٠ فَهُوَ فِي عِيشَةٖ رَّاضِيَةٖ ۝٢١ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٖ ۝٢٢ قُطُوفُهَا دَانِيَةٞ ۝٢٣
كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا بِمَآ أَسۡلَفۡتُمۡ فِي ٱلۡأَيَّامِ ٱلۡخَالِيَةِ ۝٢٤ وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ
كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي لَمۡ أُوتَ كِتَٰبِيَهۡ ۝٢٥ وَلَمۡ أَدۡرِ مَا حِسَابِيَهۡ
۝٢٦ يَٰلَيۡتَهَا كَانَتِ ٱلۡقَاضِيَةَ ۝٢٧ مَآ أَغۡنَىٰ عَنِّي مَالِيَهۡۜ ۝٢٨ هَلَكَ عَنِّي سُلۡطَٰنِيَهۡ
۝٢٩ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۝٣٠ ثُمَّ ٱلۡجَحِيمَ صَلُّوهُ ۝٣١ ثُمَّ فِي سِلۡسِلَةٖ ذَرۡعُهَا
سَبۡعُونَ ذِرَاعٗا فَٱسۡلُكُوهُ ۝٣٢ إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ ٱلۡعَظِيمِ ۝٣٣
وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ۝٣٤ فَلَيۡسَ لَهُ ٱلۡيَوۡمَ هَٰهُنَا حَمِيمٞ ۝٣٥

و فرعون و آنان که پیش از او بودند و شهرهای نابود شده که مرتکب خطا (کُفر و شرک) شدند ۹ پس با فرستاده پروردگارشان مخالفت کردند پس (اللّٰه) ایشان را به کیفری سخت گرفتار نمود ۱۰ ما زمانی که (در طوفان نوح) آب طغیان کرد شما را سوار کِشتی کردیم ۱۱ تا برای شما آن را تذکری قرار دهیم و گوش‌های شنوا آن را بشنوند ۱۲ پس هنگامی که در شیپور یکباره دمیده شود ۱۳ و زمین و کوه ها از جا برداشته شوند پس یکباره در هم کوبیده و مُتلاشی گردند ۱۴ پس در آن روز واقعه رُخ خواهد داد ۱۵ و (در روز قیامت) آسمان شکافته می شود پس در آن روز آسمان سُست و فروپاشیده خواهد بود ۱۶ و فرشتگان در اطراف آن هستند و عرش پروردگارت را در آن روز هشت (فرشته) بالای سر خود حمل می کنند ۱۷ در آن روز (برای حسابرسی) عرضه می شوید از شما (چیزی از کارهایتان) پنهان (و) مخفی نمی ماند ۱۸ پس امّا آنکه کتاب (نامهٔ اعمال) او به دست راستش داده شود پس می گوید: اینک بیایید و کتاب مرا بخوانید ۱۹ همانا من می پنداشتم که با حساب خود (در روز قیامت) روبرو می شوم ۲۰ پس او در زندگی (آخرت) خُشنود خواهد بود ۲۱ در باغ های افراشته ۲۲ که (میوه های) آن در دسترس است ۲۳ بُخورید و بنوشید، گوارایتان باد بدآنچه در دنیا انجام داده اید ۲۴ و امّا آن کس که کتاب او (نامهٔ اعمالش) به دست چپش داده شود، می گویند: ای کاش کتابم به من داده نمی شد ۲۵ و هرگز نمی دانستم که حساب من چیست ۲۶ ای کاش مرگ پایان دهنده (زندگی من) می بود ۲۷ اموالم مرا سودی نبخشید ۲۸ و قدرتم از دست من برفت ۲۹ (اللّٰه فرمان می دهد که) او را بگیرید پس او را به زنجیر کشید ۳۰ سپس او را به دوزخ اندازید ۳۱ سپس او را با زنجیری که طول آن هفتاد ذراع است، ببندید ۳۲ همانا او به اللّٰه بزرگ ایمان نمی آورد ۳۳ و بر خوراک دادن بینوایان تشویق نمی کرد ۳۴ پس او را امروز در اینجا دوستی نیست ۳۵

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾ فَلَآ أُقْسِمُ
بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ
بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
﴿٤٢﴾ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾
لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنكُم
مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَٰجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا
لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ المَعَارِجِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَأَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَٰفِرِينَ لَيْسَ لَهُۥ دَافِعٌ ﴿٢﴾
مِّنَ ٱللَّهِ ذِى ٱلْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيْهِ
فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَٱصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا
﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُۥ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَىٰهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ
كَٱلْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

و خوراک او جز خونابه (چرک و خون) نیست ۳۶ جز (افرادِ) خطاکار آن را نخورند ۳۷ پس سوگند می خورم بدآنچه می بینید ۳۸ و آنچه نمی بینید ۳۹ همانا آن (قرآن) قطعاً گفتار فرستاده ای گرامی است ۴۰ گفتار هیچ شاعری نیست، چه اندک ایمان می آورید ۴۱ و گفتار یک کاهن نیست، چه اندک یادآور می شوید ۴۲ از (سوی) پروردگار جهانیان نازل شده است ۴۳ و اگر (محمّد) سخنان دیگری را به ما نسبت می داد ۴۴ قطعاً دست راست او را می گرفتیم ۴۵ سپس رگ گردن او را می بریدیم ۴۶ و کسی از شما نمی توانست از (کُشتن محمّد) جلوگیری کند ۴۷ در حالیکه همانا قرآن تذکری برای پرهیزکاران است ۴۸ و همانا ما می دانیم که از شما دروغ گویانی وجود دارند ۴۹ به درستی قرآن حسرتی برای کافران است ۵۰ و همانا قرآن به درستی حقّی انکار نشدنی است ۵۱ پس به اسم پروردگار بزرگت، تسبیح بگو ۵۲

سوره معارج - ۷۰

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

سؤال کننده ای از عذاب فرود آینده پرسید ۱ برای کافران از آن (عذاب) دفع کننده ای نیست ۲ از جانب اللّٰه دارای درجات بلند ۳ فرشتگان و روح به سوی او در دوره ای که اندازهٔ آن پنجاه هزار سال است بالا می روند ۴ پس (ای محمّد) به نیکویی شکیبا باش ۵ همانا ایشان (کافران) آن (عذاب) را دور می بینند ۶ و ما آن را نزدیک می بینیم ۷ روزی که آسمان چون فلز گُداخته می گردد ۸ و کوه ها همچون پشم رنگینی می گردند ۹ و دوستی از حال دوستی نمی پرسد ۱۰

يُبَصَّرُونَهُمۚ يَوَدُّ ٱلۡمُجۡرِمُ لَوۡ يَفۡتَدِي مِنۡ عَذَابِ يَوۡمِئِذِۭ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِي تُـٔۡوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا
ثُمَّ يُنجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّآۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةٗ لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدۡعُواْ مَنۡ أَدۡبَرَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوۡعَىٰٓ ﴿١٨﴾ ۞إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ
جَزُوعٗا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلۡخَيۡرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا ٱلۡمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ ٱلَّذِينَ هُمۡ
عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ دَآئِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَٱلَّذِينَ فِيٓ أَمۡوَٰلِهِمۡ حَقّٞ مَّعۡلُومٞ ﴿٢٤﴾ لِّلسَّآئِلِ
وَٱلۡمَحۡرُومِ ﴿٢٥﴾ وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَٱلَّذِينَ هُم مِّنۡ عَذَابِ
رَبِّهِم مُّشۡفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمۡ غَيۡرُ مَأۡمُونٖ ﴿٢٨﴾ وَٱلَّذِينَ هُمۡ
لِفُرُوجِهِمۡ حَٰفِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ
فَإِنَّهُمۡ غَيۡرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ٱبۡتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡعَادُونَ ﴿٣١﴾
وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ﴿٣٢﴾ وَٱلَّذِينَ هُم بِشَهَٰدَٰتِهِمۡ قَآئِمُونَ
﴿٣٣﴾ وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَاتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُوْلَٰٓئِكَ فِي جَنَّٰتٖ مُّكۡرَمُونَ ﴿٣٥﴾
فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ قِبَلَكَ مُهۡطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ
عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطۡمَعُ كُلُّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُمۡ أَن يُدۡخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٖ ﴿٣٨﴾ كَلَّآۖ إِنَّا خَلَقۡنَٰهُم
مِّمَّا يَعۡلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَآ أُقۡسِمُ بِرَبِّ ٱلۡمَشَٰرِقِ وَٱلۡمَغَٰرِبِ إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ﴿٤٠﴾

(در آن روز دوستان و نزدیکان) به ایشان نشان داده می شوند، مُجرم (گناهکار) دوست دارد کاش (برای رهایی خود) از عذاب آن روز پسران خویش را عوض (فدیه) دهد ۱۱ و همسر و برادرش را ۱۲ و خویشاوندانی که او را پناه دهند ۱۳ و هر که را در تمام زمین است، تا نجات پیدا کند ۱۴ چنین نیست، همانا آن (جهنم) شرارهٔ آتش است ۱۵ پوست را می کَند ۱۶ جهنم کسی را صدا می زند که (از کلام اللّٰه) روی گردانده و پُشت کرده است ۱۷ و مال اندوزی کرده و نگاه داشته است ۱۸ همانا انسان حریص (طمعکار) خلق شده است ۱۹ هنگامی که شرّی به او برسد، بیقراری می کند ۲۰ و هنگامی که به او خیری برسد، دریغ می ورزد ۲۱ جز نمازگزاران ۲۲ کسانیکه بر نماز خود پایبند هستند ۲۳ و کسانیکه در اموالشان حقی معلوم است ۲۴ برای نیازمندان و محرومان ۲۵ و کسانیکه تصدیق کنندهٔ روز جزا (قیامت) هستند ۲۶ و کسانیکه ایشان از عذاب پروردگارشان هراسان هستند ۲۷ همانا از عذاب پروردگارشان نمی توانند ایمن باشند ۲۸ و کسانیکه عورت های خویش را حفظ می کنند ۲۹ مگر بر همسرانشان یا زنانی که در پیمانشان هستند پس ایشان مورد سرزنش نیستند ۳۰ پس هر کس ورای این را بطلبد پس آنان متجاوز هستند ۳۱ و کسانیکه امانتها و پیمان های خویش را حفظ می کنند ۳۲ و کسانیکه پایبند شهادتهای خویش هستند ۳۳ و کسانیکه بر نمازهایشان مراقب هستند ۳۴ آنها در باغهای (بهشت) مورد احترام هستند ۳۵ کافران را چه شده به نزد تو شتابان می آیند ۳۶ گروه گروه از چپ و راست ۳۷ آیا هر کس از ایشان اُمیدوار است که به باغ های پُر نعمت وارد شود؟ ۳۸ چنین نیست، همانا ما ایشان را از آنچه می دانند خلق کردیم ۳۹ پس به پروردگار مشرقها و مغربها سوگند یاد می کنم، همانا ما توانا هستیم ۴۰

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرۡهُمۡ
يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوۡمَ
يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ سِرَاعٗا كَأَنَّهُمۡ إِلَىٰ نُصُبٖ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾
خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۚ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٖ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ
عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١﴾ قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنِ ٱعۡبُدُواْ
ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾ يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ
إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُۚ لَوۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوۡتُ قَوۡمِي لَيۡلٗا وَنَهَارٗا ﴿٥﴾ فَلَمۡ يَزِدۡهُمۡ دُعَآءِيٓ إِلَّا
فِرَارٗا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوۡتُهُمۡ لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ
ءَاذَانِهِمۡ وَٱسۡتَغۡشَوۡاْ ثِيَابَهُمۡ وَأَصَرُّواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ ٱسۡتِكۡبَارٗا
﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوۡتُهُمۡ جِهَارٗا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّيٓ أَعۡلَنتُ لَهُمۡ وَأَسۡرَرۡتُ
لَهُمۡ إِسۡرَارٗا ﴿٩﴾ فَقُلۡتُ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارٗا ﴿١٠﴾

بر آنکه بهتر از آنها را جایگزین سازیم و (هرگز کافران بر) ما پیشی نخواهند گرفت ۴۱ پس ایشان را رها کن که (در باطل) فرو روند و بازی کنند تا به آن روزشان که وعده داده شده اند برسند ۴۲ روزی که از گورها شتابان بیرون می آیند، گویی به سوی نشانه ای روان هستند ۴۳ چشمانشان به زیر فرو اُفتاده و ایشان را خواری فرا گرفته است، این آن روزی است که وعده داده می شوند ۴۴

سوره نوح - ۷۱

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

همانا نوح را به سوی قومش فرستادیم که قوم خود را هشدار بده قبل از آنکه عذابی دردناک بر ایشان بیاید ۱ (نوح) گفت: ای قوم همانا من هشدار دهنده ای آشکار هستم ۲ که اللّٰه را عبادت کنید و پرهیزکاری کنید و مرا اطاعت کنید ۳ تا اللّٰه گناهان شما را بیامرزد و (عذاب) شما را تا مُهلت معین به تأخیر اندازد، همانا اگر بدانید مُهلت (تعیین شده) اللّٰه هنگامی که بیاید به تأخیر انداخته نمی شود ۴ (نوح) گفت: پروردگارا همانا قوم خود را شب و روز دعوت کردم ۵ پس دعوت من جز بر فرار (کُفر ایشان) نیفزود ۶ و آنکه (پروردگارا) هر گاه ایشان را دعوت کردم تا برای ایشان (گناهانشان را) بیامرزی، انگشتان خویش را (از شنیدن کلامت) در گوش هایشان نهادند و جامه هایشان را بر سر کشیدند (تا مرا نبینند) و پافشاری (بر کُفر) کردند و هر چه بیشتر بر کِبر خود افزودند ۷ سپس ایشان را آشکارا دعوت کردم ۸ سپس بار دیگر برای ایشان (دعوت را) آشکار نمودم و پنهانی نیز به ایشان گفتم ۹ پس گفتم از پروردگار خویش آمرزش بخواهید، همانا او بسیار آمرزنده است ۱۰

يُرۡسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡكُم مِّدۡرَارٗا ﴿١١﴾ وَيُمۡدِدۡكُم بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَيَجۡعَل
لَّكُمۡ جَنَّٰتٖ وَيَجۡعَل لَّكُمۡ أَنۡهَٰرٗا ﴿١٢﴾ مَّا لَكُمۡ لَا تَرۡجُونَ لِلَّهِ وَقَارٗا ﴿١٣﴾
وَقَدۡ خَلَقَكُمۡ أَطۡوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمۡ تَرَوۡاْ كَيۡفَ خَلَقَ ٱللَّهُ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ
طِبَاقٗا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ ٱلۡقَمَرَ فِيهِنَّ نُورٗا وَجَعَلَ ٱلشَّمۡسَ سِرَاجٗا ﴿١٦﴾
وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ نَبَاتٗا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمۡ فِيهَا وَيُخۡرِجُكُمۡ
إِخۡرَاجٗا ﴿١٨﴾ وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ بِسَاطٗا ﴿١٩﴾ لِّتَسۡلُكُواْ مِنۡهَا
سُبُلٗا فِجَاجٗا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٞ رَّبِّ إِنَّهُمۡ عَصَوۡنِي وَٱتَّبَعُواْ مَن لَّمۡ يَزِدۡهُ
مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ إِلَّا خَسَارٗا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُواْ مَكۡرٗا كُبَّارٗا ﴿٢٢﴾ وَقَالُواْ
لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمۡ وَلَا تَذَرُنَّ وَدّٗا وَلَا سُوَاعٗا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسۡرٗا ﴿٢٣﴾ وَقَدۡ أَضَلُّواْ كَثِيرٗاۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا ضَلَٰلٗا ﴿٢٤﴾
مِّمَّا خَطِيٓـَٔاتِهِمۡ أُغۡرِقُواْ فَأُدۡخِلُواْ نَارٗا فَلَمۡ يَجِدُواْ لَهُم مِّن دُونِ
ٱللَّهِ أَنصَارٗا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٞ رَّبِّ لَا تَذَرۡ عَلَى ٱلۡأَرۡضِ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ
دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرۡهُمۡ يُضِلُّواْ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوٓاْ إِلَّا فَاجِرٗا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَّبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيۡتِيَ مُؤۡمِنٗا
وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارٗا ﴿٢٨﴾

(اللّٰه کسی است که) برای شما (بارانهای) پی در پی می فرستد ۱۱ و شما را به اموال و فرزندان یاری می رساند و برای شما باغستان هایی قرار می دهد و برای شما نهرهایی را قرار می دهد ۱۲ و شما را چه شده است که برای اللّٰه ارزشی قائل نیستید ۱۳ و به درستی (اللّٰه) شما را گوناگون خلق کرد ۱۴ آیا ندیده اند که اللّٰه چگونه هفت آسمان را طبقه طبقه آفرید؟ ۱۵ و ماه را در آنها نوری قرار داد و خورشید را چراغی قرار داد ۱۶ و ماه را در آنها نوری قرار داد و خورشید را چراغی قرار داد ۱۶ سپس شما را به آن باز می گرداند و شما را (از آن زمین) خارج می کند ۱۸ و اللّٰه برای شما زمین را بستری قرار داد ۱۹ تا در راه های وسیع آن بروید ۲۰ نوح گفت: پروردگارا همانا کافران مرا نافرمانی کردند و آنکس را پیروی کردند که مال و فرزندش جز زیان (بر او) نیفزوده است ۲۱ و نقشه بزرگی را کشیدند ۲۲ و گفتند: صاحب قدرت های خویش "وَدّ " و "سُواع" و "یَغُوث" و "یَعُوق" و "نَسر" را رها نکنید ۲۳ و به درستی بسیاری را گُمراه کردند و (نوح گفت: پروردگارا) جز گُمراهی بر ستمگران نیفزای ۲۴ (کافران) به سزای خطاهایشان (در طوفان) غرق شدند پس در آتش (جهنم) داخل شدند پس برای خویش غیر از اللّٰه یاری کنندگانی نیافتند ۲۵ و نوح گفت: پروردگارا بر زمین هیچکس از کافران را باقی نگذار ۲۶ همانا اگر تو ایشان را باقی بُگذاری بندگانت را گُمراه می کنند و جز افرادِ پلیدِ و ناسپاس نمی زایند ۲۷ پروردگارا: مرا و والدینم را و آن را که با ایمان به خانه ام وارد شد را بیامرز و مردان و زنان با ایمان (را بیامرز) و چیزی جز تباهی به ستمکاران نیفزا ۲۸

سُورَةُ الجِنِّ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلۡ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ ٱسۡتَمَعَ نَفَرٞ مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَقَالُوٓاْ إِنَّا سَمِعۡنَا قُرۡءَانًا
عَجَبٗا ١ يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلرُّشۡدِ فَـَٔامَنَّا بِهِۦۖ وَلَن نُّشۡرِكَ بِرَبِّنَآ أَحَدٗا ٢
وَأَنَّهُۥ تَعَٰلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَٰحِبَةٗ وَلَا وَلَدٗا ٣ وَأَنَّهُۥ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى ٱللَّهِ شَطَطٗا ٤ وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن تَقُولَ ٱلۡإِنسُ
وَٱلۡجِنُّ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا ٥ وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٞ مِّنَ ٱلۡإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٖ
مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَزَادُوهُمۡ رَهَقٗا ٦ وَأَنَّهُمۡ ظَنُّواْ كَمَا ظَنَنتُمۡ أَن لَّن يَبۡعَثَ
ٱللَّهُ أَحَدٗا ٧ وَأَنَّا لَمَسۡنَا ٱلسَّمَآءَ فَوَجَدۡنَٰهَا مُلِئَتۡ حَرَسٗا
شَدِيدٗا وَشُهُبٗا ٨ وَأَنَّا كُنَّا نَقۡعُدُ مِنۡهَا مَقَٰعِدَ لِلسَّمۡعِۖ فَمَن
يَسۡتَمِعِ ٱلۡـَٰٔنَ يَجِدۡ لَهُۥ شِهَابٗا رَّصَدٗا ٩ وَأَنَّا لَا نَدۡرِيٓ أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ أَرَادَ بِهِمۡ رَبُّهُمۡ رَشَدٗا ١٠ وَأَنَّا مِنَّا ٱلصَّٰلِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَۖ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدٗا ١١ وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن نُّعۡجِزَ
ٱللَّهَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَن نُّعۡجِزَهُۥ هَرَبٗا ١٢ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعۡنَا ٱلۡهُدَىٰٓ
ءَامَنَّا بِهِۦۖ فَمَن يُؤۡمِنۢ بِرَبِّهِۦ فَلَا يَخَافُ بَخۡسٗا وَلَا رَهَقٗا ١٣

سوره جِنّ - ۷۲

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

(ای محمّد) بگو: به سوی من وحی شد که تنی چند از جِنّ (به قرآن) گوش فرا دادند پس گفتند: همانا ما قرآنی عجیب شنیدیم ۱ که به سوی رُشد هدایت می کند پس بدان ایمان آوردیم و هرگز اَحدی را شریک پروردگارمان قرار نمی دهیم ۲ و آنکه جایگاه پروردگار ما والا است بطوریکه هم صحبت و فرزندی را برای خود نگرفته است ۳ و آنکه بیخردان ما بر اللّٰه (سخنان) ناروایی را می گویند ۴ و آنکه ما تصور می کردیم که هرگز انسان و جِنّ بر اللّٰه دروغی را نمی گویند ۵ و آنکه اشخاصی از انسان به (سخنان) اشخاصی از جِنّ دلگرم می شدند امّا جِنّیان گُمراهی انسانها را می افزودند ۶ و آنکه ایشان (جِنّیان) چون تصورات قبلی شما (انسانها) فکر می کردند که هرگز اللّٰه اَحدی را (در قیامت) بر نمی انگیزد ۷ و آنکه ما آسمان را جستجو کردیم پس آن را پُر از نگهبانانی سرسخت و شهابهایی یافتیم ۸ و همانا ما در محلّ هایی (از آسمان) برای شنیدن، به کمین می نشستیم پس هر کس گوش فرا می داد بلافاصله تیر شهابی در کمین خود می یافت ۹ و ما علم نداریم که آیا برای آنان که در زمین هستند شرّ (بلا) خواسته شده یا برای ایشان پروردگارشان خیر (و هدایت) را خواسته است ۱۰ و گروهی از ما افراد صالح هستند و گروهی غیر آن هستند، ما (جِنّیان) به راه‌های گوناگونی بودیم ۱۱ و آنکه ما می دانستیم که هرگز نمی‌توانیم اللّٰه را در زمین ناتوان سازیم و هرگز نمی توانیم با گُریز او را عاجز کنیم ۱۲ و آنکه ما (جِنّیان) زمانی که هدایت را شنیدیم بدان ایمان آوردیم پس هر کس به پروردگار خویش ایمان آورد پس نه از کاستی (پاداش) می ترسد و نه ستمی (از اللّٰه به او می رسد) ۱۳

وَأَنَّا مِنَّا ٱلْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا ٱلْقَٰسِطُونَۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُوْلَٰٓئِكَ
تَحَرَّوْا۟ رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا ٱلْقَٰسِطُونَ فَكَانُوا۟ لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
وَأَلَّوِ ٱسْتَقَٰمُوا۟ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَٰهُم مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ
فِيهِۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِۦ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
ٱلْمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ
يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَآ أَدْعُوا۟ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ
بِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّى
لَن يُجِيرَنِى مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَٰغًا
مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦۚ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ
خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ
أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ رَبِّىٓ أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ
أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَٰلَٰتِ
رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

و آنکه از ما گروهی تسلیم اللّٰه هستند و از ما گروهی مُنحرف (از راه اللّٰه) هستند پس هر کس تسلیم شود پس آنان راه رُشد را یافته اند ۱۴ و امّا مُنحرفان (کافران) هیزم جهنم خواهند بود ۱۵ و اگر بر راه درست پایداری می کردند، قطعاً به ایشان آبی فراوان می نوشاندیم ۱۶ تا ایشان را بوسیلهٔ آن آزمایش کنیم و آنکه از یادِ پروردگار من روی گرداند اللّٰه او را به عذابی سخت گرفتار خواهد کرد ۱۷ و آنکه مسجدها فقط برای اللّٰه است پس با اللّٰه اَحدی را صدا نزنید ۱۸ و آنکه چون بندهٔ اللّٰه بپاخاست تا اللّٰه را صدا بزند، نزدیک بود که انبوهی بر سر او فرو بریزند ۱۹ (ای محمّد) بگو: جز این نیست که فقط پروردگارم را صدا می زنم و اَحدی را شریک او قرار نمی دهم ۲۰ (ای محمّد) بگو: همانا من مالک زیان و رُشدی برای شما نیستم ۲۱ (ای محمّد) بگو: همانا مرا اَحدی از اللّٰه پناه ندهد و هرگز جز او پناهگاهی ندارم ۲۲ (وظیفهٔ من) جز رساندن (کلام) اللّٰه و پیامهای او نیست و هر کس به اللّٰه و فرستاده او نافرمانی کند پس همانا او همیشه در آتش جهنم جاودان است ۲۳ تا هنگامی که آنچه را وعده داده می شوند را ببینند پس خواهند دانست چه کسی یاریش سست تر و عده اش کمتر است ۲۴ (ای محمّد) بگو: نمی دانم، آیا آنچه وعده داده شده اید نزدیک است یا برای آن پروردگارم مُهلتی طولانی را قرار داده است؟ ۲۵ اللّٰه دانای غیب است و غیب خویش را بر اَحدی آشکار نمی کند ۲۶ جز بر فرستاده ای که (اللّٰه) بپسندد پس (اللّٰه) پیش روی او و از پُشت سرش نگهبانی روانه می سازد ۲۷ تا معلوم دارد که به درستی پیام های پروردگارِ خویش را رساندند و (اللّٰه) بر آنچه نزد ایشان است احاطه دارد و (اللّٰه) حساب هر چیزی را مشخص کرده است ۲۸

سُورَةُ المُزَّمِّلِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ ٱلَّيۡلَ إِلَّا قَلِيلٗا ﴿٢﴾ نِّصۡفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصۡ مِنۡهُ قَلِيلًا
﴿٣﴾ أَوۡ زِدۡ عَلَيۡهِ وَرَتِّلِ ٱلۡقُرۡءَانَ تَرۡتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلۡقِي عَلَيۡكَ قَوۡلٗا
ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ ٱلَّيۡلِ هِيَ أَشَدُّ وَطۡئٗا وَأَقۡوَمُ قِيلٗا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي
ٱلنَّهَارِ سَبۡحٗا طَوِيلٗا ﴿٧﴾ وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلۡ إِلَيۡهِ تَبۡتِيلًا ﴿٨﴾
رَّبُّ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱتَّخِذۡهُ وَكِيلٗا ﴿٩﴾ وَٱصۡبِرۡ
عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱهۡجُرۡهُمۡ هَجۡرٗا جَمِيلٗا ﴿١٠﴾ وَذَرۡنِي وَٱلۡمُكَذِّبِينَ
أُوْلِي ٱلنَّعۡمَةِ وَمَهِّلۡهُمۡ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيۡنَآ أَنكَالٗا وَجَحِيمٗا ﴿١٢﴾
وَطَعَامٗا ذَا غُصَّةٖ وَعَذَابًا أَلِيمٗا ﴿١٣﴾ يَوۡمَ تَرۡجُفُ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ
وَكَانَتِ ٱلۡجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ رَسُولٗا شَٰهِدًا
عَلَيۡكُمۡ كَمَآ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ رَسُولٗا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرۡعَوۡنُ ٱلرَّسُولَ
فَأَخَذۡنَٰهُ أَخۡذٗا وَبِيلٗا ﴿١٦﴾ فَكَيۡفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرۡتُمۡ يَوۡمٗا
يَجۡعَلُ ٱلۡوِلۡدَٰنَ شِيبًا ﴿١٧﴾ ٱلسَّمَآءُ مُنفَطِرُۢ بِهِۦۚ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَفۡعُولًا
﴿١٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

سوره مُزمل - ۷۳

بنام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ای جامه بر خود پیچیده ۱ شب را - جز اندکی - (برای اللّٰه) به پا خیز ۲ نیمی از آن یا کمتر از آن ۳ یا بیشتر و قرآن را (به جهت فهم) شُمرده بخوان ۴ همانا به سوی تو گفتاری گرانقدر را نازل خواهیم کرد ۵ همانا تدّبر شبانه مؤثرتر است و سخنانش ماندگارترند ۶ همانا تو در روز به شدّت مشغول هستی ۷ و نام پروردگارِ خویش را یاد کن و توجه خود را کاملاً به سوی او معطوف ساز ۸ پروردگار مشرق و مغرب، صاحب قدرتی جز او نیست پس او را وکیل خود قرار ده ۹ (ای محمّد) بر آنچه می‌گویند شکیبا باش و از ایشان به خوبی دوری کن ۱۰ و مرا با (افرادِ کافر) تکذیب کننده دارای نعمت رها کن و ایشان را کمی مُهلت بده ۱۱ همانا نزدِ ما زنجیرها و آتش سوزان دوزخ است ۱۲ و خوراک گلوگیر و عذابی دردناک موجود است ۱۳ روزی (روز قیامت) که زمین و کوهها به لرزه در می آید و کوه ها به ریگزاری روان تبدیل می گردد ۱۴ همانا به سوی شما فرستاده ای که گواه بر شماست را ارسال کردیم، چنانکه به سوی فرعون فرستاده ای ارسال کردیم ۱۵ پس فرعون، فرستاده را نافرمانی کرد پس او را به سختی گرفتار نمودیم ۱۶ پس اگر کافر شوید، چگونه می توانید خود را از (عذاب) روزی حفظ کنید که کودکان را پیر می گرداند؟ ۱۷ آسمان در آن روز شکافته می شود، این وعده ای انجام شدنی است ۱۸ همانا این تذکری است پس هر کس که می خواهد راهی به سوی پروردگار خویش اختیار کند ۱۹

۞إِنَّ رَبَّكَ يَعۡلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدۡنَىٰ مِن ثُلُثَيِ ٱلَّيۡلِ وَنِصۡفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ
مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحۡصُوهُ فَتَابَ
عَلَيۡكُمۡۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلۡقُرۡءَانِۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرۡضَىٰ
وَءَاخَرُونَ يَضۡرِبُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَبۡتَغُونَ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَءَاخَرُونَ
يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنۡهُۚ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ
ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقۡرِضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنًاۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ
عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٗا وَأَعۡظَمَ أَجۡرٗاۚ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٠

سُورَةُ المُدَّثِّرِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ١ قُمۡ فَأَنذِرۡ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرۡ ٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرۡ ٤
وَٱلرُّجۡزَ فَٱهۡجُرۡ ٥ وَلَا تَمۡنُن تَسۡتَكۡثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَٱصۡبِرۡ ٧ فَإِذَا نُقِرَ
فِي ٱلنَّاقُورِ ٨ فَذَٰلِكَ يَوۡمَئِذٖ يَوۡمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ غَيۡرُ يَسِيرٖ ١٠
ذَرۡنِي وَمَنۡ خَلَقۡتُ وَحِيدٗا ١١ وَجَعَلۡتُ لَهُۥ مَالٗا مَّمۡدُودٗا ١٢ وَبَنِينَ
شُهُودٗا ١٣ وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمۡهِيدٗا ١٤ ثُمَّ يَطۡمَعُ أَنۡ أَزِيدَ ١٥ كَلَّآۖ إِنَّهُۥ
كَانَ لِأٓيَٰتِنَا عَنِيدٗا ١٦ سَأُرۡهِقُهُۥ صَعُودًا ١٧ إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٨

همانا پروردگارت می داند که به درستی تو و گروهی از کسانیکه با تو هستند نزدیک به دو سوّم از شب و گاهی نصف آن یا یک سوّم آن را (نمی خوابند و) به نماز می ایستند در حالیکه این اللّٰه است که شب و روز را تعیین می کند، (اللّٰه) می داند که شما حساب این کارها را ندارید پس بر شما بخشید لذا هر آنچه میسّر گردد قرآن را بخوانید، اللّٰه می داند کسانی از شما بیمار می شوند و گروهی دیگر در زمین به دنبال لطف اللّٰه مسافرت می کنند و کسانی دیگر هستند که در راه اللّٰه نبرد می کنند پس هر آنچه میسّر شد قرآن را بخوانید و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید و اللّٰه را وامی نیکو بدهید و آنچه برای خویش از کارهای خیر پیش فرستید آن را نزدِ اللّٰه بهتر و با پاداش بزرگتری خواهید یافت و از اللّٰه آمرزش بخواهید، همانا اللّٰه آمرزندهٔ مهربان است ٢٠

سوره مدثر - ٧۴

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

ای جامه بر خود کشیده ١ به پا خیز پس هشدار بده ٢ و پروردگارت را بزرگ شمار ٣ و لباست را پاکیزه بدار ۴ و از پلیدی دوری گُزین ۵ و منت نگذار و زیاده خواهی نکن ۶ و برای پروردگارت صبر کن ٧ پس هنگامی که در شیپور دمیده شود ٨ پس آن روز، روزی دشوار (سختی) خواهد بود ٩ برای کافران آسان نخواهد بود ١٠ (ای محمّد) مرا با کسی که به تنهایی خلق کردم رها کن ١١ و برای او مال فراوانی قرار دادم ١٢ و فرزندانی که حاضرند (به او دادم) ١٣ و برای او بساط (زندگی) را آماده ساختم ١۴ سپس طمع دارد که به او زیاده تر بدهم ١۵ چنین نیست، همانا او با آیات ما دشمن است ١۶ به زودی او را به سختی گرفتار خواهم کرد ١٧ همانا او اندیشه کرد و نقشه کشید ١٨

فَقُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ
﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدۡبَرَ وَٱسۡتَكۡبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ يُؤۡثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنۡ هَٰذَآ
إِلَّا قَوۡلُ ٱلۡبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصۡلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾
لَا تُبۡقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٞ لِّلۡبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيۡهَا تِسۡعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلۡنَآ
أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةٗۙ وَمَا جَعَلۡنَا عِدَّتَهُمۡ إِلَّا فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ
لِيَسۡتَيۡقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَيَزۡدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِيمَٰنٗا وَلَا يَرۡتَابَ
ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ
وَٱلۡكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ
وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَمَا يَعۡلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ
لِلۡبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَٱلۡقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَٱلَّيۡلِ إِذۡ أَدۡبَرَ ﴿٣٣﴾ وَٱلصُّبۡحِ إِذَآ أَسۡفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا
لَإِحۡدَى ٱلۡكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرٗا لِّلۡبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَتَقَدَّمَ أَوۡ يَتَأَخَّرَ
﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّٰتٖ
يَتَسَآءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمۡ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُواْ لَمۡ نَكُ
مِنَ ٱلۡمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمۡ نَكُ نُطۡعِمُ ٱلۡمِسۡكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
ٱلۡخَآئِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلۡيَقِينُ ﴿٤٧﴾

پس مرگ بر او باد، چگونه نقشه ای کشید ۱۹ مجدداً مرگ بر او باد، چگونه نقشه ای کشید ۲۰ سپس نگاه کرد ۲۱ سپس ثُرش رو شد و اَخم کرد ۲۲ سپس پُشت کرد و کِبر ورزید ۲۳ پس گفت: این (قرآن) جز جادویی نقل شده (پیشینیان) نیست ۲۴ این (قرآن) جز گفتارِ بشری نیست ۲۵ او را به آتش (دوزخ) وارد خواهیم کرد ۲۶ و تو چه می دانی، آتش (دوزخ) چیست؟ ۲۷ نه باقی می گذارد و نه رها می کند ۲۸ پوست را دگرگون می سازد ۲۹ بر آن نوزده (نگهبان) است ۳۰ و ما نگهبانان آتش را جز از میان فرشتگان قرار ندادیم و ما تعداد ایشان (نگهبانان دوزخ را) جز آزمایشی برای کسانیکه کُفر ورزیدند قرار ندادیم، تا اهل کتاب یقین پیدا کنند و بر ایمان مؤمنان نیز افزوده شود و اهل کتاب و مؤمنان شکّ به خود راه ندهند و بیماردلان و کافران می گویند: الله با این مَثل چه چیزی را می خواهد بیان کند؟ بدینسان الله گمراه می کند هر که را بخواهد و هدایت می کند هر که را بخواهد و لشگریان پروردگارت را جز او (الله) کسی نمی داند و آن (قرآن) جز تذکری برای بشر نیست ۳۱ چنین نیست، سوگند به ماه ۳۲ و شب زمانی که می رود ۳۳ و صبح هنگامی که روشن می گردد ۳۴ همانا آن (قرآن) یکی از (نشانه های) بزرگ است ۳۵ بشارت دهنده ای برای بشر ۳۶ برای هر کس از شما که بخواهد (در هدایت) سبقت بگیرد یا (از هدایت) رویگردان شود ۳۷ هر کس در گرو اعمال خویش است ۳۸ مگر اهل نیکبختی ۳۹ در باغستان هایی (از همدیگر) می پرسند ۴۰ از (حال و روز) مُجرمان (گناهکاران) ۴۱ چه چیزی شما را در آتش (دوزخ) داخل نمود؟ ۴۲ (کافران) می گویند پیوندی (با دستورات الهی) نداشتیم ۴۳ و بینوایان را خوراک نمی‌دادیم ۴۴ و با اهل باطل همنشین می‌شدیم ۴۵ و روز جزا را دروغ می شُمردیم ۴۶ تا ما را یقین آمد (تا مرگ ما فرا رسید) ۴۷

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ
﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ
كُلُّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّاۖ بَل لَّا يَخَافُونَ
ٱلْأَخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ
إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ هُوَ أَهْلُ ٱلتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ القِيَامَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَآ أُقْسِمُ بِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَآ أُقْسِمُ بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ
ٱلْإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُۥ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَٰدِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ ﴿٤﴾ بَلْ
يُرِيدُ ٱلْإِنسَٰنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُۥ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلْقِيَٰمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ
ٱلْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ ٱلْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ
يَوْمَئِذٍ أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُاْ
ٱلْإِنسَٰنُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ ٱلْإِنسَٰنُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾
وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُۥ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِۦ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِۦٓ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
جَمْعَهُۥ وَقُرْءَانَهُۥ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَٰهُ فَٱتَّبِعْ قُرْءَانَهُۥ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۥ ﴿١٩﴾

پس میانجیگری شفاعت کنندگان بر ایشان سودی ندارد ۴۸ پس ایشان را چه شده است که از تذکر (کلام اللّٰه) رویگردان هستند ۴۹ گویا ایشان خران وحشی هستند ۵۰ که از تیری گریخته اند ۵۱ بلکه آیا هر فردی از ایشان می خواهد نامه های جداگانه (از اللّٰه) به او داده شود ۵۲ چنین نیست، بلکه از آخرت (روز جزا) نمی ترسند ۵۳ چنین نیست، همانا آن (قرآن) تذکری است ۵۴ پس (توسط آن) هر کس بخواهد متذکر می گردد ۵۵ و جز آنکس که اللّٰه بخواهد یادآور نخواهد شد، او (اللّٰه) اهلِ پرهیزکاری و اهل آمرزش است ۵۶

سوره قیامت - ۷۵

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

سوگند به روز قیامت ۱ و سوگند به نفس سرزنش کننده (بعد از مرگ قطعاً زنده می‌گردید) ۲ آیا انسان می پندارد که هرگز استخوان های او را (مجدداً) جمع نخواهیم کرد؟ ۳ بله، ما قادریم که سر انگشتانِ او را بازسازی کنیم ۴ بلکه انسان می‌خواهد در تمام عمرش سرکشی کند ۵ (او) می پرسد: روز قیامت کی خواهد بود؟ ۶ پس زمانی که چشم ها (از شدّت ترس) خیره بماند ۷ و ماه بی نور گردد ۸ و خورشید و ماه گِردآوری شوند ۹ در آن روز انسان می گوید: راه فرار کجاست؟ ۱۰ هرگز پناهگاهی وجود ندارد ۱۱ در آن روز قرارگاه به سوی پروردگارت است ۱۲ در آن روز (روز قیامت)، انسان را بدآنچه انجام داده و انجام نداده باخبر می سازند ۱۳ بلکه انسان بر نفس خویش آگاه است ۱۴ و هر چند بهانه های خویش را می آورد ۱۵ (ای محمّد) زبان خود را به خواندن قرآن نجُنبان تا بدان عجله کنی ۱۶ همانا جمع‌آوری و خواندن قرآن بر عهدهٔ ماست ۱۷ پس هنگامی که آن (قرآن) را خواندیم پس از خواندن آن پیروی کن ۱۸ سپس همانا توضیح آن (قرآن) بر عهدهٔ ماست ۱۹

كَلَّا بَلۡ تُحِبُّونَ ٱلۡعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ ٱلۡأٓخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٞ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٞ يَوۡمَئِذِۭ بَاسِرَةٞ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَن يُفۡعَلَ بِهَا فَاقِرَةٞ ﴿٢٥﴾ كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنۡۜ رَاقٖ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلۡفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَٱلۡتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ ﴿٣٣﴾ أَوۡلَىٰ لَكَ فَأَوۡلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوۡلَىٰ لَكَ فَأَوۡلَىٰٓ ﴿٣٥﴾ أَيَحۡسَبُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَن يُتۡرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمۡ يَكُ نُطۡفَةٗ مِّن مَّنِيّٖ يُمۡنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةٗ فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنۡهُ ٱلزَّوۡجَيۡنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ﴿٣٩﴾ أَلَيۡسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحۡۦِيَ ٱلۡمَوۡتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الإِنسَانِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

هَلۡ أَتَىٰ عَلَى ٱلۡإِنسَٰنِ حِينٞ مِّنَ ٱلدَّهۡرِ لَمۡ يَكُن شَيۡـٔٗا مَّذۡكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِن نُّطۡفَةٍ أَمۡشَاجٖ نَّبۡتَلِيهِ فَجَعَلۡنَٰهُ سَمِيعَۢا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيۡنَٰهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرٗا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَا۠ وَأَغۡلَٰلٗا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ يَشۡرَبُونَ مِن كَأۡسٖ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

چنین نیست، بلکه زندگی زودگذر (دنیا) را دوست دارید ۲۰ و آخرت را رها می‌کنید ۲۱ چهره هایی در آن روز (روز قیامت) شاداب هستند ۲۲ به سوی پروردگار خویش می نگرند ۲۳ و چهره هایی در آن روز در هم کشیده (عَبوس) هستند ۲۴ (کافر) می داند که انتقامی کمرشکن پیش روی اوست ۲۵ چنین نیست، هنگامی که جان به گلوگاه برسد ۲۶ و گفته شود چه کسی می تواند چاره ای کند؟ ۲۷ و بفهمد که وقت جدا شدن رسیده است ۲۸ و (از ترس) ساق به ساق بپیچد ۲۹ در آن روز (روز قیامت)، به سوی پروردگار خواهند رفت ۳۰ پس (کافر) تصدیق نکرد و (به دستورات اللّٰه) روی نیاورد ۳۱ و لیکن (روز قیامت را) دروغ شُمرد و رویگردان شد ۳۲ سپس مغرورانه بسوی خانواده خویش رفت ۳۳ (عذاب) شایسته تو است پس برازنده تو باد ۳۴ سپس (عذاب) شایسته تو است پس برازنده تو باد ۳۵ آیا انسان می پندارد که بیهوده به حال خود رها می شود؟ ۳۶ آیا نطفه ای از منی نبود که (به رحم مادر) ریخته شد؟ ۳۷ سپس به صورت خونِ لخته شده ای گردید پس خلق شد پس آراسته شد (شکل و تناسب پیدا کرد) ۳۸ پس از او دو جُفت نر و ماده خلق کرد ۳۹ آیا آن (اللّٰه خالق) قادر بر آن نیست که مُردگان را زنده سازد؟ ۴۰

سوره انسان - ۷۶

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آیا بر انسان مدّت زمانی از روزگار نگذشت که موجودی قابل توجه نبود ۱ همانا انسان را از نُطفه آبی به هم آمیخته خلق کردیم و او را آزمایش می کنیم پس او را شنوا و بینا قرار دادیم ۲ همانا ما راه هدایت را به او نشان دادیم، چه سپاسگزار باشند یا ناسپاس ۳ همانا ما برای کافران زنجیرهایی و بندهایی و آتش سوزان (در جهنم) آماده کرده ایم ۴ همانا نیکوکاران از جامی خواهند نوشید که با عطر خوش آمیخته شده است ۵

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفۡجِيرٗا ٦ يُوفُونَ بِٱلنَّذۡرِ وَيَخَافُونَ
يَوۡمٗا كَانَ شَرُّهُۥ مُسۡتَطِيرٗا ٧ وَيُطۡعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسۡكِينٗا
وَيَتِيمٗا وَأَسِيرًا ٨ إِنَّمَا نُطۡعِمُكُمۡ لِوَجۡهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمۡ جَزَآءٗ وَلَا
شُكُورًا ٩ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوۡمًا عَبُوسٗا قَمۡطَرِيرٗا ١٠ فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ
ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمِ وَلَقَّىٰهُمۡ نَضۡرَةٗ وَسُرُورٗا ١١ وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُواْ جَنَّةٗ وَحَرِيرٗا ١٢
مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۖ لَا يَرَوۡنَ فِيهَا شَمۡسٗا وَلَا زَمۡهَرِيرٗا ١٣
وَدَانِيَةً عَلَيۡهِمۡ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتۡ قُطُوفُهَا تَذۡلِيلٗا ١٤ وَيُطَافُ عَلَيۡهِم بِـَٔانِيَةٖ
مِّن فِضَّةٖ وَأَكۡوَابٖ كَانَتۡ قَوَارِيرَاْ ١٥ قَوَارِيرَاْ مِن فِضَّةٖ قَدَّرُوهَا تَقۡدِيرٗا ١٦
وَيُسۡقَوۡنَ فِيهَا كَأۡسٗا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ١٧ عَيۡنٗا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلۡسَبِيلٗا
١٨ ۞وَيَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَٰنٞ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيۡتَهُمۡ حَسِبۡتَهُمۡ لُؤۡلُؤٗا مَّنثُورٗا
١٩ وَإِذَا رَأَيۡتَ ثَمَّ رَأَيۡتَ نَعِيمٗا وَمُلۡكٗا كَبِيرًا ٢٠ عَٰلِيَهُمۡ ثِيَابُ سُندُسٍ
خُضۡرٞ وَإِسۡتَبۡرَقٞۖ وَحُلُّوٓاْ أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٖ وَسَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ شَرَابٗا
طَهُورًا ٢١ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمۡ جَزَآءٗ وَكَانَ سَعۡيُكُم مَّشۡكُورًا ٢٢ إِنَّا
نَحۡنُ نَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ تَنزِيلٗا ٢٣ فَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعۡ
مِنۡهُمۡ ءَاثِمًا أَوۡ كَفُورٗا ٢٤ وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلٗا ٢٥

چشمه ای که از آن بندگان اللّه می نوشند، آنرا هر طور بخواهند روان می سازند ۶ به نذر خود وفا می کنند و از روزی می ترسند که بلای آن فراگیر (گُسترده) است ۷ و با اینکه به غذای (خود) علاقه دارند امّا آن را به بینوایان و یتیمان و اسیران می دهند ۸ (می گویند:) جز این نیست که ما شما را برای خُشنودی اللّه غذا می دهیم، از شما پاداش و سپاسگزاری نمی خواهیم ۹ همانا از پروردگار خویش از روزی غمبار و سخت هولناک (روز قیامت) می ترسیم ۱۰ پس اللّه ایشان را از شرّ آن روز (روز قیامت) حفظ نمود و به ایشان خُرمی و شادمانی ارزانی داشت ۱۱ و ایشان را بدآنچه شکیبایی کردند، به باغی (بهشتی) و (لباس) حریر پاداش داد ۱۲ در آن (بهشت) بر تخت ها تکیه می زنند، در آن (بهشت) آفتابی و سرمایی را نمی بینند ۱۳ و سایه های (درختان) آن بر ایشان نزدیک است و چیدن میوه های آن بسیار آسان است ۱۴ ظرف هایی از نقره و جام های بلورین بر آنها بگردانند ۱۵ جام های بلورینی از نقره که آن را هنرمندانه ساخته اند ۱۶ در آن (بهشت) جامی که آمیزهٔ آن زنجبیل است به ایشان نوشانده می شود ۱۷ در آن (باغ) چشمه ای است که سلسبیل نامیده می شود ۱۸ اطراف ایشان کودکانی جاودان می گردند، هر گاه ایشان را بنگرید آنها را (همچون) مُرواریدهای پراکنده می پنداری ۱۹ و هنگامی که آنجا (اهل بهشت) را ببینی نعمت فراوان و پادشاهی بزرگی را خواهی دید ۲۰ بر تن ایشان لباس های ابریشمی نازک سبز و برّاق است و با دستبندهایی از نقره زینت شده‌اند و پروردگارشان به ایشان نوشیدنی پاک می نوشاند ۲۱ همانا این پاداش شما است و کوشش شما (مورد) سپاسگزاری (قدردانی) قرار گرفته است ۲۲ همانا ما قرآن را بر تو (ای محمّد) به تدریج نازل کردیم ۲۳ پس برای حُکم پروردگارت صبر کن و از هیچ گناهکار یا ناسپاسی اطاعت نکن ۲۴ و اسم پروردگارت را صبح و هنگام شب یاد کن ۲۵

وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَٱسۡجُدۡ لَهُۥ وَسَبِّحۡهُ لَيۡلٗا طَوِيلًا ٢٦ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ
يُحِبُّونَ ٱلۡعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمۡ يَوۡمٗا ثَقِيلٗا ٢٧ نَّحۡنُ خَلَقۡنَٰهُمۡ
وَشَدَدۡنَآ أَسۡرَهُمۡۖ وَإِذَا شِئۡنَا بَدَّلۡنَآ أَمۡثَٰلَهُمۡ تَبۡدِيلًا ٢٨ إِنَّ
هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلٗا ٢٩ وَمَا تَشَآءُونَ
إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ٣٠ يُدۡخِلُ
مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمَۢا ٣١

سُورَةُ المُرۡسَلَاتِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلۡمُرۡسَلَٰتِ عُرۡفٗا ١ فَٱلۡعَٰصِفَٰتِ عَصۡفٗا ٢ وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشۡرٗا ٣
فَٱلۡفَٰرِقَٰتِ فَرۡقٗا ٤ فَٱلۡمُلۡقِيَٰتِ ذِكۡرًا ٥ عُذۡرًا أَوۡ نُذۡرًا ٦ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٞ ٧ فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتۡ ٨ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتۡ
٩ وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ نُسِفَتۡ ١٠ وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتۡ ١١ لِأَيِّ يَوۡمٍ أُجِّلَتۡ
١٢ لِيَوۡمِ ٱلۡفَصۡلِ ١٣ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ١٤ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ
لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٥ أَلَمۡ نُهۡلِكِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٦ ثُمَّ نُتۡبِعُهُمُ ٱلۡأٓخِرِينَ
١٧ كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٨ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٩

و شبانگاهان برای او سجده کن و او را در شب بسیار تسبیح بگو ۲۶ همانا ایشان (کُفار و مُشرکین) دنیای زودگذر را دوست دارند در حالیکه روزی گرانبار را پیش روی خود دارند (روز قیامت) ۲۷ ما ایشان را خلق کردیم و آفرینش آنها را اُستوار ساختیم و هر گاه بخواهیم به جای آنها مانند ایشان (انسان های دیگری) را جایگزین آنان می سازیم ۲۸ همانا این (قرآن) تذکری است پس هر که خواهد به سوی پروردگار خویش راهی را اختیار کند ۲۹ و شما نمی خواهید مگر آنکه الله بخواهد، همانا اللهِ داناِی حکیم است ۳۰ هر کس را بخواهد در رحمت خویش وارد می کند و برای ستمگران عذابی دردناک فراهم ساخته است ۳۱

سوره مُرسلات – ۷۷

به نام اللهِ بخشندهٔ مهربان

و فرستادگان شناخته شده پی در پی ۱ پس چون بادهای توفنده وزیده شوند ۲ و پراکنده کنندگان (چه) پراکندنی ۳ پس جدا کنندگان حق از باطل ۴ و القاء کنندگان ذکر (کلام الهی) ۵ برای اتمام حجّت یا هشدار (دربارهٔ قیامت) ۶ جز این نیست که آنچه وعده داده می شوید به وقوع خواهد پیوست ۷ و هنگامی که آسمان شکافته (گشوده) شود ۹ و هنگامی که کوه ها پراکنده می گردند ۱۰ و هنگامی که فرستادگان آورده می شوند ۱۱ برای چه روزی وقت تعیین شده است؟ ۱۲ برای روز جدا شدن ۱۳ و تو (ای محمّد) چه می دانی، روز جدا شدن چیست؟ ۱۴ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۱۵ آیا ما پیشینیان (از کافران) را هلاک نکردیم؟ ۱۶ سپس به دنبال ایشان دیگر (کفار) را (هلاک نکردیم)؟ ۱۷ اینچنین ما با مُجرمان (گناهکاران) رفتار می کنیم ۱۸ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۱۹

أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَـٰهُ فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ
مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ ٱلْقَـٰدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَآءً وَأَمْوَٰتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ
شَـٰمِخَـٰتٍ وَأَسْقَيْنَـٰكُم مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ ظِلٍّ ذِى ثَلَـٰثِ
شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى مِنَ ٱللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِى بِشَرَرٍ
كَٱلْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُۥ جِمَـٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَـٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَـٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ ۖ جَمَعْنَـٰكُمْ وَٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِن كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ
فِى ظِلَـٰلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُواْ وَٱشْرَبُواْ هَنِيٓـًٔا
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُواْ وَتَمَتَّعُواْ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرْكَعُواْ لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَىِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

آیا شما را از آبی که از درون می آید (منی) خلق نکردیم؟ ۲۰ پس آن را در جایگاهی اُستوار (رحم مادر) قرار ندادیم؟ ۲۱ تا زمانی مشخص ۲۲ پس (آفرینش) را به اندازه ایجاد نمودیم پس چه نیکو اندازه گیری نمودیم ۲۳ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۲۴ آیا ما زمین را مرکز اجتماع قرار ندادیم؟ ۲۵ چه برای زندگان و چه برای مُردگان؟ ۲۶ و در آن کوه هایی بلند قرار ندادیم و آبی گوارا به شما ننوشانده ایم؟ ۲۷ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۲۸ (ای گناهکاران) به سوی آنچه دروغ می‌شُمردید، رهسپار شوید ۲۹ به سوی سایهٔ سه شاخهٔ (دودهای آتش جهنم) بروید ۳۰ که سایه گُستر نیست و شعله های آتش را جلوگیری نمی کند ۳۱ همانا شعله‌هایی پرتاب می کند که چون قصری بلند است ۳۲ گویی حاوی مذاب اند ۳۳ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۳۴ این روزی است که (گناهکاران) سخنی نمی گویند ۳۵ به ایشان اجازه داده نمی‌شود تا عُذرخواهی کنند ۳۶ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۳۷ این روز جداسازی است، شما و پیشینیان را (روز قیامت) جمع می کنیم ۳۸ پس اگر نیرنگی دارید آن را انجام دهید ۳۹ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۴۰ همانا پرهیزکاران در زیر سایه ها و چشمه سارها هستند ۴۱ و میوه هایی، از آنچه میل دارند ۴۲ بدآنچه انجام می دادید بُخورید و گوارا بنوشید ۴۳ همانا ما اینچنین (افرادِ) نیکوکار را پاداش می‌دهیم ۴۴ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۴۵ (ای کافران در دنیا) اندکی بُخورید و بهره مند شوید، همانا شما مُجرم (گناهکار) هستید ۴۶در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۴۷ و هنگامی که به ایشان (در این دنیا) گفته می شود (در برابر اللّٰه) فروتنی کنید، کُرنش نمی کنند ۴۸ در آن روز، وای بر (افرادِ) تکذیب کننده ۴۹ پس به کدامین سخن بعد از آن (کلام اللّٰه) ایمان می آورند؟ ۵۰

سُورَةُ النَّبَإِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٢﴾ ٱلَّذِي هُمۡ فِيهِ مُخۡتَلِفُونَ ﴿٣﴾
كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ مِهَٰدٗا ﴿٦﴾
وَٱلۡجِبَالَ أَوۡتَادٗا ﴿٧﴾ وَخَلَقۡنَٰكُمۡ أَزۡوَاجٗا ﴿٨﴾ وَجَعَلۡنَا نَوۡمَكُمۡ سُبَاتٗا
﴿٩﴾ وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا ﴿١٠﴾ وَجَعَلۡنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشٗا ﴿١١﴾ وَبَنَيۡنَا
فَوۡقَكُمۡ سَبۡعٗا شِدَادٗا ﴿١٢﴾ وَجَعَلۡنَا سِرَاجٗا وَهَّاجٗا ﴿١٣﴾ وَأَنزَلۡنَا مِنَ
ٱلۡمُعۡصِرَٰتِ مَآءٗ ثَجَّاجٗا ﴿١٤﴾ لِّنُخۡرِجَ بِهِۦ حَبّٗا وَنَبَاتٗا ﴿١٥﴾ وَجَنَّٰتٍ
أَلۡفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوۡمَ ٱلۡفَصۡلِ كَانَ مِيقَٰتٗا ﴿١٧﴾ يَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ
فَتَأۡتُونَ أَفۡوَاجٗا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ أَبۡوَٰبٗا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
ٱلۡجِبَالُ فَكَانَتۡ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتۡ مِرۡصَادٗا ﴿٢١﴾ لِّلطَّٰغِينَ
مَـَٔابٗا ﴿٢٢﴾ لَّٰبِثِينَ فِيهَآ أَحۡقَابٗا ﴿٢٣﴾ لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرۡدٗا وَلَا شَرَابًا
﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمٗا وَغَسَّاقٗا ﴿٢٥﴾ جَزَآءٗ وِفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمۡ كَانُواْ
لَا يَرۡجُونَ حِسَابٗا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا كِذَّابٗا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيۡءٍ
أَحۡصَيۡنَٰهُ كِتَٰبٗا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُواْ فَلَن نَّزِيدَكُمۡ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

سوره النّبأ - ۷۸

به نام الله بخشندهٔ مهربان

از چه چیز می پرسند؟ ۱ از آن خبر بزرگ ۲ همان که در آن اختلاف دارند ۳ چنین نیست، به زودی خواهند فهمید ۴ سپس چنین نیست، به زودی خواهند فهمید ۵ آیا زمین را محلّ آسایش قرار ندادیم؟ ۶ و کوهها را اُستوار نساختیم ۷ و شما را (به صورت) جُفت هایی خلق کردیم ۸ و خواب را برای شما (وسیله) آرامش قرار دادیم ۹ و شب را پوششی قرار دادیم ۱۰ و روز را معیشتی (وقت زندگی، وقت جُنب و جوش) قرار دادیم ۱۱ و بر بالای سر شما هفت (آسمان) را اُستوار ساختیم ۱۲ و چراغی فُروزان قرار دادیم ۱۳ و از ابرهای مُتراکم، آبی ریزان فرو فرستادیم ۱۴ تا بدان دانه ها و گیاهان را برویانیم ۱۵ و باغ‌های انبوه را ۱۶ همانا روز جدا شدن، وقت مُقرّر (میعادگاه) است ۱۷ روزی که در شیپور دمیده شود پس گروه گروه می آیید ۱۸ و آسمان گُشوده شود پس به دروازه ها تبدیل شود ۱۹ و کوه ها به مانند پنبه نرم می گردند ۲۰ همانا جهنم کمینگاهی (برای کافران) است ۲۱ محلّ بازگشت (افرادِ) سرکش (متجاوزان به دستورات الله) است ۲۲ مُقرّر است که در آن بمانند ۲۳ در آن (جهنم) خُنکی و نوشیدنی نخواهند چشید ۲۴ جز آب جوشان و خونابه ۲۵ مُجازاتی مُتناسب (اعمال) ۲۶ همانا ایشان توقّع هیچ حسابرسی را نداشتند ۲۷ و آیات ما را به شدّت دروغ می شُمردند ۲۸ و ما هر چیزی را به دقت مُقرّر کردیم ۲۹ پس (عذاب را) بچشید و جز عذاب چیزی را برایتان نمی افزائیم ۳۰

إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَآئِقَ وَأَعۡنَٰبًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتۡرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأۡسًا
دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَّا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوًا وَلَا كِذَّٰبًا ﴿٣٥﴾ جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً
حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَّبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا ٱلرَّحۡمَٰنِۖ لَا يَمۡلِكُونَ
مِنۡهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوۡمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ صَفّٗاۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنۡ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلۡحَقُّۖ فَمَن
شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّآ أَنذَرۡنَٰكُمۡ عَذَابًا قَرِيبًا يَوۡمَ يَنظُرُ
ٱلۡمَرۡءُ مَا قَدَّمَتۡ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلۡكَافِرُ يَٰلَيۡتَنِي كُنتُ تُرَابَۢا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرۡقٗا ﴿١﴾ وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشۡطٗا ﴿٢﴾ وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبۡحٗا ﴿٣﴾
فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبۡقٗا ﴿٤﴾ فَٱلۡمُدَبِّرَٰتِ أَمۡرٗا ﴿٥﴾ يَوۡمَ تَرۡجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
تَتۡبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٞ يَوۡمَئِذٖ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبۡصَٰرُهَا خَٰشِعَةٞ ﴿٩﴾
يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرۡدُودُونَ فِي ٱلۡحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا نَّخِرَةٗ ﴿١١﴾ قَالُواْ
تِلۡكَ إِذٗا كَرَّةٌ خَاسِرَةٞ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجۡرَةٞ وَٰحِدَةٞ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ
﴿١٤﴾ هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿١٥﴾ إِذۡ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلۡوَادِ ٱلۡمُقَدَّسِ طُوٗى ﴿١٦﴾

همانا برای (افرادِ) پرهیزکار کامیابی است ۳۱ باغ ها و تاکستان ها ۳۲ و بزرگوارانی همتراز ۳۳ و جام هایی لبریز ۳۴ در آن (سخن) پوچ و دروغ نمی شنوند ۳۵ پاداشی از پروردگارت، بخششی متناسب (اعمال) ۳۶ پروردگارِ آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست، (اللّٰه) مهربان که هیچکس بدون اجازه او سخنی نخواهد گفت ۳۷ روزی که روح و فرشتگان به صف می ایستند (هیچکدام از ایشان) سخن نمی گویند مگر کسی که (اللّٰه) مهربان به او اجازه دهد و او سخن مورد پسند (اللّٰه) را بگوید ۳۸ آن روز حقیقت دارد پس هر کس می خواهد به سوی پروردگار خویش راهی را اختیار کند ۳۹ همانا ما شما را از عذابی نزدیک هشدار دادیم، روزی که فرد آن اعمالی که پیش فرستاده را می بیند و کافر می گوید کاش من خاک بودم ۴۰

سوره النازعات - ۷۹

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و بر کَنندگان به سختی (فرشتگانی که جان کافران را به سختی می گیرند) ۱ و بیرون آورندگان به نشاط (فرشتگانی که جان مؤمنان را به آسانی می گیرند) ۲ و (فرشتگانی که) به سرعت شناورند ۳ پس (فرشتگانی که) بر یکدیگر سبقت می گیرند ۴ پس (فرشتگانی که) تدبیر کنندگان کارها هستند ۵ روزی که زلزله‌ای وحشتناک به وقوع می پیوندد ۶ به دنبال آن (از قبرها) بیرون می آیند ۷ دلهایی در آن روز پریشان (هراسان) است ۸ نگاه هایشان به زیر است ۹ (کافران) می گویند: آیا ما (بعد مرگ) به زندگی بازگردانده می‌شویم؟ ۱۰ آیا وقتی که استخوان های پوسیده ای خواهیم شد؟ ۱۱ (کافران به مسخره) گفتند: آن بی معنی خواهد بود ۱۲ پس جز این نیست که تنها صدایی مهیب بر می خیزد ۱۳ پس ناگهان ایشان (از قبرها) بیرون آورده می شوند ۱۴ (ای محمّد) آیا به تو داستان موسی رسید؟ ۱۵ آنگاه که پروردگارش او را در درّه مُقدّس طُوی ندا داد ۱۶

ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿١٧﴾ فَقُلۡ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَأَهۡدِيَكَ
إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخۡشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَىٰهُ ٱلۡأٓيَةَ ٱلۡكُبۡرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ
أَدۡبَرَ يَسۡعَىٰ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلۡأَعۡلَىٰ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ
ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلۡأٓخِرَةِ وَٱلۡأُولَىٰٓ ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّمَن يَخۡشَىٰٓ ﴿٢٦﴾
ءَأَنتُمۡ أَشَدُّ خَلۡقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُۚ بَنَىٰهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمۡكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾
وَأَغۡطَشَ لَيۡلَهَا وَأَخۡرَجَ ضُحَىٰهَا ﴿٢٩﴾ وَٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ ﴿٣٠﴾
أَخۡرَجَ مِنۡهَا مَآءَهَا وَمَرۡعَىٰهَا ﴿٣١﴾ وَٱلۡجِبَالَ أَرۡسَىٰهَا ﴿٣٢﴾ مَتَٰعٗا لَّكُمۡ
وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ﴿٣٣﴾ فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلۡكُبۡرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوۡمَ يَتَذَكَّرُ ٱلۡإِنسَٰنُ
مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ
ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ ٱلۡجَحِيمَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنۡ خَافَ
مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفۡسَ عَنِ ٱلۡهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ ٱلۡجَنَّةَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ
﴿٤١﴾ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرۡسَىٰهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنتَ مِن
ذِكۡرَىٰهَآ ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخۡشَىٰهَا
﴿٤٥﴾ كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَهَا لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا عَشِيَّةً أَوۡ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

(ای موسی) به سوی فرعون برو که او سرکشی کرده است ۱۷ پس بگو: آیا می خواهی (از کفر) پاکیزه شوی؟ ۱۸ و (تا) تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا تو (از اللّٰه) بترسی ۱۹ پس مُعجزه بزرگ را به فرعون نشان داد ۲۰ پس فرعون (آیات الهی را) دروغ شُمرد و نافرمانی کرد ۲۱ سپس پُشت کرد و دست به کار شد ۲۲ پس (جادوگران را) جمع کرد و (مردم را) ندا داد ۲۳ پس (فرعون) گفت: من ارباب بزرگ شما هستم ۲۴ پس اللّٰه او را به عذاب دنیا و آخرت گرفتار نمود ۲۵ همانا در این عبرتی است برای آنکه (از اللّٰه) بترسد ۲۶ آیا آفرینش شما سخت تر است یا آفرینش آسمان که (اللّٰه) آن را بنا نمود؟ ۲۷ سقف آن را برافراشت پس آن را آراسته نمود ۲۸ و شب را تاریک ساخت و روز آن را روشن ساخت ۲۹ و زمین را بعد از آن (آسمان) بیرون کشاند ۳۰ از زمین، آب و چراگاه آن را پدیدار کرد ۳۱ و کوه ها را اُستوار کرد ۳۲ برای استفاده شما و دام های شما ۳۳ پس هنگامی که حادثه بزرگ فرا رسد ۳۴ روزی که انسان یادآور کارهایش (در دنیا) شود بدآنچه کوشش کرده است ۳۵ و دوزخ برای هر که چشم دارد آشکار گردد ۳۶ پس امّا آن کس که سرکشی (نافرمانی اللّٰه را) کرد ۳۷ و زندگی دنیا را برگزید ۳۸ پس همانا جایگاه او دوزخ است ۳۹ و امّا آن کس که از مقام پروردگارش بترسد و نفس خویش را از هوی و هوس باز دارد ۴۰ پس همانا باغ (بهشت) جایگاه اوست ۴۱ (ای محمّد) از تو از ساعت (قیامت) می پرسند که زمان وقوع آن کی است؟ ۴۲ پس تو را چه به یادآوری آن ۴۳ ارباب تو (اللّٰه) تصمیم گیرنده آن است ۴۴ (ای محمّد) جز این نیست که تو کسی را هشدار می دهی که از روز قیامت می ترسد ۴۵ روزی که آن را ببینند، گویی جز شبی یا روزی را (در دنیا) نمانده اند ۴۶

سُورَةُ عَبَسَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰٓ ١ أَن جَآءَهُ ٱلۡأَعۡمَىٰ ٢ وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ ٣
أَوۡ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ ٱلذِّكۡرَىٰٓ ٤ أَمَّا مَنِ ٱسۡتَغۡنَىٰ ٥ فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ
٦ وَمَا عَلَيۡكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ٧ وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسۡعَىٰ ٨ وَهُوَ يَخۡشَىٰ ٩
فَأَنتَ عَنۡهُ تَلَهَّىٰ ١٠ كَلَّآ إِنَّهَا تَذۡكِرَةٞ ١١ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ١٢ فِي صُحُفٖ
مُّكَرَّمَةٖ ١٣ مَّرۡفُوعَةٖ مُّطَهَّرَةِۭ ١٤ بِأَيۡدِي سَفَرَةٖ ١٥ كِرَامِۭ بَرَرَةٖ ١٦
قُتِلَ ٱلۡإِنسَٰنُ مَآ أَكۡفَرَهُۥ ١٧ مِنۡ أَيِّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥ ١٨ مِن نُّطۡفَةٍ
خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ١٩ ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ٢٠ ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقۡبَرَهُۥ ٢١ ثُمَّ إِذَا
شَآءَ أَنشَرَهُۥ ٢٢ كَلَّا لَمَّا يَقۡضِ مَآ أَمَرَهُۥ ٢٣ فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ
٢٤ أَنَّا صَبَبۡنَا ٱلۡمَآءَ صَبّٗا ٢٥ ثُمَّ شَقَقۡنَا ٱلۡأَرۡضَ شَقّٗا ٢٦ فَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا
حَبّٗا ٢٧ وَعِنَبٗا وَقَضۡبٗا ٢٨ وَزَيۡتُونٗا وَنَخۡلٗا ٢٩ وَحَدَآئِقَ غُلۡبٗا ٣٠ وَفَٰكِهَةٗ
وَأَبّٗا ٣١ مَّتَٰعٗا لَّكُمۡ وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ٣٢ فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ٣٣ يَوۡمَ يَفِرُّ
ٱلۡمَرۡءُ مِنۡ أَخِيهِ ٣٤ وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ٣٥ وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ٣٦ لِكُلِّ
ٱمۡرِيٕ مِّنۡهُمۡ يَوۡمَئِذٖ شَأۡنٞ يُغۡنِيهِ ٣٧ وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ مُّسۡفِرَةٞ
٣٨ ضَاحِكَةٞ مُّسۡتَبۡشِرَةٞ ٣٩ وَوُجُوهٞ يَوۡمَئِذٍ عَلَيۡهَا غَبَرَةٞ ٤٠

سوره عبس - ۸۰

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

(محمّد) تُرش رو شد و روی گرداند ۱ که آن (فرد) کوردل نزد او آمد ۲ و تو (ای محمّد) چه می دانی، شاید او پاکی بجوید ۳ یا متذکر شود پس تذکر سودی برایش داشته باشد ۴ امّا آنکه خود را بی نیاز می داند ۵ پس تو (ای محمّد) به او می پردازی ۶ و بر تو (گناهی) نیست اگر آن فرد پاک نشود ۷ و امّا آنکس که مُشتاقانه نزد تو آمد ۸ و او (از اللّٰه) می‌ترسید ۹ پس تو به جای او به دیگری پرداختی ۱۰ چنین نیست، همانا (آیات قرآن) پندی است ۱۱ پس هر که خواهد، از آن پند گیرد ۱۲ در صحیفه هایی مُحترم ۱۳ در مقامی والا و پاک ۱۴ به دست سفیران (الهی) ۱۵ که گرامی و نیک هستند ۱۶ مرگ بر انسان چه ناسپاس است ۱۷ (اللّٰه) آنرا از چه چیز خلق کرد ۱۸ از نطفه ای او را خلق کرد پس به او اندازه بخشید ۱۹ سپس راه را برای او آسان ساخت ۲۰ سپس او را می میراند پس او را وارد قبر می کند ۲۱ سپس هر گاه بخواهد او را زنده می گرداند (بیرون می‌آورد) ۲۲ چنین نیست، آنچه (اللّٰه) او را فرمان داده هنوز انجام نداده است ۲۳ پس انسان به خوراکش نگاه کند ۲۴ همانا ما بودیم که آبی فراوان (از آسمان) نازل می کنیم ۲۵ سپس زمین را شکافتیم ۲۶ پس در آن دانه را می رویانیم ۲۷ و انگور و گیاهان خوردنی را (سبزی را) ۲۸ و زیتون و نخل را ۲۹ و باغ های پُر درخت را ۳۰ و میوه و علفزار را ۳۱ مورد استفاده شما و چهارپایان شما ۳۲ پس هنگامی که صدای مهیب بیاید ۳۳ در آن روز (روز قیامت)، هر فردی از برادر خود فرار می کند ۳۴ و از مادرش و پدرش ۳۵ و از همسرش و فرزندانش ۳۶ در آن روز (روز قیامت)، هر فردی از ایشان را کاری است که او را به خود سرگرم می کند ۳۷ در آن روز، چهره هایی شاد و درخشانند ۳۸ خندان و شادمان ۳۹ و چهره هایی در آن روز، بر آنها غُبار (غم و اَندوه) نشسته است ٤٠

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

سُورَةُ التَّكْوِيرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا ٱلْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا ٱلْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا ٱلْوُحُوشُ حُشِرَتْ
﴿٥﴾ وَإِذَا ٱلْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا
ٱلْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنۢبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتْ
﴿١٠﴾ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلْخُنَّسِ ﴿١٥﴾
ٱلْجَوَارِ ٱلْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَٱلَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَٱلصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِى قُوَّةٍ عِندَ ذِى ٱلْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُّطَاعٍ
ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِٱلْأُفُقِ ٱلْمُبِينِ
﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن
يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

پریشانی آنها را فرا می گیرد ۴۱ آنان همان کافرانِ بدکار هستند ۴۲

سوره تکویر – ۸۱

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

هنگامی که خورشید درهم پیچیده شود ۱ و هنگامی که ستارگان تیره شوند ۲ و هنگامی که کوه ها به حرکت درآیند ۳ و هنگامی که بنیادها به هم بریزد ۴ و هنگامی که حیوانات گِرد آورده شوند ۵ و هنگامی که دریاها در هم بریزند ۶ و هنگامی که جانها پیوند خورده (زنده شوند) ۷ و هنگامیکه از کسی که کُشته شده پرسیده شود ۸ به کدامین گناه کُشته شد؟ ۹ و هنگامی که نامه ها باز شوند ۱۰ و هنگامی که آسمان برکَنده می شود ۱۱ و هنگامی که دوزخ شعله ور گردد ۱۲ و هنگامی که باغ (بهشت) نزدیک آورده می شود ۱۳ هر نفسی به آنچه حاضر کرده آگاه می گردد ۱۴ پس سوگند به فروزندگان (ستارگان) ۱۵ که می روند و پنهان می شوند ۱۶ و شب هنگامی که می پوشاند ۱۷ و صبح هنگامی که می دمد ۱۸ همانا (قرآن) گفتار فرستاده ای گرامی است (جبرئیل است) ۱۹ صاحبِ نیرویی که نزدِ اللّٰه (دارای) عرش، منزلت دارد ۲۰ (جبرئیل) در آنجا مورد اطاعت و امین است ۲۱ و هم صحبت شما (محمّد) دیوانه نیست ۲۲ و مسلّماً (محمّد، جبرئیل) را در اُفقی آشکار دیده است ۲۳ و او (محمّد) بر غیب (و ابلاغ وحی الهی بر شما) بُخل نمی ورزد ۲۴ و آن سخن شیطان (وسوسه گر) رانده شده نیست ۲۵ پس به کجا می روید؟ ۲۶ آن (قرآن) جز تذکری برای جهانیان نیست ۲۷ برای کسانی از شما که بخواهند راستی (راه مستقیم اللّٰه) را در پیش گیرند ۲۸ و شما (نمی توانید) بخواهید مگر آنکه اللّٰه پروردگارِ جهانیان بخواهد ۲۹

سُورَةُ الانفِطَارِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنفَطَرَتۡ ﴿١﴾ وَإِذَا ٱلۡكَوَاكِبُ ٱنتَثَرَتۡ ﴿٢﴾ وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ فُجِّرَتۡ ﴿٣﴾ وَإِذَا ٱلۡقُبُورُ بُعۡثِرَتۡ ﴿٤﴾ عَلِمَتۡ نَفۡسٞ مَّا قَدَّمَتۡ وَأَخَّرَتۡ ﴿٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَٰنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ ٱلۡكَرِيمِ ﴿٦﴾ ٱلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّىٰكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِيٓ أَيِّ صُورَةٖ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلۡ تُكَذِّبُونَ بِٱلدِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيۡكُمۡ لَحَٰفِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامٗا كَٰتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعۡلَمُونَ مَا تَفۡعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ لَفِي نَعِيمٖ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ ٱلۡفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٖ ﴿١٤﴾ يَصۡلَوۡنَهَا يَوۡمَ ٱلدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمۡ عَنۡهَا بِغَآئِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوۡمَ لَا تَمۡلِكُ نَفۡسٞ لِّنَفۡسٖ شَيۡـٔٗاۖ وَٱلۡأَمۡرُ يَوۡمَئِذٖ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

سُورَةُ المُطَفِّفِينَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَيۡلٞ لِّلۡمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ ٱلَّذِينَ إِذَا ٱكۡتَالُواْ عَلَى ٱلنَّاسِ يَسۡتَوۡفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمۡ أَو وَّزَنُوهُمۡ يُخۡسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُوْلَٰٓئِكَ أَنَّهُم مَّبۡعُوثُونَ ﴿٤﴾

سوره انفطار - ۸۲

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

هنگامی که آسمان شکافته (از هم گسسته) شود ۱و هنگامی که ستارگان پراکنده شوند ۲ و هنگامی که دریاها فوران کند ۳ و هنگامی که (آنچه در) قبرهاست برانگیخته شود ۴ هر کس بدآنچه انجام داده و کوتاهی کرده آگاه خواهد شد ۵ ای انسان، چه چیز تو را در برابر ارباب گرامیت (اللّٰه) مَغرور ساخته است؟ ۶ کسی که تو را خلق کرد پس تو را آراسته نمود پس تو را تناسب بخشید ۷ و به هر شکلی که خواست تو را ترکیب بندی کرد ۸ چنین نیست، بلکه (روز) جزا را دروغ می شُمارید ۹ و همانا بر شما نگهبانانی گُماشته شده اند ۱۰ نویسندگانی گرامی ۱۱ هر آنچه انجام می دهید را می دانند ۱۲ همانا نیکوکاران در نعمت ها خواهند بود ۱۳ و همانا (افرادِ) گناهکار در دوزخ خواهند بود ۱۴ که آن را در روز جزا خواهند چشید ۱۵ و ایشان از عذاب دور نخواهند شد ۱۶ و تو (ای محمّد) چه می دانی که روز جزا چیست؟ ۱۷ سپس تو (ای محمّد) چه می دانی که روز جزا چیست؟ ۱۸ روزی که کسی برای کسی هیچ اختیاری ندارد و فرمان در آن روز از آنِ اللّٰه است ۱۹

سوره مطففین - ۸۳

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

وای بر زیاده طلبان ۱ کسانیکه وقتی (در معامله) از مردم می ستانند، (حقّ خود را) کامل می گیرند ۲ ولی هنگامی که (در معامله) برای دیگران پیمانه کرده یا وزن می کنند از اندازهٔ لازم کم می دهند (می کاهند) ۳ آیا ایشان گُمان نمی برند که برانگیخته خواهند شد؟ ۴

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ ٱلنَّاسُ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۝٦ كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ
ٱلْفُجَّارِ لَفِى سِجِّينٍ ۝٧ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سِجِّينٌ ۝٨ كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ۝٩
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١٠ ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ۝١١ وَمَا يُكَذِّبُ
بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٢ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ
۝١٣ كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ۝١٤ كَلَّآ إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ
يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا۟ ٱلْجَحِيمِ ۝١٦ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا
ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ۝١٧ كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ ۝١٨
وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝١٩ كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ۝٢٠ يَشْهَدُهُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۝٢١
إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ۝٢٢ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِى
وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ۝٢٥ خِتَٰمُهُۥ
مِسْكٌ ۚ وَفِى ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ ٱلْمُتَنَٰفِسُونَ ۝٢٦ وَمِزَاجُهُۥ مِن
تَسْنِيمٍ ۝٢٧ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا ٱلْمُقَرَّبُونَ ۝٢٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ كَانُوا۟
مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَضْحَكُونَ ۝٢٩ وَإِذَا مَرُّوا۟ بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝٣٠
وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ ٱنقَلَبُوا۟ فَكِهِينَ ۝٣١ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا۟
إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ۝٣٢ وَمَآ أُرْسِلُوا۟ عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ۝٣٣

برای روزی بزرگ (روز قیامت) ۵ روزی که مردم (برای حسابرسی) در پیشگاه پروردگار جهان به پای می ایستند ۶ چنین نیست، همانا نامهٔ (افرادِ) بد در "سجّین" است ۷ و تو (ای محمّد) چه می دانی "سجّین" چیست؟ ۸ نامه ای نوشته شده است ۹ وای در آن روز، بر (افرادِ) تکذیب کننده ۱۰ کسانیکه روز حساب را دروغ شُمردند ۱۱ و آن (روز قیامت) را جز هر تجاوز کنندهٔ گنهکاری دروغ نمی شُمارد ۱۲ هنگامی که آیات ما بر او خوانده شود، گوید: این افسانه های پیشینیان است ۱۳ چنین نیست، بلکه آنچه انجام داده اند بر دلهای ایشان چیره گشته است ۱۴ چنین نیست، همانا ایشان در آن روز (روز قیامت) از (رحمت) پروردگارشان محروم هستند ۱۵ سپس همانا ایشان قطعاً چشندگان (آتش) دوزخ هستند ۱۶ سپس گفته می شود این همان چیزی است که آن را دروغ می‌شُمردید ۱۷ چنین نیست، همانا نامه (اعمال) نیکان در "علّیّین" است ۱۸ و تو (ای محمّد) چه می دانی "علّیّین" چیست؟ ۱۹ کتاب نوشته شده ای است ۲۰ که مُقرّبان (فرشتگان مُقرّب) بر آن شهادت می دهند ۲۱ همانا نیکوکاران در نعمت ها خواهند بود ۲۲ بر تخت ها تکیه می زنند و نگاه خواهند کرد ۲۳ خوشی نعمت را در چهرهای ایشان خواهی دید ۲۴ از جامی مُهر زده (به اهل بهشت) می نوشانند ۲۵ مُهر آن از مُشک است و هر کس (صاحب) نَفَس است به واسطهٔ آن حیات می یابد ۲۶ و آمیزهٔ آن "تسنیم" است ۲۷ چشمه ای است که مُقرّبان (اهل بهشت) از آن می نوشند ۲۸ همانا مُجرمان (گناهکاران) پیوسته (در دنیا) به کسانیکه ایمان آوردند، می خندیدند ۲۹ و هنگامی که (گناهکاران) با (مؤمنان) مواجه می شدند، نگاه تمسخر آمیز به ایشان می انداختند ۳۰ و هنگامی که به سوی خانوادهٔ خویش باز می گشتند، مغرورانه می آمدند ۳۱ و هنگامی که مؤمنان را می‌دیدند، می گفتند: اینان گُمراه هستند ۳۲ و حال آنکه گناهکاران برای نگهبانی مؤمنان فرستاده نشده بودند ۳۳

فَٱلۡيَوۡمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنَ ٱلۡكُفَّارِ يَضۡحَكُونَ ٣٤ عَلَى
ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ٣٥ هَلۡ ثُوِّبَ ٱلۡكُفَّارُ مَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ٣٦

سُورَةُ الانشِقَاقِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتۡ ١ وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ٢ وَإِذَا ٱلۡأَرۡضُ مُدَّتۡ
٣ وَأَلۡقَتۡ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتۡ ٤ وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ٥ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلۡإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدۡحٗا فَمُلَٰقِيهِ ٦ فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ
كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ٧ فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابٗا يَسِيرٗا ٨ وَيَنقَلِبُ
إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورٗا ٩ وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهۡرِهِۦ ١٠ فَسَوۡفَ
يَدۡعُواْ ثُبُورٗا ١١ وَيَصۡلَىٰ سَعِيرًا ١٢ إِنَّهُۥ كَانَ فِيٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورًا ١٣
إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ١٤ بَلَىٰٓۚ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرٗا ١٥ فَلَآ أُقۡسِمُ
بِٱلشَّفَقِ ١٦ وَٱلَّيۡلِ وَمَا وَسَقَ ١٧ وَٱلۡقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ١٨
لَتَرۡكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٖ ١٩ فَمَا لَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٢٠ وَإِذَا قُرِئَ
عَلَيۡهِمُ ٱلۡقُرۡءَانُ لَا يَسۡجُدُونَ۩ ٢١ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُكَذِّبُونَ
٢٢ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يُوعُونَ ٢٣ فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٤

پس امروز (روز قیامت) افراد با ایمان به کافران می خندند ۳۴ در حالی که بر تخت ها تکیه زده اند و نگاه می کنند ۳۵ که آیا کافران متناسب با اعمالشان مُجازات می شوند؟ ۳۶

سوره انشقاق - ۸۴

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

هنگامی که آسمان شکافته شود ۱ و به فرمان ارباب خویش (اللّٰه) گوش فرا دهد، و حقّ همین است ۲ و هنگامی که زمین کشیده شود ۳ و آنچه را که در آن است بیرون اندازد و خالی گردد ۴ و (زمین) به فرمان ارباب خویش (اللّٰه) گوش فرا دهد، و حقّ همین است ۵ ای انسان همانا تو (اعمالت را) از اربابت پنهان می کنی در حالیکه سرانجام او را ملاقات خواهی کرد ۶ پس امّا آن کس که نامهٔ اعمالش به دست راست او داده می شود ۷ پس به زودی با او حسابرسی ساده و آسانی خواهد شد ۸ و به سوی اهل خویش شادمان باز می‌گردد ۹ و امّا آن کس که نامهٔ اعمالش از پُشت سرش به او داده شود ۱۰ بازگشت (به دنیا) را (برای جبران) درخواست خواهد کرد ۱۱ و (عذاب) آتش (جهنم) را می چشد ۱۲ همانا او در خانواده خویش دلخوش بود ۱۳ همانا او تصور می کرد که هرگز (به سوی ما) باز نمی‌گردد ۱۴ بلکه همانا پروردگار او به (اعمال او) بینا بوده است ۱۵ پس سوگند به شّفق (سرخی کنارهٔ آسمان در اُفق مغرب) ۱۶ و به شب و هر آنچه را فرا گیرد ۱۷ و به ماه هنگامی که کامل شود ۱۸ قطعاً با اوضاع و احوال گوناگونی (در آخرت) روبرو خواهید شد ۱۹ پس ایشان را چه شده که ایمان نمی آورند ۲۰ و هنگامی که بر ایشان قرآن خوانده شود، فروتنی (در برابر کلام اللّٰه) نمی کنند ۲۱ بلکه کسانیکه کُفر ورزیدند، (آیات ما را) دروغ می شُمارند ۲۲ و اللّٰه بدآنچه در دلها دارند داناست ۲۳ پس (ای محمّد)، ایشان را به عذابی دردناک بشارت بده ۲۴

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ٢٥

سُورَةُ البُرُوجِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلۡبُرُوجِ ١ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡمَوۡعُودِ ٢ وَشَاهِدٖ وَمَشۡهُودٖ ٣ قُتِلَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡأُخۡدُودِ ٤ ٱلنَّارِ ذَاتِ ٱلۡوَقُودِ ٥ إِذۡ هُمۡ عَلَيۡهَا قُعُودٞ ٦ وَهُمۡ عَلَىٰ مَا يَفۡعَلُونَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ شُهُودٞ ٧ وَمَا نَقَمُواْ مِنۡهُمۡ إِلَّآ أَن يُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ٨ ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ ٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُواْ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَتُوبُواْ فَلَهُمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمۡ عَذَابُ ٱلۡحَرِيقِ ١٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡكَبِيرُ ١١ إِنَّ بَطۡشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١٢ إِنَّهُۥ هُوَ يُبۡدِئُ وَيُعِيدُ ١٣ وَهُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلۡوَدُودُ ١٤ ذُو ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡمَجِيدُ ١٥ فَعَّالٞ لِّمَا يُرِيدُ ١٦ هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلۡجُنُودِ ١٧ فِرۡعَوۡنَ وَثَمُودَ ١٨ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي تَكۡذِيبٖ ١٩ وَٱللَّهُ مِن وَرَآئِهِم مُّحِيطُۢ ٢٠ بَلۡ هُوَ قُرۡءَانٞ مَّجِيدٞ ٢١ فِي لَوۡحٖ مَّحۡفُوظِۭ ٢٢

مگر کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند که ایشان را پاداش پایان ناپذیری است ۲۵

سوره بُروج - ۸۵

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و آسمان دارای بُرج ها ۱ و روز وعده داده شده ۲ و گواه و گواهی شده ۳ مرگ بر یاران گودال باد ۴ (گودال) آتشِ دارایِ سوخت ۵ وقتی که ایشان (کافران) بر کنار گودال نشسته اند ۶ و کافران شاهد کاری بودند که با مؤمنین انجام می دادند ۷ و از مؤمنان انتقام نگرفتند جز بخاطر آنکه به اللّٰه شوکتمندِ سُتوده ایمان آورده بودند ۸ کسی که پادشاهی آسمانها و زمین برای اوست، اللّٰه بر همه چیز گواه است ۹ همانا کسانیکه مردان و زنان مؤمن را در فتنه انداختند (شکنجه کردند) سپس توبه نکردند پس عذاب جهنم برای آنهاست و عذاب آتش سوزان نصیب ایشان است ۱۰ همانا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند، ایشان را باغ هایی است که از زیر آنها نهرها جاری است، این کامیابی بزرگ است ۱۱ همانا خشم پروردگارت سخت (شدید) است ۱۲ همانا او (آفرینش) را آغاز کرد و اوست که باز می گرداند ۱۳ و او (اللّٰه) آمرزندهٔ پُر محبّت است ۱۴ صاحب عرش و باشکوه است ۱۵ آنچه را بخواهد انجام می دهد ۱۶ آیا (ای محمّد) داستان لشگریان (کفار) به تو رسید؟ ۱۷ (قومِ) فرعون و (قومِ) ثمود ۱۸ بلکه کسانیکه کُفر ورزیدند، در تکذیب (حقایق الهی) به سر می برند ۱۹ و اللّٰه از پیش رو ایشان را احاطه کرده است ۲۰ بلکه آن قرآنی با شکوه است ۲۱ در لوحی محافظت شده ۲۲

سُورَةُ الطَّارِقِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلطَّارِقُ ﴿٢﴾ ٱلنَّجۡمُ ٱلثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِن كُلُّ نَفۡسٖ لَّمَّا عَلَيۡهَا حَافِظٞ ﴿٤﴾ فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِن مَّآءٖ دَافِقٖ ﴿٦﴾ يَخۡرُجُ مِنۢ بَيۡنِ ٱلصُّلۡبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجۡعِهِۦ لَقَادِرٞ ﴿٨﴾ يَوۡمَ تُبۡلَى ٱلسَّرَآئِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُۥ مِن قُوَّةٖ وَلَا نَاصِرٖ ﴿١٠﴾ وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلرَّجۡعِ ﴿١١﴾ وَٱلۡأَرۡضِ ذَاتِ ٱلصَّدۡعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُۥ لَقَوۡلٞ فَصۡلٞ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِٱلۡهَزۡلِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمۡ يَكِيدُونَ كَيۡدٗا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيۡدٗا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَمۡهِلۡهُمۡ رُوَيۡدَۢا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الأَعۡلَىٰ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبِّحِ ٱسۡمَ رَبِّكَ ٱلۡأَعۡلَى ﴿١﴾ ٱلَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢﴾ وَٱلَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ﴿٣﴾ وَٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلۡمَرۡعَىٰ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُۥ غُثَآءً أَحۡوَىٰ ﴿٥﴾ سَنُقۡرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰٓ ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلۡجَهۡرَ وَمَا يَخۡفَىٰ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلۡيُسۡرَىٰ ﴿٨﴾ فَذَكِّرۡ إِن نَّفَعَتِ ٱلذِّكۡرَىٰ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَن يَخۡشَىٰ ﴿١٠﴾

سوره طارق - ۸۶

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و آسمان و طارق ۱ و تو (ای محمّد) چه می دانی طارق چیست؟ ۲ ستاره ای درخشان ۳ هیچ انسانی نیست مگر آنکه بر او نگهبانی قرار دارد ۴ پس انسان باید بنگرد از چه چیز خلق شده است ۵ از آب جَهنده خلق شده است ۶ (آبی) که از لابلای (بافت های) سخت و نرم (بدن) خارج می شود ۷ همانا اللّٰه بر بازگرداندن او تواناست ۸ روزی که اَسرار آشکار گردد ۹ پس او نیرو و یاوری نخواهد داشت ۱۰ و (قسم به) آسمان که اُستوار شده است ۱۱ و زمین دارای شکاف ۱۲ همانا قرآن سخن جدا سازنده (حقّ از باطل) است ۱۳ و قرآن سخن بی فایده ای نیست ۱۴ همانا ایشان (کُفار) پیوسته نیرنگ می زنند ۱۵ و من (اللّٰه) هم (علیه کُفار) نیرنگ می زنم ۱۶ پس کافران را، ایشان را اندکی مهلت بده ۱۷

سوره اعلی - ۸۷

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

پروردگار والا مقام خویش را تسبیح بگو ۱ همان کسی که خلق می کند و آراسته می کند ۲ و کسی که اندازه گیری می کند پس هدایت می کند ۳ و کسی که مرتع را بیرون می آورد ۴ پس آن را خُشک و تیره می گرداند ۵ بزودی قرآن را بر تو می خوانیم پس آن را فراموش نمی کنی ۶ مگر آنچه اللّٰه بخواهد، همانا او آشکار و پنهان را می داند ۷ و (ای محمّد) ما تو را برای آسانی آماده می سازیم ۸ پس اگر تذکر سودی دارد یادآوری کن ۹ آنکس که (از اللّٰه) می ترسد، متذکر شود ۱۰

وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلْأَشْقَى ﴿١١﴾ ٱلَّذِى يَصْلَى ٱلنَّارَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ ٱسْمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾
بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٧﴾ إِنَّ
هَٰذَا لَفِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الغَاشِيَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْغَٰشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَٰشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ
نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ ءَانِيَةٍ ﴿٥﴾ لَّيْسَ
لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِى مِن جُوعٍ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ
فِيهَا لَٰغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ
مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِىُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنظُرُونَ
إِلَى ٱلْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى
ٱلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى ٱلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾
فَذَكِّرْ إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

و بدبخت ترین (افراد) از آن دوری می کند ۱۱ کسی که آتش بزرگ (جهنم) را خواهد چشید ۱۲ که در آن (جهنم) نه می میرد و نه زنده می شود ۱۳ به درستی آنکس که به پاکی گراید رستگار خواهد شد ۱۴ (آنکس که) اسم پروردگارش را یاد کرد و (به دستوراتش) روی آورد ۱۵ امّا (شما) زندگی دنیا را بر می گزینید ۱۶ و آخرت (برای مؤمنان) بهتر و ماندگار است ۱۷ همانا این در صحیفه های نخستین (کتاب های پیشین) آمده است ۱۸ صحیفه های ابراهیم و موسی ۱۹

سوره غاشیه - ۸۸

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آیا داستان فراگیرنده (روز قیامت) به تو رسیده است؟ ۱ چهره هایی در آن روز سرافکنده خواهند بود ۲ به بند کشیده می شوند (و) رنج خواهند کشید ۳ (آنان) آتش سوزان را می چشند ۴ از چشمه جوشان (بسیار داغ) نوشانیده خواهند شد ۵ آنان خوراکی جز خار نخواهند داشت ۶ نه لذّتی دارد و نه از گرسنگی بی نیاز می کند ۷ چهره هایی در آن روز (روز قیامت) شاداب خواهند بود ۸ از کوشش خود خُشنود خواهند بود ۹ در باغی ارزشمند (اقامت خواهند نمود) ۱۰ در آن سخن بیهوده ای را نخواهند شنید ۱۱ در آن (باغ) چشمه هایی روان است ۱۲ در آنجا تختهای بلند پایه است ۱۳ و جامهایی که (برای اهل بهشت) گذارده شده اند ۱۴ و بالشهایی در کنار هم چیده شده ۱۵ و فرشهای زرباف گُسترده ۱۶ آیا به سوی شُتر نگاه نمی کنند که چگونه خلق شده است؟ ۱۷ و به سوی آسمان که چگونه اَفراشته شد؟ ۱۸ و به سوی کوه ها که چگونه قرار گرفته اند؟ ۱۹ و به سوی زمین که چگونه گُسترانیده شده است؟ ۲۰ پس (ای محمّد) تذکر بده، جز این نیست که تو همانا یادآور کننده هستی ۲۱ تو (ای محمّد) بر ایشان (مردم) تسلّطی نداری ۲۲

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ ٱللَّهُ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾
إِنَّ إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الفَجْرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَٱلشَّفْعِ وَٱلْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَٱلَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾
هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾
إِرَمَ ذَاتِ ٱلْعِمَادِ ﴿٧﴾ ٱلَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي ٱلْبِلَٰدِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ ٱلَّذِينَ
جَابُوا۟ ٱلصَّخْرَ بِٱلْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي ٱلْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ ٱلَّذِينَ طَغَوْا۟ فِي
ٱلْبِلَٰدِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا۟ فِيهَا ٱلْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا ٱلْإِنسَٰنُ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ
رَبُّهُۥ فَأَكْرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّيٓ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّآ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ
فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّيٓ أَهَٰنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا ۖ بَل لَّا تُكْرِمُونَ
ٱلْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٰٓضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ
ٱلتُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ ٱلْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّآ ۖ إِذَا
دُكَّتِ ٱلْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

مگر کسی که رویگردان شود و کُفر ورزد ۲۳ که الله بزرگترین عذاب را به او می رساند ۲۴ همانا بازگشت آنان به سوی ماست ۲۵ سپس همانا حسابرسی ایشان بر عهده ما خواهد بود ۲۶

سوره فجر - ۸۹

به نام الله بخشنده مهربان

و سپیده دم ۱ و شبهای دهگانه ۲ و میانجیگری و هلهله ۳ و چون شب برود ۴ آیا در این سوگندی برای خردمندان است؟ ۵ آیا ندیدی که پروردگارت با (قومِ) عاد چگونه رفتار کرد؟ ۶ با دژهایی که ستون های (بلند) داشتند ۷ که در سرزمین ها مانند آن ساخته نشده است ۸ و (قومِ) ثمود که سنگها را در سرزمین ها می تراشیدند ۹ و فرعون که دارای اَهرام بود ۱۰ آنها که در شهرها سرکشی (نافرمانی الله را) کردند ۱۱ پس فساد را در آن افزایش دادند ۱۲ پس پروردگارت تازیانهٔ عذاب را بر سر ایشان فرو ریخت ۱۳ همانا پروردگارت در کمین است ۱۴ پس امّا انسان وقتی که پروردگارش او را آزمایش کند و الله او را گرامی بدارد و به او نعمت دهد، می گوید: پروردگار مرا گرامی داشته است ۱۵ و امّا هنگامی که او را آزمایش کند و روزی او را به اندازه گرداند، می گوید: پروردگارم مرا خوار ساخته است ۱۶ چنین نیست، بلکه یتیم را گرامی نمی دارید ۱۷ و بر خوراک دادن بینوا (یکدیگر را) تشویق نمی کنید ۱۸ و آنچه به دستتان می رسد را (طمعکارانه) یکجا می خورید ۱۹ و افزایش اموال را بسیار دوست دارید ۲۰ چنین نیست، زمانی که زمین (در روز قیامت) به سختی کوبیده شود ۲۱ و پروردگارت بیاید و فرشتگان صف به صف (حاضر شوند) ۲۲

وَجِاْیٓءَ یَوْمَىِٕذِۭ بِجَهَنَّمَ ۚ یَوْمَىِٕذِۭ یَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ وَأَنَّىٰ
لَهُ ٱلذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾ یَقُولُ یَٰلَیْتَنِی قَدَّمْتُ لِحَیَاتِی ﴿٢٤﴾ فَیَوْمَىِٕذِۭ
لَّا یُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا یُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ یَٰٓأَیَّتُهَا
ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَىِٕنَّةُ ﴿٢٧﴾ ٱرْجِعِیٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِیَةً مَّرْضِیَّةً ﴿٢٨﴾
فَٱدْخُلِی فِی عِبَٰدِی ﴿٢٩﴾ وَٱدْخُلِی جَنَّتِی ﴿٣٠﴾

سُورَةُ البَلَدِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِیمِ

لَآ أُقْسِمُ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلٌّۢ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ
﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِی كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَیَحْسَبُ أَن لَّن یَقْدِرَ عَلَیْهِ
أَحَدٌ ﴿٥﴾ یَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾ أَیَحْسَبُ أَن لَّمْ یَرَهُۥٓ أَحَدٌ
﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَل لَّهُۥ عَیْنَیْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَیْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَیْنَٰهُ
ٱلنَّجْدَیْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا ٱقْتَحَمَ ٱلْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَٰمٌ فِی یَوْمٍ ذِی مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ یَتِیمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
﴿١٥﴾ أَوْ مِسْكِینًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِینَ ءَامَنُواْ وَتَوَاصَوْاْ
بِٱلصَّبْرِ وَتَوَاصَوْاْ بِٱلْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْمَیْمَنَةِ ﴿١٨﴾

و در آن روز جهنم را حاضر آورند، در آن روز انسان یادآور خواهد شد و آنکه برای او یادآوری (در روز قیامت چه سودی دارد) ۲۳ (کافر) گوید: کاش برای زندگی (ابدی) خویش (اعمال نیک را) پیشاپیش می‌فرستادم ۲۴ پس هیچکس در آن روز (روز قیامت) چون عذاب کردن اللّه، او را عذاب نخواهد کرد ۲۵ و هیچکس همچون (اللّه) او را به زنجیر نمی کشد ۲۶ ای نفسِ با اطمینان ۲۷ به سوی پروردگار خویش بازگرد، در حالیکه تو خُشنودی و (اللّه هم) از تو خُشنود است ۲۸ پس (در) میان بندگانم وارد شو ۲۹ و به باغ (بهشت) من وارد شو ۳۰

سوره بلد - ۹۰

به نام اللّه بخشندهٔ مهربان

سوگند به این شهر (مکّه) ۱ در حالیکه تو در این شهر ساکن هستی ۲ و پدر، و فرزندی که به وجود می آورد ۳ مسلّماً انسان را در سختی (رنج) خلق کردیم ۴ آیا می پندارد هرگز کسی بر او دست نمی یابد؟ ۵ (کافر) می گوید: مال فراوانی را تباه کردم ۶ آیا می پندارد کسی او را ندیده است؟ ۷ آیا برای او چشمانی قرار ندادیم ۸ و زبان و دو لب؟ ۹ و او را به دو راه (راه خیر و راه شرّ) هدایتش نکردیم؟ ۱۰ پس نخواست پیگیر باشد ۱۱ و تو (ای محمّد) چه می دانی آن پیگیری چیست؟ ۱۲ گردنی را گُشودن است (انسانی را از زندگی ذلّت وار و دیون جدا کنی) ۱۳ یا خوراک دادن در وقت گرسنگی (است) ۱۴ به یتیمی بی کس و کار ۱۵ یا بینوایی نیازمند ۱۶ سپس از کسانی باشد که ایمان دارند و به شکیبایی سفارش می کنند و به مهربانی کردن (نسبت به یکدیگر) توصیه می کنند ۱۷ آنان یاران سعادت هستند ۱۸

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيۡهِمۡ نَارٞ مُّؤۡصَدَةُۢ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمۡسِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلشَّمۡسِ وَضُحَىٰهَا ﴿١﴾ وَٱلۡقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ﴿٢﴾ وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا ﴿٣﴾ وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰهَا ﴿٤﴾ وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٥﴾ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا طَحَىٰهَا ﴿٦﴾ وَنَفۡسٖ وَمَا سَوَّىٰهَا ﴿٧﴾ فَأَلۡهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقۡوَىٰهَا ﴿٨﴾ قَدۡ أَفۡلَحَ مَن زَكَّىٰهَا ﴿٩﴾ وَقَدۡ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتۡ ثَمُودُ بِطَغۡوَىٰهَآ ﴿١١﴾ إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشۡقَىٰهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمۡ رَسُولُ ٱللَّهِ نَاقَةَ ٱللَّهِ وَسُقۡيَىٰهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمۡدَمَ عَلَيۡهِمۡ رَبُّهُم بِذَنۢبِهِمۡ فَسَوَّىٰهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقۡبَىٰهَا ﴿١٥﴾

سُورَةُ اللَّيۡلِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰ ﴿١﴾ وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ﴿٣﴾ إِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنۡ أَعۡطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡيُسۡرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسۡتَغۡنَىٰ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ﴿٩﴾

و کسانیکه به آیات ما کُفر ورزیدند، آنان اهل بدبختی هستند ۱۹ آتش آنان را فرا می گیرد ۲۰

سوره شمس - ۹۱

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و خورشید و پرتو آن ۱ و ماه که به دنبال آن بر می آید ۲ و روز، هنگامی که نور را متجلی می سازد ۳ و شب، هنگامی که نور را می پوشاند ۴ و آسمان و آنکه آن را ساخته است ۵ و زمین و آنکه آن را گُسترش داد ۶ و نفس و آنکه آن را ساخته و پرداخته است ۷ پس به او بدکاریش و پرهیزکاریش را الهام کرده است ۸ به درستی آنکه خویش را پاک ساخت رستگار می شود ۹ و آنکه خویش را آلوده سازد محروم می گردد ۱۰ (قومِ) ثمود با سرکشی خود (آیات را) دروغ شُمردند ۱۱ آنگاه که شریرترین ایشان به پا خواست ۱۲ پس فرستاده اللّٰه (صالح) به ایشان گفت: شُتر اللّٰه است آن را آب دهید ۱۳ پس صالح را دروغ شُمردند و شُتر را کُشتند پس اللّٰه به سبب گناهانشان بر آنان خشم گرفت پس ایشان را با خاک یکسان کرد ۱۴ و (اللّٰه) از سرانجام کار (خویش) بیمی (به خود) راه نداد ۱۵

سوره لیل - ۹۲

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و شب، هنگامی که می‌پوشاند ۱ و روز، هنگامی که جلوه گر می شود ۲ و آنکه نر و ماده را خلق می کند ۳ همانا دستاوردهای شما گوناگون است ۴ پس امّا کسی که (در راه اللّٰه) بخشید و پرهیزکاری کرد ۵ و پایبند به نیکوکاری (دستورات اللّٰه) بود ۶ پس برای او آسایش را فراهم خواهیم کرد ۷ و امّا کسی که خسیس شد و خود را بی نیاز (به اللّٰه) بداند ۸ و پایبند به نیکوکاری (دستورات اللّٰه) نباشد ۹

فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّىٰٓ ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْأَخِرَةَ وَٱلْأُولَىٰ ﴿١٣﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾
لَا يَصْلَىٰهَآ إِلَّا ٱلْأَشْقَى ﴿١٥﴾ ٱلَّذِى كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
ٱلْأَتْقَى ﴿١٧﴾ ٱلَّذِى يُؤْتِى مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعْمَةٍ
تُجْزَىٰٓ ﴿١٩﴾ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحَىٰ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَٱلَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾
وَلَلْأَخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ ٱلْأُولَىٰ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَىٰٓ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَـَٔاوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدَىٰ
﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا ٱلْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾
وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الانشراح

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾

پس برای او سختی را آماده خواهیم کرد ۱۰ و چون بُرده شود (بمیرد) اموالش فایده ای برای او نخواهد داشت ۱۱ همانا هدایت بر عهدهٔ ماست ۱۲ و همانا آخرت و دنیا همه از آنِ ماست ۱۳ پس شما را هشدار می دهم از آتشی که زبانه می کشد ۱۴ آن (عذاب) را جز بدبخت ترین (مردم) نچشند ۱۵ کسی که (آیات ما را) دروغ می شُمارد و (از آنها) رویگردان است ۱۶ و پرهیزکاران از (آتش جهنم) دور نگاه داشته می شوند ۱۷ همان که مال خود را (در راه اللّٰه) می دهد، تا خود را پاکیزه بدارد ۱۸ و اَحدی را نزد اللّٰه مُزدی نخواهد بود که بدان پاداش داده شود ۱۹ جز آنکه (آن کار) برای جلب خُشنودی پروردگار برترِ خویش باشد ۲۰ و قطعاً (آن فرد) راضی خواهد شد ۲۱

سوره ضُحی - ۹۳

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و روشنایی روز ۱ و شب، هنگامی که فرا گیرد ۲ (ای محمّد)، پروردگارت تو را رها نکرده و مورد بی توجهی قرار نداده است ۳ و آخرت برای تو بهتر از دنیا است ۴ و قطعاً (ای محمّد) پروردگارت به زودی به تو (نعمتش را) ارزانی خواهد کرد و تو خُشنود خواهی شد ۵ آیا تو را یتیم نیافت پس تو را پناه داد؟ ۶ و تو را گُمراه یافت سپس هدایتت کرد ۷ و تو را نیازمند یافت پس تو را بی نیاز کرد ۸ پس امّا از یتیم روی نگردان ۹ و امّا نیازمند را از خود نران ۱۰ و امّا نعمت های پروردگارت را بازگو کن ۱۱

سوره اِنشراح - ۹۴

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آیا (ای محمّد) ما سینهٔ تو را نگُشودیم؟ ۱ و بار سنگین را از (دوش) تو بر نداشتیم ۲

ٱلَّذِىٓ أَنقَضَ ظَهۡرَكَ ۝٣ وَرَفَعۡنَا لَكَ ذِكۡرَكَ ۝٤ فَإِنَّ مَعَ ٱلۡعُسۡرِ يُسۡرًا ۝٥
إِنَّ مَعَ ٱلۡعُسۡرِ يُسۡرًا ۝٦ فَإِذَا فَرَغۡتَ فَٱنصَبۡ ۝٧ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرۡغَب ۝٨

سُورَةُ التِّينِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلتِّينِ وَٱلزَّيۡتُونِ ۝١ وَطُورِ سِينِينَ ۝٢ وَهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ٱلۡأَمِينِ ۝٣
لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِيٓ أَحۡسَنِ تَقۡوِيمٍ ۝٤ ثُمَّ رَدَدۡنَٰهُ أَسۡفَلَ سَٰفِلِينَ
۝٥ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٍ ۝٦
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعۡدُ بِٱلدِّينِ ۝٧ أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَحۡكَمِ ٱلۡحَٰكِمِينَ ۝٨

سُورَةُ العَلَقِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلَّذِى خَلَقَ ۝١ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِنۡ عَلَقٍ ۝٢ ٱقۡرَأۡ
وَرَبُّكَ ٱلۡأَكۡرَمُ ۝٣ ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلۡقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ ٱلۡإِنسَٰنَ
مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ۝٥ كَلَّآ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَيَطۡغَىٰٓ ۝٦ أَن رَّءَاهُ ٱسۡتَغۡنَىٰٓ
۝٧ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلرُّجۡعَىٰٓ ۝٨ أَرَءَيۡتَ ٱلَّذِى يَنۡهَىٰ ۝٩ عَبۡدًا
إِذَا صَلَّىٰٓ ۝١٠ أَرَءَيۡتَ إِن كَانَ عَلَى ٱلۡهُدَىٰٓ ۝١١ أَوۡ أَمَرَ بِٱلتَّقۡوَىٰٓ ۝١٢

آن (باری) را که پُشت تو را شکسته بود ۳ و نامت را برایت بلند آوازه نمودیم ۴ پس همانا با سختی (در راه الله) آسایش (در دنیا و آخرت) خواهد بود ۵ همانا با سختی (در راه الله) آسایش (در دنیا و آخرت) خواهد بود ۶ پس هنگامی که فراغت یافتی پس به اجرای دستورات (الله) کوشش کن ۷ و به سوی پروردگار خویش گرایش داشته باش ۸

سوره تین - ۹۵

به نام الله بخشندهٔ مهربان

و (کوههای پوشیده از) انجیر و زیتون ۱ و کوه سینا ۲ و این شهر ایمن ۳ مسلّماً انسان را در نیکوترین ساختار خلق کردیم ۴ سپس او را به پست ترین پستها (جهنم) بازگردانیم ۵ مگر کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند پس برای ایشان پاداشی بی منت وجود خواهد داشت ۶ پس (ای انسان) چه چیز تو را بر آن می دارد که بعد از این، روز جزا را دروغ شُماری؟ ۷ آیا الله حُکم کننده حُکم کنندگان نیست؟ ۸

سوره علق - ۹۶

به نام الله بخشندهٔ مهربان

بخوان به اسم پروردگارت که خلق می کند ۱ انسان را از خونِ بسته خلق کرد ۲ بخوان و پروردگارت گرامی است ۳ کسی که به وسیلهٔ قلم آموزش داد ۴ به انسان آنچه را نمی دانست آموزش داد ۵ چنین نیست، همانا انسان نافرمانی می کند ۶ اگر خود را بی نیاز ببیند ۷ همانا بازگشت به سوی پروردگارت است ۸ آیا دیدی کسی را که (از راه الله) باز می دارد ۹ آن بنده ای را که مُطیع (دستورات الله) است؟ ۱۰ آیا دیدی اگر (او) بر هدایت باشد ۱۱ یا به پرهیزکاری سفارش کند (چه عاقبتی دارد؟) ۱۲

أَرَءَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ
لَنَسْفَعًۢا بِٱلنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَٰذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُۥ ﴿١٧﴾
سَنَدْعُ ٱلزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَٱسْجُدْ وَٱقْتَرِب ۩ ﴿١٩﴾

سُورَةُ القَدْرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِى لَيْلَةِ ٱلْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَٰمٌ هِىَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ ٱلْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ البَيِّنَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنَ ٱللَّهِ يَتْلُوا۟ صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتُبٌ
قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ
ٱلْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ
حُنَفَآءَ وَيُقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾

آیا دیدی اگر (آیات اللّٰه را) دروغ شُمارد و رویگردان شود ۱۳ آیا نمی داند که اللّٰه (او را) می‌بیند؟ ۱۴ چنین نیست، اگر او (از این اعمال ناشایست) دست بر ندارد، او را به (موهای) پیشانی (به سوی جهنم) می کشانیم ۱۵ (موهای) پیشانی (هر) دروغگویِ خطاکار ۱۶ پس او مُنادی را صدا می زند ۱۷ ما نیز (مأموران) دوزخ را صدا می زنیم ۱۸ چنین نیست، او را اطاعت نکن بلکه (اللّٰه) را اطاعت کن و (به اللّٰه) نزدیک شو ۱۹

سوره قدر - ۹۷

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

همانا ما آن را در شب قدر نازل کردیم ۱ و تو چه می دانی شب قدر چیست؟ ۲ شب قدر از هزار ماه بهتر است ۳ فرشتگان و روح، در آن شب، به اذن پروردگارشان، برای هر امری فرود می آیند ۴ آن شب تا برآمدن سپیده دم، سراسر سلام و سلامتی است ۵

سوره بیّنه - ۹۸

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

کافران اهلِ کتاب و مُشرکان دست بردار نبودند تا اینکه نشانه ای برای ایشان آمد ۱ فرستاده ای از اللّٰه که صحیفه هایی پاک را تلاوت می کند ۲ در آن دستورات اُستواری موجود است ۳ و جدایی بین کسانیکه به ایشان کتاب (الهی) داده شد ایجاد نگردید مگر بعد از آنکه نشانه های آشکار(الهی) آمد ۴ در حالیکه دستور داده نشده بودند جز آنکه اللّٰه را خالصانه و حقّ گرایانه عبادت کنند و نماز را به پا دارند و زکات را بدهند و این دین پایدار است ۵

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
خَٰلِدِينَ فِيهَآ أُوْلَٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ ٱلْبَرِيَّةِ ۝٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ ٱلْبَرِيَّةِ ۝٧ جَزَآؤُهُمْ
عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَآ أَبَدًا ۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُۥ ۝٨

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ
ٱلْإِنسَٰنُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا
۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْاْ أَعْمَٰلَهُمْ ۝٦ فَمَن يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ۝٧ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ۝٨

سُورَةُ العَادِيَاتِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلْعَٰدِيَٰتِ ضَبْحًا ۝١ فَٱلْمُورِيَٰتِ قَدْحًا ۝٢ فَٱلْمُغِيرَٰتِ
صُبْحًا ۝٣ فَأَثَرْنَ بِهِۦ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ بِهِۦ جَمْعًا ۝٥

همانا کُفار اهل کتاب و مُشرکان در آتش جهنم در آن جاودان هستند، آنان بدترین آفریدگان هستند ۶ همانا کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند، آنان بهترین آفریدگان هستند ۷ پاداش ایشان نزد پروردگارشان باغ های است که از زیر درختان آن نهرها جاریست، در آن همیشه جاودان هستند، الله از ایشان خُشنود است و ایشان هم از الله خُشنودند، این (پاداش) از آنِ کسی است که از پروردگارش بترسد ۸

سوره زلزال - ۹۹

به نام الله بخشندهٔ مهربان

هنگامی که زمین به سختی به لرزه درآید ۱ و زمین بارهای سنگین خود را بیرون آورد ۲ و انسان گوید: آن (زمین) را چه شده است؟ ۳ در آن روز خبرهای خود را بازگو می‌کند ۴ بدین سبب که پروردگارت بدان وحی کرده است ۵ در آن روز (روز قیامت)، مردم گروه گروه بیرون می آیند تا (نتیجه) اعمالشان را ببینند ۶ پس هر کس به اندازهٔ ذرّه‌ای عمل نیکو کرده باشد آن را خواهد دید ۷ و هر کس به اندازهٔ ذرّه ای عمل بدی کرده باشد آن را خواهد دید ۸

سوره عادیات - ۱۰۰

به نام الله بخشندهٔ مهربان

و (اسبهای) تندرو که نفس زنان می تازند ۱ پس به آن ها که با برخورد (سُم هایشان با سنگ)، جرقّه می افروزند ۲ پس بامدادان (بر دشمن) یورش می برند ۳ پس با آن (تاختن)، گرد و غُبار به پا می کنند ۴ پس به میان آن جمع (لشکر) درآمدند ۵

إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٞ ٦ وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٞ ٧ وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ
ٱلۡخَيۡرِ لَشَدِيدٌ ٨ ۞أَفَلَا يَعۡلَمُ إِذَا بُعۡثِرَ مَا فِي ٱلۡقُبُورِ ٩
وَحُصِّلَ مَا فِي ٱلصُّدُورِ ١٠ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمۡ يَوۡمَئِذٖ لَّخَبِيرُۢ ١١

سُورَةُ القَارِعَةِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلۡقَارِعَةُ ١ مَا ٱلۡقَارِعَةُ ٢ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡقَارِعَةُ ٣ يَوۡمَ
يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلۡفَرَاشِ ٱلۡمَبۡثُوثِ ٤ وَتَكُونُ ٱلۡجِبَالُ
كَٱلۡعِهۡنِ ٱلۡمَنفُوشِ ٥ فَأَمَّا مَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ ٦ فَهُوَ فِي
عِيشَةٖ رَّاضِيَةٖ ٧ وَأَمَّا مَنۡ خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ ٨ فَأُمُّهُۥ هَاوِيَةٞ
٩ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا هِيَهۡ ١٠ نَارٌ حَامِيَةُۢ ١١

سُورَةُ التَّكَاثُرِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلۡهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ١ حَتَّىٰ زُرۡتُمُ ٱلۡمَقَابِرَ ٢ كَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٣ ثُمَّ
كَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٤ كَلَّا لَوۡ تَعۡلَمُونَ عِلۡمَ ٱلۡيَقِينِ ٥ لَتَرَوُنَّ ٱلۡجَحِيمَ ٦
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيۡنَ ٱلۡيَقِينِ ٧ ثُمَّ لَتُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ٨

همانا انسان به پروردگار خویش بسیار ناسپاس است ۶ و همانا او بر این (ناسپاسی) گواه است ۷ و همانا او علاقه شدیدی به خیر (از نگاه خود) دارد ۸ آیا (انسان) نمی داند آنچه که در قبرهاست بیرون آورده می شود؟ ۹ و راز سینه ها آشکار می گردد ۱۰ همانا پروردگارشان در آن روز به ایشان آگاه است ۱۱

سوره القارعه - ۱۰۱

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

کوبنده ۱ آن کوبنده چیست؟ ۲ و چه چیزی تو را (ای محمّد) آگاه کرد که آن کوبنده چیست؟ ۳ روزی که مردم چون پروانه هایی پراکنده می گردند ۴ و کوه ها همچون پشم نرم می‌گردند ۵ پس امّا آن کس که کفهٔ (اعمال او) گرانمایه باشد ۶ پس در زندگی ای رضایت بخش (در آخرت) خواهد بود ۷ و امّا آنکس که کفهٔ (اعمال او) سبک باشد ۸ پس جایگاه او "هاویه" است ۹ و تو (ای محمّد) چه می دانی آن چیست؟ ۱۰ آتش سوزان (جهنم) است ۱۱

سوره تکاثر - ۱۰۲

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

فزون خواهی (رقابت در بیشتر داشتن)، شما را سرگرم ساخت ۱ تا آن گاه که به دیدار گورها رفتید ۲ چنین نیست، به زودی خواهید دانست ۳ سپس چنین نیست، به زودی خواهید دانست ۴ چنین نیست، اگر آگاهی قطعی و یقینی داشتید ۵ قطعاً دوزخ را می بینید ۶ سپس قطعاً آن را به دیدهٔ یقین لمس خواهید کرد ۷ سپس قطعاً در آن روز از نعمتها بازخواست خواهید شد ۸

سُورَةُ العَصْرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَفِى خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوْاْ بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْاْ بِٱلصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الهُمَزَةِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ ٱلَّذِى جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُۥ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُۥٓ أَخْلَدَهُۥ ﴿٣﴾ كَلَّا ۖ لَيُنۢبَذَنَّ فِى ٱلْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ ٱللَّهِ ٱلْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾ ٱلَّتِى تَطَّلِعُ عَلَى ٱلْأَفْـِٔدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِى عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍۭ ﴿٩﴾

سُورَةُ الفِيلِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَٰبِ ٱلْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِى تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍۭ ﴿٥﴾

سوره عصر - ۱۰۳

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

و چکیده (خلاصه) ۱ همانا انسان در زیانکاری است ۲ مگر کسانیکه ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند و به حقّ (دستورات اللّٰه) سفارش کردند و یکدیگر را به صبر سفارش کردند ۳

سوره هُمزه - ۱۰۴

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

وای بر هر عیب جویِ طعنه زن ۱ کسی که مال جمع می کند و پی در پی آن را می شمارد ۲ می پندارد که ثروتش او را جاودان می سازد ۳ چنین نیست، قطعاً در آن "حُطمه" افکنده شود ۴ و تو (ای محمّد) چه می دانی که آن "حُطمه" چیست؟ ۵ آتش برافروخته اللّٰه است ۶ (آتشی) که تا درون (انسان) نفوذ می کند ۷ همانا آن (آتش) ایشان را فرا می گیرد ۸ در ستونهایی کشیده ۹

سوره فیل - ۱۰۵

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آیا ندیدی که پروردگارت با یاران در هم کوبیده شده (قومِ لوط) چه کرد؟ ۱ آیا نیرنگ آنان را بیهوده و تباه نکرد؟ ۲ و بر ایشان بلائی شوم (عذابی نشان دار) فرستاد ۳ با سنگهایی از "سِجّیل" (گوگرد) آنان را سنگباران کرد ۴ پس ایشان را همچون برگ خُرد شده گرداند ۵

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لِإِيلَٰفِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِۦلَٰفِهِمْ رِحْلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُواْ رَبَّ هَٰذَا ٱلْبَيْتِ ﴿٣﴾ ٱلَّذِىٓ أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍۢ ﴿٤﴾

سُورَةُ المَاعُونِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ﴿١﴾ فَذَٰلِكَ ٱلَّذِى يَدُعُّ ٱلْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ ٱلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ ٱلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الكَوثَرِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَعْطَيْنَٰكَ ٱلْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

سوره قریش - ۱۰۶

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

(پیام اللّٰه) برای قریش (رؤسای طایفه ها) ۱ که گروه هایشان زمستان و تابستان کوچ می کنند ۲ پس پروردگار این خانه (بیت اللّٰه الحرام) را عبادت کنند ۳ آن پروردگاری که در گرسنگی ایشان را غذا داد و از ترس ایشان را ایمن ساخته است ۴

سوره ماعون - ۱۰۷

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

آیا دیدی آن کس را که روز جزا را دروغ می شُمارد؟ ۱ پس آن کس که یتیم را می راند ۲ و بر غذا (دادن) بینوا تشویق نمی کند ۳ پس وای بر نمازگُزاران ۴ کسانیکه از نماز خویش غافل هستند ۵ کسانیکه خودنمایی (تظاهر و ریاکاری) می کنند ۶ و از نفع رساندن (به نیازمندان) باز می دارند ۷

سوره کوثر - ۱۰۸

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

(ای محمّد)، همانا به تو خیر فراوان (= اعطای قرآن) ارزانی داشتیم ۱ پس برای پروردگار خویش نماز بخوان و قُربانی کن ۲ همانا بدخواه تو خودش بی خیر و برکت خواهد بود ۳

سُورَةُ الكَافِرُونَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿١﴾ لَآ أَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ﴿٣﴾ وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ ﴿٤﴾
وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصۡرِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا جَآءَ نَصۡرُ ٱللَّهِ وَٱلۡفَتۡحُ ﴿١﴾ وَرَأَيۡتَ ٱلنَّاسَ
يَدۡخُلُونَ فِي دِينِ ٱللَّهِ أَفۡوَاجٗا ﴿٢﴾ فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ
وَٱسۡتَغۡفِرۡهُۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابَۢا ﴿٣﴾

سُورَةُ المَسَدِ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَبَّتۡ يَدَآ أَبِي لَهَبٖ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُ مَالُهُۥ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصۡلَىٰ نَارٗا ذَاتَ لَهَبٖ ﴿٣﴾ وَٱمۡرَأَتُهُۥ حَمَّالَةَ ٱلۡحَطَبِ ﴿٤﴾
فِي جِيدِهَا حَبۡلٞ مِّن مَّسَدِۭ ﴿٥﴾

سوره کافرون - ۱۰۹

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

(محمّد) بگو: ای کافران ۱ آنچه عبادت می کنید را من عبادت نمی کنم ۲ و شما آنچه من عبادت می کنم را عبادت نمی کنید ۳ و من عبادت کنندهٔ آنچه شما عبادت می کنید، نیستم ۴ و شما عبادت کنندهٔ آنچه من عبادت می کنم، نیستید ۵ دین شما برای خودتان و دین من برای خودم ۶

سوره نصر - ۱۱۰

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

هنگامی که یاری اللّٰه و پیروزی فرا رسد ۱ و مردم را می بینی که گروه گروه به دین اللّٰه درآیند ۲ پس به سپاس پروردگارت تسبیح بگو و از او (برای گناهان خویش) آمرزش بخواه، همانا او بسیار توبه پذیر است ۳

سوره مسد - ۱۱۱

به نام اللّٰه بخشندهٔ مهربان

بُریده باد دستان ابولهب (اهلِ طُغیان) و بُریده باد ۱ ثروتش و آنچه به دست آورده چیزی را از او دفع نخواهد کرد ۲ به زودی در آتشی شعله ور وارد خواهد شد ۳ و همسر او هیزم کش (آتش جهنم) خواهد بود ۴ که بر گردن او طنابی مُحکم خواهد بود ۵

سُورَةُ الإِخْلَاصِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

سُورَةُ الفَلَقِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ
غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ ﴿٤﴾
وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ
ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ ٱلَّذِى
يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾
مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

سوره اخلاص - ۱۱۲

به نام اللّٰه بخشندۀ مهربان

(ای محمّد) بگو: اللّٰه یکتا است ۱ اللّٰه بی نیاز است ۲ نه فرزندی دارد و نه فرزندِ کسی است ۳ و هیچ کس همتای او نیست ۴

سوره فلق - ۱۱۳

به نام اللّٰه بخشندۀ مهربان

(ای محمّد) بگو: پناه می‌برم به پروردگار سپیده دم ۱ از شرّ آنچه خلق کرده است ۲ و از شرّ تاریکی هنگامی که فرا گیرد ۳ و از شرّ کسانی که مردم را به انحراف می کشانند ۴ و از شرّ حسود هنگامی که حسادت می ورزد ۵

سوره الناس - ۱۱۴

به نام اللّٰه بخشندۀ مهربان

(ای محمّد) بگو: به ارباب مردم پناه می‌برم ۱ پادشاه مردم ۲ صاحب قدرت مردم ۳ از شرّ وسوسه کنندۀ پنهان شونده ۴ آن که در سینه های مردم وسوسه می کند ۵ (چه) از جِنّ و (چه) انسان ۶